This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

ORATORVM GRAECORVM

VOLVMEN TERTIVM

AESCHINIS

OMNIA COMPLECTENS.

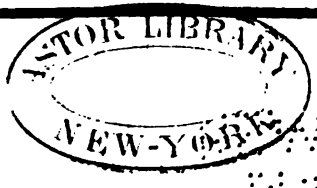

EDITIONEM CVRAVIT

IO. IACOBVS REISKE.

LIPSIAE,

TYPIS W. G. SOMMERI.

MDCCLXXI.

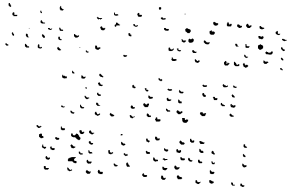

GOTTHOLD EPHRAIM LESSINGIO,

V. C.

SERENISSIMI DVCIS BRVNSWICENSIS BIBLIOTHECARIO,

S. P. D.

I. IAC. REISKE.

Intuenti mihi nuper, LESSINGI, VIR CLARISSIME, in illustre superioris seculi exemplum, occurrit primum mirari eius cum hoc seculo nostro morum dissimilitudinem, tum literarum subiit miseratio sortis, hodie in peius ruentium. Mox

tamen animo ad diligentiam meditationis reuocato, coepi paullatim rei mirificae rationes et coeca quaſi vincula cernere, aetatumque omnino omnium inter ſe ſimilitudinem noſcitare. Minus me tum coepit huius ſeculi poenitere, melior de ſorte mea ſpes deſperationem vicit; feſſus malis, damnorumque et factorum recordatione, et faciendorum formidine, conturbatus animus mihi tandem in paritate ſortis meae cum ſorte aliorum, in conſcientia honeſtae voluntatis, et in excuſatione naturae, quae mentibus humanis contigit, multis magnisque cum virtutibus, tum labibus contemperata, vt ſaepe ipſa ſecum mirificis modis diſſideat, conquieuit.

Videor tibi, LESSINGI, ſapientia quidem, at ab hoc loco aliena loqui, et parum perſpicua. Sed mane. Statim audies. Longum

haud

haud faciam, neque tuum morabor negotium. Sed ante omnia neceſſe habeo, et pace Tua quin fiat, nullus dubito, venerandis oſſibus BRVCKERI pauxillum pulueris inſpergere, ita de me meriti. Quod enim illi et debebam, et decreueram officium, id fors, luctuoſa quidem illa mihi, verumtamen alia quadam ratione eadem laetabilis, in te tranſtulit. Bruckeri nomini Aeſchinem inſcribere conſtitueram. Alia enim publica eius decora vt nunc taceam, priuatis inſeſtam mecum neceſſitudinibus, auctoritas et gratia viri optimi Demoſtheni meo paene vitam addidit. Niſi codicum ille mihi Auguſtanorum vſuram impetraſſet, de Demoſthene edendo nunquam cogitaſſem. Praeterea Hieronymi Wolfii vita, ab ipſo conſcripta, quam primus in Aeſchinis huius mei ſecunda parte in lucem proferam, Bruckero debebitur, ab eo conſeruata

et ex eius bibliotheca in meam, ipso volente, translata, hac lege, vt ego ederem. Vtinam bonus senex vel eo saltim viuendo peruenisset, vt oculis vsurparet monumentum hoc seculi XVI. haud aspernandum, cuius videndi publice prostantis studio ardebat. Sed secus visum est superis. Quiescat in pace vir optimus, viuat in voluminibus, quae numero multa doctrinisque lectissimis reliquit pleniſſima. Votorum pietas si studia potest compensare voluntatis, quae illi erga me fuit propensissima, Deum oro, vt e Germanica nostra ciuitate quam plurimos excitet, Bruckero similes, ita doctos, ita nauos, ita deditos ornandis literis, et historiae imprimis literariae philosophicaeque, atque ille fuit. Accendat exemplum eius Augustanos prae aliis, inter quos aetatem degit, vt illustribus meritis gloriae suae templa condant,

qua-

qualia ille cum aliorum virorum clariſſimorum, tum Auguſtanorum in primis, memoriis condidit.

Sed ad rem redeo praeſentem. Huius itaque Bruckeri libellus is mihi nuper erat euoluendus, in quo vitae ab Hieronymo Wolfio actae compendium exhibuit, a ſe ex illa copioſiore, de qua paulo ante commemorabam, collectum. Ineſt eidem faſciculo, quem Miſcellanea hiſtoriae philoſophicae, literariae, criticae, inſcripſit, Aug. Vindel. A. 1748. editum, breuis enarratio de fortunis atque ſcriptis Dauidis Hoeſchelii, quam legens in locum memorabilem incidi, quo fortunas exponit nobilis quondam, hodie paene ignoratae typographiae AD INSIGNE PINVS. Facile factu non eſt, vt verbis exprimam, quam variis perturbationi-

bus illum locum legenti mihi ſit animus agitatus. Modo beatum praedicabam Hoeſchelium, in quem imber aureus deplueret. Ad vnum quemque enim librorum ab Hoeſchelio editorum, qui non pauci, et paene omnes graeci ſunt, annotatum ibi legitur, qui Cancellarius Electoris Bauariae, qui Senator Auguſtanus, qui Nobilis, qui mercator in illum librum ſumtus erogaſſet. Rurſus me poenitebat atque pudebat horum hominum ieiunitatis atque ſordium, qui ad opus demoſthenicum, quo nomine totum corpus oratorum graecorum a me edendum complector, tam grande, tam ſumtuoſum, donum aliquod gratuitum et liberale vt conferant, tantum abſunt, vt multi ſint in hac vrbe, qui id edi ne ſciant quidem. In hoc tam laete florente literarum ſeminario vix corrogari et adduci precibus et gratia potuerunt quinque,

aut

aut ſex, qui pecunias praeerogarent, quas eſſent paucis menſibus poſt in chartis excuſis recuperaturi. Tantamne inſidere animis ignobilitatem et obliuionem aequitatis, atque caritatis, quae gloriae patriae bonoque publico debetur, cum ego, praeter operam, quam lucubrando, meditando, ſcriptitando confero gratuitam, e re familiari, paene nulla, boni publici ergo, ſumtus ingentes faciam! Multi, vel amiciſſimi, ex eorum numero, qui graecarum literarum e Germania fugentium ſtatores haberi velint, hoc beneficium, quod non mihi magis, quam literis iis, quarum ſtudium prae ſe ferunt, ſint praeſtituri, denegant. Sed probe video, quid cauſae ſubſit. Careo nempe Welſero, cum quo typographia Hoeſcheliana vixit, ſuperſtite, et exſpirante exſpirauit.

lentio equidem praetermiſiſſem, ſi ſolis nunc cum Germanis agerem. Ecquis enim vnus vniuerſae, qua latiſſime patet, Germaniae angulus eſt, qui Leſſingii nomine non reſonet, cuius non aetas et ſexus omnis fabulis, et ſcenicis vtriusque generis, et aliis, dramaturgia, libellis ex eo genere, quos vulgo polemicos aut eriſticos vſurpant, vrbanitate denique ſalibusque tuis delectetur? Taceo triumphos, quos ex hoſtibus deuictis egiſti; quod ea pars laudum tuarum eſt minima, minimeque viuax. Sed exteris, ad quos Aeſchines peruenturus eſt, haec ſcribo, vel verbo admonendis, Leſſingium nobis eſſe, quem poetis eorum vel nobiliſſimis opponamus. Haec hactenus, et obiter. Neque enim aut ego tui praeco ſum idoneus, neque tu praeconium meum deſideras,

quo

quo cares hoc facilius, quo es excelſior. Ad rem potius accedo. Biennium eſt, ſi bene commemini, cum tu mihi Demoſthenem Aldinum mitteres; vnde excerpta quaedam ſcholia graeca antehac inedita in ſecunda mei parte publicaui. Anno ſuperiori ad finem vergente non indicabas modo per literas, Helmſtadii eſſe membranas Aeſchinis, de quibus antea ne fando quidem inaudiueram, ſed etiam, cum cupiditatem meam ad ſpem erexiſſes, ipſas ad me haud opinantem mittebas. Lectiones huius codicis editioni Aeſchinis meae magnum conciliabunt decus, quo ſine te, LESSINGI, erat caritura. Vſu deprehendi codicem illum, de quo initio non optime ſperare videbaris, omnium eſſe, quotquot Aeſchinis codices mihi adhucdum innotuerunt, praeſtantiſſimum. Sunt alii quoque magni faciendi. Sed quas illi laudes

lentio equidem praetermiſiſſem, ſi ſolis nunc cum Germanis agerem. Ecquis enim vnus vniuerſae, qua latiſſime patet, Germaniae angulus eſt, qui Leſſingii nomine non reſonet, cuius non aetas et ſexus omnis fabulis, et ſcenicis vtriusque generis, et aliis, dramaturgia, libellis ex eo genere, quos vulgo polemicos aut eriſticos vſurpant, vrbanitate denique ſalibusque tuis delectetur? Taceo triumphos, quos ex hoſtibus deuictis egiſti; quod ea pars laudum tuarum eſt minima, minimeque viuax. Sed exteris, ad quos Aeſchines peruenturus eſt, haec ſcribo, vel verbo admonendis, Leſſingium nobis eſſe, quem poetis eorum vel nobiliſſimis opponamus. Haec hactenus, et obiter. Neque enim aut ego tui praeco ſum idoneus, neque tu praeconium meum deſideras,

quo

quo cares hoc facilius, quo es excelſior. Ad rem potius accedo. Biennium eſt, ſi bene commemini, cum tu mihi Demoſthenem Aldinum mitteres; vnde excerpta quaedam ſcholia graeca antehac inedita in ſecunda mei parte publicaui. Anuo ſuperiori ad finem vergente non indicabas modo per literas, Helmſtadii eſſe membranas Aeſchinis, de quibus antea ne fando quidem inaudiueram, ſed etiam, cum cupiditatem meam ad ſpem erexiſſes, ipſas ad me haud opinantem mittebas. Lectiones huius codicis editioni Aeſchinis meae magnum conciliabunt decus, quo ſine te, LESSINGI, erat caritura. Vſu deprehendi codicem illum, de quo initio non optime ſperare videbaris, omnium eſſe, quotquot Aeſchinis codices mihi adhucdum innotuerunt, praeſtantiſſimum. Sunt illi quoque magni faciendi. Sed quas illi laudes

des tenent ſingulas, hic cunctas tenet. Lockeranus, qui Tayloro praeſto fuit, bonae notae codex eſt, at ante finem orationis primae exſpirat. Harleyanus item probabilis eſt, ſed caret oratione prima. Helmſtadienſis cum his non conſentit modo plerumque bonis in lectionibus, ſed multo etiam plures illinc erui bonas lectiones, aut ferendas certe, materiamque criticorum meditationi daturas, quam Taylor e ſuis retulit. Non caret quidem mendis, auſim tamen affirmare, perinde eum in codicibus Aeſchinis adhucdum regnare, atque in Demoſthenicis regnat Auguſtanus. Aeſchinis tenet omnia, cum genuinis ſuppoſita etiam; perſpicuis et pulchris ad adſpectum planisque ad legendum ductibus literarum eſt exaratus, candidis in membranis, quaſi modo e manu calligraphi exiſſet, ea conſtantia ſcripturae,

vt

vt paene vno die exaratus videatur. Non eſt vetuſtiſſimus, at e bonae notae codice vetuſtiore ductus. Georgius Chryſococcas eum exarauit, de quo in praefatione ad varietates lectionis Aeſchineae pluribus ago.

Tua haec, LESSINGI, tanta de me merita memoris animi officium mihi imponebant, quo defungi hac epiſtola volui, qua teſtatum ad omnes facio, ſummi te a me fieri, vnaquae eos, quotquot in Aeſchinis lectione a membranis Helmſtadienſibus proficient, admoneo, vt, cum gratias mihi habebunt, tum in te quoque partem earum conferre memimerint. Perge porro literas elegantiores et patriam ſcriptis inventisque tuis ornare, nobilibus et fructuoſis, et, vt paucis

dicam

dicam, te dignis. Nam ab ingenio tuo non niſi ſumma quaeque et perfecta exſpectantur, Cuiusmodi eſt, non a fortunae magis benignitate tibi oblatus, quam a ſolertia atque ſagacitate tua e ruderibus obſcuritatis atque obliuionis nuper erutus Berengarius. Vale. Scripſi Lipſiae d. 6. Martii 1771.

ERVDITO LECTORI

S. P. D.

IO. IAC. REISKE.

Aeſchinis de fortuuis poſt Wolfium, Fabricium et Taylorum quod afferrem, nil erat. Orationis Aeſchineae laudes vitiaque ſatis copioſe ſubtiliterque, illas praedicauit, haec notauit M. Chriſtianus Fridericus Matthaei, libello academico, quem in ſecundo Aeſchinis mei volumine reddam. Supereſt itaque hoc vnum a deceſſoribus derelictum, in quo diligentiae nonnihil meae reique dignitas et lectorum exſpectatio depoſcit, vt harum de reliquiarum editionibus, hac mea vetuſtioribus, et de huius ipſius meae rationibus, quod in rem erit, breuibus exponam.

§. 1.

De Aldina Aeſchinis editione.

Aeſchinem primus edidit Aldus Manutius, de literis graecis ſupra, quam ſatis praedicari poſſit, promeritus, Venetiis A. 1513. in Corpore Oratorum graecorum, quos vulgo *minores* appellant hi, qui procul dubio Iſocratem atque Demoſthenem in *maioribus* habent, quaſi prophetae fuiſſent. Duo ſunt illius corporis volumina; primum ſubſcriptione loci atque temporis carens, paginas 197. implens, Aeſchinem et Lyſiam, necnon Alcidamantem, Antiſthenem et Demadem complectitur. Secundum peculiari et proprio ſuo titulo ornatum, 161. paginas implens, reliquos exhibet oratores hoc ordine, Andocidem, Iſaeum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiam, Lesbonactem, Herodem. Titulus autem primo volumini praefixus auctores ambobus voluminibus concluſos promittit cunctos. Primum Aldini corporis volumen haec complectitur. 1) praefationem ſeu epiſtolam Aldi ad Franciſcum Faſeolum, reip. Venetae tum ſecretarium, vel, ut hodie loquimur, Cancellarium, quem fuiſſe virum ſapientem, fortem, ampliſſimae in rep. dignitatis, rerum ciuilium gerendarum peritum, doctum ipſum, et doctorum amantem, literarumque ornandarum ſtudioſum, ex illa epiſtola intelligitur. 2) Aeſchinis vita in (p. 10. ed. noſtrae) 3) Apollonii praefationem (p. 12) 4) argumentum in Timarcheam. (p. 17.) 5) aliud in eandem (p. 19.) 6) argum. in or. *περὶ παραπρ.* (p. 185) 7) *περὶ ϛάσεως τοῦ κατὰ κτησιφῶντος λόγου.* (p. 352. pen.) 8) argumentum orat. in Ctefiphontem. (p. 348) Horum opuſculorum, illa quatuor, quae numeris 2. 3. 4. et 5. notaui, Henricus Stephanus, lapſu memoriae praeteruidit, cum dare voluiſſet, oblitus.

Cur

Cur enim haec ſola omiſiſſet, qui reliqua huius farinae opuſcula reddidit? P. 7. demum corporis Aldini incipit oratio in Timarchum, procedens ad p. 30. inde ad p. 52. legitur oratio de falſa legatione. in cuius et orationis et paginae exitu legitur fragmentum, neſcio cuius grammatici annotatiuncula a Wolfio et Stephano, ipſoque adeo Tayloro, praeterita, a me reddita p. 353. meae editionis. A p. 53. editionis Aldinae orſa oratio in Cteſiphontem procurrit vsque ad p. 85. A. p. 86. incipiunt orationes Lyſiae vſque ad p. 177. excurrentes. Eadem, quam modo dixi, pagina incipit Alcidamantis ὀδυσσεὺς κατὰ παλαμήδους, προδοσίας. p. 180. legitur Antiſthenis Aiax, p. 181. eiusdem Vlyſſes, p. 184. Demades περὶ τῆς δωδεκαετίας. p. 185. denique vsque ad p. 197. quae primi huius Aldini voluminis eſt vltima, legitur vita Lyſiae a Dionyſio Halicarnaſſeo conſcripta. Secundum volumen Aldinum haec habet 1) Andocidis quatuor orationes. 2) Iſaei decem. 3) Dinarchi tres. 4) Antiphontis quindecim. 5) Lycurgi vnam. 6) Gorgiae vnam pro Palamede. 7) Leſbonactis duas. 8) Herodis vnam, in qua finit haec oratorum graecorum Aldina collectio p. 161. quam recudit, vt paulo poſt pluribus dicetur, Henricus Stephanus, ordine paulum immutato, et immemor, praeter hanc collectionem oratorum graecorum ab Aldo curatam, adhuc eſſe aliam, ſine qua illa ſuperior, de qua adhuc diximus, imperfecta eſt habenda. Sunt enim in hac ſecunda collectione nonnulla opuſcula eorundem auctorum, quos prima collectio complectitur, primae deficienta, et hinc ſupplenda; ſcil. Alcidamantis oratio in Sophiſtas, et Gorgiae encomium Helenae, quae Aldus eodem A 1513. vna cum Iſocrate ſuo edidit v. Fabric. P. G. T. XIII. p. 606. H. Stephanus non tam conſilio ea ab editione ſua excluſit, quam ignorans,

edita ab Aldo esse, transmisit. Quamquam audio eadem opuscula, quae Aldus cum suo Isocrate edidit, a Stephano vna cum ipsius Isocrate reddita esse. Ego vero, cum illuc aliquando peruenero, si per fata licebit, duo illa, Gorgiae alterum, alterum Alcidamantis, opuscula loco suo reddam. Codex, vnde Aldus hos oratores edidit, in monte Atho a Constantino Lascare repertus, illinc Florentiam perlatus est, vbi adhuc in gaza Magni Ducis asseruatur. v. Bandini Catal. MSS. Bibl. Flor. T. II. col. 336. Aldina haec editio nitidis chartis typisque, quales Aldini sunt, excusa est. Duo eius vidi exemplaria. Alterum, quod e bibliotheca Paulina Lipsiensi mutuo acceptum penes me seruo, et seruabo, donec editio mea oratorum Graecorum absoluta fuerit. alterum Iena ad me missum fuit e bibliotheca vniuersitatis Ienensis. Huius exemplaris oculis vsurpandi desiderium mihi iniecerat Io. Gotfr. Hauptmann, Theologiae Doctor, et Ruthenei apud Geram Director, vir egregie graece latineque doctus, quem commentarios in oratores graecos a se confectos in schedis habere, cum ab amico intellexissem, per literas eum hac de re compellaui. Respondit, sibi paratos eiusmodi commentarios domi esse, editionem exspectantes, esse quoque secum schedas Antiphontis excusas typis, initium editionis, quam olim parare coepisset Theophilus Sigfried Beyerus, sed illam editionem migratione Bayeri Petropolin esse interruptam, et ex illo tempore iacuisse. Lycurgi abs se editi aduersa forte se absterritum fuisse, quo minus vlterius procederet. Mitto reliqua. vnum hoc non possum praeterire, quod ad faciendam Hauptmanniani conatus meutionem me deferebat. Docebat nempe me Hauptmannus, V. C. esse in bibliotheca Ienensi exemplum oratorum Aldinorum plenius illo Lipsiensi Paulino. Suspicans

tans ego in his quoque oratoribus idem accidiſſe, quod in Theocrito et Demoſthene accidit, vt diuerſiſſimae eſſent ab eodem Aldo iisdem annis editiones eorundem auctorum proditae, ad Theologum Ienenſem, Hirtium, virum humaniſſimum meique in primis ſtudioſum, dedi literas, rogans, vt exemplum illud Ienenſe ad me mitteret. Statim impetraui. Nactus vidi in illo Ienenſi exemplo colligata et compacta in vnum volumen eſſe ambo illa corpora Aldina graecorum oratorum, alterum ſcilicet, a Stephano recuſum, alterum Iſocrateum. Quo ſum certior factus, corpus oratorum graecorum, illud, quod Aeſchines et Lyſias ceteriique minores conſtituunt, ab Aldo non eſſe, niſi ſemel, editum.

§. 2.

De editione Henrici Stephani.

Corpus hoc Aldinum recudit H. Stephanus A. 1575. ſolus, quod mireris, ad hanc aetatem noſtram ab Aldo inde, hoc eſt intra annos ferme 260. Res profecto indigna, in tanto numero virorum egregie doctorum graecisque de literis praeclare meritorum, tanto temporis interuallo exſtitiſſe neminem (Schottus enim in cenſum non venit, de voluntate magis, quam de re laudandus) qui oratores hos expoliendos ſibi ſumeret. Naenias recantant neſcio quas eroticas, aetatis inſimae ad barbariem iam vergentis, vnde nihil admodum diſcas; haec ſcitarum et grauiſſimarum rerum plena Atticiſmi adhuc vigentis documenta, vetuſtate venerabilia, ex vno corruptiſſimo, et lacunis plurimisque et foediſſimis obſito codice edita, qui emacularet, qui ſarciret, qui ornaret, qui latine interpretaretur, qui face commentariorum illuminaret, qui lectitaret adeo,

paene nemo fuit. Rariſſime enim ea ſuis in ſcriptis citant viri docti, vt prorſus ignorare videantur. Praeter Aeſchinem et Lyſiam, quos hoc de grege ſolos Wolf et Stephanus, et nouiſſime Taylor cum Marklando dignos curis ſuis habuerunt, reliqui omnes ab Aldo inde immundi, incomti, in illuuie, neglectu et contemtu adeo iacuerunt. Vnde huius ſeculi de voluntate graecas erga literas iudices. Poſſunt tamen huius peruerſi iudicii cauſae quaedam reddi quodammodo probabiles. Prima, quod horum oratorum perpauci codices in bibliothecis noſtris reperiuntur. Itali enim bona ſua, quibus abundant, parum intelligunt, et parui faciunt, ſummi facienda, et exteri Italiam frequentantes alia omnia cupidius ſpectant, ardentius conſectantur, quam vt auctores veteres graecos ex antiquiſſimis et fidiſſimis membranis, quas Roma, Florentia, Mediolanum, Venetiae, Taurinum, Neapolis, Sicilia, magno tenent numero, emendare et reſarcire cogitent. Indignor ſaepe mecum, et ingemiſco tantae hominum coecitati, bonis in medio poſitis vti aut neſcientium, aut nil curantium. Verum haud iuuat fontem huius tam pudendae ſocordiae aperire, qui in puerili haeret inſtitutione penes magiſtros eos, quorum intereſt, iuuentutem ſedulo auocare atque arcere ab vſu bonarum literarum, vnde libere cogitare diſcat. Poſteri tamen quid dicent, de nobis quid exiſtimabunt, poſteaquam codices hos ipſos multifarii caſus, hominum fraudes, ipſa vetuſtas e rebus ſuſtulerint, cum legentes in catalogis bibliothecarum mentionem eorum factam, non lectiones ſaltim eorum conſeruatas, et librorum impreſſorum beneficio ad omnes terrarum oras ditatas et ad poſteros tranſmiſſas videbunt? Altera cauſa, quae fecerit, vt oratores hi negligerentur, haec haberi poſſit, quod eorum, quae exſtant,

exſtant, interpretationes latinae parum a fama publica probentur. Ego enim, qui nunquam eas per me noſcitare atque aeſtimare curauerim, neque damnare, neque abſoluere auſim. Sed Miniati verſionem, a me nunquam inſpectam, a viris doctis damnari video. De Lyſiae interprete van der Heidio queritur Taylor, ego rurſus de Tayloro queror; cuius interpretationem latinam Lyſiae, nunc fama publica et gratia nouitatis florentem vtinam ita noſſent omnes, vſuque ſuo ita compertum haberent, atque ego meo habeo, quam ſit parum latina, ſaepiſſime a ſententiis Lyſiae abhorrens, ipſa graeca oratione, quae ob breuitatem ſaepiſſime eſt multo obſcuriſſia, obſcurior, illiberalis, et prorſus intolerabilis. Tertiam adde cauſam, iuris Attici ignorationem. Quod ius tametſi fons eſt Romani, in quo iure Romano enucleando tot laborarint noſtra patrumque memoria viri praeſtantiſſimi, tamen praeter Petitum et Valeſium, et nouiſſime Taylorum, atque Hauptmannum * fere nemo fuit, qui huic Attico facem admouere ſtuduiſſet. — Sed illuc redeo, vnde exceſſeram. Henricus itaque Stephanus in recudendo Aldino corpore, de quo nunc agitur, maiore vſus eſt fide atque religione, quam Wolf in Aeſchine. Iuuat e Stephani praefatione ad ſuum oratorum corpus locos nonnullos huc facientes repetere. Fortaſſis, ſi locus patitur, totam, vna cum Aldi praefatione, in ſecundi voluminis calce reddemus. In Aeſchine Lyſiaque Stephanus a codd. miſſis adiutum ſe ait haud pauca emendaſſe, ingentemque adeo lacunam, quae

 Aldinae

* Cuius multae penes me ſunt, ipſius beneficio, ſchedae, ad Andocidem, Antiphontem, Gorgiam et Demadem pertinentes, Gerae quidem typis excuſae, ſed fatum chartarum huiusmodi ipſae quoque expertae. Paucorum in manus venire ſolent, et cito diſparere.

Aldinae in oratione Lyſiae funebri inſideret, expleuiſſe. Eſt nunc penes me, beneficio Askewii, V. C. volumen, quo Taylor olim vſus fuit. Volumen hoc e Corpore Stephanico euulſum, Aeſchinem tenet ſolum, vna cum titulo totius operis et praefatione Stephani. quo de volumine poſtmodum pluribus dicam. Ad illum itaque huius praefationis locum, vbi Stephanus ait, Aeſchinem Lyſiamque a ſe mſtis e codicibus emendatos et ſartos eſſe, cum dominos eorum codicum, ſedes, notas, internum cuiusque valorem, reticeat, annotauit haec, quae referre iuuat ipſius verbis, Taylor, tum, vt videtur, adhuc iuuenis. [Vtinam ita fuiſſet apertus, vt ad iſtos, quos laudat, codices digitum intenderet. Sed hoc non fine inſigni nepotum fraude maiores diſſimulauere.] Sed facile huic quidem querelae occurratur. Conſtat enim hodie Stephano tum ad manus fuiſſe codicem illum, quem Taylor Coisliniaſnum appellat, et vnum atque alterum ex illis, quos Taylor Regios appellat, qui nunc Pariſiis in bibliotheca Regis Chriſtianiſſimi aſſeruantur; nec non ſchedas Henrici Scrimgeri, ICti Heidelbergenſis, natione Scoti, ab edito Iure Orientali ſatis noti. Schedae hae, quas Taylor nuſquam citauit, quamquam in editione ipſe ſua totas expromſit, (p. 723. T. II.) cuiates ſint, vnde ductae, haud liquet. paucae ſunt numero annotatiunculae ad orationes Aeſchinis in Cteſiphontem, et Demoſthenis pro Corona; farrago e ſuſpicionibus viri docti neſcio cuius et lectionibus codicis neſcio item cuius commixta. — Pergit porro Stephanus exponere, quem delectum lectionum in Aeſchine habuerit, hunc puta, vt lectionem Aldinam, vbi viſa eſſet tolerabilis, in texto ſeruaret, variantibua in marginem reiectis; alias meliorem lectionem in texto ſtatim repraeſentaret, vitioſa Aldina in marginem relegata cum adſcri-

adſcripto Π. Γ. vel πρ. γρ. hoc eſt πρότερον γράφεται. Vel ſic tamen, et in Aeſchine, et in Lyſia, ſuperſtites manſiſſe permultos locos inemendatos; in reliquis autem oratoribus facere non potuiſſe, quin multo etiam plures in mendo relinqueret locos, quod eorum codices mſti ſibi defuiſſent. Suas de ratione emendandi coniecturas in marginibus certis quibusdam notis indicaſſe. Nimis craſſos et apertos Aldinae errores a ſe tacite ſublatos eſſe. Locum hic nactus Wolfium carpendi, qui triennio ante Aeſchinem publicauerat, vna cum Demoſthene, grauiter in eum Stephanus inuehitur, meritum id illum quidem. Wolfii ipſius cauſa, quem amo, et magni facio, vellem ipſum non moribus ſuis, non importunitate iſta, tam acerbam, ſed veram reprehenſionem ſibi contraxiſſe; quamquam illa videri poſſit non ad ſolum Wolfium, ſed quodammodo etiam ad Grynaeum, et Oporinum, et ſi quibus aliis Frobenius vteretur ad opera a ſe edenda ſphalmatum typographicorum correctoribus, pertinere. ſuſpicor vtique, quamquam certo nondum explorare laboraui, recuſiones Aldinorum librorum a Frobenio curatas παραδιορθώσεων ab illis, quos dixi, profectis, ſcatere. vt ſedulo cauere nobis debeamus, ne imprudentes Frobenianis lectionibus nimium confidamus. Stephanus certe queritur, in editionibus Germanicis [ita Baſileenſes appellat] librorum graecorum ab Aldo editorum multas veteres Aldinarum mendas multo pluribus nouis accumulatas eſſe. Quamquam nullus dubito, multos fore, quibus iſta legentibus eadem, quae mihi, ſuccurrant. Figulus figulum odit. Vox haec eſt typographici liuoris. Artifex artificem deprimere, atque inuidia reſpergere laborat, quo ſua ſibi merx hoc fiat vendibilior. Vera tamen queri Stephanum, res ipſa diſertius loquitur, quam aut par erat committi,

vt vera haec dedecora dicerentur, aut nunc celari aut excusari potest. Neque obstat hoc, quod Stephanus ipse, saeuus ille censor, in hoc ipsum crimen incurrit cuius illos, Germanos, homo Gallofrancus, reos agit. Wolfii profecto editiones librorum graecorum ego equidem haud duco magis suspicionas, quam Stephanicas. Cuius alius editiones magis horrent παραδιορθώσεων spinis, quam aut Plutarchus, aut Plato Stephani? De Platone quidem Fischerus noster V. C. testatum fecit, de Plutarcho autem ego ipse quondam. Turpe est censori, cum culpa redarguit ipsum. Sed pergamus Stephanum audire. „In editionem Basileensem vnius ex his oratoribus, Aeschinis videlicet, quae Demosthenis adiuncta est, cum latina interpretatione, noua quaedam et inusitata, quod ad graecos scriptores attinet, audacia grassata est. Ibi enim plerisque in locis vocabula textui inserta sunt, haud pauca etiam ita mutata ex sola coniectura, non minus tamen audaciter, quam si hae additiones atque immutationes non coniectura incerta, sed certissimo veterum exemplorum testimonio niterentur.„ Vera, nimis vera ais, mi Stephane. Tu autem, signa nunquam mutasti. aurea aeneis? Sinum pertentemus. — Atque (sic pergit) vt non minus incuriae, quam audaciae exempla ibi exstarent, omissa fuerunt plerisque in locis vocabula, quae in Aldina leguntur, et sine quibus loci ex integris manci et mutili redduntur. Exempla autem vel conferendo hanc meam Aldinamue cum illa Basileensi, vel meas Annotationes legendo, satis, aut potius nimium multa inuenientur.„ — Quas hic Stephanus commemorat, pauloque post iterum atque iterum commemorabit, annotationes ad Aeschinem suas, eae nunquam prodierunt, nisi forte per sex libros Schediasmatum sparsae sunt, qui libri cum indicibus careant, non vacat

cat nunc eos peruolutare. Saepe Stephanus, inſtitor librarius, lucro inhians, vt libros a ſe excuſos nundinis Franfurtanis vrgentibus extunderet, nimium feſtinabat, vt perſona editoris fidi et docti faceret interdum indigna, famamque literatam decoqueret. Glorioſus erat, et obtrectator aliorum, et haud raro, quae ſors thraſonum eſt ineuitabilis, impoſtor. — „Neque tamen (ſic rurſus pergit Stephanus, quaſi fomento quodam lenire illatam plagam vellet) talem fere audaciam, ſiue temeritatem, ſiue confidentiam non ei, cuius ex ingenio profectae ſunt illae coniecturae, viro, non ſolum doctiſſimo, ſed etiam modeſtiſſimo, ſed correctori cuipiam typographico, digno, qui flagris corrigatur, imputandam eſſe puto.„ — De modeſtia quidem Wolfii tacere, mi Stephane, ſatius fuerat, quo nemo eſt, aut fuit vuquam, ſui iactantior. Legat quis, ſi poteſt cum patientia, praefationes eius. Odio iactantiae eum enecabunt. De correctore autem, cras credam, hodie nihil. Procul quidem Baſilea Wolfius aberat, Auguſtae Vindelicorum degens, et ipſe ſaepe de multitudine atque foeditate mendarum queritur, quas ait per operarum atque correctorum ignauiam in editionem Baſileenſem irrepſiſſe. Solet fieri. Germanicam meam ipſius interpretationem orationum Demoſthenis atque Aeſchinis operae Lemgouienſes pudendis mendis coinquinarunt. Certo tamen eſt certius, ipſum Wolfium praeſcripſiſſe et imperaſſe operis Baſileenſibus, vt coniecturas ſuas omnes in textum immitterent, niſi potius ipſe illis exemplum miſit, quod redderent, a ſe antea ad mentem ſuam interpolatum. Hac quidem culpa, quae inſigniter flagitioſa eſt, praeſertim cum lectores non cauiſſet admonere, Wolf liberari nullo modo poteſt. Flagitium illud inuito ſe ſi admiſſum fuit, cur non inhibuit ſtatim?

ſtatim? credibile enim eſt ſpecimina ad eum miſſ
eſſe, antequam opus in hominum manus veniret. Au
ſi ſero animaduertit, cur in praefatione non eſt ha
de iniuria ſibi facta queſtus? cur non obteſtatus?
cur tacuit? In praefatione ſi non licebat queri, cu
alibi non fecit? — Sed haec hactenus, e praefa
tione Stephani. Cuius praefationis reliqua, qui volet
ſuo loco legat, ab hoc alieniora. Vniuerſe, editio
graecorum oratorum a Stephano curata luculenta et
egregia eſt, eiusque exemplum in Aeſchine reddendo
ante oculos habui, morem tenens, in hoc quoque ora-
tore enndem, quem in Demoſthene tenueram, cu-
ius quoties plagulas a prelo recentes operae mihi mit-
terent corrigendas, vxori mandabam vt exemplum
Morellianum mihi praelegeret, plagulas recentes re-
legenti, ne quod vocabulum excideret, quod facile
fit, typothetarum ſeu incuria, ſeu alio quocunque er-
rore. Sic in edendo Aeſchine quoque inſtitui. De-
deram quidem operis exprimendum Taylori exem
plum, quod e vitioſo Wolfiano recantatum eſt, ſed a
me prius diligenter ad exemplum Stephani correctum.
neque ſatis hoc habui, ſed hac quoque inſuper cau-
tione ſum vſus, vt, quoties plagula quaeque corrigen-
da ex officina ad me afferretur, vxor mihi Stephani
praelegeret exemplum, vt factarum a Wolfio diſceſſio-
num ab exemplo Aldino nulla me poſſet fallere; prae-
ſertim cum vna libellum variantium inſpicerem, in
quo diſceſſiones illas Wolfianas diligenter annotaue-
ram. Qua diligentia conſecutus hoc ſum, vt auctor
eſſe bona fide poſſim meae editionis emtoribus, vt
confidant, ſe non corruptum exemplum Wolfianum,
ſed genuinum Aldinum, ſeu, quod idem ferme eſt,
Stephanicum habere, niſi vbi certo et praemeditato
conſilio, graues ob cauſas, de quibus a me ſatis fa-
ctum

ſtum eſſe, ſiue ſtatim in ſubiectis animaduerſionibus, ſiue in libro variantium, confido, a primigeniis illis editionibus, admonito vbique lectore, diſceſſi.

§. 3.

De editione Taylori.

Taylorum decuerat perinde cautum fuiſſe. Ille vero, proh dedecus, editionem Demoſthenis atque Aeſchinis, a qua futurum ſperabamus, vt omnes aliae, antiquiores certe, obruerentur, Wolfianum vtriusque auctoris exemplum operis ſuis recudendum dedit, quo turpem operi ſuo maculam inuſſit, laudes eius paene proſtrauit omnes, effecitque vt editio Cantabrigienſis, fidem lectionum ſi ſpectes, etiam Pariſinae ſit poſthabenda. Perpetuo cum Wolfio queritur et rixatur, in eumque deſaeuit, vt texti corruptorem. Cur igitur coecum ducem ſciens ſequeris, relictis oculatis ducibus, qui praeſto erant, quos vſu cognitos habebas? Cur lectiones recoquis, quas ipſe tute impoſturae damnas, in promtu cum eſſent meliores? Cur non, vt ego feci, aut Morellianum Demoſthenis, aut Stephanicum Aeſchinis exemplum operis tuis in manus dabas? Quas te decebat mendas eluere, naui et religioſi editoris ſi velles partibus ſatisfacere, quas vltro partes ſuſcepiſſes, cur eas mendas propagas, et inſciis atque imprudentibus chartarum tuarum ſplendore tantum non commendas? Eane eſt deſidia? Eſt enim vero deſidia et ignauia inexcuſabilis, et parſimonia ignobilis. (Originem mali p. 249. et p. 705. aperui.) Tu vero ne Wolfianum quidem exemplum ſincerum reddidiſti. Flagitioſiſſimas quasque eius lectiones cum relinquis immotas, et tradis poſteris;

ris, atque obtrudis velut clariſſimi tui nominis auctoritate, tum in aliis leuiculis ſedulus es, et mutas, nouasque, vbi nil referebat. Partes profecto muneris tui flagitabant, tibique imperabant, vt, ſi nihil aliud, hoc certe caueres, vt aere illo inſano, quo chartarum tuarum magnificentia nobis exteris, qui ad vos Britannos Iri ad Croeſos ſumus, redimenda eſt, qui rem quaerimus, offuciis aduentitiis non ducimur, quarum laus artifici chartarum et typographo debetur, textum ſaltim redimeremus, non ſubleſtae fidei, non inquinatum, ſed lima tua critica perpolitum, et ad primigenium nitorem, qua pote, reſtauratum. Grati quidem accipimus, quae in annotationibus e libris miſtis affers. Sed eorum delectus et vſus non ſucceſſori tuo relinquendus erat, non exſpectandum eius, aut lectoris cuiusque iudicium, ſed tute, qui criticum, qui editorem profiterere, auctor fieri debebas lectoribus earum lectionum, quas tu probandas cenſeres; praeſertim qui tot luſtra in conando, in moliendo conſumeres. Exempli alicuius veteris auctoritate ſi captus eras, ſi tibi perſuaſeras ab eius norma tibi haud eſſe diſcedendum, cur non Aldinum praetuliſti, antiquitate certe fideque codicis, e quo manauit, venerabile? aut, ſi huic parcebas, Stephanicum certe, quod eſt et parabilius, et correctius? At nunc intelligo. Geneuenſe exemplum, chartis incuſum paene atris, vulgarius erat, et parabilius, et minor in eo fiebat iactura, ſi typothetarum ſordidis a manibus conſpurcaretur. Bellum vtique cum parſimonia non gero, quam quotidie diſco et exerceo in re perquam accifa. Didici tamen, ſaepe lucrum eſſe, pecuniam in loco contemni. Exemplum Tayloranum, quod tanti penes nos venit, operis dedi exſcribendum, vt operae parcerem annotationes exſcribendi. Stephani oratores

res concerpſi, quo Lyſiam Venetias mitterem, ibi cum codice Beſſarionis conferendum. At tu tamen, ſi parcendum cenſebas, de quo nil queror, debebas exemplum Wolfianum a Roueriis Geneuae recuſnm prius abs te diligenter correctum typographis in manus dare. Sed quicquid tandem ſubeſt cauſae, ſeu ſegnities ea fuit, et moleſtiarum deuitatio, ſeu imprudentia quaedam tua, Taylore, laudes ea operis tui, non mediocres alias futuras, haud parum minuit. Reliquum autem Tayloranae editionis inſtrumentum haud contemnendum eſt; quod omne non in meam modo tranſtuli editionem, ſed aliis quoque nouis auxi ornamentis. De quibus nunc dicam.

§. 4.

De editione hac Lipſienſi.

Quibusdam in rebus ab inſtituto Taylori me diſceſſiſſe, vix commemoratu dignum eſt; vt in hoc. Taylor Wolfii latinam interpretationem cum texto graeco ſtatim ſubſtrauiſſet, ego eam in ſecundum Aeſchinis mei volumen amandaui. Contra annotationes, quas Taylor ad calcem orationis cuiusque relegauerat, ipſi texto ſtatim ſubieci; quod et commodius futurum lectoribus et factu magis neceſſarium videbam, et a nonnullis flagitari. Interdum, quamquam rariſſime, auctiores dedi Tayloranas annotationes, vt p. 677. vbi Toupi obſeruatio e lupanari petita vulgo non proſtat; digna illo homine, qui nulla de re diſputat doctius, quam de ſcortis. Latinam interpretationem, mei ſi res fuiſſet arbitrii, plane omiſiſſem. Decreueram aliquando meae huic editioni operum Aeſchinis opuſculum addere, quod cum e ſchedis Tayloranis intelle-

xiſſem

xiſſem ineditum in bibliotheca Leidenſi aſſeruari, dedi ſuper hac re literas ad Wyttebachium, Leidae nunc commorantem, vbi, id quod audio, Plutarchi libello de ſera numinis vindicta edendo dat operam. Scilicet, tum nondum incideram in alium locum ſchedarum Taylori, vbi Meletam eam eſſe Libanianam admonet, dudum editam in Libanii operibus, T. I. p. 131. qua Aeſchines cum Demoſthene confertur. id quod poſtmodum Wyttebachius quoque me docuit, iuuenis doctus, cui Epiſtolam criticam debemus, magna promittentem, et Iulianum aliquando, atque Plutarchum philoſophum, et neſcio an Syneſium quoque debebimus. Libanium ergo cum ipſe totum aliquando ſim fatis ſinentibus editurus, multo quam vulgo circumfertur, emendatiorem atque locupletiorem, viſum fuit opuſculum illud loco ſuo reſeruare. De graecis in Aeſchinem ſcholiis, a me primo nunc in lucem prolatis, ſeorſim dixi in praefatione iis praemiſſa. Codices Aeſchinis calamo exarati qui Tayloro ad manum fuerint, qui mihi, e praefatione intelligetur libro variantium lectionum praemiſſa; quem in libellum, vt alias paſſim annotatiunculas ad Aeſchinem meas, cum locus alius nullus oportunus daretur, contuli, ita omne quoque id, quod epiſtolas Aeſchinis perlegenti mihi, cum e typographeo ad me afferrentur perluſtrandae, per feſtinationem ſuccurrebat. Initio enim nihil quicquam in illas epiſtolas annotationum dare decreueram. — Propter multitudinem rerum non licuit omnia, ad Aeſchinem quae in promtu eſſent, vno volumine complecti; neceſſe fuit apparatum partiri. Primo quidem in volumine, quod iam nunc veſtris eſt in manibus, amici, videtis ipſi, quid exhibuerim, vt docendi haud ſitis. Altero autem, intra paucos menſes prodituro, quae ſitis a me laturi, meum eſt nunc edere.

Comple-

Complectetur itaque ſecunda pars Aeſchinis mei haec. 1) varietates lectionis Aeſch. in orationem ſec. et tertiam. 2) indicem Graecitatis Aeſchineae, ad paginas et verſus Stephanicae comparatum; quia iam A. 1767. a me confectus eſt. Eo in indice vocabulorum atque locorum difficiliorum ſententias modulo meo latinis verbis expoſui. Copioſus et fructuoſus eſt; et eiusmodi erit quoque Demoſthenicus, cum prodierit. Sed vltra orationes Aeſchinis haud procedit ille index. ex epiſtolis nihil tenet, quae aperte ſpuriae ſunt, non Aeſchinis, ſed certo certius Libanii. addentur illi indici alii indices, hiſtorici, geographici, et legum ab Aeſchine commemoratarum. 3) Aeſchinis latina interpretatio Wolfii. 4) vita Wolfii ab ipſo ſcripta. 5) Matthaei libellus academicus de Aeſchine oratore, cuius mentionem in huius praefationis ipſo limine faciebam. 6) Taylori ad Demoſthenem et Aeſchinem prolegomena ex eius ſchedis prodenda. Plagularum ſi quid ſupererit, id Dinarchus et Lycurgus implebunt. Hic eſt conſpectus ſecundi voluminis Aeſchinei. — Annotationes meas qui iudicare volent, eos rogo obteſtorque, vt meminiſſe velint, non diuturna meditatione maturatas, neque vno tempore conſcriptas, ſed plerasque currente iam prelo, effuſas eſſe. Quo factum eſt, inter relegendum chartas a prelo madidas aliis ex aliis ſuccurrentibus, vbi locus non daretur, aut poſteriores curas addendi, ſpatiis folii cuiusque iam occupatis, aut cum prioribus mutandi, typothetis ſemel a ſe conſtituta mutari aegre fereutibus, vt obſeruatiunculae meae, aliae per ſupplementa, aliae per librum variantium, aliae per indicem ſpargerentur. Qui index cum eſſet dudum ante confectus, quam Aeſchinis excudendi fieret initium, vereor ne factum ſit paſſim locorum, vt ipſe mecum diſſideam, alia in annotationibus, alia in

indicibus tradens. Operis tumultuarii, non vno quaſi ſpiritus tractu, non ad certas leges, multo ante praeuiſas atque conſtitutas elaborati, neque retractationibus ſaepe repetitis expoliti, ſed a crebris interpellationibus conturbati, et quaſi maculoſi facti, fieri nequit, vt partes inter ſe omnes concinant. Singulis ſemeſtribus prodenda mihi cum ſint ſingula volumina huic ſimilia, ecquis non intelligit, me a torrente quaſi aufferri, aut tanquam a machina quadam inuincibili agi, quae me non patiatur conſiſtere, aut ſuſpenſo pede procedere. Interim eſto haec opera Aeſchini a me nauata ſpecimen eius, quam Demoſtheni paulo poſt impendam.

§. 5.

De ratione voluminum huius operis inſecuturorum.

Proxime ſecundum Aeſchinem dabo Lyſiam Tayloranum. in quo repraeſentabo, quae Taylor in editione maiori dedit, omnia. lectiones Marklandi non ad calcem reiiciam, vt Taylor fecit, ſed ſub ipſo texto ſtatim, vnam quamque ſuo loco, exhibebo. Meae prodibunt prorſus nouae, recoctae, et illis vetuſtis dudum editis diſſimillimae.

A Lyſia ad reliquos oratores minores procedam, de quibus quae habeo dicenda, ea peculiaribus praefationibus ſuo tempore dandis reſeruo. Bene ſi ſucceſſerit, adiungam illis ſingulare volumen, quo quicquid veteres Critici, Dionyſius Halicarnaſſenſis imprimis, ſuper vetuſtis his oratoribus commentati ſunt, complectar.

Emen-

Emenſus hoc curriculum, quod video quam longum, quam ſudoris plenum ſit, tum demum proferam apparatum, qui penes me eſt, criticum in Demoſthenem. Primum eius volumen dabit ineditum Demoſthenis Exegetam, Zoſimum Aſcalonitam (alii Gazaeum dicunt) ſi tanti erit, et nanciſci ſi potero. Nunc enim adhucdum eo careo, et quo loco ſit habendus, magni faciendus, an contemnendus, ignoro. Sed ſpes facta eſt e Vaticana impetrandi. Secundum volumen exhibebit ſyluam immanem variantium Demoſthenicarum. Tertium annotationum quicquid eſt, Wolfii, Taylori, mearum, aliorum. Quartum denique indicem graecitatis Demoſthenicae, aliosque indices his ad Aeſchinem pertinentibus ſimiles. Haud me fugit multos eſſe, qui pro Aeſchine reliquisque graecis oratoribus iam nunc malint a me hunc apparatum proferri. Contra non pauci ſunt, qui nolint ab illa deſcriptione vniuerſi operis diſcedi, quam cum Anno 1768. publicaſſem, Acta Eruditorum Lipſienſia, et Harleſius V. C. in editae a ſe Demoſthenicae pro corona calce repetierunt. Facile dictu non eſt, quam diuerſae voces de inſtitutione huius operis diuerſiſſima ſciſcentium ad aures meas allabantur. Quibus omnibus ſatisfacere, contraria inter ſe flagitantibus, cum negatum eſſet, viſum eſt in ſenſu meo acquieſcere, cui ſic agendi, vt egi et agam porro, rationes ſunt grauiſſimae. Cum tempore omnibus, ſi exſpectare didicerint, ſatisfiet. Apparatum demoſthenicum qui iam nunc poſcunt, nae aut neſciunt hi, aut non cogitant, quanto conſtet otio, quanta opera, digeſtio ſiluae variantium, et annotationum, quam cum olim ad paginas et verſus editionis Pariſinae alligaſſem, nunc ad paginas et verſus editionis meae ea eſt reformanda. In tota illa parte, quam Taylor non edidit, et ad quam parum, aut nihil, ab eo in ſchedis ad me miſſis collectum

ctum reperio, Wolfianae annotationes omnes meis manibus exſcribendae et ad locos quaeque ſuos referendae, meisque intexendae ſunt. Indices olim factos, et ad Pariſinam compoſitos, video nunc ieiunos eſſe. quapropter noui de integro condendi ſunt, ad nouae editionis paginas et verſus conformati. Acceſſit nouus labor a ſchedis Taylori nuper ad me miſſis; in quibus etiamſi noui nihil reperiam, de quo nunc adhucdum in neutram partem pronunciare poſſum, neque enim otium ſuppetiit examinandi, theſaurum, an carbones repererim, ſingulae tamen quaeque annotationes illis in ſchedis ſcriptae penſitandae ſunt, ſedes earum inueſtigandae, quaerendum, ſintne iam ab ipſo Tayloro proditae, nec ne. Spiſſius eſt opus agendum, quam quod tam cito expediatur, atque ſomniant imperiti rerum, qui ſimile quod negotium nunquam tractarunt. Deo vitam prorogante, coeptaque noſtra fortunante, peruenietur ad hanc quoque tandem aliquando metam. Montem eſcendere licet, ſaltu ſuperare negatum eſt. Strenue modo atque alacriter et liberaliter, quotquot volunt literaturae graecae ſtudioſi videri, coepta mea ſecundent. Emendo opus et προεισφοραῖς curſum eius accelerent, neque ſinant me ſub onere ſumtuum, cui ferendo ſolus ego par non ſum, ſuccumbere. Pudet dicere — Sed parcam pudori huius ſeculi, eiusque ad poſteros famae, diligentius etiam, quam ipſum ſuae parcit. Turpe dictu, et paene incredibile eſt, quam in hoc tam arduo opere, tam ad gloriam patriae, tam ad ornamenta bonarum artium pertinente, a liberalitate, non dicam publica, quae hac aetate fruſtra ſperetur, ſed a priuata eorum ſim deſertus, qui bonae literaturae, et graecae imprimis ſtatores haberi volunt. Non hi modo non commendant, quod facere poterant, atque

que debebant adeo, sed vereor ne sint quoque, qui infament etiam hoc opus, atque in suspicionem et invidiam adducere laborent. Suppetiae mihi venerunt pecuniariae, vnde minime speraueram. Symbolas miserunt hi, quos homines natos non noram. Quos amicissimos habere credebam, quibus fidebam maxime, hi me destituunt, videntes quo vortice circumagar. Per illos non stat, quo minus ab illo vortice hauriar. Dona neque tuli a quoquam, neque posco. Satis mihi erit, frequentes si coeant emtores. προεισφοράς seu praenumerationes pretii, haud absolute postulo, quamquam cum gratulatione sum acceptorus, si qui conferre volent. Contentus ero, si volumen vt quodque prelo exierit, ematur. Periclitatur, ciues, gloria patriae, periclitatur salus graecae literaturae in Germania reuiuiscere conantis, si diffidentiae vestrae, si sordibus, si inuidentiae, si priuatis quibusdam mecum simultatibus aliisque animi morbis ita cedatis, vt coeptum hoc in ipso partu elidi patiaminii

§. 6.

Rationes sumtuariae, expensorum et acceptorum.

Sed, vt sciatis, ciues, vniuersum huius negotii statum, locique, quo conclusus sum, iniquitatem, et periculi mei magnitudinem intelligatis, bona fide vobiscum agam, rationes acceptorum et expensorum vobis exhibiturus, vt ipsi aestimetis, quaestumne faciam, diuitiasque vener, an discrimen adierim reique famaeque decoquendae. quod si fecero, non mea ea culpa erit, et bonorum omnium iudicio ego excusatus habebor. Duo prodierunt Demosthenis volumina, ter-

tium nunc prodit, Aeſchinem exhibens. Horum trium voluminum in vnum quodque ſumtum feci ducentenos propemodum et quinquagenos ducatos aureos hollandicos. (Vtar hoc genere monetae in hoc calculo, quod ea nationibus omnibus nota eſt, thaleri germanici noti ſunt pauciſſimis extra Germaniam.) Hi 250 ducati faciunt 700 thaleros germanicos, cum aliquot thalerorum exceſſu. Nam exacte ſi numeres, 36 ducati aequiualent (vt nunc eſt valor ducati) 102 thaleris germanicis. Inſumtum ergo eſt in haec tria volumina ad 750 ducatos hollandicos, vltra 2100 thaleros. Quod mirum nemini videbitur, qui cogitet, quanti artifices noſtrates operas ſuas locent, chartarius, typographus, chalcographus, excuſor tabularum in aere caelatarum, quanti corrector ſphalmatum typographicorum, quanti conſtent munuſcula miniſtris danda, quanti commercium literarium ſuper hoc negotio exercendum. Inde ad hoc dici non recuperaui paratae et numeratae pecuniae, niſi 594 thaleros, aequiualentes ducatis 198 circiter, vt cuique poterit ex indice nominum conſtare eorum, qui cum ex pacto deberent praenumeratores eſſe, committunt plerique vt aegre fiant poſtnumeratores. Mihi interea de meo προσφοιτέον eſt. Videntur plerique mihi non fidere, et cum Sannione Terentiano ſpem pretio emere nolle. Quid ſi ego vobiſcum, o boni, pari modo agerem? Vnquamne res coaleſceret? Fieretne vnquam ſic, vt operis huius vel vnum folium excuderetur? Ego veſtram ſpem pretio meo maximo emo, vos veſtro minuto meam emere non vultis? Vter iniquior eſt? Ego vero ad aequiores me demittam conditiones. Non poſcam impoſterum, vt praenumeretis, niſi ſi qui ſponte ſua facient. Velitis modo de emendo ſpondere vbi editum volumen quodque fuerit. Sed alii latinae

inter-

interpretationis a Demoſthene meo abſentiam querun-tur, alii malunt finem operis exſpectare, negantes ſe tam ſtultos fore, vt, quod aiunt vulgo, cattum in ſac-co emant. Vbi prorſus perfectum fuerit, atque ab-ſolutum, emturos tum demum recipiunt, carioris et-iam, quam nunc poſſint, incerta ſpe, in vitae meae diſcrimine natante. Saepe incipi eiusmodi opera ma-gnis cum promiſſionibus. Emtores ſic allici. Paulo poſt inſiſti, ſpem publicam decipi. Exempla proſta-re. Hac ipſa in vrbe haud ita pridem edi coeptum eſſe librum graecum: cuius ad calcem cum eſſet peruen-tum, partem libri optimam, cuius ſolius cauſa emiſ-ſent, annum ex anno extrahi, fidem verbis non fieri, ſe ludi. — Iam de mille exemplaribus, (tot enim cu-iusque voluminis excuduntur) centum et quinquagin-ta ferme, alia vendita, alia credito, alia dono data ſunt, vt iam facile fit aeſtimatu, quotam partem ſum-tuum a me erogatorum recuperauerim. Adde, quod haud pauci, cum Demoſthenem emiſſent, reliquis vo-luminibus inſecuturis renunciauerint. Quod ſi ergo, vt coepi facere, fidemque dedi me facturum porro, ſenis quibusque menſibus ſingula huiusmodi volumi-na prodenda ſunt, per ſe paret, neceſſe eſſe, vt em-tores plures coeant. Alias telam hanc ego neceſſe habebo abrumpere. Exhauſta enim iam res mea fa-miliaris eſt, ipſa perquam mediocris. Rogo itaque, quotquot ſunt graecarum literarum amantes, vt lite-ris ad ipſum me dandis (interuentu librariorum nil hic opus eſt; denique non in obſcuro quodam et ignobi-li dego angulo, ſed in vrbe Germaniae celeberrima, Lipſia) profiteantur modo ſe futuros emtores, de pe-cunia reddenda caueant, viamque et oportunitatem demonſtrent, qua exemplaria illuc deferantur. Para-tum inuenient ſtudium meum ipſis inſeruiendi. A Da-

nis, Suecis, Ruſſis, Polonis, nihil adhucdum exemplarium eſt poſtulatum. In Angliam miſi triginta exemplaria, dubia ſpe, Leidam nouem, Amſtelodamum quatuor, Pariſios duo. Hoc omne eſt huius operis, quod ad exteros peruenit, niſi ſi quid amicis peregre dono miſi. Iam dabo nomina tam eorum, qui praenumerarunt pecuniam, qui fuere pauci, quam qui poſt, volumine quoque iam abſoluto; illos adeo ipſos, qui voluminibus inſecuturis renuntiarunt, gregi immiſcui, pudori eorum parcens, ne quererentur ſe a me publice quaſi notatos fuiſſe. Singuli ſingula exemplaria popoſcerunt, niſi vbi numerum expreſſe indico.

Abreſch, Rector Gymnaſii Zwollani.
Andre, Goettingenſis.
Andreae, librarius Francfurtanus.
Bang, Marburgi V. D. M.
Bartholomaei, bibliothecarius Ducis Weimarienſis.
Bauer, Superintendens Cathedralis Wurzenenſis.
Bauer, librarius Strasburgenſis.
S. Blaſii Abbas, S. R. I. Princeps.
Bleſſig, A. M. Strasburgenſis.
Boden, Profeſſor Wittebergenſis.
Bohn, librarius Hamburgenſis.
Boettiger, A. M. Rector Gymnaſii Mühlhauſeni.
Briegleb, Profeſſor Coburgenſis.
Brunck, Regis Chriſtianiſſimi Conſiliarius rerum bellicarum et fiſcalium, Strasburgi.

Büſching,

Büſching, Director Gymnaſiorum Berolinenſium.
Ceſarotti, Profeſſor Patauinus.
Cober, M. A. Gymnaſii Budiſſeni Conrector.
Culencamp, Profeſſor Goettingenſis.
Delius, Halae.
Dohm, Weſtphalus.
Ebeling, Superintendens Lüneburgenſis.
Ebert, Profeſſor Brunſwicenſis.
Eck, Prof. Lipſienſis.
Erneſti, (Auguſt Wilhelm) Profeſſor Eloqu. Lipſ.
Eſchenburg, magiſter iuuenum nobilium in Carolino Brunſwicenſi.
Eugenius, Corcyrenſis, Archimandrita, tria.
Evring, Rector Gymnaſii Goettingenſis.
Fesler, A. M. Lipſienſis.
de Foerder, nobilis e Marchia Braudenburgica.
Forwerck, A. M. paedagogus in ludo ad S. Nicolai Lipſiae.
Froriep, Prof. Lipſ.
Gaertner, Profeſſor Brunſwicenſis.
Garue, Prof. Lipſ.
Geisler, Gymnaſii Gothani Rector.
van Goens, Prof. Vltraiecti.
Gottleber, Gymnaſii Annebergenſis Rector.
Graefer, librarius Vindobonenſis.
H — d Ienae, qui nomen celari vult.
Hallenſis quaedam libraria, quae nomen celari vult item.

Harles,

Harles, Prof. Erlangenſis.
Hartmann, Budiſſanus.
Haymann, ad S. Annae Rector Dresdae.
Heinze, Gymnaſii Weimarani Director.
Heinſius, librarius Lipſienſis.
Herel, Profeſſor Erfurtanus.
Heydingero, librario Londinenſi, 30. exemplaria credidi.
Heyne, Prof. Goettingenſis.
Hiller, Profeſſor Wittebergenſis.
Hirt, theologus Ienenſis.
Hofmann, M. A. Muldani Grimmenſis Collega tertius.
Hornboſtel, Superintendens Lunenſis.
Hübler, A. M. Gymnaſii Freybergenſis Conrector.
Hübner, Bernas.
Irmiſch, Gymnaſii Plauenſis Rector.
Iunius, librarius Lipſ. 2 Ex.
Kinderling, Rector Gymnaſii Magdeburgenſis.
Koehler, mercator Lubeccenſis, pro amicis in Saxonia inferiore, poſtulauit 12. Exemplaria.
Klotz, Prof. Hallenſis.
Kranold, Superintendens Grafenhaynichenſis.
Krebs, Moldani Grimmae Rector.
Leſſing, bibliothecarius Brunſwicenſis, Wolfenbüttelae.
Luchtmanni, librarii Leidenſes, 9. Exemplaria.

Martini,

Martini, Gymnaſii Ratisbonenſis Rector.
Meiſner, A. M. Collega Cruciani Dresdae.
de Melle, Lubeccenſis.
Morus, Prof. Lipſ.
Mucke, A. M. Moldani Grimmae Conrector.
de Murr, patricius Noribergenſis.
Mutzenbecher, Brunſwicenſis.
Nagel, Profeſſor Altdorfinus.
Neuhaus, Senator Lipſienſis.
Niclas, Gymnaſii Luneburgenſis Rector.
Nicolai, librarius Berolinenſis.
Noeſſelt, theologus Hallenſis.
Pauli, librarius Berolinenſis.
Randal, Scotus, V. D. M. in patria.
Rau, Profeſſor Vltraiectinus.
Reich, librarius Lipſienſis.
Reichert, A. M. Moldani Grimmae Cantor.
Reiſmann, Rector Gymnaſii Schneebergenſis.
Reitz, Prof. Lipſ. 2 Ex.
Richter, librarius Altenburgenſis.
Ruhnkenius, Prof. Leidae.
Schade, aduocatus Anſpachienſis.
Scharfenberg, A. M. Lipſienſis.
Schlaeger, Conſiliarius aulicus et bibliothecarius ducis Gothani.
Schmidt, Prof. Brunſwicenſis.
Schmidt, Dantiſcanus.
Schreuder, librarius Amſtelodamenſis. 4 Ex.

Schütze,

Schütze, D. Theolog. et Profeſſ. Hamburgenſis. 2 Ex.
Schütze, A. M. et Seminarii regii Hallenſis Inſpector.
Storr, A. M. Stuckardienſis.
Struue, Budiſſenus.
Thieme, A. M. et Thomanae Conrector Lipſiae.
Tſchiederer, S. I. in collegio Ieſuit. Auguſtano Profeſſor.
Valckenaer, Profeſſor Leidae.
Vollbort, Goettingenſis.
Wendler, A. M. Cruciani Tertius Dresdae.
Wencke, A. M. Lipſienſis.
Wernsdorf, Profeſſor Helmſtadienſis.
Wyttenbach, Bernas.

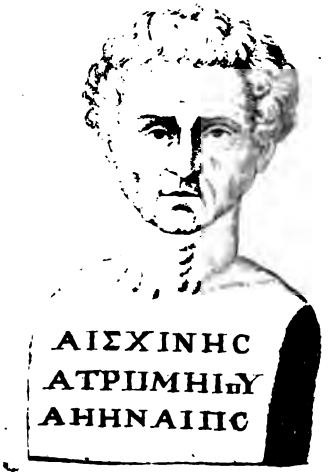

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΟΜΟΝ ΤΩΝ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΩΝ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Δημοσθένει Φιλοπονηθέντων μέρει, πρὸς τοῖς ἄλλοις τέτυς τῶν λόγων ἐωράκαμεν, δι' ὧν ὁ δεινότατος εἰπεῖν ἀνὴρ, καὶ ὑπὲρ τῆ τῆς πατρίδος ἀξιώματός τε καὶ σωτηρίας ἐν τοῖς μάλιτα σπεδάζων, Φιλίπ-

* Præfationem hanc Wolfii, quam editio Basileensis vtroque sermone dat, Taylor maluit solum modo graecam dare; cur ita, nescio. Cum semel decreuissem, quaecunque Taylor dedisset, ea reddere, non potui facere, quin hanc quoque præfationem redderem, quam, si mei fuisset arbitrii res, omisissem. REISKE.

Φιλίππε καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν Μακεδόνων τὴν δυναστείαν, τῇ μὲν συνισαμένην κωλῦσαι, τῇ δὲ συνεσηκυῖαν διαλῦσαι ἐπεχείρησεν. προεωράτο γὰρ, ὀξυδερκέστατος ὢν τὴν διάνοιαν, καὶ πόρρωθεν τὰ ἔσεσθαι μέλλοντα προσκοπῶν, ἔκ τε τῆς τῶν δυναστευόντων Φύσεως τεκμαιρόμενος, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας καὶ τυραννίδος διάφορον ἀναλογιζόμενος, ὡς ἂν οἷοί τ' ἔσοιντο οἱ Μακεδόνες τοῖς τε τῆς πατρῴας ἀρχῆς ὁρίοις καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐπαρχιῶν, ὧν πολέμου νόμῳ ἐκράτησαν, ἀρκεσθέντες, ἀναπαύσασθαι πρότερον, πρὶν ἂν καὶ τοὺς Ἀθηναίους ἀνταγωνιστὰς ὄντας καὶ ἀεί πως αὐτοῖς ἐναντιωμένους, ἢ ἀφανίσαι, ἢ χειρώσασθαι· διόπερ ἐκ ὀκνητέον εἶναι, μηδ' εἰρωνευτέον, μήτε τῇ τῶν συμπολιτευομένων ἐθελοκακίᾳ ἐπιτρεπτέον, μήτε διὰ τὰς τῶν προδιδόντων καὶ τῶν ἀναισθήτως ἐχόντων πικροτάτας ἀντικρούσεις ἀποδειλιᾶν δεῖν ᾠήθη· ἀλλὰ τόν τε δῆμον, ῥᾳθυμοῦντα τέως καὶ παντηγυρίζοντα, πρὸς ζῆλον τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ἀνεγεῖρεν, καὶ τὴν τῶν προδοτῶν ἐξουσίαν ἐφ' ὅσον ἂν δύναιτο κωλύειν, καὶ τῇ πόλει παντα χόθεν συμμάχους παρασκευάζειν ἐπειράθη, ἵνα δὴ ἡ ὅσον οὐδέπω ἐφεσηκυῖα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς τοῦ Φιλελευθερωτάτου ἔθνους ἐπικρεμαμένη τῶν Μακεδόνων τυραννὶς ἀποκρύπτοιτο, καὶ πολλαῖς συνεπεκτεταμένη γενεαῖς ἡ τῶν Ἑλλήνων αὐτονομία διασώζοιτο. ὅτι δὲ τοιαδέτις ἡ τοῦ Δημοσθένους ἐγένετο προαίρεσις, ἥ τε τῶν λόγων αὐτοῦ ἀκολουθία συνεχὴς, καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, μάρτυς ἀξιόπιστος γενομένη, παρέσχε. ταῦτα δὲ ἐπειδὴ διὰ τῆς ἐμαυτοῦ εἴτε Φιλοπονίας· ἤντιν' οὐδεὶς ἂν ἀφέλοιτό μου, κἂν διαβρύαγῶσί τινες τῶν βασκαινόντων· εἴτε καὶ Φιλοσοφίας, περὶ ἧς ὅπως ἂν ἔχω Φρενῶν τε καὶ ἀρετῆς, ἐμοῦ ἤκιστα παραιτεμένου, κρινέτω· καὶ τοῖς ἀπείρως ἔχουσι τοῦ Ἑλληνισμοῦ εὐανάγνωστά τε, καὶ εὐπαρακολούθητα γέγονεν, οὐδὲν οἶμαι τὸ κατεπεῖγον εἶναι, διὰ πλειόνων ὑπὲρ τοῦ λαμπρο-

πρωτάτου ἀνδρὸς, καὶ ἡρωϊκοῦ τινος ἐν τῇ πολιτικῇ τάξει γεγενημένου, ἀπολογήσασθαι. ἐπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις ὅ, τε Πλούταρχος καὶ ὁ Παυσανίας, καὶ ἡ τῆς πατρίδος ψῆφος, ἀγνώμονος μὲν εἰς ζῶντα τὸν ἄνδρα, τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ, εὐχαριστοτάτης γεγενημένης. ὥπερ οὕτως ἐχόντων, ἦκεν προσέχειν ἡγοῦμαι δεῖν τοῖς οἰομένοις, ἢ ζηλοτύπως ἔχοντα τὸν Δημοσθένη πρὸς τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων δόξαν, ἢ ἰδίῳ τινὶ εἰς τὰς Μακεδόνας μίσει ἐπαρθέντα, ἢ τῷ παρὰ τῶν Περσῶν χρυσίῳ διαφθαρέντα πολιτεύσασθαι, ἃ γε ἐπολιτεύσατο· καίτοι ἐκ ἄδηλον ὄν, ὅτι φιλοτιμότατα μὲν διάκεινται αἱ μεγάλαι φύσεις, τῇ φιλοδοξίᾳ ὥσπερ κέντρῳ τινὶ νυττόμεναι· οἱ δὲ τῇ φιλοτιμίᾳ διακαιόμενοι, μὴ ὅτι καταφρονούμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀμελούμενοι, ἢ μόνον ὑφορώμενοί τι τοιοῦτον, σφόδρα λυπῶνται. ὅση δ' ἐστὶ τῶν χρημάτων ἡ δύναμις, ὡς φθαρτικὴ καὶ τῶν φύσει μὲν οὐ φαύλων ὄντων, ἐ μέντοι ἕξιν τινὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας ἐχόντων, μηδὲ τὰ τῶν φιλοσόφων ἀπηκριβωμένων, ὁ καθ' ἡμέραν βίος δι' ἀπείρων παραδειγμάτων ἐλέγχει. ἀλλ' ὅμως ὁ Δημοσθένης, ἀνδρῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν μαρτυρούντων, τηλικοῦτος καὶ τοιοῦτος τήν τε φύσιν καὶ τὴν παίδευσιν καὶ τὴν τοῦ βίου προαίρεσιν ἐγένετο, ὥστε τὸν τοιοῦτό τι περὶ αὐτοῦ ὑφορώμενον μᾶλλον ἂν τὴν ἰδίαν πονηρίαν καταῤῥῆσαι φανεραὰν, ἢ τὴν ἐκείνου ἐξελέγχειν. εἰσὶ γὰρ παμμίαροί τινες ἄνθρωποι, οἵ τινες κακίας ἑαυτοῖς παρηγορίν τινα συνειδότες, πάντας τοὺς ὑπερέχοντας τῶν ἀνδρῶν κηλίσι τισὶν ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας καταρυπαίνειν σπουδάζουσιν· ἵνα δήπουθεν τὴν ἑαυτῶν πονηρίαν τῇ κοινότητι τῶν παθῶν πρὸς τοὺς ἐπ' ἀρετῇ διαφέροντας, συσκιάζωσιν. ἐκεῖνο μέν τοι οὐκ ἂν ἔξαρνος εἴην, ὅτι ἐν ταῖς ἰδιωτικαῖς τῶν ἐρίδων, ἔστιν ὅτε τοῦ δέοντος παρετράπη ὁ Δημοσθένης, καὶ διὰ συκοφαντίας τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέμενος. ἐφ' οἷς ἔγωγ' αὐτὸν οὔτ' ἐπαινοίην

τὸ πολὺ συμπεριφέρονται, ὧν εἰς τὸ παρὸν βελτιόνων ἐκ εὐπορουῦσι. ταῦτα, καί τοι μηδὲν ἔμοιγε διαφέρον, ἐχ οἷός τ' ἐγενόμην παραλιπεῖν, ὅπως ἂν μετά τε πλείονος ἐπιεικείας καὶ σπουδῆς ἐντονωτέρας, τοῖς τῦ Δημοσθένους συμβουλευτικοῖς τοῖς ἐν τῷ πρὸ τύτῳ βιβλίῳ ἐκκειμένοις, οἵτε φιλοπάτριδες τῶν ἀνδρῶν, καὶ οἱ περὶ τὴν πειθὼ, τὴν τύραννον τῶν φρενῶν, ἐσπυδακότες, ἐντύχοιεν. ὅπερ ἴσως ἐκ ἀνωφελῶς κατὰ σχολὴν ποιήσαιεν τῶν ἀνθρώπων οἱ μήτε λίαν ἀσχολούμενοι, μήτ' ἀμελῶς ἔχοντες τῆς πολιτείας. καὶ μὴν ἄμεινον ἂν· τί δὲ εἰ καὶ μετὰ τέρψεως διαρκεστέρας; περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν συγγραμμάτων φιλοπονήσαιεν οἱ εὐφρονοῦντες, ἢ περὶ ἕτερ' ἄττα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν πλείστου εἶναι ἄξια νομιζομένων. ἐχὶ δὲ ἀὐ ἐμαυτὸν λέληθεν, ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς πλεῖστον ἀφέστηκε τῶν ἐπὶ Δημοσθένους· οὔτε γὰρ τὰ τῆς θρησκείας ταὐτὰ, καὶ ἄλλοῖα μὲν τὰ ἔθη, ἄλλοι δὲ οἱ νόμοι, ἄλλαι δὲ αἱ πολιτεῖαι· ὅμως δὲ, καθάπερ ἐν τοῖς στρατηγικοῖς, ὕτω καὶ ἐν τοῖς πολιτεύμασι, μεγάλης ἔσης τῆς ἀνομοιότητος, μεγάλη τίς ὅμως ἐστὶ καὶ ἡ ὁμοιότης. ὥσπερ δὲ ταύτην ὁ πεπαιδευμένος ῥαδίως ἂν κατίδοι· τίς γὰρ ἀγνοεῖ, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐπὶ ταὐτὰ ἀεί πως φέρεται, τά, τε συμφέρειν δοκοῦντα ἐπαυξάνουσα, τά, τε βλαβερὰ φυλαττομένη, διαφόρως μέντοι μετιοῦσα; ὕτω τοῖς ἀπείροις πραγμάτων, καὶ ἀναισθητοῦσι τῶν ἀναγινωσκόντων διὰ βραχέων ἐ ῥᾴδιον ἀποδεῖξαι. καὶ μὴν εἰ μηδεμία περιγίγνοιτ' ἐκεῖθεν ὠφέλεια, ἀλλά γε ἡ τέρψις ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν λογίων συγγραφέων, καὶ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τῶν πάλαι γεγενημένων, πάγκαλος ἂν εἴη καὶ ἐκ εὐκαταφρόνητος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρείσθω, ἤδη δὲ ποτε ὁ λόγος ἐπὶ τὴν τῶν εἰς ἄκρον δεινότητος ἐλαυνόντων ἀνδρῶν σφοδροτάτην φιλονεικίαν καὶ τοὺς ἀντιπάλους μετίτω λόγους. τῦτο μὲν οὖν πρῶτον ἐκ ἄδηλον, ὅτι ἀπεχθῶς τε πρὸς σφᾶς

αὐτὸς

αὐτὲς εἶχον, καὶ τῆς αὐτῆς δόξης τὲ εὖ λέγειν ζηλωταὶ ἐγένοντο, Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης. εἰδὲ γαρ ἂν τοιαύτης προφάσεως οὐχ ὑπουσης, ὁ μὲν τὴν ἐκείνου ζωὴν, ὁ δὲ τὴν τουτεῖ ἀξίαν εἰς κίνδυνον κατέςησεν. τὰ δέ γε αἴτια τῆς διαφωνίας ἀφανέςερά πως ὄντα καὶ ἧττον ἀκριβῆ, τοῖς μὲν οὕτως, τοῖς δ' ἑτέρως εἰκάζειν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάςῳ, παρέσχεν, ἀποδείξεων ἐκ εὐπορεῦσιν. εἰσὶ γάρ τινες οἳ νομίζουσι Φύσει τινὰ τούτοις ἐνυπάρχεσαν δυσμένειαν προκατάρξαι τοῦ μίσους· Φασκόντων γε τῶν περὶ τὰ ἄςρα δεινῶν, ὅτι ἔμφυτός ἐςιν ἐνίοις οὐκ οἶδ' ἥ τις πρὸς ἀλλήλες τοῖς μὲν συμπάθεια, τοῖς δὲ καὶ ἀντιπάθεια. τὲτο δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν, πολλῶν ἐκ τῆς πρώτης προσόψεως, τὲς μὲν Φιλούντων, τὲς δὲ μισέντων, καὶ τῶν μὲν ταῖς εὐεργεσίαις εἰς εὔνοιαν προσάγεσθαι μόλις, τῶν δὲ μηδὲ ταῖς κακοποιίαις ἀλοτριᾶσθαι ῥαδίως δυναμένων. ἀπεφήνατο δὲ καὶ Ἀριςοτέλης, ὅτι αἱ ἀνομοιότητες τῶν ἠθῶν ἥκιςα Φιλικόν. ἐγένετο δ' ὁ μὲν Αἰσχίνης, ὥς Φασιν, ἱλαρώτερος τὴν Φύσιν, ὁμιλητικὸς τὸν τρόπον, ἀςεῖος, θεραπευτικὸς τῶν ἐν ἐξουσίᾳ, ἐρωτικὸς, συμποτικός· ἐκ τουναντίου δ' ὁ Δημοσθένης ὑδροπότης, αὐςηρὸς, ἀκριβὴς, δημοκρατικὸς, μισοτύραννος, ἐν τοῖς μάλιςα δὲ ἀνταγωνιςὴς τοῖς τὲς Ἕλληνας, κατὰ τὸ εἰκὸς, εἰς κίνδυνον καταςῆσαι καὶ βλάψαι μέλλουσι. μόνη δ' ἂν αὕτη εὐσχήμων ἂν εἴη τῶν προφάσεων τῆς ἀπεχθείας. καίπερ γὰρ ἔχοντος Αἰσχίνου ἔγκλημα προδοτης τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι· τὲτο δ' ὅμως ἐκ αὐτάρκως ἐξελεγχθὲν ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖσθαι ἐάσωμεν· καὶ ἀμφότερον, τόν τε Αἰσχίνην καὶ τὸν Δημοσθένην ἄνδρα σπεδαῖον καὶ Φιλόπολιν γενέσθαι συγχωρῶμεν, οἷος ἑκάτερος ὑπολαμβάνεσθαι ἀξιοῖ· κατὰ τοῦτο δὲ διενηνόχασιν ἀλλήλων, ὅτι ὁ μὲν Δημοσθένης τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, μετὰ κινδύνου μὲν ἐν τῷ παρόντι συμπεπλεγμένου, εἰς τὸ μέλλον δὲ βεβαίας ἀσφαλεί-

ας περιποιητικοῦ ἐσοχάζετο· ὁ δ' Αἰσχίνης τὴν παρεῖσαν εἰρήνην ἔταραττεν ὁποίαν δήποτ' ἦσαν, ὁρῶν γε τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων πολλῇ τε Φιληδονίᾳ δεδελωμένον, καὶ ἀσθενέστερον γεγονότα, ἢ ὡς ἀξιόμαχον εἶναι πρὸς Φίλιππον καὶ Ἀλέξανδρον, δεινοτάτους πραγμασι χρῆσθαι βασιλεῖς, καὶ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας. ὁπότερος δὲ τῶ σκοποῦ μᾶλλον ἔτυχεν ἀποφαίνεσθαι, οὐ πρὸς ἐμοῦ μέν ἐστιν ἕκαστος δ' αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν τὰς ἑκατέρω προφάσεις καὶ λογισμὸς ἀντεξεταζέτω, καίτοι καὶ τοῦτο σχεδὸν ἀμήχανον ὂν ἡμῖν, τοῖς τἀκριβὲς τῆς ἱστορίας ἀγνοοῦσι. τί γὰρ ἀναμφισβήτως ἂν διϊσχυριζοίμεθα χωρὶς ταύτης τῆς ὑποθέσεως· εἰ τοῦτ' ἠλήθευσεν Αἰσχίνης ἢ Δημοσθένης; τίς γὰρ τῶν πάντων οὐκ οἶδεν τοὺς τῶν ῥητόρων λόγους ἐκ ἀεὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ πρὸς πειθὼ πάντα τρόπον ἀναφέρεσθαι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον; ἀποφάναι αὐτὸς, καταφάναι, πλάττειν πάμπολλα τολμηρότατα, ἐχ ἥττον δὲ καὶ ἐπιτυχῶς; οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν ῥίνα κορύζης μεστοὶ ὄντες, καὶ εὐμετακίνητοι τῇ Φύσει, ὑπὸ τῶν ῥητόρων ἄγονται καὶ Φέρονται, καὶ τοῖς μὲν ἐγνωσμένοις ἀπισοῦσι, τὰ δὲ παραδοξότατα τῶν ὄντων ἀποδέχονται, τῇ δεινότητι τῶν λόγων ἀπατηθέντες. τὸ τοίνυν τέταρτον τῆς ἀπεχθείας αἴτιον τάχ' ἂν ἀπὸ τῆς περὶ τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα ζηλοτυπίας ὁρμηθείη· ἑκατέρου τῶν μὲν πρωτείων τῶν ἐν τοῖς λόγοις ἀντιποιουμένου, τὴν δὲ θατέρου λαμπρότητα ἐπισκοτεῖν ἑαυτῷ ἀγανακτοῦντος. ἔσι δὲ τοῦτο τὸ πάθος λυμαντικώτατον τῶν πολιτειῶν, καὶ πλείσης Φυλακῆς ἄξιον τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν, ἵνα μὴ εἰς πανολεθρίαν τῶν κοινῶν ῥιζωθὲν ἀναβλαστήσειε. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. ὄντινα δὲ τρόπον ἑκάτερος τουτονὶ τὸν ἀγῶνα ἠγωνίσατο, ἐκ τῆς τῶν ἀντιπάλων λόγων συγκρίσεως μετὰ πλείσης μὲν ἡδονῆς, ὠφελείας δ' οὐδὲν καταδεεστέρας, γνωσθήσεται τοῖς περὶ τοὺς λόγους

ἐσπου-

αὐτὸς εἶχον, καὶ τῆς αὐτῆς δόξης τῷ εὖ λέγειν ζηλωταὶ ἐγένοντο, Αἰσχίνης καὶ Δημοσθένης. οὐδὲ γὰρ ἂν τοιαύτης προφάσεως οὐχ ὑπούσης, ὁ μὲν τὴν ἐκείνου ζωὴν, ὁ δὲ τὴν τουτεῖ ἀξίαν εἰς κίνδυνον κατέστησεν. τὰ δέ γε αἴτια τῆς διαφωνίας ἀφανέστερά πως ὄντα καὶ ἧττον ἀκριβῆ, τοῖς μὲν οὕτως, τοῖς δ' ἑτέρως εἰκάζειν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ, παρέσχεν, ἀποδείξεων οὐκ εὐπορούσων. εἰσὶ γάρ τινες οἳ νομίζουσι φύσει τινὰ τούτοις ἐνυπάρχουσαν δυσμένειαν προκατάρξαι τοῦ μίσους· φασκόντων γε τῶν περὶ τὰ ἄστρα δεινῶν, ὅτι ἔμφυτός ἐστιν ἐνίοις οὐκ οἶδ' ἥ τις πρὸς ἀλλήλους τοῖς μὲν συμπάθεια, τοῖς δὲ καὶ ἀντιπάθεια. τοῦτο δὲ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δείκνυσιν, πολλῶν ἐκ τῆς πρώτης προσόψεως, τοὺς μὲν φιλούντων, τοὺς δὲ μισούντων, καὶ τῶν μὲν ταῖς εὐεργεσίαις εἰς εὔνοιαν προσάγεσθαι μόλις, τῶν δὲ μηδὲ ταῖς κακοποιίαις ἀλλοτριοῦσθαι ῥᾳδίως δυναμένων. ἀπεφήνατο δὲ καὶ Ἀριστοτέλης, ὅτι αἱ ἀνομοιότητες τῶν ἠθῶν ἦσαν φιλικόν. ἐγένετο δ' ὁ μὲν Αἰσχίνης, ὡς φασιν, ἱλαρώτερος τὴν φύσιν, ὁμιλητικὸς τὸν τρόπον, ἀστεῖος, θεραπευτικὸς τῶν ἐν ἐξουσίᾳ, ἐρωτικὸς, συμποτικός· ἐκ τοὐναντίου δ' ὁ Δημοσθένης ὑδροποτής, αὐστηρὸς, ἀκριβὴς, δημοκρατικὸς, μισοτύραννος, ἐν τοῖς μάλιστα δὲ ἀνταγωνιστὴς τοῖς τοὺς Ἕλληνας, κατὰ τὸ εἰκὸς, εἰς κίνδυνον καταστῆσαι καὶ βλάψαι μέλλουσι. μένει δ' ἂν αὐτῇ εὐσχήμων ἂν εἴη τῶν προφάσεων τῆς ἀπειθείας. καίπερ γὰρ ἔχοντος Αἰσχίνου ἔγκλημα προδοσίας τοῖς Μακεδόσι γενέσθαι· τοῦτο δ' ὅμως οὐκ αὐτάρκως ἐξελεγχθὲν ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖσθαι ἐάσωμεν· καὶ ἀμφότερον, τόν τε Αἰσχίνην καὶ τὸν Δημοσθένην ἄνδρα σπουδαῖον καὶ φιλόπολιν γενέσθαι συγχωρῶμεν, οἷος ἑκάτερος ὑπολαμβάνεσθαι ἀξιοῖ. κατὰ τοῦτο δὲ διενηνόχασιν ἀλλήλων, ὅτι ὁ μὲν Δημοσθένης τοῦ τῆς πόλεως ἀξιώματος, μετὰ κινδύνου μὲν ἐν τῷ παρόντι συμπεπλεγμένου, εἰς τὸ μέλλον δὲ βεβαίας ἀσφαλεί-

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ ΒΙΟΣ.

Αἰσχίνης υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τε γραμματικῆ καὶ Γλαυκοθέας τῆς τὰς διαίσους τελούσης. Φασὶ δὲ αὐτὸν παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλείῳ τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν, καὶ τῇ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν. ταύτην δ' ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν ὁρμωμένην Ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι. ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα ἡ Ἔμπουσα. γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγῳδίαν, ὥστε τριταγωνιστεῖν. ὄντα [1] δὲ λαμπρόφωνον, γραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι, καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ, καὶ ἀναγινώσκοντα, ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον, ἐπιθέσθαι τῷ βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν, ὄντα εὐφυῆ. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ, καὶ διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως, διὰ τοῦτό τε εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφάνῳ [2], μὴ μεταλαβεῖν τὸ πέμπτον

1. ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι] Portaſſis ὑπογραμματεῦσαι. Initio putabam turbatum eſſe verborum ordinem, et ſic legendum τριταγωνιστεῖν ὄντα λαμπρόφωνον, καὶ ὑπογραμματεῦσαι Ἀριστοφῶντι. Sed claritas vocis pro concione aeque neceſſaria eſt, ac in theatris. WOLF.

2. στεφάνῳ] Ad hunc locum Wolf p. 332. quidem aſteriſcum appoſuit, annotatum tamen p. 346. (ed. Baſil.) nihil reliquit. Videtur legendum eſſe στεφανωθέντα. REISKE.

τον μέρος τῶν ψήφων. ἀτιμωθέντα δὲ, ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον, οἰηθέντα κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας τὸν Ἀλέξανδρον. πυθόμενος δὲ τετελευτηκέναι τὸν βασιλέα, καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων, καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἔνθα δεομένων αὐτοῦ Ῥοδίων τὴν τέχνην διδάξαι τὴν ῥητορικὴν, ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μηδ' αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γὰρ κελευόντων εἰπεῖν, ἀδὲ τοῦτο θελῆσαι. συμβαλόντα, ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἡττηθεὶς, κομιδῇ γ' ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρῆναι [3]. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην, καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. Δημοχάρης δὲ, ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα πιστευτέον αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν, Ἰσχάνδρου τοῦ τραγῳδιοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην, καὶ ὑποκρινόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα, αἰσχρῶς πεσεῖν, καὶ ἀναχθῆναι [4] ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χορο-

3. διαφθαρῆναι] Rurſus h. l. quoque aſteriſcum quidem exhibet editio Wolfiana, annotationis autem nihil. Legendum videtur μέλλει διαφθαρῆναι. *ex eo, quod domi victus eſſet, facta coniectura, fore multo magis, vt foris pereat.* REISKE.

4. ἀναχθῆναι] *Surrexiſſe a Sannione.* id eſt τὸν Σαννίωνα ἀναχθῆσαι αὐτὸν *erectum eſſe.* Sannionem eum ſubleuaſſe. Niſi quis τὸ Σαννίωνα ἀναχθῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐκβληθῆναι ἀποδοκιμασθέντα malit intelligere, *reiectum et repulſum eſſe.* WOLF.

Rectum vidit Wolf. ἀναχθῆναι h. l. valet idem, atque ἀνάγκαστον γενέσθαι *coactum eſſe a Sannione e patria emigrare.* Cuius auctoris hoc ſit breue fragmentum, neque mihi conſtat, et Wolf dudum faſſus

χοροδιδασκάλου. ἔνθεν δ' ἔν ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀναμάζει, πρὸς εἰδότας τὸ πρᾶγμα ἐπισκώπτων, καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου, τῶν κακῶν ὑποκριτῶν, ἀλᾶσθαι κατ' ἀγρούς. εἴη ἂν οὖν ἐνθένδε ἀρχαῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τὸν δῆμον Αἰσχίνης Κοθωκίδης.

ΑΠΟΛΛΟΝΙΟΥ ΕΙΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΕΞΗΓΗΣΙΣ.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν ἀθηναῖος, τὸν δῆμον κοθωκίδης, υἱὸς δὲ Ατρομήτου, ὃν φασι πρότερον Τρόμητα καλούμενον, ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει, ἀντὶ Τρόμητος Ἀτρόμητον προσαγορευθῆναι, γεγονέναι δὲ τὸ κατ' ἀρχὰς δοῦλον, καὶ παῖδας ἔχοντα [1] διδά-

fus eſt neque ſibi magis conſtare, addendo ad huius fragmenti titulum vocabulum ἀδήλε. quod vocabulum in Aldina non legitur. Mihi tamen videtur Libanii eſſe. Fragmentum hoc, et alterum ſtatim inſequens Apollonii, primus edidit Aldus Manutius, vnde repetiit Hieronymus Wolf, ſed loco alieno, vbi minime quaeras, tomo Demoſthenis ſui Baſileae editi ſecundo, p. 332. et 333. cuius ordinem, vt alia non pauca haud probanda, ſecutus Taylor ambo iſtaec fragmenta, et tertium item, in fronte orationis in Creſiphontem, ab ipſo quoque Wolfio praeteruiſum, a me autem reſtituendum ex Aldina, omiſit. Henricus Stephanus iſta tria fragmenta, neutiquam illa contemnenda, ab editione ſua excluſit, errore magis et inaduertentia quadam, quam conſilio. REISKE.

1. παῖδας ἔχοντα] Sententia poſtulat παιδείας μετέχοντα. REISKE.

διδάσκειν γράμματα πρὸς τῷ Θησείῳ καὶ τῷ τοῦ Ἰατρεῖ [2] ἡρῴῳ. εἶτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ, ὡς ἔνιοι Γλαυκίδος. ἣν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἑταιρηκέναι [3] καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἡρῴῳ. ἔπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς ἐργασίας ταύτης, ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τὰς βουλομένους ἀποκλῖναι. γεγονὼς δ' ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης, καὶ ἀδελφῶν αὐτῷ δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρους, τοῦ τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν τῷ πατρὶ ὑπηρέτει [4] γράμματα διδάσκοντι. ἀνὴρ δὲ γενόμενος, τὸ μὲν πρῶτον ὑπεγραμμάτευσε [5] ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινὰ σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀφοβήτῳ. ἦν δὲ ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον. ἔπειτα ἀποστὰς τούτου, τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγῳδιῶν, καὶ ἐν Κολυττῷ ποτε Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος

2. τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἡρῴῳ] id est, vt opinor, τῷ Ἀσκληπιείῳ *ad aedem Aesculapii.* Sed Vlpianus, si recte memini, Aristomachum quendam medicum fuisse appellatum dicit. WOLF.

3. ἑταιρηκέναι] ἑταίρα, ἀντὶ πόρνης. ὅθεν ἑταιρεῖν. quod ad vtrumque sexum refertur. Vnde lex Solonis, τὸν ἑταιρηκότα εἴργειν τῶν βήματος. WOLF. Non equidem memini ἑταιρεῖν de meretrice vsurpari, a bonis quidem scriptoribus, qui de solis maribus corpus prostituentibus vsurpant. Verum ab hac faece Graecitatis, qua Grammatici redundant, ecquis tandem exquisitam et limatam dictionem requirat? REISKE

4. ὑπηρέτει] Sic leg. WOLF. In Aldina nempe est ὑπηρετεῖ.

5 ὑπεγραμμάτευσε]Sic leg. WOLF. In Aldina est ὑπογραμμ.

μενος κατέπεσε [6]. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ, ἐπὶ τὸ [7] πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινε. καὶ δοκεῖ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτείαν ἐπανελέσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακείαν ἄρασθαι πολιτείαν [8] πρὸς τοὺς περὶ Δημοσθένην, τοὺς τἀναντία τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύρια ἐστι, καὶ δὴ πάντων ἐκεῖνο ἐναργέστατον. ἑλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην πρὸς Δηλίους Ἀθηναίων διαδικασίαν, οὐκ ἐπέτρεπεν ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή, ἀλλ' ἀπελάσασα αὐτὸν, ὡς οὐκ ὄντα εὔνουν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, Ὑπερίδῃ λέγειν προσέταξε. φασὶ μέντοι τινὲς αὐτὸν ἀκουσὴν γενέσθαι Πλατωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδόμενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ [9] Αἰσχίνης Ἐλευσί-

6. κατέπεσε] pro ἐξέπεσε. Bene ſi habet, ſequioris eſt idiotiſmus Græcitatis. REISKE.

7. τὸ] Sic lege. WOLF Nam in Aldina eſt τῷ.

8 ἄρασθαι πολιτείαν] Non videtur bene graecum. Aut αἱρεῖσθαι πολιτείαν dicunt Graeci, aut ἄρασθαι πόλεμον. Num ergo πόλεμον hic leg. erit? REISKE.

9. ἕτερος ῥήτωρ A. ἐλευσίνιος] Ex hoc loco dubium emergit an corrigendus ex eo ſit Ariſtides in Platonica l. pro Rhetorica, vbi legitur Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου, et legendum pro ὁ Λυσανίου ibi ſit ἐλευσίνιος, an contra ex loco Ariſtidis corrigendus ſit Apollonii textus et leg. ὁ Λυσανίου, pro ἐλευσίνιος. Aliunde lux non affulget, et potuit

Ἐλευσίνιος, ὃς καὶ τέχνας λέγεται ἑητορικὰς γεγραφέναι. λέγεται δὲ ὁ Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς δὲ ὁ Αἰσχίνης περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἐν τῷ παραπρεσβείας [10] φησὶν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος Φατρίας [11] μὲν ἦν καὶ γένους τῶν Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἡ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐστὶν ἱέρεια. νέος δ' ὢν κάλλει [12] καὶ χρόνῳ, ὕστερον τὴν οὐσίαν ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ, ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν τριάκοντα, καὶ στρατευόμενος εὐνοίας [13] καὶ ἀριστείων ἠξιώθη, καὶ ἐν Κορίνθῳ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρίψας, συγκατήγαγε τὸν δῆμον. βιῶναι δ' ἀναμαρτήτως. εἶναι δ' αὐτὸν ἐτῶν ἐννενήκοντα τεσσάρων. φησὶ δὲ καὶ τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἐλευθέρους εἶναι. τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Φιλοχάρη μὲν ἐν γυμνασίοις διατρίβειν, καὶ μετ' Ἰφικράτους στρατεύσθαι, καὶ συνεχῶς στρατηγεῖν. Ἀφόβητον

potuit esse idem Αἰσχίνης ὁ Λυσανίου ἐλευσίνιος. Ideo nihil mutandum, donec aliunde veritas emergat. PALMER. Exerc. p. 649.

10. ἐν τῷ παραπρεσβείας] Lege ἐν τῷ περὶ παραπρεσβ. WOLF. Videtur tamen vulgata quodammodo ferri posse, praesertim cum non sine articulo τῆς dicatur, sed semper cum eo, in ista quidem constructione cum περὶ. περὶ τῆς παραπρεσβ. REISKE.

11. φατρίας] Lege φρατρίας. WOLF. Sed errat, vtrumque perinde vsurpatur. REISKE.

12. κάλλει] Ex oratione περὶ παραπρ. apparet leg. esse, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον. WOLF. Scite, me quidem iudice. Possit quoque legi κάλλει διαφέρων καὶ ῥώμῃ. *forma praestans et robore corporis.* REISKE.

13. εὐνοίας] Fortassis ἐπαίνων WOLF.

βητον δὲ, τὸν νεώτατον αὐτοῦ ἀδελφὸν, πεπρεσβευκέναι μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι. περὶ δὲ ἑαυτῦ φησιν ὡς ἐκ παίδων ἀπαλλαγεὶς περίπολος τῆς ἀττικῆς χώρας ἐγένετο δύο ἔτη, ἔφηβος ὤν. ἔτοι γὰρ μεθ' ὅπλων τὴν χώραν περιήρχοντο κατὰ προσαγὴν νόμου. ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι [14] καλουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετ' Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα πομπὴν, κινδύνου [δὲ] γενομένου περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν ἀξιεπαίνως ἐμαχέσατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξῆλθε, καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν ἐν Ταμύνοις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις. εἶτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτελεύτησε δ' Αἰσχίνης ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Ἀντιπάτρου καταλυθείσης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν, βεβιωκὼς ἔτη οε. τριῶν δὲ ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμμένων, καὶ τούτων δημοσίων, ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστὶ, τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὑρίσκομεν τελευταῖον γεγραμμένον. ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται. τῶν δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους, πρότερός ἐστι τῇ τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου. ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας, μέμνηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

14. τὴν ἐν τοῖς μέρεσι] Haec tractanda erunt in oratione Aeſchinea τῆς παραπρ. vbi παραπομπὴν et νεμεάδα χαράδραν legitur. WOLF. Scil. Aldina hic loci ſimplex πομπὴν et χαράδρας dat, hoc quidem vitioſe. Conf. Palmer. Exercit. p. 650. qui cum Wolfio idem animaduertit. REISKE.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΝ.

Ἀθηναῖοι [1] πολεμήσαντες πρὸς Φίλιππον τὸν Ολυνθιακὸν πόλεμον, ὕστερον δόξαν αὐτοῖς εἰρήνην ἐποιήσαντο πρὸς Φίλιππον· καὶ συμμαχίαν αὐτῷ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις ψηφισάμενοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐτὸν δέκα πρέσβεις, τοὺς ἀπολησομένους παρ' αὐτοῦ τοὺς ὅρκους, ἐν οἷς ἦσαν Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχίνης. ἐπανηκόσης δὲ τῆς πρεσβείας, γράφεσι παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ Τίμαρχος Ἀριζήλε Σφήττιος, διάσημος ὢν ἐν τῇ πολιτείᾳ, καὶ δημηγορῶν, καὶ πλέον ἢ ἑκατὸν ψηφίσματα γεγραφώς. ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ [2] γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων, τὸν ἐκφέροντα ὅπλα πρὸς Φίλιππον, θανάτῳ ζημιοῦσθαι. * προτεθείσης

1. ἀθηναῖοι κ. τ. λ.] Miserunt illi quidem auxilia Olynthiis, sed Amphipolitanum bellum ex professo cum Philippo egerunt. Quare vide num legendum τὸν ΠΕΡΙ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ πόλεμον, aut τὸν ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΙΚΟΝ πόλεμον. Etsi hoc durius. WOLFIVS.

2. ἐτύγχανε δὲ νεωστὶ γεγραφὼς ψήφισμα βουλεύων] Nuper scripserat decretum *senator, cum in senatu esset, cum senatorem ageret.* Senatum Atheniensem fuisse non perpetuum, sed annuum ex *Vlpiano* cognouimus. Ego verti, *senatusconsultum promulgarat.* Fuerunt et ψηφίσματα τοῦ δήμου, *plebiscita.* WOLFIVS.

Senatusconsultum, Wolfius. Potius, *Plebiscitum.* IVRIN.

σης [3] ἓν τῆς γραφῆς, πρὶν τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, ἐγράψατο Αἰσχίνης τὸν Τίμαρχον ὡς δημηγορεῖντα παρὰ τὸς νόμες· ἐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτῷ δημηγορεῖν ἡταιρηκότι [4]. ἔνιοι μὲν ἓν φασιν ὡς ἀπήγξατο ὁ Τίμαρχος, τὴν κρίσιν ἐχ ὑπομείνας· οἱ δὲ, ὅτι ἀλοὺς [5] ἠτιμώθη, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἔτω δὲ περιβόητον τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ὥςε ἀπὸ τῆς κρίσεως ταύτης, τοὺς πορνοὺς τὸ λοιπὸν ἐκάλεν Τιμάρχες [6]. τὸ δὲ προοίμιόν ἐςι τραγικώτερον· ἐν αὐτῷ δὲ διασυςήσας [7] ἑαυτὸν μέτριον, ἵνα εὔ-

νοιαν

3. ἀποτεθείσης] *Repoſita* vel *aſſeruata* Actione. Forte, ἀποδοθείσης, *Crimine ad praetorem delato, actione publice propoſita.* Vetus anonymus interpres harum orationum (quem poſthac littera V notabo) *intermiſſa ea delatione, antequam ad examen iudicii deueniretur.* WOLFIVS.

4. ἡταιρηκότι] Τὸ ἑταιρεῖν non eſt ſimpliciter ſcortari, nec tam mulierum quam marium, qui corpore quaeſtum faciunt. Hos a ſuggeſto Athenienſes arcuerunt, ex lege Solonis, quae exſtat apud *Laertium*, τὸν ἡταιρηκότα εἴργειν ἀπὸ τῦ βήματος. WOLF.

5. ὅτι ἀλοὺς ἠτιμώθη] Wolfius, *condemnatum atque in ordinem coactum eſſe.* Potius, *ignominia affectum eſſe.* Nempe, qui magiſtratu aut quouis ſupra ceteros honore inſignis eo deiicitur, recte dicitur in ordinem cogi, cum poſtea pari cum reliquis ciuibus iure fruatur: at qui ἀτιμῆται, omni iure ciuium excidit. IVRIN.

6. Τιμάρχους] Falli videtur ſcriptor argumenti. Nam antiquiorem hac cauſa fuiſſe eiusmodi appellationem patet ex p. 22, 23. huius Orationis. IVRIN.

7. διασυςήσας] Malim συςήσας, deleta praepoſitione διά. WOLFIVS.

νοιαν ἐπισπάσηται, καὶ τὸν Τίμαρχον διαβαλὼν, καὶ περὶ τῆς πολιτείας εἰπὼν, μεταβαίνει ἐπὶ κεφάλαια, οὐ τῆς ὑποθέσεως ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ κατὰ πάντων τῶν ἑταιρήσεως κρινομένων. ἔξι δὲ τάδε. εἰ καλῶς καὶ ἀκριβῶς τὸς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοὶ τὸς περὶ τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας, καὶ μειρακίων, καὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· εἰ ὀρθῶς ἀπεῖπον τοῖς ἡταιρηκόσι μὴ δημηγορεῖν· καὶ ἑξῆς, εἰ παρὰ τὸς νόμους δημηγορεῖ Τίμαρχος ἡταιρηκώς· ἐν ᾧ εἰ ἔνοχος Τίμαρχος τῇ γραφῇ ἑταιρήσας· εἰ παρὰ Μισγόλα ἡταίρησε μισθὸ περὶ τὰ τοιαῦτα ὄντι δεινῷ· εἰ παρὰ Αντικλεῖ ἐν τῷ κυβευτηρίῳ διατρίβων, καὶ κυβεύων ἀνελήφθη ὑπὸ Πιτταλάκου, δημοσίου δούλου τῆς πόλεως, καὶ παρ' αὐτῷ διέτριψεν ἑταιρῶν· εἰ παρὰ Ηγησάνδρῳ τῷ Τιμομάχου ταμίᾳ διέτριψε χρόνον ἑταιρῶν.

ΑΛΛΩΣ.

Τοῦτον τὸν λόγον ὁ Αἰσχίνης γέγραφε δοκιμασίαν[1] κατὰ Τιμάρχου. ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα προσιόντων, καὶ αὐτὸν τὸν Αἰσχίνην σεσυκοφαντηκώς[2]. νόμοι δὲ εἰσι περὶ τῶν ῥητόρων κείμενοι, οὓς τινας

1. δοκιμασίαν κατὰ T.] Δοκιμασίαν ἐπάγγελλειν τινὶ, *inquisitionem* vel *probationem denunciare alicui*, vel, *intendere actionem vitae anteactae.* Est genus actionis in eos, qui magistratu aut honore indigni putantur. ἔδει γὰρ κληρωμένους λαγχάνειν μὲν, ἄρχειν δὲ οὐ, εἰ μὴ δοκιμασθέντας, vt docet *Demosthenes.* V. [sc. l. 23. δοκιμάζεσθαι εἰ ἐπιτήδειοι]

νας χρὴ εἴργεσθαι.* τοῦ λέγειν, οἷον τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας, τοὺς ἡταιρηκότας, εἰ δὲ μὴ πείθοιντο, ἐξεῖναι τὸν βουλόμενον αὐτοῖς δοκιμασίαν ἐπαγγεῖλαι, ὥστε δοκιμάζεσθαι, εἰ ἐπιτήδειοί εἰσι λέγειν. δύο δὲ ἐγκαλῶν Τιμάρχῳ Αἰσχίνης, καὶ ὅτι ἡταίρηκε, καὶ ὅτι τὰ πατρῷα κατεδήδοκε 3. περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος, ὅτι τὸ πλέον τῆς κατηγορίας διὰ ταύτην ἐστί. φαίνεται δὲ νενικηκὼς τὸν ἀγῶνα, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. δοκοῦσι δέ μοι οἱ λόγοι μετὰ τὰς 4 δίκας γράφεσθαι.

popularem aduersus eos fore actionem vt iudicarentur, an idonei essent ad concionem [habendam.] WOLFIVS.

2. σεσυκοφαντικώς] σεσυκοφαντηκὼς lege. WOLF.

3. κατεδήδοκε] Deesse videtur post hanc vocem. Haeret enim Constructio. δύο δὲ ἐγκαλῶν Αἰσχίνης — περὶ ἑταιρήσεως ἐπιγράφεται ὁ λόγος. TAYLOR.

4. μετὰ τὰς δίκας γράφεσθαι] Probabile hoc est vel ex eo, quod multa insunt in orationibus, quae non ratione prouisa, sed ex euentu cognita, et inserta esse videntur. *Cicero* orationem *de Deiotaro* negat scriptione magnopere esse dignam, et apud eundem *Cato* senex, *Causarum*, inquit, *illustrium quascunque defendi, nunc quam maxime orationes conficio*: et Milo de sui *Ciceroniana* defensione dixisse fertur, *o Cicero, si ita dixisses, vt scripsisti, Milo non esset mullos Massiliensis.* WOLFIVS

Habes

Habes, mi Lector, *Orationem illam ſaeuam, criminoſamque et virulentam* (ſermone vtor *Gelliano, Noct. Attic. XVIII. 3.*) *qua Timarchum de impudicitia grauiter inſigniterque accuſauit Aeſchines.* Cauſam et hiſtoriam abunde diſcere potes ex argumentis, tam quae huic orationi, quam quae binis illis *περὶ παραπρεσβείας* adponuntur. Rectèque primum in hac Orationum ſerie locum vindicat, cum ſit quaſi exordium inimicitiarum inter *Aeſchinem Demoſthenem*que, et ad celebratiſſima iſta paria *λόγων ἀντιπάλων* et ordine accuſationis et temporis ratione lectorem fere manu ducat. De Timarcho interea, deque huius Orationis aetate, fortuna atque exitu nonnulla video eſſe praefanda. Hominis certe mores ſpurciſſimos, ſi qua accuſanti fides, ſatis oſtendit vehementiſſima haec et acerrima oratio. Liquet tamen, idque tam ex aduerſario, quam ex *Demoſthene*, hominem fuiſſe in Reip. muniis obeundis exercitatiſſimum, domi peregreque illuſtrem, et officiis cum bellicis tum ciuilibus ſtrenue defunctum. Erat enim Timarchus, vt *Hermogenis* verbis vtar *π. μεθ. δεινοτ.* p. 432. Edit. Criſpin. *πρόσωπον ἔνδοξον· ὁ γὰρ Τίμαρχος τιμᾶται, καὶ λελειτούργηκε, καὶ ἀρχὰς ἦρξε.* Vicit tamen, vt in his rebus fieri ſolet, Criminatio, et Timarchi *nomen* per omnem, quae ſecuta eſt, aetatem ad *diuerbii* ignominiam exagitauit. Vti legere poſſis in Argumento priori huius Orationis. Ita quoque *Heſychius* v. Δημοκλείδαι. *Οἱ ξένοι καὶ μοιχοὶ ἀπὸ Δημοκλείδου, τοιούτου ὄντος, καθάπερ καὶ τὸς ἡταιρηκότας* TIMAPXOYΣ *ἔλεγον, τὸς δὲ πονηρὸς Εὐρυβάτας, Κιλλίκωνας δὲ τοὺς προδότας.* Ita fere *Syneſius Encom. Caluit.* Ὅθεν οἱ Κλεισθένεις, καὶ TIMAPXOI, καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, et quae ſequuntur. Ita

etiam *Maxim. Tyrius* ad finem diſſertationis *de Socratis amatoria*, Τίς ἂν, ὦ θεοὶ, μέμψαιτο ἐρᾶσθαι τοιοῦτον, πλὴν ΤΙΜΑΡΧΟΥ; atque ad hanc infamiam proculdubio ſpectant vexata illa verba *Luciani* in *Pſeudolog.* §. 27. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες ἀδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκη τιμήσαντές σε ΑΤΙΜΑΡΧΟΝ ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ κἀκεῖνό τι περιττότερόν προσεῖναί σοι. Quae ſi mihi interpraetari liceret, dicerem, eum, quem in hoc tractatulo adeo ſeuere exagitat *Lucianus*, a moribus non abſurdum nomen obtinuiſſe, quippe quem ciues eius, vnius literulae ad Timarchi nomen additione, ΑΤΙΜΑΡΧΟΝ vocare conſueſcebant, quaſi *totum Timarchum*, a capite ad talos, totisque intus medullis Timarchum: cuius ad mores habitumque exprimendum non iam ſufficeret *ſimplex* illa et protrita veteris Timarchi appellatio. Ego vero pergo. Nonnulla de eo protulit *Suidas*, quae vix alibi leguntur. Τίμαρχος Ἀριζήλε, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον δὲ Μισγόλαι καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεοδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτὸς Πιτταλάκῳ συνῶν, τῆς πόλεως οἰκέτη. ἐπίτροπος δὲ αἱρεθεὶς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος, διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· ἀδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἤλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν. Orationem Ariſtogitonis contra Timarchum laudat *Harpocratio* v. Αὐτοκλείδης et Θέρσανδρος, *Scholiaſtes* item *Hermogenis* pag. 296. et *Suidas*. Ille eſt proculdubio quem memorat *Quintilianus* XII. 10. *Tranſeo plurimos, Lycurgum*, Ariſtogitona, *et his priores Iſaeum, Antiphontem, quos vt homines inter ſe genere ſimilis, differentis dixeris ſpecie.* De quo denique rhetore plurima conſarcinauit eruditiſſimus *Mauſſacus*, *Not. ad Harpocr.* pag.

pag. 117. Timarchum autem, vt in ordinem redeam, cum in foro plurimum verſatus eſſet, (conciones enim frequentiſſime habuit, et rogationes multas tulit) credibile eſt inter celeberrimos loquendi magiſtros a *Longino* numerari, quos ille tanquam eloquentiae parentes his verbis in fragmento quodam deſignat: Κορωνὶς δ' ἔσω λόγε παντὸς καὶ φρονήματος Ἑλληνικοῦ Δημοσθένης, Λυσίας, Αἰσχίνης, Ἀριστείδης, Ἰσαῖος, Τίμαρχος, Ἰσοκράτης ceteri. Et fortaſſe ad eum ſpectant verba haec a *Rutilio Lupo* in extremo opere adducta *: *Item* TIMARCHI: *Itaque vt familiares videbantur, hos neceſſitudine opitulandi adſtrinxit, hosque ignotos iuſta benevolentiae cauſa illexit.* De hoc homine aliquammulta conſignauit *Tzetzes* in *verſibus* ſuis *politicis*, verbi gratia, *Chiliad.* VI. 5, 105, 138, etc. verum quae hanc cauſam potiſſimum ſpectant, haec ſunt, quae ſequuntur:

Οὗτος ὁ Ἀριζήλε μὲν Τίμαρχος παῖς, ὁ πόρνος,
Ο φίλος Δημοσθένες δὲ τῦ πανσεμνοσομῦντος.
Καὶ γραμματεῖς, καὶ ῥήτορες ὄνλες τῶν Ἀθηναίων,
Επτά τε ἄλλοι πρεσβευταὶ τῦ γένες Ἀθηναίων,
Οἷς καὶ ἡ πᾶσα χώρα καὶ τῶν Ἀθηνῶν συνήργει,
Κατὰ Αἰσχίνε ἔσησαν δίκην παραπρεσβείας,
Ης καὶ Συντεὺς κατήγορος ἐνίκησεν ἂν πάντας.
Ομως ἔτω τὸν ἧττονα λόγον Αἰσχίνης ἔχων
Πρῶτα καθεῖλε Τίμαρχον δείξας πεπορνευκότα,
Ως Μισγολάϊε Φίλον μὲν ὄντα τῦ Φιλονέου,
Καὶ Φίλον Πιτταλάκε δὲ πάλιν τοῦ ὀρνιθία.

Chil. VI. 47.

* V. Ruhnkenii V. C. annot. ad h. l. p. 88. et 136. qui docet DINARCHI leg. eſſe. REISKE.

Habes nimirum Iambos tetrametros catalectícos, qualis eſt ille *Terentii* in *Hecyra*,

Nam ſi remittent quippiam | Philùmenae dolores,

hoc tamen praefato, nempe ſi eorum ictum et ſcanſionem, non ſyllabarum pondere, verum, quae erat iſtius aetatis barbaries, accentuum ratione dimetiaris, ſc.

Ο φίλος Δημοσθένης δε | τε πάνσεμνοτομέντος.

et ſimiliter,

Επτά τε αλλοι πρέσβευται | τε γένες Αθηναίων.

et

Ηι καί Συντευς κατήγορος | ενίκησεν αν πάντας.

Verum ignorata penitus metri ratione fieri non potuit, quin imperitus librarius multa conturbaret, cum rhythmum quem violaret vix ſe habuiſſe ſuſpicaretur. Ecce quam leui negotio tris vltimos verſiculos (et in reliquis eadem erit venia) ſola vocabulorum transpoſitione in ordinem redigam:

Καθειλε πρωτο Τίμαρχον | πεποργευκοτα δειξας,

Ως Μίσγολαϊς φίλον μεν | του φιλογεου οντα,

Καί φίλον Πιτταλάκις δε | του ορνιθια πάλιν *.

Quo anno acta fuerit haec cauſa contra Timarchum nullibi diſerte proditur. Certe poſt Olymp. CVIII. 2. quo

* Me quidem puduiſſet in his nugis inepti Grammaticaſtii ornandis operam perdere bonamque chartam. REISKE.

2. quo tempore Athenienſes legatos ad Philippum denuo miſerunt pacis confirmandae gratia, et ante Olymp. CIX. 2. quo Demoſthenes aduerſarium male obitae iſtius legationis inſimulauit, cui ſubſcripturus erat hic ipſe Timarchus, ni ea, quae hic agitatur, criminatione fuiſſet ab Aeſchine interceptus. Id quod innuit *Demoſthenes* π. παραπρεσβ. non longe ab initio: Περὶν γὰρ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς [Aeſchinem]. καὶ λόγον δοῦναι τῶν πεπραγμένων, τὸν μὲν ἀνήρηκε τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων, et quae ſequuntur. Adde, ſi lubet, *Vlpianum* ad locum. Annum hoc tempore agebat Aeſchines 45. vti ex oratione liquet. [Oratio haec habita CVIII. 2. Corſini Faſt. Att. III. 162] * Vncis incluſa haec reperi in ſchedis Taylori. REISKE.

Sunt qui exiſtimant Timarchum tantis conuiciis ab Aeſchine laceratum, vel, ſecundum alios, ne exſpectato quidem iudicio, laqueo ſibi mortem conſciuiſſe. Vide *Plutarch.* in *vita Aeſchinis*, *Photium* item Cod. CCLXIV. *Vlpianum* ad *Demoſthenem* π. παραπρεσβ. *Tzetzem* in *Chiliad.* VI. 58. et Auctorem argumenti prioris. Interea tamen nihil iſtiusmodi comparet ex *Demoſthenis* oratione quae ſequitur *de male obita legatione*, verum conſtat ſolummodo viciſſe quidem *Aeſchinem*, aduerſariumque ſuum ea *infamia* perculiſſe, quae his moribus ex praeſcripto legum debetur. Vid. pag. 59. l. 16. huiusce Tomi. Ex eadem illa *Demoſthenis* oratione etiam admoneo, nonnulla, quae *Aeſchines* in hac cauſa ſevere dixerit, hodie deſiderari.

Quod in exordio huius orationis de fuga inimicitiarum, animique ſui moderatione praedicat *Aeſchines*, idem etiam inculcat in *Epiſtola* XII. Et laudatur profecto hoc prooemium ab *Hermogene* in cap. περὶ Επιεικείας, tanquam illuſtre argumentum iſtius Characte-

ris. De eo porro ita *Dionyſius* quidam (ſiue is fuerit *Dionyſius Longinus*, vt nonnulli arbitrantur, ſiue quispiam alius) ex *Photii* Cod. LXI. Διονύσιος ὁ σοφιστὴς ἐντυχών ποτε τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ, καὶ τὴν ἀρχὴν ἀναγνοὺς τοῦ προοιμίου, — "Εἴθε πολλοὺς ἐγραέψω" ἔφη, "εἴθε πολλοὺς ἐλύπησας, ἵνα πλείους καταλελοιπὼς ἐτύγχανες λόγους." οὕτως ἥσθη τῷ χαρακτῆρι τοῦ ῥήτορος.

Poſtremo, hanc cauſam inter alios memorat *Lucian. Apolog. pro Merced. conduct.* §. 7. et *adu Indoct.* §. 27. *Plutarch.* in libello *de Virtute Athen.* vbi vocatur κατὰ Τιμάρχου ἑταιρήσεως, vti inſcribitur in Argumento poſteriori. In eamque perpetuam commentationem contexuit *Brodaeus* VIII. *Miſcell.* 7. vnde quae vtiliora videri poſſunt, identidem excerpſi. TAYLOR.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
ΚΑΤΑ
ΤΙΜΑΡΧΟΥ
ΛΟΓΟΣ.

Οὐδένα πώποτε τῶν πολιτῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, [1] ἔτε γραφὴν γραψάμενος, οὔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας, ἀλλ', ὡς ἔγωγε νομίζω, μέτριον ἐμαυτὸν πρὸς ἅπαντα τὰ τοιαῦτα παρεσχηκώς· ὁρῶν δὲ τὴν τε πόλιν μεγάλα βλαπτομένην ὑπὸ Τιμάρχου τουτουὶ δημηγοροῦντος παρὰ τοὺς νόμους, καὶ αὐ- 3. τὸς ἰδίᾳ συκοφαντούμενος· ὃν δὲ τρόπον, προϊόντος ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἕν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ. εἰδὼς δὲ αὐτὸν [2] ἔνοχον ὄντα [3] οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινώσ- 6.

κοντος

1. ἔτε γραφὴν γραψάμενος κ. τ. λ.] Quid inter γραφὴν, εὐθυναν, εἰσαγγελίαν et id genus alia actionum genera interſit, ex *Vlpiano* petatur, *Harpocratione* item, et *Suida*. Venetus, γραφὴν γράψασθαι *deferre*, ἐν εὐθύναις λυπῆσαι *repetundarum iudicio damnare* vertit WOLFIVS. Et quidem inſcitiſſime. TAYLOR.

2. ἔνοχον ὄντα οἷς] Subaudi *νόμοις legibus*, non *criminibus*, vt *Wolfius*. IVRIN.

3. οἷς] Περιπλέκομεν, ὅταν αἰσχρὰ ἢ τὰ λεγόμενα, φυλαττόμενοι τὴν ἀπρέπειαν — ἐν τῷ καθ' ὃ Τιμάρ-

κοντος τοῦ γραμματέως, [4] ἐπήγγειλε αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν ταυτηνί. καὶ ὡς ἔοικεν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ εἰωθότες [5] λόγοι λέγεσθαι ἐπὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν ἐκ εἰσὶ ψευδεῖς. αἱ γὰρ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ πάνυ τῶν κοινῶν [6] ἐπανορθοῦνται. τοῦ μὲν οὖν ὅλου ἀγῶνος Φανήσεται οὐδ' ἡ πόλις αἰτία ἔσα Τιμάρχῳ, οὐδ' οἱ νόμοι, οὐδ' ὑμεῖς, ἀλλ' ἐγώ· ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπον αὐτῷ αἰ- 9. 12.

χου Φησὶν Αἰσχίνης Εἰδὼς δ' αὐτὸν ἔνοχον ὄντα (θέλοε μὲν εἰπεῖν τῇ πορνείᾳ, Φυλαττόμενος δὲ τὸ αἰσχρὸν, περιπλέκει λέγων) οἷς ὀλίγῳ πρότερον ἠκέσατ' ἀναγινώσκοντος τῦ γραμματέως. Hermogen. περὶ περιπλοκῆς. TAYLOR.

4. ἐπήγγειλε] V. *hoc iudicium illi denunciaui.* WOLF.

Vlpianus ad *Androtianeam*, Επαγγελία ἐστὶ δίκη πρὸς δοκιμασίαν τῦ δήμου (vel, vt in margine admonemur, τῦ βίου) καὶ ὁ Αἰσχίνης, ἐπήγγειλε αὐτῷ τὴν δοκιμασίαν. Adeoque *Demosthenes* in ea oratione, pag. 221. l. 7. μὴ διὰ ταῦτα οἴου σοι προσήκειν μὴ δῶναι δίκην, εἰ ΓΡΑΦΕΙΣ ΗΤΑΙΡΗΚΩΣ, ὅτι καὶ πρὸς Ἰὼν θεσμοθέτας ἔσθ' ἡμῖν ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ. Harpocr. Επαγγελία σημαίνει καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἐγκαλέντων τινὶ δημηγορεῖν καὶ πολιτεύεσθαι ἐκ ἐξόν· καί ἐστιν οἷον παραγγελία. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχυ Vide p. 40. l. 17. huius orationis. TAYLOR.

5. λόγοι] hi nempe, quos ſtatim refert, αἱ ἴδιαι ἔχθραι πολλὰ τῶν κοινῶν ἐπανορθοῦνται. REISKE.

6. ἐπανορθοῦνται] γρ. ἐπανορθῶσι παρὰ τῷ Ἑρμογένει. H. STEPHANVS. Επανορθῶσι etiam legit *Stobaeus*, qui hoc comma laudat, pag. 244. Itemque Codd. *Coiſl. Reg.* 2. et Locus *Hermogenis*, quem voluit *Stephanus*, eſt in tractatulo περὶ μεθοδ. δεινότητ. pag. 433. Edit. Criſpin. TAYLOR.

τῷ αἰσχρῶς βεβιωκότι μὴ δημηγορεῖν· ἐπίταγμα, ὡς γε δὴ ἐγὼ κρίνω, οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες, ἀλ-
15. λὰ καὶ πάνυ ῥᾴδιον· ἐμὲ δ' ἐξῆν αὐτῷ, εἰ ἐσωφρόνουν, μὴ συκοφαντεῖν. Περὶ μὲν οὖν τούτων μετρίως ἐλπίζω μοι προειρῆσθαι· οὐκ ἀγνοῶ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, [7] ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, ὅτι φανεῖσθε καὶ ἑτέρων ἤδη πρότερον ἀκηκοότες. ἀλλά μοι
18. δοκεῖ καιρὸς εἶναι, καὶ ἐμὲ νῦν πρὸς ὑμᾶς τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ χρῆσθαι. [8] ὁμολογοῦνται γὰρ τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικοῦνται δ' αἱ μὲν τυραννίδες καὶ αἱ ὀλιγαρχίαι [9] τοῖς τρόποις τῶν
21. ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. εὖ δ' ἴσε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τὰ μὲν

7. ἃ μέλλω κ. τ. λ.] γρ. ΟΤΙ ἃ μέλλω ἐν πρώτοις λέγειν, φανεῖσθε κ. τ. λ. in Codd. *Steph. Bern. Locker. Regg.* 1. 4. itemque in *Hermog.* iuxta locum modo laudatum. TAYLOR.

8. ὁμολογοῦνται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι] Hic eſt ordo verborum, vt poſt ἀνθρώποις interpungas. ὁμολογοῦνται autem ἀντὶ τοῦ, ὁμολογεῖται ὅτι εἰσί. WOLFIVS.

Aliter ipſe *Aeſchines*, qui haec repetit in initio *c. Cteſiph.* εὖ γὰρ ἴσε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς, καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. Tu ergo corrigas verſionem huius loci. TAYLOR.

9. τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων] Sic *Iſocrates*, ἰσχυρότατον ἡγοῦ νόμον, τὸν τρόπον τοῦ βασιλέως. V. *moribus eorum, qui praeſunt, confirmantur.* F. conformantur. WOLFIVS.

μὲν τῶν [10] δημοκρατουμένων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν οἱ νόμοι σώζουσι, τὰ δὲ τῶν τυράννων καὶ τῶν [11. 12]. ὀλιγαρχιῶν, ἀπιστία, καὶ ἡ μετὰ τῶν ὅπλων φρουρά. Φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ὀλιγαρχικοῖς, καὶ τοῖς τὴν ἄνισον πολιτείαν πολιτευομένοις, τοὺς [13] ἐν 24. χειρῶν

10. τῶν δημοκρατουμένων] *Populi* Wolfius: Adde, *liberi*. IVRIN.

11. ὀλιγαρχιῶν] Non credo haec esse satis sana. In superioribus recte dixit τυραννὶς, καὶ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑ, καὶ δημοκρατία, et proxime, τυραννίδες, καὶ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΙ, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι. Ibi enim de *Rebuspub.* differitur: hic autem de *personis*, ex quibus eae Respublicae conflantur. Intelligit nimirum τὰ σώματα τῶν δημοκρατουμένων, τῶν τυράννων, καὶ τῶν ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΩΝ. Ita enim legendum omnino est: vti et mox quoque legitur, Φυλακτέον δὴ τοῖς μὲν ΟΛΙΓΑΡΧΙΚΟΙΣ. Mecum sentit praestantissimus *Marcklandus*. TAYLOR.

12. τὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν bene videtur habere. idem est atque τὰς ὀλιγαρχίας vt τὰ τῶν τυράννων idem est atque τοὺς τυράννους. REISKE.

13. ἐν χειρῶν νόμῳ] Hos *Hesiodus* χειροδίκας appellat, quibus ius est in armis. V. *observandum est vt eos apud se habeant, qui virium lege respublicas subuertere studeant.* Φυλακτέον hic aliud significat, et πολιτείας non δημοκρατίας intelligit, sed est nomen generale. WOLFIVS. Recte. T.

Per vim atque caedem. Herodot. in *Polymn.* ἅτε γὰρ νέων ἐπισάμενοι, τοῖσιν αἱ νῆες διεφθείροντο, καὶ μὴ ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ ἀπολλύμενοι. Polyb. lib. 4. Ο μὲν οὖν Αλέξανδρος ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ κατ' αὐτὸν ἔπεσε τὸν κίνδυνον. Chalendas quoque Corax templo suo eum pellenti Apollini respondisse fertur, ἀλλ' ΕΝ ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ ἔκτεινα. Sic enim scribendum est, non

χειρῶν νόμῳ τὰς πολιτείας καταλύοντας· 14 ὑμῖν δὲ 15 τοῖς τὴν ἴσην καὶ τὴν 16 ἔννομον πολιτείαν 17 ἔχουσι, * τὸ τὲς παρὰ τοὺς νόμους 18 ἢ λέγοντας ἢ 19 βεβιωκότας κολάζειν. ἐντεῦθεν γὰρ ἰσχύσετε, ὅταν ἐκ χειρῶν νόμῳ, nec ἐν πολέμῳ γὰρ, νόμῳ ἔκτεινα, vt tradunt nonnulli BRODAEVS.

14. ἡμῖν] ΥΜΙΝ mauult *H. Stephanus* διὰ τὰ ἐξῆς ῥήματα, ἰσχύσετε, εὐνομῆσθε, καταλύησθε. Recte atque ita Codd. *Reg.* 1. et *Lo.ker.* Porro autem poſterior ille Codex, τὲς παρὰ τὲς νόμες Η λέγοντας ἢ βεβιωκότας. TAYLOR.

15. δὲ τοῖς] Interpoſuerat hic Wolf περοσήκει, quod ſuſtuli. neque enim ad ſententiam eſt neceſſarium, neque eſt in Aldina, aut Stephanina REISKE.

16. ἔννομον] Minus acute *Wolfius* vertit· *legitimam.* Rectius, *legibus fundatam*, vt diſcrimen ſit inter talem Remp. eamque quae *armis metuque ſuſtinetur.* TAYLOR.

17. ἔχεσι τὲς] interpoſui de meo τὸ. Conſtructio haec eſt. ὑμῖν δὲ φυλακτέον τὸ κολάζειν τὲς ἢ λέγοντας, ἢ βεβιωκότας παρὰ τὲς νόμες. REISKE.

18. τι λέγοντας] loco pronominis dedi ἢ. *vobis hoc obſeruandum atque tuendum eſt, vt puniatis eos, qui aut ſententiarum vobis auctores ſunt legibus aduerſantium, aut moribus ſuis leges oppugnant atque euertunt.* REISKE.

19. βεβιωκότας κολάζειν] Si hi accuſatiui pendent a φυλακτέον, τὸ κολάζειν redundat: ſin hoc verbum retinetur, legendum ΠΡΟΣΗΚΕΙ κολάζειν. WOLFIVS.

διορθῶσί τινες, ΚΟΛΑΖΕΙΝ ΠΡΟΣΗΚΕΙ, ἵνα μὴ παρέλκῃ τῦτο τὸ ΚΟΛΑΖΕΙΝ, τριῶν τῶν ἔμπροσθεν μετοχῶν φερομένων πρὸς τὸ φυλακτέον. STEPHANVS. Fortaſſe vox κολάζειν addita eſt ab imperito aliquo homuncione, qui locum aliter intelligere non potuit. TAYLOR.

ὅταν εὐνομῆσθε, καὶ [20] μὴ καταλύησθε ὑπὸ τῶν παρανομούντων, καὶ ἀσελγῶς βιούντων. προσήκειν δ' ἔγωγε νομίζω, ὅταν μὲν νομοθετῶμεν, τοῦθ' ἡμᾶς σκοπεῖν, ὅπως καλῶς ἔχοντας καὶ συμφέροντας νόμους [21] τῇ πολιτείᾳ θησοίμεθα· [22] ἐπειδὰν δὲ νομοθετήσωμεν, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις πείθεσθαι, τοὺς δὲ μὴ πειθομένους κολάζειν, εἰ δεῖ τὰ τῆς πόλεως καλῶς καὶ εὖ ἔχειν. σκέψασθε γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅσην πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποιήσατο Σόλων, ἐκεῖνος ὁ παλαιὸς νομοθέτης, καὶ ὁ Δράκων, καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν παίδων τῶν [23] ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαῤῥήδην ἀπέ-

δείξαν

20. καὶ μὴ καταλύησθε κ. τ. λ.] Wolfius, *neque cuiquam licentiam detis vitam legibus contrariam et petulantem instituendi.* Minus assequi videtur mentem Oratoris. Is enim ad inuidiam Timarcho conflandam subinnuit, periculum esse libertati publicae ab eiusmodi hominibus. Quem in finem paulo ante praemisit, ciuium vitas et libertatem in populari republica non nisi legum praesidio conseruari. Vsurpatur autem τὸ καταλύεσθαι eodem sensu, quo καταλύειν τὸν δῆμον passim apud *Demosthenem* et *Aeschinem*, et hic pag. 80. lin. vlt. συγκαταλύειν τὸν δῆμον. Vertendum itaque, *neque libertatis periculum adeatis a legum violatoribus et turpis vitae hominibus.* IVRIN.

21. τῇ πολιτείᾳ] τῇ ΠΟΛΕΙ Codd. fere omnes, *Bern. Locker. Regg.* 1. et 4. TAYLOR.

22. ἐπειδὰν κ. τ. λ.] Potius hoc modo, ἐπειδὰν Δ' ΕΝΟΜΟΘΕΤΗΣΑΜΕΝ. Ita Cod. *Bern.* TAYLOR.

23. ἡμετέρων] ΥΜΕΤΕΡΩΝ *bis in* τοῖς ἐξῆς. STEPH.

δεξαν ἃ χρὴ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν,
11. καὶ ὡς δεῖ αὐτὸν γραφῆναι· ἔπειτα δεύτερον, περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δ' ἐφεξῆς, περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν· ἐ μόνον δὲ περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ
3. καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τούτους τοὺς νόμους ἀναγράψαντες ὑμῖν παρακατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέτρεψαν φύλακας. [24] Βούλομαι δὴ καὶ ἐγὼ [25] νυνὶ πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτὸν τρόπον χρήσασθαι τῷ λόγῳ, ὅνπερ τοῖς νόμοις ὁ νομοθέτης. πρῶτον μὲν γὰρ διέξ-
6. ειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται περὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν παίδων τῶν ὑμετέρων· ἔπειτα δεύτερον, τοὺς περὶ τῶν μειρακίων· τρίτον δὲ ἐφεξῆς, τοὺς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. οὕτω γὰρ
9. ἂν [26.27] μοι μάλιστα ὑπολαμβάνω τὸς λόγους εὐμαθεῖς γενέσθαι. ἅμα δὲ καὶ βούλομαι, ὦ ἀθηναῖοι, προδιεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς [28] ἔχουσιν οἱ

νόμοι

24. Βέλομαι κ. τ. λ.] Nonnulli Codd. plenius, Βέλομαι δὴ καὶ ἐγὼ ΝΥΝΙ πρὸς ὑμᾶς, Mor. Bern. Locker. TAYLOR.

25. ἐγὼ πρὸς] interposui νυνὶ. REISKE.

26. μοι] Facessat ociosum istud vocabulum, quod nec postulat sensus, neque patitur syntaxis. Enascitur procul dubio ex voce sequente, μάλιστα. TAYLOR.

27. μοι otiosum non est. dictio νομίζω τὸς λόγους ἄν μοι γενέσθαι idem vult atque, νομίζω τὸς ἐμὸς λόγους γενέσθαι ἂν εὐμαθεῖς, h. e. ῥᾳδίως πρὸς τὸ καταμανθάνειν. REISKE.

28. ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως] V. ut leges se habeant, quae de rep. latae existunt. Malim, ὡς ἔχου-

29 νόμοι περὶ τῆς πόλεως, πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοὺς Τιμάρχου. εὑρήσετε γὰρ αὐτὸν ἐναντίως ἅπασι τοῖς νόμοις βεβιωκότα. ὁ γὰρ νομοθέτης πρῶτον μὲν τοῖς διδασκάλοις, οἷς 12. ἐξ ἀνάγκης παρακατατιθέμεθα τοὺς ἡμετέρους αὐτῶν παῖδας· οἷς ἐστιν ὁ μὲν βίος ἀπὸ τοῦ σωφρονεῖν, ἡ δ' ἀπορία ἐκ τῶν ἐναντίων· ὅμως ἀπιστῶν φαίνεται, καὶ διαῤῥήδην ἀποδείκνυσι, πρῶτον μὲν, ἣν ὥραν προσήκει ἰέναι τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον εἰς τὸ 15. διδασκαλεῖον, ἔπειτα μετὰ 30. 31 πόσων παίδων εἰσιέναι, καὶ πηνίκα ἀπιέναι· καὶ τοὺς διδασκάλους τοὺς διδασκαλεῖα, καὶ τοὺς 32 παιδοτρίβας τοὺς παλαί-

σιν οἱ νόμοι OI τῆς πόλεως. Nam οἱ παρὰ τῆς πόλεως minus placet. WOLFIVS.

29. οἱ νόμοι] ſuſpicabar aliquando οἱ τρόποι οἱ τῆς πόλεως. REISKE.

30. μετὰ πόσων] F. ΠΟΙΩΝ. WOLFIVS. Omnino ποίων cum *Wolfio*. Atque ita locum dudum correxeram. Non agitur de *numero*, ſed de aetate, indole, habitu et qualitate. Infra enim,]ὰς νεανίσκους τοὺς εἰσφοιτῶντας, ΟΥΣΤΙΝΑΣ δεῖ εἶναι, καὶ ΑΣΤΙΝΑΣ ΗΛΙΚΙΑΣ ΕΧΟΝΤΑΣ. Eadem eſt mens doctiſſimi *Petiti* in *Comment. de Legg. Attic.* Lib. III. Tit. VII. TAYLOR.

31. durum vtique πόσος παῖς, et neſcio an aliis Graecis indictum, pro πόσην παῖς ἡλικίαν ἔχων. Neque tamen auſus ſum Wolfii coniecturam, quamuis a Stephano. Petito et Tayloro probatam, in textum immittere. REISKE.

32. τοὺς παιδοτρίβας] Male vertit Wolfius *Laniſtas*, vti ſcite obſeruauit ὁ μέγας *Caſaubonus* ad *Theophraſt. Charact.* cap. 7. qui nonnulla minime poenitenda lectori huiuſce orationis ibidem protulit. TAYLOR.

λαίτρας ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον, πρὶν
18. ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, κλείειν δὲ προσάττει πρὸ ἡλίου
δεδυκότος, τὰς ἐρημίας καὶ τὸ σκότος ἐνπλείστῃ ὑπο-
ψίᾳ ποιούμενος· καὶ τὰς νεανίσκους τοὺς εἰσφοι-
τῶντας, οὕστινας δεῖ εἶναι, καὶ ἄσινας ἡλικίας ἔ-
χοντας, καὶ ἀρχὴν, ἥτις ἔσται ἡ τούτων ἐπιμελη-
21. σομένη· καὶ περὶ παιδαγωγῶν ἐπιμελείας, καὶ πε-
ρὶ 33 μουσείων ἐν τοῖς διδασκαλείοις, καὶ περὶ ἑρ-
μαίων ἐν ταῖς παλαίστραις· καὶ τὸ τελευταῖον περὶ
τῆς συμφοιτήσεως τῶν παίδων, καὶ τῶν 34 χορῶν
τῶν ἐγκυκλίων. κελεύει γὰρ τὸν χορηγὸν, τὸν μέλ-
24. λοντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν,
ὑπὲρ 35 τετταράκοντα ἔτη γεγονότα τοῦτο πράτ-

 τειν,

33. περὶ μουσείων] Siue facella Muſarum, ſiue conclauia ſtudioſorum, vel communia omnium, vel priuata ſingulorum, videntur intelligenda hic, et non Feſtum Muſarum. Ερμαιον eſt τὸ εὕρημα ἢ ὠφέλημα, vnde illud, κοινὸς ὁ Ἑρμῆς. Ερμεῖον vero, ἱερὸν τῦ Ἑρμεῦ, fortaſſe rectius, quam Ερμαιον. Nam in εῖον templorum nomina permulta deſinunt, vt Ηρακλεῖον, Φαιτεῖον, Ολυμπιεῖον. Ερμαια Pollux interpretatur ἑορτὴν παρώνυμον ἐξ Ερμεῦ, *Mercurialia*, *feſtum Mercurii*, vt Μουσῶν Μουσεῖα. V. *deque ſeſſionibus in ſcholis et gymnaſiis*. WOLFIVS. Male.

34. τῶν χορῶν τῶν ἐγκυκλίων] Intelligit gregem ſeu coetum ludionum et ſaltatorum in ſolennibus feſtis, vt Bacchanalibus, Quinquatribus. et ſimilibus. V. *de puerorum ludi frequentatione, chorisque, qui per circulos haberi ſolent*. WOLFIVS.

35. ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη] Recte igitur vapulavit a Midia Demoſthenes, qui contra legem ſeſe ae-

τεσν, ἵν' ἤδη ἐν τῇ σωφρονεστάτῃ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ὦν,
36. 37 οὕτως ἐντυγχάνῃ τοῖς ὑμετέροις παισίν. ἀνα-
γνώσεται οὖν ὑμῖν τούτους τοὺς νόμους ὁ γραμματεύς,
ἵν' εἰδῆτε, ὅτι ὁ νομοθέτης ἡγήσατο τὸν καλῶς 27.
τραφέντα παῖδα, ἄνδρα γενόμενον, χρήσιμον ἔσε-
σθαι τῇ πόλει· ὅταν δ' ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου εὐ-
θὺς πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ τῆς παιδείας, ἐκ τῶν
κακῶς τεθραμμένων παίδων παραπλησίους ἡγήσα-
το πολίτας ἔσεσθαι Τιμάρχῳ τουτωΐ. λέγε δ' αὐ- 30.
τοῖς τοὺς νόμους τούτους. 38 Νομοι. „Οι δε των παι-
„δων

dilem designarit annos circiter 32. natus. Sed ipse scribit se ἐ παισὶν, ἀλλ' ἀνδράσι χορηγῆσαι. WOLFIVS.

Obiectionem vno oris spiritu et adduxit et refutauit *Wolfius*. Vtinam et eadem facilitate et istud quoque refutasset, quod obseruabatur a *Petito LL. Attic.* Lib. III. Tit. VII. nempe eum, cui ἀπολογίαν δωροδοκίας scripsit *Lysias* (pag. Edit. Lond. 373.) anno 2. Olymp. XCII. in viros esse relatum, quod circa aetatis annum XXVI. vt plurimum fieri solebat, anno vero vltimo Olympiadis sequentis, aut saltem proximo, constitutum fuisse χορηγὸν ΠΑΙΔΙΚΩΙ ΧΩΡΩΙ. Hanc legem laudauit *Harpocratio* in v Οτι νόμος, ex hoc loco *Aeschinis*, et ex *Aristotele* ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. TAYLOR.

36. ἕως] Ita edendum curaui pro vulgato οὕτος, nactus fidem Codd. *Bern. Locker. Coisl.* et *Reg. 2. vt in sobria et seuera aetate positus*, ἕως, ita demum *inter pueros ciuitatis versetur*. Quantum haec alteri lectioni praestet, discas abunde ex iis, quae adnotaui ad *Midianam*, pag. 141. l. 12. TAYLOR.

37. ἕτος] recte dedit Taylor ἕως *sic tandem*, *hac lege*, *et hac cum cautione*. REISKE.

38. NOMOI] Quotcunque ad LL. Atticas commen-

„δων· διδάσκαλοι ανοιγετωσαν μεν τα διδασκαλεια
„μὴ πρότερον ἡλίου ανιοντος, κλειετωσαν δε προ η-

„λιε

tati ſunt, ſequentia verba pro vna ac perpetua lege venditant: cum tamen ſatis conſtare arbitror ex toto hoc commate — ἀναγνώσεται ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ὁ γραμματεὺς — λέγε ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ — ΝΟΜΟΙ etc. *Aeſchinem* non vnam et continuam legem ſcribae legendam porrexiſſe, ſed particulas pluris ex diuerſis titulis Codicis Soloniani excerptas. Quin et idem ſuadet tenor legis et allegandi ratio. Hoc modo igitur diſtinximus:

ΟΙ ΔΕ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ κ. τ. λ. καὶ,

ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΑΙ ΤΟΙΣ ΕΡΜΑΙΟΙΣ κ. τ. λ.

Eandem quoque curam adhibebis in fine, vbi quoque latet tertia lex a prioribus ſeiungenda,

οι δε χορηγοι οι καθιτταμενοι υπο του δημου εςωσαν την ηλικιαν υπερ τετταρακοντα ετη.

Neque enim connectit articulus δὲ ea, quae hic leguntur, verum ea, quae praeceſſerunt in proprio loco, vnde hoc fragmentum legis decerpitur. Eodem modo allegatur prima particula harum legum, vbi articulus nullum omnino vſum habere poterit, praeter eum, quem declarauimus: Οἱ δὲ τῶν παίδων διδάσκαλοι κ. τ. λ. Vid. *Lect. Lyſiac.* c. XI. p. 716. Atque haec hactenus. Neque interea admodum ſana ſunt verba ipſa legis. Quare enim Ἀδελφου [l. 10.]? Quo animo dicitur? qua conſtructione? Quorſum pertinet? Tu legas omnino cum optimo *Lockeriano* Cod. et *Reg.* 2. Ἀδελφὸς. Videsiam recte excipi omnis eos, qui Magiſtro vel ſanguine vel adfinitate eſſent coniuncti, *filium*, FRATREM, *generum*. Atque ita vertiſſe video *Wolfium*, verae licet lectionis, vt videtur, inſcientem. Eiusdem quoque conſilii optimum *Marklandum* noſtrum eſſe comperio. TAYLOR.

„λιβ δυνοντος. και μη εξεστω τοις υπερ την των παι-
„δων ηλικιαν ουσιν εισιεναι των παιδων ενδον οντων, 33.
„εαν μη υιος διδασκαλου η [39. 40] αδελφος η θυγα-
„τερος ωνηρ. εαν δε τις παρα ταυτ εισιηι, θανα-
„τωι ζημιουσθω. καιτοι γυμνασιαρχαι τοις [41] ερ-
„μαιοις μη εατωσαν [42. 43] συγκαθιεναι μηδενα
„των

39. ἢ ἀδελφοῦ] Legendum puto, ἢ ἀδελφὸς. IVRIN.

40. Dedi ἀδελφὸς. qui numerus tametsi singularis est, pluralem tamen vna quoque complectitur. Frater ludimagistri, quisquis est. Possit enim fieri, vt eiusmodi ludimagistro non vnus solummodo sit frater, sed numero plures. REISKE.

41. Τοῖς ἑρμαίοις] ἐν τῇ Ἑρμῇ ἑορτῇ. WOLFIVS.

42. Συγκαθιέναι] παρὰ τὸ συγκαθίημι vna demitto. Malim συγκαθιέναι [voluit συγκατιέναι dixisse] vna descendere, παρὰ τὸ συγκάτειμι, ἀπὸ τοῦ εἶμι, τοῦ πορεύομαι. WOLFIVS.

συγκαθιέναι *Aldini* Codd. aliique, corrigente tamen *Scaligero*. TAYLOR.

43. συγκαθιέναι] reuocaui hanc vetustam et probam lectionem, ab Aldo proditam, cuius in locum substituerunt Wolf, Stephanus et Taylor vitiosam, a Wolfio excogitatam, συγκατιέναι. quod ne graecum quidem videtur esse. συγκατιέναι graeci non dicunt, sed συγκαθιέναι. vbi subauditur ἑαυτὸν. *ipse se demittere in periculum.* Vsum hunc verbi καθιέναι, absolute sic positi, sine ἑαυτὸν, quod, vt dixi, subaudiendum relinquitur, exemplis haud dubiis demonstratum dedi in annotationibus meis ad Arriani dissertat. Epictet. τοῖς ἑρμαίοις idem est atque, εἰς τὰ ἑρμαῖα. Sunt autem Hermaea palaestrae. Mercurius enim palaestris praeerat. vt μυστῆια ludi sunt, literis tradendis et percipiendis, et ore scriptoque agitandis consecrati. REISKE.

„των εν ηλικιαι τροπωι μηδενι· εαν δε επιτρεπηι και
36. „μη εξειργηι τε γυμνασιε, ενοχος εστωσαν γυμνασιαρ-
„χης τωι της ελευθερων φθορας νομωι. οι δε χορη-
„γοι οι καθισταμενοι υπο τουιδημου εστωσαν την ηι-
39. „λικιαν υπερ τετταρακοντα ετη.„ Μετα ταυτα
τοινυν, ω Αθηναιοι, νομοθετει περι αδικηματων,
μεγαλων μεν, γινομενων δ', οιμαι, εν τηι πολει.
44 εκ γαρ του πραττεσθαι τινα, ων ου προσηκεν,
εκ τουτου τους νομους εθεντο οι παλαιοι. διαιρηθην γουν λεγει ο νομος, „45 Εαν τινα εκμισθωσηι
42. „εταιρειαν πατηρ η αδελφος η θειος η επιτροπος η
ολως των κυριων 46 τις, κατ' αυτου μεν του παι-
δος 47 ουκ εαι γραφην εταιρηιτεως ειναι. κατα δε τη

C 4 μισθω-

44. ἐκ γὰρ τοῦ πράττεσθαι] Hinc illud Solonis de nulla poena parricidae conſtituta. WOLFIVS.

Καὶ ἐπινενόηνται νόμοι, τῆς χρείας ἐνεγκάσης αὐτὲς, ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ γίγνεσθαί τινα ὧν μὴ δεῖ, ἐκ τούτε τοὺς νόμους ἔθεντο οἱ παλαιοί. Sopater ad *Hermogen.* περὶ στάσεως. Πρῶτον γὰρ ὑπῆρχε τὰ πράγματα, καὶ ἔτω νόμοι ἐτέθησαν. ὡς καὶ Αἰσχίνης φησὶν, ἐκ γὰρ τοῦ τινὰς ἁμαρτάνειν, τοὺς νόμους ἔθεσθε. Id. p. 87. TAYLOR.

45. ἐάν τινα ἐκμισθώσῃ ἑταιρεῖν] V. *ſi quem quaeſtui locarit, vt ſe proſtituat.* WOLFIVS.

46. τις] μετὰ τὸ τις τελείαν στιγμὴν θετέον, ἢ γε. οὐκ ἐᾶν. STEPHANVS.

47. ἔκ ἐᾶ ſi bene habet, neceſſe eſt quaedam hic deſiderari. Sin ſecus ſit, pro ἐᾶ malim ἔτι legi. *non iam amplius* actionem in eum ipſum, qui corpus proſtituerit, inſtituendam, de qua leges ſuperius allatae ſanxerunt. Illud enim inuoluit dictio ἐκ ἔτι. Verum-

„μισθωσαντος και του μισθωσαμενου, του μεν, οτι
„εξεμισθωσε, του δε (φησιν) οτι εμισθωσατο, και
„ἴσα τὰ ἐπιτίμια ἑκατέρῳ πεποίηκε. καὶ, μὴ 3. 1.
„επαναγκες ειναι τωι παιδι ἡβησαντι τρεφειν τον
„πατερα, μηδε οικησιν παρεχειν, ος αν εκμι-
„σθωσηι εταιρειν, αποθανοντα δε θαπτετω και
„ταλλα ποιειτω τα νομιζομενα.„ σκέψασθε δή, ὡς 3.
καλῶς, ὦ Ἀθηναῖοι, ζῶντος μὲν αὐτοῦ ἀφαιρεῖται
τὴν ὄνησιν τῆς παιδοποιΐας, ὥσπερ ἐκεῖνος τοῦ παι-
δὸς τὴν [48] παῤῥησίαν· τελευτήσαντα δὲ αὐτὸν, ἡ-
νίκα ὁ μὲν εὐεργετούμενος οὐκ ἔτι αἰσθάνεται, ὧν
εὖ πάσχει, τιμᾶται δὲ ὁ νόμος καὶ τὸ θεῖον, θά- 6.
πτειν ἤδη κελεύει, καὶ τἄλλα ποιεῖν τὰ νομιζόμε-
να. [49] καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν
ἡμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας, τὰ μέγι-
στα ἐπιτίμια ἐπιγράψας, „εαν τις ελευθερον παι-
„δα [50] η γυναικα [51] προαγωγευσηι.„ καὶ ποῖον ἄλ- 9.
λον;

tamen locus huic noſtro ſimilis recurrit p. 3, 12. vbi πεποίηκεν pari prorſus, atque hic ἐᾷ, poſitum modo, vulgatae patrocinatur, tametſi male cohaerenti. REISKE.

48. παῤῥησίαν] *Libertatem*, Wolfius. Potius, *dicendi libertatem*. Nempe, ei, qui corpus proſtituerat, vetitum erat inter alia, ſententiam publice dicere. IVR.

49. καί τινα] Reſcribo, καὶ τίνα ἕτερον νόμον ἔθηκε, φύλακα τῶν ἡμετέρων παίδων; τὸν τῆς προαγωγείας. *quamnam praeterea legem tulit, noſtrorum liberorum cuſtodem? legem de lenocinio.* Infra enim, καὶ ποῖον ἄλλον; τὸν τῆς ὕβρεως. Idem etiam ſubmonuit Cl. *Marklandus*. TAYLOR.

50. ἢ γυναῖκα προαγωγεύσῃ] V. *ſi perductor eſſet*. WOLFIVS.

51. Poſt vocabulum προαγωγεύσῃ videtur titulus

λον; τὸν τῆς ὕβρεως, ὃς ἐνὶ κεφαλαίῳ πάντα τὰ τοιαῦτα συλλαβὼν ἔχει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται, ἐάν τις ὑβρίζῃ εἰς παῖδα· ὑβρίζει δὲ δήπου ὁ μισθούμενος· ἢ ἄνδρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τῶν ἐλευθέρων
12. τινὰ, ἢ τῶν δούλων, ἢ ἐὰν παρανόμόν τι ποιῇ εἰς τούτων τινὰ, [52] γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκε, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν ὅ, τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι. λέγε τὸν νόμον. „Νομος. Αν τις αθηναιων ελευθε-
15. ρον παιδα υβρισηι, γραφεσθω ο κυριος του παιδος προς τους θεσμοθετας, τιμημα επιγραψαμενος, [53] ω

C 5 αν

NOMOI deeſſe. Pari modo Stephanus p. 3, 14. hunc eundem titulum de ſuo addidit, qui Aldinae deeſt. REISKE.

52. γραφὰς κ. τ. λ.] V. *dat lex contumeliae actionem, poenamque definiuit, quid pati, quidue multae nomine ſoluere teneatur.* WOLFIVS.

53. ᾧ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ] [ſic Ald.] Malim, ὅ ἂν (ſc τίμημα) τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, et mox [l. ead.] παραδοθεὶς δὲ [abeſt enim δὲ a vulgatis]. WOLFIVS.

διορθοῦσί τινες, οὗ ἂν, ἄλλοι δὲ, ὃ ἂν. STEPHAN.

Vexatiſſimum hunc locum alii aliter tentarunt. Vide quid *Petitus Attic. Legg.* Lib. VI. Tit. V. „Varie emendant docti: alii enim reponunt, οὗ ἂν τὸ δικαστήριον, „alii emendant, ὃ ἂν τὸ δικαστήριον. Ego vero nullus „dubito aliquid deeſſe; itaque e ſequentibus reſcribendum ſuſpicor, γραφέσθω ὁ κύριος τοῦ παιδὸς πρὸς „τοὺς θεσμοθέτας, τίμημα ἐπιγραψάμενος· θανάτου δ' ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφισθῇ, παραδοθεὶς „τοῖς ἕνδεκα, τεθνάτω αὐθημερόν. Atque iſta referuntur ad iudices Heliaſtas, penes quos arbitrium eſt aut „morti addicendi, aut mulctandi corruptores: eſt quip-

54 αν το δικαστηριον καταψηφισθη, παραδοθεις τοις ια τεθνατω αυθημερον. εαν δε εις αργυριον καταψηφισθη, αποτισατω εν ια ημεραις μετα την δικην, εαν μη παραχρημα δυνηται αποτινειν. 18. εως δε του αποτισαι εισχθητω. ενοχοι δε εσωσαν ταισδε ταις αιτιαις και οι εις τα οικετικα σωματα εξαμαρτανοντες.„ Ἴσως ἂν ἔν τις θαυμάσειεν, ἐξαίφνης ἀκούσας, τὶ δή ποτε τῷ νόμῳ τῷ τῆς ὕ-

βρεως

„pe τιμητὸς ἀγών.„ Sequitur *Heraldus Animaduerſ.* in *Salmaſ.* Lib. V. Cap. XVIII. §. 14. „τίμημα ἐπι-„γραψάμενος * * * * * * * ὃ ἂν τὸ δικαστήριον κατα-„ψηφισθῇ, παραδοθεὶς δὲ τοῖς ια κ. τ. λ. *Is, in cuius* „*erat poteſtate, ſiue tutor, corruptorem accuſare poterat,* „*et publico iudicio perſequi, libello Theſmothetis dato, li-* „*tis aeſtimationem continente.* Poſt haec verba τίμημα „ἐπιγραψάμενος, deeſt aliquid, quod vidit etiam *Sa-* „*muel Petitus*, et ſupplere voluit. Sententiam legis con-„iicere difficile non eſt: verba, quae deſunt ſupplere non „eſt facile.„ Neſcio ſane annon noſter *Wolfius* hic ſe imperioſe ſatis geſſerit, qui locum ex ſuo ingenio concoctum ita in Editis dederit. Accedit, quod ex verbis ita ſollicitatis ne hilum quidem proficiat. Antiqua forſan lectio eſt verae proximior, et nihil reſtat ſupplendum cum *Petito* et *Heraldo*. γραφέσθω ὁ κύριος — τίμημα ἐπιγραψάμενος· οὗ ἂν τὸ δικαστήριον καταψηφίσηται, παραδοθεὶς τοῖς ια, τεθνάτω αὐθημερόν. *Hominem accuſato, litis aeſtimatione adſcripta. Quem ſi iudices morte condemnauerint, morte mulctetur eo ipſo die; ſin argento tantum* etc. TAYLOR.

54. Vtcunque me torqueo coniectando, nihil tamen expedio. quare ſatius videtur eſſe, locum male ſanum, vtcunque eſt, intactum relinqui. REISKE.

21. βρεως προσεγράφη τοῦτο τὸ ῥῆμα, τὸ τῶν δούλων.
55 τοῦτο δὲ, ἐὰν σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὦ ἄνδρες Αθη-
ναῖοι, ὅτι 56 [τοῦτο] πάντων ἄρισα ἔχει. οὐ γὰρ
ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν ἐσπούδακεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ
βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευ-
24. θέρων ὕβρεως, προσέγραψε μηδ' εἰς τοὺς δούλους
ὑβρίζειν. ὅλως δὲ ἐν δημοκρατίᾳ τὸν εἰς 57. 58 ὁτιοῦν
ὑβρισθὴν, τοῦτον οὐκ ἐπιτήδειον ἡγήσατο εἶναι συμ-
πολιτεύεσθαι. Καὶκεῖνο δέ μοι συνδιαμνημονεύσατε,
ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, ὅτι ἐνταῦθα ὁ νομοθέτης αὖπω
27. διαλέγεται αὐτῷ τῷ σώματι τοῦ παιδὸς, ἀλλὰ τοῖς
περὶ τὸν παῖδα, πατρὶ, ἀδελφῷ, ἐπιτρόπῳ, δι-
δασκάλοις, καὶ ὅλως τοῖς κυρίοις· ἐπειδὰν δ' 59 ἐγ-
γρα-

55. τοῦτο δὲ,] Dele iſtud inciſum poſt δὲ, quod neſcio annon mea incuria huc irrepſit. τοῦτο δὲ ἐὰν σκοπῆτε, nulla diſtinctione. Id ſatius eſt. TAYLOR.

56. τοῦτο, vt ſuperfluum, vncis incluſi. Sufficit enim τοῦτο in coli fronte poſitum, et haec eſt verborum conſtructio. ἐὰν γὰρ σκοπῆτε, εὑρήσετε, ὅτι τοῦτο πάντων ἄρισα ἔχει. REISKE.

57. ὁτιοῦν] Melius fortaſſe cum *Bern.* ONTINOYN, *qui contumelioſe* quemcunque *tractauerit*. Ita etiam Cod. *Locker.* ὁτιῶν a manu ſecunda. TAYLOR.

Plane reſcribendum, εἰς ONTINOYN. Nempe in eo totus eſt Orator hoc in loco, vt oſtendat nemini iniuriam facere licere, neque ingenuo, neque ſeruo. IVRIN.

58. Non ita liquidum penes me quidem eſt repudiandum eſſe ὁτιῶν, et ei ſufficiendum ὁντινῶν. quod ſi tamen in hoc codices conſentiant, facile feram. REISKE.

59. ἐγγραφῇ] Reſtituo ἐγγραφείς. BRODAEVS. ἐγγραφῇ τις *Coiſl. I. Reg.* 2. Vtrumque ſine neceſſitate. TAYLOR.

γραφῇ εἰς τὸ [60] ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ τοὺς νόμους γνῷ καὶ εἰδῇ [61] τοὺς τῆς πόλεως, καὶ ἤδη δύνηται διαλογίζεσθαι τὰ καλὰ καὶ τὰ μή, ἐκ 30.
ἔτι ἑτέρῳ διαλέγεται, ἀλλ' ἤδη αὐτῷ [Τιμάρχῳ.] καὶ πῶς λέγεις; ἄν τις Ἀθηναίων, φησὶν, ἑταιρήσῃ, μὴ ἐξέσω αὐτῷ τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι· ὅτι, οἶμαι, σεφανηφόρος ἡ ἀρχή· μηδ' ἱερωσύνην ἱερώσασθαι· (* ὡς [62] ἠδὲ καθαρῷ διαλέγεται τῷ 33.
σώμα-

60. ληξιαρχικὸν γραμματεῖον] παρὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀρχῶν, quod ciui Athenienſi licebat remp. capeſſere, et adipiſci magiſtratus. V. *poſteaquam in librum eorum qui in ſuam tutelam venerint, eſt relatus.* Alibi vertit, *in pubertatis codicem relatus.* WOLFIVS.

ληξ. γραμ. in quod puerorum nomina referebantur, qui iam tutelae ſuae facti erant. BRODAEVS. Scholiaſtes ita, τὴν ἐφημερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεσθέντες τῶν παίδων· οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῶα οἰκονομεῖν, καὶ τῶν λήξεων ἄρχειν. Atque ſimiliter *Harpocratio*, ſed aliquanto plenius. Fui olim in ea ſententia, haec eapropter dici, quoniam tunc temporis tolleretur, *deſineret* patria *poteſtas.* Verum interceſſit *Iul Pollux* VIII. §. 104. ὁ δὲ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν· ἡ δὲ πατρῴα ἀσία καὶ ΛΗΞΙΣ ἐκαλεῖτο. TAYLOR.

61. τὰς τῆς πόλεως] forte addi conueniat τρόπους *leges ſi teneat, moresque ſi norit ciuitatis.* REISKE.

62. ὃς] dedi de meo ὡς. nam διαλέγεται refero ad legem. *nimirum lex hic agit vt cum homine corporis impuri.* Obſeruatio haec eſt Aeſchinis, non formula legis, quapropter verba haec ſignis parentheſeos incluſi. Et poſtmodum reperi ὡς in Lock. REISKE.

63 σώματι·) μηδὲ συνδικησάτω, φησὶ, 64. 65 τῷ δημοσίῳ· μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε, μήτ' ἔνδημον, μήτε ὑπερόριον, μήτε κληρωτὴν, μήτε χειροτονητήν· μηδὲ κηρυκευσάτω, μηδὲ πρεσ-
36. βευσάτω, μηδὲ τὸς πρεσβεύσαντας κρινέτω, 66 μηδὲ συκοφαν-

63. σώματι] ΣΤΟΜΑΤΙ legit et interpretatur *Wolfius*. Haud ſcio annon rectius. Ecquis enim τῷ σώματι διαλέγεται? Noſter π. παραπρεσβ. ὁ δὲ, ἐδὲν ἄπρακτον ἔχων μέρος τὸ σώματος, οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. Et rurſus, κίναιδον αὐτὸν προσειπὼν, καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. TAYLOR.

Plane legendum τῷ ϛόματι, et ita vertit *Wolfius*. IVRIN.

64. τῷ δημοσίῳ] Infra τῷ δήμῳ. BRODAEVS.

μηδὲ συνδικησάτω τῷ δημοσίῳ] Wolfius, *neque publicae cauſae patronus eſto*. Immo, *neque ſit ex iudicum numero*, qui ex populo ſorte ducuntur. Item in lege ipſa recitanda paulo poſt infra, μηδὲ συνδικῆσαι τῷ δήμῳ, pro, *non populi cauſam agere*, vertendum, *ne iudicet una cum populo*. IVRIN.

65. Aut τῷ δήμῳ leg. eſſe videtur, aut potius μηδὲ διοικησάτω τῶν δημοσίων μήδεν, μηδὲ ἀρξάτω. nil enim neceſſe eſt, vt orator verba legis ipſa ſeuere et religioſe reddiderit atque ſeruauerit, quibus in verbis reddendis multum ſibi indulſit, vt ex ipſa legis formula hoc cum loco comparata conſtat. REISKE.

66. μηδὲ συκοφαντείτω] Haec *Aeſchines* exagitandi aduerſarii cauſa inſeruit legi, vt et ſupra Timarchi nomen adiecit. WOLFIVS.

Non *Legi*, mi homo, cuius *diſerta* verba *Aeſchines* non iam recenſet, proxime, ſc. l. 18. αὐτολεξεὶ recenſiturus. Et, vt id moneam, (nam nonnullis haec lo-

χείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων· ὃς δὲ ὀλίγῳ πρότερον ὑμῖν ἀνέγνων, περὶ τῶν παίδων· ὃς δὲ νυνὶ μέλλω λέγειν, περὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων. ἀπαλλαγεὶς γὰρ τῶν νόμων τούτων, ἐσκέ- 6.
ψατο, τίνα χρὴ τρόπον συλλεγομένους ὑμᾶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν βουλεύεσθαι περὶ τῶν σπουδαιοτέρων πραγμάτων· καὶ πόθεν ἄρχεται; „Νόμοι, φησὶ, περὶ εὐκοσμίας.„ ἀπὸ σωφροσύνης πρῶτον ἤρξατο· ὡς ὅπου πλείστη εὐκοσμία ἐστὶ, ταύτην ἄριστα τὴν 9.
πόλιν [75] οἰκησομένην. καὶ πῶς δὲ κελεύει τοὺς προέδρους χρηματίζειν; „[76] Ἐπειδὰν τὸ καθαρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κηρυξ τὰς πατρίους εὐχὰς εὐξηται, [77] προχειροτονεῖν κελευει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων καὶ κηρυκων καὶ πρεσβεων 12.
[78] καὶ ὁσιων. καὶ μετὰ ταυτα ἐπερωται ὁ κηρυξ,

τις

75. οἰκησομένην] Φησὶ subauditur, aut ἡγήσατο. BRODAEVS.

Αττικὴ ἀντίπτωσις ἀντὶ τῆς, ταύτης· τῆς πόλεως οἰκησομένης, τετέχνιν ἄριστα πραξούσης, sicut εὖ οἰκεῖν πόλιν. WOLFIVS. Rectius.

76. ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον] Vide *Ariſtoph. Acharn.* 43. cuius ſcholiaſtes hunc locum *Aeſchinis* laudat et illuſtrat, *Harpocrat.* item v. Καθάρσιον, et *Mauſſacum* in notis. TAYLOR.

77. προχειροτονεῖν] Wolfius, *in primis decernere:* Potius *referre ad concionem*, vel *decernendi poteſtatem facere*. IVRIN.

78. καὶ ὁσίων] δημοσίων. Nam ἱερῶν anteceſſit. WOLF.

Et ego quoque in hac mente fui, cum et hunc locum et alium ſimilem *Lyſiae contra Nicomachum* dudum mutaueram. Verum viri doctiſſimi monitu ea, quae ibi

τις ἀγορευειν βουλεται των υπερ πεντηκοντα ετη γεγονοτων;„ ἐπειδὰν δὲ ἔτοι πάντες εἴπωσι, τότε ἤδη

dixi, pro indictis haberi velim. Nam in Pſephiſm. de Plataeenſibus apud *Demoſth. c. Neuer.* pag. 741. Edit. Paris. Ἱπποκράτης εἶπε. Πλαταιέας εἶναι Ἀθηναίους ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐντίμους, καθάπερ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι· καὶ μετεῖναι αὐτοῖς, ὥνπερ Ἀθηναίοις μέτεσι, πάντων καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. Demoſth *adu. Macartat.* pag. 607. Edit eiusdem. Νόθῳ δὲ μηδὲ νόθῃ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, μήτε ἱερῶν, μήθ' ὁσίων ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. Similiter in iurciur ndo Epheborum, quod exſtat apud *Stobaeum*, *Serm.* XLI. et *Iul. Polluc.* VIII. §. 105. ὀμνυῶ δὲ καὶ ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὑπὲρ ὁσίων. Et *Lycurgus* etiam noſtrae Edit. pag. 204. Πᾶ δ' ὑπὲρ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἤμυνεν ἂν ὁ μηδένα κίνδυνον ὑπομείνας; Thucyd. II. 52. Ἐς ὀλιγωρίαν ἐτράποντο καὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων ὁμοίως. Antiph. *de Herod. caede* Edit. Steph. pag. 136. ἀπεχέρει δὲ αὐτὸν ἱερῶν καὶ ὁσίων, καὶ τῶν ἄλλων, ἅπερ μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Maxim. Tyr. *Diſſert.* XXII. init. Ἀδικεῖ Ἀναξαγόρας, γεγονὼς μὲν ἐν τῇ Κλαζομενίων γῇ καὶ πόλει, καὶ μετασχὼν ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νόμων, καὶ τροφῆς, καὶ τῶν ἄλλων, ὧν καὶ οἱ λοιποὶ Κλαζομένιοι. His addas licet, quae habet *Demoſthenes* noſter in *Ariſtocratea*, Edit. noſtr. pag. 270. 3. πρῶτοι μὲν τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν ταύτῃ πάντων καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν. Et 279. 11. μετεδώκαμεν αὐτῷ καὶ ἱερῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νομίμων, καὶ πάντων, ὅσωνπερ αὐτοῖς μέτεσιν ἡμῖν. Similiter in *Timocratea* Edit. Par. pag. 443. Εἰ δέ τις οἶδέ τινα ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων χρημάτων ἔχοντά τι τῆς πόλεως. Et pag. 460. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τὴν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. Rurſus ibid. τὸς ἔχοντας τά τε ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια χρήματα, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον. Iterumque, πάντα τὰ

ἤδη κελεύει λέγειν τῶν ἄλλων Αθηναίων τὸν βουλόμενον, οἷς ἔξεστι. σκέψασθε δὴ, ὡς καλῶς, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει, οἶμαι, ὁ νομοθέτης, 79 ὅτι οἱ πρεσβύτεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλ- 15.

πράγματα ἀναιρεῖ, δῆμον, ἱππέας, βουλήν. ἱερὰ, ὅσια. Pag. 462. Εδει ἃ πάλαι ὑφῆρητο τῆς πόλεως χρήματα καταθεῖναι, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Et pag. prox. ὑφείλοντο χρήματα πολλὰ, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰ δ' ὅσια. Deinde pag. 468. δόξαντας ἔχειν ἱερὰ χρήματα καὶ ὅσια. Quae quidem omnia ita diſcerni videntur, vt ἱερὰ ad Religionem, ὅσια ad Remp. ſpectarent: quemadmodum quoque inter *Res ſacras* et *publicas* (vel potius eas, quae ſunt *Vniuerſitatis*) diſtinguit Iurisprudentia Romana. Hoc eluceſcet ex iis, quae ſubiungimus. *Demoſthenes* idem in *Timocratea* pag. 443. τίθησι τετονὶ τὸν νόμον, δι' ἧς τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τὰς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποσεῖ. Iterum, pag. 464. quem locum, etſi prolixior paulo ſit, deſcribam tamen. Καίτοι ὅσις ἐν δημοκρατίᾳ νομοθετῶν μήθ' ὑπὲρ τῶν ἱερῶν, μήθ' ὑπὲρ τοῦ δήμου νομοθετεῖ — πῶς οὐ δίκαιός ἐστι τῆς ἐσχάτης τιμωρίας τυχεῖν; ἐγὼ γὰρ δὴ ἐρῶ, ὡς τὰς τοιάτας οὐ καὶ προσήκει, καὶ οἱ νόμοι κελεύουσι ταῖς μεγίσαις τιμωρίαις ἐνέχεσθαι εἶναι, ἐάν ὡς ἕτοι, ὑπὲρ ὧν εἴρηκε τὸν νόμον, ἐὰν καὶ κλέπτας καὶ ἱεροσύλοι εἰσὶ, τὰ μὲν ἱερὰ, τὰς δεκάτας τῆς θεοῦ, καὶ τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι, αὐτοὶ ἔχοντες, τὰ δ' ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα, κεκλοφότες. Omnino vide *Harpocr.* v. Οσιον, *Valeſium* ad locum, et, qui ad *Valeſii* laudes feſtinat, eruditiſſimum *Lud. Caſp. Valckenaer. Animadu. ad Ammonium*, pag. 114. TAYLOR.

79. ὅτι οἱ πρεσβ.] Vid. *Stob. de Senectute, Serm.* CXIV. TAYLOR.

τόλμας ἤδη αὐτὸς ἄρχεται ἐπιλείπειν, διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων. βουλόμενος δὴ σωνεθίσαι
18. τοὺς ἄριστα φρονοῦντας, τούτους [80] ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, ἐπειδὴ * [81] ὀνόμασὶ αὐτῶν ἕνα ἕκαστον [82] ἠπόρει προσειπεῖν, τὴν κοινὴν ἐπωνυμίαν τῆς ὅλης ἡλικίας [83]. [84] ὑπολαβὼν, παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν,
21. ἅμα δὲ καὶ τοὺς νέους διδάσκει αἰσχύνεσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ πάνθ' [85] ὑστέρους πράττειν, καὶ τιμᾶν τὸ γῆρας, εἰς ὃ πάντες ἀφιξόμεθα, [86] ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα. καὶ οὕτως ἦσαν σώφρονες οἱ

80. ἐπάναγκες] ἀναγκαίως. ἐπιξήματικῶς. Nam ὁ καὶ ἡ ἐπανάγκης inusitata esse puto. Est autem illa ἀνάγκη αὐθαίρετος. Inuitantur enim senes potius ad dicendum, quam coguntur. WOLFIVS.

81. ὀνόματι] dedi de meo ὀνομασὶ. REISKE.

82. ἀπορεῖ] rursus de meo dedi ἠπόρει in imperfecto. REISKE.

83. ὑπολαβὼν] Melius fortasse cum Cod. *Locker.* ἀπολαβὼν. TAYLOR.

84. ὑπολαβὼν] Taylor commendat ἀπολαβὼν. Vellem expositisset istius lectionis vim hoc loco; quam nullam ego equidem intelligo. malim ὑποβαλὼν, cum praemisisset, et veluti fundamentum aliquod subiecisset. Vulgata defendi si debet et potest, accipienda erit pro προλαβὼν. REISKE.

85. ὑστέρους] Ita excudit *H. Stephanus* prae *Aldino* ὑστέρου, quod *Scaliger* in Notis MStis emendauerat ὕστερον. *Wolfius* etiam ὑστέρους. TAYLOR.

86. ἐὰν ἄρα δὴ διαγενώμεθα] Placet ἐὰν ἄρα νὴ Δία γενώμεθα. BRODAEVS. Inscite tamen. T.

λύψασθαι, αἰσχυνθέντας ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ τοιούτοις συμβούλοις χρώμεθα. ἃ συνιδὼν ὁ νομοθέ- 36.
της διαῤῥήδην ἀπέδειξεν, οὓς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. καὶ ἐκ ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ βήματος, εἴ τις μὴ προγόνων ἐστὶν ἐστρατηγηκότων υἱὸς, οὐδέ γε εἰ τέχνην τινὰ ἐργάζεται, ἐπικουρῶν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ· [93] ἀλλὰ καὶ τούτους 39.
καὶ μάλιστα ἀσπάζεται, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ἐπερωτᾷ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; τίνας δ' ἐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; τοὺς αἰσχρῶς βεβιωκότας. τούτους ἐκ ἐᾷ δημηγορεῖν. καὶ πῶς τοῦτο δηλοῖ;„ δοκιμασίαν (φησὶ) ῥητόρων. ἂν τις λέγῃ ἐν τῷ δήμῳ τὸν πα- 42.
τέρα τύπτων ἢ τὴν μητέρα, ἢ μὴ τρέφων, ἢ μὴ παρέχων οἰκησιν„ τοῦτον οὐκ ἐᾷ λέγειν. νὴ Δία καλῶς γε, ὡς ἔγωγέ φημι. διὰ τί; ὅτι εἴ τις, ὃς ἐξίσου δεῖ τιμᾶν τοῖς θεοῖς, εἰς τούτους ἐστὶ φαῦλος, τί ποτε, φησὶν, ὑπ' αὐτῶν πείσονται οἱ ἀλλότριοι, καὶ 5. 1.
ἡ πόλις ὅλη; καὶ τίσι δεύτερον ἀπεῖπε μὴ λέγειν; [94] „ἢ τὰς στρατείας (φησὶ) μὴ στρατευμένος, ὅσαι ἂν αὐτῶν προσταχθῶσιν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκώς.„ δίκαια λέγων. τί δή ποτε; ἄνθρωπε, τῇ 3.
πόλει,

93. ἀλλὰ καὶ τούτους] Τὸ καὶ Ἀττικισὶ παρέλκει, nisi forte malis ἀλλά γε. Mox [sc. l. 13.] lego, τίνας δ' ἐκ ᾤετο δεῖν λέγειν; WOLFIVS.

Ita Codd. fere o. s. *Bern. Locker. Coisl. Regg.* 1. 2. 4. Edit. tamen Stephanica, τίνας δ' ἐκ ᾤετο λέγειν, neglecto necessario admodum isto vocabulo. TAYLOR.

94. εἰ] subaudi a communi λέγει ἐν τῷ δήμῳ e vertu 41. p. 4. Ego vero praetuli ἢ. vt etiam in insequensibus. REISKE.

πόλει, ὑπὲρ ἧς τὰ ὅπλα μὴ τίθεσαι, [96] ἢ διὰ δει-
λίαν μὴ δυνατὸς εἶ ἐπαμῦναι, μηδὲ συμβουλεύειν
ἀξίῳ. τρίτον, τίσι διαλέγεται; „η πεπορνευμενος
(φησὶν) η πταιρηκως.„ τὸν γὰρ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ
6. ἐφ' ὕβρει πεπρακότα, καὶ τὰ κοινὰ τὰ τῆς πό-
λεως ῥᾳδίως ἡγήσατο ἀποδώσεσθαι. τέταρτον, τί-
σι διαλέγεται; [97] „η τα πατρωια (φησὶ) κατεδη-
δοκως, η ων αν κληρονομος γενηται.„ [98] τὸν γὰρ τὴν
ἰδίαν οἰκίαν κακῶς [99] οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς
πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. καὶ οὐκ
9. ἐδόκει οἷόν τ' εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρω-
πον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. ἀφ'
ᾧτο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆ-

96. ἢ διὰ] malim ἢ ᾗ διὰ δ. *aut cui propter* — REISKE.

97. εἰ τα] Stephanus vitioſe ingeſſerat ὁ, quod recte Wolf eliminauit. REISKE.

98. τὸν γὰρ τ. ἰ. ο. κακ. οἰκήσαντα] Malim διοικήσαντα. Iſocrates, ὁ κακῶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων διῳκηκὼς, οὐδέποτ' ἄμεινον βουλεύσεται περὶ τῶν κοινῶν. WOLFIVS.

Quo ingenio ita emendauerit *Wolfius*, ſenties, vbi ſcholiaſtem noſtrum ad hunc locum conſultaueris, qui ex ipſiſſimo *Iſocrate* vulgatam lectionem tuetur. Vel lexica etiam manu pleniſſima tibi oſtendent, quoties apud probatiſſimos ſcriptores οἰκεῖσθαι pro διοικεῖσθαι ponitur. TAYLOR.

99. οἰκήσαντα] Wolf mauult διοικήσαντα. cum quo facio, quicquid Taylor contra dicat. Illorum, quae iactat, Scholiorum penes me quidem nulla eſt auctoritas, Aldo ipſoque Wolfio iuniorum. REISKE.

μαι, τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον, ἀλλ' οὐ τοῦ βίου. καὶ παρὰ μὲν ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, κἂν πάνυ [100] κακῶς, [1] κἂν ἁπλῶς ῥηθῇ λόγος, χρή- 12.
σιμα τὰ λεγόμενα ἡγήσατο εἶναι τοῖς ἀκούουσι· παρὰ δὲ ἀνθρώπου βδελυροῦ, καὶ καταγελάστως μὲν κεχρημένου [2] τῷ σώματι, αἰσχρῶς δὲ τὴν πατρῴαν οὐσίαν κατεδηδοκότος, οὐδ' ἂν εὖ πάνυ λεχθῇ, συνοίσειν ἡγήσατο τοῖς ἀκούουσι. τούτους οὖν ἐξείρ- 15.
γει τοῦ βήματος, τούτους ἀπαγορεύει μὴ δημηγορεῖν. ἐὰν δέ τις παρὰ ταῦτα μὴ μόνον λέγῃ, ἀλλὰ καὶ συκοφαντῇ, καὶ ἀσελγαίνῃ, καὶ μηκέτι τοιοῦτον ἄνθρωπον δύνηται φέρειν ἡ πόλις, „δοκιμασίαν μὲν φησὶν ἐπαγγείλατο Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, οἷς 18.
ἔξεστιν· „ ὑμᾶς δ' ἤδη κελεύει περὶ τούτων ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγινώσκειν. καὶ νῦν ἐγώ; κατὰ τοῦτον τὸν νόμον ἥκω πρὸς ὑμᾶς. Ταῦτα μὲν οὖν πάλαι νενομοθέτηται, [3] [4] ὑμεῖς δὲ τί; προσέθεσθε καινὸν νόμον

100. κακῶς] hic loci eſt inornate, inculte, ieiune. Verba κἂν ἁπλῶς videntur ſcholium eſſe. REISKE.

1. κἂν ἁπλῶς] καὶ ἁπλῶς. Ita lege. TAYLOR.

Videtur ſcripſiſſe *Aeſchines* vel κἂν πάνυ κακῶς καὶ ἁπλῶς, vel, κἂν ἁπλῶς κἂν πάνυ κακῶς. IVRIN.

2. τῷ σώματι] τῷ ἑαυτοῦ σώματι. *Bern.* Mox, ἀδ' ἂν εὖ πάνυ λέγῃ. *Mor.* cum *Locker.* TAYLOR.

3. ὑμεῖς δὲ τί προσέθεσθε;] Varie haec legi et pungi poſſunt: Vel ex coniectura, ὑμεῖς δὲ καὶ προσέθεσθε καινὸν νόμον. Vel cum *Reg* 1. ὑμεῖς δ' ἔτι προσέθεσθε κ. ν. Vel denique cum *Locker.* ὑμεῖς δὲ τί; προσέθεσθε κ. ν. Vtralibet certe lectio praeſtat vulgatae. TAYLOR.

4. ὑμεῖς δὲ τί;] ſcil. ἐποιήσατε. *Vos autem quid?*

21. νόμον μετὰ τὸ καλὸν παγκράτιον, ὃ οὗτος ἐπαγ-
κρατίασεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ὑπεραισχυνθέντες γὰρ
ἐπὶ τῷ πράγματι, [5] καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, νό-
μον ἐθήκατε καινὸν, ἀποκληροῦν φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆ-
μα, ἥτις προεδρεύσει. καὶ τί [6] προσέταξεν ὁ τι-
θεὶς τὸν νόμον; καθῆσθαι κελεύει [7] τοὺς φυλέ-
24. τας, βοηθοῦντας τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ·
ὡς, εἰ μὴ βοήθειάν ποθεν [8] μεταπεμψώμεθα ἐπὶ
τοὺς οὕτω βεβιωκότας, οὐδὲ βουλεύεσθαι ἡμᾶς

ſcil. *feciſtis*. *Hoc nempe*. (reſpondet.) *Nouam legem curaſtis condi*. REISKE.

5. καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν κ. τ. λ.] Ordo eſt, ἐθήκατε νόμον καινὸν, ἀποκληροῦν, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν, φυλὴν etc. Legem tuliſtis nouam: in ſingulis concionibus ſortito decernendam eſſe tribum, quae etc. Poſt βοήθειάν ποθεν, [l. 10.] μεταπεμψώμεθα lego. WOLFIVS.

Lege itaque, vt videtur, cautum erat, ſilentibus tamen ſcriptoribus, vt ad immodeſtiam Oratorum compeſcendam, ſuggeſtum aſcenderent, eo ordine ſeruato, quem Tribus in προεδρίᾳ ſeruarent. Nemo, quantum ex vett. monumentis intelligo, hanc P. A. ſollicitudinem tetigit, praeter *Aeſchinem* iterum, *c. Teſiph.* ſc. non longe ab initio. Τῆς δὲ τῶν ἑητόρων ἀκοσμίας οὐκ ἔτι κρατεῖν δύναντας ἔθ' οἱ νόμοι, οὔθ' οἱ πρυτάνεις, οὔθ' οἱ πρόεδροι, ἔθ' ἡ προεδρεύουσα φυλὴ, etc. TAYLOR.

6. προσέταξεν] ſubaudi αὐτῇ. *quid operis, quid negotii delectis illis de tribu mandauit*? REISKE.

7. τοὺς φυλέτας] Tribulis eius, qui πρόεδρος eſt. BRODAEVS.

8. μεταπεμψόμεθα] dedi μεταπεμψώμεθα, in coniunctiuo. REISKE.

δυνησομένους περὶ τῶν σπουδαιοτάτων πραγμάτων. ἔστι δ' οὐδὲν ὄφελος, ὦ Αθηναῖοι, ζητεῖν τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἀπελαύνειν ἀπὸ τῆ βήματος ταῖς κραυγαῖς· οὐ γὰρ αἰσχύνονται· ἀλλὰ ταῖς τιμω- 2
ρίαις τούτους ἀπεθίζειν χρή. μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀνεκτοὶ γένοιντο. 9 ἀναγνώσεται ἔν ὑμῖν τοὺς νόμους
τὸ

9. *ἀναγνώσεται — καὶ τὸν π. τ. προεδρίας*] Se recitauit nusquam. Quae enim paulo post secutur sunt verba legitima, modestiam Oratorum, non Tribuum praerogatiuam spectant. Vide igitur, quantum medicinae sit in scriptis Codd. *Parisiensibus*: Ἀναγνώσεται ἔν ὑμῖν τοὺς νόμους τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους τῶν ῥητόρων· τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν Φυλῶν νόμον Τίμαρχος ἔτοσὶ καὶ ἕτερος — γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι. Scilicet hoc illud erat Quo tempore haec acta sint, legem illam alteram *περὶ προεδρίας τῶν Φυλῶν* Timarchus abrogandam suasit Ea igitur lite pendente, istius Legis vox auctoritate omni caruit: nullam habuit vim in foro et in iudiciis, cum Timarchus tunc temporis eam *ream peregit*. Nam de *Lege*, pariter vti de *Reo*, loquuntur ICti Attici. Ita *φεύγειν* dicitur *ψήφισμα*, de quo deliberatur, *ἀπὸ φεύγειν*, de cuius auctoritate pronunciatum est. *Demosth. c. Aristocr.* pag. 276. 8. Edit. nostrae, *ἐπειδήπερ ἐστὶ τὸ φεῦγον ψήφισμα οὐκ ἐπὶ ἤδη γεγενημένῳ τινὶ πράγματι, ἀλλὰ κ. τ. λ.* et 291. 4. *τίς γὰρ οὐ γράψει γραφὰς πάλιν, ἡνίκα ἂν ᾖ τοῦτο ἀποφεῦγος*; Deinde nihil in iure Attico frequentius ea voce *γραψάμενος παρανόμων τὸ ψήφισμα — εἵλετο τὸ ψήφισμα*. Habes vtramque in initio *c. Neaer.* et alibi. *γράφονται τὸ ψήφισμα· κατὰ τοὺς νόμους ἔδοξεν εἰρῆσθαι, καὶ ἀπέφυγεν*. Demosth. *c. Timocrat.* pag. 444. Edit. Parisinae.
TAYLOR.

τοὺς περὶ τῆς εὐκοσμίας κειμένους [10] τῶν ῥητόρων. τὸν γὰρ περὶ τῆς προεδρίας τῶν Φυλῶν νόμον Τί-
30. μαρχος οὑτοσὶ καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι ῥήτορες συνελθόντες, γεγραμμένοι εἰσὶ μὴ ἐπιτήδειον εἶναι, ἵν' ἐξῇ πράττειν αὐτοῖς, καὶ λέγειν, καὶ ζῆν, ὡς αὐτοὶ βούλονται. Νομοι. „Των ῥητορων εαν τις λεγῃ εν βουλῃ, ἢ εν δημωι, [11] περι του εισφερομενου μη
33. χωρις ([12] ἢ περὶ ἑκάστου) ἢ δις περι του αυτου (ὁ αὐτὸς

10. τῶν ῥητόρων. καὶ τὸν περὶ τ. πρ. τ. Φ. νόμον· Τίμαρχος] Sic olim vulgabatur. Recepi lectionem codicum plurium τῶν ῥητόρων. τὸν γὰρ π. τ. πρ. τ. Φ. νόμον Τίμαρχος. Liquet enim, legem illam de praesidatu tribuum in concione, neque hic recitari, neque Aeschinem voluisse eam a scriba tum recitari. Quae enim lex, aut leges potius, protinus recitantur, eae ad τὴν εὐκοσμίαν, pudorem rhetorum pertinent. REISKE.

11. περὶ τοῦ εἰσφερομένου] Forte, περὶ τῶν εἰσφερομένων, ἢ μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ. WOLFIUS.

Cod. *Bern.* περὶ τοῦ εἰσφερομένου, ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς etc. Fortasse, μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ. Adnotaueram olim ad *Lysiam*, pag. 114. Edit. London. Quod ad *Wolfii* et emendationem et versionem prope accedit. Senties, si modo animum adverras, emendationem istam *Wolfianam* ab *H. Stephano* aliisque perperam in hunc diem fuisse intellectam, ac alio animo acceptam, atque ipse voluit. TAYLOR.

12. Verba ἢ περὶ ἑκάστου signis parentheseos inclusi, quoniam, non a Scholiasta quidem nescio quo, at ab ipso tamen Aeschine, declarationis ergo, subiecta sunt, vocabulo legis χωρὶς. Pari modo eademque de causa verba ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς δηλονότι inclusi. REISKE.

αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς [13. 14] δηλονότι) ἢ [15. 16] λοιδορηιται, ἢ κακως ἀγορευηι τινα, ἢ υποκρουηι, ἢ χρηματιζοντων μεταξυ [17. 18] ανηκεστως λεγηι περι [19. 20] των μη

13. ὅτι] Forte ὅτε. Etſi nec ſic placet. WOLFIVS.

14. δηλονότι dedi de meo. olim legebatur ὅτι. REISKE.

15. ἔτι εἰ λοιδορῆται, ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ, ἢ ὑποκρούῃ. STEPHANVS.

ἀγορεύῃ et ὑποκρέῃ Reg. 2. ἀποκρέῃ Locker. Recte fortaſſe haec ſubiunctiua, vti in ſequentibus, λέγῃ et παρακελεύηται. Quanquam et ibi quoque variare Codices video. TAYLOR.

16. λοιδορεῖται — ἀγορεύει — ὑποκρέει] mutaui hos indicatiuos coniunctiuis. λοιδορεῖσθαι eſt praeſentem in os conuitiari. κακῶς ἀγορεύειν eſt probroſe et criminoſe de aliquo commemorare, ſiue is adeſt, ſiue abeſt. ὑποκρέειν eſt loquentem interpellare, obſtrepere. REISKE.

17. ἀνηκέστως] F. ἀντὶ τοῦ, μὴ ἀνεκτῶς, καὶ ἀνυποίστως. Τὸ ἀνήκεστα ποιεῖν, παθεῖν, γίνεσθαι, notae et vſitatae formulae ſunt: hanc alibi me legere non memini. WOLFIVS.

18. ἀνηκέστως] id eſt ἀνυπομονήτως, aut ἀπαύστως. v. Heſych. v. ἀνηκέσαι et ἀνηκέστων. REISKE.

19. μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] *de rebus aliis, quam de quibus in pulpito Rhetores aut alii e populo verba fecerint.* BRODAEVS.

μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος, ſub. προτιθεμένων. Ea, quae ad rem, de qua agitur, nihil adtinent. WOLFIVS.

20. τῶν μὴ ἐπὶ τοῦ βήματος] Dubium, vtrius generis ſit τῶν, maſculini, an neutrius. Sin poſterius eſt, deſideratur λέγεσθαι προσηκόντων. *iis de rebus, de quibus in ſuggeſtu quaeri et diſputari nefas ſit.* Sin autem prius, ſubauditur ὄντων, *illis de hominibus, qui extra ſuggeſtum ſint.* Sed miror, cur hi ſoli a lege comme-

μη επι του βηματος, η [21.] [22] παρακελευηται, η ελκηι τον επιστατην αφειμενης της εκκλησιας 36. η της βουλης, κυριευετωσαν οι προεδροι [23] μεχρι ν δραχμων [24.] [25] εις εκαστον αδικημα, επι-

morentur. Ergone licebat in illos inuehi, qui in ſuggeſtu eſſent? REISKE.

21. ἢ παρακελεύηται ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην] Wolfius, *vel aliquem concitarit, vel praefectum traxerit*. Sed cum vtrumque verbum ad praefectum referri videatur, ego tranſtulerim, *vel auſus fuerit praefecto praecipere, quid agendum ſit, aut eundem per vim trahere*. IVRIN.

22. παρακελεύηται] rurſus dubitatur, vtrum hoc cum inſequente τὸν ἐπιστάτην copulandum, an ab eo diſiungendum ſit. Prius ſi mauis, ſententia eſt. Epiſtatam ſi quis in auxilium ſui aduocet, adhortetur ad acriter pugnandum in conflictu verborum manuumue. Sin ſeorſim per ſe ſtet, ſubaudietur τὰς φίλους, amicos ad dimicandum oratione accendat, aut ad opem ſibi ferendam cohortetur. REISKE.

23. μέχρι ν' δραχμῶν] Illud ν' mihi non placet. Eandem enim ſummam infra nominat. BRODAEVS.

μέχρι ν' δραχμῶν, ſub. ζημιῶσαι. WOLFIVS. Vide *Demoſth. adu. Macartat.* laudatum in notis ad *Lyſiam*, pag. 114 TAYLOR.

24. εἶϑ'] Legendum εἰς. Nempe mulcta quinquaginta drachmarum in ſingula delicta imponebatur. IVRINVS.

25. δραχμῶν. εἶϑ' ἕκαστος] Sic olim vulgabatur. Ego, ſublato colo, pro medio vocabulo εἶϑ' ex auctoritate Iurini, (tametſi mihi quoque ipſi ſponte mea idem in mentem venerat) ſuffeci εἰς. *quinquagenis in ſingula crimina drachmis*. REISKE.

26. 27 επιγραφειν τοις πρακτορσιν. εαν δε πλερνος αξιος 28 ειη ζημιας, 29 επιβαλοντες μεχρι ν δραχμων,

26. ἐπιγράφειν] Potius ἐγγράφειν. Sc. ὄφλημα δημόσιον, *in tabulas et commentarios exactorum referre.* Ita infra l. 11. ἐγγραψάτωσαν οἱ πρόεδροι τοῖς πράκτορσιν. Demosth. *adu. Macartat.* ὅτε δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη, τοῖς πράκτορσιν, ὃ τῷ δημοσίῳ γίνεται — ἐὰν δὲ μὴ ἐγγράφωσιν, αὐτοὶ ὀφειλόντων. Id. *adu. Bocotum*, ἐὰν ὄφλῃ τῷ δημοσίῳ, τί μᾶλλον ἕτος ἐγγεγραμμένος ἔσται ἐμοῦ; et paulo poſt, ἐὰν δὲ μὴ ἐκτισθῇ τὸ ὄφλημα, τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες ἔσονται τῶν ἐμῶν ἐγγεγραμμένοι; Harpocr. Βουλεύσεως. ἐγκλήματος ὄνομα, — ὅταν ἐγγεγραμμένος, ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δικάζηταί τινι, ὡς ὁ δικαίως αὐτὸν ἐγγεγραφότι. Iul. Pollux. L. VIII. C. V. §. 22. Τὸ δὲ πάθος — ἐζημιῶσθαι, προσετιμῆσθαι, ὄφλειν etc. καὶ ὁ τοιοῦτος — ὄφλων, κεκολασμένος, ἐζημιωμένος, ἐγγεγραμμένος, κατεγνωσμένος. Idem C. VI. §. 61. εἰ δὲ μὴ τοῦτο σχοίη, τὸ ἐγγεγραμμένον ὤφλε, καὶ ἄτιμος ἦν. Vide omnino *Libanii* argumentum in *Ariſtogitonianam* priorem. TAYLOR.

27. ἐπιγράφειν bene habet. id quod index noſter in Demoſthenem docebit. ἐπιγράφειν dicitur quaeſtor, cum nomen aerarii facti in tabulas publicas refert, aut in ſchedula ſcribit exactori tradenda, qua huic poteſtas etiam per vim a debitore exigendi datur, idque ei muneris mandatur. REISKE.

28. ἐσί] ἢ *Bern.* et modo ἐπιβαλόντες *Locker.* quod reor eſſe verum. Praeter iſtam mulctam L. drachmarum legibus definitam, rem ad Iudices deferunto. Eam eſſe huius loci mentem arbitror. TAYLOR. Pro ἐσί dedi de meo ſenſu εἴη. REISKE.

29. ἐπιβάλλοντες] dedi ἐπιβαλόντες. in aor. ſecun-

μων, εισφερετωσαν εις την βουλην, η εις [30.31] την [39] πρωτην εκκλησιαν, εν τωι βουλευτηριωι. [32.33] οταν διεξιωσι κλησεις κρινατωσαν. και εαν καταγνωσθη αυτου [34] κρυβδην [35] *ψηφιζομενων των βουλευτων, εγγραψατωσαν οι προεδροι [36] τοις πρακτορσι των

do. De L. drachmarum mulcta, quae res e Demoſthene nota eſt, nil erat cur Brodaeus dubitaret. REISKE.

30. τὴν πρώτην ἐκκλησίαν] Wolfius *prima concione*. Corrige, *primam concionem*. TAYLOR.

31. Fateor hunc locum mihi caliginoſum et inexplicabilem eſſe. REISKE.

32. ὅταν δὲ δ. κλήσεις] Puto hoc ad citationem reorum pertinere. WOLFIVS.

Aberat iſtud δὲ ab edit. Steph. Suppleuit Cod. *Bern.* TAYLOR. Ego rurſus expunxi. REISKE.

33. διεξιέναι κλήσεις quid ſit, ignoro. num cauſas litigantium audiendo et diſceptando exſequi? vt ſententia ſit: *vbi lites omnium iure experientium peregerint atque abſoluerint*. Quaerant acutiores. REISKE.

34. κρύβδην ψηφίζων ἐν τῶν βουλευτῶν] F. κρύβδην ψηφιζόντων τῶν βουλευτῶν. WOLFIVS.

Stephanus iuxta cum *Aldo* edidit ψηφίζων ἓν τῶν βουλευτῶν. ἕνα Bern. Vir doctiſſimus in *Legg. Attic.* pag. 263. hariolatur, κρύβδην ψηφιζόντων ἓν βουλευτῶν, i. e. numeraliter acceptum, *Senatoribus quinque et quinquaginta*. Verum de frigidiſſima ea criſi dixit, quae dicenda eſſent, vir omni praeconio maior, *Petrus Weſſelingius*. TAYLOR.

κρύβδην, teſſera, non voce. BRODAEVS.

35. ψηφίζων ἓν τῶν βουλευτῶν dedit Stephanus. ψηφιζόντων τῶν βουλ. Wolfius et ſecundum eum Taylor. ψηφιζομένων τῶν βουλ. dedi de meo. REISKE.

36. τοῖς πράκτορσι τῶν νόμων] Forte, τῶν παρανό-

[των [37] νομων.]„ Τῶν μὲν ἓν νόμων ἀκηκόατε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ εὖ οἶδ', ὅτι δοκοῦσιν ὑμῖν καλῶς ἔχειν. 42.
τούτους μέντοι τοὺς νόμους εἶναι χρησίμους ἢ ἀχρήστους, ἐφ' ὑμῖν ἐστιν. ἐὰν μὲν γὰρ κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι [37]b καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφῆτε, καλοὶ μόνον, κύριοι δὲ οὐκ ἔτι. Βού- 6. 1.
λομαι δὲ, ὥσπερ ὑπεθέμην ἀρχόμενος τοῦ λόγου, ἐπειδὴ περὶ τῶν νόμων εἴρηκα, πάλιν τὸ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοὺς Τιμάρχου, ἵνα εἰδῆτε, ὅσον διαφέρουσι τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων. 3.
δέομαι δ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, συγγνώμην μοι ἔχειν, ἐὰν ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων, φύσει μὲν μὴ καλῶν, τούτῳ δὲ πεπραγμένων, προεξαχθῶ τι ῥῆμα εἰπεῖν, ὃ ἐστιν ὅμοιον τοῖς ἔργοις τοῖς 6.
Τιμάρχου. οὐδὲ γὰρ ἂν δικαίως ἐμοὶ ἐπιτιμήσαιτε, εἴ τι σαφῶς εἴποιμι, διδάσκειν ὑμᾶς βουλόμενος· ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τουτωΐ. ἔτω γὰρ αἰσχρῶς τυγχάνει βεβιωκὼς, ὥστε τὸν τὰ τούτῳ πεπραγμένα διεξιόντα, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς βέλεται, 9.
ἐὰν μή τι καὶ τῶν τοιούτων φθέγξηται ῥημάτων.

εὐλα-

μων. Exactoribus eius pecuniae, qua mulctati ſunt, qui fraudem legibus fecerunt. WOLFIVS.

37. τῶν νόμων] Imo vero τῶν δήμων. Exactores ſui cuique demo, ſeu pago, erant. Aut potius delenda ſunt haec duo vocabula vt perperam e proximo iterata. REISKE.

37. b. νόμοι καλοὶ] Interpoſuerat Wolf de ſuo καὶ, quod expunxi, non inſcitum quidem illud, verumtamen auctoritate carens. REISKE.

εὐλαβήσομαι δ' αὐτὸ ποιεῖν ὡς ἂν δύνωμαι μάλιστα. σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὡς μετρίως μέλλω προσφέρεσθαι Τιμάρχῳ τουτῳί. ἐγὼ γὰρ, ὅσα μὲν πεῖς
12. ὢν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ ἡμάρτηκεν, ἀφίημι· καὶ ἔσω ταῦτα ἄκυρα, ὥσπερ [38] τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐγένετο προθεσμία· ἃ δὲ ἤδη φρονῶν, καὶ μειράκιον ὤν, καὶ τοὺς νόμους ἐπισάμενος τοὺς τῆς
15 πόλεως, διαπέπρακται, περὶ τούτων ἔγωγε τὰς κατηγορίας ποιήσομαι, καὶ ὑμᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἀξιῶ σπεύδάζειν. οὗτος γὰρ πρῶτον πάντων μὲν, ἐπειδὴ ἀπηλλάγη ἐκ παίδων, ἐκάθητο ἐν Πειραιεῖ ἐπὶ τοῦ Εὐθυδίκου ἰατρείου· προφάσει μὲν, τῆς τέχνης
18. μαθητὴς, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, πωλεῖν ἑαυτὸν προηρημένος, ὡς [39] αὐτὸ ἔδειξεν. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἐμπό-

ρων;

38. ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα etc.] XXX. Tyrannorum expulsio, et actorum ab iis abrogatio satis nota est. De Euclide vide *Vlpianum* [ad orationem] *contra Timocratem.* WOLFIVS.

Quaedam eiusdem farinae habet et *Brodaeus*, quem proinde describere nolui. TAYLOR.

39. ὡς αὐτὸ ἔδειξεν] Lego, ὡς αὐτὸς ἔδειξεν. BROD. Inscite profecto, cum lectio recepta satis bene se habeat. ὡς αὐτὸ τὸ ἔργον ἔδειξεν *Bern. Regg. 2. 4.* ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἔδειξεν *Coisl. Reg. 1.* τοὔργον *Locker.* Qui omnes crisin *Brodaei* confodiunt. TAYLOR.

40. αὐτὸ ἔδειξε bene habet. Subauditur τὸ ἔργον, aut τὸ τέλος, aut τὸ πρᾶγμα. vt addatur, opus nil esse videtur. Quod si tamen codices numero vincant, supplementum tuentes, haud repugnabo. REISKE.

ρων, ἢ τῶν ἄλλων ξένων, ἢ τῶν πολιτῶν τῶν ἡμετέρων κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο τῷ σώματι Τιμάρχου, ἐκὼν καὶ τέτρυς ὑπερβήσομαι· ἵνα μή με τις εἴπῃ, ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαν- 21.
τας· ὧν δὲ ἐν ταῖς οἰκίαις γέγονε, καταισχύνων τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ καὶ τὴν πόλιν, μισθαρνῶν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ, ὃ ἀπαγορεύει ὁ νόμος μὴ πράττειν, ἢ μὴ δημηγορεῖν, περὶ τούτων ποιήσομαι τοὺς λόγους.
41 Μισγόλας ἐστί τις Ναυκράτους, ὦ ἄνδρες Αθη- 24.
ναῖοι, Κολυττεύς, ἀνὴρ τἀ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός· καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο· περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας ἔχειν εἰωθὼς περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς 42 ἢ κι-

θαρι-

41. Μισγόλας] Σμιγόλαν κεκωμῴδηκεν [Antiphanes] ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους. φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε. Σμιγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Αθηναῖοι, Κολυττεύς, ἀνὴρ τἀ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθὸς, καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο, περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς, καὶ ἀεί τινας εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὐτὸν κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς· ταυτὶ δὲ λέγω ἐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε (l. γνωρίσητε) αὐτὸν ὅσις ἐστίν. καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησιν·

Ο Σμιγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
Ανθοῦσι τοῖς νέοισιν ἡρεθισμένος;

Αλεξις δὲ ἐν Αγῶνι ἢ Ιππίσκῳ·

Ω μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ πίσειέ μοι
Τὸν Σμιγόλαν, οὐ γὰρ κιθαρῳδὸς εἰμ' ἐγώ.

Athen. l. 8. p. 339. vbi de homine isto plura. TAYLOR.

42. ἢ κιθαριστάς] καὶ κιθ. malit legere doctissimus

θαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω 43 οὐ τοῦ φορτικῶς ἕνεκα,
27. ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν. οὗτος αἰσθόμενος, ὧν ἕνεκα τὰς διατριβὰς ἐποιεῖτο Τίμαρχος ἔτοσὶ ἐπὶ τοῦ ἰατρείου, ἀργύριόν τι προσαναλώσας, ἀνέσησεν αὐτὸν, καὶ ἔσχε παρ' ἑαυτῷ, εὔσαρκον ὄντα, καὶ νέον, καὶ βδελυρὸν, καὶ ἐπιτήδειον πρὸς
30. τὸ πρᾶγμα, ὃ προῃρεῖτο ἐκεῖνος μὲν πράττειν, οὗτος δὲ πάσχειν. 44 καὶ ταῦτα οὐκ ὤκνησεν, ἀλλ' ὑπέσχε Τίμαρχος οὑτοσὶ, οὐδενὸς ὢν τῶν μετρίων ἐνδεής· πολλὴν γὰρ πάνυ κατέλιπεν ὁ πατὴρ αὐτῷ οὐσίαν, ἣν οὗτος κατεδήδοκεν, ὡς ἐγὼ προϊόντος
33. ἐπιδείξω τοῦ λόγου· ἀλλ' ἔπραξε ταῦτα δουλεύων ταῖς αἰσχίσταις ἡδοναῖς, ὀψοφαγίαις καὶ πολυτελείαις δείπνων, καὶ αὐλητρίσι, καὶ ἑταίραις, καὶ κύβοις, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὑφ' ὧν οὐδενὸς χρὴ κρατεῖσθαι τὸν γενναῖον καὶ ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ἠσχύν-
36. θη ὁ μιαρὸς οὗτος, ἐκλιπὼν μὲν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, διαιτώμενος δὲ παρὰ Μισγόλᾳ, οὔτε πατρικῷ ὄντι φίλῳ, οὔτε ἡλικιώτῃ, 45 οὔτε παρ' ἐπι-

Valckenaerus ad *Ammonium* v. Κίθαρις, qui hunc locum *Aeſchinis*, ſed inemendate, deſcribit. TAYLOR.

43. ὃ τῦ φορτικῦ ἕνεκα] *Haec dico, non arguendi luxus cauſa.* Quae interpretatio ſi cui liberior videbitur, reponat, *non inſectandi hominis gratia.* Inter citharistas autem et citharoedos hoc intereſſe puto, quod hi etiam cantillent, illi tantum pulſent citharam. WOLF.

44. καὶ ταῦτα] καὶ ταῦτα ποιεῖν. Codd. *Reg.* 2. et *Locker.* TAYLOR.

45. οὔτε παρ' ἐπιτρόπῳ] Malim, οὔτ' ἐπιτρόπῳ ὄντι. Quanquam mox ſequitur, καὶ παρ' ἀκολάστῳ,

τρόπῳ· ἀλλὰ παρ' ἀλλοτρίῳ, καὶ παρὰ πρεσβυτέρῳ ἑαυτοῦ, καὶ παρ' ἀκολάστῳ περὶ ταῦτα, [46] ὡραῖος ὤν. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα καταγέλαστα πέπρακται Τιμάρχῳ κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους· ἃν δὲ, ὃ καὶ διηγήσασθαι ὑμῖν βούλομαι. ἦν μὲν Διονυσίων τῶν ἐν ἄστει πομπή. ἐπόμπευον δὲ ἐν ταὐτῷ ὅ, τε Μισγόλας, ὁ τοῦτον [47] ἀνειληφὼς, καὶ Φαίδρος ὁ Καλλίου Σφήττιος. συνθεμένου δὲ αὐτοῖς συμπομ- 39. πεύειν Τιμάρχῳ τουτουὶ, οἱ μὲν περὶ τὴν ἄλλην παρασκευὴν διέτριβον, [48.49] ἕως δὲ ἐκ ἐπανῆκε. παροξυμμένος δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ὁ Μισγόλας ζήτησιν αὐτοῦ ἐποιεῖτο μετὰ τοῦ Φαίδρου· ἐξαγγελθέντος δὲ αὐτοῖς, εὑρίσκουσι τοῦτον ἐν [50] συνοικίᾳ 42.

μετὰ

vt videatur Auctor de induſtria in poſtremo inciſo praepoſitionem repetiiſſe. WOLFIVS.

46. ὡραῖος ὤν.] *In flore aetatis ſuae*, Wolfius. Potius, *formoſus cum eſſet.* Augebat enim ſuſpicionem forma Timarchi. IVRIN.

47. ἀνειληφὼς] Ἀναλαμβάνω in hac oratione *penes ſe aliquem habere* ſignificat, *quo pro catamito vtatur.* BRODAEVS.

48. ἕως δὲ ἐκ ἐπανῆκε] *Ad tempus, quo pompa ducenda erat, domum non eſt reuerſus.* BRODAEVS.

οὐκ ἐπανῆκε, ſub. ἐπὶ τὴν πομπήν. WOLFIVS.

49. ἐκ ἐπανῆκε] domum, vnde cum venia Miſgolae egreſſus fuerat, ad condictum tempus, negotii condicti ergo gerendi, non redibat. REISKE.

50. συνοικίᾳ] Wolfius, *deprehendunt in aedibus cum hoſpitibus quibusdam prandentem.* Sed τὸ συνοικία non accipiendum eſt pro aedibus ſimpliciter, ſed pro aedibus in pluris partis diſtributis, quarum partium ſingu-

7. 1. μετὰ ξένων τινῶν συναριστῶντα διαπεπλησμένον δὲ τοῦ Μισγόλα καὶ τοῦ Φαίδρου τοῖς ξένοις, καὶ κελευόντων ἤδη ἀκολουθεῖν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὅτι
3. μειράκιον ἐλεύθερον διέφθειραν, Φοβηθέντες οἱ ξένοι, Φεύγοντες ὤχοντο, καταλιπόντες τὰ παρεσκευασμένα. καὶ ταῦθ' ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, ἅπαντες, ὅσοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγίνωσκον Μισγόλαν καὶ Τίμαρχον, ἴσασιν· [51] ἐγὼ δὲ καὶ πάνυ
6. χαίρω, ὅτι μοι γέγονεν ἡ δίκη πρὸς ἄνθρωπον οὐκ ἠγνοημένον ὑφ' ὑμῶν, οὐδ' ἀπ' ἄλλου γνωσθόμενον ἢ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, περὶ οὗ καὶ τὴν ψῆφον μέλλετε φέρειν. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἀγνοουμένων, σαφεῖς ἴσως προσήκει τὰς ἀποδείξεις
9. ποιεῖσθαι τὸν κατήγορον· περὶ δὲ τῶν ὁμολογουμένων, ἃ λίαν ἔγωγε μέγα ἔργον εἶναι νομίζω τὸ κατηγορεῖν. ἀναμνῆσαι γὰρ μόνον προσήκει τοὺς ἀκούοντας. ἐγὼ τοίνυν, καίπερ ὁμολογουμένῳ τῷ πράγματος ὄντος, [52] ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν, [53] γέγραφα

las ſinguli incolae obtinebant, vel etiam pro caupona, teſte *Athenaeo*, quo ſenſu videtur et hic vſurpari. IVRIN.

Vide infra 49. 5. et 55. penult. TAYLOR.

51. ἐγὼ δὲ] ἴσασιν ἤδη καὶ πάνυ χαίρω etc. *Coisl. Reg.* 2. Similiter fere *Mor.* nempe ἤδη loco τοῦ, ἐγὼ δὲ, ſeruato puncto vulgari, cum hoc qu. ſcholiolo, ἤδη, ἀντὶ τοῦ, διὸ δέ. Sed tum legendum erat ἢ δή. Quo modo aperte legitur in *Reg.* 1. ἢ δὴ καὶ πάνυ χαίρω. TAYLOR.

52. ἐπειδὴ ἐν δικαστηρίῳ ἐσμὲν] recurrit haec dictio p. 9. vlt. REISKE.

53. γέγραφα μαρτυρίαν Μισγόλᾳ] Wolfius, teſti-

μαρτυρίαν Μισγόλαε, ἀληθῆ μὲν, οὐκ ἀπαίδευτον 12. δὲ, ὡς ἐγὼ ἐμαυτὸν πείθω. αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τοῦ ἔργου, ὃ ἔπραττε πρὸς τοῦτον, ἐκ ἐγγέγραφα, ἀδ' ἄλλο γέγραφα οὐδέν, 54 ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν ἐκ τῶν νόμων 55 τῷ ταληθῆ μαρτυρήσαντι· ἃ δέ ἐστιν ὑμῖν μὲν

monium Miſgolae ſcripto denunciaui: Immo, *teſtimonium Miſgolae perſcripſi*. Nempe ipſe Orator teſtimonia perſcribebat, teſtes autem ea vel vera, vel falſa eſſe, aut ipſis non liquere iurabant, quod abunde patet vel ex hac ipſa oratione. IVRIN.

54. ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν — τῷ μὴ ταληθῆ μαρτυρήσαντι] Lege, τῷ ταληθῆ μαρτυρήσαντι, ſine μή. Quis haec non videt? Et abeſt ſane tumultuoſa ea vox ex optimo Cod. *Locker*. Videtur Auctor ipſe quaſi praeſidio cinxiſſe hanc lectionem, cum mox interpretaturo ſimillimus ſcribat, ἀκίνδυνος τῷ μαρτυρῆντι. Iterum 46. 15. ἀδεὶς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, ἀδ' αἰσχύνη προσέσαι οὐδεμία τῷ ταληθῆ μαρτυροῦντι. TAYLOR.

Subeſſe videtur mendum, cum τὸ μὴ non redundet ſolum, ſed et ſenſum perturbet. Nimirum *Aeſchines* teſtimonium, quod Miſgolae ſcripſerat, non ſolum verum eſſe, ſed eo modo ſcriptum ait, vt, ſi id Miſgolas iureiurando confirmaret, nihil tamen periculi ex legibus adiret. *Nihil*, inquit, *ſcripſi, vnde metus a legibus ſit vera iuranti*, τῷ ταληθῆ μαρτυρήσαντι: vel, ſi placet, *etiam vera iuranti*, τῷ μηδὲ ταληθῆ μαρτυρήσαντι, quod propius ad lectionem ſuperiorem accedit. IVRIN.

55. τῷ μὴ ταληθῆ] deleui particulam infitiantem. v. p. 10, 39. et 13, 2. videtur μὴ a loco ſuo ad alienum aberraſſe. v. ad verſum 20. dicenda. REISKE.

15. [56.57] μὲν ἀκούσασι γνώριμα, ἀκίνδυνα δὲ τῷ μαρτυροῦντι, καὶ μὴ αἰσχρὰ, ταῦτα γέγραφα. ἐὰν μὲν οὖν ἐθελήσῃ ὁ Μισγόλας δεῦρο παρελθὼν ταὐληθῆ μαρτυρεῖν, τὰ δίκαια ποιήσει· [58] ἐὰν δὲ προαιρῆται [59] ἐκκλητευθῆναι μᾶλλον ἢ ταὐληθῆ μαρτυρεῖν,
18. ὑμεῖς τὸ ὅλον πρᾶγμα συνίδετε. εἰ γὰρ ὁ μὲν πρώξας αἰσχυνεῖται, καὶ προαιρήσεται χιλίας δραχμὰς μᾶλλον ἀποτίσαι τῷ δημοσίῳ, [60] ὥστε μὴ δεῖξαι τὸ πρόσωπον τὸ ἑαυτοῦ ὑμῖν· ὁ δὲ [61] πεπονθὼς

56. ὑμῖν τε ἀκοῦσι] ὁ ἀκοὴν ἀός β. rarus est, pro quo fortasse ἀκούουσι legendum, et pro τε, μὲν, quia sequitur ἀκίνδυνα δὲ. WOLFIVS.

57. ὑμῖν τε ἀκούουσι] pro media voce dedi μὲν auctore Wolfio. fortassis deest adhuc τοῖς, vt legatur ὑμῖν μὲν τοῖς ἀκούουσι. articulus videtur h. l. necessarius esse ob insequentem alterum τῷ μαρτυροῦντι. REISKE.

58. ἐὰν δὲ] *Bern.* vna voce auctior, ἐὰν δὲ ἑκὼν προαιρῆται ἐκκλητευθῆναι. TAYLOR.

59. ἐκκλητευθῆναι] *Citatione adigi*, Wolfius: Potius, *mulctam soluere*. Erat autem mulcta non dicti testimonii mille drachmarum. Vide l. 13. IVRIN.

60. ὥστε μὴ δεῖξαι κ. τ. λ.] *quam vestra ora intueri* Wolfius: Potius, *quam vobis os suum commonstrare*, vel, *quam vobis in conspectum prodire*. IVRIN.

61. ὁ δὲ πεπονθὼς δημηγορήσει] videtur huc reuocandum esse illud μὴ, quod versu 14. vt vitiose redundans amputaui. Ego equidem arbitror Aeschinem ita reliquisse. ὁ δὲ πεπονθὼς ἃ (vel μὴ) δημηγορήσει. *quod si autem res, de qua agitur, tam foeda est, vt et, qui patrarit, iudicibus offerre spectandum os haud audeat, et ei, qui corpore facinoris turpitudinem tolerarit, agere cum populo haud liceat.* Neque tamen me fugit esse ra-

δημηγορήσει· σοφὸς ὁ νομοθέτης ὁ τὸς οὕτω βδελυροὺς ἐξείργων ἀπὸ τοῦ βήματος. ἐὰν δ' ἄρα ὑπα- 21.
κούσῃ μὲν, τραπήτω δὲ ἐπὶ τὸ ἀναιδέστατον, ἐπὶ τὸ ἐξόμνυσθαι τὰς ἀληθείας, ὡς Τιμάρχῳ μὲν χάριτας ἀποδιδὸς, ἑτέροις δὲ ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς εὖ ἐπίσαται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν· πρῶτον μὲν εἰς ἑαυτὸν ἐξαμαρτήσεται ἐπιορκῶν· ἔπειτα δὲ 24.
δεῖ αὐτῷ ἔσαι πλέον. ἑτέραν γὰρ ἐγὼ γέγραφα μαρτυρίαν τοῖς εἰδόσι Τίμαρχον τετονὶ καταλιπόντα τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ διαιτώμενον παρὰ Μισγόλᾳ πράγμα, οἶμαι, χαλεπὸν ἐξεργάσασθαι ἐπιχειρῶν. οὔτε γὰρ ἐμὲ δεῖ τοὺς ἐμαυτῷ Φί- 27.
λους μάρτυρας παρασχέσθαι, οὔτε τοὺς τούτων ἐχθροὺς, ἔτε τὸς μηδετέρους ἡμῶν γιγνώσκοντας· ἀλλὰ τὸς τούτων Φίλους. ἂν δ' ἄρα καὶ τούτους πείσωσι μὴ μαρτυρεῖν· 62 ὡς οὐκ οἴομαί γε, 63. 64 εἰ δὲ

μὴ,

tionem vulgatae defendendae, atque interpretando molliendae, ad hunc modum. *Quod ſi autem res tam turpis eſt, vt auctor flagitii haud audeat veſtrum in conſpectum prodire, conſors autem flagitii, cuius in corpore patratum ſit, haud verecundetur in concionem venire, et cum populo agere, laudanda eſt legislatoris ſapientia.* REISKE.

62. ὡς οὐκ οἴομαι] ſubaudi ὡς vel ὅτι πείσουσι. REISKE.

63. εἰ δὲ μὴ] Sub. μαρτυρήσουσιν ἔνιοι. WOLFIUS.

64. εἰ δὲ μὴ] Scil. τοῦτο γένηται, ὃ οἴομαι. Sin autem id, quod futurum autumo, minus eueniat, et contra hoc, vt perſuadeant ſuis amicis, vt teſtimonium mihi ſuum denegent. REISKE.

μὴ, [65] ἀλλ' οὐχ ἅπαντας· [66]. [67] ἐκεῖνό γε * ἃ δέδια,
30. μή ποτέ με δύνωνται ἀφελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, ἃδὲ [67] τὴν ἐν τῇ πόλει περὶ Τιμάρχε φήμην, ἣν οὐκ ἐγὼ τότω παρεσκεύασα, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἑαυτῷ. ἔστω γὰρ χρὴ καθαρὸν τὸν βίον εἶναι τοῦ σώφρονος
33. ἀνδρὸς, ὥστε μὴ ἐπιδέχεσθαι δόξαν αἰτίας πονηρᾶς. βούλομαι δὲ καὶκεῖνο προειπεῖν, ἐὰν ἄρα ὑπακούσῃ ὁ Μισγόλας τῷ νόμῳ καὶ ὑμῖν· εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρεσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν. ἔνιοι μὲν γὰρ νέοι ὄντες, [68]. προφερεῖς

65 ἀλλ' οὐχ ἅπαντας] Sub. πείσουσι μὴ μαρτυρεῖν. WOLFIVS.

66. ἐκεῖνό γε κ. τ. λ.] Τὴν ἀλήθειαν additum fortaſſis eſt κατ' ἐπεξήγησιν. *Illud vtique mihi non eripient, veritatem ſcilicet.* Sed quid ſi legas, ἐκείνῳ γε ſc. τῷ μὴ μαρτυρεῖν? WOLFIVS.

Prior potius Interpretatio placet. *Illud vtique nunquam efficient. quid? vt veritatem et famam, quae de Timarcho exiuit, deleant aut extinguant vnquam.* Corrigunt alii, ait *Stephanus*, οὐδὲ μήποτε. atque ita *Coisl.* ἀδέποτε *Reg. 2. Locker.* Ipſi *Stephano* placet οὐδαμῆ ποτε. Ita enim hominem intelligo in lectione eius marginali. porro hic autem δυνήσονται Codd. fere vniuerſi. TAYLOR.

67 a. ἐκεῖνό γε ἀδεμήποτε δύνωνται, ἀφελέσθαι] Sic olim vulgabatur. Dedi de meo ἐκεῖνό γε ἃ δέδια, μήποτέ με δύνωνται ἀφελέσθαι τ. ἀ. *hoc vtique nil vereor, ne mihi veritatem eripere valeant.* REISKE.

67 b. τὴν ἐν τῇ πόλει] ſcil. ἐπιπολάζουσαν. REISKE.

68. προφερεῖς] Cum explicatione Scholiaſtae conſentit *Harpocratio*, et *Apoſtolius Prou.* XVI. *Cent.* 63. *Heſychius* item verbis pene iisdem. Eum vero ſenſum ſa-

καὶ πρεσβύτεροι φαίνονται· ἕτεροι δὲ πολὺν ἀριθ- 36.
μὸν χρόνου γεγονότες, παντάπασι νέοι [69] δοκοῦσιν
εἶναι. τούτων δ' ἐξὶ τῶν ἀνδρῶν Μισγόλας. τυγχά-
νει μὲν γὰρ ἡλικιώτης ὢν ἐμὸς, καὶ συνέφηβος·
καὶ ἔξιν ἡμῖν τυτὶ [70] πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν
ἔτος. καὶ ἐγὼ μὲν τοσαυτασὶ πολιὰς ἔχω, ὅσας 39.
ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἀλλ' ὐκ ἐκεῖνος. διὰ τί δὴ ταῦτα προ-
λέγω; ἵνα μὴ ἐξαίφνης αὐτὸν ἰδόντες θαυμάσητε,
καὶ τοιοῦτόν τι τῇ διανοίᾳ ὑπολάβητε· ὦ Ηράκλεις,
ἀλλ' ἕτός γε τύτε οὐ πολὺ διαφέρει. ἅμα μὲν γάρ
ἔξιν ἡ Φύσις τοιαύτη τοῦ ἀνθρώπυ, ἅμα δὲ ἤδη 42.
μειρακίῳ ὄντι αὐτῷ ἐπλησίαζεν. ἵνα δὲ μὴ διατρί-
βω, κάλει μοι πρῶτον μὲν τὸς εἰδότας Τίμαρχον
τυτονὶ διαιτώμενον ἐν τῇ Μισγόλα [71] οἰκίᾳ· ἔπει-
τα τὴν Φαίδρυ μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε· τελευταί-
αν δέ μοι λάβε τὴν αὐτῆ Μισγόλα μαρτυρίαν. [72] ἵνα 8. 1.
καὶ

tis refutauit *H. Steph.* in *Theſauro.* Nam ſi προφέρεις illi dicantur, qui aetate iuuenes ſunt, ore vero ſenes videntur, totum hoc comma vna vox illa denotabit. Modo, pro δοκοῦντες lege vel cum *Locker.* φαίνονται, vel cum *Steph.* et *Reg.* 1. δοκοῦσιν. TAYLOR.

69. δοκοῦντες] dedi δοκοῦσιν. REISKE.

70. πέμπτον καὶ τετταρακοστὸν] Non a natu inde, ſed a principio militiae. Numerabant annos in militia ſibi peractos. REISKE.

71. οἰκίᾳ] Cl. *Marklando* poſt οἰκίᾳ μάρτυρες, iterumque poſt ἀναγίνωσκε vox μαρτυρίαν ſubſtituenda videtur. TAYLOR.

72. ἵνα] Lege omnino ἐὰν, et modo cum *Locker.* ἐθελήσῃ. Satis patet correctionis iſtius neceſſitas. TAYLOR.

καὶ τὲς θεὲς δεδιὼς, καὶ τὲς συνεδόταις αἰσχυνόμενος, καὶ τὲς ἄλλους πολίτας, καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς, ἐθέλῃ ταὐληθῆ μαρτυρεῖν. Μαρτυρια.

3. [73] „Μισγολας Νικιου Πειραιευς μαρτυρει. εμοι εγενετο εν συνηθειαι Τιμαρχος ο επι του Ευθυδικου ιατρειου ποτε καθεζομενος, και [74.75] * την γνωσιν μοι την προς αυτον πολυωρων [76] εις την νυν ου

6. [77] διελιπεν.„ Εἰ μὲν τοίνυν, ὦ Αθηναῖοι, Τίμαρχος

73. Μισγόλας κ. τ. λ.] Ecce teſtimonium, quod praedixit noſter 28. 4. ἐκ ἀπαιδεύτου, et eodem tempore verum. Vide etenim, quali *lepore* omnem ſermonis obſcenitatem declinet, ἐμοὶ ἐγένετο ἐν συνηθείᾳ — κατὰ τὴν γνῶσίν μου — πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν. Sed vnde euenit, vt qui 26. 5. erat domo *Colyttenſis*, vt obſeruauit *Wolfius*, et, (quod ille idem non obſeruauit) etiam *Naucratis F.* iam prodiret *Niciae F. Piraeenſis*? Anne hic iterum, Aeſchine, lepori et ciuilitati litaſti? TAYLOR.

74. κατὰ] F. μετὰ. Deinde τὴν γνῶσίν μου habet *Bern.* TAYLOR.

75. καὶ κατὰ τὴν γνῶσιν] praepoſitionem κατὰ meo arbitratu deleui. πολυωρεῖν τήν τινος γνῶσιν eſt, familiaritatem cum aliquo contractam ſedulitate et aſſiduitate officiorum percolere. μὲ, quod codex Bern. praebet, eſt illud quidem planius atque vulgatius, verumtamen ad elegantiam haud exquiſitius. Pro μοι τὴν malim inuerſo verborum ordine τήν μοι. ſcil. ἔσαν vel ὑπάρχουσαν. REISKE.

76. εἰς τὴν νῦν] ſcil. ὥραν, vel ἡμέραν. Sed hoc eſt tralaticium. REISKE.

77. διέλιπον] dedi de meo διέλιπεν. *non deſiit* (Timarchus puta) *obſeruare conſuetudinem meam ſecum.* REISKE.

χος ἔτοσὶ παρέμεινε παρὰ τῷ Μισγόλᾳ, καὶ μηκέτι ὡς ἄλλον ἦκε, μετριώτερα ἂν διεπέπρακτο· εἰ δή τι τῶν τοιούτων ἐστὶ μέτριον· καὶ ἔγωγε οὐκ ἂν [78] ὤκνησα αὐτὸν [79] οὐδὲν αἰτιᾶσθαι, ἢ ὅπερ ὁ νομοθέτης παῤῥησιάζεται, ἡταιρηκέναι μόνον. ὁ γὰρ [80] πρὸς ἕνα τοῦτο πράττων, ἐπὶ μισθῷ δὲ τὴν πρᾶ- 9.
ξιν ποιούμενος, αὐτῷ μοι δοκεῖ τούτῳ ἔνοχος εἶναι. ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω, ὑπερβαίνων τοὺσδε τοὺς ἀγρίους ἄνδρας, [81] Κηδωνίδην, καὶ Αὐτοκλείδην, καὶ Θέρσανδρον, [82] ἀλλ' ἐπιδείξω αὐτὸς λέ- 12.
γων, ὧν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀνειλημμένος γέγονε, καὶ μὴ

μόνον

78. ὤκνησα] Imo vero ἐτόλμησα. hoc quidem ſententia poſtulat. *et ego non eſſem anſus eum alius alicuius flagitii inſimulare, praeterquam huius unius, ſtupri puta.* vt ἄλλο poſt οὐδὲν addatur. neceſſe nil videtur eſſe. REISKE.

79. οὐδὲν] Cod *Bern.* οὐδὲν ἄλλο. TAYLOR.

80. Poſt ἕνα videtur μὲν deeſſe. Verba τὴν πρᾶξιν ποιούμενος facile patiar abeſſe, quae ſi tollantur, cum ſententiae cum nihil decedet, tum accedat etiam ad elegantiam. REISKE.

81. Κηδωνίδην. καὶ Α. καὶ Θ.] Hoc explicat *Suidas* et *Varinus* in vocabulo Κηδωνίδης. BRODAEVS.

Conſule *Harpocrat.* in ſingula voce, et *Mauſſacum*, pag. 118. TAYLOR.

82. ἀλλὰ hic loci idem valet atque Tullii *ſed*, cum vocabulum idem e ſuperioribus longa digreſſione interpellatus repetit, quo lectores ad filum quaſi orationis reuocet, vt hic loci ἐπιδείξω iteratur. *Quod ſi igitur, id quod dico, demonſtrauero (vel indicauero) nominatim illos vel ſolos.* Sed vide Var. Lect. REISKE.

μόνον παρὰ τῷ Μισγόλᾳ μεμισθαρνηκότα [83] αὐτὸν ἐπὶ τῷ σώματι, ἀλλὰ καὶ παρ' ἑτέρῳ, καὶ πάλιν παρ' ἄλλῳ, καὶ παρὰ τούτου ὡς ἕτερον ἐληλυθότα· ἐκ ἔτι δή πε μόνον φανήσεται ἡταιρηκὼς, 15. [84. 85] ἀλλὰ καί· (μὰ τὸν Διόνυσον ἐκ οἷδ' ὅπως δυνήσομαι [86] περιπλέκειν [87] ὅλην τὴν ἡμέραν·) καὶ πεπορ-

83. αὐτὸν] l. αὐτὸν. Nihil certius. TAYLOR.

84. ἀλλὰ καὶ] Ita Editt. *Ald. Wolf.* cum Cod. *Locker.* Adnotauit Stephanus, ἀλλὰ καὶ, ἐν τῇ πρώτῃ ἐκδόσει· βέλτιον δὲ ἄνευ τοῦ καὶ, ὡς παρὰ τῷ Ἑρμογένει. Locus *Hermogenis* est, vbi agit περὶ περιπλοκῆς his verbis: Ὅτι δὲ τὸ ὄνομα τοῦ σχήματος τοῦτό (l. τούτου) ἐστιν ἡ περιπλοκὴ, Αἰσχίνης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου οὕτως· Φανήσεται ἄν οὐ μόνον ἡταιρηκὼς, ἀλλὰ, μὰ τὸν Διόνυσον, οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ πεπορνευμένος. ὡς δι' ὅλου τοῦ λόγου περιπλέξας, διὰ τὸ αἰσχρὰ εἶναι τὰ ῥήματα, ἐπὶ τέλει δὲ νικηθεὶς εἶπεν ὑπὸ τῆς χολῆς, καὶ πεπορνευμένος. Similiter hunc locum *Aeschinis* legit *T. Magister*, sine καὶ in v. Ἑταῖρα. TAYLOR.

85. ἀλλὰ μὰ] recte reuocauit Taylor καὶ intermedium id interponens. Parenthesin a voce μὰ exorsus sum, quae in Stephani editione ab ἐκ incipit. REISKE.

86. περιπλέκειν] *Tegere*, *dissimulare*, *per ambages efferre*. Ad verbum, *circumplicare*. Aliud est quam περιλαμβάνειν, *omnia complecti*. WOLFIVS.

87. ὅλην τὴν ἡμέραν] Recte haec inclusisse mihi videor parenthesi, quemadmodum et *Stephanus* edidit quoque. *Wolfius* cum πεπορνευμένος coniungit, admodum inscite, ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ πεπορνευμένος. TAYLOR.

Ambages nectere per totum diem. Minus recte *Wolfius* transfert istud ὅλην τὴν ἡμέραν ad τὸ πεπορνευμένος. IVRIN.

ἐδεξάμην ζῆν. ὑπὸ δὲ τὰς αὐτοὺς χρόνους τούτους, ἐν οἷς ἔτος ἦν παρὰ τῷ Πιτταλάκῳ, καταπλεῖ δεῦρο ἐξ Ελλησπόντου Ηγήσανδρος, ὁ τοῦτον ἀνελὼν φώς. περὶ δ' πάλαι εὖ οἶδ' ὅτι θαυμάζετε, διότι οὐ μέμνημαι· ἔτως ἐναργές ἐστιν, ὃ ἐρῶ. οὗτος ὁ Η- 36.
γήσανδρος ἀφικνεῖται, ὃν ὑμεῖς ἴστε κάλλιον ἢ ἐγώ. ἔτυχε δὲ τότε συμπλεύσας εἰς Ελλήσποντον ταμίας ἅμα [91] Τιμομάχῳ τῷ Αχαρνεῖ, τῷ στρατηγήσαντι· καὶ ἦκε δεῦρο ἀπολελαυκὼς, ὡς λέγεται, τῆς ἐκείνου εὐηθείας, ἔχων ἐκ ἐλάττους ἢ ὀγδοήκοντα 39.
μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τρόπον τινὰ, οὐχ ἥκιστα αἴτιος ἐγένετο Τιμομάχῳ τῆς συμφορᾶς. ὢν δ' ἐν τοιαύτῃ ἀφθονίᾳ, καὶ φοιτῶν ὡς τὸν Πιττάλακον, συγκυβευτὴν ὄντα, καὶ τοῦτον ἰδὼν ἐκεῖ πρῶτον, ἥσθη τε. καὶ ἐπεθύμησε, καὶ ἐβελήθη ὡς αὐτὸν ἀνα- 42.
λαβεῖν. καί πως ἴσως αὐτὸν ἡγήσατο ἐγγὺς εἶναι τῆς αὑτοῦ φύσεως. πρῶτον μὲν ἓν τῷ Πιτταλάκῳ διελέχθη, δεόμενος παραδοῦναι τοῦτον. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, αὐτῷ τούτῳ προσβάλλει· καὶ οὐ πολὺν ἀνάλωσε [92] λόγον, ἀλλ' εὐθὺς ἐπεπείκει. [93] καὶ 9. 1.
γὰρ

91 Τιμομάχῳ] De Timomacho et eius rebus in Helleſponto geſtis plura *Demoſth. c. Polyclem* TAYLOR.

92. λόγον] χρόνον *Bern.* et *Locker.* TAYLOR.

93. καὶ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρ. κ. τ. λ.] Sententia eſt, vt opinor, ita auidum foedae libidinis fuiſſe Timarchum, vt, quemadmodum illa apud *Salluſtium* Sempronia, libidine accenſa, ſaepius peteret viros, quam peteretur. Eumque eiuſmodi monſtrorum eſſe morem et in *Endemiis* tradit *Ariſtoteles*, et *Suidas* de Eunuchis. Εὐπιστία ἀντὶ τῆς εὐπειθείας poni videtur. WOLFIVS.

γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ [94] ἀκακία καὶ [95] εὐπειςία· ὥςε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως
3. ἂν μισοῖτο. ὡς δὲ ἀπήλλακτο μὲν ἀπὸ τοῦ Πιττα-
λάκου, ἀνείληπτο δὲ ὑπὸ τοῦ Ηγησάνδρου, ὠδυνᾶ-
το, οἶμαι, ὁ Πιττάλακος, [96] τοσοῦτον ἀργύριον
μάτην, ὡς ᾤετο, ἀνηλωκὼς, καὶ ἐζηλοτύπει τὰ
γινόμενα, καὶ ἐφοίτα ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 97. [98] ὅτι δὲ
αὐτοῖς

Venetus Interpres ita: *nam ad hanc ipſam rem mirabilis eius improbitas eſt et morigera natura.* TAYLOR.

Legendum videtur, καὶ γὰρ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα δεινὴ ἡ κακία καὶ ἀπιςία. *Nam ad huiusmodi rem conficiendam magnam vim habere ſolet improbitas et perfidia.* Patet enim ex ſequentibus, ὥςε καὶ ἐξ αὐτῶν τούτων εἰκότως ἂν μισοῖτο, duarum rerum Timarchum hic inſimulari, *improbitatis* et *perfidiae*, nempe erga Pittalacum. IYRIN.

94. κακία] vetus haec eſt vulgatorum librorum lectio, quae quodammodo exponi ſe patiatur. pauor, timiditas, ignauia, mollities animi reſiſtere illecebris voluptatum et fraudibus atque violentiae corruptorum reſponſare haud valentis. Malui tamen e codice Meadiano ἀκακία praeferre, ſimplicitas morum, quod ipſa ſibi fraudis nullius eſt conſcia, fraudes alienas ne ſuſpicans quidem, nedum vt reformidet, aut deuitet, ſed ad parendum ſtatim parata, et obuio cuique auctori patens, et in poteſtatem ſeſe dedens. REISKE.

95. εὐπιςία] malim εὐπειςία per diphthongum. facilitas cedendi precibus et blanditiis, obſequioſitas. REISKE.

96. τοσοῦτον τὸ ἀργύριον] Nonne, τοσοῦτον ἀργύριον? IYRIN.

97. ὅτι] F. ὅτε. *Vbi* moleſtus iis eſſe coeperat Similem varietatem habes in ſequentibus. Vid. 34. 8. TAYLOR.

98. ὅτι δὲ αὐτὰς ἠνώχλει] Subaudi, ſi locus bene

αὐτοῖς ἠνώχλει, σκέψασθε μεγάλην ἑώμην Ηγησάνδρου καὶ Τιμάρχου. μεθυσθέντες γάρ ποτε καὶ 6.
αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινες, καὶ ἄλλοι, ὧν ἃ βούλομαι τὰ ὀνόματα λέγειν, εἰσπηδήσαντες νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν, ἣ ὤκει ὁ Πιττάλακος, πρῶτον μὲν συνέτριβον τὰ σκευάρια, καὶ διεῤῥίπτουν εἰς τὴν ὁδὸν, ἀσραγάλους τέ τινας 99 διασεί- 9.
σους

habet, neque eſt, quod deſideretur, τὶ ἐποίει. Fuit cum ſuſpicarer ὅτε leg. eſſe, et verba σκέψασθε — Τιμάρχου per parentheſin interiecta, et γὰρ more Attico eleganter redundare. De quo, vt quisque volet, ita ſtatuet. Tayloro quoque, vt iam video, ὅτε in mentem venerat. Sed video nunc, nihil h. l. neque deeſſe, neque mutari debere. Morem enim Aeſchinis eſſe, e p. 9. 25. intelligo, vt ὅτι δὲ vſurpet, pro, *quod autem attinet ad* — Erit ergo ſententia huius loci. *Vexationes autem quod attinet, quibus Pittalacus Timarchum et Hegeſandrum exagitabat.* REISKE.

99. διασείσας καὶ φιμὸς] *Talos agilis et nexilis* conuertit anonymus Interpres Venetus. Ego me aleatorum artis etiam noſtrae aetatis ignarum eſſe fateor. Nam dum alii luſitant, ego lucubrare ab ineunte aetate conſueui: nec tamen certam horum nominum interpretationem in libris meis reperire potui. Τὸ διασείειν eſt *concutere* et *agitare*, φιμὸν *camum*, *capiſtrum*, *reticulum*, item *fritillum* interpretantur. Sed videtur hic adiectiue poni, et τοῖς διασείσοις opponi: ſiue alteri perforati, alteri integri fuerint, ſiue quocunque modo ſe habuerint. Ego meam ignorationem negare non poſſum. WOLFIVS.

Vide omnino doctiſſimum, amiciſſimumque *Doruillium* in *Vanno*, pag. 305. ſq. Vulgatiora de hac re tibi dabunt *Scholiaſtes* noſter, *Pollux* L. X. C. XXXI. *Iſ.*

σας [200] καὶ Φιμὲς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα· καὶ τὰς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας, ὃς ἠγάπα ὁ τρισκακοδαίμων ἄνθρωπος, ἀπέκτειναν· τὸ δὲ τελευταῖον δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιτ-

12. τάλαικον ἐμαστίγων τὰς [1. 2] ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς, οὕτω πολὺν χρόνον, ὥστε καὶ τοὺς γείτονας αἰσθέσθαι τῆς κραυγῆς. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὑπεραγανακτή-

σας

Caſaubon. ad *Theophraſti Charact.* cap. V. *Salmaſius* ad *Vopiſcum. Harpocratio*, et *Kuſterus* ad *Suid* v. Διάσειστοι. TAYLOR.

200. *διασείστας*] *agitabiles*. Videntur tali ideo ſic appellati, quia manu agitabantur et quatiebantur, dum in fritillum infunderentur, per quem in τὴν τηλίαν, taleam ſubiectam deciderent. REISKE.

1. *τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς*] *et flagris, quae hominibus incuti ſolent, plagas inferebant.* BRODAEVS.

F. *τὰς ἐξανθρώπους*, hoc eſt *ἀπανθρώπους καὶ θηριώδεις*, etſi hoc adiectiuum nusquam alibi legere me memini, niſi apud *Athenaeum*, qui *σπασμὸν, ἐξάνθρωπον συμφορὰν* vocat. WOLFIVS.

Lege *ἐξανθρώπους*, id eſt, *inhumanas, crudelis.* PALMER.

Vide, quae diximus ad *Lyſiam c. Agorat.* pag. 259. Edit. London. TAYLOR.

2. *ἐξανθρώπους*] Non debebat vetus bona lectio Aldinae *ἐξ ἀνθρώπων*, a Stephano quoque ſeruata et propagata, cum Wolfiano commento permutari. *τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς* ſignificat verbera, quanta maxima et ſaeuiſſima ab hominum quoquam alicui infligi poſſunt, aut a vapulante tolerari. Dictionem hanc egregie vindicauit Abreſch V. C. ad Aeſchylum pag. 140. et 651. creberrime eam frequentauit Dionyſius Halicarn. Antiqu. Rom. v. c. pag. 233, *vlt.* 361, 33, 362, 2. 562, 2. et alibi. REISKE.

σας τῷ πράγματι ὁ Πιττάλακος ἔρχεται γυμνὸς
εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ καθίζει [3] ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν
τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν· ὄχλου δὲ συνδραμόντος, οἷον 15.
εἴωθε γίνεσθαι, φοβηθέντες ὅ, τε Ηγήσανδρος καὶ
ὁ Τίμαρχος, μὴ ἀνακηρυχθῇ αὐτῶν ἡ βδελυρία εἰς
πᾶσαν τὴν πόλιν· ἐπῆει δὲ ἐκκλησία· θέσθαι πρὸς
τὸν βωμὸν καὶ αὐτοὶ, καὶ τῶν συγκυβευτῶν τινες,
καὶ περισάντες ἐδέοντο τοῦ Πιττα λάκου ἀνασῆναι, 18.
λέγοντες, ὅτι τὸ ὅλον πρᾶγμα παροινία γέγονεν·
καὶ αὐτὸς δὲ ἔτος ἐδέπω μὰ Δία, ὥσπερ νῦν, ἀρ-
γαλέος ὢν τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἔτι χρήσιμος, ὑπογενειά-
ζων τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάντα φάσκων πράξειν, ἂ 21.
ἂν ἐκείνῳ συνδοκῇ· πέρας πείθουσιν ἀνασῆναι τὸν
ἄνθρωπον ἀπὸ τῆ βωμῆ, ὡς τευξόμενόν τινος τῶν
δικαίων. ὡς δ' ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἐκέτι προσ-
εῖχον αὐτῷ τὸν νοῦν. βαρέως δὲ φέρων τὴν ὕβριν
αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, δίκην ἑκατέρῳ αὐτῶν λαγχά- 24.
νει. [4] ὅτι δὲ ἐδικάσαντο· (σκέψασθε μεγάλην ῥώμην
Ηγησάνδρε·) ἄνθρωπον μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότα, ἀλ-

λὰ

3. ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν] Populus Athenienſis erat quaſi vna familia, quae ſe in tutelam et manum quaſi deorum dediſſet. Cuius materfamilias erat Mater Deorum. Pittalacus erat ſeruus publicus. Conſentaneum igitur erat, vt ſeruus iniuriam paſſus ad matremfamilias receptum haberet. Sexum muliebrem ad commiſerandum faciliorem eſſe noſtro nouimus omnes. REISKE.

4. ὅτι] Ita Éditi. *Stephanus* ſua, credo, auctoritate in ὅτε mutat. Ita *Reg.* 1. *Locker.* Vtrumuis bonum erit. ἐδικάζετο *Reg.* 2. et *Locker.* TAYLOR.

λὰ τἐναντίον [5] ἠδικημένον, ἐδὲν προσήκοντα αὐτῷ, ἀλλὰ δημόσιον οἰκέτην τῆς πόλεως, ἦγεν εἰς δουλεί-
27. αν, φάσκων αὐτὸ εἶναι δοῦλον. ἐν παντὶ δὲ κακῷ γενόμενος ὁ Πιττάλακος, προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα ἀνδρὶ καὶ μάλα χρησῷ. ἔστιν [6] Γλαύκων Χολαργεύς. ἕτος αὐτὸν ἀφαιρεῖται εἰς ἐλευθερίαν. τὸ δὲ
30. μετὰ τοῦτο [7] λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐπέτρεψαν διαγνῶναι τὸ πρᾶγμα Διοπείθει τῷ Σφηττίῳ, δημότῃ τε ὄντι τοῦ Ηγησάνδρου, καὶ ἤδη ποτὲ καὶ χρησαμένῳ, ὅτ' ἦν ἐν ἡλικίᾳ. παραλαβὼν δὲ τὸ πρᾶγμα ὁ Διοπείθης [8] ἀνεβάλετο,
33. χαριζόμενος τούτοις, χρόνους ἐκ χρόνων. ὡς δὲ [9] * παρῆσαν ἐπὶ τὸ βῆμα τὸ ὑμέτερον ὁ Ηγήσανδρος

5. ἠδικημένον] Poſt hoc voc. videtur ὑπ' αὐτοῦ deſiderari. REISKE.

6. Γλαῦκος] lege Γλαύκων cum *Locker.* Ita in inferioribus, κάλει μοι Γλαύκωνα Χολαργέα, 35. 13. iterumque 15. Γλαύκων Τιμαίου Χολαργεύς. Ita etiam *Brodaeus.* TAYLOR. Dedi Γλαύκων. REISKE.

7. λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο] δίκας ἔλαχον ἀλλήλοις, *alteri alteros in ius vocarunt.* WOLFIVS.

8. ἀνεβάλετο, χ. τ. χ ἐκ χρ.] V. *Cum comperendinaretur, tempusque ex tempore ampliaret.* WOLFIVS.

9. παρῆν] Dedi de meo παρῆσαν, *accedebat ad ſuggeſtum*, h. e. ad dicendum publice et agendum cum concione, ſeu gerendum remp. et conſilia nobis dandum de rebus ad ſummam reip. pertinentibus. Verbum in hac re ſolenne et proprium παρίεναι, de accedentibus ad remp. et honores, aut adminiſtrationem rerum civilium capeſſentibus. REISKE.

ὅτε καὶ προαπολέμει Ἀριστοφῶντι [10] τῷ Ἀζηνιεῖ, [11] πρὶν αὐτῷ τὴν αὐτὴν ταύτην [12] ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν ἐν τῷ δήμῳ, ἥνπερ ἐγὼ Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα· καὶ ἐπειδὴ Κρώβυλος, ὁ ἀδελφὸς [13] αὐτοῦ, ἐδημηγόρει, καὶ ὅλως ἀπετόλμων ἐν ἡμῖν [14.15] πρῶτοι ἅπαντες 36.

10. τῷ Ἀζηνιεῖ] Vel legendum eſt Αἰξωνεῖ, vel Ἀζηνιεῖ, quod vltimum praefero. Saepiſſime enim accidit, vt ζ et ξ vnum pro altero ponantur. Ἀζηνιεὺς demus eſt Hippothoontidis tribus, de quo *Heſychius*, *Suidas*, *Harpocratio*, *Stephanus*, ipſe *Aeſchines* infra pag. 26. et 70. et 77. [Edit. Ald.] vbi ſemper gentile Ἀζηνιεύς. PALMER.

Hic procul dubio eſt iſte Ariſtopho, quem ſaepe citat *Aeſchines* noſter, vti infra 69. 3. quique in ea oratione, quae *contra Cteſiphontem* eſt, dicitur γραφὰς παρανόμων πεφευγέναι LXXV. Vid. pag. Edit. Steph. 81. Verum ibi, et vbique ſcribitur Ἀζηνιεὺς, vt reſcripſit *Palmerius*, atque vti hic quoque habent *Mor. Locker. Scalig.* Vid *Meurſ. Reliq. Attic.* c. 1. et potiſſimum ea, quae diximus ad *Leptineam* 55. 15. TAYLOR.

11. πρὶν αὐτῷ κ. τ. λ.] Num, πρὶν ἢ αὐτῷ — ἠπείλησεν, vel, πρὶν αὐτῷ — ἀπειλῆσαι? IVRIN.

τὴν αὐτὴν ἠ. ἐπαγγελίαν] Eadem et δοκιμασία dicitur in argumento huius orationis. Vter autem ἠπείλησεν, Ariſtopho Hegeſandro? an Hegeſander Ariſtophonti? Eſt enim conſtructio ambigua. Sed Hegeſandro minitatum eſſe Ariſtophontem, veriſimilius eſt. WOLF.

12. ἠπείλησεν] Ariſtophon puta Hegeſandro. REISKE.

13. αὐτοῦ] Hegeſandri puta. REISKE.

14. πρῶτοι] Quare πρῶτοι? Anne hi *primi*, qui verba fecerunt de ſumma rerum Graecarum? Delendum credo; certe ab optimo *Locker.* abeſt. TAYLOR.

15. πρῶτοι οὗτοι] bene habet. male ſuadet, qui dele-

ἔτοι περὶ τῶν Ελληνικῶν συμβελεύειν, ἐνταῦθα ἤδη καταμεμψάμενος αὐτὸν ὁ Πιττάλακος, καὶ ἐκλογισάμενος [16] ὅστις ὢν πρὸς ἔστινας ἐπολέμει, εὖ
39. ἐβελεύσατο· δεῖ γὰρ τἀληθῆ λέγειν· ἡσυχίαν ἔσχε, καὶ ἠγάπησεν, εἴ τι μὴ προσλάβοι καινὸν κακόν. ἐνταῦθα δὴ τὴν καλὴν νίκην ταύτην νενικηκὼς ὁ Ηγήσανδρος [17] ἀκονιτὶ, εἶχε παρ' ἑαυτῷ Τίμαρχον τετονί. καὶ ταῦτα ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, πάν-
42. τες ἴσε. τίς γὰρ ὑμῶν, ὃς οὐ πώποτε εἰς [18] τοῦ-

F 4 ψον

ri vult. ſubauditur τοιοῦτοι ὄντες. Hi homines, Hegeſander, Crobylus, frater eius, et Timarchus, omnium primi conſilia vobis de rebus Graeciae dare, tametſi tales eſſent, homines puta impuri, ſtupris mutuis contaminati. Nam ante eos nemo fuit, paribus flagitiis contactus, qui auſus eſſet rempᵘ attingere, et conciones ad vos de rebus tam grauibus habere. REISKE.

16. ὅστις ὢν] *qui vir eſſet, quam nullius auctoritatis.* BRODAEVS.

17. ἀκονιτὶ] In Edit. *Ald.* erat ἀκονιτὶ εἶχε, non νενικηκὼς ἀκονιτί. Ita etiam Codd. *Coisl. Reg.* 2. et *Locker.* Ita porro interpretari vides *Wolfium.* Rem vidit praeſtantiſſimus *Stephanus.* TAYLOR.

Victoriam iſtam nullo negocio adeptus, Timarchum habuit, non, *iſtam victoriam adeptus, Timarchum nullo cum negocio habuit*, quomodo Cl. *Wolfius.* IVRIN.

18. τεῦψον] *conuiuia, compotationes.* BRODAEVS.

εἰς τὸ ὄψον, *ad obſonia et lauticias.* Videtur hic non τὰ μετ' ἄρτυ ἐσθιόμενα ſignificare, ſed ἀγορᾶν, καθ' ἣν τὰ ὄψα πωλῶνται, aut popinas, cuiusmodi ſunt Gallicae, lautiſſimae ſane. WOLFIVS.

Recte *Wolfius*, quae in medio habet, rectequе *forum cupedinarium* vertit. Sic, εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν, εἰς τὸν

ευς [27] μαρτυρει. Οτε κατεπλευσα εξ Ελλησποντου, κατελαβον παρα Πυτταλακωι τωι κυβευτηι διατριβοντα τον Τιμαρχον τον Αριζηλου, και εξ εκεινης της γνωσεως εχρησαμην Τιμαρχωι ομιλων [28] τηι αυτηι

phanus. Ariſtophanis Scholiaſtes ad Ranas habet Στηριεὺς, in eo, credo, corrigendus. Inde domo fuit Thraſybulus ille decantatus, qui vbique Στειριεὺς dicitur, vt apud *Plutarchum* in *Alcibiade*, et alios. PALMER.

Non inſcite *Palmerius*. Nam praeter *Meurſium de Pop. Attic.* nactus eſt bonum Cod. *Bern.* conſentientem. Verum praeterea, Hegeſander noſter 34. 16. videtur fuiſſe non *Stirienſis*, ſed *Sunienſis*: Διοπείθει τῷ Σουνιεῖ, δημότῃ ὄντι τοῦ Ηγησάνδρου: Ad quam normam hic emendandum eſſe iudico. TAYLOR.

27. σπειριεὺς] dedi στειριεὺς, mirans Taylorum, in huiusmodi rebus ad antiquitates Atticas pertinentibus alias diligentem, et neſcio quid ſolertiae affectantem, tam craſſum mendum intactum reliquiſſe et per editionem ſuam propagaſſe. REISKE.

28. τῇ αὐτῇ ἄρσει] *eadem vitae ſocietate, cum eo familiariter degens.* BRODAEVS.

F. χρήσει. Niſi forte ſit τῶν τῆς δωδεκαμηχάνου παλαισμάτων ἔν τι ἡ ἄρσις καὶ ἡ θέσις. Ἀλλ' ἐς κόρακας ταῦτα. Poſtea, [pag 51. huius Edit.] ait ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ηγήσανδρος ἐκεῖνος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ' ἦν Λεωδάμαντος γυνή. WOLFIVS.

Puto legendum τῇ αὐτῇ αἱρέσει, id eſt, *eodem vitae genere.* PALMER.

Supra docuit Orator ſe teſtimonium Hegeſandro ſcripſiſſe κοσμιωτέραν μὲν ἢ κατ' ἐκεῖνον, μικρῷ δὲ σαφεστέραν, ἢ τῷ Μισγόλαι, et reuera iis verbis teſtimonium concepit, quae tam ad innocuum, quam ad facinoroſum ſenſum detorqueri poſſint. Ceterum minus perſpexiſſe videtur *Wolfius*, quae ſit conſtructio horum

18. [29] αὐτῂ * πραξει, ηι και το προτερον [30] Λαοδαμαντι.„ [31] Οὐκ ἠγνόουν, ὅτι ὑπερόψεται τὸν ὅρκον, ὦ Ἀθηναῖοι· ἀλλὰ καὶ προεῖπον ὑμῖν. κἀκεῖνο δέ μοι πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι ἐπειδὴ νῦν οὐκ ἐθέλει μαρτυρεῖν, αὐτίκα πάρεισιν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ· καὶ ἀδὲν μὰ Δία 21. θαυμαστόν. ἀναβήσεται γὰρ, εἶμαι, δεῦρο πιστεύων τῷ αὐτῷ βίῳ, [32] ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς καὶ μισοπόνη-

verborum. Mihi ita intelligenda videntur: Τιμάρχῳ ὡμίλων, ἐχρησάμην τῇ αὐτῇ ἄρσει, ἣ καὶ τὸ πρότερον ἐχρησάμην Λαοδάμαντι ὁμιλῶν. Quae autem fuerit ista, siue ἄρσις *subleuatio*, seu ἔρσις *nexus*, vel etiam, quod magis arridet, etiamsi paulo longius a vulgata lectione recedat, αἵρεσις *condicio*, *consuetudo*, qua vsus fuerit Hegesander cum Laodamante, facile perspicitur ex pag. 51. ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ηγήσανδρος νυνὶ, πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαντος γυνή. IVRIN.

29. ἄρσει] dedi πράξει de meo. REISKE.

30. Λαοδάμαντι] deest hic aliquid. e. c. ἐγὼ συνεγενόμην, *quemadmodum ego olim Laodamanti cohabitaui*, pro pellice. aut leg. Λαοδάμας ἐμοὶ *Laodamas me vsus fuit*. Non enim, id quod insequentia docent, Timarchus Laodamanti succubuit, sed Hegesander. Testimonium hoc proponebat Aeschines Hegesandro recitandum. At ille recusabat. Quemadmodum iam ante p. 8. Misgolae testimonii formulam recitandum obtulerat; quam et ille pari modo recusauerat, vt sibi ignominiosam. REISKE.

31. ἐκ ἠγνόουν] pro ἐ μόνον ἐκ ἠγνόουν. Sed illi breviloquentiae studiosi Attici solent illud ἐ μόνον similibus huic locis omittere, me quidem haud probante. Verum ita solent. REISKE.

32. ἀνὴρ] Hegesander puta. Haec omnia vsque ad ἐφ' ᾧ versu 22. ironice dicta mirifice pungunt. REISKE.

πόνηρος· καὶ τὸν Λεωδάμαντα ὅστις ἦν ἐ γινώσκων, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς ἀνεθορυβήσατε, τῆς μαρτυρίας ἀναγινωσκομένης. ἆρά γε προαχθήσομαί [33] * ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν, ἢ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ φύσιν; εἶπατέ μοι πρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅστις αὐτὸν κατήσχυνε πρὸς Ηγήσανδρον, οὐ δοκεῖ ὑμῖν [34] πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι; ἢ τίνας οὐκ οἰόμεθ' αὐτὸς ὑπερβολὰς ποιεῖσθαι βδελυρίας, [35] παροινοῦντας καὶ μανομένους; [36] ἐκ οἵεσθε τὸν Ηγήσανδρον [37] ἀπολογούμενον τὰς πρὸς 2

τα

33. προαχθήσομαί τι σαφέστερον] dedi de meo ἔτι pro media voce. REISKE.

34. πρὸς τὸν πόρνον πεπορνεῦσθαι] Sic Hegesandrum flagitiosiorem etiam Timarcho facit. Verum quis pacto negat, eum dicturum esse aut dixisse testimonium cum id recitet? An id ipse *Aeschines* illius exagitandae gratia confinxit? WOLFIVS.

35. παροινοῦντας καὶ μανομένους] Non puto esse causam, cur μαινομένους substituamus. WOLFIVS. Recte tu quidem putasti. TAYLOR.

36. ἐκ οἵεσθε — διαπεπρᾶχθαι;] Periodi huius sensum cum vix satis expressisse *Wolfius* videatur, nos integram exponemus. *Nonne creditis Hegesandrum, ad eleuandam infamiam decantatae illius et vobis omnibus notae patientiae, quam ipse Laodamanti praestitisset, rem omnem impudentiam excedentis Timarcho imperasse, vt prae summa huius turpitudine ipse non immodeste se gessisse videatur?* IVRIN.

37. ἀπολογούμενον] Vtrum διηγούμενον, ἢ παραυτούμενον? Flagitiosam autem Laodamantis istius, quisquis ille fuit, historiam ignorare et me et studiosos adolescentis facile patior. WOLFIVS.

27. τὸν Λεωδάμαντα πράξεις τὰς περιβοήτους, ἃς ὑμεῖς ἅπαντες σύνιστε, [38] ὑπερήφανά τέτῳ ἐπιτάγματα [39] ἐπιτάττειν, [40] ὡς ταῖς [41] τέτου ὑπερβολαῖς
30. [42] αὐτὸν *[43] δόξοντα μέτρια διαπεπρᾶχθαι; Ἀλλ' ὅμως ὄψεσθε, ὅτι καὶ μάλα ἐπιεικεφῶς καὶ ἐντο-
ρικῶς

38. ὑπερήφανα] ὑπερήφανα τὰ ἐπιτάγματα τούτῳ ἐπιτάττειν, et ὑπερήφανα τέτῳ ε. ε. libri scripti. TAYLOR.

39. ἐπιτάττειν] Vtrum τὸν Λεωδάμαντα τῷ Ηγησάνδρῳ, (Nam quanta istorum protibulorum vecordia fuerit, ex ea fabula, quae apud *Suidam* exstat de quodam, qui amatori suo praecepit, vt de rupe se praecipitaret, apparet) an τὸν Ηγήσανδρον τῷ Τιμάρχῳ? WOLFIVS.

40. ὡς ταῖς — διαπεπρᾶχθαι] ὡς δόξαντα (Sub. τὸν Ηγήσανδρον) διαπεπρᾶχθαι μέτρια ταῖς ὑπερβολαῖς τέτου. Τετέσιν, ἐπειδὴ ὁ Τίμαρχος πολὺ ἀκολαστότερός ἐστι τῦ Λεωδάμαντος. Nec tamen satis confido huic sententiae: nec nostra interesse sentio, cinaedorum nosse historias atque facetias: neque me poenitet primae conversionis meae. WOLFIVS.

41. τέτου] Timarchi puta. ὑπερβολὰς Timarchi appellat proiectam eius patientiam ad turpissima quaeque et extremae infamiae exempla corpore tolerandum, et imperata quaeque, quamuis foeda et indigna, perpetrandum. Sententiam vidit Iurinus. REISKE.

42. αὐτὸν redit ad Hegesandrum. REISKE.

43. δόξαντα] dedi de meo δόξοντα. Res sic habet. Hegesander Leodamantis quondam scortum fuerat. Ibi Leodamas ab Hegesandro, vt herus a seruo, indigna multa et infanda cum exegit, tum impetrauit. Postmodum Hegesander, quo loco ipse penes herum fuerat, eodem rursus habuit Timarchum. Sed multo intolera-

ρικῶς αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρώβυλος αὐτίκα μάλα δεῦρο ἀναπηδήσαντες, ταῦτα μὲν εἶναι πολλῆς ἀβελτερίας φήσουσιν, ἃ ἐγὼ λέγω· ἀξιώσουσι δέ με μάρτυρας παρέχεσθαι διαρρήδην μαρτυροῦντας, 33. ὅπῃ ἔπραττεν, ὅπως ἐποίει, ἢ [44] τίς εἶδεν, ἢ τίς ἦν ὁ τρόπος· πρᾶγμα, οἶμαι, ἀναιδὲς [45] λέγοντες. [46] ἐγὼ γὰρ οἶμαι ἔγωγε ὑμᾶς ἅπαντας ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν, ὀλίγῳ πρότερον ἀκούσαντας ἀνα-

biliora ab hoc ille poſtulauit, hic illi praeſtitit. Defenſio Hegeſandri haec erat, vt diceret, quae a ſe Leodamanti eſſent indulta, multo ea eſſe honeſtiora, quam quae Timarchus ſibi indulſiſſet, vt paene videri poſſet ſtuprum non eſſe paſſus, ſi patientia ſua cum Timarchi comparetur. ἐπιτάγματα h. l. ſunt imperia cinaedorum, aliorumque impurorum, qui ſcortis ſuis foeda et infanda imperant; item, quae ſcorta a ſuis ſtupratoribus exigunt, vt emant et ſibi donent. v. p. 11, 16. et 13, 37. Idem eſt, ac ſi dixiſſet ὥσει αὐτὸς [Hegeſander puta] δόξειε μέτρια πεποιηκέναι, εἰ παραβληθείη τὰ αὐτῷ πεπραγμένα πρὸς Λεωδάμαντα τοῖς αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Τιμάρχου ὑπηρετημένοις. τοσαύτη ἐστὶν ὑπερβολὴ τῶν τούτου [Timarchi puta] ἐνειδῶν καὶ αἰσχρεργιῶν. REISKE.

44. Verba ἢ τὶς εἶδεν, ἢ τὶς ἦν ὁ τρόπος videntur ſcholium ſapere, nihil quidem dicunt aliud, quam praemiſſa. REISKE.

45. λέγοντες] id eſt πράττοντες ἐν τῷ λέγειν. REISK.

46. ἐ γὰρ κ. τ. λ.] ἐ γὰρ ἔγωγε ὑπολαμβάνω οὕτως ὑμᾶς ἐπιλήσμονας εἶναι, ὥστε ἀμνημονεῖν ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινωσκομένων τῶν νόμων. Reg. 2. et Locker. ἀμνημονεῖν ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε. Reg. item alius. TAYLOR.

36. ἀναγινωσκομένων τῶν νόμων, ἐν οἷς γέγραπται, „ἐαν τις μισθωσηται τινα Αθηναιον επι ταυτην την πραξιν, η εαν τις αυτον μισθωσηι, ενοχον εναι τοις μεγιστοις και τοις ισοις επιτιμιοις.„ Τίς ἂν ἔτω ταλαίπωρός ἐστιν ἄνθρωπος, ὅστις ἂν ἐθελήσειε σαφῶς
39. τὴν τοιαύτην μαρτυρίαν μαρτυρῆσαι, ἐξ ἧς ὑπάρχει αὐτῷ, ἐὰν τἀληθῆ μαρτυρῇ. ἐπιδεικνῦναι ἔνοχον ὄντα αὐτὸν τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις; τὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστι 47. 48 τὸν πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν. ἀλλὰ διὰ τῦτο κρίνεται, ὅτι ταῦτα πράξας,
42. παρὰ τοὺς νόμους ἐδημηγόρει. βούλεσθε ἓν τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀφῶμεν, καὶ μὴ ζητῶμεν; νὴ τὸν Ποσειδῶ, καλῶς ἄρα τὴν πόλιν 49 οἰκήσομεν, εἰ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἴσμεν γινόμενα, ταῦτα ἐὰν μή τις ἡμῖν δεῦρο παρελθὼν σαφῶς ἅμα καὶ ἀναισχύντως αὐ-
11.1. τοὺς μαρτυρήσῃ, διὰ τῦτο ἐπιλησόμεθα. σκέψασθε δὲ καὶ ἐκ παραδειγμάτων. ἀνάγκη δὲ ἴσως ἔσαι παρα-

47. τὸν πεπονθότα] Recte *Locker.* τὸν πεπονθότα αὐτὸν ὁμολογεῖν. TAYLOR.

48. Post πεπονθότα addidi αὐτὸν. REISKE.

49. οἰκήσομεν] *Egregie profecto urbs incoletur.* Wolfius. Male. Potius, *administrabitur.* Οἰκῶ, ὲ μόνον τὸ κατοικῶ — ἀλλὰ καὶ τὸ ὠσανεὶ διοικῶ. Αἰσχίνης· τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα, καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. Thom. Magister. Vide *supra* 22, 9. TAYLOR.

οἰκημάτων] Οἴκημα ἀντὶ τῦ δεσμωτήριον, Δέναρχος· ἀντὶ τῦ πορνεῖον δὲ, Αἰσχίνης. Suidas, et similiter *Harpocrat.* Vide, quae diximus ad *Marm. Sauduic.* pag. 59. TAYLOR.

παραπλήσια τὰ παραδείγματα εἶναι τοῖς τρόποις
τοῖς Τιμάρχου. ὁρᾶτε τετυφωμένους τὸν ἐπὶ τῶν οἰκημά- 3.
των καθεζομένους, τοὺς ὁμολογουμένως τὴν πρᾶξιν
ταύτην πράττοντας. ἔστι μέντοι ὅταν πρὸς τῇ
50. 51 ἀνάγκῃ ταύτῃ γίνωνται, ὅμως πρό γε τῆς αἰ-
σχύνης προβάλλονταί τι, καὶ συγκλείουσι τὰς θύρας.
52. 53 εἰ δή τις ὑμῶν ἔροιτο τὸν ὁδῷ πορευομένους, τί 6.
νῦν

50. ἀνάγκη] F. αἰσχύνη. Nisi forte nefaria consuetudo necessitatem quandam adferat turpitudinis. Id quod in *Ethicis Eudemiis* ἥκιστα μὲν ἠθικῶς, μᾶλλον δὲ ἀσελγῶς καὶ ἀναισχύντως traditur. WOLFIVS.

Meritò displicet *Wolfio* vox ista ἀνάγκη, sed locum non expedit: neque ego mehercule, sine ope codicis sanioris, quam nacti sumus, expedire possum. Video autem interea, quid velit Auctor. *Qui necessario istud agunt, qui eum quaestum exercent, non libidinis ergo, sed victus quotidiani causa, tamen ii ipsi non palam et publice prostant.* TAYLOR.

51. ἀνάγκη bene habet. prostibula ista vtriusque sexus mancipia erant, lenoni certa aera merentia, quae proinde ab hero possent, etiamsi nollent, vi ad merendum cogi. Non licebat illis aliquem aes offerentem reiicere. Constat e Xenophonte Ephesio. Vel adhuc hodie multae miserae, quas aduersa sua sors in lupanar detrusit, violentiam et immanitatem brutae libidinis necessario tolerant, reluctantes, cum gemitu et exsecrationibus. REISKE.

52. εἰ δή τις κ. τ. λ.] F. εἰ δή τις ὑμᾶς ἔρηται τῶν ὁδῷ πορευομένων. WOLFIVS.

Infeliciter profecto, neque opus est emendatione. Interpres Venetus: *si vero iam aliqui interrogent vos illac transeuntis. ὑμῶν τὸν πορευομένους, quicunque vestrum illac transierit.* TAYLOR.

53. ὑμᾶς ἔροιτο. *Reg.* 1. TAYLOR.

ῶν ὁ ἄνθρωπος ἔτος πράττει, εὐθὺς ἂν εἴποιτε τῷ ἔργῳ τὄνομα, 54. 55 οὐκ εἰδότες τὸν εἰσεληλυθότα ὅστις ἦν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν τῆς ἐργασίας τῷ ἀνθρώπου συνειδότες, καὶ τὸ πρᾶγμα 56 γνωρίζετε.
9. ἐᾶν τὸν αὐτὸν τρόπον προσήκει ὑμᾶς καὶ περὶ Τιμάρχου ἐξετάζειν· καὶ μὴ σκοπεῖν, εἴ τις εἶδεν, ἀλλ' εἰ πέπρακται τέτῳ ἡ πρᾶξις. ἐπεὶ, πρὸς θεῶν, Τίμαρχε, τί χρὴ λέγειν; ἢ τί σὺ ἂν εἴποις αὐτὸς περὶ ἑτέρου ἀνθρώπου ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ
12. κρινομένου; ἢ τί χρὴ λέγειν, ὅταν 57 μειράκιον

54. ὁρῶντες] Melius cum *Bern. Coisl.* et *Reg.* 2. εἰδότες. TAYLOR.

55. ἀχ ὁρῶντες] Sic olim legebatur h. l. praetuli ἀκ εἰδότες. tametsi nescio, an satius fuerit vtramque lectionem copulari, ἀχ ὁρῶντες, ἀδ' εἰδότες. REISKE.

56. γνωρίζοντες] dedi γνωρίζετε, *nosse tatis.* REISKE.

57. μειράκιον νέον καταλιπών] Sequitur διαφέρων. Quae puto legenda per o. καταλιπὸν, διαφέρον, sicut ἀσύμβολον, quod sequitur. WOLFIVS.

Stephanus inuenit in suis exemplaribus (quibuscum praeter Codd. *Regg.* 1. et 2. ceteri consentire videntur) καταλιπών, διαφέρων, syntaxi ad τὸ νοούμενον, vt aiunt, relata. Et sic edidit quoque. Melius tamen ei videtur καταλιπὸν et διαφέρον. ἀκολέθως τῷ ἀσύμβολον. Notes tamen scholiastem nostrum ἀσύμβολος legere. Hunc locum respexit *Athenaeus* l. XIII. p m. 284. καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιέτων Εφιππος ἐν Σαπφοῖ φησὶν,

ὅταν νέος
Εἰς ἀλλότριον εἰσελθὼν ὄψον ἐσθίῃ,
Ασύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ,
Διδόναι νόμιζ' αὐτόν σοι τῆς νυκτὸς λόγον.

κιον[58] νέον καταλιπὸν τὴν πατρῴαν οἰκίαν, νυκτερεύῃ ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις, τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρον, καὶ πολυτελῆ δεῖπνα δειπνῇ ἀσύμβολον, καὶ αὐλητρίδας ἔχῃ καὶ ἑταίρας τὰς πολυτελεστάτας, καὶ κυβεύῃ, καὶ μηδὲν ἐκλίνῃ αὐτὸς, ἀλλ' ἕτερος ὑπὲρ 15.
αὐτοῦ· ἔτι ταῦτα μαντείας προσδεῖται; ἐκ εὐδήλου, ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὸν τὰ τηλικαῦτα[59] ἐπιτάγματα τισὶν ἐπιτάττοντα, καὶ αὐτὸν ἀντὶ τέτων ἡδονάς τινας παρασκευάζειν τοῖς τὸ ἀργύριον * [60] προαναλίσκεσιν; ἐ γὰρ ἔχω, μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμ- 18.
πιον, τίνα τρόπον [61. 62] εὐφημότερον μνησθῶ τῶν

σοὶ

Τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Senarium iſtum ſecundum Poetae a deploratiſſimo metro hodie primus liberaui, neque *Caſaubonã* ſolertia in hoc loco mihi valde placet. TAYLOR.

58. καταλιπὼν et διαφέρων cum vocabulo μειρακίσκιον copulata in ſe non adeo erant damnanda. Verumtamen, cum ἀσύμβολον inſequatur, non ἀσύμβολος, videtur vtique neutrum in h. l. regnare debere. REISKE.

59. ἐπιτάγματα] Scortum ſtupratori ſuo ἐπιτάττει impenſas et inſtrumenta luxus imperat, et precibus, lacrymis, minis, dolis, quibuscunque poteſt artibus extorquet. v. p. 10, 29. REISKE.

60. προαναλίσκεσιν] Primae ſyllabae, arbitratu meo, detraxi ſibilum. Nam antequam fructum tuae liberalitatis feras, neceſſe eſt tibi, vt in amores tuos multa eroges. Gratificationes puellarum auro volunt redimi. REISKE.

61. εὐφημότερον] Deerat haec vox in Edit. *Stephanica*, aliisque exemplaribus. Reſtituit cum *Wolfio*, *Coisl.* *Locker.* et *Reg.* 2. TAYLOR.

62. Poſt τρόπον excidit ex editione Stephani εὐφη-

σοὶ καταγελάσως πεπραγμένων ἔργων. Θεωρήσατε δὲ, εἰ βέλεσθε, [63] τὸ πρᾶγμα καὶ ἐκ πολιτικῶν
21. τινῶν παραδειγμάτων, καὶ μάλιστα ἐκ τούτων, ἃ νῦν μετὰ χεῖρας ἔχετε. [64. 65] γεγόνασι διαψηφίσεις ἐν τοῖς δήμοις· καὶ ἕκαστος ἡμῶν ψῆφον δέδωκε περὶ τοῦ σώματος, ὅστις Ἀθηναῖός ὄντως ἐστὶ, καὶ
[66] ὅστις μή. καὶ ἔγωγε, ἐπειδὰν [67] προσίω πρὸς τὸ
24. δικαστήριον, καὶ ἀκροάσωμαι τῶν ἀγωνιζομένων, ὁρῶ, ὅτι ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἰσχύει παρ' ὑμῖν. ἐπειδὰν γὰρ εἴπῃ ὁ κατήγορος· ἄνδρες δικασταὶ, τότε κατεψηφί-

μότερον, errore, vt videtur, operarum. Excuſat orator hac circuitione nouitatem dictionis, qua vſus eſt, ἡδονάς τινι παρέχειν. REISKE.

63. τὸ πρᾶγμα] rem, de qua nunc agitur, ſcil. multa vera eſſe, et pro veris haberi, atque noſcitari ab omnibus, haud dubitantibus, tametſi teſtes nulli producantur, ſua cuique conſcientia ſufficiente. REISKE.

64. γεγόνασι διαψηφίσεις] V. *Factae ſunt in tribubus recenſiones.* WOLFIVS. Conſule *Harpocrationem.*

65. διαψηφίσεις] videtur illam populi Ath. recenſionem deſignare, quae ſaepe a Demoſthene in orat. in Eubulidem commemoratur. REISKE.

66. ὅστις] Ita *Brodaeus* et *Wolfius* illuuiem, quae in *Aldo* erat, repurgarunt. Adiuuant ſuis ſuffragiis *Locker. Coisl.* et *Reg.* 2. Praeſtat hoc quam ὅσπερ *Stephani.* TAYLOR.

67. προσίω τὸ δικαστήριον] F. τῷ δικαστηρίῳ, ἢ πρὸς τὸ δικαστήριον. WOLFIVS.

πρὸς τὸ δικαστήριον *Locker. Coisl. Reg.* 2. εἰς τὸ δ. *Reg.* 1, TAYLOR. πρὸς addidi. REISKE.

σαντο οἱ δημόται [68]. [69] ὀμόσαντες, ἀδενὸς ἀνθρώπε, οὔτε κατηγορήσαντος, οὔτε καταμαρτυρήσαντος, [70] ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες [71]. [72] εὐθὺς, οἶμαι, θο- 27. ρυβεῖτε ὑμεῖς, [73] ὡς ἐ μετὸν τῷ κρινομένῳ τῆς πόλεως.

68. ὀμόσαντος] Cod. *Locker.* ὀμόσαντες. Vt ſit κατεψηφίσαντο οἱ δημόται ὀμόσαντες, ἀδενὸς ἀνθρώπε ἔτε κατηγορήσαντος, ἔτε καταμαρτυρήσαντος. Quanquam hae duae poſtremae voces in iſto exemplari deſunt. TAYLOR.

69. δημόται, ὀμόσαντος ἀδενὸς] correxi et interpunxi ſic: δημόται ὀμοσαντες, ἀδενὸς — In vocabulo ὀμόσαντες, quod aptum eſt e voc. δημόται, deſinit accuſatoris oratio; ab ἀδενὸς pergit orator ſuam continuare. Si quis coram vobis: O iudices, dicat, hunc hominem tribules ſui iureiurando confirmarunt alienum a tribu ſua eſſe, tum vos, tametſi nemo eum neque accuſet, neque teſtimonio laedat, veſtra ipſimet conſcientia moti, vltro obſtrepitis. REISKE.

70. ἀλλ' αὐτοὶ συνειδότες] *Sed ex ſua ipſorum conſcientia.* Haec verba, quae habet Orator de popularibus, male transtulit *Wolfius* ad ipſos Iudices. IVRIN.

71. εὐθὺς, οἶμαι, θορυβεῖτε ὑμεῖς] Legendum puto, εὐθὺς θορυβεῖτε ὑμεῖς. *Vos ſtatim conclamatis.* Videtur enim τὸ οἶμαι, cum plane ſuperfluum ſit, et etiam ſenſum turbet, ex ſequente linea huc irrepſiſſe. IVRIN.

Recte. deeſt ea vox a manu 1. Cod. *Locker.* TAYL.

72. οἶμαι hoc, ordine prius, (nam inſequitur paulo poſt aliud) a Tayloro et Iurino immerito oppugnatum, bene habet, ſignificans, *ſine dubio*, vel, *vt conſentaneum eſt.* Sic centies a Demoſthene vſurpatur. REISKE.

73. ὡς ἐ μετὸν] Μετὸν locutio impersonalis eſt, *quod ciuitatis iurium particeps non eſt, quod ciuis non eſt.* Iſocrates, τῶν δὲ λόγων τῶν καλῶς καὶ τεχνικῶς ἐχόν]ων, ἐ μετ-

πόλεως. ἀδὲν γὰρ, οἶμαι, δοκεῖ προσδεῖσθαι ὑμῖν λόγων ἀδὲ μαρτυρίας, ὅσα τις σαφῶς οἶδεν αὐτός. φέρε δή, πρὸς τῦ Διὸς, εἰ ὥσπερ περὶ τῦ γένους, ὅτω καὶ περὶ τῦ ἐπιτηδεύματος τότε ἐδέησε 74 δῦναι ψῆφον 75 Τίμαρχον, 76 εἴτε ἔνοχός ἐστιν, εἴτε

G 3 μή.

ὁν τοῖς Φαύλοις. Lyſias, Οὐ μετὸν αὐτῷ ἄλλων τε κατεργασμένων. BRODAEVS.

74. δῦναι ψῆφον Τίμαρχον] Malim Τίμαρχος. WOLF. Edidi ex mente *Wolfii*. et Cod. *Bern.* Olim, ἔδει δῦναι ψῆφον Τίμαρχον, εἴτε ἔνοχός ἐστιν, εἴτε μή. TAYLOR.

75. Τίμαρχον] reuocaui hanc lectionem vetuſtam et probam, a viris doctis immerito ſollicitatam, cui Τίμαρχος ſubſtituerunt. Aeſchini propria eſt ea loquendi ratio, vt dicat eum διδόναι ψῆφον, qui in cauſa fuit, vt de ſe in ſuffragia iretur. Id quod conſtat e ſimili loco, qui eſt paulo ante verſu 22. vbi dictio ὑμῶν ἕκαστος ψῆφον ἔδωκε περὶ τῦ σώματος hoc ſignificat, *de vnoquoque noſtrum quaeſitum eſt, et in ſuffragia itum*, ſitne ciuis, nec ne. non vt Wolf accepit atque reddidit. *noſtrum quisque ſuffragia tulit de homine, quis vere ſit Atheniensis.* Quod ita eum reddidiſſe, nil miror. Vnusquisque noſtrum pari modo videtur redditurus eſſe, ſi animum minus ad nexum orationis et ſententiae conuenientiam attendat, minusue Aeſchinis morem loquendi teneat. Eſt itaque ſententia loci haec. Timarcho ſi neceſſe nunc ſit, pari modo pati in ſuffragia iri de genere vitae, quo vtitur, et de moribus hiſce ſuis, quos nunc noto, quemadmodum nuper ei neceſſe fuit pati, vt de conditione ſua et iure ciuitatis, vel ſtatu ciuili, in ſuffragia iretur. REISKE.

76. εἴτε etc.] videtur μὴ iterandum eſſe, ad hunc modum. εἴτε μή, μὴ ἐκρίνετο δὲ — *nec ne, non autem ea res in iudicio ſeu D. ſeu M. ſeu denique MD. virorum diſceptetur, ſed ad vos referatur.* Cum populo nempe

μή. ἐκρίνετο δὲ τὸ πρᾶγμα ἐν τῷ δικαστηρίῳ· εἰσήγετο δὲ εἰς ὑμᾶς, ὥσπερ νῦν· μὴ ἐξὴν δ' ἐκ τοῦ νόμου ἢ τοῦ ψηφίσματος, μήτε ἐμοὶ κατηγορεῖν, μήτε τούτῳ ἀπολογεῖσθαι· ὁ δὲ κήρυξ ὁ νυνὶ παρεστηκὼς ἐμοὶ, ἐπηρώτα ὑμᾶς τὸ ἐκ τοῦ νόμου κήρυγμα, 77 „των ψηφων η τετρυπημενη στωι δοκει πεπορευσθαι Τιμαρχος, η δε πληρης στωι μη„, τί ἂν ἐψηφίσασθε; ἀκριβῶς οἶδ', ὅτι κατέγνωτ' ἂν αὐτοῦ. εἰ δή τις με ἔροιτο ὑμῶν, τί δὲ σὺ οἶσθα, εἰ ἡμεῖς ἂν τοῦτο κατεψηφισάμεθα; εἴποιμ' ἂν, διότι ἐπαρρησιάσασθέ 78 μοι, καὶ διείλεχθε· καὶ ὁπότε καὶ ὅπου ἕκαστος, ἐγὼ ὑμᾶς ὑπομνήσω. ὅταν 33. 36.

ἕτοσὶ

hic agit, in concione. Neque enim a iudicio ad populum poterat appellari, ſed decreta iudicii manebant rata et firma, quae ne ipſe quidem populus reſcindere poſſet. Contra autem a populo iam iudicatae res in concione, ad iudicium delectorum virorum referebantur. REISKE.

77. τῶν ψήφων ἡ τετρυπημένη] ἔστω ſubaudiendum. BRODAEVS.

Nota calculorum diſcrimina, de quibus etiam *Vlpianus* aliquid. ψῆφος μέλαινα καὶ λευκή· τετρυπημένη καὶ πλήρης. Quorum priores condemnarunt, poſteriores abſoluerunt. WOLFIVS.

Laudat hanc vocem *Harpocratio* ex hac oratione, quem conſuli velim, itemque *Lucianum* cum ſuo ſcholiaſte, T. II. pag. 835. Edit. Nou. TAYLOR.

78. μοι] id eſt πρός ἐμε. *erga me.* libere et aperte planeque ad me verba de Timarchi flagitiis feciſtis. REISKE.

ἐστοσὶ ἐν τῷ δήμῳ [79] ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα· καὶ [80] ἡ βουλὴ, ὅτε ἐβούλευσε πέρυσιν· ἢ ἐὰν μησθῇ [81] τει-

79. ἀναβῇ] Num legendum ἀνέβη? IVRINVS.

80. καὶ ἡ βουλὴ] bene hic videntur omnia habere. ἐὰν accipio pro ἂν, tanquam ſcriptum eſſet ſic καὶ ἡ βουλὴ — μησθῇ ἂν ἢ τειχῶν ἐπισκευῆς, ἢ πύργων. Verba ὅτε ἐβούλευσε idem valent atque ἡ βουλεύσασα, niſi malis ἐβούλευσε, non ad Senatum, ſed ad Timarchum referre. *Quoties Timarchus in tribunal dicendi ergo aſcenderet, Senatusque, qui anno ſuperiori reip. praeerat, mentionem iniiceret reſtaurandorum aut moenium, aut turrium, aut alicuius neſcio quo ſeducti, tum vos ſtatim ridebatis.* Paret, vocabula haec ἐπισκευὴ τειχῶν, ἐπισκευὴ πύργων, ἀπάγεσθαί τοι ſignificare res nequam et turpes, haud ſatis tamen, vnde ducta fuerint illa dicteria. Planum quidem id, ἀπάγεσθαί τοι quid ſibi velit. Facinora enim illa, quae Paulus Apoſtolus, more ſuo *opera tenebrarum*, vocabulo perappoſito appellat, teſtes haud ferunt, ſolitudinem poſcunt, congreſſus hominum et frequentiam reformidant. Vulgare item hoc eſt, pudorem, v. c. virginalem, cum clauſtro, cum arce, cum moeniis comparari, oppugnandis, et admoto arieti aut reſiſtentibus, aut cedentibus. Tantummodo haereo in ἐπισκευὴ. verum neque iuuat, neque refert, neque meam decet perſonam, ſtercus hoc ſcrutari, ad quod coactus a neceſſitate huius loci exponendi me demiſi, quam primum licet, inde refugiens. Conf. p. 13, I. et 14, 3. REISKE.

81. τειχῶν ἐπισκευῆς] Ea, quae ſequuntur, videntur ἀπηγορικὰ, mihi quidem αἰνιγματικὰ ſunto, vt et ea, quae ex oratione Autolyci Areopagitae notantur. Τὰ τείχη, ὁ πύργος, τὸ ἀπάγεσθαι obſceni aliquid innuunt. Alias τὸ ἀπάγεσθαι καὶ ἡ ἀπαγωγὴ de carcere dicitur. Scommatum horum acumen in verborum

χῶν ἐπισκευῆς ἢ πύργου· ἢ ὡς [82] ἀπήγετό * ποι 39.
τις· εὐθὺς ἐγελᾶτε καὶ ἐβοᾶτε, καὶ αὐτοὶ ἐλέγετε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε αὐτῷ. καὶ τὰ μὲν πολλὰ καὶ παλαιὰ ἐάσω· τὰ δὲ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ γενόμενα, ὅτε ἐγὼ τὴν [83] ἐπαγγελίαν ταύτην Τιμάρχῳ ἐπήγγειλα, ταῦθ' ὑμᾶς ἀναμνῆσαι 42.
βέλομαι. Τῆς γὰρ Βουλῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ [84] πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον, κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ τότε, ὃ ἔτος εἰρήκει περὶ τῶν οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πυκνί· ἦν μὲν ὁ τὸν λόγον λέγων ἐκ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν Αὐτόλυκος· καλῶς, νὴ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον 12.1.
καὶ τὸν Ἀπόλλω, καὶ σεμνῶς καὶ ἀξίως τῇ συνεδρίᾳ ἐκείνῃ βεβιωκώς· ἐπειδὴ δέ τις προϊόντος τοῦ λόγου εἶπεν, ὅτι τόγε εἰσήγημα τὸ Τιμάρχου ἀποδοκιμάζει [85]. [86] ἡ βουλὴ, καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης καὶ

τοῦ

amphiboliis et alluſionibus quibusdam poſitum nec a me ſatis intelligi fateor, nec eadem venuſtate a quoquam poſſe exprimi Latine exiſtimo. WOLFIVS.

82. ἀπήγετό τις] dedi de meo ἀπ. ποι. REISKE.

83. ἐπαγγελίαν] idem, quod δοκιμασίαν. REISKE.

84. πρόσοδον ποιουμένης π. τ. δ.] ἀντὶ τοῦ, προσιούσης τῷ δήμῳ. Iſocrates *Areopag.* περὶ σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποιησάμην. et poſt, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ καὶ τὸν λόγον μέλλω ποιεῖσθαι, καὶ τὴν πρόσοδον ἀπεγραψάμην. WOLFIVS.

85. ἡ βουλὴ] Forte plenius diſtinguendum eſt poſt βουλὴ, vt cetera ſic ordinarentur, καὶ περὶ τῆς ἐρημίας ταύτης — μὴ θαυμάσητε — εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τ. β. τ. ἐ. Α. πάγου. Idvtique ſatius eſt. TAYLOR.

86. Conſtructio verborum haec eſt. καὶ μὴ θαυμά-

τοῦ τόπου τοῦ ἐν τῇ Πνυκί, μὴ θαυμάσητε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου· ἀνεθορυβήσατε ὑμεῖς
6. ἐνταῦθα, καὶ ἔφατε τὸν Αὐτόλυκον ἀληθῆ λέγειν· εἶναι γὰρ αὐτὸν τέτων ἔμπειρον. ἀγνοήσας δὲ ὑμῶν τὸν θόρυβον Αὐτόλυκος, μάλα σκυθρωπάσας καὶ διαλιπὼν εἶπεν· ἡμεῖς μέντοι, ἔφη, ὦ Ἀθηναῖοι, οἱ Ἀ-
9. ρεοπαγῖται ἔτε κατηγορῶμεν Τιμάρχου, ἔτε ἀπολογούμεθα· [87] ἐ γὰρ ἡμῖν πάτριον ἐστίν· ἔχομεν δὲ [88] τοιαύτην τινὰ συγγνώμην Τιμάρχῳ. [89] ἔτος ἴσως, ἔφη, ὡήθη ἐν τῇ [90]. [91] ἡσυχία ταύτη μικρὸν ἡμῶν ἑκά-

στε, εἰ Τίμαρχος ἐμπειροτέρως ἔχει περὶ τῆς ἐρημίας, ἢ ἡ βουλή REISKE.

87. οὐ γὰρ ἡμῖν πατρικόν ἐστι] Malim πάτριόν ἐστιν, ea de causa, quam in *Isocratis* commentariis e *Suida* promuli, et versatis in lectione Graecorum auctorum probari facile posse puto. WOLFIVS.

88. *Sic ferme, hactenus quodammodo excusatum habemus Timarchum.* REISKE.

89. ἔτος ἴσως] Τὸ οὗτος μετὰ τοῦ ἔφη, κατά τινας. STEPHANVS.

90. ἡσυχία] Ησυχία fortasse pro *loco deserto* et *silenti.* TAYLOR.

91. ἡσυχία h. l. est solitudo loci, cum silet, aedificiis denudatus, et ab incolis desertus. Sententia videtur esse haec. Timarchus videtur existimasse, locus hic vacuus si aedificiis impleatur, haud magno id esse constiturum, et pecuniolam, quae in quemque nostrum pro rata sua conferenda veniat, fore perquam minutam. Sed Autolycus consulto vtebatur oratione quaesita et affectata atque inuoluta, quo locum haberet vocabula duo ingerendi, quae possent in sensum turpio-

ἕως ἀναλωμα γίνεσθαι. καὶ πάλιν, ἐπὶ τῇ ἡσυχίᾳ καὶ τῷ μικρῷ ἀναλώματι, μείζων ἁπάντα παρ' ὑμῶν 12, μετὰ γέλωτος θόρυβος. ὡς δ' ἐπεμνήσθη τῶν 92. 93 οἰκοπέδων καὶ τῶν λάκκων, οὐδ' 94 ἀναλαβεῖν αὐτὸς

rem detorqueri. ἡσυχία in actu operis venerei quae sit in corpore patiente facile a quoque intelligatur. μικρὸν ἀνάλωμα videtur dictio fuisse de lupanari vsurpata. REISKE.

92. οἰκοπέδων] οἰκόπεδον *aream domus* et *domicilium* significat. Omnis porro aedis instar admittit scortum. Minus autem obscurus est in voce λάκκων morsus, siquidem ea vox *fossam* et *cuniculum* notat. BRODAEVS.

Οἰκόπεδον est planicies, locus solus et populi expers, area sc. domus vel incendio absumptae, vel alio aliquo casu destructae. *Aequor* vocant Latini. Ita Aequimelium apud *Ciceronem* et *Liuium* solum vel aequor istius domicilii, quod Sp. Melius incoluit. Loquitur Auctor noster solummodo de locis *solis* et *spaciosis*, adeoque merito suspectis. Nihil opus est ista περιεργίᾳ et circuitione *Brodaei*. TAYLOR.

93. οἰκόπεδον est area domus, cui, si qui velit, aedificium inaedificare possit. In re venerea corpus est patiens. Aedificare qui velit, humus ei effodienda et egerenda est, vt locus sit fundamento ponendo. Patet iam fons nequioris metaphorae. Vir aliquando benignior, vxori consuetudine cum viris familiari haud interdicens, cur faceret interrogatus, aequo, ait, animo indulgere vxori posse paulum lasciuienti; nihil inde damni accipere. Fundum tamen sibi superesse. *Allemahl bleibt mir doch noch Grund und Boden übrig*. REISKE.

94. ἐδ' ἂν λαβεῖν αὐτὸς] F. οὐδ' ἀναλαβεῖν αὐτὸς ἐδυνήθητε, et [l. 18.] ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ ἐκ αἰσχύνοιντο. WOLFIVS.

αὐτὸς ἐδυνήθητε. ἔνθεν καὶ, παρέρχεται Πύρρανδρος ἐπιτιμήσων ὑμῖν· καὶ ἤρετο τὸν δῆμον, εἰ ἐκ αἰσχύνοιντο γελῶντες παρόντης τῆς βελῆς τῆς ἐξ
15. Αρείᾳ πάγῳ. ὑμεῖς δ' ἐξεβάλετε αὐτὸν, [95] ὑπολαβόντες· ἴσμεν, ὦ Πύρρανδρε, ὅτι ἃ δεῖ γελᾶν τέτων ἐναντίον· ἀλλ' ἔτως ἰσχυρόν ἐστιν ἡ ἀλήθεια, ὥστε πάντων ἐπικρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων λογισμῶν.
18. Ταύτην ἐγὼ ὑπολαμβάνω τὴν μαρτυρίαν μεμαρτυρῆσθαι [96] ὑμῖν ὑπὸ τῦ δήμυ τῶν Αθηναίων, ἣν ἀλλῶναι ψευδομαρτυριῶν ἃ καλῶς ἔχει. ἐκῶν ἄτοπον ἂν εἴη, ὦ Αθηναῖοι, εἰ μηδὲν μὲν ἐμῦ λέγοντος, αὐτοὶ βοᾶτε τὴν ἐπωνυμίαν τῶν ἔργων, ὧν σύνιστε τέ-
21. τῳ, ἐμῦ δὲ λέγοντος ἐπιλέλησθε· [97] καὶ, μὴ γενομένης

Ald. εἰ οὐ καὶ σχύνοντο. Quod mendum etiam fuſtulit *Brodaeus*. Nos plura eius generis praeterimus, quae *Wolfius* complanauit. Nam ſi maxime neceſſarium erat, vt tollerentur, vix tanti ſunt aut ingenii aut ponderis, vt lectori meo identidem auris de ea re vellerem. TAYLOR.

Manifeſtum eſt debere legi, ἐδ' ἀναλαβεῖν ἑαυτοὺς, id eſt, *non potuiſtis vos recolligere et a riſu temperare*. PALMER. Atque ita MSS.

95. ὑπολαβόντες] *Stobaeus*, qui hunc locum citat, pag. 136. legit ὑπολαμβάνοντες, et deinde, ſc. pag. 42. l. 1. ἐπικρατεῖν. Hoc quidem poſtremum non inſcitum, aut prorſus negligendum. TAYLOR.

96. ὑμῖν] melius puto ἡμῖν, quod eſt in edit. Wolfii. REISKE.

97. καὶ, μὴ γενομένης] Parum attente hunc locum vertit *Wolfius*; neque melius ceſſit alteri, *et, cum hac de re nullum fieret iudicium, fuerit condemnatus, cum ve-*

μένης μὲν κρίσεως περὶ τοῦ πράγματος, ἦλω ἄν, γεγονότος δὲ ἐλέγχου, ἀποφεύξεται. Ἐπειδὴ δὲ ἐμνήσθην τῶν διαψηφίσεων, καὶ τῶν τοῦ [98.99] Δημοφίλου πολιτευμάτων, βούλομαί τι καὶ ἄλλο παράδειγμα περὶ τούτων εἰπεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ 24. καὶ πρότερόν τι τοιοῦτο πολίτευμα ἐπολιτεύσατο. ἠτιάσατό τινας εἶναι, οἵπερ ἄρα ἐνεχείρουν [300] συνδικάζειν

ro aperte conuictus fuerit, dimittatur. Verto liberius: *abſurdum fuerit, ſi a vobis condemnatus eſſet extraiudiciali quadam ſententia, et cum de eo facinore quaeſtio non haberetur: iam autem, facta de his ipſis moribus inquiſitione, et in iudicio de ea re habito, a vobis abſoluatur.* TAYLOR.

98. Δημοφίλου] Nimirum ille, qui hanc διαψήφισιν ſiue legem de Ciuium ſcrutinio habendo ſuaſit. Lata eſt autem ea Lex Olymp. XC. 2. (vti ex *Harpocrat.* diſcimus v. Διαψήφισις) non multis annis ante hanc cauſam habitam. Ait igitur *Aeſchines.* „Quoniam ad „Populi διαψήφισιν, ſiue iſtud Demophili inſtitutum, „modo adludebam, vnde argumentum mihi ſumpſi de „auctoritate publicae famae, quantum ſc. vel oculatum „teſtem ſuperare poſſit, iterum ex alia ipſius Demophili re apud vos geſta ſimiliter argumentabor.„ TAYLOR.

99. De Demophilo nihil quidem praeceſſit, credibile tamen eſt eo auctore illum, de quo ſupra commemorabatur, populi recenſum fuiſſe habitum. REISKE.

300. συνδικάζειν] ἐνεχείρουν συνδεκάζειν, τουτέστιν, ἅμα διαφθείρειν δῶροδοκοῦντα. Περὶ τοῦ δεκασμοῦ vide annotationes in *Symmachicum Iſocratis.* Sin aliquis συνδυάζειν legere mauult, vertat licebit, *bina inſcriptione coniicere nomina in vrnam.* WOLFIVS.

Ex hoc loco colligitur non licuiſſe Athenis priuata iudicia exercere, dum Populus in Pnyce conuocatus

δεκάζειν [1] τὴν ἐκκλησίαν καὶ τἆλλα δικαστήρια, ὥσπερ καὶ νῦν [2] Νικόστρατος· καὶ περὶ τούτων κρίσεις αἱ μὲν

erat ad deliberandum de Reip. negociis, et legem fuisse Ἐκκλησίας γενομένης μηδένα δικάζειν. Quod elicitur etiam ex *Demosthene contra Timocratem*, ex his verbis, ἀδυνάτου δὲ ὄντος αὐθήμερον ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δικαστήριον γενέσθαι. PALMER.

συνδεκάζειν *Locker. Coisl. Regg.* 1. 2. Quae procul dubio est huius loci genuina scriptura. Vti et infra quoque l. 18. τὸν μὲν, ὡς ἐδέκαζε, τὸν δὲ, ὡς ἐδεκάζετο, προκειμένης ἑκατέρῳ ζημίας ἐκ τοῦ νόμου θανάτου. Lex ait: *Si quis Senatorem Iudicemue aere corruperit, uterque, tam qui acceperit, quam qui porrexerit, ultimo supplicio afficitor.* Isocrat. de Pace, ἔτως ὀλίγου αὐτῶν φροντίζομεν, — ὥστε θανάτου τῆς ζημίας ἐπικειμένης, ἤν τις ἁλῷ δεκάζων, τοὺς τοῦτο φανερώτατα ποιοῦντας στρατηγοὺς χειροτονοῦμεν. Legem ipsam disertissime memorat Demosth. *c. Stephan.* II. iuxta finem: Ἐάν τις συνίσηται ἢ συνδικάζῃ (l. συνδεκάζῃ omnino) τὴν ἡλιαίαν ἢ τῶν δικαστηρίων τι τῶν Ἀθήνησιν, ἢ τὴν βουλὴν, χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος — τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. Annon iure existimes ad hanc legem, (in qua vno quasi spiritu continentur, qui *Remp. labefactare*, et qui *iudicia corrumpere* satagunt) respexisse *Pollucem* L. VI. C. XXXVI. Ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνιὼν, τὰ δικαστήρια συνδεκάζων? Vbi MSS. similiter συνδικάζων, eodem errore. TAYLOR.

Plane legendum συνδεκάζειν. Item l. 18. ἐδέκαζε et ἐδεκάζετο. IVRIN.

1. συνδικάζειν] dedi συνδεκάζειν, et pari modo versu 30. ἐδέκαζε et ἐδεκάζετο, pro vulgatis ἐδίκ. et ἐδικάζ. REISKE.

2. Νικόστρατος] scil. αἰτιᾶται εἶναί τινας. REISKE.

13 πόλει ἐκκλήτῳ, ὑμᾶς ἂν ἔγωγε ἠξίωσα μάρτυρας μοι γενέσθαι, τὰς ἄριστα εἰδότας, ὅτι ἀληθῆ λέγω· εἰ δ' ὁ μὲν ἀγὼν ἐστιν Ἀθήνησιν, οἱ δ' αὐτοὶ δικασταί μοι καὶ μάρτυρες ἐστὲ τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναμιμνήσκειν προσήκει, ὑμᾶς δέ μοι μὴ ἀπι- 4
στεῖν. καὶ γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ Τίμαρχος, ὦ Ἀθηναῖοι, οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ μόνον ἐσπουδακέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν ταὐτὰ διαπεπραγμένων αὐτῷ. εἰ γὰρ ἡ μὲν πρᾶξις αὐτὴ ἔσαι, ὥσπερ εἴωθε γίνεσθαι, λάθρα, καὶ ἐν ἐρημίαις, καὶ ἐν ἰδίαις οἰκί- 13
αις· ὁ δὲ ἄρισα μὲν 14 εἰδὼς κατασχύνας τινὰ τῶν πολιτῶν, 15 ἐὰν ταληθῆ μαρτυρῇ, ἔνοχος ἔσαι τοῖς μεγίσοις ἐπιτιμίοις· ὁ δὲ 16 κρινόμενος, 3
κατεμεμαρτυρημένος ὑπὸ τοῦ ἑαυτοῦ βίου, καὶ τῆς ἀληθείας, ἀξιώσει μὴ ἐξ ὧν γινώσκεται, ἀλλ' ἐκ

τῶ

ξένης λεγόμεναι, καὶ ἐκ ἐν τῇ πόλει. Poſtremo et ipſa Ciuitates, ad quas prouocatur, Ἐκκλητοι πόλεις et iam vocari videntur, vti ex hoc loco *Aeſchinis* et *Etym M.* liquet. Dicit ergo *Aeſchines*, ſi haec fuiſſet Prouoca tio, coram vicina aliqua ciuitate acta, vobis, quos ian Athenis cauſam peroraps pro *iudicibus* habeo, tunc pr *teſtibus* vti potuiſſem. TAYLOR.

13. ἐν πόλει ἐκκλήτῳ] Sententia haec eſt. Athena ſi eſſent oppidum, alienae ditionis, cui neceſſe eſſet i foro ſuperiori ſtare, et parere euocationi magiſtratuum in quorum poteſtate eſſet. REISKE.

14. εἰδὼς] c. c. Hegeſander. REISKE.

15. ἐὰν ταληθῆ μαρτυρῇ] Sub. καθ' ἑαυτῷ, τοῦτ' ἔστιν, ἐὰν ὁμολογῇ ἢ ἑταιρῆσαί ἢ διαφθεῖραί τινα. WOLF

16. κρινόμενος] c. c. Timarchus. REISKE.

τῶν μαρτυριῶν κρίνεσθαι· ἀνήρηται ὁ νόμος καὶ ἡ ἀλήθεια· καὶ δέδεικται φανερὰ ὁδός, δι' ἧς οἱ τὰ
6. μέγιστα κακουργοῦντες ἀποφεύξονται. τίς γὰρ ἢ τῶν λωποδυτῶν, ἢ τῶν κλεπτῶν, ἢ τῶν μοιχῶν, ἢ τῶν ἀνδροφόνων, [17] ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων, λάθρα δὲ τοῦτο πραττόντων, δώσει δίκην; καὶ γὰρ τούτων οἱ μὲν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλόντες, ἂν μὲν ὁμο-
9. λογῶσι, παραχρῆμα τῷ θανάτῳ ζημιοῦνται· οἱ δὲ λαθόντες, καὶ ἕξαρνοι γινόμενοι, κρίνονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις. εὑρίσκεται γὰρ ἡ ἀλήθεια ἐκ τῶν εἰκότων. χρήσασθε δὲ παραδείγματι τῇ βουλῇ τῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, τῷ ἀκριβεστάτῳ συνεδρίῳ τῶν ἐν
12. τῇ πόλει. πολλὰς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἔναγχος τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρτυρας παρασκευασαμένους, ἁλόντας· ἤδη δέ τινας καὶ κακῶς πάνυ διαλεχθέντας, καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον
15. ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας. ἡ γὰρ ἐκ τοῦ λόγου μόνον, οὐδὲ ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐξ ὧν αὐτοὶ συνίσασι καὶ ἐξητάκασι, τὴν ψῆφον φέρουσι. τοιγάρτοι διατελεῖ τοῦτο τὸ συνέδριον εὐδοκιμοῦν ἐν τῇ πόλει. τὸν αὐτὸν τοίνυν τρόπον, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς
18. τὴν κρίσιν ταύτην ποιήσασθε. καὶ πρῶτον μὲν ὑμῖν μηδὲν ἔσῳ πιστότερον, ὧν αὐτοὶ σύνισε καὶ πέπεισθε περὶ Τιμάρχου τούτου· ἔπειτα τὸ πρᾶγμα θεωρεῖτε μὴ ἐκ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ παρελθόντος χρόνου. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ

17. ἢ τῶν τὰ μέγιστα μὲν ἀδικούντων] *Grauissimorum scelerum designator:* Wolfius: Potius *patrator.*

χρόνῳ λεγόμενοι λόγοι περὶ Τιμάρχου, καὶ τῶν 21.
τότε ἐπιτηδευμάτων, διὰ τὴν ἀλήθειαν ἐλέγοντο·
οἱ δ' ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐρησόμενοι, διὰ τὴν κρίσιν,
τῆς ὑμετέρας ἀπάτης εἵνεκα. ἀπόδοτε ἓν τὴν ψῆ-
φον τῷ πλείονι χρόνῳ, καὶ τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οἷς 24.
αὐτοὶ σύνιστε. Καίτοι [18] λογογράφος γέ τις φησὶν,
ὁ [19] μηχανώμενος [20] αὐτοῖς τὴν ἀπολογίαν, ἐναν-
τία με λέγειν ἐμαυτῷ. ὃ γὰρ δὴ δοκεῖ εἶναι αὐτῷ
δυνατὸν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον πεπορνεῦσθαι, καὶ τὰ
πατρῷα κατεδηδοκέναι. τὸ μὲν γὰρ ἡμαρτηκέναι
τι περὶ τὸ σῶμα, παιδὸς εἶναί φησι· τὸ δὲ τὰ πα- 27.
τρῷα κατεδηδοκέναι, ἀνδρός. ἔτι δὲ τοὺς καταισχύ-
νοντας ἑαυτοὺς, μισθοὺς φησὶ πράττεσθαι τῷ πράγ-
ματος. ἀποθαυμάζων οὖν περιέρχεται καὶ τεφα-
στεύομενος κατὰ τὴν ἀγορὰν, εἰ [21] ὁ αὐτὸς [22] πεπόρ- 30.
νευκέ

18. λογογράφος] οὐ μόνον ὁ λόγους γράφων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ διαβολῇ εὑρηται, cetera. *T. Magiſter.* Adde σχ. ad h. l. TAYLOR.

19. μηχανώμενος] *qui artifici ſolertia compoſuit.* Demoſthenem hic videtur notare. ERODAEVS.

20. αὐτοῖς] Timarcho puta, et Hegeſandro, et Crobylo, et Miſgolae, caeterisque eorum fratribus atque ſodalibus, flagitii conſcientia inter ſe obſtrictis. v. p. 12. pen. Notat autem Demoſthenem. v. p. 16, 32, et 41. REISKE.

21. οὗτος] Rectius omnino cum *Mor.* et *Locker.* εἰ ὁ αὐτὸς. TAYLOR.

22. πεπόρνευκε] malim πεπόρνευται. Solet enim Noſter in paſſiuo vſurpare de eo, ſi qui corpore ſuo quaeſtum fecerit meretricium. REISKE.

23. ἀντήρκει] F. αὐτήρκει. Etſi et apud *Plato-*

νευκέ τε καὶ τὰ πατρῷα κατεδήδοκεν. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ ταῦτα ὅπως ἔχει, ἐγὼ σαφέστερον αὐτὰ πειράσομαι διορίσαι τῷ λόγῳ. ἕως μὲν γὰρ [23] ἀντήρκει ἡ τῆς [24] ἐπικλήρου οὐσία, ἣν Ηγήσανδρος ὁ τοῦ-
33. τον ἔχων ἔγημε, καὶ τὸ ἀργύριον, ὃ ἔχων ἦλθεν ἐκ τῆς μετὰ Τιμομάχου ἀποδημίας, ἦσαν ἐπὶ πολλῆς ἀσελγείας καὶ ἀφθονίας. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν ἀπολώλει, καὶ κατεκεκύβευτο, καὶ κατωψοφάγητο· οὑτοσὶ δ' ἔξωρος ἐγίνετο· ἐδίδου δ' εἰκότως οὐδεὶς
36. ἔτι οὐδέν· ἡ δὲ βδελυρὰ φύσις καὶ ἀνόσιος [25] ἀεὶ ἡ τούτου τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἀκρασίας ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ ἐπίταγμα [26] ἐπέταττε,

nem legitur ἀνταρκέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς. WOLFIVS.

Ita coniecit *Steph.* Ita etiam habent Codd. *Coisl.* et *Reg.* 2. *Brodaeus* quoque αὐτήρκει, *sufficiebat.* Sed non habeo necesse. TAYLOR.

24. ἐπικλήρου] Male vertit *Wolfius* et obscure, *orbae puellae.* Επίκληρος, *an Heiress*, quae Fratrem non habet, et ad quam paterna bona hereditario iure deueniunt. TAYLOR.

25. ἀεὶ τούτου] ἡ δ. β. φ. καὶ ἀνόσιος τούτου ἀεὶ τῶν αὐτῶν ἐπεθύμει. Ita legit Cod. *Bern.* et *Locker.* ἡ τούτου ἀεὶ. rectius sane. TAYLOR. Et sic dedi. REISKE.

26. ἐπέταττεν] Supra p. 10, 38. dictione hac ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν vsus fuerat de cinaedo a scorto suo foeda et indigna exigente. Paullo post p. 11 16. de scorto flagitante a conductore mercedem sui corporis enormem. hic denique vsurpat de insatiabili voluptatum cupiditate, saeua illis, quibus dominatur, imperante. REISKE.

27. 28 καὶ ἀπεφέρετο εἰς τὸ καθ' ἡμέραν ἔθος· ἐν-
ταῦθα ἤδη ἐτράπετο ἐπὶ τὸ καταφαγεῖν τὴν πα-
τρῴαν οὐσίαν. καὶ ὃ μόνον κατέφαγεν, ἀλλ', εἰ οἷόν 39.
τ' εἰπεῖν, 29. 30 καὶ κατέπιεν, καὶ γὰρ οὐδὲ τῆς ἀ-
ξίας

27. καὶ ἀπεφέρετο] Sententia poſtulare videtur, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. WOLFIVS. Vti et edidit quoque. TAYLOR.

Wolfius, *quod pro quotidiana conſuetudine abſumeretur.* Vitioſe. Vertendum, *et nihil omittebatur ex quotidiana conſuetudine.* IVRIN.

28. καὶ ἀπεφέρετο] Wolf arbitratu ſuo edidit, quod Taylor reddidit, καὶ μηδὲν ἀπεφέρετο. Quod factum haud probo. Sententia videtur haec eſſe: et cum ingenium eius, natura improbum et impurum, deferretur ad appetendum ea, quibus quotidiano vſu inſueuiſſet. ἀποφέρεσθαι dicuntur illi, ſi qui, vel inuiti, a vi torrentis aufferantur et illidantur in ſcopulos, aut hauriantur a voraginibus. Hic verbum vſurpatur metaphorice de illis, qui ſcelerum et flagitiorum exercendorum diuturnitate ita ſint iis facti obnoxii, itaque dementati, vt, tametſi bona fide decreuerint durum hoc iugum excutere, vinculis tamen eorum tam robuſtis vetuſtate, et tam arcte adductis expedire ſeſe nequeant, ſed ad ea continuanda, vel inuiti et repugnantes, praecipites et occoecati, aufferantur. Alias ſolet in ſimili re καταφέρεσθαι vſurpari. REISKE.

29. καὶ κατέπιεν] Wolfius, *etiam exhauſit*: Malim, *etiam ebibit.* Oppoſuntur enim verba κατέφαγε καὶ κατέπιεν. IVRIN.

30. Significat, non bucellatim, lenteque a Timarcho bona patria deglutita eſſe, ſed cito et raptim, velut vno repentino hauſtu, ventre merſa. Solet alias καταπίνειν non de potulentis, ſed de eſculentis magis

ξίας ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπεδίδοτο, οὐδ' ἐδύνατ' ἀναμένειν τὸ πλέον, οὐδὲ τὸ λυσιτελοῦν, ἀλλὰ τῇ ἤδη εὑρίσκοντος ἀπεδίδοτο. ὅτως ἠπείγετο σφόδρα
42. πρὸς τὰς ἡδονάς. τοῦτῳ γὰρ κατέλιπεν ὁ πατὴρ οὐσίαν, [31] ἀφ' ἧς ἕτερος μὲν ἂν καὶ ἐλειτούργει, ὅτος δὲ οὐδὲ αὐτῷ διαφυλάξαι ἐδυνήθη. οἰκίαν μὲν γὰρ
[32.33] ὄπισθεν τῆς πόλεως, ἐσχατιὰν δὲ Σφηττοῖ,

vſurpari. Volens itaque ſignificare patrimonium a Timarcho, non vorando modo, ſed etiam potando eſſe abſumtum, neceſſe ſibi iudicauit eſſe, vt inſolentiam et peregrinitatem ſignificationis, quam verbo καταπίνειν hic attribuit, addendo οἷόν τ' εἰπεῖν emolliret. REISKE.

31. ἀφ' ἧς] Ita *Wolfius* cum *H. Stephano*. MSS. ἐφ' ἧς. TAYLOR.

32. ὄπισθεν τῆς πόλεως] *Poſt vrbem*, vel, *a tergo vrbis* (ſi modo τὸ ὄπισθεν mendoſum non eſt) hoc eſt, *ſuburbanum*. Niſi quis *iuxta pomoerium* malit intelligere, ſiue intra, ſiue extra vrbem. Sequitur poſtea, τὴν μὲν γὰρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει. Vnde coniicio, in vrbe quidem illam fuiſſe domum, ſed in ea extrema, et loco quopiam remoto, et propinquo moenibus. WOLF.

Aeſtuare vides *Wolfium*. nec ſibi ſatis conſtare. Totam vero iſtam difficultatem complanabit Scholiaſtes noſter non ineruditus; Πόλεως] τοῦτ' ἔστι τῆς Ακροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ Ακρόπολις τῶν Αθηνῶν Πόλις ἐκαλεῖτο. Iſtius etiam mentis eſt doctiſſimus *Meurſius Attic. Lect.* VI. 33. TAYLOR.

33. ὄπισθεν τῆς πόλεως] Hoc eſt in parte vrbis boreali. Athenarum vultus quaſi, h. e. proſpectus, in mare patebat, ſeu ad auſtrum. poſtica igitur erat pars borealis, pone acropolin, quae vrbem a ſeptentrione finiebat. REISKE.

Ἀλωπεκῆσι δὲ ἕτερον χωρίον· χωρὶς δὲ οἰκέτας δη-
μιουργοὺς τῆς σκυτοτομικῆς τέχνης ἐννέα ἢ δέκα· ὧν 14. I.
ἕκαστος τούτῳ δύ' ὀβολοὺς ἀπέφερε τῆς ἡμέρας, ὁ δ'
ἡγεμὼν τῶ ἐργαστηρίω, τριώβολον· ἔτι δὲ πρὸς τού-
τοις, γυναῖκα [34] ἀμόργινα ἐπισαμένην ἐργάζεσθαι, 3.
καὶ ἔργα λεπτὰ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρουσαν, [35] καὶ
ἄνδρα ποικιλτὴν, καὶ ὀφείλοντας τινὰς αὐτῷ ἀρ-
γύριον καὶ ἔπιπλα. ὅτι δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, ἐν-
ταῦθα μέντοι νὴ Δία σαφῶς πάνυ καὶ διαῤῥήδην
[36. 37] ἔργῳ μαρτυρῶντας ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέ- 6.
ξομαι. ὀδεὶς γὰρ κίνδυνος, ὥσπερ ἐκεῖ, ὀδ' αἰσχύνη
προσέσται ὀδεμία τῷ ταληθῆ μαρτυροῦντι. τὴν μὲν

γὰρ

34. ἀμόργινα] *Amorgina opera.* Poll. L. VII. C. XVI. et *Euſtath. in Dionyſ. Afrum.* BRODAEVS.

35. καὶ ἄνδρα ποικιλτὴν] *Poll.* L. VII. C. X. BRODAEVS.

36. ἔργῳ] Quid hoc? Quidnam eſſe putemus τὸ ἔργῳ μαρτυρεῖν? Lege, ἐγὼ. Ita *Locker.* et bene. TAYLOR.

37. ἔργῳ] Superius crimen, ſcortationis puta, nullis poterat actor teſtibus confirmare, quod arduum, aut negatum potius eſſet inuenire teſtes, qui fidem ſuam cum periculo capitis de re interponere auderent, clam, procul arbitris, geſta. Quapropter ad τεκμήρια confugiendum erat. Hic autem ἔργῳ, ipſa re, productum ſe ait actor teſtes in re palam geſta, neminique ignota, nulloque cum teſtis periculo coniuncta. Sunt ipſi teſtes coram exhibiti, eaque teſtimonia, quae ipſis oratione confirmanda proponuntur, confirmantes. ἔργον teſtimonii opponitur eius ῥήματι, cum actor verbis quidem affirmat, ſe teſtes hos vel illos eſſe productorum, teſtes autem ipſi teſtari recuſant. REISKE.

γαῖρ οἰκίαν τὴν ἐν ἄστει ἀπέδοτο ἔτος Ναυσικράτει, ὃ τῷ κωμικῷ [38] ὑποκριτῇ· ὕστερον δ' αὐτὴν ἐπρίατο παρὰ τοῦ Ναυσικράτους εἴκοσι μνῶν Κλεαίνετος ὁ χοροδιδάσκαλος· τὴν δ' ἐσχατιὰν ἐπρίατο παρ' αὐτοῦ Μνησίθεος ὁ Μυρρινούσιος, τόπον μὲν πολὺν, δεινῶς δ' ἐξηγριωμένον ὑπὸ τούτου· [39] τὸ δ' Ἀλωπεκῆσι χωρίον, ὃ ἦν [40] ἄποθεν τοῦ τείχους ἕνδεκα ἢ δώδεκα σταδίαις· ἱκετευούσης καὶ ἀντιβολούσης τῆς μητρὸς, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, ἐάσαι καὶ μὴ ἀποδόσθαι, ἀλλ', εἰ μή τι ἄλλο, [41. 42] ἐνταφῆναι ὑπολιπεῖν αὐτῇ· ὃ δὲ τούτου τοῦ χωρίου ἀπέσχετο, ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἀπέδοτο δισχιλίων δραχμῶν. καὶ τῶν θεραπαινῶν καὶ τῶν οἰκετῶν οὐδένα κατέλιπεν, ἀλλὰ πάντας πέπρακε. καὶ ταῦθ' ὅτι ὑ ψεύδομαι, ἐγὼ μὲν [43]. ὡς

H 4 κατὲ-

38. ὑποκριτῇ] τῷ κωμικῷ ποιητῇ *Coisl. Reg.* 1. Recte fortasse, siquidem istius nominis Poetam Comicum aliquoties memoret *Athenaeus*. TAYLOR.

39. τὸ δὲ χωρίον] facile quidem sit τοῦ δὲ χωρίου emendare, neque repudiem, si probati dent codices. Potest tamen vulgata praetextu anacoluthi defendi. REISKE.

40. ἄποθεν τοῦ τείχους] Sic, τεῖχος puta, oppidulum Alopecas appellat. Nam de moeniis Athenarum hic non agitur, neque de iis est suspicandum, sed de oppidulo seu castello, quod dixi, Alopecensi. REISKE.

41. ἐνταφῆναι] Non enim in vrbibus Graecis sepeliebatur quisquam, nisi virtutis ergo. BRODAEVS.

42. Post ἐνταφῆναι videtur γε deesse. REISKE.

43. ὡς] Restitue omnino ὧν. μάρτυρας ὧν κατέλιπεν. Quod ni ita esset, quid facias cum *nudo* isto vocabulo κατέλιπεν? μάρτυρας παρέξομαι, ὡς ὁ πατὴρ αὐτῷ

44 κατέλιπεν αὐτῷ ὁ πατὴρ, μάρτυρας παρέξομαι· οὗτος δ' εἰ μή φησι πεπρακέναι, τὰ σώματα τῶν οἰκετῶν ἐμφανῆ παρασχέτω. ὡς δὲ καὶ ἀργύριον τισὶν 45 ἐδάνεισεν, ὁ κομισάμενος οὗτος ἀνήλωκε, μάρτυρα παρέξομαι ὑμῖν Μεταγένη τὸν Σφήττιον, ὃς ὠφείλησε μὲν ἐκείνῳ πλείους ἢ τριάκοντα μνᾶς· ὃ δ' ἦν ὑπόλοιπον, τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς, τούτῳ ἀπέδωκεν ἑπτὰ μνᾶς Τιμάρχῳ. καί μοι κάλει 21.
Μεταγένη τὸν Σφήττιον. πασῶν δὲ πρώτην ἀνάγνωθι τὴν Ναυσικράτους μαρτυρίαν. Ἃ τὴν οἰκίαν πριαμένου, καὶ τὰς ἄλλας ἁπάσας λάβε, περὶ ὧν ἐμνήσθην ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. Μαρτυρία. Ὡς τοίνυν ἐκέ- 24.
κτητο ὁ πατὴρ αὐτοῦ 46 ἀργύριον ἐκ ὀλίγου, ὃ οὗτος ἠφάνικε, τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδείξω. Φοβηθεὶς γὰρ τὰς λειτουργίας ἀπέδοτο, ἃ ἦν αὐτῷ, κλήματα, 50. ἄνευ

τῶν

κατέλιπεν. Inficete. Mecum interpretari videtur Venetus: *Ego* earum rerum, *quas huic pater reliquerat, teſtis dabo.* TAYLOR.

44. ὡς bene habet. In κατέλιπεν ſubauditur αὐτοὺς, ſcil. ſeruos et ancillas, fundosque omnino. REISKE.

45. ἐδάνεισεν] Timarchi puta pater, Arizelus, non Timarchus ipſe. REISKE.

46. ἀργύριον] Fort. καὶ ἀργύριον. Adhuc enim planum fecerat actor, patrem rei filio fundos et mancipia reliquiſſe. Iam recipit demonſtraturum, paratam quoque pecuniam Timarcho relictam eſſe. REISKE.

50. ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων] Sub. χωρίων. Sententia eſt, Arizelum praedia omnia vendidiſſe, exceptis iis, quae modo a Timarcho deuorata eſſe dixi. WOLFIVS.

Vide, quomodo haec diſtinxerit Cod. *Locker.* ἄνευ τῶν ἀρτίως εἰρημένων, χωρίον Κηφισιᾶσιν, ἕτερον ἀγρὸν

51 τῶν ἀρτίως εἰρημένων χωρίων· Κηφισιᾶσιν ἕτε-
ρον, ἀγρὸν Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς
ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι, ἕτερον δὲ 52 ἐπὶ Θρα-
σύλλῳ. ὅθεν δὲ ταῦτ' ηὐπόρησεν, ἐγὼ ἐρῶ. ἦσαν οὗ-
τοι τρεῖς ἀδελφοὶ, Εὐπόλεμός τε ὁ παιδοτρίβης,
καὶ Ἀρίζηλος, ὁ τούτου πατὴρ, καὶ Ἀριγνωτος, ὃς
30. ἔτι καὶ νῦν, πρεσβύτης, διεφθαρμένος τὼ ὀφθαλ-
μώ. τούτων πρῶτος ἐτελεύτησεν, ἀνεμήτου τῆς οὐ-
σίας ἔσης, Εὐπόλεμος, δεύτερος δ' Ἀρίζηλος, ὁ
Τιμάρχου πατήρ. ὅτε δ' ἔζη, πᾶσαν τὴν οὐσίαν διε-
χείριζε, διὰ τὴν νόσον καὶ τὴν συμφορὰν τὴν περὶ
33. τὰ ὄμματα τῷ Ἀριγνώτου, καὶ διὰ τὸ τετελευτη-
κέναι τὸν Εὐπόλεμον· καί τι καὶ εἰς τροφὴν συντα-
ξάμενος ἐδίδου τῷ Ἀριγνώτῳ. ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Ἀρί-
ζηλος ἐτελεύτησεν, ὁ Τιμάρχου τουτοὶ πατὴρ, τὸν
μὲν πρώτου χρόνου, ἕως παῖς ἦν ἔτος, ἅπαντα
36. τὰ μέτρια παρὰ τῶν ἐπιτρόπων ἐγίνετο τῷ Ἀρι-
γνώτῳ· ἐπειδὴ δ' ἐνεγράφη Τίμαρχος ἔτος εἰς τὸ

Ἀμφιτροπῆσιν, ἐργαστήρια δύο ἐν τοῖς ἀργυρείοις, ἓν μὲν ἐν Αὐλῶνι cetera. TAYLOR.

51. Distinxi, vt debebat fieri, vt esset haec sententia: *praeter villas ante dictas, reliquit ei pater* ἕτερον (scil. χωρίον) *aliam* (villam puta) *Cephisiis, fundum* (vel agrum sine villa) *Amphitropis, et duas officinas metallicas.* REISKE.

52. ἐπὶ Θρασύλλῳ] Vel ἐπὶ Θρασύλλου. De eo loco videndus *Harpocrat.* et *Valesius. Meurs. Attic. Lect.* V. 30. More Attico, inquit *Harpocratio*, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι. TAYLOR.

53 ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κύριος ἐγένετο τῆς οὐσίας, παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην, καὶ ἠτυχηκότα, θεῖον ἑαυτοῦ, τήν τε οὐσίαν 54. 55 ἠφάνισε, καὶ τῶν ἐπιτηδείων οὐδὲν ἐδίδου τῷ Αργυνώτῳ, ἀλλὰ 39. περιεῖδεν 56 ἐκ τοσαύτης οὐσίας 56 ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθο-

53. ληξιαρχικὸν] Ita hanc vocem in exemplaribus *Aldinis* miſere depraua tam reſtituerunt vna *Brodaeus*, *Wolfius*, *Stephanus*que. TAYLOR.

54. ἠφάνισε] *occultauit*. Wolfius. Perquam infeliciter. Quid eſſet οὐσία ἀφανὴς, quid contra φανερὰ, putaſſem eum hominem in Graecis ſcriptoribus exercitatiſſimum fugere vix potuiſſe. TAYLOR.

55. ἠφάνισε] diſperdidit, effecit, vt nulla vsquam locorum conſpiceretur, funditus ſuſtulit. Rem adeo notam annotare ſuperſediſſem, niſi vidiſſem Taylorum hic de οὐσίᾳ φανερᾷ et ἀφανεῖ neſcio quae afferre, bona quidem illa ſuo loco futura, ab hoc autem alieniſſima. Verum ita ſolent antiquitatum indagatores. Iactant peritiam ſuam, immemores circumſpicere, conveniatne rei praeſenti, an minus; dummodo exprompſerint ea, quae qui ignorent, videantur ſibi in lectoribus ſuarum commentationum nonnullos habituri, cum ſint interdum protrita et triuialia. REISKE.

56. ἐκ τοσαύτης οὐσίας] *In tantis opibus*, Wolfius: Potius, *tantis opibus orbatum*, tertia nempe parte paternae hereditatis. IVRIN.

56 *a*. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῖντα] Cauſarios intelligo, quibus, etſi non militarent, tamen ſtipendium ſolueretur. Niſi forte intelligendus ſit μισθὸς ἐχὶ ὁ στρατιωτικὸς, ἀλλ' ὁ δικαſτικὸς, καὶ ἐκκλησιαſτικὸς, καὶ βουλευτικός. Sequitur enim, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν. Etſi intelligi poteſt τὸ ὑπὸ τῶν πρυτανέων τοῖς ἀδυνάτοις διδόμενον.

μισθοφορεῦντα. καὶ τὸ τελευταῖον, ὃ καὶ δεινότατον, 57. 58 ἀπολειφθέντος τε πρεσβύτε τῆς γινομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν
42. θέντος εἰς τὴν βελὴν ὑπὲρ τε μισθε, βελευτὴς ὢν, καὶ προεδρεύων ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἐκ ἠξίωσεν αὐτῷ συνεισπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδεν ἀπολέσαντα 59 τὸν τῆς πρυτα-

Paulo poſt, ἀπολειφθέντος τε πρεσβύτε τῆς γενομένης τοῖς ἀδυνάτοις δοκιμασίας, καὶ ἱκετηρίαν θέντος. WOLFIVS.

Quanto conatu quantas nugas dixerit! Vidit rem *Brodaeus*, τὸ ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφορεῦντα exponens, *in eorum ciuium numerum relatus, qui quod inualidi atque infirmi ſunt, accepto a Rep. ſtipendio aluntur.* Vide σχεσην. ad locum, et quae dixi ad *Lyſiae* Orationem de hac ipſiſſima cauſa habitam, pag. 404. Edit. Lond. TAYLOR.

57. ἀπολειφθέντος τοῦ πρεσβύτου κ. τ. λ.] Wolfius, *cum ſenex inopum explorationi non interfuiſſet*: Potius, *cum praetermiſſus eſſet ſenex in recenſione inopum.* IVRIN.

58. Sententia eſt. Arignotus cum aliquando abfuiſſet a recenſu ciuium inualidorum, ſtipem a rep. ferentium, expunctus ex albo fuerat. Quo facto ſupplicabat ſenatui, vt beneficium hoc ſibi redderetur, die obſeruata, qua Timarchus, ex fratre nepos, praeſideret. Hoc autem nil curante cauſam patrui commendatione et auctoritate ſua adiuuare, tulit repulſam, et ſtipe priuatus eſt, quam prytanes ex aerario publico ciuibus egenis et inualidis erogare ſolebant. REISKE.

59. τὸν τῆς πρυτανείας μισθόν.] *quam ex Prytaneo accipere ſolitus erat mercedem.* Ariſtophanis in *Nebulis* gloſſemata: Πρυτανεῖα δὲ τὰ νῦν καλέμενα παρὰ Ρωμαίοις σπόρτελλα. Paulo infra, ἔτι δὲ καὶ παρὰ τοῖς

πρυτανείας μισθόν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Ἀρίγνωτον Σφήττιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀναγίνωσκε. [60] Μαρτυρία. Ἀλλ' ἴσως ἄν τις εἴποι, ὡς ἀπο- 15.1.
δόμενος τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ἑτέραν ἄλλοθί πε τοῦ ἄστεος ἐκλήσατο, ἀντὶ δὲ τῆς ἐσχαλιᾶς καὶ τοῦ χωρίου τοῦ Ἀλωπεκῆσι, καὶ τῶν διμιεργῶν, καὶ τῶν ἄλ- 3.
λων, εἰς τἀργυρεῖά τι κατεσκευάσατο, ὥσπερ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ πρότερον. ἀλλ' οὐκ ἔστι [61] τοῦτῳ λοι-

πὸν

ἄλλοις Ἀττικοῖς τὰ Πρυτανεῖα. ἦν δ' ἀργύριόν τι, ὅπερ κατέθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων. BRODAEVS.

Locus σχ. *Ariſtoph.* eſt ad *Neb.* 1134. Sed haec nihil ad rem noſtram, etiamſi eſſent veriſſima. Nam hic τὸ Πρυτανεῖον non dicitur, ſed ἡ Πρυτανεία. Atque hoc longe aliud eſt. Πρυτανεία erat ſpacium XXXV. circiter dierum, vt notum eſt, quantum ſc. vnaquaque Tribus praeſideret in Senatu. Et cum ſingulis πρυτανείαις erogabatur τοῖς ἀδυνάτοις eorum congiarium, Arignotus ob nepotis inclementiam ſuo excidebat, quod illo temporis curriculo debebatur: Πρυτανεία δὲ ἡλικῶς ὁ χρόνος. διήρηται γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὁ χρόνος εἰς δέκα πρυτανείας, ὅσαι καὶ φυλαὶ ἦσαν — ὅθεν καὶ τὰς μισθοὺς, καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας, ἃ κατὰ μῆνα, ἐτέλουν. T. Magiſter in v. Πρυτανεῖον. TAYLOR.

60. μαρτυρίαι] Vel μαρτυρίαν potius. Ita quoque doctiſſimus *Marklandus*, et Cod. *Locker.* TAYLOR. Et hoc praetuli. REISKE.

61. Videtur orator ſic reliquiſſe ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοῦτο. in nominatiuo generis neutrius. *Verum ſecus hoc habet.* οὐκ ἔστι τούτῳ (in datiuo generis maſculini) λοιπὸν ὄδεν. *Nihil rerum omnium huic* (Timarcho) *ſupereſt.* REISKE.

πὸν ἐδὲν, ἐκ [62]. [63] οἰκίας, ἐ συνοικίας, οὐ χωρίον, ἐκ οἰκέτας, ἐ δάνεισμα, ἐκ ἄλλ' ἐδέν, ἀφ' ὧν ἄνθρω-
6. ποι μὴ κακοῦργοι ζῶσιν. ἀλλὰ τέτῳ ἀντὶ τῶν πατρώων περιεσι βδελυρίας, συκοφαντίας, θράσος, τρυφὴ, δειλία, ἀναίδεια, τὸ μὴ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς· ἐξ ὧν ἂν ὁ κάκιστος καὶ ἀλυσιτελέστατος πολίτης γένοιτο. Οὐ τοίνυν μόνον
9. τὰ πατρῶα κατεδήδοκεν, ἀλλὰ καὶ τὰ κοινὰ τὰ ὑμέτερα, ὅσων πώποτε κύριος γέγονεν. ἔτος γὰρ ταύτην τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἣν ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἐκ ἔστιν ἥντινα πώποτ' ἐκ ἦρξεν ἀρχὴν, ἐδεμίαν λαχὼν,
οὐδὲ χειροτονηθεὶς, ἀλλὰ πάσας παρὰ τοὺς νόμες
12. περιάμενος. ὧν τὰς μὲν πλείστας παρήσω, δυοῖν δὲ ἢ τριῶν

62. συνοικίας] *Villam* vertit Interpres. Male. Συνοικία est *Domus*, quae communis *cum aliis* habitatur. Anglice, *Lodgings*. Vid. *Aelian. V. H.* XIII. 12. et *Perizon.* ibi. Verti laxius potest. *Non domus ſua, non domus ſibi cum aliis communis.* MARKLAND.

Interpretatur ipse *Aeſchines* infra. 55. penult. ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν, ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. Vide conſimilem interpretationem Ammonii. Οἶκος, Οἰκία, Συνοικία, Οἴκημα, Οἰκίσκος. καὶ Δωμάτιον διαφέρουσιν. Οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία· οἰκία δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ἀπὸ δύο κατοικεμένη· συνοικία δὲ, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. TAYLOR.

Wolfius, *non villa.* Rectius, *ne pars quidem domus conductitiae.* Vid. pag. 55. IVRIN.

63. οἰκίας] Vbi quisque in ſuo proprio habitat. συνοικία] domus aliis ad inhabitandum mercede elocata. REISKE.

τριῶν μόνων μνησθήσομαι. λογιστὴς γὰρ γενόμενος,
πλεῖστα μὲν τὴν πόλιν ἔβλαψε, δῶρα λαμβάνων
παρὰ τῶν οὐ δικαίως ἀρξάντων, μάλιστα δ' ἐσυκο-
φάντησε [64] τῶν ὑπευθύνων τὰς μηδὲν ἠδικηκότας. ἦρ- 15.
ξε δ' ἐν Ἀνδρῳ, περιάμενος τὴν ἀρχὴν τριάκοντα μνῶν,
δανεισάμενος ἐπ' [65] ἐννέα ὀβολοῖς [66] τὴν μνᾶν, εὐπορί-
αν [67] τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τὰς συμμάχους τὰς ὑμε-
τέρας ποιούμενος. καὶ τοσαύτην ἀσέλγειαν ἐπεδείξατο
εἰς ἐλευθέρων ἀνθρώπων γυναῖκας, ἡλίκην οὐδεὶς πώ- 18.
ποθ' ἕτερος· ὧν οὐδένα ἐγὼ παρακαλῶ δεῦρο, τὴν
αὐτοῦ συμφορὰν, ἣν εἵλετο σιγᾷν, εἰς πολλοὺς [68] ἐκ-
μαρτυρῆσαι· ἀλλ' ὑμῖν τοῦτο καταλείπω σκοπεῖν.
τί δὲ προσδοκᾶτε; τὸν Ἀθήνησιν ὑβριστὴν οὐκ εἰς τοὺς 21.
ἄλλους μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ, νό-

μων

64. τῶν ὑπευθύνων] Absurde Wolfius, *qui rationes referebant*, cum omnino dictum sit de iis, qui *nondum* referebant, sed proxime erant relaturi. TAYLOR.

65. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς] Sesquifoenoris. h. e. ingentis. nam alias statum et vulgare foenus in singulas minas erant seni oboli, seu drachmae singulae menstruae. REISKE.

66. τὴν μνᾶν] *singulas minas.* RODAEVS.

67. τῇ βδελυρίᾳ] τῇ ἑαυτοῦ addit *Bern.* et *Locker.* TAYLOR. Quos secutus sum. REISKE.

68. ἐκμαρτυρῆσαι] Dubito, significetne hoc verbum ἐκμαρτυρεῖν hoc loco simpliciter enunciare, praedicare, suo testimonio proclamare, an id, quod in foro Attico significare solebat, per testimonium literis consignatum, ab absente, vel peregrinante ad iudices missum, aliquid confirmare. Sed huic posteriori modo interpretandi obstat adiunctum δεῦρο παρακαλῶ. REISK.

μων ὄντων, ὑμῶν ὁρώντων, ἐχθρῶν ἐφεστηκότων, τοῦτον αὐτὸν λαβόντα ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἀρχὴν, τίς ἂν ἐλπίσειεν ἀπολελοιπέναι τι τῶν ἀσελγεστάτων ἔργων; ἤδη νὴ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω,
24. πολλάκις ἐνεθυμήθην τὴν εὐτυχίαν τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως, κατὰ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, ἐχ ἥκιστα δὲ καὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐδεῖς ἐγένετο τῆς Ανδρίων πόλεως ὠνητής. Αλλ'
27. ἴσως καθ' αὑτὸν μὲν ἄρχων, Φαῦλος ἦν ἔτος, μετὰ πλειόνων δὲ, ἐπιεικής. πόθεν; ἔτος, ὦ Αθηναῖοι, βουλευτὴς ἐγένετο ἐπὶ ἄρχοντος Νικοφήμου. ἅπαντα μὲν ἂν διεξελθεῖν, ἃ ἐν τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἐκακούργησε, πρὸς μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας ἐκ ἂν
30. ξιον ἐπιχειρεῖν· ἃ δ' ἐστὶν ἐγγυτάτω τῆς αἰτίας, καθ' ἣν ἡ παροῦσα κρίσις ἐστὶ, ταῦτ' ἐρῶ διὰ βραχέων. ἐπὶ τοίνυν τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος, ὅτ' [69] ἐβούλευεν ἔτος, [70] ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ Ηγήσανδρος

69. Intelligimus ex hoc loco, quo anno ſuſcepta ſit haec in Timarchum ab Aeſchine actio. Conſtat Athenis neminem, niſi ſemel per vitam, βουλευτὴν fuiſſe. Porro conſtat Timarchum anno ante, quam ab Aeſchine reus ageretur, Senatorem fuiſſe. Teſtatur hoc perſpicue p. 11, 38. Fuit autem Timarchus Senator archonte Nicophemo, quod hic locus teſtatur, et paulo poſt rurſus verſus 31. Ergo anno poſt Nicophemum acta haec eſt cauſa. Sed archon fuit Nicophemus anno quarto Olympiadis 104. Habita igitur eſt haec oratio anno primo Olympiadis 105. REISKE.

70. ταμίας ἦν τῶν τῆς θεοῦ] *Mineruae*, hoc eſt, *fiſci*. Demoſth. c. *Timocrat.* καὶ χρήματα πολλὰ τῆς

δρος, ὁ Κρωβύλε ἀδελφός. [71] ἔκλεπτον δὲ τῆς πό-
λεως κοινῇ καὶ μάλα Φιλεταίρως χιλίας δραχμάς. 33.
αἰσθόμενος δὲ τὸ πρᾶγμα ἀνὴρ ἐπιεικὴς Παμφίλος
ὁ Αχερδούσιος, προσκρούσας τι τούτῳ, καὶ παροξυν-
θεὶς, ἐκκλησίας ὔσης, εἶπεν ἀναστὰς, ὦ Αθηναῖοι,
κλέπτουσιν ὑμῶν κοινῇ ἀνὴρ καὶ γυνὴ χιλίας δρα-
χμάς. θαυμασάντων δὲ ὑμῶν, πῶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 36.
καὶ τίς ὁ λόγος, εἶπε μικρὸν διαλιπών· ἀγνοεῖτε,
ἔφη, ὅ, τι λέγω; ὁ μὲν ἀνὴρ ἐστὶν Ηγήσανδρος ἐκεῖ-
νος νυνὶ, ἔφη, πρότερον δ' ἦν καὶ αὐτὸς Λεωδάμαν-
τος γυνή· ἡ δὲ γυνὴ Τίμαρχος ἔτοσίν. ὃν δὲ τρόπον
κλέπτεται τὸ ἀργύριον, ἐγὼ ἐρῶ. [72] μετὰ ταῦτα 39.
ἤδη διεξήει περὶ τοῦ πράγματος, καὶ [73] μάλα εἰ-
δότως
θεῖ καὶ τῶν ἐπωνύμων τῆς πόλεως ἔχοντα. Apertius
paulo infra ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτανέων ἕκαστον χιλίας
δραχμὰς ἱερὰς τῇ Αθήνῃ. BRODAEVS.

71. ἔκλεπτον] Hegesander et Timarchus. REISKE.

72. μετὰ ταῦτα ἤδη] Ita *Aldus*, Pro quo *Stephanus* et *Wolfius*, ita vti Nos edidimus. *Brodaeo* placet μετὰ ταῦτα ἃ ἤδει, quoniam *Andocides* quodam in loco dixit, καὶ περὶ μὲν τῶν Ερμῶν τῆς ἐπικοπῆς ἃ ἤδει. Venetus Interpres: *ac cum nonnulla* iucunda *ea in re commemorasset.* TAYLOR.

73. μάλα εἰδότως] Legisse videtur *Wolfius* εἰκότως, cum vertat *valde probabiliter*. parum certe ad mentem Oratoris, qui furtum istud non pro re probabili, sed certa et comperta habet. Vertendum itaque, *vt qui rem optime compertam haberet.* IVRIN.

Μὴ μόνον ἐπισαμένως, ἀλλὰ καὶ εἰδότως, ὡς Αἰ-
σχίνης· καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς διδάξας δὴ ταῦ-
τα. T. Magister. Vbi obseruabis, quomodo ille hunc locum distinxerit, nescio annon melius. TAYLOR.

δότως καὶ σαφῶς. διδάξας δὴ ταῦτα, τί ἐν ἐξὶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἔφη, ὃ συμβελεύω ὑμῖν; ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ καταγνῶσα τετονὶ ἀδικεῖν, καὶ ἐκφυλλοφορήσασα
42. δικαστηρίῳ παραδῷ, δότε τὴν δωρεὰν αὐτοῖς· ἐὰν δὲ μὴ κολάσωσι, μὴ δότε, ἀλλ' εἰς ἐκείνην αὐτοῖς τὴν ἡμέραν ἀπομνημονεύσατε. μετὰ ταῦτα ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βελὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, [74.75] ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτὸν, [76] ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο. ὅτι

74. ἐξεφυλλοφόρησεν αὐτὸν] Lege ἐξεφυλλοφόρησε μὲν αὐτόν. De Etymologia verbi vide *Pollucem* lib. 8. WOLFIVS.

75. ἐξεφυλλοφόρησεν] propoſuit quidem Senatui deliberationem de Timarcho ſenatu mouendo. Verum re ad ſuffragationem deducta, repudiata eſt illa auctoritas rurſusque in collegium Senatorum receptus Timarchus. REISKE.

76. ἐν δὲ τῇ ψήφῳ κατεδέξατο] Ergo facta fuit illa electio, ſi nihilominus illi ferendi ſuffragii ius reliquit Senatus. WOLFIVS.

Locum ſubobſcuriorem, et a *Wolfio* perperam intellectum ita interpretor. Iudices plerique in hac Rep. ταῖς ψήφοις ſententiam tulerunt: populus interea, in ſua quisque curia, ſi peregrinitatis cauſa ageretur, Senatus item D virorum, ſi de moribus et aptitudine Senatoris cuiuspiam inquiſitio facta eſſet, hanc rem non ψήφοις, vt ceteri, ſed τοῖς φύλλοις, *frondibus*, tranſigebant, et eorum ſententiis damnatus ἐκφυλλοφορεῖσθαι dicebatur. *Harpocratio* in v. Ἐκφυλλοφορῆσαι. Etym. M. item in eod. vocabulo (vbi pro εἴ ποτέ τις τῶν πολιτῶν ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τῆ συνεδρίου τῶν πεντακοσίων, quo etiam errore tenetur *Suidas*, repone ex Lexicis emendatioribus, τῶν βουλευτῶν)

τρ. ὅτι δ' ὁ παρέδωκε δικαστηρίῳ, οὐδ' ἐξήλασεν ἐκ 16. 1.
τῆ βουλευτηρίῳ, ἄρχομαι μὲν λέγων, ἀνάγκη δέ
ἐστιν εἰπεῖν, [77] ὅτι τῆς δωρεᾶς ἀπετύγχανε. μὴ τοί-
νυν φανῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῆ μὲν βουλῆ χαλεπήναν-
τες, καὶ πεντακοσίους ἄνδρας τῶν πολιτῶν ἀσε- 3.
φανώτους ποιήσαντες, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο,
[78] * αὐτὸν δὲ ἀφῆτε· καὶ τὸν τῆ βουλῆ μὴ συνενεγ-
κόντα ῥήτορα, τοῦτον τῷ δήμῳ [79] περιποιήσητε.
Ἀλλὰ περὶ μὲν τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς ἐστὶ τοιοῦτος,

περὶ

Poll. L. VIII. C. V. *Petit. LL. Attic.* Lib. III. Tit. I. *Sigonius* II. *de Rep. Athen.* 2. et *Meurſ.* III. *Attic. Lect.* 19. Iam Timarchus Olymp. CIV. 4. in Senatorum ordinem cooptatus, eamque, quam memoraui, δοκιμασίαν coactus ſubire, ἐξεφυλλοφορήθη, vt cum iſto populo dicam. Quod ſi ſecunda vice idem ei accidiſſet, (repetitum enim erat ſcrutinium, idque vt *Scholiaſtes* ad h. l. nos docet, non iam φύλλοις, ſed ψήφοις peractum,) ibi ab iſto coetu amotus, curiae etiam coercendus tradebatur. Hoc vero vbi non factum, ideoque praeuaricari videretur ἡ Βουλή, euenit, vt anno iſto completo, officio, quo fungebantur, exeuntes, dono iſto populari, Corona ſc. quae D viris re bene geſta de more donaretur, de qua re plenus eſt *Demoſthenes* in *Androtiana*, tum demum exciderent. Populus enim, conſilium Pamphili Acherduſii ſecutus, anno vertente, coronari noluit iſtum Senatum, ὅτι τοῦτον οὐκ ἐτιμωρήσαντο. Iſtud habe. TAYLOR.

77. ὅτι] Dele, nam turbat ſententiam. *Wolfii* Interpretatio huic rei fidem conciliabit. TAYLOR.

78. αὐτὸς] dedi de meo αὐτὸν. REISKE.

79. περιποιήσητε] Subſtituit *Bern.* et *Locker.* μὴ περιποιήσητε, verum ſine vlla neceſſitate, TAYLOR.

6. περὶ δὲ τὰς χειροτονητὰς βελτίων. καὶ τίς ὑμῶν ἐκ
οἶδεν, ὡς περιβοήτως ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν; πεμ-
φθεὶς γὰρ ὑφ' ὑμῶν ἐξεταστὴς τῶν ξένων ἐν Ερετρίᾳ,
μόνος τῶν ἐξεταστῶν ὡμολόγει λαβεῖν ἀργύριον·
καὶ ὃ περὶ τοῦ πράγματος ἀπελογεῖτο, ἀλλ' εὐθὺς
9. περὶ τοῦ τιμήματος ἱκέτευεν, ὁμολογῶν ἀδικεῖν. ὑ-
μεῖς δὲ τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε [80] ταλάντῳ
ἑκάστῳ, τούτῳ δὲ τριάκοντα μνῶν· οἱ δὲ νόμοι κελεύ-
ουσι τῶν κλεπτῶν τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας θανάτῳ ζη-
12. μιοῦσθαι, τοὺς δ' ἀρνουμένους κρίνεσθαι. τοιγαροῦν οὕ-
τως ὑμῶν κατεφρόνησεν, ὥσ' εὐθὺς ἐπὶ ταῖς δημο-
σίαις διαψηφίσεσι δισχιλίας ἔλαβε δραχμάς. φήσ-
ας γὰρ Φιλωτάδην τὸν Κυδαθηναιέα, ἕνα τῶν πο-
λιτῶν, ἀπελεύθερον εἶναι ἑαυτοῦ, καὶ πείσας ἀπο-
15. ψηφίσασθαι τοὺς δημότας, ἐπισὰς τῇ κατηγορίᾳ
ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, καὶ λαβὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα
[81] τὰ ἱερὰ, καὶ ὀμόσας μὴ λαβεῖν δῶρα, μήτε λή-
ψεσθαι, καὶ ἐπομόσας [82] τοὺς ὁρκίους θεοὺς, καὶ τὴν
ἐξώλειαν ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ, εἰλήφως [83] ἠλέγ-

80. ταλάντου] ſubaudi τιμὴν vel ζημίαν. *Irrogaſtis multam.* REISKE.

81. τὰ ἱερὰ] Vtrum victimas, an ſimulachra Deorum, quos ὁρκίους θεοὺς appellat? WOLFIVS.

82. τοὺς ὁρκίους θεοὺς] *Deos, per quos iusiurandum concipi ſolenne eſt.* Pollux lib. 8. τρεῖς θεοὺς ὀμνύναι κελεύει Σόλων, Ικέσιον, Καθάρσιον, Εξακεστήριον. At *Demoſth. c. Timocrat.* Επόμνυμι Δία, Ποσειδῶνα, Δήμητρα. BRODAEVS. Vid. σχ.

83. ἠλέγχθη] Wolfius, *celare non potuit ſe:* Immo, *compertus eſt.* IVRIN.

χθη παρὰ Λευκωνίδȣ, τȣ̃ [84] Φιλωτάδȣ κηδεςȣ̃, διὰ 1
Φιλήμονος τȣ̃ ὑποκριτȣ̃, [85] εἴκοσι μνᾶς, ἃς ἐν ὀλί-
γῳ χρόνῳ πρὸς Φιλοξένην ἀνήλωσε τὴν ἑταίραν,
καὶ πρȣ̃δωκε τὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν ὅρκον ἐπιώρκησεν.
ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι Φιλήμονα τὸν δόντα
Τιμάρχῳ τὸ ἀργύριον, καὶ Λευκωνίδην, τὸν Φιλωτά- 2
δȣ κηδεςὴν, καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνάγνωθι τὰ ἀντί-
γραφα, * [86] καθ' ἃς [87] τὴν πράσιν ἐποιήσατο τȣ̃
ἀγῶνος. Μαρτυριαι. Συνθηκαι. Περὶ μὲν ȣ̃ν τȣ̀ς πο- 2
λίτας καὶ τȣ̀ς οἰκείȣς οἷος γεγένηται, καὶ τὴν πα-
τρῴαν ȣ̀σίαν ὡς αἰσχρῶς ἀνήλωκε, καὶ τὴν ὕβριν
τι

84. Φιλωτάδου κηδεςοῦ] Bene *Wolf. Steph.* et Co
Bern. pro *Aldino* Φιλωτάδȣ τȣ̃ κηδεςοῦ. TAYLOR.

85. εἴκοσι μνᾶς] Supra l. 8. δισχιλίας δραχμά
Quod perinde est. Ita in verbis computi variare soler
Attici. Vide ad *Lysiam c. Diogit.* pag. 510 Edit. Lon
Adde supra 46. antepen. et 47. 4. Sic modo l. 5. ἐξ
άρνοις ἐπετιμήσατε ταλάντȣ, τȣ́τῳ δὲ τριάκοντ
μνῶν: Id est semitalentum TAYLOR.

86. καθὼς] dedi de meo καθ' ἃς, scil. συνθήκα
item πράσιν pro πρᾶξιν. REISKE.

87. τὴν πρᾶξιν] F τὴν πρᾶσιν, τȣτέςι, τὴν πρ
δοσίαν τȣ̃ ἀγῶνος. WOLFIVS.

τὸ πρᾶσιν, quod hariolando dedit *Wolfius*, exhiber
Codd. *Locker. Coisl* et e *Regg. Parisiensibus* duo. Verum
quoties Πράττειν et Πράττεσθαι dicantur pro *rem de*
lose transigere, mala fide agere. et similibus, ostender
viri docti ad *Thucydidem*, aliique. Et Πρᾶξις parite
de iis rebus dicitur. Me igitur non tam offendit πρᾶ
ξις, quam πρᾶξιν ποιεῖσθαι. *Quemadmodum rem con*
trouersam transegerit, Interpres Venetus. TAYLOR.

Plane πρᾶσιν. Erratum forte. IVRIN.

τὴν εἰς τὸ ἑαυτῦ σῶμα ὡς ὑπερεώρακε, σύνιτε μὲν καὶ πρὶν ἐμὲ λέγειν, ἱκανῶς δ' ὑμᾶς ὑπομιμνήσκει
27. καὶ ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. δύο δέ μοι τῆς κατηγορίας εἴδη λέλειπται, ἐφ' οἷς ἐμαυτόν τ' εἰπεῖν εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις ὑπὲρ τῆς πόλεως ὡς προήρημαι, ὑμᾶς τε βουλόμην ἂν [88]. * ἀκοῦντας,
[89] οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ
30. παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. ἔστι δ' ὁ μὲν πρῶτός μοι λόγος, προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, ἧς ἀκούω μέλλειν γίνεσθαι· ἵνα μὴ τοῦτο με παραλείποντος, ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγελλόμενος τοὺς νέους διδάσκειν, ἀπάτῃ τινὶ παραλογισάμενος ὑ-
33. μᾶς ὠφέληται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον. ὁ δὲ δεύτερος ἔστι μοι λόγος, παράκλησις τῶν πολιτῶν πρὸς ἀρετήν. ὁρῶ δὲ πολλὲς μὲν τῶν νεωτέρων προσεκόντας πρὸς τῷ δικαστηρίῳ, πολλὰς δὲ τῶν πρεσβυτέρων· ἐκ ἐλαχίστης δὲ [90] [τῶν] ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλά-
36. δος συνειλεγμένους ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν· οὓς μὴ νομίζετ' ἐμὲ θεωρήσοντας ἥκειν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὑμᾶς εἰσομένους, εἰ μὴ μόνον εὖ νομοθετεῖν ἐπίσα-

88. ἀκοῦσαι] dedi de meo ἀκούοντας. REISKE.

89. οἷς] καὶ οἷς maulut *Stephanus*, ἐφ' οἷς ſcripti *Bern. Locker.* et *Reg.* 1. In *Coisl.* quod fortaſſe ſatius eſt, deeſt ἀκοῦσαι. Ea igitur voce deleta, videamus tenorem Orationis, ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν οἷς ἐγὼ μέλλω λέγειν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς. TAYLOR.

90. Aut plane delendum eſt hoc τῶν, cum Lock. aut eius loco leg. eſt τὲς. REISKE.

σθε, ἀλλὰ καὶ κρίνειν τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ καλὰ δύνασθε· καὶ εἰ τιμᾶν ἐπίστασθε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ εἰ θέλετε κολάζειν [91] τοὺς ὀνείδη τὸν ἑαυτῶν βίον τῇ πόλει παρασκευάζοντας. λέξω δὲ 39.
πρῶτον πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς ἀπολογίας. ὁ γὰρ περιττὸς ἐν τοῖς λόγοις Δημοσθένης, ἢ τοὺς νόμους φησὶν ὑμᾶς ἐξαλείφειν δεῖν, ἢ τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐκ εἶ- 42.
ναι προσεκτέον. ἀποθαυμάζει γὰρ, εἰ μὴ πάντες μέμνησθ', ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ πορνικὸν τέλος· καὶ τοὺς πριαμένους τὸ τέλος τοῦτο οὐκ εἰκάζειν, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδέναι τοὺς ταύτῃ χρωμένους τῇ ἐργασίᾳ. ὁπότε οὖν δὴ τετόλμηκα 17.1.
[92] ἀντιγράψασθαι, πεπορνευμένῳ Τιμάρχῳ μὴ ἐξεῖναι δημηγορεῖν, ἀπαιτεῖν φησι τὴν πρᾶξιν [93] αὐτὴν οὐκ αἰτίαν κατηγόρου, ἀλλὰ μαρτυρίαν τελώνου 3.
τοῦ παρὰ Τιμάρχου τοῦτο ἐκλέξαντος τὸ τέλος. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ', ὦ Ἀθηναῖοι, σκέψασθ' ἂν ἁπλοῦν

ὑμῖν

91. τοὺς ὀνείδη] malim τοὺς ἐπ' ὀνείδει. Sed locus varie potest tentari, siue τοὺς ὄνειδος τὸν ἑαυτῶν βίον, siue τοὺς ὀνείδη τοὺς ἑαυτῶν βίους, siue τοὺς ἐπονείδιστον τὸν ἑαυτῶν βίον. Verum, quod primo posui loco, ideo id equidem praeferam, quod literarum vestigiis fidelius inhaeret. ἐπ' ὀνείδει παρασκευάζειν τῇ πόλει idem est dictu, atque ἐπ' ὀνείδει τῆς πόλεως. REISKE.

92. ἀντιγράψασθαι] Parum accurate Wolfius, *ad praetorem referre*. Αντιγράφεσθαι notat *peculiarem eam relationem*, qua quis accusantem vel accusaturum contraria actione repellit. Id monuit Scholiastes noster non ineruditus. TAYLOR.

93. αὐτὴν] malim ταύτην. REISKE.

ὑμῖν καὶ ἐλευθέριον δόξω λόγον εἰπεῖν. αἰσχύνομαι
γὰρ ὑπὲρ τῆς πόλεως, εἰ Τίμαρχος, ὁ τοῦ δήμου
6. σύμβουλος, καὶ τὰς εἰς τὴν Ελλάδα τολμῶν πρεσ-
βείας πρεσβεύειν, μὴ τὸ πρᾶγμα ὅλον ἀποτρίψα-
σθαι ἐπιχειρήσει, ἀλλὰ τοὺς τόπους ἐπερωτήσει ὅ-
που ἐκαθέζετο, καὶ τοὺς τελώνας, εἰ πώποτε παρ'
αὐτοῦ πορνικὸν τέλος εἰλήφασιν. ταύτης μὲν οὖν τῆς
9. ἀπολογίας ὑμῶν ἕνεκα [94] παραχωρησάτω. ἕτερον
δ' ἐγώ σοι λόγον ὑποβαλῶ, καλὸν καὶ δίκαιον, ᾧ
χρήσῃ, εἰ μηδὲν αἰσχρὸν σαυτῷ σύνοισθα. τόλμη-
σον γὰρ εἰς τοὺς δικαστὰς βλέψας εἰπεῖν, ἃ προσή-
κει λέγειν ἀνδρὶ σώφρονι τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν· ἄν-
12. δρες Αθηναῖοι, τέθραμμαι μὲν ἐκ παιδὸς καὶ μει-
ρακίου παρ' ὑμῖν, οὐκ ἀφανεῖς δὲ διατριβὰς διατρί-
βω, ἀλλ' ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μεθ' ὑμῶν ὁρῶμαι.
οἶμαι δ' ἄν, εἰ πρὸς ἄλλους τινὰς ἦν ὁ λόγος μοι πε-
ρὶ τῆς αἰτίας, ἧς κρίνομαι, ταῖς ὑμετέραις μαρτυ-
15. ρίαις ῥᾳδίως ἂν ἀπολύσασθαι τοὺς τοῦ κατηγόρου λό-
γους. [95.96] μὴ γὰρ ὅτι, εἰ πέπρακταί μοι τι τούτων,

94. παραχωρησάτω. ἕτερον δ' ἐγώ σοι] Nota mutationem personarum, et apostrophen. Conuertit enim se a iudicibus ad Timarchum. WOLFIVS.

95. μὴ γὰρ εἰ ὅτι] Malim, μὴ γὰρ εἴ τι πέπρακταί μοι τούτων. WOLFIVS.

Βέλτιον, μὴ γὰρ ὅτι εἰ πέπρακταί μοι τι τούτων. STEPHANVS.

Cum *Stephano* Codd. *Bern. Coisl.* et *Reg.* 1. Proxime *Bern.* τὶ τοιούτων. TAYLOR.

96. μὴ γὰρ εἰ ὅτι] duo postrema vocabula transposui. *Ego, qui vitam mihi vitalem haud ducam, si vobis*

ἀλλ' εἰ δοκῶ ὑμῖν παραπλησίως βεβιωκέναι ταῖς λεγομέναις ὑπὸ τούτου αἰτίαις, ἀβίωτον ἡγέμενος εἶναι ἐμαυτῷ τὸν λοιπὸν βίον, παραδίδωμι τὴν εἰς 18.
ἐμαυτὸν τιμωρίαν, ἐναπολογήσασθαι τῇ πόλει πρὸς τοὺς Ἕλληνας· οὐδ' ἥκω παραιτησόμενος ὑμᾶς, ἀλλὰ
97. 98. 99 καταχρήσασθέ μοι, εἰ δοκῶ τοιοῦτος εἶναι. Αὕτη μέν ἐστιν, ὦ Τίμαρχε, ἀπολογία ἀνδρὸς ἀγα- 21.
θοῦ, καὶ σώφρονος, καὶ πεπιστευκότος τῷ βίῳ, καὶ καταφρονοῦντος εἰκότως ἁπάσης βλασφημίας· ἃ δὲ πείθει σε λέγειν Δημοσθένης, ὡς ἀνδρός ἐστιν ἐλευθέρου· ἀλλὰ πόρνου, περὶ τῶν τόπων διαφερομένου. ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς ἐπωνυμίας τῶν οἰκήσεων κατα- 24.
φεύγεις, κατ' οἴκημα τὸ πρᾶγμα ἐξετάζεσθαι ἀξιῶν, ὅπου ἐκαθέζου· ἃ μέλλω λέγειν ἀκούσας, εἰσαῦθις ἃ χρήσῃ τοιούτῳ λόγῳ, ἐὰν σωφρονῇς. ὡς γὰρ

τοὺς

videar ſolummodo ita vixiſſe, vt credibilia ſint crimina mihi imputata, nedum ſi ea reapſe perpetrauero. μὴ ὅτι ſignificat idem, atque μὴ μόνον, et aliquanto etiam plus. Conſtructionis huius paulo intricatioris explicatio haec eſt. ἡγέμενός μοι τὸν βίον ἀβίωτον εἶναι· (ὡς ἐρῶ, ὅτι τοῦτο ἠγοῦμαι μόνον, εἴ τι τούτων πέπρακταί μοι, ἀλλὰ καὶ εἰ δόξαιμι μόνον ὑμῖν. REISKE.

97. καταχρήσασθέ μοι] *Supplicio meo vtamini, nolite mihi parcere.* Dicitur et χρῆσθαι. Andocides, χρῆσθε ἐμοὶ ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. Et χρήσασθέ μοι ὅ, τι βούλεσθε. BRODAEVS.

98. F. διαχρήσασθέ με, *Interficite.* WOLFIVS.

99. καταχρήσασθέ μοι bene habet. Vtimini me, ſeu corpore meo, pro lubitu veſtro, ad parandam vobis ex eo defenſionem. v. p. 37, 14. REISKE.

τὰ οἰκήματα, ἢ δ' αἱ [400] οἰκήσεις τὰς ἐπωνυμίας τοῖς ἐνοικήσασι παρέχουσιν, ἀλλ' οἱ ἐνοικήσαντες
27. τὰς τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐπωνυμίας τοῖς τόποις παρασκευάζουσιν. [1] ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν, διελόμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. [2] ἐὰν δ' εἰς ἓν
30. δήπου τούτων τῶν ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐργαστηρίων ἰατρὸς [3,4*] εἰσοικίσηται, [5] ἰατρεῖον καλεῖται· ἐὰν δ' ὁ μὲν ἐξοικίσηται, εἰς δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐργαστήριον χαλ-

15 κεὺς

400. αἱ οἰκήσεις] id est τὸ οἰκεῖν τὰς μὲν ἐνταυθοῖ, τοὺς δὲ ἀλλοθί πη. Hoc, quod alii aliis in domiciliis habitent. REISKE.

1. ὅπου μὲν γὰρ etc.] *Vbi enim plures vna domo conducta, eam in partis discretam separatim obtineant,* συνοικίαν *dicimus: sed in qua vnus degit,* οἰκίαν *appellamus.* Nimis licenter *Wolfius* horum loco ponit, *id quod pluribus exemplis ostendi superuacaneum est,* cum tamen ipse plura exempla postea subiungat. IVRIN.

2. ἐὰν δὲ] *Nam si,* Wolfius: Potius, *quod* V. IVRIN.

3. οἰκήσεται] Πότερον, οἰκίσηται. Ωσαύτως δὲ ἐξοικίσηται καὶ εἰσοικίσηται. STEPHANVS. Vtinam manus abstinuisset! Nam haec sunt pessimi commatis, l. 2. εἰσοικήσεται. *Locker.* TAYLOR.

4. Taylorum obstrepentem nil curans, cum Stephano facio, et ad eius mentem graecam huius loci orationem reformaui, in hoc vno discedens ab illo, quod pro ἰατρὸς οἰκήσεται dedi ἰατρὸς εἰσοικίσηται, cum Stephanus simplex οἰκίσηται voluisset. REISKE.

5. ἰατρεῖον — χαλκεῖον etc.] Quia Medicium, Aerarium, Fullonium, Fabrium dicere non licuit, et circuitio molestior etiam futura fuit, hic a verbis ob Latinae linguae inopiam recedendum fuit. WOLFIVS.

κεὺς εἰσοικίσηται, χαλκεῖον ἐκλήθη· ἐὰν δὲ γναφεὺς, γναφεῖον· ἐὰν δὲ τέκτων, τεκτονεῖον· ἐὰν δὲ πορνοβοσκὸς καὶ πόρναι, ἀπὸ τῆς [6] ἐργασίας εὐθὺς ἐκλήθη πορνεῖον. ὥστε σὺ πολλὰ πορνεῖα τῇ τῆς πράξεως εὐχερείᾳ πεποίηκας. μὴ οὖν ὅπερ ποτὲ ἔπραττες, ἐρώτα, ἀλλ' ὡς τοῦτο ἃ πεποίηκας, ἀπολογοῦ. Ηξει δ', ὡς ἔοικε, καὶ ἕτερος λόγος τις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ συγκείμενος. λέγει γάρ, ὡς ἡδέν 36
ἐστιν ἀδικώτερον φήμης, ἀγορεῖαι τεκμήρια καὶ παντελῶς ἀκόλουθα τῷ αὐτῷ βίῳ παρεχόμενος. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν ἐν Κολωνῷ συνοικίαν, τὴν Δή- 39
μωνος καλουμένην, ψευδῆ φησι τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· οὐ γάρ εἶναι Δήμωνος. ἔπειτα τὸν [7] Ερμῆν τὸν Ανδοκίδου καλούμενον, οὐκ Ανδοκίδου, ἀλλ' Αἰγηίδος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. [8. 9] παραφέρει δ' αὐτὸ

6. ἐργασίας] ἀπὸ τῆς ἐργασίας αὐτῆς, Codd. *Bern* et *Locker*. TAYLOR.

7. Ερμῆν τὸν Ανδοκίδου] Vid. *Plutarch.* in *Alcibiade Andocidem de Myſteriis*, *Scholiaſtem* noſtrum, *Harpocrationem*, Ανδοκ. Ερμ. *Mauſſac.* pag. 49. et ad *Harpocr.* v Ερμαῖ. *Meurſ Athen. Attic.* III. 3. viroſque doctos ad *Corn. Nepot.* in *Alcibiade*. TAYLOR.

8. Ratiocinatur ſic. Si vulgaris fama rebus in omnibus vera eſſet, fideque digna, conſequeretur hoc quoque, me, cum Batalum appellari audio auſcultare, aures arrigere, animum aduertere, inſiſtere veſtigiis, propius accedere, exiſtimare vocem hanc ad me pertinere, me vocari. Vulgari enim dicterio, non Demoſthenes ſed Batalus, clueo. Ego vero alia omnia. Stultus ſim, ſi ſcommate mouear. Fama itaque vulgaris ſaepe mendax et floccifacienda eſt. REISKE.

9. παραφέρει δ' αὐτὸν] Lego ἑαυτὸν, ſc. Δημοσθένης. W.

[10] αὐτὸν ἐν σκώμματος μέρει, ὡς ἡδὺς ἀνὴρ, καὶ περὶ τὰς ἰδίας διατριβὰς γελοῖος· εἰ μὴ καὶ ἐμὲ
42. δεῖ, φησιν, [11] ὑπακούειν τοῖς ὄχλοις, μὴ Δημοσθένην καλέμενον, ἀλλὰ Βάταλον, ὅτι ταύτην ἐξ ὑποκορίσματός [12] τινος τίτθης τὴν ἐπωνυμίαν ἔχω. εἰ δὲ Τίμαρχος ὡραῖος ἐγένετο, καὶ σκώπτεται τῇ τοῦ πράγματος διαβολῇ, καὶ μὴ τοῖς αὐτῷ ἔργοις,
18. 1. οὐ δήπου διὰ τοῦτ' αὐτὸν φησι δεῖν συμφορᾷ περιπεσεῖν. ἐγὼ δὲ, ὦ Δημόσθενες, περὶ μὲν τῶν ἀναθημάτων, καὶ τῶν οἰκιῶν, καὶ περὶ τῶν κτημάτων,
3. καὶ πάντων ὅλως τῶν ἀφώνων, πολλὰς καὶ παντοδαπὰς καὶ ἐδέποτε τοὺς αὐτοὺς ἀκούω λόγους λεγομένας. οὐ γάρ εἰσιν ἐν [14] αὐτοῖς οὔτε καλαὶ, οὔτε αἰσχραὶ πράξεις, ἀλλ' ὁ προσαψάμενος αὐτῶν καὶ παρατυχὼν, ὅστις ἂν ᾖ, [15] κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὐτοῦ

10. Αὐτὸν, ἵνα ἢ ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. STEPHANVS. Legendum αὐτὸν, vel ἑαυτόν. IVRIN. αὐτὸν *Locker.*

11. ὑπακέειν] Videtur poni pro *respondere*, *si votetur Batalus.* Sed *Aeschines* haec σκωπτικῶς affinxit Demostheni, qui conuicia in se dicta non repetere, sed dissimulare solet. WOLFIVS.

12. τινὸς non cum ὑποκορίσματος, sed cum τίτθης cohaeret. Id sibi cognomen adhaesisse ab aliqua nutrice sua, quae id sibi imposuisset. REISKE.

Wolfium hic errasse testantur loci complures Demosthenis adhuc superstites. REISKE.

14. αὐταῖς] Lege αὐτοῖς omnino. TAYLOR. Dedi αὐτοῖς auctore Tayloro, vel Mediano potius codica, in quo clare sic legitur. REISKE.

15. κατὰ τὸ μέγεθος τῆς αὐτῷ δόξης λόγον παρέχει] Wolfius, *pro magnitudine suae opinionis famam*

αὐτοῦ δόξης λόγον παρέχει· [16] περὶ δὲ τὸν τῶν ἀν- 6.
θρώπων βίον καὶ λόγον [17.18] καὶ τὰς πράξεις, καὶ
ἀψευδής τις ἀπὸ ταυτομάτου πλανᾶται φήμη κα-
τὰ τὴν πόλιν, καὶ [19] διαγγέλλει τοῖς πολλοῖς τὰς
ἰδίας πράξεις· πολλὰ δὲ καὶ μαντεύεται περὶ τῶν
μελλόντων ἔσεσθαι καὶ ἔτως ἐναργὴς ἐστι καὶ οὐ πε- 9.
πλασμένον, ὃ λέγω, ὥσθ' εὑρήσετε καὶ τὴν πόλιν ὑ-
μῶν καὶ τὸς προγόνους [20] Φήμης, ὡς θεοῦ μεγίστης,
βωμὸν

de iis ſpargit: Immo *pro magnitudine ſuae famae, ſermonibus cauſam praebet.* Vult enim Orator hominum inſignium famam non raro in cauſa eſſe, vt nomen eorum donariis, aus poſſeſſionibus affingatur, quae ſuae non fuerint. IVR.

16. περὶ] παρὰ *Bern.* Quod melius. TAYLOR.

17. τὰς πράξεις καὶ ἀψευδής] F. τὰς πράξεις, ἀληθής τε καὶ ἀψευδής τις. WOLFIVS.

Ita *Wolfius* ex ſua coniectura, cum haec verba a Codd. abſunt. *H. Stephano* videntur plura etiam abeſſe. In *Locker.* et *Reg.* 2. deficit καὶ ante ἀψευδής. Quod neſcio annon melius locum extricet. TAYLOR.

18. Locum hunc vt Stephanus dederat, ita reliqui, certa medicina e bonis libris haud ſuppetente. Videtur Aeſchines ita dediſſe. περὶ δὲ τὰς τῶν ἀνθρώπων βίας τε καὶ λόγους καὶ τὰς πράξεις καὶ τύχας ἀψευδής τις. REISKE

19. καὶ διαγγέλλει — πράξεις] Wolfius, *et vulgo actiones nunciat*, ſubiunge, *priuatas*, vel *priuatorum*. IVRIN.

20. Φήμης — βωμὸν] *Pauſanias* in *Atticis*, καὶ γὰρ Αἰδῶς σφίσι βωμός ἐστι, καὶ Φήμης, καὶ Ὀρμῆς. BRODAEVS.

Pauſaniae iſtud adduxit, aliaque quaedam huc pertinentia *Meurſ. Athen. Attic.* III. 2. TAYLOR.

βωμὸν ἱδρυμένης· καὶ τὸν Ὁμηρον πολλάκις ἐν τῇ
12. Ἰλιάδι λέγοντα, πρὸ τῆ τι τῶν μελλόντων γενέσθαι,

[21] Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε·

καὶ πάλιν τὸν Εὐριπίδην ἀποφαινόμενον, τὴν θεὸν ταύτην οὐ μόνον τοὺς ζῶντας ἐμφανίζειν δυναμένην, ὁποῖοί τινες ἂν τύγχάνωσιν ὄντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς τετελευτηκότας, ὅταν λέγῃ·

15. Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχῷ δείκνυσι γῆς.

ὁ δὲ [22] Ησίοδος καὶ διαῤῥήδην θεὸν αὐτὴν ἀποδείκνυσι, πάνυ σαφῶς φράζων τοῖς βουλομένοις [23] συνιέναι. λέγει γὰρ·

18. Φήμη δ' ἔστις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα λαοὶ
Πολλοὶ φημίζωσι· θεός νυ τὶς ἐστὶ καὶ αὐτή.

καὶ τούτων τῶν ποιημάτων τοὺς μὲν εὐσχημόνως
21. βεβιωκότας εὑρήσετε ἐπαινέτας ὄντας· πάντες γὰρ οἱ δημοσίᾳ φιλότιμοι, παρὰ τῆς ἀγαθῆς Φήμης ἡγοῦνται [24] τὴν δόξαν κομιεῖσθαι· οἷς δ' αἰσχρός ἐστιν ὁ βίος, οὐ τιμῶσι τὴν θεὸν ταύτην· κατήγορον γὰρ αὐτὴν ἀθάνατον ἔχειν ἡγοῦνται. ἀναμνήσθη-

21. Φήμη δ' εἰς στρατὸν ἦλθε] Hoc apud *Homerum* non reperitur. BRODAEVS.

Et multa apud Veteres occurrunt, quae in vulgata *Homeri* Editione non reperiuntur. Dixi alibi. Hoc tamen mirum eſt, quod dicat *Aeſchines* has voces, *ſaepenumero*, πολλάκις, in Iliade legi. TAYLOR.

22. Ησίοδος] in lib. cui titulus Εργα καὶ Ημέραι. BRODAEVS.

23. συνιέναι] Wolfius, *ſcire*: Potius, *intelligere*. IVRIN.

24. Ante aut poſt τὴν deeſſe videtur ἀθάνατον, aut ἀίδιον, aut tale quid. REISKE.

νήσθητε ἔν, ὦ ἄνδρες, τίνι κέχρησθε Φήμη περὶ 24.
Τιμάρχου. οὐχ ἅμα τἔνομα λέγεται, καὶ τὸ ἐρώ-
τημα εὐθὺς ἐρωτᾶται, ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος;
ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρεῖχόμην περί τινος, ἐπι-
ζεύετ' ἄν μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα παρέχο-
μαι, οὐ πιστεύσετε; 25. 26 ἢ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν 27.
θέμις ἐστὶν * ἐπισκήψασθαι. ἐπεὶ καὶ 27 [περὶ τῆς
Δημοσθένους ἐπωνυμίας,] οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς Φήμης,
ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης, Βάταλος προσαγορεύεται,
ἐξ ἀνανδρίας ἴσως καὶ κιναιδείας ἐνεγκάμενος ἴδιον
μα. εἰ γάρ τις σε τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια 30.
περι-

25. ἢ] Ita *Wolfius* edi voluit, consentiente quidem *Scaligero*, et Cod. *Locker*. In vulgatis erat ἦν δὲ ψ. Θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι Lysias pag. 83. ἐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι. Et pag. 402. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι ἐκ ἐπεξῆλθεν. Atque ita semper Oratores. TAYL.

26. ἦν — ἐπισκῆψαι] dedi ἢ — ἐπισκήψασθαι illud auctore Wolfio, hoc me. nam. ἐπισκήπτειν in activo est *imperare*, *mandare*. Pro *reum agere*, *insimulare* solummodo in medio vsurpatur. REISKE.

27. περὶ τῆς Δ. ἐπωνυμίας] *Quod ad Demosthenis cognomen attinet* vt latinum *de*. *De Demosthenis cognomine* subaudi, *si dicendum mihi sit*. Nota est ista praepositionis vsurpatio. Subauditur εἰ βέλεσθε ἀκούειν, *audire si vultis*. v. p. 19, 15. et quae dixi ad Polybii pag. 170. Rectius tamen haec verba pro iudicio marginali habeantur. REISKE.

28. περικλώμενος] Ita *Wolfius* pro περικλόμενος, quod est vulgatorum. *Brodaeus* autem, *Stephanus*, Cl. *Marklandus*, et Codd. *Locker*. et *Parisienses*, περιελόμενος. Id quod certissimum est. καὶ Αἰσχίνης· εἰ γάρ τις

28. 29 περιελόμενος, καὶ τοὺς μαλακοὺς χιτωνίσκους, ἐν οἷς τὰς 30 κατὰ τῶν Φίλων λόγους γεγράφεις, 31. 32 περιενέγκας δοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν, οἰόμαι ἂν αὐτοὺς, εἴ τις μὴ προειπὼν τοῦτο ποιήσειεν, ἀπο-
33. ρῆσαι, εἴ τε ἀνδρὸς, εἴ τε γυναικὸς εἰλήφασιν ἐσθῆτα. Ἀναβήσεται δ' ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ τῶν στρατηγῶν τις, ὡς ἀκέω, ὑπτιάζων καὶ κατασκοπούμενος ἑαυτὸν, ὡς ἐν παλαίστρας καὶ 33 διατριβαῖς γεγονώς·

σθ τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια περιελόμενος. T. Magister in v. Χλανίδιον. TAYLOR.

29. περικλόμενος] dedi περιελόμενος. REISKE.

30. κατὰ τῶν Φίλων] pungit praeuaricationem Demosthenis, modo pro Phormione aduersus Apollodorum agentis, modo pro hoc aduersus illum. quam inconstantiam et perfidiam paene dixerim, tametsi genus vitae, cui seruiebat Demosthenes, paene necessariam facit, negreque cauendam, vir tamen honestus et aequi seruans, castitatique conscientiae et religionis sanctitati studens haud facile neque probet, neque in se admittat. REISKE.

31. περιενέγκας] Aliter haec pungunter in Edit. *Steph.* scil. λόγους γράφεις περιενέγκας, δοὺς εἰς τὰς χεῖρας. Hic pro περιενέγκας Cl. *Marklandus* monet παρενέγκας, quod non paulo melius. Hunc locum tangit *Gellius* l. 5. *Demosthenem tradunt vestitu fincero et cultu corporis nitido venustoque et nimis accurato fuisse: hinc etiam* κομψὴ *illa* χλανὶς καὶ μαλακοὶ χιτωνίσκοι *ab aemulis aduersariisque probro data.* TAYLOR.

32. περιενέγκας bene habet. *In orbem si quis circumferat, ostendatque singulis quibusque iudicibus.* REISKE.

33. διατριβαῖς] Nam qui frequentes sunt in congressibus hominum elegantiorum, hi comtiores atque

νήσθητε ἔν, ὦ ἄνδρες, τίνι κέχρησθε Φήμῃ περὶ 24
Τιμάρχου. οὐχ ἅμα τέθνηκα, καὶ τὸ ἐρώτημα εὐθὺς ἐρωτᾶται, ποῖος Τίμαρχος; ὁ πόρνος; ἔπειτα εἰ μὲν μάρτυρας παρειχόμην περίτινος, ἐπιζεύξετ' ἄν μοι· εἰ δὲ τὴν θεὸν μάρτυρα παρέχομαι, οὐ πιστεύσετε; [25. 26] ἢ οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν 27
θέμις ἐστὶν * ἐπισκήψασθαι. ἐπεὶ καὶ [27] [περὶ τῆς Δημοσθένους ἐπωνυμίας,] οὐ κακῶς ὑπὸ τῆς Φήμης, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τῆς τίτθης, Βάταλος προσαγορεύεται, ἐξ ἀνανδρίας ἵνος καὶ κιναιδείας ἐνεγκάμενος ὄνομα. εἰ γάρ τις σε τὰ κομψὰ ταῦτα χλανίσκια 30.
περι-

25. ἢ] Ita *Wolfius* edi voluit, consentiente quidem *Scaligero*, et Cod. *Locker.* In vulgatis erat ἢν δὲ ψ. θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι Lysias pag. 83. ἐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι. Et pag. 402. ἐπισκηψάμενος τῷ μάρτυρι ἐκ ἐπεξῆλθεν. Atque ita semper Oratores. TAYL.

26. ἦν — ἐπισκῆψαι] dedi ἢ — ἐπισκήψασθαι illud auctore Wolfio, hoc me. nam. ἐπισκήπτειν in activo est *imperare*, *mandare*. Pro *rem sum agere*, *insimulare* solummodo in medio vsurpatur. REISKE.

27. περὶ τῆς Δ. ἐπωνυμίας] *Quod ad Demosthenis cognomen attinet* vt latinum *de*. *De Demosthenis cognomine* subaudi, *si dicendum mihi sit*. Nota est ista praepositionis vsurpatio. Subauditur εἰ βέλεσθε ἀκοῦσαι, *audire si vultis*. v. p. 19, 15. et quae dixi ad Polybii pag. 170. Rectius tamen haec verba pro iudicio marginali habeantur. REISKE.

28. περικλώμενος] Ita *Wolfius* pro περικλόμενος, quod est vulgatorum. *Brodaeus* autem, *Stephanus*, Cl. *Marklandus*, et Codd. *Locker.* et *Parisienses*, περιελόμενος. Id quod certissimum est. καὶ Αἰσχίνης· εἰ γάρ τις

ταύτην τινὲς διαβάλλοντες, συμφορὰν τοῖς ἔχουσι
καταστήσουσιν, οὐ ταυτὰ κοινῇ ψηφιεῖσθαι φήσουσιν
19. ὑμᾶς, ἃ καὶ ἰδίᾳ 38. 39 εὔχεσθαι. ἄτοπον γὰρ εἶ-
ναι, 40 ὡς δοκεῖν ἑαυτῷ, εἰ τὸς μὲν υἱεῖς τὸς μη-
δέπω γεγονότας ἅπαντες εὔχεσθε, οἱ μέλλοντες
παιδοποιεῖσθαι, καλὸς κἀγαθοὺς τοὺς ἰδίους φῦναι,
3. καὶ τῆς πόλεως ἀξίους· τὸς δὲ ἤδη γεγονότας, ἐφ'
οἷς προσήκει σεμνύνεσθαι τὴν πόλιν, ἐὰν καλοὶ καὶ
ὦσι διενεγκόντες ἐκπλήξωσί τινας, καὶ περιμάχη-
τοι ἐξ ἔρωτος γένωνται, τούτους, ὡς ἔοικεν, Αἰσχίνῃ
6. πεισθέντες, ἀτιμώσετε. κἀνταῦθα δή τινα κατα-
δρομὴν, ὡς ἀκήκοα, μέλλει περὶ ἐμοῦ ποιεῖσθαι, ἐπε-
ρωτῶν, εἰ οὐκ αἰσχύνομαι, αὐτὸς μὲν ἐν τοῖς γυ-
μνασίοις ὀχληρὸς ὤν, καὶ πλείστων ἐραστὴς γεγονὼς,
41 τὸ δὲ πρᾶγμα εἰς ὄνειδος καὶ κινδύνους καθιστὰς,
καὶ, τὸ τελευταῖον, ὡς ἀπαγγέλλουσί τινές μοι, εἰς
9. γέλωτα καὶ λῆρόν τινα προτρεπόμενος ὑμᾶς, 42. ἐπι-
δείξε-

38. εὔχεσθε] Omnino ita, ex sententia *Wolfii*, atque auctoritate Cod. *Bern.* Vulgo εὔχεσθαι. TAYLOR.

39. Planius quidem est εὔχεσθε, quod Taylor exhibuit. Sed bene habet εὔχεσθαι, quod Stephanus. Subauditur a communi φήσουσι. est oratio obliqua, vt est quoque in insequentibus. REISKE.

40. ὡς δοκεῖν ἑαυτῷ] ἄτοπον γὰρ εἶναι δοκεῖ αὐτῷ *Reg. I.* et *Locker.* TAYLOR.

41. τὸ δὲ πρᾶγμα] Frequentationem palaestrarum in inuidiam adduxisse, vt pro re infami haberetur, adeoque periculosa, quia verendum sit, ne iuuentus ita corrumpatur. REISKE.

42. ἐπιδείξασθαί μοι φησὶν] F. ἐπιδείξεσθαί μοι φή-

λυσεν ἐρᾶν, καὶ ὁμιλεῖν, καὶ ἀκολουθεῖν· [51] οὐδὲ
βλάβην τῷ παιδὶ, ἀλλὰ μαρτυρίαν σωφροσύνης ἡγήσατο συμβαίνειν. ἀκύρου δ', οἶμαι, καὶ ἀδυνάτου ἔτι
[52] ὄντος κρῖναι τὸν ὄντως εὔνουν καὶ μὴ, τὸν ἐρῶντα 33.
σωφρονίζει, καὶ τὰς τῆς φιλίας λόγους εἰς τὴν φρονοῦσαν καὶ πρεσβυτέραν ἡλικίαν ἀναβάλλεται· τὸ δ'
ἐπακολουθεῖν καὶ ἐφορᾶν, φρουρὰν καὶ φυλακὴν σωφροσύνης ἡγήσατο εἶναι μεγίστην. τοιγάρτοι τοὺς 36.
τῆς πόλεως μὲν εὐεργέτας, ταῖς δ' ἀρεταῖς ὑπερεπηνοχότας, Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὁ σώφρων
καὶ ἔννομος, εἴτε ἔρωτα, εἴτε [53] τρόπον αὐτὸν χρὴ προσειπεῖν, τοιούτους ἐπαίδευσεν, ὥστε τοὺς ἐπαινοῦντας τὰ ἐκείνων ἔργα, καταδεεστέρους δοκεῖν εἶναι ἐν 39.
τοῖς ἐγκωμίοις τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. Ἐπειδὴ δὲ Ἀχιλλέως καὶ Πατρόκλου μέμνησθε, καὶ Ὁμήρου,
καὶ ἑτέρων ποιητῶν, ὡς τῶν μὲν δικαίων ἀνηκόων παιδείας ὄντων, ὑμεῖς δὲ εὐσχήμονές τινες προσποιεῖσθε εἶναι, καὶ ὑπερφρονοῦντες ἰσορίᾳ τὸν δῆμον 42.
ὦ εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἡμεῖς τι ἤδη ἠκούσαμεν καὶ ἐμάθομεν, λέξομέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. ἐπειδὴ
γὰρ ἐπιχειρεῖτε Φιλοσόφων ἀνδρῶν μεμνῆσθαι, καὶ

κατα-

51. οὐδὲ βλάβην] malim οὐδ' ἐκ τούτου βλάβην. REISKE.

52. ὄντος] scil. τῷ παιδὸς. REISKE.

53. αὐτὸν] εἴτε τρόπον αὐτῶν. WOLFIVS.

Quid sibi velit hic παραδιορθωτὴς, sane nescio. Bene constat lectio, nec sollicitari debuit: *Modestus et ingenuus*, siue ille ἔρως, siue ille τρόπος sit nominandus. TAYLOR.

20. καταφεύγειν ἐπὶ τὸς εἰρημένος ἐν τῷ μέτρῳ λόγος, θεωρήσατε ἀποβλέψαντες, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰς τοὺς [54] ὁμολογημένως ἀγαθὸς καὶ χρησὸς ποιητὰς, ὅτον κεχωρίσθαι ἐνόμισαν τὸς σώφρονας, καὶ τῶν [55] ὁμοί-
3. ων ἐρῶντας, [56] καὶ τὸς ἀκρατεῖς [57], ὧν ὁ χρὴ, καὶ τοὺς ὑβριστάς. λέξω δὲ πρῶτον μὲν περὶ Ομήρε, ὃν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις καὶ σοφωτάτοις τῶν ποιητῶν [58] εἶναι τάττομεν. ἐκεῖνος γὰρ πολλαχῦ μεμνημέ-
νος περὶ Πατρόκλε καὶ Αχιλλέως, [59] τὸν μὲν ἔρωτα
6. καὶ τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῶν τῆς φιλίας ὑποκρύπτε-ται· ἡγούμενος τὰς τῆς εὐνοίας ὑπερβολὰς καταφανεῖς εἶναι τοῖς πεπαιδευμένοις τῶν ἀκροατῶν. λέγει γάρ πε Αχιλλεὺς ὀδυρόμενος τὸν τῦ Πατρόκλε θάνατον, [60]. [61] ὡς ἔν τι τῦτο τῶν λυπηροτάτων

54. ὁμολογημένως] Vel fortaſſe aduerbialiter, ὁμολογημένως. Atque ita ſcribit *Locker.* a manu 2. TAYLOR. Et ſic dedi. REISKE.

55. ὁμοίων] id eſt σωφρόνων. REISKE.

56. καὶ τὸς ἀκρατεῖς ὧν ὁ χρὴ] Sub. εἶναι ἀκρατεῖς. Niſi malis ſubintelligere, ἐρῶντας ὧν οὐ χρή. WOLFIVS.

57. ὧν ὁ χρὴ] ſcil. ἐρᾶν, ἐρῶντας. quod eſt a communi repetendum. REISKE.

58. εἶναι] Rectius abeſſet. ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις τῶν ποιητῶν τάττομεν. TAYLOR.

59. τὸν μὲν ἔρωτα] huius μὲν apodoſin non reperio. niſi pro γὰρ verſu 7. δὲ ſubſtituas. REISKE.

60. ὡς — ἀναμιμνησκόμενος] Inducerem haec verba, quia et turbant ſententiam alioquin perſpicuam, et videntur eſſe gloſſematica τῦ ὀδυρόμενος. TAYLOR.

61. ὡς ἔν τι τῦτο τῶν λυπηροτάτων ἀναμιμνησκό-

ἀναμιμνησκόμενος, ὅτι τὴν ὑπόσχεσιν τὴν πρὸς τὸν 9.
πατέρα τὸν Πατρόκλε, τὸν Μενοίτιον, ἄκων ἐψεύ-
σατο. ἐπαγγείλασθαι γὰρ [62] αὐτὸν εἰς Οπῦντα
σῶον ἀπάξειν τὸν Πάτροκλον· ἦν γὰρ Οπούντιος·
εἰ συμπέμψειεν αὐτὸν εἰς τὴν Τροίαν, καὶ παρα- 12.
κατάθοιτο αὐτῷ. ὦ καταφανὴς ἔσῃ, ὡς δι' ἔρωτα
τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῦ [63] παρέλαβεν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη,
ἃ ἐγὼ νυνὶ μέλλω λέγειν·

[64] Ω πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἦματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι. 15.
Φῆν δὲ οἱ εἰς Οπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ιλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λῆίδος αἶσαν·
Αλλ' ὃ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ. 18.
Αμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεύθειν.

Οὐ τοίνυν ἐνταῦθα μόνον σχετλιάζων φαίνεται, ἀλλ'
ἔτως αὐτὸν ἰσχυρῶς ἐπένθησεν, ὥστε παρὰ Θέτι- 21.
δος

μενος] haec verba damnat Taylor, et expungi vult, pro assutis habens, et interpretamento vocabuli ὀδυρόμενος. In quo multum fallitur. τῦτο pertinet ad insequens ὅτι τῆς ὑποσχέσεως ἐψεύσατο. Fidem a se datam, violatam commemorat, vt rem animo suo multo acerbissimam ὀδυρόμενος, id est ἐν τῷ ὀδύρεσθαι, ibi loci, vbi lamentatur Patrocli caedem. REISKE.

62. αὐτὸν hoc ad Achillem redit, vt proximum versu 11. ad Patroclum, et rursus αὐτῷ versu 12. ad Achillem. REISKE.

63. παρέλαβεν. ἔτι δὲ] F. παρέλαβεν. ἔθηκε τὰ ἔπη, vel potius ἔστι δὲ τὰ ἔπη. WOLFIVS. Quemadmodum et *Stephanus* quoque excudit, et Codd. habent.

64. ὦ πόποι] Locus est *Iliad.* Σ. 324. TAYLOR.

δος τῆς αὐτῦ μητρὸς πρασκέσας, ὅτι μὴ μετελθὼν μὲν τὸς ἐχθρὸς, ἀλλ' ἐάσας ἀτιμώρητον τὸν τῦ Πατρόκλε θάνατον, ἐπανελθὼν οἴκαδε, γηραιὸς ἐν τῇ αὑτῦ πατρίδι ἀποθανεῖται· τιμωρη-
24. σάμενος δὲ, διὰ ταχέων μέλλει τὸν βίον τελευτᾶν, εἵλετο τὴν [65] τῦ τεθνεῶτος πίστιν μᾶλλον, ἢ τὴν σωτηρίαν. ἕτως δὲ μεγαλοψύχως ἠπείγετο τὸν φονέα τὸν ἐκείνε τιμωρήσασθαι, ὥστε πάντων αὐτὸν παραμυθεμένων, καὶ κελευόντων λέσασθαι, καὶ σῖτον
27. προσενέγκασθαι, ἀπόμνυσι μηδὲν ἂν τέτων πράξειν, πρὶν ἂν τὴν τῦ Εκτορος κεφαλὴν ἐπὶ τὸν τῦ Πατρόκλε τάφον ἐνέγκη. καθεύδοντος δὲ αὐτῦ ἐπὶ τῇ πυρᾷ, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς, εἴδωλον ἐφίσαται τὸ Πατρόκλε, καὶ τοιέτων [66] ἐπεμνήσθη, καὶ τοιαῦτα
30. ἐπέσκηψε τῷ Αχιλλεῖ, ἐφ' οἷς καὶ δακρύσαι, καὶ ζηλῶσαι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν φιλίαν ἄξιον αὐτῶν ἐσιν. ἐπισκήπτει μὲν γὰρ αὐτῷ, προειπὼν, ὅτι ἐδὲ ἐκεῖνος ἀπέχει μακρὰν τῆς τῦ βίε τελευτῆς, εἴπως εἴη δυνατὸν, προδιοικήσασθαι ὅπως τὸν αὐτὸν τρό-
33. πον, ὥσπερ καὶ ἐτράφησαν καὶ ἐβίωσαν ἐν τῷ αὐτῷ, ἕτω καὶ τελευτησάντων, αὐτῶν τὰ ὀσᾶ ἐν τῇ αὐτῇ σορῷ κείσεται. ὀδυρόμενος δὲ καὶ τὰς διατριβὰς διεξιὼν, ἃς μετ' ἀλλήλων ζῶντες διέτριβον, λέγει, ὅτι ἐκ ἔτι περὶ τῶν μεγίσων, ὥσπερ τὸ πρό-

65. τοῦ τεθνεῶτος πίστιν] τὸ τηρῆσαι τὴν πίστιν τῷ τεθνεῶτι. WOLFIVS. Iuxta, τὴν αὐτῦ σωτηρίαν cum praestantissimo *Marklando*. TAYLOR.

66. ἐπεμνήσθη] F. ὑπέμνησε. Tametsi et illud nihil habet incommodi. WOLFIVS.

τερον, παθεζόμενοι μετ' ἀλλήλων μόνοι ἄποθεν 36
τῶν ἄλλων φίλων βελευσόμεθα· τὴν πίστιν, οἶμαι,
καὶ τὴν εὔνοιαν ποθεινοτάτην ἡγέμενος εἶναι. ἵνα δὲ
καὶ διὰ τῆς μέτρου τοὺς γνώμας ἀκέσητε τῆς ποιητῆς,
ἀναγνώσεται ὑμῖν ὁ γραμματεὺς τὰ ἔπη τὰ περὶ 39
τούτων, ἃ Ὁμηρος πεποίηκε. λέγε πρῶτον τὰ περὶ
τῆς Ἕκτορος τιμωρίας·

67 Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν, φίλ' ἑταῖρε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτείνω, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνείκω 42
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σείο Φονῆος.

Ἀναγίνωσκε δή, ἃ περὶ τῆς ὁμοταφίας αὐτοὺς γενέσθαι λέγει ἐν τῷ Ὕπνῳ ὁ Πάτροκλος, καὶ περὶ τῶν 21.1.
διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις·

68 Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βαλὰς

67. Ἀλλ' ἐπεὶ] Retinui in his verſibus interpretationem *Eobani Heſſi*, alicubi tamen correctione aliqua adhibita, vbi ille nimium ſibi permiſiſſe videtur. WOLF.

Locus *Homeri* eſt Il. Σ. 333. vbi tamen ſcribitur,

Νῦν δ' ἐπεὶ ἦν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος etc.

Modo in *Homero* ἐνθάδ' ἐνεῖκαι habent Editi. Quo pacto etiam hic legit Cod. *Steph.* et *Coisl.* item. De auctoritate *Homeri* et *Euripidis* ab *Aeſchine* hic adducta, et de vſu Poetarum in proſa oratione, ſeu potius *de modo allegandi*, nonnulla *Hermogenes* in capite περὶ χρήσεως ἐπῶν ἐν πεζῷ λόγῳ. pag. 434. Edit. Criſpin. TAYLOR.

68. Οὐ γὰρ ἔτι κ. τ. λ.] *Homer. Iliad.* Ψ. 77. Varietatem, non profecto leuem, qua ab Editis hic diſcedit *Aeſchines*, ſatis cum diligentia, non tamen ſumma, adnotarunt *Homeri* Editores. Similiter de loco proximo, qui occurrit *Iliad.* Σ. 95. TAYLOR.

3. Βελεὰς ἐξόμενοι βελεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
Ἀμφέχανε συγερὴ, ἥπερ λάχε γενόμενόν περ.
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
6. Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρναμένον δηΐοις Ἐλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
9. Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμενα ὀξέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἶναι πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ· τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
12. Ὡς ὁμῶ ἐτραφέμεν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
15. Ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
18. Ἐτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ὡς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι.

Ὡς τοίνυν ἐξῆν ἂν αὐτῷ σωθῆναι μὴ ἱμωρησαμένῳ τὸν
21. τὸν Πατρόκλου θάνατον, ἀναγνωθι, ἃ λέγει ἡ Θέτις·

Ὠκύμορος δή μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Ἕκτορα πότμος ἕτοιμος.
24. Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τεθναίην· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι, ὅ μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν.

27. Ὁ τοίνυν ἀθενὸς ἧττον σοφὸς τῶν ποιητῶν Εὐριπίδης, ἤν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾶν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος, λέγει που·

Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.
Πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ ἀπειθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι·

Ἦλθ' δὲ πολλῶν [69] ἠρέθην λόγων κριτὴς,
Καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Τἀναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς [70.71] πέρα.
[72] Κἀγὼ μὲν οὕτω, [73] χ' ὥσις ἔς' ἀνὴρ σοφὸς,
Λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
[74] Σκοπῶν δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται.

Οσις

69. ἠρέθην] *Brodaeus* et *Wolfius* pro eo, quod erat in *Aldinis*, ἠρέθη. TAYLOR.

70. πέρι] *Barnesius* edidit παρὰ. TAYLOR.

71. πέρι] dedi πάρα. *ex vna* (vt vulgo vsurpant) *circumstantia.* REISKE.

72. Κἀγὼ μὲν οὕτω, ὅσις etc.] *Barnesius* οὕτως. *Wolfius* vero cum *Scaligero* οὕτω, χ' ὅσις ἔς' ἀνὴρ σοφός. καὶ ὅσις *Locker.* TAYLOR.

73. οὕτω ὅστις] dedi οὕτω χὡσις, id est καὶ ὅσις. dudum ante sic conieceram, quam prodiret cl. Valkenari ad Euripidis fragmenta diatriba, qui p. 270. pari modo verba haec exhibuit. REISKE.

74. Σκοπῶν, δίαιταν] Ita *Wolfius*, ita in fragmentis *Euripidis* hunc locum distinxit *Barnesius*, qui et ita reddidit,

Ego namque certis scire dum quaero notis,
Probus an sit aliquis, speculor ingenium viri,
Et quod sequatur vsque viuendi genus.

Ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ,
Οὐ πώποτ' ἠρώτησα· γινώσκων, ὅτι
42. [75] Τοιοῦτος ἔσθ' οἷοισπερ ἥδεται ξυνών.

Σκέψασθε δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γνώμας, ἃς ἀποφαίνεται ὁ ποιητής. ἤδη δὲ πολλῶν πραγμάτων φησὶ γεγενῆσθαι κριτὴς, ὥσπερ νῦν ὑμεῖς δικασταί·
22.1. καὶ τὰς κρίσεις ἐκ τῶν μαρτυριῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν [76] ὁμιλιῶν φησὶ [77] ποιεῖσθαι, ἐκεῖσε ἀποβλέπων, πῶς τὸν καθ' ἡμέραν
3. βίον ζῇ ὁ κρινόμενος, καὶ ὁντινα τρόπον διοικεῖ τὴν ἑαυ-

Illud profecto cautum et solers, dignum illud *Barnesii* sagacitate, quod, dum in mores cuiuspiam inquirat, *hominis specularetur ingenium et viuendi genus.* Non potuit profecto planiori aut simpliciori via peruenire eo, quo voluit. Verum an in isto oraculo spectetur *Euripidis* sapientia? Ille quidem dicit, *si hominis specularī ingenium atque indolem velimus, inquirendum est in vitae genus, amicitias et consuetudines.* Quo sensu, et sane bellus est, locum habebit *Stephani* punctura,

Λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
Σκοπῶν ὁίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται. TAYLOR.

75. Τοιοῦτός] Malim,

Τοιοῦτός ἐσθ' οἷοισπερ ἥδεται ξυνών. WOLFIVS.

Atque ita, si *Stephano* fides, in MStis exemplaribus reperitur. TAYLOR. Dedi ἔσθ' οἷοισπερ. REISKE.

76. ὁμιλῶν] Placet ὁμιλιῶν. BRODAEVS.

Ita *Stephanus* quoque et *Wolfius* ediderunt. Modo, pro ποιεῖσθαι, πεποιῆσθαι ille. TAYLOR.

77. ποιεῖσθαι] haud displicet πεποιῆσθαι. Sed et praesens locum facile tueatur. *Iudicare se ait solere.* REISKE.

Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων ἔρως
Ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν, ὧν εἴην ἐγώ.

Πάλιν τοίνυν ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν τῷ Φοίνικι ἀποφαίνεται, ὑπὲρ τῆς γεγενημένης αὐτῷ πρὸς τὸν πατέρα διαβολῆς ἀπολογούμενος, καὶ ἀπειθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι·

Ἠδὴ δὲ πολλῶν [69] ἠρέθην λόγων κριτὴς,
Καὶ πόλλ' ἀμιλληθέντα μαρτύρων ὕπο
Ταὐναντί' ἔγνων συμφορᾶς μιᾶς [70.71] πάρα.
[72] Κἀγὼ μὲν ἕτω, [73] χ' ὥσις ἐς' ἀνὴρ σοφὸς,
Λογίζομαι τἀληθὲς εἰς ἀνδρὸς φύσιν,
[74] Σκοπῶν δίαιταν ἥντιν' ἐμπορεύεται.

Os

69. ἠρέθην] *Brodaeus* et *Wolfius* pro eo, quod erat i *Aldinis*, ἠρέθη. TAYLOR.

70. πέρι] *Barnesius* edidit παρὰ. TAYLOR.

71. πέρι] dedi πάρα. *ex una* (vt vulgo vsurpant *circumstantia.* REISKE.

72. Κἀγὼ μὲν ἕτω, ὅσις etc.] *Barnesius* ἕτως. *Wolfius* vero cum *Scaligero* ἕτω, χ' ὅσις ἐς' ἀνὴρ σοφός. κἀ ὅσις *Locker.* TAYLOR.

73. οὕτω ὅστις] dedi ἕτω χὥσις, id est καὶ ὅσις. du dum ante sic conieceram, quam prodiret cl. Valkenar ad Euripidis fragmenta diatriba, qui p. 270. pari mo do verba haec exhibuit. REISKE.

74. Σκοπῶν, δίαιταν] Ita *Wolfius*, ita in fragmenti *Euripidis* hunc locum distinxit *Barnesius*, qui et ita red didit,

Ego namque certis scire dum quaero notis,
Probus an sit aliquis, speculor ingenium viri,
Et quod sequatur vsque viuendi genus.

μαι; μὴ δημηγορεῖν Τίμαρχον πεπορνευμένον, καὶ
12. τὴν πατρῴαν ἀσίαν κατεδηδοκότα· [85] ὑμεῖς δὲ τί
ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι, ὧν ἂν ἡ δίω-
ξις ᾖ. Ινα δὲ μὴ μακρολογῶ περὶ τῶν ποιητῶν δι-
εξιὼν, ἀνδρῶν ἐρῶ πρεσβυτέρων καὶ γνωρίμων ὑμῖν
ὀνόματα, καὶ μειρακίων καὶ παίδων· ὧν τοῖς μὲν,
15. διὰ τὴν εὐπρέπειαν πολλοὶ γεγόνασιν ἐρασταὶ, ἐνίοις
δὲ τῶν ἐν ἡλικίᾳ ἔτι καὶ νῦν εἰσίν· ὧν ἀδεὶς πώποτ'
εἰς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀφῖκται Τιμάρχῳ.
καὶ πάλιν ὑμῖν ἀντιδιέξειμι ἀνδρώπων πεπορνευ-
μένων αἰσχρῶς καὶ φανερῶς ὀνόματα· ἵνα ὑμεῖς
18. ἀναμνησθέντες καταγνῶτε εἰς τὴν προσήκουσαν
τάξιν Τίμαρχον. πρῶτον δὲ λέξω τὰ τῶν [86] ἐλευ-
θέρων καὶ καλῶς βεβιωκότων ὀνόματα. γινώσκετε,
ὦ Αθηναῖοι, Κρίτωνα τὸν Ασυόχου, καὶ Περικλεί-
δην τὸν [87]. [88] Περιθοίδου, καὶ Πολεμαγένη, καὶ Παν-
τολέον-

85. ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε] ὑμεῖς δὲ τί ὀμωμόκατε; ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθαι κ. τ. λ. WOLFIVS.
Ita fere *Bern.* et *Scal.* ὑμεῖς δ' ὀμωμ. Cod. *Reg.* 1. ὑμεῖς δὲ ὅτι *Locker.* Vulgo, ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε ὑπὲρ αὐτῶν ψηφιεῖσθε κ. τ. λ. TAYLOR.

86. ἐλευθέρων] malim ἐλευθέρως, quod interdum pro ἐλευθερίως vſurpatur. REISKE.

87. Περιθοίδου] Nomen hominis *populare* cenſet eſſe *Meurſius* de *Popul. Attic.* et abeſſe *gentile*, hoc modo, Περικλείδην τὸν *** Περιθοίδου, vel reſcribendum eſſe Περικλείδην τὸν Περιθοίδην. Hoc poſterius habet *Locker.* et ſatius eſt. TAYLOR.

88. Περιθοίδου] malim Περιθοίδου, vt ſit patronymicum a Περίθοος. multa eiusmodi nomina occur-

τολέοντα τὸν Κλεαγόρου, καὶ Τιμησίθεον τὸν δρο- 21.
μέα, καλλίστους οὐ μόνον τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ καὶ
τῶν Ελλήνων γεγενημένους, καὶ πλείστων, καὶ σω-
φρονεστάτων τυχόντας ἐρασῶν· ἀλλ' ὅμως οὐδεὶς
πώποτε αὐτοὺς ἔψεξε. πάλιν ἐκ τῶν μειρακίων, καὶ
τῶν ἐν παισὶν ἔτι καὶ νῦν ὄντων, πρῶτον μὲν τὸν ἀ- 24.
δελφιδοῦν τῷ Ιφικράτει, υἱὸν δὲ Τισίᾳ τῇ Ραμνε-
σίᾳ, ὁμώνυμον δὲ τῷ νυνὶ κρινομένῳ Τιμάρχῳ, ὃς
εὐπρεπὴς ὢν ἰδεῖν, τοσοῦτον ἀπέχει τῶν αἰσχρῶν,
ὥστε πρώην ἐν τοῖς κατ' ἀγρὸν Διονυσίοις κωμῳδῶν
ὄντων ἐν Κολυττῷ, καὶ [89] Παρμένοντος, τῇ κωμικῇ 27.
ὑποκριτῇ, εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον,
ἐν ᾧ ἦν, εἶναί τινας πόρνας μεγάλας Τιμαρχώδεις·
ἀδεὶς ὑπελάμβανεν [90] εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ
πάντες. ἔτω κληρονόμος εἶ τῇ ἐπιτηδεύματος. πά-
λιν Αντικλέα τὸν ταδιοδρόμον, καὶ Φειδίαν τὸν ἀ- 30.
δελφὸν τῇ Μιλησίᾳ. ἔτι δὲ εἰπεῖν ἔχων πολλούς,
παύσομαι· ἵνα μὴ δόξω τὸν ἔπαινον θεραπείᾳ τινὶ
κατ' αὐτῶν ποιεῖσθαι. περὶ δὲ τῶν ὁμοτρόπων [91] Τι-
μάρχῳ, [92] φεύγων τὰς ἀπεχθείας, ὧν ἥκισά

μοι

runt in nominibus Athenienſium propriis in ἰδης deſinentia, a nominibus heroum ducta. REISKE.

89. παραμένοντος] F. Παρμένοντος. Proprium certe nomen aliquod requiritur. WOLFIVS.

90. εἰς τὸ μειράκιον] ſubaudi τοῦτο εἰρῆσθαι. REISKE.

91. Τιμάρχῳ] F. Τιμάρχῳ. WOLFIVS.

92. φεύγων] F. μὴ φεύγων. Sed ſi negatio recte abeſt, τὸ, ὧν ἥκιστά μοι μέλει, μνησθήσομαι, ſubintelligito ἀνθρώπων, et non, ἀπεχθειῶν. Vt dicat, ſe quidem re-

33. μοι μέλει, [93] μνησθήσομαι. τίς γὰρ ὑμῶν τὸν ὀρφανὸν καλούμενον Διόφαντον ἐκ οἶδεν; ὃς τὸν ξένον πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπήγαγεν, ᾧ παρήδρευεν Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεὺς, ἐπαιτιασάμενος τέτταρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πράξεως ταύτης ἀπεσεσηκέναι·
36. καὶ τὰς νόμους λέγων, οἱ κελεύουσι τὸν ἄρχοντα τῶν ὀρφανῶν ἐπιμελεῖσθαι, τὰς ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης κειμένους [94]. [95] ὑπερβεβηκώς· [τοῦτον δὴ τίς ἐκ] ἐμίσει; ἢ τίς τῶν πολιτῶν ἐκ ἐδυσχέραινε Κηφισόδωρον,

formidare inimicitias, sed eos nominaturum, quorum odia facillime contemnat. WOLFIVS.

Vertendum, *eorum vero, qui moribus Timarcho similes sunt, nullo inimicitiarum metu, quae mihi minime curae sunt, mentionem faciam.* Wolfius, cum τὸ ὦν ad ὁμοτρόπων, non ad ἀπεχθείας retulerit, sensum peruertit. IVRIN.

οὐ φεύγων Cod. *Beru.* TAYLOR.

93. μνησθήσομαι] subaudi μόνων, idem est ac si dixisset τούτων μόνων νῦν μνησθήσομαι, ὧν ἥκιστά μοι μέλει. Solos illos commemorabo, quorum inimicitias mihi conscisce nil reformido. v. p. 23, 34. REISKE.

94. ὑπερβεβηκώς, ἐμίσει] Fortasse addendum, ὑπερβεβηκώς. τοῦτον δὴ τίς ἐκ ἐμίσει; WOLFIVS. In *Reg.* 2. et *Locker.* deest etiam ἐμίσει. Et recte quidem. videtur enim esse marginalis glossa τῷ ἐδυσχέραινε, quod statim sequitur. TAYLOR.

95. ἐμίσει, quod olim pone ὑπερβεβηκώς legebatur, expunxi, vt turbans sententiam, a bonae quoque notae codicibus, teste Tayloro, exsulans. Quamquam, mei si res fuisset arbitrii, e loco suo transtulerim potius in alium, et verba sic struxerim. ὑπερβεβηκώς. ἢ τὶς τ. π. ἐκ ἐμίσει, ἐκ ἐδυσχέραινε Κηφ. REISKE.

ρον, τὸν τῦ Μόλωνος καλούμενον, καλλίστην ὥρων
ὄψεως ἀκλεέστατα διεφθαρκότα; ἢ Μνησίθεον τὸν
τῦ Μαγείρυ καλούμενον, ἢ πολλοὺς ἑτέρους, ὧν ἑκὼν 39.
ἐπιλανθάνομαι; ἐ γὰρ ἐπεξελθεῖν αὐτῶν ἕκαστον
κατ' ὄνομα πικρῶς βούλομαι; ἀλλὰ μᾶλλον
τῶν τοιούτων ἔργων ἀπορεῖν ἂν εὐξαίμην ἐν τῷ
λόγῳ, διὰ τὴν πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. ἐπειδὴ δὲ 42.
ἑκατέρων προελόμενοι τινὰς διεξεληλύθαμεν, χω-
ρὶς μὲν τοὺς διὰ σωφροσύνην ἐρωμένους, χωρὶς δὲ τοὺς
εἰς ἑαυτοὺς ἐξαμαρτάνοντας· ὑμεῖς ἤδη τοῦτ' ἐρω-
τηθέντες ἀποκρίνασθε πρὸς ἐμὲ, εἰς ὁποτέραν τά-
ξιν τὸν Τίμαρχον καταγέμετε· πότερον εἰς τοὺς ἐρω- 23.1.
μένους, [96] ἢ εἰς τοὺς πεπορνευμένους; ἐκῶν μὴ κα-
ταλιπὼν ἦν εἵλου συμμορίαν, [97] αὐτομολήσης εἰς
τὰς τῶν ἐλευθέρων διατριβάς. Εἰ δ' ἐπιχειρῶσι 3.
λέγειν, ὡς οὐχ ἡτάιρηκεν, ὅτις μὴ κατὰ συγγρα-
φὰς ἐμισθώθη, καὶ γραμματεῖον, καὶ μάρτυρας
ἀξιῶσί με τούτων παρασχέσθαι· πρῶτον μὲν τοὺς
περὶ τῆς ἑταιρήσεως νόμους μέμνησθε, ἐν οἷς ἐδαμῶ
μνείαν ὁ νομοθέτης περὶ συνθηκῶν πεποίηται. ἐ 6.
γὰρ, εἰ κατὰ γραμματεῖόν τις ἑαυτὸν κατήσχυνε,
τοῦτ' ἐζήτασεν, ἀλλὰ παντελῶς ὅπως ἂν ἡ πρᾶ-
ξις γένηται, τὸν πράξαντα κελεύει μὴ μετέχειν
τῶν

96. Verba εἰς τοὺς πεπορνευμένους videntur iterenda. Desideratur enim responsio ad praemissam interrogationem. REISKE.

97. αὐτομολήσεις] F. cum optimo *Marklando*, σχ. et Cod. *Bern.* αὐτομολήσῃς. TAYLOR.

τῶν τῆς πόλεως κοινῶν. εἰκότως. ὅστις γὰρ νέος ὢν
9. ἀπέσχη δι' αἰσχρὰς ἡδονὰς τῆς εἰς τὰ καλὰ φιλοτι-
μίας, τοῦτον ἐκ ὠήθη δεῖν πρεσβύτερον γενόμενον,
ὁ τὰς νόμους εἰσφέρων, ἐπίτιμον εἶναι. ἔπειτα καὶ
τὴν εὐήθειαν τοῦ λόγου τούτου ῥᾴδιόν ἐστιν ἐξετάσαι.
πάντες γὰρ ἂν τοῦθ' ὁμολογήσαιμεν, ὅτι τὰς συν-
12. θήκας [98] τὰς πρὸς ἀλλήλους ἀπιστίας ἕνεκα ποιού-
μεθα· ἵνα ὁ μὴ παραβὰς τὰ γεγραμμένα, δίκην
λάβῃ τῇ ψήφῳ παρὰ τοῦ παραβάντος. ἐκοῦν εἴπερ τὸ πρᾶγμα [99] δίκης προσδεῖται, τοῖς κατὰ
γραμματεῖον ἡταιρηκόσιν, ἂν ἀδικῶνται, ἢ τῶν νό-
μων, [500] * ἐξ ὧν ἔτοί φασιν, ἐπικρεία καταλεί-
15. πεται. καὶ τίς ἂν ὁ λόγος ἑκατέρα φανείη; μὴ γὰρ
ὑπ' ἐμοῦ [1] λεγόμενον, ἀλλὰ γινόμενον τὸ πρᾶγμα
νομίσητ' ὁρᾶν. ἔστω γὰρ ὁ μὲν μισθωσάμενος δίκαιος
εἰς τὸ πρᾶγμα· ὁ δὲ μισθωθεὶς ἄδικος καὶ μὴ βέ-
βαιος. ἢ πάλιν τἀναντίον, ὁ μὲν μισθωθεὶς, μέ-
18. τριος καὶ ποιῶν τὰ ὡμολογημένα, ὁ δὲ τὴν ἡλικίαν
προλαβὼν, καὶ μισθωσάμενος, ἐψεύσθω. καὶ δι-
καιοῖς ὑμᾶς αὐτὸς νομίσατε καθῆσθαι. οὐκοῦν ὁ
πρεσβύτερος, ἀποδοθέντος τοῦ ὕδατος αὐτῷ καὶ
λό-

98. τὰς secundi loco malim τῆς. REISKE.

99. δίκης προσδεῖται, τῆς κ. τ. λ.] Lege τοῖς. refertur enim ad ἡταιρηκόσιν. WOLFIVS.

500. ὧν] dedi de meo ἐξ ὧν, *ex iis*, vel *secundum ea, quae hi aiunt.* REISKE.

1. Poſt λεγόμενον videtur ἀκοεῖν deeſſe. *Exiſtimate vos rem, non oratione mea expoſitam audire, ſed oculis praeſentem, cum geritur, cernere.* REISKE.

ᾧ λόγῳ, κατηγορίαν μετὰ σπουδῆς, βλέπων δηλονότι πρὸς ὑμᾶς, ἐρεῖ· ἐμισθωσάμην, ὦ Ἀθηναῖοι, 21.
Τίμαρχον ἑταιρεῖν ἐμαυτῷ κατὰ τὸ γραμματεῖον, τὸ παρὰ Δημοσθένει κείμενον· ἐδὲν γὰρ κωλύει οὕτως εἰρῆσθαι· ἐ[3] δὴ ποιεῖ μοι τὰ ὡμολογημένα· καὶ ταῦτ' ἤδη διέξεισι δηλονότι, πρὸς τοὺς δικαστὰς λέγων, ἃ χρὴ τὸν τοιοῦτον ποιεῖν. ἔπειτα ἐ κατα- 24.
λευσθήσεται ἐ μισθούμενος τὸν Ἀθηναῖον παρὰ τοὺς νόμους, καὶ προσόφλων ἄπεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, ἐ τὴν ἐπωβελίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλην ὕβριν; ἀλλ' ἐχ ἕτος, ἀλλ' ὁ μισθωθεὶς [4.5] δικάζεται. λεγέτω δὴ πα-

2. Post λόγῳ videtur, non ſolum τυχὼν deeſſe, quod cum λόγου cohaereat, ſed etiam ποιούμενος. Quod poſtulat inſequens κατηγορίαν, alias id ſine fulcro natuturum, vt ſic legatur. καὶ λόγῳ τυχὼν, ποιούμενος μετὰ σπουδῆς κατηγορίαν, *et impetrata dicendi venia, cum accuſationem exſequeretur.* Neque enim dici poteſt ἐρεῖ κατηγορίαν, pro ἐρεῖ ἐν κατηγόρῳ τάξει. REISKE.

3. δὴ] Melius δέ. Ἐμισθωσάμην Τίμαρχον ἑταιρεῖν — ἐ δὲ ποιεῖ τὰ ὡμολογημένα. TAYLOR.

4. δικάζεται] Vel δικαζέτω potius: *Finge iam conductum litem intendere.* Atque eo conſilio locum vertiſſe *Wolfium* video. TAYLOR.

5. δικάζεται] Taylor ſuadet δικαζέτω, in quo humani quid paſſus eſt, immemor differentiae, quae inter actiuum huius verbi mediumque intereſt. δικαζέτω foret *iudicato*, id quod ab hoc loco eſt alieniſſimum. Obverſabatur eius animo δικαζέσθω, *iure experitor*, *iure agito*. Bene habet vulgata, idem ſignificans, atque προσποιέμεθα νῦν καὶ τίθεμεν ὅτι δικάζεται. Mutandum ſi quid ſit, quod video nil eſſe, malim, non ἕτος, ſed ἔτως legi. ἀλλ' οὐχ ἔτως. *Sed cauſſa ſic non habeto.*

27. δὴ παρελθὼν ὁ σοφὸς Βάταλος ὑπὲρ αὐτῦ, ἵν' εἰδῶμεν, τί ποτ' ἐρεῖ. ἄνδρες δικασταὶ, ἐμισθώσατό με ἑταιρεῖν αὐτῷ ἀργυρίῳ ὀξισδηποτοῦν· οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἔτως εἰρῆσθαι· κἀγὼ μὲν ἅπαντα καὶ πεποίηκα, καὶ ἔτι καὶ νῦν ποιῶ κατὰ τὸ γραμματεῖον,
30. ἃ χρὴ ποιεῖν τὸν ἑταιρῦντα. ἔτος δὲ ὑπερβαίνει τὰς συνθήκας. ἔπειτ' οὐ πολλὴ κραυγὴ παρὰ τῶν δικαστῶν [6] αὐτῷ ἀπαντήσεται; τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ; ἔπειτα [7.8] ἐκβάλλη εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανοῖ, ἢ πράττει

Fingamus rem contra esse, atque modo ponebamus. Verum, quod dixi, causa nulla nos hoc quidem loco a vulgata discedere cogit. ἔτος redit ad conductorem. REISKE.

6. αὐτῶν] dedi αὐτῷ, *qui tumultus ei non occurret?* REISKE.

7. ἐκβάλλη] Legendum videtur secunda persona, εἰσβάλλεις (sic et in oratione *Lycurgi contra Leocratem*) εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ πράττεις (Vulg. πράττει) τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν; WOLFIUS.

Coisl. et *Regg.* 1. 2. ἐμβάλλει. *Locker.* et *Bern.* ἐμβάλλῃ. Neglexit *Wolfius* τὸ, στεφανοῖ, quod non debuit, cum sit ceteris impurius. στεφανοῦται *Bern.* concilians cum πράττει. TAYLOR.

8. ἔπειτα ἐκβάλλη] Reliqui locum hunc in manifesto vitio, quoniam eorum, quae ad illud tollendum seu libri, seu ingenia virorum doctorum attulerunt, nihil satisfacit. Videtur orator mihi quidem sic reliquisse. τίς γὰρ οὐκ ἐρεῖ, εἴ γε τοιοῦτος ἐμβάλλει εἰς τὴν ἀγορὰν, ἢ στεφανῦται [vel στέφανον αἰτεῖ] ἢ πράττει τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν. *Ecquis iam non aget oratorem, si huiusmodi homo* [ista fama, istis moribus, atque Timarchus] *in forum irrumpit, coronam gerit* [aut *petit*, h. e. *honores*. honorum enim iudicia et insignia erant coronae]

τεις τι τῶν αὐτῶν ἡμῖν; ἐκεῖν ἐδὲν ὄφελος τῆς συγ- 33.
γραφῆς. πόθεν οὖν ἴσχυκε, καὶ σύνηθες γεγένη-
ται λέγειν, ὡς κατὰ γραμματεῖον ἤδη τινὲς ἡταί-
ρησαν, ἤδη ἐρῶ. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν· τὸ δ' ὄνο-
μα οὐ λέξω, [9] τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω· οὐδὲν
προειδόμενος ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἐγὼ διεξῆλθον ὡς
ὑμᾶς, λέγεται [10]. [11] κατὰ τὰς συνθήκας ἡταιρηκέ- 36.
ναι τὰς παρ' Ἀντικλεῖ κειμένας, ἐκ ὧν ἰδιώτης, ἀλλὰ
[12] πρὸς τὰ κοινὰ προσιών· καὶ λοιδορίαις περιπίπ-
των, εἰς συνήθειαν ἐποίησε τῷ λόγῳ τότε τὴν πό-
λιν καταστῆναι· καὶ [13] διὰ τοῦτο ἐρωτῶσί τινες, εἰ κα-
τὰ γραμματεῖον ἡ πρᾶξις γεγένηται; ὁ δὲ νομοθέ- 39.
της ἐχ ὅπως τὸ πρᾶγμα γεγένηται ἐφρόντισεν,
ἀλλ' ἐὰν ὁπωσοῦν μίσθωσις γεγένηται, κατέγνωκε

τοῦ

aut aliud quid, quodcunque tandem *agit pari nobiscum iure?* Senatores munere fungentes coronas gerebant, annoque functionis euoluto, Senatus munere decedens a populo coronam petebat auream, teſtimonium virtutis et rei bene geſtae, quo acta ſua confirmarentur, et rata haberentur. Sed medicina deſperato huic loco aut nulla, aut a melioribus libris veniet. REISKE.

9. τὰς γὰρ ἀπεχθείας φεύγω] Videtur Ironia. Nam et ſatis declarat, quis ille fuerit, et ſupra ſe contemnere inimicitias eſt profeſſus. Etſi aliud eſt ſcorti, aliud viri in Rep. verſati ſuſcipere odium. WOLFIVS.

10. παρὰ τὰς συνθήκας] Omnino legendum κατὰ τὰς συνθήκας, vt in pag. ſequente l. 2. κατὰ γραμματεῖον. IVRIN. κατὰ ſimiliter *Bern.* et *Locker.* TAYLOR.

11. παρὰ] praetuli κατὰ. REISKE.

12. Poſt πρὸς τὰ κοινὰ videtur ἤδη deeſſe. REISKE.

13. τοῦτο an τοῖτον praeſtet, ambigo. REISKE.

τῦ πράξαντος αἰσχύνην. Ἀλλ' ὅμως ἔτω σαφῶς τέτων διωρισμένων, πολλαὶ παρεμβολαὶ λόγων ὑπὸ
42. Δημοσθένους εὑρεθήσονται. καὶ ταῖς μὲν [14] ὑπὲρ τῦ πράγματος κακοηθείαις λεγομέναις ἧττον ἂν τις ἀγανακτήσειεν· ἃ δὲ [15] ἔξωθεν ἐπεισάξεται, λυμαινόμενος τὰ τῆς πόλεως δίκαια, ἐπὶ τέτοις ἄξιόν ἐστιν ὀργισθῆναι. πολὺς μὲν γὰρ ὁ Φίλιππος ἔ-
24.1. σαι· ἀναμιχθήσεται δὲ καὶ τὸ τῦ παιδὸς ὄνομα Ἀλεξάνδρε. καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἀμεσός τις ἔτος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπός ἐστι. τὸ μὲν
3. γὰρ εἰς τὸν Φίλιππον τῷ λόγῳ πλημμελεῖν, ἁμαθὲς μὲν καὶ ἄκαιρον· ἔλαττον δ' ἔ μέλλω λέγειν ἁμάρτημα. ὁμολογεμένως γὰρ εἰς ἄνδρα, καίπερ ἐκ ὢν αὐτὸς ἀνὴρ, τὰς βλασφημίας ποιήσεται. ὅταν δὲ ταῖς εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναις με-
6. ταφοραῖς ὀνομάτων αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιεῖ. ὡς γὰρ πὰς ἐμὰς εὐθύνας βλάπτων, ἃς ὑπὲρ τῆς πρεσβείας μέλλω διδόναι, [16] φήσει μὲ, ὅτ' αὐτὸς πρώην πρὸς

14. ὑπὲρ] Ita excudebat *Wolfius*. Editi ὑπό. TAYLOR.

15. ἔξωθεν] quae argumenta forinsecus afferet atque ingeret, causae suae ergo, quae mala et conclamata est, defendendae, a moribus aliorum populorum petita, penes quos amor puerorum honestus, et a legibus seu concessus, seu imperatus est, vel vulgari more sancitus. Vel potius τὰ ἔξωθεν h. l. sunt res a causa praesente alienae. Id quod insequentia docent. v. p. 24, 17. REISKE.

16. φησί] φήσει μὲ. WOLFIVS. Hoc cum verbo ἀγανακτῆσαι componendum. BRODAEVS.

τὴν βελὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς Αλεξάνδρου [17]. [18] διεξήει, ὡς ἐν τῷ πότῳ ἡμῶν κιθαρίζοι, καὶ λέγοι ῥήσεις τι- 9.
νὰς, καὶ ἀντικρούσεις πρὸς ἕτερον παῖδα· καὶ περὶ τούτων, ἃ δή ποτε αὐτὸς ἐτύγχανε γινώσκων, πρὸς τὴν βελὴν ἀπεφήνατο, οὐχ ὡς συμπρεσβευτὴν, ἀλλ' ὡς συγγενῆ, τοῖς εἰς τὸν παῖδα σκώμμασιν ἀγαν- ακτήσας. ἐγὼ δ' Αλεξάνδρῳ μὲν εἰκότως διὰ τὴν 12.
ἡλικίαν ἐδιέλεγμαι, Φίλιππον δὲ νῦν μὲν διὰ τὴν
τῶν λόγων [19] εὐφημίαν ἐπαινῶ· ἐὰν δ' αὐτὸς [20] ἐν τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἔργοις γένηται οἷος νῦν ἐστιν ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδιον τὸν καθ' αὑτὸν ποιήσεται ἔπαινον. ἐπετίμησα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 15.
Δημοσθένει, οὐ τὸν παῖδα ἐκθεραπεύων, ἀλλ', ἐὰν τὰ τοιαῦτα ἀποδέχησθε, ὁμοίαν νομίζων τὴν πόλιν φανήσεσθαι τῇ τὸν λέγοντος ἀκοσμίᾳ. Ολως δὲ, 18.
ὦ Αθηναῖοι, τὰς ἔξωθεν τοῦ πράγματος ἀπολογίας μὴ προσδέχησθε· πρῶτον μὲν, τῶν ὅρκων ἕνεκεν, οὓς ὠμόσατε· δεύτερον δὲ, ὑπὲρ τοῦ μὴ παρακρουσθῆ-

17. διεξίη] διεξίες *Beru.* Codd. autem *Locker. Regg.* I. 2. διεξήες. Quod eſt reſcribendum. Pag. 51. l. 7. μετὰ ταῦτα ἤδη διεξήες περὶ τοῦ πράγματος. TAYLOR.

18. διεξίη] dedi διεξήες. REISKE.

19. εὐφημίαν] qua ſcil. Philippus in ſuis ad S. P. Q. A. literis, item in ſuis ad nos legatos ſermonibus coram vſus eſt. REISKE.

20. ἐν τοῖς π. ὑ. ἔ. γεγένηται] Sententia poſtulat vel γένηται, vel γεγένηται, ὑποτακτικῶς. WOLFIVS. *H. Stephanus* etiam in ſua nitidiſſima editione repoſuit γένηται. TAYLOR.

κρεσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπε [21] τεχνίτε λόγων. [22] μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἄρξομαι διδάσκων ὑμᾶς. Δημοσθέ-
21. νης γὰρ, ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν ἐσίαν ἀνάλωσε, περιῆε περὶ τὴν πόλιν θηρεύων νέους πλουσίους ὀρφανές· ὧν οἱ μὲν πατέρες τετελευτήκεισαν, αἱ δὲ μητέρες διῴκουν τὰς ἐσίας. πολλὰς δ' ὑπερβὰς, ἑνὸς τῶν δεινὰ πεπονθότων ὑπὸ τέτε μνησθήσομαι. κατ-
24. ιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν, καὶ ἐκ [23] εὐνομεμένην, ἧς ἡγεμὼν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονεῦσα, καὶ νοῦν ἐκ ἔχουσα, νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε τὴν ἐσίαν, Ἀρίσαρχος ὁ τῦ Μόσχε· τέτε προσποιησάμενος ἐρασὴς εἶναι, καὶ τὸ μειράκιον εἰς τὴν
27. 24. [25] Φιλίαν]αὑτὴν προσκαλεσάμενος, ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ξητόρων [26] πρω-

21. Poſt τεχνίτε λόγων aliquid deeſſe recte vidit Taylor. Neſcio, an his paucis defectus expleatur καὶ μιαρῦ, ἕ τὸν τρόπον (vel τὴν βδελυρίαν) νῦν διηγήσομαι. REISKE.

22. μικρὸν] Quis non videt hic in lacuna multa eſſe intercepta? TAYLOR.

23. εὐνομεμένην] De domo, tanquam de ciuitate, loquitur. WOLFIVS. Vid. *Th. Magiſter*, Εὐνομεῖσθαι.

24. Φιλίαν] Φιλανθρωπίαν legit et exponit *T. Magiſter*. TAYLOR.

25. εἰς τὴν Φιλίαν ταύτην] bene ſi habet, ſignificat, in illam pellexit amicitiam praeclaram, omnibus notam, cuius exitus tam felix fuit. malim tamen ταύτη legi, *hac ratione*. REISKE.

26. πρωτεύσαντα κατὰ λόγον] ἀντὶ τῦ, ἐν τοῖς λόγοις, ἢ κατὰ τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις. WOLF.

τεύσοντα, [27] καταλογον ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων [28] ἀποφαίνων, τοιῶτων εἰσηγητὴς αὐτῷ καὶ διδάσκαλος ἔργων ἐγένετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν πατρίδα, ἕτος δ' αὐτῷ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεξέρηκε· Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀρισάρχῳ τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὴν γλῶτταν [29] ἀποτμηθεὶς, ἣ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν [30] σο- 30. 33.

φιστὴν

27. καταλογον] Suſpicabar φοιτητῶν h. l. deeſſe, antequam e Tayloro intelligerem, in mſto quodam codice ſupplementum hoc, quod adſciui, legi ῥητόρων ὑπ' αὐτῷ γεγενημένων. REISKE.

28. ἀποφαίνων] Si verbum hoc non redundat, ſic diſtinguo et ordino verba, — ἐμπλήσας ἀποφαίνων ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσοντα κατὰ λόγον τοιούτων etc. WOLFIVS.

Vulgata lectio ita ſe habet, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσαντα κατάλογον ἀποφαίνων. Quam iuxta cum *Woiſio* et alii quoque emendant. Notabile maxime eſt, quod repraeſentat *Reg. 1.* ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων πρωτεύσαντα, κατάλογον ἀποφαίνων ῥητόρων ὑπ' αὐτῷ γεγενημένων. TAYLOR.

29. ἀποτμηθεὶς] ἐκτμηθεὶς Suidas, qui totum hoc comma laudat v Παῤῥησία. TAYLOR.

30. σοφιστὴν] Recte. Vide *Perizon.* Praef. ad *Aelian. Var. Hiſt.* Sic Pythagoras apud *Herodot.* IV. 95. vocatur σοφιστὴς, et Solo. I. 29. MARKLAND.

Ὅτι μὲν δὴ πάλαι σεμνόν τε ἦν, καὶ ἐπ' ἀξιώσει, καὶ ὅτι Σόλωνα σοφιστὴν ὠνόμαζον οἱ τότε ἄνθρωποι, καὶ Πυθαγόραν, ἀπειροκάλου ἂν εἴη κωμῳδοποιῶν ὑμᾶς

χρεσθῆναι ὑπὸ ἀνθρώπε [21] τεχνίτε λόγων. [22] μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἄρξομαι διδάσκων ὑμᾶς. Δημοσθέ-
21. της γὰρ, ἐπειδὴ τὴν πατρῴαν ἐσίαν ἀνάλωσε, περι-
ῄει περὶ τὴν πόλιν θηρεύων νέους πλουσίους ὀρφα-
νούς· ὧν οἱ μὲν πατέρες τετελευτήκεισαν, αἱ δὲ μη-
τέρες διῴκουν τὰς ἐσίας. πολλοὺς δ' ὑπερβὰς, ἑνὸς
τῶν δεινὰ πεπονθότων ὑπὸ τέτε μνησθήσομαι. κατ-
24. ῳκὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν, καὶ ἐκ [23] εὐνομεμένην,
ἧς ἡγεμὼν μὲν ἦν γυνὴ μέγα φρονεῦσα, καὶ νοῦν ἐκ
ἔχουσα, νεανίσκος δὲ ὀρφανὸς ἡμιμανὴς διεχείριζε
τὴν ἐσίαν, Ἀρίσαρχος ὁ τε Μόσχε· τέτε προσ-
ποιησάμενος ἐρασὴς εἶναι, καὶ τὸ μειρακίον εἰς τὴν
27. 24. [25] Φιλίαν]αὐτὴν προσκαλεσάμενος, ἐλπίδων κενῶν
ἐμπλήσας, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ῥητόρων [26] πρω-

21. Poſt τεχνίτε λόγων aliquid deeſſe recte vidit Taylor. Neſcio, an his paucis defectus expleatur καὶ μαρῶ, ἃ τὸν τρόπον (vel τὴν βδελυρίαν) νῦν διηγήσομαι. REISKE.

22. μικρὸν] Quis non videt hic in lacuna multa eſſe intercepta? TAYLOR.

23. εὐνομεμένην] De domo, tanquam de ciuitate, loquitur. WOLFIVS. Vid. *Th. Magiſter*, Εὐνομεῖσθαι.

24. Φιλίαν] Φιλανθρωπίαν legit et exponit *T. Magiſter*. TAYLOR.

25. εἰς τὴν Φιλίαν ταύτην] bene ſi habet, ſignificat, in illam pellexit amicitiam praeclaram, omnibus notam, cuius exitus tam felix fuit. malim tamen ταύτῃ legi, *hac ratione*. REISKE.

26. πρωτεύσαντα κατὰ λόγον] ἀντὶ τε, ἐν τοῖς λόγοις, ἢ κατὰ τὴν δεινότητα τὴν ἐν τοῖς λόγοις. WOLF.

τεύσοντας, [27] καταλογον ξητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων [28] ἀποφαίνων, τοιούτων εἰσηγητὴς αὐτῷ καὶ διδάσκαλος ἔργων ἐγένετο, ἐξ ὧν ἐκεῖνος μὲν φεύγει τὴν πατρίδα, ἔτος δ' αὐτῷ τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια προλαβὼν τρία τάλαντα ἀπεξέρηκε· Νικόδημος δ' ὁ Ἀφιδναῖος ὑπ' Ἀριστάρχου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὴν γλῶτταν [29] ἀποτμηθείς, ἣ ἐπαρρησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. ἔπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν [30] σο- 30. 33.

φιστὴν

27. καταλογον] Suspicabar φοιτητῶν h. l. deesse, antequam e Taylori intelligerem, in msto quodam codice supplementum hoc, quod adsciui, legi ξητόρων ὑπ' αὐτῷ γεγενημένων. REISKE.

28. ἀποφαίνων] Si verbum hoc non redundat, sic distinguo et ordino verba, — ἐμπλήσας ἀποφαίνων ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ξητόρων πρωτεύσοντα κατὰ λόγον τοιούτων etc. WOLFIUS.

Vulgata lectio ita se habet, ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ξητόρων πρωτεύσαντα κατάλογον ἀποφαίνων. Quam iuxta cum *Woisio* et alii quoque emendant. Notabile maxime est, quod repraesentat *Reg. I.* ὡς αὐτίκα δὴ μάλα τῶν ξητόρων πρωτεύσαντα, κατάλογον ἀποφαίνων ξητόρων ὑπ' αὐτῷ γεγενημένων. TAYLOR.

29. ἀποτμηθεὶς] ἐκτμηθεὶς Suidas, qui totum hoc comma laudat v Παρρησία. TAYLOR.

30. σοφιστὴν] Recte. Vide *Perizon.* Praef. ad *Aelian. Var. Hist.* Sic Pythagoras apud *Herodot.* IV. 95. vocatur σοφιστὴς, et Solo. I. 29. MARKLAND.

Ὅτι μὲν δὴ πάλαι σεμνόν τε ἦν, καὶ ἐπ' ἀξιώσει, καὶ ὅτι Σόλωνα σοφιστὴν ὠνόμαζον οἱ τότε ἄνθρωποι, καὶ Πυθαγόραν, ἀπειροκάλου ἂν εἴη κωμῳδοποιῶν ὑμᾶς

6. σα τοῖς αἱρεσωμένοις, ὥσθ' ὁ μὲν φεύγων κατηγό-
ρει, ὁ δὲ κατηγορῶν ἐκρίνετο· οἱ δὲ δικασταὶ, ὧν μὲν
ἦσαν δικασταὶ ἐπελάθοντο, ὧν δ' οὐκ ἦσαν κριταὶ,
περὶ τούτων ἤκουον. ὑμέτερον δ' ἐστὶν ἔργον πρὸς ταῦ-
τα ἀντιτεταχθαι, καὶ [41] πανταχῆ παρακολου-
9. θοῦντας μηδαμῆ [42] παρεκκλίνειν αὐτὸν ἐᾶν, μηδὲ
τοῖς ἔξω τῆ ἀγῶνος λόγοις [43] διισχυρίζεσθαι· ἀλλ',
ὥσπερ ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις, εἰς τὸν τῆ πράγμα-
τος [44] * αὐτῆ δρόμον εἰσελαύνετε. κἂν ταῦτα ποιῆ-
τε, ἃ καταφρονηθήσεσθε, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἕξετε
12. γνώμην νομοθετοῦντες καὶ δικάζοντες· εἰ δὲ μή, δό-
ξετε, [45] μελλόντων μὲν γίνεσθαι τῶν ἀδικημάτων,
προαιτιάσεσθαι καὶ ἐγγίζεσθαι, γεγονότων δὲ, ἐκ
ἔτι φροντίζειν. ὡς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἰρῆσθαι, ἐὰν
μὲν κολάζητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἔσονται ὑμῖν οἱ νόμοι
15. καὶ καλοὶ καὶ κύριοι· ἐὰν δ' ἀφῆτε, [46] καλοὶ μὲν,
κύριοι

41. πανταχῆ] καὶ πανταχῆ coniecit *Stephanus* et Cl. *Marklandus*. Ita MSS. *Coisl.* et *Reg.* 1. 2. TAYLOR. Praepoſui καὶ. REISKE.

42. παρεκκλίνειν] παρεκκλίνειν. WOLFIVS. Ita in iisdem libris ſcribitur. Et vtraque emendatio proba eſt. TAYLOR. Praetuli παρεκκλ. REISKE.

43. διισχυρίζεσθαι] Potius ἰσχυρίζεσθαι, *niti*, *fretum eſſe*. WOLFIVS.

44. αὐτὸν] dedi de meo αὐτῆ. v. verſu 22. REISKE.

45. μελλόντων μὲν κρίνεσθαι] Quia ſequitur γεγονότων δὲ, malim γίγνεσθαι. WOLFIVS.

Satis quidem bene, cum *Coisl.* et *Reg.* 1. γίνεσθαι, atque alter *Regius* γίγνεσθαι habeat. TAYLOR.

46. καλοὶ μὲν] Supra p. 5. *vlt.* erat μόνον, vbi locus hic iisdem verbis legitur. vtrumque bene. REISKE.

κύριοι δ' ἐκ ἔτι. Ὧν δὲ ἕνεκα ταῦτα λέγω, ἐκ ὀκνήσω πρὸς ὑμᾶς παῤῥησιάσασθαι· ἔσαι δ' ὁ λόγος ἐπὶ παραδείγματος. διὰ τί οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὺς νόμυς μὲν καλῶς κεῖσθαι, τὰ δὲ ψηφίσματα τῆς πόλεως εἶναι καταδεέστερα, καὶ τὰς κρί- 18.
σεις ἐνίοτε τὰς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἔχειν ἐπιπλήξεις; ἐγὼ τὰς τύτων αἰτίας ἐπιδείξω. ὅτι τὺς μὲν νόμυς τίθεσθε ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις, οὔτε κέρδυς ἕνεκ' 47 ἀδίκυ, οὔτε χάριτος, οὔτ' ἔχθρας, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ μόνον τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἀποβλέπον- 21.
τες· ἐπιδέξιοι δ', οἶμαι, φύντες ἑτέρων μᾶλλον, εἰκότως κἀμλίσους νόμυς τίθεσθε· ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πολλάκις ἀφέμενοι τῶν εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λόγων, ὑπὸ τῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀλαζονευμάτων ὑπάγεσθε· καὶ πάντων ἀδε- 24.
κώτατον ἔθος εἰς τὺς ἀγῶνας παραδέχεσθε. ἐᾶτε γὰρ τὺς ἀπολογυμένυς ἀντικατηγορεῖν τῶν κατηγορούντων. ἐπειδὰν δ' ἀποσπασθῆτ' 48 ἀπὸ τῆς ἀπολογίας, καὶ 49 τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γένησθε, εἰς λήθην ἐκπεσόντες τῆς κατηγορίας, ἐξέρχεσθ' ἐκ τῶν δικαστηρίων, ἀδὲ παρ' ἑτέρυ δίκην εἰληφότες· 27.
ἔτε παρὰ τῦ κατηγόρυ· ψῆφος γὰρ κατ' αὐτοῦ οὐ δίδοται· ἔτε παρὰ τῦ ἀπολογυμένυ. ταῖς γὰρ ἀλλο-

47. ἀδίκυ] Plenius et melius *Reg.* 2. ἔτε κέρδυς ἕνεκ' ἀδίκυ, ἔτε χάριτος, ἔτ' ἔχθρας. TAYLOR.

48. ἀπὸ τῆς ἀπολογίας] ἢν δεῖ ποιήσασθαι τὸν φεύγοντα. WOLFIUS.

49. τὰς ψυχὰς ἐ. ἑτέρων γ.] Ferri hoc potest. Sed et legi queat, ταῖς ψυχαῖς ἐφ' ἑτέροις γένησθε. WOLF.

ἀλλοτρίαις αἰτίαις ἀποτρεψάμενος τὰ ὑπάρχοντα
30. αὐτῷ ἐγκλήματα, ἐκπέφευγεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου· οἱ δὲ νόμοι καταλύονται, καὶ ἡ δημοκρατία διαφθείρεται, καὶ τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει. εὐχερῶς γὰρ ἐνίοτε [50] λόγον ἄνευ χρησῦ βίᾳ προσδέχεσθε. ἀλλ' ἐ Λακεδαιμόνιοι· καλὸν δ' ἐστὶ καὶ τὰς
33. ξενικὰς ἀρετὰς μιμεῖσθαι. δημηγοροῦντος γάρ [51] τινος ἐν τῇ τῶν Λακεδαιμονίων ἐκκλησίᾳ, ἀνδρὸς βεβιωκότος μὲν αἰσχρῶς, λέγειν δ' εἰς ὑπερβολὴν δυνατοῦ, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων, ὥς φασι, κατὰ τὴν ἐκείνε γνώμην ψηφίζεσθαι μελλόντων, παρελθών
36. τις τῶν γερόντων, ἂς ἐκεῖνοι καὶ αἰσχύνονται καὶ δεδίασι, καὶ τὴν τῆς ἡλικίας αὐτῶν [52] ἐπωνυμίαν ἀρχὴν μεγίστην εἶναι νομίζουσι, καθισάσι δ' αὐτὸς ἐκ τῶν ἐκ παιδὸς εἰς γῆρας σωφρόνων· [53] τούτων εἷς, ὡς

50. Poſt λόγον videtur deeſſe χρησὸν. REISKE.

51. τινος.] *Plutarchus*, qui hanc hiſtoriolam narrat, Πολιτ. Παραγγελμ. pag. 388. Edit. Baſil. 1574. Lacedaemonium hunc Demoſthenem vocat. Ἐν δὲ Λακεδαίμονι τινὸς Δημοσθένους, ἀνδρὸς ἀκολάστου, γνώμην εἰπόντος ἀρμόζουσαν, ἀπέῤῥιψεν ὁ δῆμος· οἱ δὲ Ἔφοροι πληρώσαντες ἕνα τῶν γερόντων, ἐκέλευσαν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν λόγον ἐκεῖνον, ὥσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ ῥυπαροῦ μεταχεράσαντες, ὅπως εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς πολλοῖς. Et hanc hiſtoriam habes apud *Gellium* XVIII. 3. TAYLOR.

52. ἐπωνυμίαν ἀρχὴν] γερουσίαν appellant *Gellius* XVIII. 3. *Ariſtotel. Polit.* II. *Xenoph.* in *Lacedaem. Rep.* et *Plutarch.* in *Lycurgo*. BRODAEVS.

53. τούτων εἷς] Repetitio ob longiorem, εἴτε παρεμβολὴν, εἴτε παρένθεσιν. WOLFIVS.

ὡς λέγεται, παρελθὼν ἰσχυρῶς ἐπέπληξε τοῖς Λακεδαιμονίοις, καί τι τοιοῦτο κατ' αὐτῶν ἐβλασφή- 39.
μησεν, ὡς ἀ[54] πολὺν χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβόλοις χρώμενοι. ἅμα δὲ [55.56] παρακαλέσας ἄλλον τινὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἄνδρα, λέγειν μὲν ἐκ εὐφυοῦς, τὰ δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρὸν, καὶ πρὸς δικαιοσύ- 42.
νην καὶ ἐγκράτειαν διαφέροντα, ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς αὐτὰς εἰπεῖν γνώμας ἕτως ὅπως ἂν δύνηται, ἃς εἶπεν ὁ πρέσβυς ῥήτωρ· ἵν', ἔφη, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φθεγξαμένου ψηφίσωνται, τὰς δὲ τῶν [57.58] ὑποδεδειλιακότων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων 26. I.
φωνὰς μηδὲ τοῖς ὠσὶ προσδέχωνται. ταῦθ' ὁ γέρων, ὁ ἐκ παιδὸς σεσωφρονηκὼς, παρήνεσε τοῖς ἑ-
αυτοῦ.

54. πολὺν] Sic recte legitur in edd. Aldi et Wolfii, vt neſciam, qui πόλιν, tam craſſus error, in Stephani editionem irrepſerit. REISKE.

55. παρακελεύσας] Πότερον, παρακαλέσας, ὡς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν εἶπε, [ſc. p. 20. l. 7.] παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ προτρέπει δημηγορεῖν. STEPHANVS.

56. παρακελεύσας] recepi Stephani coniecturam, παρακαλέσας. REISKE.

57. ὑποδεδειλιακότων] Lego ἀποδεδειλιακότων, ſc. ἐν ταῖς μάχαις, καὶ ἐκ ὑπομεινάντων τὸς πολεμίους. WOLFIVS.

58. Tametſi Wolfii coniecturam ἀποδεδειλιακότων haud ſim repudiaturus, ſi a bonis auctoribus confirmetur, ſatius tamen duxi veruſtam lectionem reuocari, quae non eſt intolerabilis. ὑπὸ poteſt in tali compoſitione idem atque πρὸ ſignificare. δειλιᾶν πρὸ τοῦ κινδύνου. REISKE.

3. αὐτῷ πολίτας. [59.60] ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον ἢ τὸν κίναιδον Δήμοσθένην [61] εἴασε πολιτεύεσθαι. Ινα δὲ μὴ δοκῶ Λακεδαιμονίοις θεραπεύειν, καὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων μνησθήσομαι. [62] ἔτω γὰρ ἦσαν πρὸς τὰς αἰσχύνας χαλεπαὶ, καὶ περὶ πλείστου τῶν
6. τέκνων τὴν σωφροσύνην ἐποιοῦντο, ὥς γ' ἀνηρ εἷς τῶν πολιτῶν εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν ἃ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, [63.64] ὑφ' ἧς προδήλως ἔμελλεν ἀπολεῖ-
9. σθαι [65] διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη· καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς

59. ταχὺ γὰρ ἂν Τίμαρχον] Iſtud ἂν reſtituit cum *Wolfio H. Stephanus.* a Codd. vero abeſt. TAYLOR.

Scribendum videtur τάχα, forſitan et ἐάσαι. Εἰρωνεύεται hoc in loco Orator. *Haec*, inquit, *ſeuerus ille ſenex ſuis ciuibus. Forte enim paſſus eſſet Timarchum vel ciuaedum Demoſthenem rempublicam capeſſere.* IVRIN.

60. ταχὺ] pro τάχα. Quod exemplo non caret, ego equidem haud ſollicitauerim. REISKE.

61. εἴασε an εἴασαν legatur perinde erit, quorum illud ad ſenem, hoc ad Lacedaemonios redeat. Oratio eſt ironica. REISKE.

62. ἔτω — καὶ π. πλείστου] Τὸ ἔτω etiam ad περὶ πλείστου pertinet. ἔτω περὶ πλείστου ἐποιοῦντο. vt Cicero *in tam optima cauſa* dixit. WOLFIVS.

63. ἀφ' οὗ] Correxit ὑφ' ἧς *Wolfius.* Rectèque. Itaque etiam MSS. *Coisl.* et *Reg.* 1. TAYLOR.

64. ἀφ' οὗ videri poſſit bene habere. *a quo facto, vnde, qua de re.* quia tamen ſequitur, συγκαθειργμένη, [ſcil. τῷ ἵππῳ,] et quia codices in ὑφ' ἧς conſentiunt, meritò hoc praefertur. REISKE.

65. διὰ λιμὸν] ſubaudi ἐξηγριωμένου. REISKE.

τῆς οἰκίας ταύτης [66] ἔσηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος ἔτος καλεῖται [67] „παρ ἵππον καὶ κόρην.„ [68] ὁ δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν ἐνδοξότατος, γέγραφεν ἀρχαίως καὶ σεμνῶς περὶ τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας. τὴν γὰρ γυναῖκα, 12.
ἐφ' ᾗ ἂν ἄλλῳ μοιχὸς, ἐὰν ἁλῷ κοσμεῖσθαι, ἐὰν εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ εἰσιέναι, ἵνα μὴ τὰς ἀναμαρτήτους

τῶν

66. ἔσηκε τὰ οἰκόπεδα] Nemo ſcil. aream illam aedificare voluit, vt ominoſam. WOLFIVS.

67. παρ' ἵππον καὶ κόρην] lis, quae habet σχσης ad hunc locum, adiunge illa *Suidae*, Πάριππον καὶ Κόρη, (emendatius *Photius* MS. Παρ' ἵππον καὶ κόρην) τόπος Αθήνησιν, ἕτω καλέμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ιπομανὴς τέτομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππε μαινομένε, διότι λαθραία μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐποιήσατο, ἀφ' ἧ Πάριππος καὶ Κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται. Haec ille; ſaniora tamen multo verba, (quae idem produxit in Ιπομένης) *Nicolai Damaſceni* in *Excerpt. Conſtantin. Porphyr.* Ιπομένης Αθηναίων ἄρχων, ὃς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς δι' αἰτίαν τοιάνδε. Ην αὐτῷ θυγάτης, ἥντινα τῶν ἀστῶν τινος αἰσχύναντος λάθρα, ὑπ' ὀργῆς καθεῖρξεν εἰς οἴκημα δήσας σὺν ἵππῳ, καὶ τροφὴν ἑδετέρῳ εἰσέπεμπεν. πιεσθεὶς ἔν λιμῷ ὁ ἵππος, ἐφορμήσας τῇ παιδὶ ἀνήλωσεν αὐτήν, καὶ αὐτὸς ὕστερον ἀπέθανε. μετὰ ταῦτα ἐπισκαφείσης αὐτῷ τῆς οἰκήσεως, ἀπ' ἐκείνε ὁ χῶρος ἐκαλεῖτο ἵππε καὶ Κόρης. TAYLOR.

68. ὁ δὲ Σόλων κ. τ. λ.] Hunc locum ita laudat *Suidas* v. Αρχαῖον. Ο δὲ Σόλων, ὁ τῶν νομοθετῶν μάλιστα εὐδοκιμῶν, γέγραφεν ἀρχαίως. TAYLOR.

τῶν γυναικῶν ἀναμιγνυμένη διαφθείρῃ· ἐὰν δ' εἰσίῃ ἢ κοσμῆται, τὸν ἐντυχόντα κελεύει καταρρῆ-
15. γνῦναι τὰ ἱμάτια, καὶ τὸν κόσμον ἀφαιρεῖσθαι, καὶ τύπτειν, [69] εἰργόμενον θανάτῳ, καὶ τῷ ἀναίσχυντον ποιῆσαι· ἀτιμῶν τὴν τοιαύτην γυναῖκα, καὶ τὸν βίον ἀβίωτον αὐτῇ παρασκευάζων. καὶ τοὺς [70] προαγωγὰς γράφεσθαι κελεύει, κἂν ἁλῶσι, θανά-
18. τῳ ζημιῶν, ὅτι ὧν ἐξαμαρτάνειν ἐπιθυμούντων, ὀκνοῦντων καὶ αἰσχυνομένων ἀλλήλοις ἐντυγχάνειν, αὐτοὶ τὴν αὐτῶν ἀναίδειαν παρασχόντες ἐπὶ μισθῷ, [71] τὸ πρᾶγμα εἰς διάπειραν καὶ [72] λόγον κατέστησαν.
21. Ἔπειθ' οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν ἕτω περὶ τῶν αἰσχρῶν καὶ καλῶν διεγίνωσκον· ὑμεῖς δὲ Τίμαρχον ὄντα τοῖς αἰσχίστοις ἐπιτηδεύμασιν ἔνοχον ἀφήσετε; τὸν ἄνδρα μὲν καὶ ἄῤῥενα τὸ σῶμα, γυναικεῖα δὲ ἁμαρτήματα ἡμαρτηκότα. τίς ἔν ὑμῶν γυναῖκα λαβὼν
24. ἀδικεῖσθαι τιμωρήσεται; ἢ τίς ἐκ παιδεύτου εἶναι δόξει, τῇ μὲν κατὰ φύσιν ἁμαρτανούσῃ χαλεπαίνων, τῷ δὲ παρὰ φύσιν ἑαυτὸν ὑβρίσαντι συμβούλῳ χρώμενος; τίνα δ' ἔχων ἕκαστος ὑμῶν γνώμην ἐπαν-

69. εἰργόμενον θανάτῳ] *qui eam a capitali ſupplicio vindicare auderet.* BRODAEVS.

Rectius *Wolfius*, ἄνευ φόνου καὶ πληγῶν. Et eodem animo ſatis belle interpretatur. TAYLOR.

70. τὰς προαγωγὰς] τὰς προαγωγὰς *Bern.* TAYL.

71. τὸ πρᾶγμα] congreſſus amantium cum amatis. REISKE.

72. λόγον] Sermones amantium inter ſe de conditionibus mutuae conſuetudinis. REISKE.

ἐπαίνεισιν οἰκαδε ἐκ τῦ δικασηρίυ; ἔτε γαὲ ὁ κρι-
νόμενος ἀφανὴς, ἀλλὰ γνώριμος· ἔθ' ὁ νόμος ὁ πε- 27.
ρὶ τῆς τῶν ῥητόρων δοκιμασίας φαῦλος, ἀλλὰ καλ-
λισος· τό, τ' ἔρεσθαι τοῖς παισὶ καὶ τοῖς μειρακί-
οις τὲς ἑαυτῶν οἰκείυς, ὅπως τὸ πρᾶγμα κέκριται,
πρόχειρον. τί οὖν δὴ λέξετε οἱ τῆς ψήφυ νυνὶ γεγο-
νότες κύριοι, ὅταν οἱ ὑμέτεροι παῖδες ὑμᾶς ἔρωνται, 30.
εἰ κατεδικάσατε ἢ ἀπεψηφίσασθε; ἐχ ἅμα Τί-
μαρχον ἀπολῦσαι ὁμολογήσετε, καὶ τὴν κοινὴν παι-
δείαν [73] * ἀνατρέψαι; τί δ' ὄφελος παιδαγωγὲς
τρέφειν, ἢ παιδοτρίβας καὶ διδασκάλυς τοῖς παι-
σὶν ἐφιςάναι, ὅταν οἱ τὴν τῶν νόμων παρακαταθή- 33.
κην ἔχοντες, [74. 75] πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπ-
τωνται; θαυμάζω δ' ὑμῶν, ὦ Αθηναῖοι, καὶκεῖνο,
εἰ τὲς μὲν πορνοβοσκὲς μισεῖτε, τὲς δ' ἑκόντας πε-
πορνευμένυς ἀφήσετε. καὶ, ὡς ἔοικεν, ὁ αὐτὸς οὗ-
τος ἀνὴρ ἱερωσύνην μὲν ἐθενὸς θεῶν κληρώσεται, 36.
ὡς ἐκ ὢν ἐκ τῶν νόμων καθαρὸς τὸ σῶμα· [76] γεά-
ψει δ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως
ταῖς Σεμναῖς θεαῖς. εἶτα τί θαυμάζομεν [77] τὴν κοι-
νὴν

73. ἀνατρέψεται] dedi de meo ἀνατρέψαι. REISKE.

74. πρὸς τὰς αἰσχύνας κατακάμπτωνται] Wolfius, *probris ad misericordiam flectentur*: Minus commode. Rectius, *in probri crimine misericordes fuerint*. IVRIN.

75. πρὸς τὰς αἰσχύνας] id est πρὸς τὲς αἰσχρὰ πε-ποιηκότας: *erga eos, si qui turpia et flagitiosa commiserint*. REISKE.

76. γεάφει] Satius multo cum *Bern.* γεάψει. TAYLOR. Et sic dedi. REISKE.

77. τὴν κοινὴν ἀπραξίαν] Τὸ μηδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως

νὴν ἀπραξίαν, τοιούτων ῥητόρων ἐπὶ τὰς τοῦ δήμου
39. γνώμας ἐπιγραφομένων; καὶ τὸν αἰσχρῶς οἴκοι βε-
βιωκότα ἔξω τῆς πόλεως πρεσβευτὴν πέμψομεν,
καὶ τοῦτο περὶ τῶν μεγίστων διαπιστεύσομεν; τί δ' ἂν
ἂν ἀπόδοιτο, ὁ τὴν τοῦ σώματος ὕβριν πεπρακώς;
τίνα δ' ἂν ἔτος ἐλεήσειεν, ὁ αὐτὸν ἂν ἐλεήσας; τί-
42. νι δ' ὑμῶν ἂν εὔγνωστός ἐστιν ἡ Τιμάρχου βδελυρία;
78 ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους, κἂν μὴ παρῶμεν
ἐν τοῖς γυμνασίοις, εἰς τὰς εὐεξίας αὐτῶν ἀποβλέ-
ποντες, γινώσκομεν· οὕτω τοὺς πεπορνευμένους, κἂν
27.1. μὴ παρῶμεν τοῖς αὐτῶν ἔργοις, ἐκ τῆς ἀναιδείας
καὶ τοῦ θράσους, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γινώσκο-
μεν. ὁ γὰρ ἐπὶ τῶν μεγίστων τοὺς νόμους καὶ τὴν σω-
φροσύνην ὑπεριδών, ἔχει τινὰ ἕξιν τῆς ψυχῆς, ἣ
3. 79 διαδήλος ἐκ τῆς ἀκοσμίας τοῦ τρόπου γίνεται·
πλείους δ' ἂν εὕροιτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων πό-
λεις ἀνατετροφότας, καὶ ταῖς μεγίσταις συμφοραῖς
αὐτοὺς περιπεπ]ωκότας. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ Ἀθηναῖοι,
80 τὰς τῶν ἀτυχημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ'

πράττεσθαι τῶν δεόντων. εὐφήμως ἀπραξίαν εἶπε τὴν
κακοπραγίαν καὶ δυσυχίαν. WOLFIVS.

78. ὥσπερ γὰρ τοὺς γυμναζομένους] Hanc ſimilitudinem *Cicero* ad artem dicendi tranſtulit. WOLFIVS.

79. ἣ διάδηλος] Placet ἣ, *quae*. BRODAEVS.

Coisl. cum *Brodaeo* facit. Nos edidimus, vti *Stephano Wolfioque* magis placet. Quanquam hic cum *Coisl.* et *Brodaeo* locum interpretetur. TAYLOR.

80. τὰς τῶν ἀδικημάτων] Sententia eſt, cauſas ſcelerum non eſſe diis imputandas. Etſi *Euripides* non dubitauit docere, τοὺς θεοὺς φύειν τὰς αἰτίας τῆς ἀπω-

ἐχ ὑπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι· μηδὲ τὰς 6.
ἠσεβηκότας, καθάπερ ἐν ταῖς τραγῳδίαις, [81] Ποι-
νὰς ἐλαύνειν καὶ κολάζειν δοκεῖν ἡμέναις· ἀλλ' αἱ
περιπετεῖς τῷ σώματος ἡδοναὶ, καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν
ἡγεῖσθαι, ταῦτα πληροῖ τὰ ληστήρια, ταῦτ' εἰς
τὸν [82] ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει, ταῦτά ἐστιν ἑκά- 9.
λεῖας τοῖς βροτοῖς. si quos funditus euerſos velint. Cur autem vellent, niſi illi ſuis flagitiis et ſceleribus poenam commeruiſſent? Non opus eſt mutare in τῶν ἀτυχημάτων, quanquam τὰ ἀδικήματα gignunt τὰ ἀτυχήματα. WOLFIVS.

Ita hunc locum laudat *Theo Progymnaſm.* cap. 7. μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς τῶν ἀτυχημάτων ἀρχὰς ἀπὸ θεῶν, ἀλλ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀσελγείας γίνεσθαι. *Nolite exiſtimare, Athenienſes, miſeriarum initia a Diis, ſed ab hominum potius improbitate prouenire.* Atque hanc lectionem potius amplector. TAYLOR. Et ſum amplexus. REISKE.

81. ποινὰς] Τὰς Ἐρινύας ſic dicit. Vide *Eumenidas Aeſchyli*, et *Euripidis Oreſtem.* Hunc locum transtulit *Cicero* in 1. libro [§. 14.] *de Legg.* his verbis: *Itaque poenas luunt non tam iudiciis, (quae quondam nusquam erant, hodie multifariam nulla ſunt, vbi ſunt tamen, perſaepe falſa ſunt) quam conſcientia: vt eos agitent, inſectenturque Furiae, non ardentibus taedis, ſicut in fabulis, ſed angore conſcientiae, fraudisque cruciatu.* Item in oratione in L. Piſonem [§. 20] *Nolite putare, P. C. vt in ſcena videtis, homines conſceleratos impulſu deorum terreri Furiarum taedis ardentibus. Sua quemque fraus, ſuum facinus, ſuum ſcelus, ſua audacia de ſanitate ac mente deturbat. Hae ſunt impiorum Furiae, hae flammae, hae faces.* WOLFIVS.

82. ἐπακτροκέλητα] πλοῖον ληστικὸν interpretatur

ςω Ποινὴ, ταῦτα παρακελεύεται τοῖς νέοις σφάττειν τὲς πολίτας, ὑπηρετεῖν τοῖς τυράννοις, συγκαταλύειν τὸν δῆμον. ἐ γὰρ τὴν αἰσχύνην, ἐδ' ἃ πείσονται [ληφθέντες] λογίζονται, ἀλλ' ἐφ' οἷς κατ-
12. ορθώσαντες εὐφρανθήσονται, [83] τέτοις κεκήληνται. ἐξαιρεῖτ' ἂν, ὦ Αθηναῖοι, τὰς τοιαύτας φύσεις, καὶ τὰ τῶν νέων ζηλώματα ἐπ' ἀρετὴν προτρέψασθε. ἐν δὲ εὖ ἐπίςασθε· καί μοι σφόδρα τὸ μέλλον ζηθήσεσθαι διαμνημονεύετε· εἰ μὲν δώσει τῶν

Suidas. Coniungit Orator facinora et supplicia, tanquam siue antecedentia et consequentia, siue causas et effectus. WOLFIVS. Ammonius: Κέλης καὶ Επακτροκέλης διαφέρει. Κέλης μὲν γάρ ἐςι πλοιάριόν τι μικρόν· Επακτροκέλης δὲ κακὸν ἔργον καὶ ληςρικὸν σκάφος, μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχε· Αλλ' αἱ προπετεῖς τῦ σώματος ἡδοναὶ καὶ τὸ μηδὲν ἱκανὸν εἶναι [ἱκανὸν ἡγεῖσθαι εἶναι *Valcken.*] ταῦτα πληροῖ τα ληςήρια, ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. Quod ait *Ammonius* medium esse inter ἐπακτρίδα, nauem sc. onerariam, et κέλητα, siue nauigium perniciſſimum, id non de magnitudine intelligas, verum quod *utrique* vsui, tam velocitati, quam praedae ferendae consulat. Ita fere *Etym. M.* Επακτροκέλης. συνετέθη ἔκ τε κέλητος καὶ ἐπακτρίδος. πλοῖα δὲ ἦν βραχέα ληςρικὰ, ἡ μὲν ἐπακτρὶς, ἐκ τῦ καταγειν τὰ συλώμενα· ὁ δὲ κέλης εἰς τὸ διώκειν καὶ φεύγειν· κυφότατος γὰρ ἦν. πρῶτος δὲ δοκεῖ εὑρηκέναι τὴν ἐπακτρίδα Μίνως. Conf. et *Harpocrationem.* TAYLOR.

83. τέτοις κέκληνται] Lego κεκήληνται, non a καλέω, sed a κηλέω, τὸ δελεάζω καὶ εὐφραίνω. WOLF.

Ita *Stephanus* quoque. At MSS. *Coisl.* et *Reg.* 2. viciosam *Aldi* lectionem tuentur. TAYLOR.

ἐπιτηδευμάτων Τίμαρχος δίκην, ἀρχὴν εὐκοσμίας 15.
ἐν τῇ πόλει[84.85] κατασκευάζετε· εἰ δ' ἀποφεύξε-
ται,[86] κρείττων ἦν ὁ ἀγὼν μὴ γεγενημένος. πρὶν
μὲν γὰρ εἰς κρίσιν Τίμαρχον καταστῆναι, φόβον τι-
σὶ παρεῖχεν ὁ νόμος, καὶ τὸ τῶν δικαστηρίων ὄνομα·
εἰ δ' ὁ πρωτεύων βδελυρίᾳ καὶ γναφειμώτατος, εἰσ- 18.
ελθὼν περιγένηται, πολλὰς ἁμαρτάνειν ἐπαρεῖ,
καὶ τελευτῶν ἐχ ὁ λόγος, ἀλλ' ὁ[87] καιρὸς ὑμᾶς
ἐξοργιεῖ. μὴ ἓν εἰς ἀθρόους, ἀλλ' εἰς ἕνα ἀποσκή-
ψατε, καὶ τὴν παρασκευὴν καὶ[88] τὸς συνηγόρους
αὐτῶν παρατηρεῖτε. ὧν ἐδενὸς ἐγὼ ὀνομασὶ μνη- 21.
σθήσομαι, ἵνα μὴ ταύτην ἀρχὴν τῷ λόγῳ ποιήσων-
ται, ὡς ἐκ ἂν παρῆλθον, εἰ μή τις αὐτῶν ὀνομασὶ
ἐμνήσθη. ἀλλ' ἐκεῖνο ποιήσω, ἀφελὼν τὰ ὀνόμα-

τα,

84. κατασκευάζετε] κατασκευάσετε. WOLFIVS. Recte. Ita etiam *Scaliger* ad oram exemplaris correxerat. Ita quoque MSS. *Coisl.* et *Regg.* 1. 2. TAYLOR.

85. κατασκευάζετε] haud equidem improbem lectionem κατασκευάσετε, si codices assentiantur. Verumtamen haud equidem video, quid eam admodum necessariam faciat. Quare veterem vulgatam h. l. immotam reliqui. REISKE.

86. κρείττων ἦν] Annon potius, κρειττων ἂν ἦν; TAYLOR.

87. καιρὸς] diuturnitas impunitatis, cuius vos ipsos tandem poenitebit, cum videbitis supinitate atque indulgentiae intemperantia malum, non leniri, sed exacerbari. REISKE.

88. τὸς συνηγόρους αὐτῶν] τῶν ἠταιρηκότων. Sed malim αὐτῷ, sc. τῷ Τιμάρχῳ. WOLFIVS.

τας, διεξιὼν δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα [89] αὐτῶν, καὶ
24. [90] τὰ σώματα γνώριμα καταστήσω. ἔστι δ' αὐτὸς
ἑαυτῷ ἕκαστος αἴτιος, ἐὰν δεῦρο ἀναβῇ καὶ ἀναι-
σχυντῇ. τούτῳ γὰρ πάρεισιν ἐκ τριῶν εἰδῶν συνήγο-
ροι· οἱ μὲν, ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις ἀνηλωκό-
τες τὰς πατρῴας οὐσίας· οἱ δὲ, ταῖς ἡλικίαις καὶ
27. τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν οὐ καλῶς κεχρημένοι, καὶ δε-
διότες οὐ περὶ Τιμάρχου, ἀλλὰ περὶ ἑαυτῶν, καὶ
τῶν ἐπιτηδευμάτων, μή ποτε εἰς κρίσιν καταστῶ-
σιν· ἕτεροι δ', ἐκ τῶν [91] ἀκολάστων, καὶ τῶν τοῖς τοι-
οὗτοις κεχρημένων ἀφθόνως, ἵνα ταῖς βοηθείαις αὐ-
30. τῶν πιστεύοντες ῥᾷόν τινες ἐξαμαρτάνωσιν. ὧν πρὶν
τῆς συνηγορίας ἀκοῦσαι, τοὺς βίους ἀναμμνήσκεσθε.
καὶ τοὺς μὲν εἰς τὰ σώματα ἡμαρτηκότας μὴ ὑμῖν
ἐνοχλεῖν, ἀλλὰ παύσασθαι δημηγορεῦντας, κελεύ-

89. αὐτῶν bene habet. Timarchi puta eiusque conſortium et ſimilium, qui ſeſe iisdem, atque ille, flagitiis contaminabant, et patronos quoque ſuos, pariter atque ille, habebant. REISKE.

90. καὶ τὰ σώματα] αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. WOLF.

91. ἀκολάστων] Fuit cum exiſtimarem deſignari turbatores reip. ſi qui ſeditioſis ſermonibus concionem commouerant, et ſoli in rep. dominari affectarant. Quoniam autem haec interpretatio cum inſequentibus verſu 34. τοὺς δὲ τῶν νέων θεραπευτὰς parum conuenit, et praeterea praepoſitio ἐκ adhuc aliud quid deſiderare videtur, ſuſpicor nunc deeſſe πεπλουτηκότες poſt ἀφθόνως. Qui locupletes facti ſunt e flagitioſis, ſeu impudicis, et ex iis, qui iſtis conſueſcunt, cuiusmodi ſunt lenones, ſcorta, coqui, hiſtriones, hoſpites popinarii, equorum et canum venaticorum mangones. REISKE.

ετε, [92] οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τὸς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τὸς πολιτευομένους ἐξετάζει· τὸς δὲ τὰ πατρῷα 33.
κατεδηδοκότας ἐργάζεσθαι καὶ ἑτέρωθεν κτᾶσθαι τὸν βίον κελεύετε· τὸς δὲ τῶν νέων, ὅσοι ῥᾳδίως ἁλίσκονται, θηρευτὰς ὄντας, εἰς τὸς ξένους καὶ τὸς μετοίκους τρέπεσθαι κελεύετε, ἵνα μήτ' ἐκεῖνοι τῆς προαιρέσεως ἀποσερῶνται, μήθ' ὑμεῖς βλάπ- 36.
τησθε. τὰ μὲν οὖν παρ' ἐμοῦ δίκαια πάντα ἀπειλήφατε· ἐδίδαξα τὸς νόμους, ἐξήτασα τὸν βίον τοῦ κρινομένου. νῦν μὲν οὖν ὑμεῖς ἐστὲ τῶν ἐμῶν λόγων κριταί, αὐτίκα δ' ὑμέτερος ἐγὼ θεατής· ἐν γὰρ ταῖς ὑμετέραις γνώμαις ἡ πρᾶξις καταλείπεται. [εἰ οὖν 39.
βελήσεσθε, τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα [93] ὑμῶν ποιησάντων, φιλοτιμότερον ἡμεῖς ἕξομεν τὸς παρανομοῦντας [594] ἐξετάζειν.]

92. οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος τὸς ἰδιωτεύοντας, ἀλλὰ τὸς πολιτευομένους ἐξετάζει] *Nec enim lex in homines vitam priuatam agentis, ſed in eos, qui publicis negociis ſe immiſcent, inquirit.* Wolfius, *priuatos* et *magiſtratus*, minus ad mentem Oratoris. IVRIN.

93. ὑμῶν ποιησάντων] ἀντὶ τοῦ, ποιήσαντες, ἢ ὅταν ποιήσητε. WOLFIVS.

594. φιλοτιμότερον — ἕξομεν] προθυμηθησόμεθα ἐξετάζειν. WOLFIVS.

Sed monet Scholiaſtes hoc vltimum comma, εἰ οὖν βελήσεσθε — ἐξετάζειν, in antiquo exemplari non exſtare, et recte abeſſe poſſe iudico. TAYLOR.

ΥΠΟΘΕ-

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Ἀθηναῖοι [1] Φιλίππῳ πολεμήσαντες, ὕστερον ἐπείσθησαν ὑπὸ Ἀριστοδήμου καὶ Νεοπτολέμου καὶ Κτησιφῶντος, εἰρήνην πρὸς αὐτὸν ποιήσασθαι. καὶ ἔπεμψαν [2] δύο πρεσβείας· τὴν μὲν πρεσβείαν περὶ τῆς εἰρήνης, τὴν δευτέραν δὲ, ἀπολιψομένην τὸς ὅρκους. ἐν αἷς ἀμφοτέραις ἦσαν πρεσβευταὶ Δημοσθένης καὶ Αἰσχίνης. ὡς ἓν ἐπανῆκον ἐκ τῆς ὑστέρας πρεσβείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ἐγράψαντο παραπρεσβείας Αἰσχίνην Δημοσθένης τε καὶ Τίμαρχος. τὸν μὲν οὖν Τίμαρχον πρὸ τοῦ τῆς παραπρεσβείας ἀγῶνος, γραψάμενος Αἰσχίνης [3] ἑταιρήσεως, ἠτίμωσε· πρὸς δὲ Δημοσθένην ἀπολογεῖται. ἔνιοι μὲν ἔν φασι [4] γεγραφέναι μὲν τὸς λόγους ἀμφοτέ-

1. Ἀθηναῖοι] Copiosius haec exponuntur in Orationis *Demosthenicae de falsa legatione* argumento. WOLFIVS.

2. δύο πρεσβείας] Apud *Demosthenem* fit mentio *trium*: sed tertia nihil facit, aut certe parum, ad hanc causam. WOLFIVS.

3. ἑταιρήσεως] *Prostitutae pudicitiae.* Ἑταίρα *Scortum.* Ἑταιρεῖν dicitur vir, *qui muliebria patitur.* Nec enim ita religiosi fuerunt Athenienses, (id quod aliquando falso putaui) vt quenquam propter simplex stuprum, aut etiam adulterium, ignominia notarent. WOLFIVS.

4. γεγραφέναι — εἰρῆσθαι] Obserua passiuum cum actiuo coniunctum, ad quorum vtrumque τὸς λόγους pertinet, ad γεγραφέναι a tergo, ad εἰρῆσθαι a fronte: hoc modo, ἀμφοτέρους, δηλονότι τόν τε Δημοσθένην, καὶ τὸν Αἰσχίνην, γεγραφέναι τὸς λόγους: deinde

φοτέρως, ἐ μέντοι γε εἰρῆσθαι· οἱ δὲ καὶ εἰρῆσθαί φασι, [5] καὶ κεκινδυνευκέναι τὸν Αἰσχίνην τριάκοντα ψήφοις ἁλῶναι, ὅμως μέντοι ἀποφυγεῖν, Εὐβέλε αὐτῷ τῷ δημαγωγοῦ συναγωνισαμένε, ἐ μέντοι παρὰ πᾶσιν ἀπογνωσθῆναι αὐτῷ τὸ φιλιππίζειν, ὡς αὐτὸς ἐν τῷ προσιμίῳ παραδηλοῖ, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνε. Εν μὲν ἓν τῷ πρώτῳ προοιμίῳ κατ' ἀρχὴν εἰς εὔνοιαν παρακαλεῖ τὲς δικαστὰς, τὸν ἀντίδικον καὶ τὴν κατηγορίαν διαβάλλων, καὶ [6] τῷ κινδύνε τὸ μέγεθος,

τὲς λόγες εἰρῆσθαι, δηλονότι ὑπ' ἀμφοτέρων. Sed si quis mauult, generis enallagen esse dicat, εἰρῆσθαι pro εἰρηκέναι. WOLFIVS.

Magna dedita opera nihil agit Noster. Legendum, γραφῆναι μὲν τὲς λόγες ἀμφοτέρες, ἐ μέντοι γε εἰρῆσθαι. TAYLOR.

5. καὶ κεκινδυνευκέναι] *In periculo fuisse, ne triginta calculis aut sententiis damnaretur.* Vel, *triginta suffragiis periclitatum, ne damnaretur.* Quae sic intelligenda sunt: Cum quingenti iudicarent, CCXX. condemnarunt, CCLXXX. absoluerunt. Si igitur XXX. adhuc ad XX. [f. CCXX.] accessissent, adaequasset vrna condemnationis, ac vicisset *Demosthenes.* Quanquam puto adaequationem suffragiorum fuisse reo potius, quam accusatori, vt est apud *Isocratem* περὶ ἀντιδόσεως. Fortassis igitur damnarunt CCXXI. absoluerunt CCLXXIX. In *Demosthenicae* Orationis argumento [*quod tamen ibi reperire nequeo*] modus loquendi clarior est, τὸν Αἰσχίνην παρὰ τριάκοντα μόνον ψήφες ἀποφυγεῖν. *Asconius Pedianus* Ciceronem et Coelium obtinuisse scribit, vt M. Saufeius vna sententia absolueretur: διαπραύξασθαι τὸν Σαυήϊον παρὰ μίαν ψῆφον ἀποφυγεῖν. WOLFIVS.

6. τῷ κινδύνε τὸ μέγεθος] S. διαβάλλων. Nisi aut

θος, 7 καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντῶντα. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ νοήματι, πρᾶγμα εἰρημένον ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαβάλλει, καὶ πιστὰ ἀξιοπίστως, ὡς καὶ αὐτῶν εἰδότων, ὅτι ψεῦδός ἐστι. καὶ τοῦτο δὲ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου. καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως εἰς εὔνοιαν ἑαυτοῦ, καὶ διαβολὴν τοῦ ἀντιδίκου.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΛΟΓΟΣ.

Δέομαι ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαι μετ' εὐνοίας 28. I.
ἀκοῦσαί μου λέγοντος, ὑπολογιζομένους τό, τε μέγεθος τοῦ κινδύνου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν αἰτιῶν, 3. πρὸς ἃς ἀπολογήσασθαί με δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τοῦ κατηγόρου, καὶ τὴν ὠμότητα· ὃς ἐτόλμησε παρακελεύσασθαι πρὸς ἄνδρας,

omiſſum ſit, aut extrinſecus aſſumendum aliud participium. WOLFIVS.

Hoc rectum: Et ſane δεινύων feliciter ſubminiſtrat Cod. *Bern.* TAYLOR.

7. καὶ ὡς ψεῦδος συκοφαντῶντα] Malim ψευδῶς συκοφαντοῦντα, conquerens ſe falſo in crimen vocari. συκοφαντῶντα remotum eſt a κατήγορον, ac proinde durum: συκοφαντεῖν ψεῦδος, *calumniari mendacium*, aut etiam ſubintellecto κατὰ, non multo mollius. WOLF.

6. δρας, ὁμωμοκότας τῶν ἀντιδίκων [1] ὁμοίως ἀμφο
τέρων ἀκούσεσθαι, [2] τὴν τοῦ κινδυνεύοντος φωνὴν μ
ὑπομένειν. καὶ ταῦτ' εἶπεν, [3] ἐ δι' ὀργήν· ἐδεὶ
γὰρ τῶν ψευδομένων τοῖς ἀδίκως διαβαλλομένοι
ὀργίζεται, οὐδ' οἱ τἀληθῆ λέγοντες, κωλύουσι λό
γου τυχεῖν τὸν φεύγοντα. ἐ γὰρ πρότερον [4] κατη-
9. γορίαι ἰσχύει παρὰ τοῖς ἀκούσι, πρὶν ἂν ὁ φεύγω
ἀπολογίας τυχών, [5] ἀδυνατήσῃ τὰς προειρημέ-
νας

1. ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀκούσεσθαι] V. *pari animi aequitate auſcultare.* WOLFIVS.

2. τὴν τ. κ. φ. μὴ ὑπομένειν] Hoc non eſt in Oratione *Demoſthenis.* WOLFIVS.

3. οὐ δι' ὀργήν·] Multa interiecta ſunt, antequam perueniat ad alterum membrum, quod eſt, [l. vlt.] ἀλλ', οἶμαι Δ. ἐ χαίρει δικαίοις λόγοις. WOLFIVS.

Immo plura fortean interiecta ſunt, quam ille homo auguratur. Connecte, καὶ ταῦτ' εἶπεν ἐ δι' ὀργήν — ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργήν etc. pag. 240. l. 1. Parentheſis ergo iſta, ſatis longa, incipit a voce ἐδεὶς γὰρ, p. 239. l. 7. et deſinit in παρεσκεύασαι pag. 240. l. 1. TAYLOR.

4. κατηγορίαι] ἡ κατηγορία *Bern.* κατήγορος *Mead.* TAYLOR.

5. ἀδυνατήσει] Πότερον, ἀδυνατήσῃ, ἢ ἀδυνατήσει ἄνευ τοῦ ἂν? STEPHANVS.

Quod diuinauit Vir ſummus, ſc. ἀδυνατήσῃ, reperitur in MSS. *Mead.* et *Reg.* 2. 3. Quorum etiam poſtremus ἀπολύειν pro ἀπολύσασθαι. Verum non inſolens eſt ἂν cum Futuro coniunctum, vti Cl. *Marklandus* ad h. l. adnotat. Sic modo p. 241. l. 7. δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μᾶλιστα σωθήσεσθαι. Vbi tamen *Mor.* legit σώζεσθαι. Iterum p. 242. l. antepen. ἕτα

ναις [6] αἰτίας ἀπολύσασθαι· ἀλλ', οἶμαι, Δημοσθένης οὐ χαίρει δικαίοις λόγοις, οὐδ' οὕτω παρεσκευάσαι, ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργὴν ἐκκαλέσασθαι [7] βε-
12. βούληται, καὶ κατηγόρηκε δωροδοκίας· ἀπίθανος ὢν πρὸς τὴν ὑποψίαν ταύτην. τὸν γὰρ ἐπὶ ταῖς δωροδοκίαις τοὺς δικασὰς προτρεπόμενον ἐργίζεσθαι, αὐτὸν χρὴ τῶν τοιούτων ἔργων πολὺ ἀφεξᾶναι. Ε-μοὶ δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, συμβέβηκε τῆς Δημο-
15. σθένους ἀκόντι κατηγορίας, μήτε δεῖσαι πώποθ' ἕτως, [8] ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ, μήτ' ἀγανακτῆσαι μᾶλλον ἢ νῦν, μήτ' εἰς ὑπερβολὴν ὁμοίως ἠσθῆναι. ἐφοβήθην μὲν γὰρ, καὶ ἔτι καὶ νῦν τεθορύβημαι, μή τινες ὑμῶν ἀγνοήσωσί με [9], ψυχαγωγηθέντες
18. [10] τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις καὶ κακοήθεσι τούτοις ἀντιθέ-

γὰρ ἂν μάλιστα καὶ μεμνήσομαι καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν. TAYLOR.

6. προειρημένας] poteſt ferri, neſcio tamen, an praeſtet προσειλιμμένας, adſperſas, a προσείπτειν. vel προσηρτημένας appenſas, affixas, a προσαρτᾶν. REISKE.

7. βεβούληται] Τινὲς διορθοῦσι βεβούλευται. STEPHANUS.

8. ὡς ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ] ὡς νῦν *Coisl.* TAYLOR.

9. ψυχαγωγηθέντες] ἀπατηθέντες ſupra ſcribitur in Cod. *Mead.* Forte pro ſcholiolo. Nam in eo Cod. vt in multis accidere ſolet, quae intra lineas inſinuantur, ſcholiorum rationem habent. Ita p. 241. l. 7. ad vocem ἀπογνῶναι, inſeritur, ἦγον μὴ καταψηφίσασθαι. TAYLOR.

10. τοῖς ἐπιβεβουλευμένοις etc.] Fortaſſe referenda haec ſunt ad eum locum, vbi *Demoſthenes* Legati officia et *Aeſchinis* acta contraria confert. Ἐπιβεβουλευμένοις

τιθέτοις. [11] ἐξέστην δ' ἐμαυτῦ, καὶ [τὴν αἰτίαν] βαρέως ἤνεγκα, ὅθ' ὕβριν καὶ παροινίαν εἰς γυναῖκα ἐλευθέραν καὶ τὸ γένος Ολυνθίαν κατηγόρει μου. ἦσθην δὲ, ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς αἰτίας ὄντα ταύτης [12] ἐξεβάλετε, καὶ τῶν [13] σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ 21.

μα

autem, τοῖς ἐπιβέλως ξηθεῖσιν· *insidiosa et ex maleuolentia profecta contra-posita.* WOLFIVS.

11. ἐξέστην] *Extra me raptus sum: non apud me fui: mente alienata fui.* Apud *Demosthenem* ἐξεστηκέναι τοῦ φρονεῖν aliquanto vehementius videtur, et mentis errorem significare: hoc autem stuporem duntaxat ex indignitate rei ortum. WOLFIVS.

12. ἐξεβάλετε] Nam, vt ex *Vlpiano* ad istam causam discimus, surrexerunt Iudices, et Rhetorem inter orandum destituerunt, clamitante Eubulo, Aeschinis aduocato, τοιούτων αἰσχρῶν ἀνέχεσθε λέγοντος Δημοσθένους; Et Noster pariter, infra p. 295. l. 1: τὸ περὶ τὴν Ολυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος, ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξεβλήθη. TAYLOR.

13. τῶν σεσωφρονημένων ἐν τῷ βίῳ] Hoc est, παντὸς τοῦ σώφρονος βίου, *vitae modeste actae: eorum, quae per omnem aetatem moderate feci.* Cicero *ad Brutum. Quo ego die amplissimum tuli fructum laborum et vigiliarum mearum.* Quod praecedit, ἦσθην δὲ ὅτ' αὐτὸν, notandum propter historiam. Et haec verba mihi argumento sunt, habitas esse istas *falsae legationis* Orationes. Non enim, si neuter in Oratione περὶ στεφάνου huius controuersiae meminit, ideo nullum iudicium interces-sit. Nam eodem argumento etiam accusatio et condemnatio Timarchi tolleretur. Ac neutri tum commodum fuit, vetus illud vulnus refricare: Aeschini, ob suspicionem, Demosthenis, ob non victam accusationem. Illud quidem probabilius esset, eos mutuo me-

μοι χάριν ἀπειληφέναι νομίζω. ὑμᾶς μὲν ἔν ἐπαι-
νῶ καὶ διαφερόντως ἀγαπῶ, ὅτι [14] τῷ βίῳ μᾶλλον
τῷ τῶν κρινομένων πιστεύετε, ἢ ταῖς παρὰ τῶν ἐ-
24. χθρῶν αἰτίαις· αὐτὸς δ' ἂν ἂν ἀποστείην τῆς πρὸς
ταῦτ' ἀπολογίας. εἰ γάρ τις ἢ τῶν ἔξωθεν περιε-
σηκότων [15] πέπεισται· σχεδὸν δ' οἱ πλεῖστοι τῶν πολι-
τῶν πάρεισιν· ἢ τῶν δικαζόντων ὑμῶν, ὡς ἐγὼ τοι-
οῦτό τι διαπέπραγμαι, μὴ μόνον εἰς [16] ἐλεύθερον
27. σῶμα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τυχὸν, ἀβίωτον εἶναί μοι
τὸν λοιπὸν βίον νομίζω. κἂν μὴ, προϊέσης τῆς ἀπο-
λογίας, ἐλέγξω καὶ τὴν αἰτίαν οὖσαν ψευδῆ, καὶ
τὸν τολμήσαντ' εἰπεῖν, ἀνόσιον καὶ συκοφάντην,
29. κἂν τἆλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνωμαι, [17] θα-
νάτῳ

tu quieuiſſe. Neque eo inficias, confingi haec ab *Aeſchine* potuiſſe, quemadmodum a *Demoſthene* nonnulla conficta eſſe oſtendit *Vlpianus*. Ac moleſtum ſane eſt, cum in Oratoribus, tum Hiſtoricis, ne iam de aliis diſputationibus dicam, neſciri ſaepenumero, quae per mendacium ſiue ornandi, ſiue accuſandi cauſa dicantur. Ita fit, vt cum ſermo ſit a natura tributus humano generi, ad animi ſententiam declarandam, eo mortalium prauitas ad inuoluendam veritatem abutatur. Hinc Lactantius, *Oratoria*, inquit, *Profeſſio, in qua diu verſati, non ad virtutem, ſed plane ad argutam malitiam iuuenes erudiebamur.* WOLFIVS.

14. τῷ βίῳ] v. p. 13. 10. ſeqq. REISKE.

15. πέπεισται] v. p. 16. 17. REISKE.

16. ἐλεύθερον σῶμα] Tutius et melius reddetur, quam reddidit Wolfius, *in liberam perſonam.* TAYLOR.

17. θανάτῳ τιμῶμαι] S. ἐμαυτῷ, *Capitis ipſe me condemno.* V. *me morte multto.* WOLFIVS.

νάτε τιμῶμαι. Παρεάδοξος δέ μοι καὶκεῖνος ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ δεινῶς ἄδικος, ὅθ' ὑμᾶς ἐπηρώτα, εἰ οἷόν τ' ἐστὶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Φιλοκράτες μὲν θά- 3.
νατον καταψηφίσασθαι, ὅτι καταγνὺς ἀδικεῖν ἑ-
αυτῷ τὴν κρίσιν οὐχ ὑπέμεινεν, ἐμὲ δ' ἀπογνῶναι.
ἐγὼ δ' ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δικαίως ἂν ὑπολαμβάνω μᾶ-
λιστα σωθήσεσθαι. εἰ γὰρ ὁ καταγνοὺς ἑαυτοῦ, καὶ 6.
μὴ παρὼν, ἀδικεῖ, ὁ δὴ ἀπογνὺς, καὶ τὸ σῶμα
τοῖς νόμοις καὶ τοῖς πολίταις παραδὺς, ἐκ ἀδικεῖ.
Περὶ δὲ τῆς [18. 19] ἄλλης κατηγορίας δέομαι ὑμῶν, ὦ
ἄνδρες, ἐάν τι παραλίπω, καὶ μὴ μνησθῶ, ἐπε- 9.
ρωτᾶν με, καὶ δηλοῦν [20] ὅ, τι ἐὰν ποθῆτέ μοι ἀκού-
σαι, μηθὲν προκατεγνωκότας ὡς ἀδικῶ, ἀλλ' ἴσῃ
τῇ εὐνοίᾳ ἀκούοντας. ἀπορῶ δ', ὁπόθεν χρὴ πρῶτον
ἄρξασθαι, διὰ τὴν [21] ἀνωμαλίαν τῆς κατηγορίας.
σκέψα-

18. ἄλλης] Non ita loqui ſolent Oratores in exordio, in aditu orationis, quaſi *plura* iam eſſent elaborata, *pauca* quaedam *alia* reſtarent. Legendum ὅλης. Ita planiſſime, dum exordium contexit Accuſationis *c. Cteſiphontem*. p 368. l. 16. *περὶ μὲν ἓν τῆς ὅλης κατηγορίας.* TAYLOR.

19. ἄλλης bene habet. De reliquis accuſationis capitibus, quae diuerſa et aliena ſunt ab hoc capite, quod in muliere illa Olynthiaca verſatur. REISKE.

20. ὅτι ἐὰν] ἀντὶ τοῦ, τί ἄν. WOLFIVS.

ὅ, τι ἂν. STEPHANVS. Quem miror: cum perinde ſcribitur ὅ, τι ἂν, et ὅ, τι ἐὰν. Vt notum eſt iis, qui Graece ſciunt. Cod *Reg.* 2. ὃ ἂν ποθῆτε, et deinde *παρακατεγνωκότας* et *ἀκούοντας*. TAYLOR.

21. ἀνωμαλίαν] Ὁμαλὴ κατηγορία eſt, cum nihil a cauſa alienum admiſcetur, et certa ſerie fit progreſſio:

12. [22] σκέψασθε δὲ, [23] ἂν ὑμῖν εἰκός τι πρᾶγμα πάσχειν δόξω. εἰμὶ μὲν γὰρ ὁ κινδυνεύων ἐγὼ νυνὶ περὶ τῦ σώματος· τῆς δὲ κατηγορίας τὴν πλείστην πεποίηται Φιλοκράτης, καὶ Φρύνωνος, καὶ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων, καὶ Φιλίππε, καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ τῶν Εὐβούλου πολιτευμάτων. ἐν ἅπασι δὲ τού-
15. τοις ἐγὼ τέταγμαι. μόνος δ' ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται κηδεμὼν τῆς πόλεως Δημοσθένης, οἱ δ' ἄλλοι προδόται. διατετέλεκε γὰρ εἰς [24] ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ λοιδορίας ψευδεῖς ἐκ ἐμοὶ μόνῳ λοιδορέμενος, ἀλλὰ
18. καὶ τοῖς ἄλλοις. ὃν δ' ἔτως ἀτιμάζει, [25] πάλιν ἐκ μεταβολῆς, [26] ὅπε τύχῃ; ὥσπερ Αλκιβιάδην ἢ Θεμιστοκλῆ κρίνων, [27] οἳ πλεῖστον τῶν Ελλήνων δόξῃ διήνεγκαν, ἀνηρηκέναι μὲν αὐτιᾶται με τὰς ἐν Φω-

κεῦσι

Ανώμαλος, vbi sit contrarium. Sic enim *Aeschines* ipse τὴν ἀνωμαλίαν hoc loco interpretatur. WOLFIVS.

22. σκέψασθε δὲ ἂν] Malim *εἰ*, quanquam et hoc parum placet. WOLFIVS. *ἐὰν Reg.* 3. TAYLOR.

23. ἂν] plane latinum *an* h. l. est. REISKE.

24. ὑμᾶς] M. ἡμᾶς, sc. τὰς συμπρέσβεις. WOLFIVS. Ita *Brodaeus* quoque habet, et Editio *Stephanica*. TAYLOR.

25. πάλιν ἐκ μεταβολῆς] *Rursus mutatione facta, repente cum libitum est, sit alius.* WOLFIVS.

26. ὅπε τύχῃ] *vbicunque contingit* BRODAEVS.

27. οἳ πλεῖστον] Non satis expresse *Wolfius*, interpres huius loci: *quorum summa fuit inter Graecos auctoritas.* Verte potius: *qui Graecis longe fama praecelluere.* Erat, vbi diuinaueram πλείστων esse rescribendum: *qui Graecorum plurimis praecelluere.* Habeat sibi Lector, et, si arriserit, fruatur. TAYLOR.

κεῦσι πόλεις, ἀπηλλοτριωκέναι δ' ἀφ' ὑμῶν τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον, ἐνβεβληκέναι δὲ [καὶ] τῆς ἀρχῆς 21. Κερσοβλέπτην, ἄνδρα φίλον καὶ σύμμαχον τῆς πόλεως, [28] ἐνεχείρησε δ' ἀπεσκάζειν με Διονυσίῳ, τῷ γενομένῳ τῆς Σικελίας τυράννῳ, καὶ μετὰ σπουδῆς καὶ κραυγῆς πολλῆς παρεκελεύσαθ' ὑμῖν [29] τὸ θηρίον φυλάξασθαι, καὶ τὸ τῆς [30] ἱερείας ἐνύπνιον

τῆς

28. ἐνεχείρησε κ. τ. λ.] Hoc in accuſatione *Demoſthenis* non legitur, neque etiam ſacrificulae Syracuſanae ſomnium, cuius et *Valerius Maximus* [I. 7.] et *Plutarchus* in *Apophthegmat.* meminit. Eſt igitur veriſimile, multa eſſe ſcripta commodius, quam dicta fuerint, ipſo euentu iudiciorum edoctis oratoribus, quae probanda, quae improbanda eſſent. Ac Xenophronis quidem conuiuium, quanquam exploſum, non deleuit *Demoſthenes*, vel quia id commentum ingenioſum videbatur, vel odio *Aeſchinis* inimici. Comparationem autem *Aeſchinis* cum Dionyſio tyranno (etſi et is aeque atque *Aeſchines* γραμματεὺς fuiſſe in *Leptinea* dicitur) vt abſurdam et iuſto elatiorem expunxit. Locus hic ſcriptoribus exemplo ſit, ne quaſuis ſuas cogitationes nimis exoſculentur: ſed aliorum etiam iudicia conſulant. WOLFIVS.

29. τὸ θηρίον] *bellua vos eſt hortata.* Quod parum credo eſſe fideliter verſum. παρεκελεύσαθ' ὑμῖν [Demoſthenes] φυλάξασθαι τὸ θηρίον, Aeſchinem videlicet. Notum eſt illud *Aeſchinis* in exſilio, ad Rhodios, Quid ſi ἠκούσατε ὑμεῖς τῶν θηρίου ἐκείνου: et hoc fortaſſe errorem *Wolfii* peperit, proinde vti Demoſtheni, tanquam cognomentum, adhaeſerat. Sed huiusmodi ὑποκορίσματα ab iis hominibus hinc inde familiariter frequentabantur. Vid. p. 246. l. 6. TAYLOR.

30. ἱερείας] Corrige ἱμεραίας iuxta conſilium *Scho-*

24. τῆς ἐν Σικελίᾳ διηγήσατο. ἔτω δ' ἄνω τὸ πρᾶγμα
ἐξάρας, [31] ἐφθόνησέ μοι ταῖς διαβολαῖς, τὰς αἰτίας
ἀνατιθεὶς τῶν πεπραγμένων ἐ τοῖς ἐμοῖς λόγοις,
ἀλλὰ τοῖς ὅπλοις [32] τοῖς Φιλίππε. Πρὸς δὲ τοσ-
27. αύτην τόλμαν καὶ τεραστίαν [33] ἀνθρώπε, χαλε-
πὸν καὶ διαμνημονεῦσαι τὰ λεχθέντα καθ' ἕκασα,
καὶ λέγειν μετὰ κινδύνε πρὸς ἀπροσδοκήτες δια-
βολάς. [34] ἢ δ' οἶομαι [35] σαφεστάτες μοι τοὺς λόγες

liaſtae, et rectum ſane, ſi qua *Timaeo* ibi adducto fides, et *Valerio Maximo* modo citato. TAYLOR.

31. ἐφθόνησέ μοι ταῖς διαβολαῖς] Arguit inconſtantiam accuſatoris, qua leuatur auctoritas; qui eiusdem facinoris et Aeſchinem et Philippum criminetur. Si igitur arma Philippi Phocenſis deleuerunt, Aeſchines non deleuit. Hoc argumentum quam futile ſit, apparet. Potuerunt enim *Aeſchinis* Orationes et arma Philippi mutuas operas tradere. Nam alioqui etiam proditores excuſati erunt. Nec enim ipſi ſuis manibus euertunt vrbes, ſed euerſoribus aditum parant, atque adiumento ſunt. Negat itaque *Demoſthenes*, Philippi arma ſine Philocratis et Aeſchinis proditione valitura. WOLFIVS.

32. τοῖς Φ.] τοῖς τῦ Φιλίππε cum Cod. *Bern.* Modo melius, πρὸς δὴ τοσαύτην. TAYLOR.

33. ἀνθρώπου] F. τ' ἀνθρώπε. MARKLAND. Vide ad pag. 247. l. 5.

34. ἢ δ' οἶμαι] ὅθεν δ' ἡγῦμαι *Reg.* 3. Quod arbitror non eſſe pro varietate lectionis; ſed a ſcholio aliunde profectum. TAYLOR.

35. σαφεστάτες — καὶ γνωρίμες.] Obſeruanda ſuperlatiui et poſitiuorum Graecis frequentior, quam Latinis coniunctio. Etſi fieri poteſt, vt librarius γνωρίμους, impoſita nota, pro γνωριμωτάτες ſcripſerit. Sic et δικαίες pro δικαιοτάτες. WOLFIVS.

ἔσεσθαι, καὶ γνωρίμους ὑμῖν καὶ δικαίους, ἐντεῦθεν
ἄρξομαι, ἀπὸ τῶν περὶ τῆς εἰρήνης λόγων, καὶ
τῆς [36] αἱρέσεως τῆς πρεσβείας. ἔτω γὰρ ἂν μάλι- 3(
στα καὶ μεμνήσομαι, καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑ-
μεῖς [37] μαθήσεσθε. Ἅπαντας γὰρ ἂν ὑμᾶς [38] οἴο-
μαι τοῦτό γε αὐτὸ μνημονεύειν, ὅθ' οἱ πρέσβεις οἱ
τῶν Εὐβοέων, ἐπειδὴ περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης
τῷ δήμῳ [39] * διελέχθησαν, εἶπον, ὅτι καὶ Φίλιπ- 3
πος αὐτοὺς κελεύσειεν ὑμῖν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι βού-
λεται [40] διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, [41] καὶ τὴν εἰρή-
νην ἄγειν. ὀ πολλῷ δ' ὕστερον χρόνῳ, Φρύνων ὁ Ραμνού-

36. τῆς αἱρέσεως τῆς πρ.] ὅτε οἱ δέκα πρέσβεις ᾑρέθησαν, vt postea dicit. WOLFIVS.

37. μαθήσεσθε] Vel μαθήσεσθαι. quod mihi potius adlubet. ἐγὼ sc. δυνήσομαι εἰπεῖν, et vos [posterius nempe] μαθήσεσθαι. TAYLOR.

38. οἴομαι] οἶμαι SCALIGER. Si quaeras, qua mente, aut quo discrimine, consulas T. *Magistrum*, et quae nos commentamur ad T. III. p. 302. l. 7. TAYLOR.

39. διελέχθησαν] dedi de meo διελέχθ. idem vitium in superiori oratione tacitus correxi. REISKE.

40. διαλύσασθαι πρὸς ὑμᾶς] Sc. τὸν πόλεμον τὸν ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. WOLFIVS.

41. καὶ τὴν εἰρήνην] Τὴν ex superuacuo additur. Nec enim pax facta erat, sed facienda. Sic etiam dicunt τὴν ἡσυχίαν ἄγειν, cum non de certo quodam otio sed in genere loquuntur. Adparet igitur, audacis esse eos, qui propter articulum vel additum vel omissum siue ab ipso Auctore, siue incuria librarii, nescio quas leges promulgant. WOLFIVS. Infra 245. 9. cum vulgati habeant simpliciter περὶ εἰρήνης, Cod. Bern. περὶ τῆς εἰρήνης. TAYLOR.

μένσιος ἑάλω ὑπὸ λῃστῶν, ἐν ταῖς [42] σπονδαῖς ταῖς
36. Ολυμπιακαῖς, ὡς αὐτὸς ἠτιᾶτο. ἐπειδὴ δ' ἐπανῆλθε δεῦρο λυτρωθεὶς, ἐδέετο ὑμῶν [43] πρεσβευτὴν [44] αὐτὸν πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι· ἵν', εἴ πως δύναιτο, ἀπολάβοι τὰ λύτρα. πεισθέντες δ' ὑμεῖς

42. σπονδαῖς] In quibus ad Olympiorum ludorum ſpectaculum Graecis omnibus proficiſci tutum erat. BRODAEVS.

43. πρεσβευτὴν αὐτῷ] Malim αὐτὸν vel αὑτὸν. Niſi forte rectius ſit, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι, *vt ſibi legatum ad Philippum ituro* adiungeretis. Et paulo poſt [l. 8.] προείλεσθ' αὐτῷ, lego, προσείλεσθ' αὐτῷ, vna cum eo *legatum creaſtis Cteſiphontem*, vt ex argumento *Demoſthenicae* Orationis adparet. V. *Ei Cteſiphontem legatum delegiſtis.* WOLFIVS.

διορθοῦσί τινες, πρεσβευτὴν αὐτὸν πρὸς Φίλιππον ἑλέσθαι. ἢ, πρεσβευτὴν αὐτῷ πρὸς Φίλιππον προσελέσθαι. STEPHANVS.

αὐτῷ, et προσελέσθαι. Vt mox l. 8. προσείλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα πρεσβευτήν. Niſi pro αὐτῷ ſcribendum ſit αὑτὸν, vt in argumento Orationis *Demoſthenicae* περὶ παραπρεσβείας. Sed video *Stephanum* haec fere occupaſſe. MARKLAND.

Simplicior multo eſt ea medicina, quae commendat πρεσβευτὴν αὐτὸν — ἑλέσθαι. Et in eo eſt MS. *Reg.* 2. Deinde l. 8. omnino προσείλεσθ', cum *Wolfio* et Cod. *Bern.* Nihil agit *Scaliger*, cum praefert προείλεσθ' αὐτῷ Κτησιφῶντα. TAYLOR.

Wolfius, *vt ſe legatum ad Philippum decerneretis.* Immo, *vt legatum, qui eius cauſam ageret, ad Philippum decerneretis.* IVRIN.

44. αὐτῷ] dedi αὐτὸν. REISKE.

78 Εκμαρτυρια. Η μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς 79 ἔνστασις 36.
τῶν ὅλων πραγμάτων ἐγίγνετο, ἐ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ
Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους. ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ
συσσιτεῖν ἡμῖν ἐσπέδασεν, ἐκ ἐμὲ πείσας, 80 ἀλλὰ
τὸς μετ' ἐμὲ, Αγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ
τῶν συμμάχων εἵλεσθε, καὶ 81 Ιατροκλέα. ἐν δὲ 39.
τῇ πορείᾳ 82 παρακελεύσασθαί με φησὶν αὐτῷ,
ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ 83 φυλάξωμεν, τὸν Φιλοκρά-
την, πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. πῶς γὰρ ἂν
ἐγὼ Δημοσθένην ἐπὶ Φιλοκράτην παρεκάλεν, ὃν
ἤδεσαν συνειπόντα μὲν Φιλοκράτει, ὅτ' ἦν ἡ τῶν 84 πα- 42.
ρανόμων γραφὴ, προβληθέντα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν
ὑπὸ Φιλοκράτους; πρὸς δὲ τούτοις, 85 οὐκ ἐν τοιού-

τοις

79. ἔνστασις] Sicut dicunt, ἐνίστασθαί τι πρᾶγμα, *inſtituere*, et quaſi exordiri *negocium*. V. *Prima omnium rerum inſtitutio*. WOLFIVS.

80. ἀλλὰ τὸς μετ' ἐμὲ] *ſed a conuictoribus meis*. Omiſit hoc *Wolfius* in verſione. IVRIN.

81. Ιατροκλέα] Ιατροκλέα τὸν Πασιφῶντος infra p. 284. l. 6. quas voces opinor hic deeſſe. MARKLAND.

82. παρακελεύσθαι] παρακελεύσασθαι, MSti. *Bern.* et *Mead.* TAYLOR.

83. φυλάξωμεν] Ita dedit *Wolfius*. Editio *Aldi Stephani*que φυλάξομεν. Et MSti quoque. TAYLOR.

84. παρανόμων] v. verſ. 3. huius paginae. REISKE.

85. ἐκ ἐν τοιούτοις, οἶμαι,] Videtur addendum τοιούτοις μόνον, οἶμαι. Et [l. 12.] ὃς, διασκοπέντων ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, coniunge, ἡμῶν τῶν συμπρέσβεων διασκοπέντων. WOLFIVS.

τοις [86].[87] ἥμεν λόγοις [88] οἱ συμπρέσβεις, ἀλλ' ὅλην τὴν πορείαν ἠναγκαζόμεθα ὑπομένειν Δημοσθένην, 31. 1. ἀφόρητον ὄντα καὶ βαρὺν ἄνθρωπον. ὃς διασκοπέντων ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν [ἡμᾶς, [90].[91] τῶν συμπρέσβεων,] καὶ [92] Κίμωνος εἰπόντος, ὅτι φοβοῖτο, 3. μὴ δικαιολογέμενος περιγένοιτο ἡμῶν ὁ Φίλιππος, πη-

86. μόνον] Ridicule iſtud ſuffectum a *Wolfio*, ἐν τούτοις μόνον. Si hominis mentem rite intelligo, credidit id eſſe dictum: *Tantum aberamus ab iis Orationibus*, vt —. Quo animo reponere erat melius, ἐ μόνον ἐκ ἐν τούτοις. Id autem nihili eſt. Conſultius erat tentaſſe vocem οἶμαι, ſi qua felicitate potuit. Nam in noſtris quam plurimis, videlicet, *Bern. Pariſienſibus* omnibus, et *Meadiano*, ἐκ ἐν τοιούτοις ἥμεν λόγοις οἱ συμπρέσβεις. TAYLOR.

87. οἶμαι] non male. redundat illa vox ſaepe, attica quadam elegantia, cuius vim vbique locorum haud facile neque percipias, neque reddas. Verumtamen quia codices in ἥμεν conſentiunt, hoc praetuli. REISKE.

88. οἱ συμπρέσβεις] ἦσαν ſubaud. BRODAEVS.

89. διασκοπέντων ὑμῶν] [*Ald.*] Reſtitue ἡμῶν et [l. 14.] Κίμωνος. BRODAEVS.

90. τῶν συμπρέσβεων] Videtur mihi gloſſa olim fuiſſe. Porro quoque rotundius erit non paulo, ſi delegamus etiam ἡμᾶς, Sc. ὃς, διασκοπέντων ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν — TAYLOR.

91. ἡμᾶς τῶν συμπρέσβεων] tria haec verba, vt ſuperflua, et e ſcholiis inſerta, vncis incluſi. REISKE.

92. Κίωνος] Κίμωνος lege, ex argumento *Demoſthenicae* Orationis. WOLFIVS.

Κίμωνος etiam Codd. *Steph. Bern. Mead. Coisl.* et *Reg.* 2. TAYLOR.

δρας δέκα, οἵτινες διαλέξονται Φιλίππῳ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμφερόντων Ἀθηναίοις καὶ Φιλίππῳ. 2
[65]χειροτονημένων δὲ τῶν δέκα πρέσβεων, ἐγὼ μὲν [66]προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους, Δημοσθένης δ' [67]ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτης, ὁ νυνὶ Φιλοκράτης κατηγορῶν. ἔτω δ' ἦν πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, ὥστε ἐν τῇ βουλῇ 3
[68]γράφει, ἵνα [69.70]ἀζήμιος ὢν ἡμῖν συμπρεσβεύῃ ὁ Ἀριστόδημος, ἐλέσθαι πρέσβεις ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἔδει τὸν Ἀριστόδημον ἀγωνίζεσθαι, οἵτινες ὑπὲρ αὐτοῦ παρα

nes διαλέξονται αὐτῷ περὶ εἰρήνης, καὶ τῶν κοινῇ ξυμ
φερόντων. Cetera credo esse e margine. Quis enim
vnum vocabulum adeo ingeminaret, vti impressi dede
runt? TAYLOR.

65. χωροτονημένων] [vt *Aldus*] Emenda χειροτονη
μένων. BRODAEVS.

66. προεβλήθην] *Designatus, nominatus sum.* WOLF

67. ὑπὸ τοῦ Φ.] ὑπ' αὐτοῦ Φιλοκράτης Cod. *Bern*
cum duobus *Regiis.* TAYLOR. Et sic dedi. REISKE

68. γράφει] Puto γράφειν. IVRIN.

69. ἵνα ἀζήμιος ὢν] Mulcta illa quae fuit? Num
quid, vt mercatores pro tabernis soluunt, ita ille pro
facultate exercendae artis suae? vt sit ἡ ζημία, τὸ ἐκλη
νόμενον καὶ καταβαλλόμενον ἀργύριον τῇ πόλει? A
deliquerat aliquid? vt ἀγωνίζεσθαι ἔδει non de histr
nica, sed de causae dictione intelligatur? Sed quid ha
ad nos? WOLFIVS. Nonnihil de ista difficultate Sch
liastes.

70. ἀζήμιος] ciuitates quaedam Graecae Aristod
mum conduxerant, vt per ludos ciuitati cuique pro
prios fabulas doceret, ni faciat, mulctae futurus obno
xius. Athenienses itaque legatos ad has ciuitates decer
nebant mittendos, qui pro Aristodemo deprecarentur,
vt si fungi muniis et pacto satisfacere minus posset, ne

6. νῦν [96] ἀιβρόχῳ, καὶ πείσειν Ἀθηναίους μὲν [97] καταδέ-
ξασθαι Λεωσθένη, Φίλιππον δ' Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν
ἀποδῶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ τὴν τέτε διεξιὼν
ὑπερηφανίαν, [98] ὡς τάχιστα ἥκομεν [99] εἰς Μακε-
δονίαν, [100] συνετάξαμεν * πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, ὅταν
9. προσίωμεν Φιλίππῳ, τὲς πρεσβυτάτους πρώτους
λέγειν, καὶ τοὺς λοιποὺς καθ' ἡλικίαν. ἐτύγχανε
δ' ἡμῶν νεώτατος ὢν, ὡς ἔφη, Δημοσθένης. [1] ἐπει-
δὴ δὲ

le deſcripſit verba *Theophraſti*, qui haec tradiderat de *Ioloſchoeno*: vt liquet ex *Harpocratione*, cuius Codex *Cantabrigienſis*, eodem, quo *Moſchopulus*, errore irretitur. TAYLOR.

96. Iuncus durus et rigidus per carnes transfixus, eo plus dolorum creat, ligatque fortius, quo eſt rigidior minusque cedit. Iumectatus autem et debilius vincit et mollius vexat. REISKE.

97. καταδέξασθαι] Κατασδέξασθαι τὲς Φεύγοντας eſt, *recipere exſules*, et in patriam redire pati. Leoſthenem autem hunc per calumniatores in exſilium actum, poſt Calliſtratum Aphidnaeum, omnium fuiſſe eloquentiſſimum ſupra affirmat: alium, vt exiſtimo, ab illo, qui Antipatrum poſt Alexandri obitum Lamiae obſedit. WOLFIVS.

98. ὡς τάχιστα ἥκομεν εἰς Μακεδονίαν lego. WOLFIVS. Ita *Bern.* et *Mead.*

99. ὡς μακεδονίαν] dedi εἰς μακ. REISKE.

100. συνετάξαμεν ἡμᾶς] interpoſui. πρὸς de meo. R.

1. ἐπειδὴ δ' εἰσεκλήθημεν] ἐκεῖσε ἤλθομεν. WOLFIVS.

ἐπειδὴ δ' — ἀκούσατε δὴ] Interiecta eſt prolixiſſima Parentheſis, ac potius Hyperbaton, a καὶ τέτοις ἤδη σφόδρα vſque ad ἀκούσατε. Adparet *Aeſchinem* et metu et ira aeſtuantem turbaſſe compoſitionem, quam mutare

78 Εκμαρτυρια. Η μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς 79 ἔνστασις 36.
τῶν ὅλων πραγμάτων ἐγίγνετο, ὑ δι' ἐμοῦ, ἀλλὰ διὰ
Δημοσθένους καὶ Φιλοκράτους. ἐν δὲ τῇ πρεσβείᾳ
συσσιτεῖν ἡμῖν ἐσπέδασεν, ἐκ ἐμὲ πείσας, 80 ἀλλὰ
τὸς μετ' ἐμοῦ, Αγλαοκρέοντα τὸν Τενέδιον, ὃν ἐκ
τῶν συμμάχων εἵλεσθε, καὶ 81 Ιατροκλέα. ἐν δὲ 39.
τῇ πορείᾳ 82 παρακελεύσασθαί με φησὶν αὐτῷ,
ὅπως τὸ θηρίον κοινῇ 83 φυλάξωμεν, τὸν Φιλοκρά-
την, πρᾶγμα λέγων πεπλασμένον. πῶς γὰρ ἂν
ἐγὼ Δημοσθένην ἐπὶ Φιλοκράτην παρεκάλεν, ὃν
ἤδεσαν συνειπόντα μὲν Φιλοκράτει, ὅτ' ἦν ἡ τῶν 84 πα- 42.
ρανόμων γραφὴ, προβληθέντα δὲ εἰς τὴν πρεσβείαν
ὑπὸ Φιλοκράτους; πρὸς δὲ τούτοις, 85 οὐκ ἐν τοιού-

τοις

79. ἔνστασις] Sicut dicunt, ἐνίστασθαί τι πρᾶγμα, *inſtituere*, et quaſi exordiri *negocium*. V. *Prima omnium rerum inſtitutio*. WOLFIVS.

80. ἀλλὰ τὸς μετ' ἐμοῦ] *ſed a conuictoribus meis*. Omiſit hoc *Wolfius* in verſione. IVRIN.

81. Ιατροκλέα] Ιατροκλέα τὸν Πασιφῶντος infra p. 284. l. 6. quas voces opinor hic deeſſe. MARKLAND.

82. παρακελεύσασθαι] παρακελεύσασθαι, MSti. *Bern.* et *Mead*. TAYLOR.

83. φυλάξωμεν] Ita dedit *Wolfius*. Editio *Aldi Stephani*que φυλάξομεν. Et MSti quoque. TAYLOR.

84. παρανόμων] v. verſ. 3. huius paginae. REISKE.

85. ἐκ ἐν τοιούτοις, οἶμαι,] Videtur addendum τοιούτοις μόνον, οἶμαι. Et [l. 12.] ὃς, διασκοπέντ[illegible] ἡμῶν, ὅ, τι χρὴ λέγειν ἡμᾶς, τῶν συμπρέσβεων, coniunge, ἡμῶν τῶν συμπρέσβεων διασκοπέντων. WOLFIVS.

[8] ἐγγενὴς ἡμῖν. ἡμεῖς δὲ, οἷς ἱερὰ καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσιν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ διατριβαὶ, καὶ συνήθειαι [9] μεθ' ὑμῶν [10] ἐλευθέριοι, καὶ γάμοι κατὰ τοὺς νόμους, καὶ κηδεσταὶ, καὶ τέκνα, Α-
18. θήνῃσι μὲν ἦμεν ἄξιοι τῆς ὑμετέρας πίστεως· οὐ γὰρ ἄν ποτε ἡμᾶς εἵλεσθε ἐλθόντες δ' εἰς Μακεδονίαν ἐξαίφνης ἐγενόμεθα προδόται. ὁ δὲ οὐδὲν [11] ἄπρα-

δ' ἅλες; πῦ τράπεζα; Cui reprehensioni *Demosthenes* opponit haec, quae recitat *Aeschines*, eludendo per conuicium acuta sane publicae priuataeque mensae comparatione. WOLFIVS.

8. οὐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν] οὐδὲ συγγενὴς ὑμῖν MS. *Mead.* Quod postremum amplector. TAYLOR.

9. μεθ' ἡμῶν] lege ὑμῶν. BRODAEVS.

10. ἐλεύθεροι] M. ἐλευθέριοι. WOLFIVS. Ita *Coisl.* et *Mead.*

11. ἄπρακτον] [Ita enim dedit *Aldus* in sua impressione] ἄπρατον lego a πιπράσκω, *cuius nulla pars corporis vendita non est.* Vt exprobret ei et adolescentiam impuram, et auariciae sordis. WOLFIVS.

ἄπρακτον] Mallem ἄπρατον, *vt etiam cuilibet ore, precio morigeretur.* Theo Sophista: ὡς Αἰσχίνης εἰς ἀῤῥητοποιΐαν τὸν Δημοσθένην διαβάλλων φησὶν αὐτὸν μὴ καθαρεύειν τὸ στόμα, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται. BRODAEVS.

πρ. γρ. ἄπρακτον. Οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους [voluit dicere Τιμάρχου. Vid. pag. 52. l. vlt.] πρᾶξιν ἀντὶ τοῦ πρᾶσιν. STEPHANVS.

Vide infra 270. 16. μὴ καθαρεύοντα τῷ σώματι, μηδ' ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν. Adde Nostrum *c. Timarch.* 18. 7. *Laert.* in *prol.* de Orpheo. *Sueton. Jul.* §. 22. *Gell.* l. 5. *Theonem Progymn.* pag. 26. *Brod. Miscell.* 11. 21. *Magii Miscell.* 11. 20. *Meursii Critic. Arnob.* 11. 12. TAYL.

δὴ δὲ εἰσεκλήθημεν· [2] καὶ τούτοις ἤδη σφόδρα μοι προσέχετε τὸν νοῦν. ἐντεῦθεν γὰρ κατόψεσθε [4] ἀνδρώπου φθόνον ὑπερβάλλοντα, καὶ δεινὴν δειλίαν ἅμα καὶ κακοήθειαν, καὶ τοιαύτας ἐπιβουλὰς κατ' ἀνδρῶν συσσίτων καὶ συμπρέσβεων, οὓς [5] ἐδ' ἂν κατὰ ζῶν ἐχθίστων τις εἰκῆ ποιήσαιτο. [6] τὰς γὰρ τῆς πόλεως ἅλας, καὶ τὴν δημοσίαν τράπεζαν περὶ πλείστου [7] δή φησι ποιεῖσθαι, οὐκ ὢν ἐπιχώριος, εἰσήκοντας γὰρ, ἐδ' ἐγγ

non fuit, vt opinor, fidelis interpretis. Quod quidem facile potuissem. WOLFIVS.

Μετὰ τὸ εἰσεκλήθημεν τινὲς τὸ τῆς παρενθέσεως σημεῖον τιθέασιν, ἕως τὰ ἀκόσματα [l. 17.] STEPHANVS. *Wolfium* intelligit, qui per istud *tines* vbique fere apud eum designatur.

2. καὶ τούτοις] longissime circumducta haec parenthesis desinit in verbo αἰτιάσομαι versu 26. REISKE.

4. ἀνδρώπου] F. τ' ἀνδρώπου. vt *Demosth.* & *Aristocrat.* pag. 312. l. 6. θεωρῆσαι τὸν τρόπον τ' ἀνδρώπου. MARKLAND.

5. ἐδὲ] F. οὐδ' ἄν. MARKLAND. Atque id *Bern* habet disertissime.

6. τὰς γὰρ] est latinorum *nempe*, vel *scilicet*. Et ironica recitatio excusationis, qua Demosthenes vti solet ad molliendam et abstergendam inuidiam facinoris, cuius eum Aeschines hic reum facit, perfidiae puto erga consortes eiusdem tecti mensaeque. REISKE.

7. δή φησι] Scilicet Δημοσθένης, ad quem pertinet id quod sequitur, ἐκ ὢν ἐπιχώριος — ἐδ' ἐγγενὴς ἡμῖν. Vt sententia sit, *Demosthenem, quanquam barbarum, tamen loqui humaniter, cum immaniter faciat, et vita eius cum oratione pugnet.* Alioqui legerem φασὶ δεῖν. Apud *Demosthenem Aeschines* sic exprobrat, πῶ

λόγος. (καὶ τὰ μὲν καθ' ἕκαστα τῶν ἐκεῖ ῥηθέντων ὑπ' ἐμοῦ, καὶ τοὺς πρὸς ταῦτα λεχθέντας ὑπὸ Φιλίππου λόγους, ἐν τῷ δήμῳ σαφῶς ἀπήγγελα πρὸς ἅπαντας Ἀθηναίους, νυνὶ δὲ πειράσομαι διὰ κεφαλαίων ὑμᾶς ὑπομιμνήσκειν.) πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς αὐτὸν διεξῆλθον τὴν πατρικὴν εὔνοιαν, καὶ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑμεῖς ὑπῆρξατε Ἀμύντᾳ, τῷ Φιλίππου πατρὶ, ἃς οὐκ παρελείπων, ἀλλ' ἐφεξῆς ἅπαντα ὑπομιμνήσκων, δεύτερον δὲ ὧν αὐτὸς ἦν μάρτυς εὖ παθών. Ἀμύντου γὰρ νεωστὶ τετελευτηκότος, καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ πρεσβυτάτου τῶν ἀδελφῶν, Περδίκκου δὲ καὶ Φιλίππου παίδων ὄντων, Εὐρυδίκης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν προδιδομένης ὑπὸ τῶν δεκέντων [16], [17] αὐτοῖς εἶναι φίλων, [18] Παυσανίου δ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐ-

μὲν γὰρ — vbi γὰρ illud eleganter redundat, vt fere ſemper in inſtauratione ſermonis, longiore quadam interiectione, vel parentheſi, intercepti. Reuocaui ergo καὶ ante verbum καθῆκεν. nam Taylor copulam eiecerat, vel Wolf potius, quem, ſaepe feſtinatione et praefidentia labentem, vbique ſecurus ſequitur Britannus. REISKE.

16. αὐτοῖς] ὑπὸ τῶν δεκέντων αὐτῆς εἶναι φίλων lego. WOLFIVS. Similiter *Mead. Regg.* 1. 3. 4. Iſtud vero αὐτοῖς non cum *Wolfio* protinus improbo. Corrige ergo eius verſionem, *quos amicos* illis *eſſe putabat*: pueris ſcil. Ecce enim. Pergit orator, Παυσανίου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν κατιόντος. TAYLOR.

17. αὐτοῖς bene habet. *illis*, Amyntae puta et Eurydicae, eorumque liberis et vniuerſae domui. Vidit hoc etiam Taylor. REISKE.

18. Παυσανίου δὲ] Orator hoc loco nobis hiſtoriogra-

τῶν κατιόντος, φυγάδος μὲν ὄντος, τῷ καιρῷ δ' ἰσχύοντος, πολλῶν δ' αὐτῷ συμπραττόντων, ἔχοντος δὲ Ελληνικὴν δύναμιν, εἰληφότος δὲ Ἀνθεμοῦντα καὶ Θέρμαν καὶ Στρέψαν καὶ ἄλλ' ἄττα χωρία, Μακεδόνων δὲ ἐχ ὁμονοούντων, ἀλλὰ τῶν πλείστων 39.
τὰ Παυσανίᾳ φρονούντων· ἐπὶ τῶν καιρῶν τούτων ἐ-
χειροτόνησαν στρατηγὸν Αθηναῖοι ἐπ' Ἀμφίπολιν Ιφι-
κράτην, Ἀμφιπολιτῶν αὐτῶν ἐχόντων τότε τὴν πό-
λιν, καὶ τὴν χώραν καρπουμένων. ἀφικομένου δ' εἰς
τοὺς τόπους Ιφικράτους μετ' ὀλίγων τὸ πρῶτον νεῶν, 42.
ἐπὶ κατασκοπῇ μᾶλλον τῶν πραγμάτων, ἢ πολιορ-
κίᾳ τῆς πόλεως, ἐνταῦθ', ἔφην ἐγώ, μετεπέμψατο αὐτὸν [19] Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή. καὶ, ὡς γε δὴ
λέγουσιν [20] οἱ παρόντες πάντες, Περδίκκαν μὲν
τὸν ἀδελφὸν τὸν σὸν κατασήσασα εἰς τὰς χεῖρας 32.1.
τὰς Ιφικράτους, σὲ δὲ εἰς τὰ γόνατα τὰ ἐκείνου θεῖ-
σα παιδίον ὄντα, εἶπεν, ὅτι Ἀμύντας, ὁ πατὴρ τῶν
παίδων τούτων, ὅτ' ἔζη, [21] υἱὸν ἐποιήσατό σε, τῇ 3.
δὲ Αθη-

phi munus praeſtat, cum hoc apud alium, quod ſciam, non legatur. WOLFIVS.

19. Εὐρυδίκη ἡ μήτηρ ἡ σή lego. [Nam *Aldus* mendoſiſſime *μητρός*] Mala beſtia fuit, inſidiata genero et marito, tandem Alexandrum et Perdiccam filios per inſidias interficiendos curauit. WOLFIVS.

20. *οἱ παρόντες πάντες*] *οἱ παραγενόμενοι τότε.* Notetur verborum et participiorum defectiuorum multiplex vſus, *ὁ παρὼν, qui adeſt, aderat, adfuit, adfuerat*, et ſubiunctiuo *qui adſit, adeſſet, adfuerit, adfuiſſet*, etc. WOLFIVS.

21. *υἱὸν ἐποιήσατό σε*] S. Ιφικράτην. Et quo pacto

δὲ Αθηναίων πόλει οἰκείως ἐχρήσατο, ὥστε συμβαίνει σοι καὶ ἰδίᾳ τῶν παιδίων τούτων γεγενῆσθαι ἀδελφῷ, καὶ δημοσίᾳ [22.23] Φίλῳ ἡμῖν εἶναι. καὶ μετὰ ταῦτα ἤδη δέησιν ἰσχυραν ἐποιεῖτο καὶ ὑπὲρ
6. ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ ὅλως ὑπὲρ τῆς σωτηρίας. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ιφικράτης, ἐξήλασε Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας, καὶ τὴν δυναστείαν ὑμῖν ἔσωσε. [24] καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον περὶ [25] Πτολεμαίου, ὃς ἦν ἐπίτροπος καθεση-
9. κὼς τῶν πραγμάτων, ὡς ἀχαρίστον καὶ δεινὸν ἔργον διεπράξατο, διδάσκων, ὅτι πρῶτον μὲν ὑπὲρ Αμφιπόλεως ἀντέπραττε τῇ πόλει, καὶ [26] πρὸς Θηβαίους διαφερομένων Αθηναίων, συμμαχίαν ἐποι-
12. ήσατο. καὶ πάλιν ὡς Περδίκκας εἰς τὴν ἀρχὴν [27] καταστὰς, ὑπὲρ Αμφιπόλεως ἐπολέμησε τῇ πό-

 λει,

adoptauit alium, cum tris filios haberet? Et cur ille non adiit hereditatem? WOLFIVS.

22. Φίλον] Fortasse Φίλῳ. BRODAEVS. Ita *Coisl. Reg. 2.* et *Mead.* AYLOR.

23. Φίλον] praetuli Φίλῳ. REISKE.

24. καὶ μετὰ ταῦτα εἶπον] τὸ Καλλισθένους, opinior, potius, quam contra Philippum. WOLFIVS.

25. Πτολεμαίου] Ptolemaeus ille erat, qui Alorites dicebatur, et, Amynta R. necato, regnum Macedoniae occupauerat, et postea a Perdicca necatus est. Vid. *Diodor.* l. XVI. et *Plutarchum* in *Pelopida*. PALMER.

26. πρὸς Θηβαίους ita stat in biuio, vt tam ad διαφερομένων trahi debeat, quam ad συμμαχίαν ἐποιήσατο. nihilominus tamen suspicor pone συμμαχίαν deesse πρὸς αὐτούς. REISKE.

27. καταστὰς] Lege καταστασθεὶς. PALMER.

λει, καὶ τὴν ὑμετέραν, ἠδικημένων ὅμως, [28] Φι-
λανθρωπίαν [29] διεξήειν, λέγων, ὅτι κρατῆντες τῷ
πολέμῳ Περδίκκαν, Καλλισθένης Αθηναίων ἡγεμό-
νας, ἀνοχὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσασθε, ἀεί τινος προσ- 15.
δοκῶντες τῶν δικαίων [30] τεύξεσθαι. καὶ τὴν διαβο-
λὴν ταύτην ἐπειρώμην διαλύειν, διδάσκων, ὅτι Καλ-
λισθένην ὁ δῆμος ἀπέκτεινεν, ἢ διὰ τὰς πρὸς Περ-
δίκκαν ἀνοχὰς, ἀλλὰ δι' ἑτέρας ἁμαρτίας. [31] καὶ
πάλιν ἐκ ὤκνεν [32] κατ' αὐτῆ λέγειν Φιλίππε, ἐπι- 18.
τιμῶν,

28. Φιλανθρωπίαν λέγων] Videſis annon praeſtet, quod habent Codd. *Pariſienſes* cum *Meadiano*, τὴν ὑμετέραν, ἠδικημένων ὅμως, Φιλανθρωπίαν διεξήειν, λέγων, ὅτι κ. τ. λ. TAYLOR.

29. λέγων διεξήειν] haec duo vocabula tranſpoſui, non quo vulgaris ordo haud eſſet tolerabilis, vtcunque enim colloces, cohaerebit λέγων cum ὅτι, ſed quod huius collocationis, quae ſententiam faceret planiorem, codices eſſent auctores. REISKE.

30. Poſt τεύξεσθαι deſunt nonnulla de Philippo neſcio quid ad illa ſuperiora Aeſchinis obſtrepente et querente; id quod aperte docet inſequens τὴν διαβολὴν ταύτην. quod quo praemiſſorum referatur, nil eſt. R.

31. καὶ πάλιν κ. τ. λ.] F. καὶ πάλιν ἐκ ὤκνεν κατ' αὐτῆ λέγειν Φιλίππε, ἐπιτιμῶν, ὅτι etc. MARKLAND.

32. κατ' αὐτῆ] in ipſum Philippum. Superiora enim exempla fuerant ingrati animi a vetuſtioribus Macedoniae regibus aut tyrannis erga P. A. optime de ipſis meritum demonſtrati. Male Wolf αὐτῆ ad Calliſthenem retulit. Huc enim referenda erat eius notula, errore perquam facili, ad verba μετὰ ταῦτα verſu 8. relata, omiſſa notula ad iſta vocabula adſcripta. Nihil eſt pronius, neque excuſabilius, quam vt in notulis Wol-

τιμῶν, [33] ὅτι τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν τῷ πολέμῳ. καὶ πάντων ὧν ἂν εἴποιμι, μάρτυρας τὰς ἐκείνων ἐπιστολὰς [34] παρεσχόμην, καὶ τὰ ψηφίσματα τῷ δήμῳ, καὶ τὰς Καλλισθένους [35] ἀνο-
21. χάς. περὶ μὲν ἂν τῆς ἐξ ἀρχῆς κτήσεως τῆς χώρας, καὶ τῶν καλουμένων [36] Ἐννέα ὁδῶν, καὶ περὶ τῶν Θησέως παίδων, ὧν Ἀκάμας λέγεται [37] Φερ-

νὴν

fii, quibus numeri nulli, neque paginarum, neque verſuum adſcripti ſunt, in carnificinam inquirentium, ad ſedes ſuas alligandis labaris. Notula illa Wolfii a Tayloro praetermiſſa (vel praeteruiſa potius) haec eſt. „Μετὰ ταῦτα εἶπεν] εἶπον leg. et de perſona Aeſchinis accipiendum.„ Haetenus Wolfius. Sintne plures Wolfii notulae pari modo, atque haec fuit, a Tayloro praeteruiſae, nec ne, haud equidem dixerim, qui Baſileenſem editionem cum Taylorana haud contulerim. Viderint alii. In hanc forte fortuna incidi. Φιλίππῳ legatur, an Φιλίππε, et ſic interpungatur, vt vulgo eſt interpunctum, an vt Markland auctor fuit, quod idem ego ipſe quoque aliquando ſum ſuſpicatus, nunc prorſus nihil intereſſe cenſeo. Secutus tamen ſum codicem bonae notae Harleianum. REISKE.

33. ὅτι τὴν ἐκδοχὴν etc.] ὅτι διεδέξατο τὸν πόλεμον. Hoc malo, quam ἀναμένειν ἢ προσδοκᾶν πόλεμον. Etſi *Phauorinus* ἐκδοχὴν etiam ἀναμονὴν καὶ προσδοκίαν interpretatur. WOLFIVS.

34. παρεσχόμην] Arridet παρεσχόμην. BRODAEVS.

35. ἀνοχάς] id eſt formulam literis conſignatam illarum induciarum. REISKE.

36. ἐννέα ὁδῶν] τουτέστιν Ἀμφιπόλεως, quae prius ita vocabatur. BRODAEVS.

37. Φερνὴν ἐπὶ τῇ γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν ταύ-

νὴν ἐπὶ τῇ [38] γυναικὶ λαβεῖν τὴν χώραν [39] ταύτην, τότε μὲν ἤρμοττε λέγειν, καὶ ἐρρέθη ὡς ἐνεδέχετο ἀκριβέστατα· νυνὶ δὲ ἴσως ἀνάγκη συντέμνειν τοὺς 24. λόγους. ἃ δὲ ἦν τῶν σημείων ἐκ ἐν τοῖς ἀρχαίοις μύθοις, ἀλλ' ἐφ' ἡμῶν γεγενημένα, τούτων [40. 41] ἐπιμνησθήσομαι. συμμαχίας γὰρ Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων συνελθούσης, εἰς ὢν τούτων Ἀμύντας, ὁ Φιλίππου πατὴρ, καὶ πέμπων σύνεδρον, καὶ 27. τῆς καθ' ἑαυτὸν ψήφου [42. 43] κύριος ὤν, ἐψηφί-

σατο

την lego. Et ὡς ἐνεδέχετο, [Nam *Aldus* ἐνδέχετο] αὐτὶ τοῦ, ὡς οἷόν τε ἦν. WOLFIVS.

38. γυναικὶ] *Phyllidi.* Tzetzes in *Lycophronem*: Ἀκάμας δὲ βελόμενος ἐλθεῖν ἐς τὴν πατρίδα, πολλὰ δεηθεὶς περὶ Φυλλίδος, et reliqua. *Quidius* Demophontem Acamantis fratrem Phyllidem dilexiſſe tradit. BROD.

39. ταύτην cum *Wolfio* Codd. *Regii* tres. Vulgo αὐτήν. TAYLOR.

40. τούτων ἐπεμνήσθην] Sententia poſtulat ἐπιμνησθήσομαι, futurum. WOLFIVS.

Certe ἐπεμνήσθην, quae eſt *Stephani* lectio, et Codd. conſenſu approbata, non erat reiicienda, vti liquet ex tenore loci, παρεσχόμην 251. 2. ἔφην 251. 4. TAYL.

41. ἐπεμνήσθην] nullus dubitaui Wolfii veram et neceſſariam emendationem ἐπιμνησθήσομαι, ab ipſo in textum immiſſam, et a Tayloro ſeruatam, immotam relinquere, Tayloro quamuis improbante et obloquente. REISKE.

42. κύριος ὤν] Significat, opinor, quantum in ipſo Amynta fuerit, et in vno illius ſuffragio ſitum, reſtitutam fuiſſe Athenienſibus Amphipolim: de qua plura adnotaui in *Philippicam Iſocratis*. WOLFIVS.

43. κύριος ὤν] cum liber eſſet ſuffragii ſui arbiter nul-

σατο 44 Αμφίπολιν 45 τὴν Αθηναίων 46 συνεξαιρεῖν μετὰ τῶν ἄλλων Ελλήνων Αθηναίοις. 47. 48 καὶ τούτων τὸ κοινὸν δόγμα τῶν Ελλήνων, καὶ τὰς 49 ψηφι-

lo metu, nulla neceſſitate conſtrictus, ſed ex animi ſui ſententia ſuffragium dans, negansue cui vellet. REISKE.

44. ἐψηφίσατο] Ex ſequentibus patet legendum ἀπεψηφίσατο. PALMER.

45. Αμφίπολιν τὴν Αθηναίων] S. ἔσαν. WOLFIVS.

46. συνεξαιρεῖν — Αθηναίοις] Opem ferendam Athenienſibus ad vrbem expugnandam. Sed in *Epiſtola*, quae in *Orationes Demoſthenis* relata eſt, qua bellum Athenienſibus indicit, Philippus Amphipoleos ius argute ſibi vendicat. Vtut eſt, Amphipoli amiſſa, *Demoſthenes* Philippum ſe ne domi quidem tuto manſurum exiſtimare adfirmat. Sic autem ſolent homines, vt ea, quae ſibi expedire putant, tanquam iuſtiſſima defendant: adeo vt *Iſocrates* adfirmet, vrbis neque iuris, neque foederum, neque vllius rei, niſi vtilitatis ſolius, rationem habere. WOLFIVS.

47. καὶ τοῦτο τὸ κοινὸν] Sic ordinanda verba ſunt: καὶ τοῦτο τὸ δόγμα τῶν Ελλήνων, καὶ τὰς ψηφισαμένας παρεχόμην μάρτυρας, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. Intelligendi autem teſtes ii ſunt, quorum nomina decreto inſcripta legebantur, κατὰ συνεκδοχήν, ἢ κατάχρησιν. Teſtis enim proprie homo eſt: literae, aliaeue res ſimilitudine quadam teſtes appellantur, quod idem efficiant, quod teſtes, fidemque narrationi concilient. WOLFIVS.

F. τούτου τὸ κοινὸν δόγμα, *huius rei*, vt pag. 271. l. 13. καὶ τούτου τὴν βελὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. Vide et pag. 283. l. 2. MARKLAND.

48. τοῦτο] dedi τούτων ex auctoritate Harleiani. REIS.

49. ψηφισαμένας] ſubaudi αὐτὰ nomina eorum,

σαμένους, ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων μάρτυρας 30.
παρεσχόμην. ὧν δὲ Αμύντας ἀπέστη ὁ Φιλίππου
πατὴρ, ἐναντίον τῶν Ελλήνων ἁπάντων, οὐ μόνον λό-
γοις, ἀλλὰ καὶ ψήφῳ, τούτων, ἔφην ἐγὼ, σὲ τὸν
ἐξ ἐκείνου 50 γεγενημένον, οὐκ ἔστι δίκαιον ἀντιποιεῖ-
σθαι. 51. 52 εἰ δ' ἀντιποιῇ, κατὰ πόλεμον λαβὼν, 33.
εἰκότως ἔχειν, εἰ μὲν πρὸς ἡμᾶς πολεμήσας, δορυ-
ἁλω-

qui ſuffragio ſuo hoc decretum tuliſſent atque comprobaſſent. REISKE.

50. γεγενημένον] γεγεννημένον. MARKLAND.

51. εἰ δ' ἀντιποιῇ, [ita enim, ſi per operas typographicas licuiſſet, edidiſſe fas erat] Totus hic locus obſcuritate laborat, neque multum ab Interprete iuuatur. Sententia videtur eſſe huiusmodi: ſc. *Cum vrbem Amphipolim tibi vindicas, vi et armis expugnatam, recte vindicas, modo cum Athenienſibus bellum geſſiſſes, ad quos ſc. ea Ciuitas pertinet: Nunc vero Tu non nobiſcum, ſed cum Amphipolitanis, colonis noſtris, decertaſti. Proinde non* illorum *habes vrbem, iure belli partam, ſed Athenienſium; ab Amphipolitanis quidem eripuiſti, verum non quod illorum fuerat, ſed quod alienam ad ditionem ſpectabat.* Vltimum membrum Orationis Cl. *Marklandus* ita vertit: *Sed ſi abſtuliſti Amphipolitas Athenienſibus, non ea* etc. TAYLOR.

52. ἀντιποιῇ — ἔχειν] Bene ſi habet ἀντιποιῇ, valet h. l. idem atque προσποιῇ, quod ſi autem hoc tibi ſumis atque arrogas, vt te aias Amphipolin iure tenere, ideo quod armis ceperis, concedo tuam eſſe, iureque a te teneri optimo, ſi in bello aduerſus nos ſuſcepto eam nobis eripueris, armis tuis expugnatam captamque. Nihil obſcuritatis ego equidem hic cerno. REISKE.

ἄλωτον τὴν πόλιν [53] εἶλες, κυρίως ἔχεις, τῷ τῷ πολέμῳ νόμῳ κτησάμενος· εἰ δ' Ἀμφιπολίτας ἀφείλε τὴν Ἀθηναίων πόλιν, ἃ τὰ ἐκείνων ἔχεις, ἀλλὰ τὴν
36. Ἀθηναίων χώραν. Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων καὶ ἑτέρων λόγων, ἤδη καθῆκεν εἰς Δημοσθένην τὸ τῆς πρεσβείας μέρος, καὶ πάντες προσεῖχον ὡς ὑπερβολάς τινας δυνάμεως ἀκουσόμενοι λόγων. καὶ γὰρ πρὸς αὐτὸν τὸν Φίλιππον, ὡς ἦν ὕστερον ἀκοῦσαι, καὶ
39. πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτῷ, ἐξηγγέλθη ἡ τῶν ἐπαγγελῶν ὑπερβολή. [54] ἔτω δὲ ἁπάντων διακειμένων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, φθέγγεται τὸ θηρίον τοῦτο προοίμιον [55] σκοτεινόν τε καὶ [56] τεθνηκὸς δειλίᾳ, [57] καὶ μικρὸν [58.59] προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων,

53. εἶλες inter et εἶχες ambigo. REISKE.

54. ἔτω δὲ] Rectius, vti *Scaliger* monet, ἔτω δή. TAYLOR.

55. σκοτεινόν] Ασαφὲς recte exponit probus noſter Scholiaſtes. Cum ergo Cod. *Mead.* ἀσαφῆ etiam habeat ſupra ſcriptum, ſimiliter pro gloſſa accipio *Tzetzes* interea non vocem σκοτεινόν, ſed illam alteram, τεθνηκὸς (quod non debuit) iſta interpretatione donat, *Chil.* XII. 579.

Καὶ ὁ Αἰσχίνης τεθνηκὸς τὸ ἀσαφές πε λέγει. TAYL.

56. τεθνηκὸς] Malim τεθνηκώς. BRODAEVS.

57. καὶ μικρὸν προαγαγὼν] Scil. τὸν λόγον, ἢ τὸ προοίμιον. *Cum orationem humi repentem paulum ad res ipſas perduxiſſet.* WOLFIVS.

58. προαγαγὼν] προαγαγὼν ἄνω τῶν πραγμάτων τὸν λόγον Cod. *Bern.* TAYLOR.

59. μικρὸν —] orationemque cum paululum in vetuſtiora earum rerum, de quibus ageretur atque contenderetur, veluti nauem in altum, adegiſſet. REISKE.

των, ἐξαίφνης ἐσίγησε καὶ [60] διηπορήθη· τελευ- 42.
τῶν δὲ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ λόγου. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Φί-
λιππος ὡς διέκειτο, [61] θαῤῥεῖν τε παρεκελεύετο,
καὶ μὴ [62]. [63] νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ
τοῦτο

60. διηπορήθη] Aliud ſcilicet erat, magnanimi regis vultum intueri, aliud, eundem Athenis, applaudente vulgo, conuiciis proſcindere. Hoc eſt τῶν θρασυδείλων ῥητόρων ingenium, turpe quidem certe et flagitioſum. Quanquam probabile eſt, *Demoſthenem* non male peroraſſe, cum *Plutarchus* ſcribat, Philippum ſummo ſtudio eius Orationi reſpondiſſe, ceteris autem in rebus, nequaquam pari humanitate ac benignitate erga illum eſſe vſum. Fabula igitur haec *Aeſchinis* ad exagitandum aduerſarium et iudices exhilarandos, et ab accuſatione abducendos pertinere videtur. WOLFIVS.

Saepe id accidit *Demoſtheni*, ſi *Plutarcho* fides, quem conſuli velim in tractatulo, *Quomodo quis in virtute* etc. TAYLOR.

61. θαῤῥεῖν τε] Humanitatis plena oratio, non tamen abhorrens a faceta deriſione, ac ne iniuſta quidem. WOLFIVS.

62. νομίζειν] Π. πλεονάζει τὸ νομίζειν, ἢ τὸ οἴεσθαι. STEPHANVS.

63. νομίζειν — οἴεσθαι] Stephanus exiſtimabat alterutrum eſſe delendum. Mihi non tantum nihil hic loci tollendum, ſed vel addendum etiam videtur eſſe, ad hunc ferme modum. καὶ μὴ νομίζειν ἐκβεβλῆσθαι (aut ἐκπεσεῖν) ὥσπερ τὰς ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τὸ οἴεσθαί τι πεπονθέναι. neque propterea ſolummodo, quod conſeſſui viſus eſſet humani quid paſſus eſſe, exiſtimare, ſe ab illo conſeſſu exploſum et eiectum eſſe, quemadmodum hiſtriones ſcena eiici ſoleant, ſi quos inter recitandum memoria deſtituat. REISKE.

τῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι· ἀλλ' ἡσυχῇ καὶ κα-
33.1. τὰ μικρὸν ἀναμιμνήσκεσθαι, καὶ λέγειν ὡς προεί-
λετο. ὁ δ', ὡς ἅπαξ ἐταράχθη, καὶ τῶν [64] γε-
γραμμένων [65] διεσφάλη, [66] ὥδ' ἀναλαβεῖν ἔτι αὐ-
3. τὸν ἠδυνήθη· ἀλλὰ καὶ πάλιν λέγειν ἐπιχειρήσας,
ταυτὸν ἔπαθεν. ὡς δὲ ἦν σιωπὴ, μετασῆναι ἡμᾶς
ὁ κήρυξ ἐκέλευεν. ἐπειδὴ δ' [67] ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν οἱ
συμπρέσβεις ἐγενόμεθα, σφόδρα πάνυ σκυθρω-
πάσας ὁ χρησὸς ἔτοσι Δημοσθένης, ἀπολωλεκέναι
6. μὲ ἔφη τὴν πόλιν καὶ τὰς συμμαχίας. ἐκπλαγέντος
δὲ ἐκ ἐμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν συμπρέσβεων ἁπάν-
των, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένων, δι' ἣν ταῦτ' εἶ-
πεν, ἤρετό με, εἰ τῶν Αθήνησι πραγμάτων ἐπι-
λέλησμαι, καὶ τὸν δῆμον [68] καταπεπονημένον, καὶ
9. σφόδρα ἐπιθυμοῦντα τῆς εἰρήνης, εἰ μὴ μέμνημαι.
ἦ μέγα φρονεῖς, ἔφη, ἐπὶ ταῖς ἐψηφισμέναις μὲν
πεντήκοντα ναυσὶν, ὠδέποτε δὲ πληρωθησομέναις;
ἔτω

64. γεγραμμένων] Quasi Demosthenes nihil nisi multo ante compositum domi ac diu meditatum eloqui posset, ex tempore ne verbum quidem. Demosthenes κατὰ Μειδίᾳ. Ἐγὼ δ' ἐσκέφθαι μὲν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, φημὶ, καὶ ἐκ ἂν ἀρνηθείην. Consule in eius vita *Plutarchum*. BRODAEVS.

65. διεσφάλη] γρ. παρεσφάλη, *Schol.* TAYLOR.

66. ὥδ' ἀναλαβεῖν] *Ne colligere quidem sese.* Οὐδὲ hic non est συναπτικὸν, ἀλλ' ἐλαττωματικόν. WOLFIVS.

67. ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν — ἐγενόμεθα] *Cum soli essemus et sine arbitris.* WOLFIVS.

68. καταπεπονημένον] *Afflictum, exhaustum aerumnis.* WOLFIVS.

ἔτω γὰρ ἠρέθικας Φίλιππον καὶ τοιαῦτα εἴρηκας, ἐξ ὧν ἐκ εἰρήνη γένοιτ' ἂν ἐκ πολέμου, ἀλλ' ἐξ εἰρήνης πόλεμος ἀκήρυκτος. ἀρχομένου δέ μου πρὸς ταῦτα ἀντιλέγειν, ἐκάλεν ἡμᾶς οἱ ὑπηρέται οἱ τοῦ Φιλίππου. ὡς δ' ἤλθομεν καὶ ἐκαθεζόμεθα, ἐξ ἀρχῆς πρὸς ἕκαστον τῶν εἰρημένων ἐνεχείρει τι λέγειν ὁ Φίλιππος, πλείστην δὲ εἰκότως ἐποιήσατο διατριβὴν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἴσως γὰρ ἠδέν [69] τῶν ἐνόντων εἰπεῖν, ὥς γε οἶμαι, παρέλιπον· καὶ πολλάκις μου τοὔνομα ἐν τοῖς λόγοις ὠνόμαζε, πρὸς δὲ Δημοσθένη, τὸν ἔτω καταγελάστως [70] ἀπαλλάξαντα, [71] οὐδ' ὑπὲρ ἑνός, οἶμαι, διελέχθη. τοῦτο δὲ ἦρα ἦν [72] ἀγχόνη καὶ λύπη τέτῳ. ἐπειδὴ δὲ κατέστρεψεν εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους Φίλιππος, καὶ τὸ σ

69. ἠδέν τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] τῶν ἐνδεχομένων ἢ δυνα μένων λέγεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων. WOLFIVS.

τῶν ἐνόντων εἰπεῖν] *quae dicere oportebat.* BRODAEVS.

70. ἀπαλλάξαντα] ἀντὶ τοῦ ἀπαλλαγέντα τοῦ λ γειν. WOLFIVS.

71. οὐδ' ὑπὲρ ἑνός] Aliter Plutarchus, τὸν Φίλιππ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας ἀντειπεῖν πρὸς τὸν Δημοσθ νους λόγον. WOLFIVS.

72. ἀγχόνη] ἀγχονὴ Codd. *Mor.* et *Mead.* retract accentu in vltimam ſyllabam. Similia tradunt magiſtri Ad illa *Ariſtophanis Acharn.* 125.

— Ταῦτα δῆτ' ἐκ ἀγχόνη;

haec habet Scholiaſtes vetus: Η διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τοῦ πάθους βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος. Quae ſoli diſſime refutat *H. Steph. Theſ. Gr.* T. I. col. 58. vbi hui *Aeſchinis* loco nonnullam lucem immittit. TAYLOR.

τὸ συκοφάντημα, ὃ προειρήκει κατ' ἐμοῦ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις οὗτος, ὡς ἐσομένου πολέμου καὶ [73] δια-
21. φορᾶς αἰτίου, [74] διέπιπτεν αὐτῷ, ἐνταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν· ὥστε καὶ κληθέντων ἡμῶν [75] ἐπὶ ξένια, δεινῶς ἀσχημονεῖν. Αφορμώντων δ' ἡμῶν οἴκαδε ἐκ τῆς πρεσβείας, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν παραδόξως καὶ φιλανθρώ-
24. πως πρὸς ἕκαστον διελέγετο. [76] ὅ, τι μὲν οὖν δήποτ' ἦν ὁ

73. διαφορᾶς] Vnus è Codd. *Regiis* addit ἀντὶ εἰρήνης: Et omnes pariter cum *Meadiano* habent, loco τοῦ, αἰτίου, ἐκ τοῦ ἐναντίου. TAYLOR. Videtur in antiquis libris gemina huius loci versata fuisse lectio, altera vulgata, altera, quae pro αἰτίου daret ἐκ τοῦ ἐναντιοῦσθαι. (non autem ἐναντίου.) *quasi ex oblocutione bellum et discidium esset exstiturum.* quae lectio nescio an melior etiam sit vulgata, quae alias non est contemnenda. REISK.

74. διέπιπτεν αὐτῷ] *excidisset ei, ademptum esset.* WOLFIVS.

75. ἐπὶ ξενίᾳ] Vide, annon praestet ἐπὶ ξένια? vt Cod. *Mead.* Ita infra 298. 1. Εκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων. Et mecum sentit *Stephanus* in *Thesauro.* Corrige pariter *Jul. Pollucem* Lib. VIII. cap. IX. §. 138, qui hoc mendo laborat. Video tamen haec non placere *Brodaeo*, qui exaduersum stat, ἐπὶ ξενίᾳ, inquit ille, non ξένια. *Diodorus* enim L. 13. ἅπαντας τοὺς ξένους καλεῖ ἐπὶ ξενίᾳ. TAYLOR.

76. ὅτι μὲν οὖν ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ etc.] Κέρκωπες, πονηροὶ, πίθηκοι, πανοῦργοι. Notum est Prouerbium, Κέρκωπες. V. *Caudatus*, *pollen*, *versipellis.* Παλιμβολία, εὐμετάβλητος γνώμη, παλίμβολος, ἀβέβαιος, ἄπιστος, ἀδόκιμος, ἀνελεύθερος, ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, τρίπρατος, παρὰ τὸ πάλιν βάλλεσθαι. WOLFIVS.

ἦν ὁ κέρκωψ, ἢ τὸ καλούμενον [77] παιπάλημα, ἢ [78] τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τοιαῦτα ῥήματα, ἃ οὐκ ἤδεσαν πρότερον· νυνὶ δὲ ἐξηγητὴν τοῦτον λαβὼν τῆς πάσης κακοηθείας, μεμάθηκα. [79] διαλαμβάνων γὰρ ἕκαστον

77. παιπάλημα] Παιπάλη, τὸ λεπτομερὲς τοῦ ἀλεύρου, πανοῦργον, ποικίλον ἐν κακίᾳ, πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχον, nequam. *Plutarchus* citat Iambicum trimetrum

Ὦ παιπάλημα λυγκὸς αἰολώτερον.

[Certe in Sermone *de Poetis audiendis* ſcribitur

Ὦ μηχάνημα λυγκὸς αἰολώτερον.]

Non ignorauit vtique *Aeſchines* ipſorum verborum vim, ſed exemplo *Demoſthenis* edoctus; ea rectius intellexit, γενομένων αὐτῷ παθημάτων, μαθημάτων. Ego liberius verti, *Quid igitur eſſet Cercops, aut Vertumnus, aut Chamaeleo*, etc.; quod commoda verba, quae Graecis reſponderent, non occurrebant. WOLFIVS.

Haec omnia vafritiae ſunt vocabula et ſummae aſtutiae; qualia ſunt illa apud *Ariſtoph. Au.* 428. quae hic non incommode citari poſſunt:

ΧΟ. Ἐνί σοφόν τι καὶ φρενί;
ΕΠ. Πυκνότατον κίναδος,
Σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον.

Bina coniungit *Syneſius* in libro *de Prouidentia*, vt mulierculam quandam crudelius dilacerare poſſet, quam παιπάλημα κερκωπεῖον appellat. Verum haec omnia melius diſces a Lexicis, vel a *Scholiaſte* noſtro non inerudito. TAYLOR.

78. τὸ παλίμβολον] malim ὁ παλίμβολος, vt modo ὁ κέρκωψ. REISKE.

79. διαλαμβάνων] *ſeducens, ſeorſim conueniens, per vices adiens.* WOLFIVS.

27. ἕκαστον ἡμῶν ἐν μέρει, τῷ μὲν, [80] ἔρανον συςήσειν ἐπηγγέλλετο, καὶ [81] βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις, τὸν δὲ εἰς στρατηγίαν καταςήσειν, ἐμοὶ δὲ παρακολουθῶν, καὶ τὴν φύσιν μακαρίζων, καὶ τὰς λόγους, ὧς εἶπον, ἐγκωμιάζων, πολὺς [82] ἦν ἐν τοῖς ἐπαίνοις καὶ
30. ἐπαχθής. συνδειπνούντων δ' ἡμῶν ἀπάντων ἐν Λαρίσσῃ, εἰς αὐτὸν μὲν ἔσκωπτε, καὶ τὴν ἀπαρίαν, τὴν ἐν τῷ λόγῳ συμβᾶσαν ἑαυτῷ· τὸν δὲ Φίλιππον τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων ἔφη πάντων εἶναι δεινότατον. συναποφηναμένου δὲ καμοῦ τι τοιοῦτον,
33. ὡς μνημονικῶς εἴποι πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν ῥηθέντα, Κτησιφῶντος δὲ, ὅσπερ ἦν ἡμῶν πρεσβύτατος, ὑπερβολήν [83] τινα ἑαυτῷ παλαιότητος καὶ πλήθους ἐτῶν εἰπόντος, καὶ προσθέντος, ὡς ἐν τοσούτῳ [84] χρόνῳ καὶ βίῳ, ἃ πώποθ' ἕτως ἡδὺν ὁδ' ἐπα-
36. φρόδιτον ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη, [85] ἀνακροτήσας ὁ Σίσυ-

80. ἔρανον συςήσειν] *Curaturum, vt ei collecta penderetur.* Etsi fortasse legendum, ἔρανον εἰσοίσειν, aut συνεισοίσειν. V. *collectam constituturum.* WOLFIVS.

81. καὶ βοηθήσειν τοῖς ἰδίοις] ἐκ τῶν ἰδίων. Est enim δοτικὴ ὀργανική, ἐχὶ δὲ μεταληπτική. WOLFIVS. Et in ea fere mente est BRODAEVS.

Et de suo laturum] Hoc fuisset ἐκ τῶν ἰδίων. Vertendum, *rebus* eius *priuatis*, rei familiari. MARKLAND.

82. ἦν τοῖς ἐπαίνοις] ἦν ἐν τοῖς ἐπαίνοις Codd. *Regg.* 1. et 3. vt pulchre diuinauerat Cl. *Marklandus* restituendum esse. TAYLOR.

83. τινα ἑαυτῷ] velim interseri τῆς. REISKE.

84. χρόνῳ καὶ βίῳ] est hendiadyoïn, pro χρόνῳ τῷ βίῳ. REISKE.

85. ἀνακροτήσας] aut hic est pro συγκροτήσας, aut

τὴν βελαίαν, συγχαίρειν τῇ πόλει, ὅτι τοιούτους ἄνδρας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐξέπεμψεν, [93] οἳ καὶ τοῖς λόγοις, [94] καὶ τῇ πίστει, λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τῆς πόλεως· ὑπὲρ ἐμοῦ δὲ εἴπέ τι τοιοῦτον, ὡς ὁ ψευσάμην τὰς τῶν ἑλομένων με ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἐλπί- 12.
δας. τέλος δὲ πάντων. ἔγραψε γὰρ [95] ἡμᾶς στεφανῶσαι, [96. 97] θαλλοῦ στεφάνῳ ἕκαστον, εὐνοίας ἕνεκα τῆς

93. οἳ καὶ τοῖς λόγοις καὶ τῇ πίστει λέγοντες ἄξιοι ἦσαν τ. π.] Post πίστει addidit Wolf de suo haec verba καὶ πράττοντές τε καί. quae Taylori quoque recoxit editio, pro more, plus illa, quam Criticum decebat, in renouandis et propagandis Wolfii erroribus et imperiis vltro sumtis, religiosa. Lectio Stephaninae, ex Aldina repetita, mihi satis probatur, quae hoc vult. οἳ ἐν τῷ λέγειν [hoc est, ἐν τῷ διαλέγεσθαι Φιλίππῳ ὑπὲρ τῆς πρεσβείας] ἐπέδειξαν ἑαυτοὺς ἀξίους τῆς πόλεως, καὶ ἕνεκα τῶν λόγων [ὧν εἶπον puta, καὶ τῆς τῶν λόγων δυνάμεως καὶ δεινότητος] καὶ ἕνεκα τῆς πίστεως. *qui verba pro rep. facientes, verbisque fideque digni ea essent.* Digni rep. sunt legati hi, qui et exspectationi ciuium de se conceptae satisfaciunt, vt nihil sit, quod eos ipsorum poeniteat, et qui magnam reip. apud exteros famam neque verbis, neque factis minuunt. REISKE.

94. καὶ τῇ πίστει λέγοντες] Videtur addendum πράττοντές τε καὶ λέγοντες. WOLFIVS. Istud καὶ in impressis ante πράττοντες, non est necessarium, et delevit MARKLANDVS.

95. ἡμᾶς] Π. ἡμῶν, ἵνα φέρηται πρὸς τὸν ἕκαστον· ἢ δεῖ γραφεῖν ὑμᾶς. STEPHANVS.

96. θαλλοῦ στεφάνῳ] Ἐπὶ μόνης ἐλαίας ἰδιάζουσι τὴν λέξιν. Corona de sacra Mineruae olea. Qui honos Athenis insignis habebatur. WOLFIVS.

97. Difficultatem, quam Stephanus hic obmouet, sustuli commate post στεφανῶσαι ponendo. REISKE.

τῆς εἰς τὸν δῆμον, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ' ἐδὲν ψευδὸς εἴρηκα
15. πρὸς ὑμᾶς, λαβέτω μοι τὸ ψήφισμα ὁ γραμματεὺς, καὶ τὰς τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίας ἀναγνώτω. [98] Ψήφισμα βουλῆς ὁ Δημοσθένης εἶπε. Μαρτυρίαι τῶν συμπρεσβέων περὶ τῶν εἰρημένων. Ἐπειδὴ τοίνυν ἀπηγγέλλομεν τὴν πρεσβείαν, ἐν τῷ δή-
18. μῳ, εἶπε παρελθὼν πρῶτος ἡμῶν διὰ τὴν ἡλικίαν Κτησιφῶν, ἄλλας τέ τινας λόγους, καὶ τὰς πρὸς Δημοσθένην [99] αὐτῷ συγκειμένας ὑμῖν ἐρεῖν, περί τε τῆς ἐντεύξεως τῆς Φιλίππε, καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐν τοῖς [200] πότοις ἐπιδεξιότητος. καὶ μετὰ τοῦτον

98. ψήφισμα βουλῆς] S. C. DEMOSTHENE REFERENTE, vel, IN SENTENTIAM DEMOSTHENIS FACTVM. WOLFIVS.

Sufficit habere ψήφισμα. μαρτυρίαι. Cetera sunt scioli et literatoris. TAYLOR.

99. αὐτῷ συγκειμένας] Τὸ αὐτῷ redundare videtur, aut legendum, καὶ ἡμῖν, aut αὐτὸν. συγκειμένας autem τὰς ὡμολογημένας, *ea, quae pepigeramus, pacta et conuenta.* WOLFIVS.

Sensus ita procedit: *Dixit Ctesipho praeter alia, tum ea, de quibus conuenerat inter eum et Demosthenem, se apud vos dicturum, scilicet de affabilitate* etc. Errat idem *Wolfius* in interpretando, cum vertit, *item* de affabilitate etc. TAYLOR. ἡμῖν ἐρεῖν. placet ὑμῖν. BRODAEVS.

200. τόποις] [Ita Edit. *Ald.*] Lego πότοις: quia alibi dicitur, κάλλιστος καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ, νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπιεῖν. WOLFIVS. Et similiter BRODAEVS.

πρ. γρ. τόποις. Ἀλλὰ λέγεται ἀλλαχοῦ, κάλλιστος

Φιλοκράτης εἰπόντος μικρὰ, καὶ Δερκύλος, παρῆλ- 21.
θον ἐγώ. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἄλλην διεξῆλθον πρεσβείαν,
ἀπήντησα καὶ πρὸς τὸν λόγον, ὃν ἐν τοῖς συμπρέσ-
βεσι διωμολογησάμην· εἰπὼν, ὅτι μνημονικῶς καὶ
δυναστῶς ὁ Φίλιππος εἴποι, καὶ τὴν δέησιν ἣν ἐπε-
λαθόμην τὴν Δημοσθένους, ὅτι ταχθεὶς λέγειν, ἐάν τι 24.
παραλίπωμεν ἡμεῖς, ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως. ἐφ' ἅπασι
δ' ἡμῖν ἀνίσταται τελευταῖος Δημοσθένης, καὶ [1] τερα- 1
τευσάμενος, ὥσπερ εἴωθε, τῷ σχήματι, καὶ [2] τρίψας
τὴν κεφαλὴν, ὁρῶν [3] ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον, καὶ δε- 27.
δεγμένου [3 a.] τὰς παρ' ἐμοῦ λόγους, ἀμφοῖν ἔφη θαυ-
μάζειν, καὶ τῶν ἀκουόντων, καὶ τῶν πρεσβευσάντων,
ὅταν

καὶ δεινότατος εἰπεῖν, καὶ, νὴ Δία, καὶ ἱκανώτατος συμπεῖσαι. STEPHANVS.

τόποις] πότοις. γρ. λόγοις. Cod. *Bern.* TAYLOR.

1. *τερατευσάμενος — τῷ σχήματι*] *Mirabiliter compoſito vultu et geſtu.* Actionem *Demoſthenis* fuiſſe popularem, ſed à viris grauibus improbatam, *Plutarcho* auctore didicimus. WOLFIVS.

2. *τρίψας τὴν κεφαλὴν*] Qui ſcalpunt vno digito caput, notantur vt molles. WOLFIVS. Vid. *Victor. Var. Lect.* VIII. 6.

3. *ἐπισημαινόμενον*] *geſtientem, vultu et geſtu approbantem.* WOLFIVS.

3 a. *καὶ δεδεγμένου*] Verba haec mihi ſuſpecta. Cur enim poſt participium temporis praeſentis *ἐπισημαινόμενον* vſurpet partic. praeteriti? Deinde *δέχεσθαί τινος λόγους* eſt exſpectare alicuius orationem verba facturi. Atqui Aeſchines iam verba fecerat. Non diſpliceret Scaligeri *ἀποδεδεγμένον*, ſi cum *ἀποδεχόμενον* mutetur. REISKE.

4 ὅταν παρέντες τὸν χρόνον, οἱ μὲν τὸν τοῦ βουλεύ-
σασθαι, οἱ δὲ, τὸν τοῦ συμβουλεύειν, 5 ἀποδιατρί-
30. βωσι, τὴν ὑπερόριον λαλιὰν ἀγαπῶντες ἐν τοῖς οἰ-
κείοις πράγμασιν· οὐδὲν γὰρ εἶναι ῥᾷον, ἢ πρεσβείαν
ἀπαγγεῖλαι. βούλομαι δ' ὑμῖν, ἔφη, καὶ ἐπιδεῖξαι,
ὡς δεῖ τὸ πρᾶγμα γίνεσθαι. ἅμα δ' ἐκέλευσεν ἀν-
αγνωσθῆναι τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου. ἀναγνωσθέντος
33. δὲ, εἶπεν, ὅτι κατὰ τοῦτο ἐξεπέμφθημεν, καὶ ταῦ-
τα ἐπράττομεν, ἃ ἐνταυθοῖ γέγραπται. λάβε δή
μοι καὶ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἥκομεν παρὰ Φιλίππου
φέροντες. ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη, ἀπέχετε, ἔφη, τὴν
ἀπόκρισιν, καὶ λοιπὸν ὑμῖν ἐστι βουλεύσασθαι. θορυβη-
36. σάντων δ' ἐπ' αὐτῷ, τῶν μὲν, ὡς δεινός τις εἴη καὶ σύν-
τομος, τῶν δὲ πλειόνων, ὡς πονηρὸς, καὶ φθονερὸς,
καὶ σκέψασθε δὲ, ἔφη, ὡς συντόμως, καὶ τἄλλα πάν-
τα ἀπαγγελῶ. ἐδόκει μνημονικὸς καὶ δεινὸς εἶναι
λέγειν Αἰσχίνῃ Φίλιππος; ἀλλ' οὐκ ἐμοί. ἀλλ' εἴ τις
39. αὐτοῦ τὴν τύχην περιελὼν, ἑτέρῳ περιθείη, οὐκ ἂν
πολύ τι καταδεὴς εἴη. ἐδόκει Κτησιφῶντι τὴν ὄψιν
λαμπρὸς εἶναι; ἐμοὶ δ' οὐ χείρων Αριστόδημος, ὁ
ὑποκριτὴς, ὃς παρῆν ἡμῖν καὶ συνεπρέσβευε. 6. 7 μνη-

4. ὅταν κ. τ. λ.] ὅτ' ἂν παρέντες Coisl. TAYLOR.

5. ἀποδιατρίβωσι] διατρίβωσιν ἐν τοῖς παρέργοις, τῶν ἔργων ἀμελήσαντες. WOLFIVS.

6. μνημονικὸν] Paulo ante de eo dixerat, μνημονικὸς, καὶ δεινὸς εἶναι λέγειν etc. Hic igitur scribendum forte ἡγεμονικὸν κ. τ. λ. Nisi hae octo voces, μνημονικὸν — ἕτεροι, sint ab aliena manu. Vide p. 278. MARKLAND.

7. Non de nihilo suspectum hic est, quod modo ver-

μονικόν τις αὐτὸν φησιν εἶναι; καὶ γὰρ ἕτεροι. συμ- 42.
πιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ Φιλοκράτης ὁ μεθ' ἡμῶν δει-
νότερος. λόγον τίς φησιν ἐμοὶ καταλιπεῖν ὑπὲρ Αμ-
φιπόλεως; ἀλλ' ἔτ' ἀνύμων ὁ ῥήτωρ [8] ἔτος, ἔτ' ἂν ἐμοὶ
λόγῳ μεταδοίη. ταῦτα μὲν ἓν λῆρός ἐστιν, ἔφη, ἐγὼ δὲ
ψήφισμα γράψω, καὶ τῷ κήρυκι σπείσασθαι [9] βέ- 35. 1.
λομαι

fin 38. praeceſſerit, nec tamen ideo Marklando aſſentiar. Suſpicer potius oratorem, ſic ferme dediſſe. συμποτικόν τις αὐτὸν φησιν εἶναι. καὶ γὰρ ἕτεροι ἦσαν. πιεῖν δεινὸς ἦν; ἀλλὰ — *feſtiuum et hilarem in conuiuiis Philippum eſſe, eſt qui aiat. Fuerunt et alii. Bibulus eſt. Atqui Philocrates noſter multo eſt bibacior.* Illud συμ in συμπιεῖν videtur ex ἦσαν natum. REISKE.

8. Poſt ἔτος videtur τῆς ἐσίας deſiderari. debent enim res ab Aeſchine communicandae eiusmodi eſſe, vt perſonis eorum, quibus impertiendae illae ſint, conueniant. Demoſtheni quidem bene conuenit communicatio τῷ λόγῳ, minus autem populo, cuius e re magis erat collatio pecuniaria, vnde reſp. ſuſtentaretur. Conuenientior itaque multo erit haec oratio: neque vobis facile quicquam de bonis ſuis impertiat, neque mihi locum relinquat declamandi. Notat itaque cupiditatem Aeſchinis. Auarus eſt, ait, Aeſchines, et aerario debita denegat, at idem tamen regnare in ſuggeſtu et ſolus loqui vult in foro et in concione, caeteros omnes tacere. REISKE.

9. βέλομαι] Abeſt a MS. *Mead.* Et illud ſane amplector. Ita quae ſequuntur vocem γράψω, erunt quodammodo verba ipſius Pſephiſmatis. Infra 264. 11. ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα Κηφισοφῶν, ἐκπλεῖν Αντίοχον, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγόν. Sc. *id ipſum* ratum eſſe voluit, *ut nauem ſolueret Antiochus et Imp. quaereret.* Ita 277. 15. ὑπαναγνῶ τὸ ψήφισμα — σπείσα-

λομαι [10] τῷ παρὰ Φιλίππου ἥκοντι, καὶ τοῖς μέλλουσι παρ' αὐτῶν δεῦρο ἴσναι πρέσβεσι, καὶ [11] τὰς πρυτάνεις, ἐπειδὰν ἥκωσιν οἱ πρέσβεις, ἐκ-
3. κλησίαν ἐπὶ δύο ἡμέρας ποιεῖν, μὴ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ περὶ συμμαχίας, καὶ τὰς πρέσβεις ἡμᾶς, εἰ δοκῶμεν ἄξιοι εἶναι, ἐπαινέσαι, καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον εἰς αὔριον. ὅτι δ'
6. ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὰ ψηφίσματα, ἵνα εἰ-

P 5

δῆτε,

σθαι τῷ κήρυκι. Iterum ead. pag. l. vlt. ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, τὸ περὶ συμμαχίας βελεύσασθαι τὸν δῆμον. Quod si mihi haec concedas, praecidetur illa *Wolfii* coniectura, quae mox sequitur. TAYLOR.

10. βέλομαι] haud ego equidem hoc vocabulo offendar. paullo quidem, haud enim infitiabor, est oratio inuolutior. verum in sermone communi, cuiusmodi sermo hic Demostheni tribuitur, talia faciles ferimus. Sententia est. βέλομαι σπείσασθαι, — καὶ ἐπὶ τούτῳ γράψω ψήφισμα. Et praeterea mire valet illud βέλομαι σπείσασθαι ad inuidiam Demostheni creandam. Ita enim superba fingitur loquens, ac si solus remp. gubernaret, omniaque pro arbitrio ageret, populusque in ipsius auctoritate esset, atque ex ipsius nutu ac renutu penderet. REISKE.

11. καὶ τὰς πρυτάνεις ἐπειδὰν] [Ita Editt.] Deesse videtur κελεύειν, ἐπειδὰν, etc. vt postea, παρανάγνωθι δή μοι καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν ᾧ κελεύει τὰς Πρυτάνεις etc. WOLFIVS. Ego rursus expunxi Wolfianum istud assumentum κελεύειν. Apte est infinitiuus ποιεῖν e superiori v. βέλομαι. Volo Prytanas concionem conuocare. Quasi ex vnius Demosthenis nutu Prytanes penderent, et ad ipsius arbitrium conciones conuocandae aut dimittendae, et res gerendae sint, aut cessandum. REISKE.

δῆτε, ὦ ἄνδρες, καὶ τὴν ἀναισχυντίαν αὐτοῦ, καὶ τὸν φθόνον, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ φιλοκράτους κοινωνίαν, καὶ τὸ ἦθος ὡς ἐπίβουλον καὶ ἄπιστον. καλεῖ δέ μοι καὶ τοὺς συμπρέσβεις, καὶ [12] τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀνάγνωθι, [13.14] καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ Δημοσθένους. „Ψηφίσματα Δημοσθένους.„ ὁ τοίνυν μόνον ταῦτα ἔγραψεν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ εἶπε, θέαν εἰς τὰ Διονύσια καταγνῶναι τοῖς πρέσβεσιν, ἐπειδὰν ἥκωσι, τοῖς Φιλίππου. λέγε καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα. „Ψήφισμα Δημοσθένους.„ ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων μαρτυρίαν, ἵν' εἰδῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι Δημοσθένης οὐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως εἶπεῖν δύναται, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς συσσίτους καὶ ὁμοσπόνδους [15] μελετᾷ. [16] Μαρτυρία.

Τὴ

12. τὰς μαρτυρίας αὐτῷ [cum *Aldo*] αὐτῶν leg [cum *Stephano*] WOLFIUS. Ita BRODAEUS.

13. καὶ τὰ ψηφίσματα Δημοσθένους] Dele. Nam ea modo citauerat l. 15. Et satis apparet, quo casu hi ingeminarentur. Et notetur porro has voces ψηφίσματα, μαρτυρίαι, ἐπιστολαί, et similis, in MSto *Mediano*, vti et olim pluribus accidisse arbitror, semper minio ad marginem pingi. Diuersis itaque temporibus se in textum insinuarunt: et hic sane aequo ninium TAYLOR.

14 ψηφίσματα Δημοσθένους] Pro plurali dedi singularem ex auctoritate Harleiani. Erat enim vnum modo illud Demosthenis; quapropter recte ψήφισμα appellatur. Verum tamen quia pluribus idem constabat articulis, ideo non minus recte ψηφίσματα appellatur. R.

15. μελετᾷ] *Declamationes meditatur.* WOLFIUS.

16. μαρτυρίαι] τῶν συμπρέσβεων addit MARKL.

Τὴν μὲν τοίνυν [17] κοινωνίαν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πράξεων, ἐκ ἐμὴν καὶ Φιλοκράτες, ἀλλὰ Δημοσθένες καὶ [18] Φιλοκράτες [19. 20] εὑρήσετε, καὶ τὰς πίστεις τῶν εἰρημένων ἱκανὰς ὑμῖν οἶομαι [21] παρεσ-
18. σχέσθαι. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες· τῶν δὲ ἐν Μακεδονίᾳ ῥηθέντων, καὶ τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων, τὰς συμπρέσβεις ὑμῖν μάρτυρας παρεσχόμην· τῆς δὲ ὑπὸ Δημοσθένες ἀρτίως εἰρημένης κατηγορίας ἠκούσατε καὶ

17. μαρτυρίαν] F. πραγματείαν. WOLFIVS.

Neque μαρτυρίαν placet, quod Impressi seruant, neque πραγματείαν, quod *Wolfius* hariolatur, a nullo Codice adiutus. Ecquis vero ferre potest τῶν πράξεων πραγματείαν? Omnino restitui iubeo κοινωνίαν ex MSS. *Bern. Mead. Coisl.* et *Reg.* 2. et *Brodaeo* denique. Eam vtique vocem profligauit Librarius, alteramque (μαρτυρίαν nempe) substituit, vtpote recens a simili vocabulo describendo. Modo 257. 16. τὴν τῶν πραγμάτων μετὰ Φιλοκράτες κοινωνίαν. TAYLOR. Satis mirari non possum, cur Taylor toties coniecturas Wolfii illas ipsas, quas ipse damnat, tamen in editione sua reddiderit. Malae si erant, cur toleras? cur non expungis? Dedi κοινωνίαν libris auctoribus. REISKE.

18. καὶ Φιλοκράτες] F. addendum οὖσαν εὑρήσετε. Et [l. 10.] τῶν κατὰ τὴν πορείαν ἡμῖν συμβάντων [quod *Aldus* mendose excuderat] WOLFIVS.

19. εὑρήσετε] Melius cum *Mead.* et *Coisl.* εὑρίσκετε. T.

20. εὑρήσετε] equidem tuear. recte si rem perpendetis, videbitis, reperietis ex his testimoniis. REISKE.

21. παρασχέσθαι] F. παρεσχῆσθαι. Commodum hoc margini meo adleueram, et *Bern.* cum *Regg.* vno atque altero mihi animum addiderunt. TAYLOR.

καὶ μέμνησθε, [21a] ἧς τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημηγορίας, ἣν εἶπον περὶ τῆς εἰρήνης. πάντα δὲ ἐν τῷ μέρει τούτῳ τῆς κατηγορίας ἐψευσμένος, ἐπὶ τῷ καιρῷ [22] τούτῳ [23] δεινῶς ἐσχετλίασε. τοὺς γὰρ λόγους τούτους ἐναντίον φησὶ τῶν πρέσβεων λέγεσθαι, οὓς ἔπεμψαν πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἕλληνες, [24. 25] μεταπεμ

21a. ἧς] malim ὡς αὐτῆς. meminiſtis, Demoſthenem illius accuſationis principium feciſſe illam concionem, quam — REISKE.

22. τούτῳ] malim τούτων. harum rerum geſtarum in tempore tam improbe, tamque impudenter eſt mentitus, vt miſerum ſit. σχετλιάζειν h. l. accipio pro σχέτλιον ἑαυτὸν παρέχειν. geſſit ſe ſceleratum, cuius ob enormitatem audaciae in mentiendo deceat deorum hominumque fidem obteſtari. REISKE.

23. δεινῶς ἐσχετλίασε] Wolfius, *vehementer conqueſtus eſt*. Potius, *in terribilis anguſtias ſe coniecit*. Quod liquet ex ſequentibus, τοὺς γὰρ λόγους κ. τ. λ. IVRIN.

24. μεταπεμφθέντες] Potius μεταπεμφθέντας, *legatos — a populo* accerſitos. Ita *Demoſth.* in hac ipſa cauſa 120. penult. ταῦτα ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς ἔτος ἐτόλμα λέγειν, ἐφεστηκότων τῶν πρέσβεων, — ἃς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μετεπέμψασθε. TAYLOR.

25. μεταπεμφθέντες in nominatiuo bene habet. non enim legatos populorum, ſed populos ipſos μετεπέμψαντο Athenienſes, h. e. ἔπεμψαν πρὸς αὐτοὺς ἀξιοῦντες συνελθεῖν ἀθήνησι διὰ τῶν ἑκάστης πόλεως πρέσβεων, mittebant Athenienſes legatos ad populos quosque Graeciae, inuitantes atque rogantes eos, vt Athenis conuenirent, non ipſi quidem, id quod fieri nequiret, ſed per legatos tamen, perſonam populi cuiusque, vnde eſſent, repraeſentaturos. Erant itaque populi ipſi οἱ μεταπεμφθέντες, arceſſiti, non autem legati eorum.

24. ταπεμφθέντες ὑπὸ τῦ δήμυ, ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι, Φιλίππῳ μετὰ Αθηναίων, [26] καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τῦτο εἶναι δοκοίη [27] συμφέρον, μετέχοιεν. σκέψασθε δὴ πράγματος μεγάλυ κλοπὴν, καὶ δεινὴν ἀναισχυντίαν [29] ἀνθρώπυ. τῶν
27. γὰρ πρέσβεων, ὃς ἐξεπέμψατε εἰς τὴν Ελλάδα, ἔτι τῦ πολέμυ πρὸς Φίλιππον ἡμῖν [30. 31] ἐνεχηκότος, οἱ [32] μὲν χρόνοι τῆς [33] αἱρέσεως, ὅτε ἐξεπέμφθησαν,

Legationes enim Athenienſium, non ad legatos populorum, nondum deſignatos, ſed ad ipſos populos mittebantur. Populum ipſum μεταπέμπεται is, qui per legatos ſuos eum rogat, vt per legatos a ſe delectos ſe conuenire velit. REISKE.

26. καὶ τῆς εἰρήνης] Lego ἵνα κοινῇ καὶ πολεμοῖεν, εἰ δέοι — ἢ τῆς εἰρήνης, εἰ τῦτο εἶναι δοκοίη σύμφορον, μετέχοιεν. TAYLOR.

27. σύμφορον] Lege συμφέρον. IVRIN. Ita MS. *Mead.* Ita SCALIG.

28. μεγάλυ κλοπὴν] μεγάλην κλοπὴν *Regg.* 1. et 3. μεγάλην βλὴν, *Scal.* TAYLOR.

29. ἀνθρώπυ] F. τ' ἀνθρώπυ. Vid. ad pag. 247. M.

30. ἐνεχηκότος] πολεμυμένυ ἔτι τῦ πολέμυ. WOLF.

31. ἐνεχηκότος] hic non idem, quod vulgo, ſignificat, ἔτι μέλλοντος καὶ ἐπερχομένυ, imminente bello, et accedente, ſed ἔτι πιέζοντος καὶ ἐνοχλῦντος, adhuc premente et vexante nos. REISKE.

32. οἱ μὲν χρόνοι τῆς αἱρέσεως] Omiſit Interpres. Voluit Auctor: *vtrumque, et nomina legatorum, et tempus, quo deſignabantur, in publica relata ſunt monimenta.* Pro αἱρέσεως *Scalig.* ex diuinatione, χειροτονίας TAYL.

33. αἱρεσεως ὅτε] malim καὶ interſeri. Duo ſunt diverſa tempora, alterum, quo legatio decernitur, alterum, quo ablegatur et iter init. REISKE.

σαν, καὶ τὰ τῶν πρεσβευσάντων ὀνόματα, ἐν τοῖς δημοσίοις ἀναγέγραπται γράμμασι· τὰ δὲ σώματα αὐτῶν ἐστιν οὐκ ἐν Μακεδονίᾳ, ἀλλ' Αθήνησι· ταῖς δὲ ξενικαῖς πρεσβείαις ἡ βουλὴ τὰς [34] εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβουλεύει. ἔτος δὲ [35] ἐφεξῆναι παρὰ τῶν Ελλήνων φησὶ πρεσβείας. παρελθὼν τοίνυν, Δημόσθενες, ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦτο, ἐν [36] τῷ ἐμῷ λόγῳ, εἰπὲ [37] πόλεως ἧς τινος βούλει τῶν Ελληνίδων τοὔνομα, ἐξ ἧς ἀφῖχθαι τότε φὴς τὰς πρέσβεις, καὶ τὰ [38] προβουλεύ-

34. Si εἰς ſeruatur, leg. videtur προσόδους, detracto primae ſyllabae ſibilo. Sin autem προσόδους ſeruatur, malim loco εἰς aut ὡς aut πρὸς, v. verſ. 36. REISKE.

35. ἀπεξάλθαι] ἐφεξῆναι *Coiſl.* et *Mead.* Quod longe praeſtat. Adludit nimirum ad ipſa *Demoſthenis* verba, quae nuper ad aliam rem confirmandam allegauimus, ἐφεξηκότων τῶν πρέσβεων καὶ ἀκουόντων. TAYL.

36. ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ] *Demoſthenes* ſolet dicere, ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι, vt et aquam bibere ſolitus, non modo ad aquam dicere et ſcribere. Crimen Graecanicae Legationis in *Demoſthenem* retorquet *Aeſchines* in Oratione *Cteſiphontea*, quod *Demoſthenes* refutat abſurdo. *Si vos*, inquit, *ſimul et ſocios ad bellum vocabatis, et pacem cum Philippo faciebatis, Eurybati res illa, non Athenienſium, erat.* Tradunt autem Eurybatum Croeſi fuiſſe ducem, qui cum maximis copiis ab illo ad Cyrum defecerit. WOLFIVS. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. SCAL.

37. πόλεως] εἰπὲ τῶν πόλεων ἥτινος βούλει. *Mead.* T.

38. τὰ προβουλεύματα αὐτῶν] F. addendum περὶ, vel, ὑπὲρ αὐτῶν. Paulo ante ait, ἡ βουλὴ ταῖς ξενικαῖς πρεσβείαις τὰς εἰς τὸν δῆμον προσόδους προβουλεύει. Et [l. 14.] ἂν παράσχῃς. WOLFIVS. Vbi *Ald.* et pariter *Mead.* παράσχῃ. *Mor.* et *Steph.* παράσχῃς. TAYLOR.

βεβλεύματα [39] αὐτῶν ἐκ τῆ ββλευτηρίου δὸς ἀναγνῶναι, καὶ] ἐς Ἀθηναίων κάλει πρέσβεις, ἓς [40. 41] ἐξέπεμψαν ἐπὶ τὰς πόλεις, μάρτυρας· καὶν παρεῖ-
36. ναι, [42] καὶ μὴ ἀποδημεῖν, ὅτε ἡ πόλις τὴν εἰρήνην ἐποιεῖτο, μαρτυρήσωσιν, ἢ τὰς πρὸς τὴν βελὴν αὐτῶν προσόδες καὶ τὰ ψηφίσματα ἂν [43] παρέσχη, ἐν ᾧ σὺ φὴς ὄντα [43 a.] χρόνῳ, καταβαίνω, καὶ

39. προβεβλεύματα αὐτῶν ἐκ τῆ ββλευτηρίου] potest haec vulgata lectio, si quis contendat, probari. πρόβέβλευμά τινος potest significare *Senatus consultum* in alicuius causa, ὑπέρ τινος. vt apud Demosthenem. δίκη ὀνόματος, pro δ. ὑπὲρ ὀνόμ. *actio de nomine* et alia talia crebra et paene infinita. Verum, hoc sic posito, quid facies in sequentibus ἐκ τῆ ββλευτηρίου? Succurrit hic gemina emendandi ratio, vt aut αὐτῷ legatur, *illi*, scribae publico puta, aut, quod malim, αὖ τὰ τῶν, *probuleuma eorum, qui Senatui tum interessent*; aut denique vtrumque erit copulandum, ad hunc modum προβεβλεύματα αὐτῷ τὰ τῶν ἐκ τοῦ βουλ. REISKE.

40. ἐξέπεμψαν] F. ἐξεπέμψαμεν. TAYLOR.

41. ἐξέπεμψαν bene habet, scil. Athenienses, quod nomen modo praecessit. REISKE.

42. καὶ μὴ ἀποδημεῖν] Wolfius, *nec peregre profectos fuisse*. Immo, *nec peregre abesse*. Profecti enim fuerant, sed nondum redierant. IVRIN.

Verte, *Athenienſium legatos citato teſtis: qui, ſi ſe adfuiſſe, non autem peregre abeſſe, teſtificati fuerint*, ſi *acceſſum eorum* etc. TAYLOR.

43. παρέσχης] Aldus dedit παρέσχη· perinde est, vtraque lectio bona est, vtrobique secunda persona singularis, illic in actiuo, hic in medio. Praetuli tamen lectionem Aldinae, vt editionis principis. REISKE.

43. a. ἐν ᾧ συ φὴς ὄντα χρόνῳ] Cur ὄντα, et non

καὶ θανάτῳ τιμῶμαι. ἀνάγνωθι δὴ καὶ τὸ τῶν συμμάχων δόγμα τί λέγει. ἐν ᾧ διαῤῥήδην γέγραπται, 39.
ἐπειδὴ [44.45] βουλεύεται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς Φίλιππον, οἱ δὲ πρέσβεις ἔπω [46] πάρεισιν, ἧς ἐξέπεμψεν ὁ δῆμος εἰς τὴν Ἑλλάδα, παρακαλῶνται τὰς πόλεις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων, δε-
δόχθαι τοῖς συμμάχοις, ἐπειδὰν ἐπιδημήσωσιν οἱ 42.
πρέσβεις, καὶ τὰς πρεσβείας ἀπαγγείλωσιν Ἀθηναίοις. [47.48] καὶ τοῖς συμμάχοις, προγράψαι τὰς πανηγύρεις ἐκκλησίας δύο κατὰ τοὺς νόμους. ἐν δὲ ταύταις βουλεύεσθαι περὶ τῆς εἰρήνης Ἀθηναίους. ὅ,
τι δ' ἂν βουλεύσηται ὁ δῆμος, τοῦτ' εἶναι κοινὸν δόγ- 36. 1.
μα τῶν συμμάχων. ἀνάγνωθι δή μοι [49] τὸ τῶν συνέ-

δρων

potius γεγονότα aut γεγραμμένα. In Harleiano eſt pro duobus vocabulis ἐν ᾧ vnum ὡς, et pro χρόνῳ, ibidem legitur χρόνον. Vnde colligo ſic eſſe legendum et olim lectum, παρεσχηκὼς συφὴς ὄντα χρόνων. REISK.

44. βουλεύηται] βουλεύεται. MARKLAND. Ita SCALIG. et Cod. *Mead.* TAYLOR.

45. βουλεύηται] dedi βουλεύεται. REISKE.

46. πάρεισιν] Melius ad ſenſum, ſi verteris, *nondum domum redierint.* TAYLOR.

47. καὶ τοῖς συμμάχοις] Dele ſecurus. Iterantur enim ab imperito librario, ex linea praecedente. TAYL.

48. καὶ τοῖς συμμάχοις] non video, cur Taylor haec verba deletum eat. Athenis nullo non tempore legati ſociorum aderant, perpetuo in Vrbe commorantes, qui h. l. deſignantur, et p. 36. 2. vocabulo συνέδρων. Id enim nomen erat legatorum hoc genus. REISKE.

49. τὸ τῶν συνέδρων] τὸ κοινὸν τῶν συνέδρων δόγμα SCALIG.

δρων δόγμα. „Δογμα συνεδρων.„ παρεναγνωθι
3. δή μοι καὶ τὸ τῦ Δημοσθένες ψήφισμα, ἐν ᾧ κε-
λεύει τὰς πρυτάνεις μετὰ τὰ Διονύσια [50] τὰ ἐν ἄ-
ςει, καὶ τὴν ἐν Διονύσῳ ἐκκλησίαν, προγράψαι δύο
ἐκκλησίας, τὴν μὲν, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, τὴν δὲ τῇ
ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα, ὁρίζων τὸν χρόνον, [51] καὶ προῦφ-
αιρῶν τὰς ἐκκλησίας, πρὶν ἐπιδημῆσαι [52] τὰς ἀ-
6. πὸ τῶν Ελλήνων πρέσβεις. καὶ τὸ μὲν τῶν συμμά-
χων δόγμα κελεύει, ᾧ συνεπῆν καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ,
ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βελεύσασθαι, Δημο-
σθένης δὲ καὶ περὶ συμμαχίας κελεύει. λέγε αὐτοῖς
9. τὸ ψήφισμα. „Ψηφισμα Δημοσθενους.„ Τῶν
μὲν ψηφισμάτων ἀμφοτέρων, ὦ Αθηναῖοι, ἠκού-
σατε, ὑφ' ὧν ἐξελέγχεται Δημοσθένης τὰς ἀπο-
δημίας πρεσβείας ἐπιδημεῖν φάσκων, καὶ βελο-
μένων ὑμῶν [53. 54] ἀκροάσασθαι, τὸ τῶν συμμάχων
12. ἄκυρον πεποιηκὼς [55] δόγμα. οἱ μὲν γὰρ ἀπεφή-
ναντο,

50. τὰ ἐν ἄ̓ςει] Ad discrimen τῶν Ληναϊκῶν, quae in Agro ad torcularia celebrabantur. WOLFIVS.

51. προῦφαιρῶν τὰς ἐκκλησίας] *Praeripiendo concionem*, hoc est, ita intruendis rebus, vt Conciones ante legatorum reditum haberentur. WOLFIVS.

52. τὰς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων] dubium, vtros designet, legatosne graecorum venientes, ἥκοντας, an Atheniensium graecis e ciuitatibus domum reuertentes, ἐπανήκοντας. ego vero hoc posterius malim. REISKE.

53. ἀκροάσασθαι] F. κυρώσασθαι, *confirmare*. MARKL.

54. ἀκροάσασθαι bene habet, *audire relationes legatorum*. REISKE.

55. δόγμα] quo sancitum erat, deliberari de pace

ναντο, ἀναμεῖναι τὴν πόλιν τὰς Ἑλληνικὰς πρεσβείας· Δημοσθένης δὲ ἐλόγῳ μόνον κεκώλυκε περιμεῖναι, ὁ πάντων αἴσχιστα καὶ τάχιστα [56] μεταθέμενος, ἀλλ' ἔργῳ καὶ [57] ψηφίσματι προστάξας ἤδη βεβουλεῦσθαι. Εἴρηκε δὲ, ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορήσαντος Φιλοκράτους, ὕστερον ἀναβὰς ἐγὼ κατεμεμψάμην, ἣν εἰσηγεῖτο ἐκεῖνος εἰρήνην, αἰσχρὰν καὶ τῆς πόλεως ἀνάξιον εἶναι φάσκων· [58] τῇ δ' ὑστεραίᾳ πάλιν ἡμέρᾳ ὡς συναγορεύοιμι τῷ Φιλοκράτει, καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερήσας ᾠχόμην [59] φέρων, πείθων ὑμᾶς μὴ προσέχειν τοῖς τὰς μάχας καὶ τὰ τῶν προγόνων λέγουσι τρόπαια, μηδὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖν. ὅτι δ' ἐ ψευδῆ

15. 18.

μόνον

e populorum graecorum ſententia, poſtquam ea ex ore legatorum eſſet accepta. Aeſchines id ſi voluiſſet, quod Markland vult, non κυρώσασθαι dixiſſet, ſed κυρῶν. auctor ſententiae κυρῶται, populus κυροῖ. hic ſciſcit, ille operam dat, vt populum ad ſciſcendum impellat. REISK.

56. μεταθέμενος] S. τὴν βουλὴν, *mutato conſilio.* WOLFIVS.

57. ψηφίσματι προς.] ἀλλ' ἔργῳ καὶ ψηφίσματι, προστάξας ἤδη βεβουλεῦσθαι. Ita diſtingue. Et fortaſſe ὁ προστάξας, vt ὁ μεταθέμενος. Sic apud *Demoſth.* π. παραπρεσβ. p. 169. l. 11. ὁ τῆς εἰρήνης ἐπιθυμῶν, καὶ ὁ πολλὰ ὑπισχνούμενος etc. MARKLAND.

58. τῇ δ' ὑστεραίᾳ] Sic et in *Demoſthenico* ſcriptum eſt, quia duobus continentibus diebus habitae ſunt Conciones. Non multo poſt coniungit τῇ προτέρᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ. WOLFIVS.

59. φέρων] πλεοναζειν δοκεῖ. WOLFIVS.

21. μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ [60] ἀδύνατα γενέσθαι,
μίαν μὲν αὐτὸς καθ' αὑτῶ Δημοσθένης μαρτυρίαν
μαρτυρήσει, ἑτέραν δὲ πάντες Ἀθηναῖοι, καὶ ὑμεῖς
ἀναμιμνησκόμενοι, τρίτην δὲ, ἡ τῆς αἰτίας ἀπιθα-
νότης, τετάρτην δὲ, ἀνὴρ ἀξιόλογος, εἰς τῶν πο-
24. λιτευομένων, Ἀμύντωρ, ᾧ τὸ ψήφισμα ἐπεδείξα-
το Δημοσθένης, καὶ ἀνεκοινῶτο, [61] εἰ δῷ τῷ γραμ-
ματεῖ, ἐχ ὑπεναντίον, ἀλλὰ ταυτὸν γεγραφὼς
Φιλοκράτει. καί μοι λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀνάγνω-
θι τὸ Δημοσθένους. ἐν ᾧ φαίνεται γεγραφὼς τῇ
27. μὲν πρότερα τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλό-
μενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὰς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς
γνώμας, λόγον δὲ μὴ προτιθέναι, ἐν ᾧ με φησὶν
αὐτὸς Φιλοκράτει συνειπεῖν. „Ψήφισμα Δημοσθε-
30. νους.„ Οὐκοῦν τὰ μὲν ψηφίσματα ὡς ἐξ ἀρχῆς [62] ἐγ-
γράφη μένει· οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι, πρὸς
τὰς [63] ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. ποιεῖ δέ μου
τὴν δημηγορίαν ὁ μὲν κατήγορος [64] διαιρετὴν, τὸ

60. ἀδύνατα γενέσθαι] μὴ δυνάμενα γενέσθαι. Satis esset, absque γενέσθαι, τὸ ἀδύνατα. WOLFIVS.

61. εἰ δῷ] *Aldus*, *Stephanusque*, et hic et infra, Εἰδῷ τῷ γραμματεῖ, quasi nomen esset Scribae. TAYLOR.

62. ἐγράφη] ἔγραψα SCALIG. Infauste admodum.

63. ἐφ' ἡμέραν] Pro quo alias, καθ' ἡμέραν. WOLF. Scholiastes videtur legisse ἐφημέρους. Et similiter *Bern.* quoque. TAYLOR.

64. διαιρετὴν] [vt Editi] Ferri potest. Sed quid si διπλῆν, ἢ διττὴν? Sequitur enim μίαν. Impudens profecto fuerit hoc mendacium *Demosthenis*: nisi forte *Ae-*

ψήφισμα δὲ καὶ τἀληθὲς μίαν. λόγων γὰρ μὴ προ-
τεθέντων εἰς τὴν ὑςέραν ἐκκλησίαν, τῶν δὲ προέ- 33.
δρων κωλυόντων, οὐκ ἐνῆν εἰπεῖν. τί δὲ καὶ βουλόμε-
νος, εἴπερ ταὐτὰ Φιλοκράτει προειλόμην, κατηγό-
ρουν μὲν πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἀκροατὰς τῇ προτεραίᾳ,
μίαν δὲ νύκτα διαλιπὼν συνηγόρουν; πότερα ὡς αὐ-
τὸς εὐδοξήσων, ἢ ὡς ἐκεῖνον ὠφελήσων; ἀλλ' οὐκ ἐνῆν 36.
[65] ἀμφότερα, [66] ἐξενέγκασθαι, ἀλλ' ὑπὸ πάντων
μὲν μισεῖσθαι, περαίνειν δὲ μηδέν. κάλει δέ μοι
καὶ Αμύντορα Ερχιέα, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνά-
γνωθι. ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προδιελθεῖν ὑμῖν 39.
βούλομαι. μαρτυρεῖ Αμύντωρ Αἰσχίνῃ, ὅτε ἐβου-
λεύετο ὁ δῆμος περὶ τῆς συμμαχίας τῆς πρὸς Φί-
λιππον κατὰ τὸ Δημοσθένους ψήφισμα, ἐν τῇ ὑςε-
ραίᾳ [67] τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν, ὅτε οὐκ ἐξῆν δημηγο-
ρεῖν, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας 42.
ψη-

schines falsum decretum subiecerit, quod quidem ὑπογραμματεῖ γεγενημένῳ haud difficile fuit. WOLFIVS. Ego reuocaui veterem bonam lectionem διαιρετὴν expuncto Wolfii commento. REISKE.

65. ἀμφότερα] *Non licuit vtrumque.* Immo *neutrum.* Hoc certe ad loci sententiam tutius, vt liquet ex subiectis. Et sane non parum interest, vtrum hoc an illo modo interpreteris. TAYLOR.

66. ἐξενέγκασθαι] ἐκτελεῖν, διαπράξασθαι, περαίνειν, quo verbo paulo post vtitur. WOLFIVS.

67. τῶν δυοῖν ἐκκλησιῶν] Etsi alii dicunt promiscue dualia et pluralia coniungi, mihi tamen librarii suspecti sunt. Malim ταῖν δυεῖν ἐκκλησίαιν, vt ratio Grammatica et exempla *Platonica* complura postulant. WOLF.

ψηφίσματα [68] ἐπεψηφίζετο, ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Δημοσθένην ἐπιδείξασθαι παρακαθήμενον ψήφισμα [69] γεγραμμένον [70] ἑαυτῷ, ἐφ' ᾧ ἐπεγέγραπτο [71] Δημοσθένους ὄνομα, καὶ ἀνακοινοῦσθαι
37. 1. αὐτὸν αὐτῷ, εἰ δῷ τῷ γραμματεῖ, [72. 73] ἐπιψηφίσασθαι τοῖς προέδροις· καὶ εἶναι [74] ἐφ' οἷς

68. ἐπεψηφίζετο] *Decernebantur, iubebantur a populo.* WOLFIVS.

69. γεγραμμένον ἑαυτῷ] Τὸ ἑαυτῷ referendum videtur vel ad παρακαθήμενον, vel ad ἐπιδείξασθαι. WOLFIVS. Immo ad neutrum. TAYLOR.

70. Facio cum Wolfio pronomen hoc aut ad ἐπιδείξασθαι, aut ad παρακαθήμενον referente. quod Taylor fieri negat oportere. Referendum igitur erit ad Demosthenem, eritque tantundem, atque τῷ Δημοσθένει. Sed hoc desiderabat auditor lectorue scire, cui Demosthenes ostendisset. Nam a quo scriptum esset illud scitum, ipse statim indicat his verbis, *in cuius fronte scriptum esset nomen Demosthenis.* REISKE.

71. Δημοσθένους] Τὸ Δημοσθένους ὄνομα. vt *c. Ctesiph.* pag. 426. l. 3. MARKLAND.

72. ἐπιψηφίσασθαι] Manus satis vetusta in margine *Mead.* ἐπιψηφισθῆναι ὑπὸ τῶν προέδρων. TAYLOR.

73. ἐπιψηφίσασθαι equidem tuear. Non Prohedri ἐπιψηφίζουσι, sed ὁ ἐπιστάτης, princeps Prohedrorum solus in suffragia mittebat. Prohedri suffragia aut sua dabant, aut aliorum colligebant; id quod est ἐπιψηφίζεσθαι. potestatem autem suffragandi solus dabat Epistata. REISKE.

74. καὶ εἶναι] S. γεγραμμένον ἐν τῷ ψηφίσματι. ἐφ' οἷς — ἔγραψε. S. ὁ Δημοσθένης. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς· Hoc ἐξηγητικῶς subiicitur, et videtur esse commentum et additamentum *Aeschinis*, qui ea de causa iubeat ἐκ-

οἷς [75.76] τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψε ποιεῖσθαι· ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. κάλει δέ μοι Ἀμύντορα Ἐρχιέα, 3. καὶ [77] ἐκκλήτευε, ἐὰν μὴ θέλῃ δευρὶ παρεῖναι. [78] „Μαρτυρία Ἀμυντόρου.„ Τῆς μὲν μαρτυρίας ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες. σκοπεῖτε δή, πότερα ὑμῖν δοκεῖ Δημοσθένης ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἢ τἀναντίον αὐτὸς ἑαυτῷ ἐπὶ τῷ ἐμῷ ὀνόματι. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν δη- 6. μηγορίαν με διαβάλλει, καὶ τὰς εἰρημένας λόγους [79] ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται, ἔτ' ἂν ἀποδραίην, ἔτ' ἂν τῶν

κλητεύειν τὸν Ἀμύντορα, ne falſum teſtem ſubornaſſe videatur. WOLFIVS.

75. καὶ εἶναι] ſcil. ταῦτα. et in illa formula ſcriptas fuiſſe conditiones eas. Ego reuocaui haec duo vocabula, quae Wolf expunxerat. REISKE.

76. ἐφ' οἷς] Ἐφ' οἷς ſi retineatur, erit, *quibus conditionibus*. Et forte ſcribendum, ἐπιψηφίσαι τοὺς προέδρους. Vide pag. 261. l. 16. p. 269. l. 1. *vt proedri populum in ſuffragia mitterent*. MARKLAND.

καὶ εἶναι ἐφ' οἷς] Ita habent Editi praeter *Wolfium*. Senſus ergo erit: *Communicauit Demoſthenes cum Amyntore pſephiſma, quod parauerat, — In eo autem inerat, quibus condicionibus pacem* etc. *fieri vellet: nimirum iisdem, quibus Philocrati placuerat*. TAYLOR.

77. ἐκκλήτευε] *Citato*, Wolfius. Verum impotenter. Vide *Harpocr.* v. Ἐκκλητεύειν, qui hunc locum reſpicit et illuſtrat, Cl. *Valeſium* ad eundem, v. Κλητῆρες, et *Aeſch. c. Timarch.* pag. 28. Scholiaſtes hic nugas meras agit. TAYLOR.

78. μαρτυρία Ἀμύντορος] Poſt has voces addit *Mor.* ψήφισμα ἀπὸ δήμου. Neſcio ſane, quo animo. TAYL.

79. ἐπὶ τὰ χείρω διεξέρχεται] *Male narrando de-*

ἂν τῶν τότ' εἰρημένων οὐδὲν ἀρνηταίμην, οὔτ' αἰσχύνομαι ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φιλοτιμοῦμαι.
9. βέλομαι δ' ὑμᾶς καὶ τὸς καιρους ὑπομνῆσαι ἐν οἷς ἐβουλεύσθε. τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῦ πολέμυ ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως· συνέβαινε δ' ἡμῶν τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἑβδομήκοντα μὲν καὶ πέν-
12. τε πόλεις συμμαχίδας ἀποβεβληκέναι, ἃς ἐκτήσατο Τιμόθεος ὁ Κόνωνος, καὶ κατέστησεν εἰς τὸ συνέδριον· (80 προήρημαι γὰρ παῤῥησιάσασθαι καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σῶζεσθαι, ἐὰν δὲ ἄλλως πως γινώσκητε, 81. 82. 83 καταχρήσασθέ
15. μοι, οὐ γὰρ ἂν ὑποστειλαίμην·) ἑκατὸν δὲ καὶ πεντήκοντα τριήρεις λαβόντα ἐκ τῶν νεωρίων μὴ

praeuat. Sic *Delianus* μιμήσασθαι τὰς εἰκόνας ἐπὶ τὰ βελτίω. WOLFIVS.

80. προήρημαι] προήρημαι γὰρ πρὸς ὑμᾶς παῤῥησιάσασθαι. SCALIGER.

Parentheſis initium, quae in verbo ὑποστειλαίμην clauditur. BRODAEVS.

81. καταχρήσασθέ μοι] De hac formula in *Demoſthene* dixi quid mihi videretur. διαχρήσασθέ με, *interficitote* me: Si legas βέλομαι καταχαρίσασθαί μοι: *animo meo obſequar*, aut, *morem ipſe mihi geram*. WOLF.

καταχρήσασθαί μοι Stephanus edidit. καταχρήσεσθε Bern. καταχρήσασθε Coisl. Regg. 2. 3. Καταψηφίσασθε, quod habet *Regiorum* primus, videtur eſſe gloſſa. Quod etiam confirmat σχ. Καταχρήσασθε. φονεύσατε, καταδικάσατε. TAYLOR.

82. διαχρήσασθε] Vertendum, *quod ſi alia veſtra eſt ſententia, interficite me*. IVRIN.

83. καταχρήσασθαι] non male id quidem. Saepe

84. 85. 86 κατακεκομικέναι· καὶ ταῦτα ὑμῖν 87 ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος οἱ κατήγοροι δεικνύουσι· χίλια

enim infinitiuus pro imperatiuis vſurpatur. praetuli tamen καταχρήσασθε. REISKE.

84. μὴ κατακεκομικέναι] Fortaſſe nota numeri eſt, μῆ, 48. Amiſit ergo 102. triremis. Verti, *eas non reduxerat.* Sed quia de hac mea coniectura non dubito, ſubſtituo, XLVIII *reduxerat.* Diſſimilis Chabriae dux, qui non vrbem, non caſtellum, non nauem, non militem vllum amiſit. WOLFIVS.

85. μὴ κατακεκομικέναι] plauſibilis admodum coniectura Wolfii, ſuſpicantis in illo μὴ latere numerum 48. videtur tamen negatio μὴ ab hoc loco abeſſe non poſſe, et lector, auditorue numerum potius eum exſpectaturus eſſe, qui, quamuis minutus, tamen non ſit exhibitus, quam qui ſit. Quod ſi ergo locus hic medicina eget, quod in dubio relinquam, et, ſumto, labis ei non nihil inſidere, coniectura res geri poteſt, non minus facili, neque minus illa ſpecioſa futura, ajo Aeſchinem dediſſe, aut μηδ' ῆ id eſt μηδὲ ὀκτὼ, *ne octo quidem naues reportaſſe*, aut μηδὲ κ̄ κατακεκομικέναι, id eſt μηδὲ εἴκοσι, ne *viginti quidem.* REISKE.

86. Legendum μῆ *Quadraginta octo.* Quod in verſione ſeruauit *Wolfius.* IVRIN.

87. ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀεὶ τοῖς Χάρητος lege [*Aldum* corrigens.] Et [l. antepen.] Δηιάρην τε. [olim enim δὲ] Et [ibid.] καὶ δεραπέτας ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἑλλάδος συνειλεγμένους, vel, καὶ εἰς ἀνθρώπους, vel, εἰς Πολυφόντην etc. συνειλεγμένους, ἀντὶ τοῦ, συνειλοχότας. *qui inſolentes et glorioſi duces homines fugitiuos collegerant e Graecia.* Quod magis placet, quam ſi ipſi duces homines fugitiui intelligantur. WOLFIVS.

Immo quidni et ipſi duces, ſc. ξενικῶν στρατευμάτων et μισθοφορικῶν, vt loquitur *Scholiaſtes*? Corruit ergo

χίλιοι δὲ καὶ πεντακόσιοι τάλαντα ἐκ εἰς στρατιώ-
18. τας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόναν ἀλαζονείας ἀνηλωκέναι,
88 Δηϊάρην τε καὶ Δηΐπυρον καὶ Πολυφόντην, δρα-
Q 5 πέτας

omne fere id, quod elaborauit. Et videbitur sane tum intemperanter voculam alteram insinuasse, alteram insolenter exposuisse. εἰς Δηϊάρην Cod. *Mead.* Δηΐπυλον *Scal.* pro Δηΐπυρον. καὶ εἰς Πολυφῶντα marg. Cod. *Mead.* TAYLOR.

88. Δηϊάρην] Hos homines, Deiaren, Deipyrum, Polyphontem, (quae nomina omnia cum a re bellica repetita sint, ab ipsis sibi imposita ad terrorem creandum, non a patribus, neque a dominis data videntur) non ingenuos, sed seruos fugitiuos, ex omnibus Graeciae populis collectos, qui se ductores gererent militum mercenariorum, quos venales offerrent Athenienſibus, seu quicunque alius mercede conducere vellet, hos itaque ξεναγοὺς appellat h. l. Aeschines imperatorum Atheniensium ἀλαζονείας, h. e. materiam iactantiae et impostura, quorum nominibus in concionibus ciendis et iactandis imperatores vanam et stolidam plebem Athenienſem solerent ludere et ad spem inanem inflare. Wolf inserendo καὶ de suo pone Πολυφόντην, quod καὶ in nullo libro est, locum hunc corruperat, atque obscurauerat. Seruatum illud καὶ a Tayloro, ego rursus expuli. Saepe cum essem mecum miratus, qui factum sit, vt Taylor tam crebras et tam foedas Wolfii παραδιορθώσεις, quas ipse in annotationibus damnat, tamen recoxerit, nunc tandem eius rei causam ex eius schedis intellexi. Taylor Demosthenem non ordine, non vno continuo tractu quasi spiritus, non ad certam praemeditatam descriptionem, sed et tumultuarie et lente per interualla lucubrabat. Singulas quasque orationes ad exemplum Francfurtanum vel Geneuense potius, a se non correctum, recudendas dabat operis suis securus.

πέτας ἀνθρώπους, ἐκ τῆς Ελλάδος συνειλεγμένους, καὶ χωρὶς [89] εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα καὶ τὴν ἐκκλησίαν μισθοφόρους· [90] οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους νησιώτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἑξήκοντα τάλαντα εἰσέπραττον σύνταξιν, κατῆγον δὲ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς Ελληνας ἐκ [91] τῆς κοινῆς θαλάττης. ἀντὶ δὲ ἀξιώματος, καὶ τῆς τῶν Ελλήνων ἡγεμονίας ἡ πόλις ἡμῶν [92] Μυον-

νήσ

Quarum orationum vt singulae quaeque essent excusa ita singulas Marklando mittebat perlustrandas, et ipsi sic demum considebat ad animaduersiones in eas elaborandum. Quae vtique peruersa et inconsulta est ratio desidiae quidem illa tuae famulans, at famam minuens et laudibus operis tui derogans. REISKE.

89. εἰς τοὺς περὶ τὸ βῆμα etc.] *In mercenarios oratores et suffragatores potius, quam concionalis milite.* WOLFIVS.

90. οἱ τοὺς μὲν ταλαιπώρους etc.] Totus hic locu cum praecedentibus et sequentibus non bene cohaere et videtur esse hiulcus. Certe Oratio non est perfecta et deest quoddam verbum, et forte plura, vt sententi commoda perficiatur. At sine ope MStorum, qui mi hi desunt, suppleri non potest. PALMER.

91. κοινῆς] tametsi hoc mare liberum esset, nem nique, qui vellet, vetitum id nauigando exercere. REISK

92. Μυοννήσου] Halonesum tenuisse piratas scrib Philippus in *Epistola*. Myonnesum, quasi *murium in sulam* dicas, *Plinius* extremo libro quinto circa Ephe sum collocat, quam Piratarum fuisse receptaculum ad paret. An vero Μυόννησος archipiratae alicuius no men fuerit, ignoro. Sententia est, Atheniensium cla sem latrocinari in mari eo tempore perhiberi solita WOLFIVS.

24. νήσου [93] καὶ τῆς τῶν λησῶν δόξης ἀνεπίπλαστος. Φίλιππος δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας, οὐκ ἐθ' ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἠγωνίζετο, ἀλλ' ἤδη περὶ Λήμνου καὶ Ἰμβρου καὶ Σκύρε, τῶν [94] ἡμετέρων κτημάτων. ἐξέλιπον δὲ Χερρόννησον ἡμῶν οἱ πο-
27. λῖται, τὴν ἅπασαν ὁμολογουμένως Ἀθηναίων, πλείους δὲ ἐκκλησίας συγκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν μετὰ φόβου καὶ θορύβου, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῶν νόμων. οὕτω δ' ἦν σφαλερὰ καὶ ἐπικίνδυνα τὰ πράγματα, ὥσε ἠναγκάσθη γράψαι ψήφισμα
30. Κηφισοφῶν ὁ Παιανιεὺς, [95] εἷς τῶν Φίλων καὶ ἑταίρων τοῦ Χάρητος, ἐκπλεῖν τὴν ταχίστην Ἀνδίσχον [96] τὸν ἐπὶ

93. Poſt Μυοννήσου videtur excidiſſe τάξιν ἀντηλάξατο, vel ſimile quid. REISKE.

94. ἡμετέρων κτημάτων] *Xenoph. Hellenic.* 5. Τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις, τὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, αὐτονόμους ἀφεῖναι, πλὴν Λήμνου, καὶ Ἰμβρου, καὶ Σκύρε· ταύτας δὲ, ὥσπερ τὸ ἀρχαῖον, εἶναι Ἀθηναίων. Hoc innuit *Demoſthenes* περὶ τῆς Ἀλονήσου. BRODAEVS.

95. εἷς τῶν φίλων] tametſi in amicis Charetis eſſet, eoque nollet in dedecus et damnum amici aliquid ſtatui. Verum erat Charetis ſocordia et ignauia tam turpis, et res ab eo tam flagitioſe geſta, vt homo vel amiciſſimus facere non poſſet, quo minus in Charetem ignominioſum quid decerneretur. REISKE.

96. τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν S. τεταγμένον, lege. Et [l. 16.] Ἀθηναῖοι δὲ ἔδεε τὸν στρατηγόν. WOLFIVS. *Aldus* enim ἐδέε.

τῶν ἐπὶ] Lego τὸν ἐπὶ τῶν ὑπηρετικῶν, *actuariis comparandis praefectum*, quae maioribus nauibus ſubſeruiunt. Et mox οὐδὲ. BRODAEVS.

ἐπὶ τῶν [97] ὑπηρετικῶν, καὶ ζητεῖν τὸν στρατηγὸν τὸν ἐπὶ τῇ δυνάμει τεταγμένον, κἂν ἐντύχῃ που, φράζειν, ὅτι θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν ἐπὶ Χερρόνησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν, οὐδὲ τὴν δύναμιν, ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν ψηφίσματος, καὶ ἀναμνήσθητε τῶν πολέμων, καὶ [98] τὴν εἰρήνην, τοὺς τῶν πολέμων ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ τοὺς πρέσβεις αἰτεῖτε. „ Ψήφισμα δήμου ὁ Κηφισοφῶν εἶπεν. „ Οἱ μὲν καιροὶ τῆς πόλεως τοιοῦτοι ἦσαν, ἐν οἷς οἱ περὶ τῆς εἰρήνης ἐγένοντο λόγοι. ἀνισάμενοι δὲ οἱ [99] συντεταγ

97. Magnum vtique dedecus, praefecto minori, cu poteſtas in partem claſſis infimam et contemtiſſimam e ſet, in mandatis dari, vt imperatorem vniuerſae cla ſis, verbis S. P. Q. A. obiurget; perinde atque Superintendens (exemplum enim iuuat proponere no ſtratibus familiare) Collaboratori ſcholae extremo in jungat, vt verbis ſuis, Ephori puta atque Conſiſtorii Rectorem obiurget. Bene haec inter ſe cohaerent, ne que deeſt h. l. quicquam in ratiocinio et ſerie rerum quod ſecus viſum fuit Palmerio, ſed falſo. REISKE.

98. καὶ τὴν εἰρήνην — αἰτεῖτε] Atqui habebant Numquid igitur, pro τῆς εἰρήνης αἰτιᾶσθε? vt *Demo ſthenes.* WOLFIVS.

τὴν εἰρήνην — αἰτεῖτε. Ad ſenſum ita: Non pa cem, ſed *pacis rationem.* Si pacem inhoneſtam aut in fructuoſam feceritis, *eius rei rationes exposcite, non a le gatis, quibus integrum non erat optimis condicionibu uti, verum a ducibus belli, qui vel inſcitia vel ig nauia a eas angustias vos redegerunt.* TAYLOR.

99. συντεταγμένοι ῥήτορες] Τὸ σύνταγμα τῶ

9. ταγμένοι ῥήτορες, περὶ μὲν τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως οὐδὲν ἐνεχείρουν λέγειν, ἀποβλέπειν δὲ εἰς 300 τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως ἐκέλευον [1] ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Πέρσην ναυμαχίας μεμνῆσθαι, καὶ τῶν τάφων [2, 3] τῶν προγόνων, καὶ
2. τῶν τροπαίων. ἐγὼ δὲ ἀπειόντων μὲν τούτων ἔφην δεῖν μεμνῆσθαι, μιμεῖσθαι μέντοι τὰς τῶν προγόνων εὐβουλίας, τὰ δὲ ἁμαρτήματα αὐτῶν καὶ τὴν ἄκαιρον Φιλονεικίαν φυλάττεσθαι, τὴν μὲν ἐν Πλαταιαῖς πρὸς τοὺς Πέρσας πεζομαχίαν, [4] καὶ τοὺς
11. ἀγῶνας τοὺς περὶ Σαλαμῖνα, καὶ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ τὴν ἐπ' [5] Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν, καὶ

πτέρων, *Conspiratio*; *Coniurati Oratores*. WOLFIVS.

300. εἰς τὰ προπύλαια] *Arcis vestibulum*. In quo ea Athenienſium geſtae, pictae erant. Horum mentio eſt *Thucydidi* et *Plutarcho* in *Pericle*. BRODAEVS.

1. ἡμᾶς] Malim ὑμᾶς. BRODAEVS.

2. καὶ τῶν προγόνων] Dele καὶ, vt ſit, καὶ τῶν τάφων τῶν προγόνων. Pag. 247. l. 10. καὶ τάφοι προγόνων ὑπάρχουσι. Et 294. l. 7. τάφων πατρώων μέλουσα. Notter κατὰ Κτησιφ. p. 463. l. vlt. καὶ αὐτοὺς τοὺς τάφους τῶν προγόνων ἐκ ὧν οἴεσθε κ. τ. λ. MARKLAND.

3. καὶ ſecundum deleui ex auctoritate Marklandi, ad quam Harleiani quoque codicis auctoritas accedit. REISKE.

4. καὶ τὸς ἀγῶνας τὸς περὶ Σαλαμῖνα] Omiſit Interpres. TAYLOR.

5. Ἀρτεμισίῳ] Ita dedit *Wolfius*: et rectius credo, quam Ἀρτεμισίᾳ *Stephani Aldique*. Aliquatenus adiuvatur a MSto *Meadiano*. TAYLOR.

καὶ τὴν [6] Τολμίδου ζηλοῦν στρατηγίαν κελεύων, ὃς χιλίους ἐπιλέκτους ἔχων Ἀθηναίων διὰ μέσης Πελο- 3.
ποννήσου, πολεμίας οὔσης, ἀδεῶς διεξῄει· τὴν δ' εἰς Σικελίαν στρατείαν φυλάττεσθαι, ἣν ἐξέπεμψαν Λεοντίνοις βοηθήσοντες, τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ἐπιτετειχισμένης, καὶ τὴν [7] τελευταίαν ἀβελίαν φυλάξασθαι, ὅθ' ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλεσαμένων αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀττικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκύρον, καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν, πολεμεῖν δὲ προῃροῦντο, ἢ δυ- 9.
νάμενοι· Κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιὸς, ὃν ποθοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολί-

6. Τολμίδου] *Pauſan.* in *Attic.* Nos de hoc plura in *Xenoph.* BRODAEVS.

7. τὴν τελευταίαν ἀβελίαν φυλάξασθαι] Loqui videtur de iis, quae ſub finem belli Peloponneſiaci acta ſunt, ante cladem Helleſpontiacam, quae Athenienſibus ſeruitutem adtulit. De Cleophonte iſto ſiue λυροποιῷ, ſiue λογοποιῷ, nihil alibi me legere memini. WOLFIVS.

Non tam obſcuro nomine erat Cleopho. Vide *Lyſiam c. Agoratum* ſaepiuſcule. Noſtrum etiam *c. Cteſiph.* infra pag. 422. dignos omnino, qui cum hoc loco conferantur. Idem procul dubio ab *Ariſtophane* convellitur *Ran.* 690. et a σχ. ad locum, neque λυροποιὸς, (neque λογοποιὸς,) ſed τυροποιὸς cognominatur. Vide *Lyſiam c. Nicomach.* pag. 479. Edit. Lond. Hanc hiſtoriolam de Cleophontis veſania, quae hic exagitatur, memorat σχ͂ης ad finem *Ariſtoph. Ran.* TAYLOR.

πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον,
12. εἴ τις εἰρήνης μνησθήσεται· τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πόλιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀποστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεξαμένους Φυρεὰν, καὶ [8] Λακεδαιμόνιον ἁρμοστὴν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς
15. τριάκοντα ἀφεμένους, οἱ [9] χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν [10.11] ἀκρίτως ἀπέκτειναν. τὴν μὲν τοιαύτην ἀβουλίαν ὁμολογῶ παραγγέλλειν φυλάττεσθαι, τὰ δ' ὀλίγῳ πρότερον εἰρημένα μιμεῖσθαι. ἐγὼ γὰρ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πάντων
18. οἰκειοτάτου ταῦτα ἐπυνθανόμην. Ἀτρόμητος γὰρ ὁ [12] πατὴρ ὁ ἡμέτερος· ὃν σὺ λοιδορεῖς, ἔτ' εἰδὼς ἔτ' ἐπιδὼν

8. Λακεδαιμονίων] M. Λακεδαιμόνιον ἁρμοστήν. Et [l. 8.] pro ἀκρίτως, ἀκρίτους. ἡ γὰρ αἰτιατικὴ Ἑλληνικωτέρα τῷ ἐπιρρήματος. WOLFIVS.

Quid si παραδεξαμένους Φυρεὰν Λακεδαιμονίων, καὶ ἁρμοστήν? TAYLOR.

9. χιλίους καὶ πεντακοσίους] In aliis variatur numerus. Vide de ea re differentem *Meurs. Athen. Attic.* l. 5. TAYLOR.

10. ἀκρίτως] Lege ἀκρίτους, vt in κατὰ Κτησιφ. pag. 455. l. 10. MARKLAND.

11. ἀκρίτως] seruandum equidem censeo, sed vna admonendum, vocabulum hoc h. l. vsurpari significatione nonnihil insolita, pro, non iudicum sententia, post causam rite disceptatam, damnatos. Vulgo enim *temere*, *inconsulto* significat. REISKE.

12. πατὴρ] Scribe, ὁ πατὴρ — vt mox, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας. Sic in *Androt.* p. 234. εἴγε ὁ πατὴρ ὁ σὸς ᾤχετο etc. MARKLAND.

ἐπιδὼν τῆς [13.14] ἑαυτοῦ ἡλικίας ὅστις ἦν, καὶ ταῦτα, ὦ Δημόσθενες, ἐκ τῶν [15] νομάδων Σκυθῶν τὸ πρὸς μητρὸς γένος ὤν· ἔφυγε μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, [16] συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον. καὶ ὁ τῆς μη- 2
τρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδελφὸς, θεῖος δὲ ἡμέτερος, Κλεόβουλος ὁ Γλαύκου τοῦ Αχαρνέως υἱὸς, μετὰ Δημαινέτου [17] τοῦ Βεζύγου, συγκατεναυμάχησε Χείλωνα, τὸν Λακεδαιμονίων ναύαρχον. ὥστε οἰκεῖά μοι

κ

13. ἡλικίας] Suspecta lectio, quia ὅσις ἦν τῆς ἑαυτῦ ἡλικίας, dura constructio. WOLFIVS.

τῶν ἑαυτῦ ἡλικίας. SCALIG. Id tamen locum no expedit quidquam, quem pro deploratissimo habe TAYLOR.

14. ἐπιδὼν τῆς ἑαυτῦ ἡλικίας ὅσις ἦν] tantum abe vt damnem, aut suspectum modo vitii habeam, vt p tius in elegantiis atticis numerem, Idem est, ac si d xisset, ἰδὼν ὅσις ἦν ἐπὶ τῆς ἑαυτῦ ἡλικίας, id est ἐντὸ ἑαυτῦ συνηλικιώταις, *qui non vidisti, qualis fuerit pa meus aetate sua*, cum scil. eam ageret florentissiman REISKE.

15. νομάδων Σκυθῶν] Τοὺς ἁμαξοβίους intellig qui plaustro domum circumuehunt, pascua quaeren causa, παρὰ τὴν νομὴν καὶ τὸ νέμεσθαι. Africae p puli etiam Numidae, Graecis sunt Νομάδες. Vi vitam *Demosthenis*. WOLFIVS.

16. συγκατήγαγε δὲ τὸν δῆμον] Wolfius, *et pop lum restituit*. Rectius. *et vnus ex iis fuit, qui populu restituerunt*. IVRIN.

17. τοῦ Βουζύγου] *Cum Demaeneto*, Buzygis fili MARKLAND.

24. καὶ συνήθη τὰ τῆς πόλεως [18]. [19] ἀτυχήματα εἶναι [20] τοῖς ὠσὶν ἀκούειν. Επιτιμᾷς δέ μοι καὶ τὴν [21] ἐν τοῖς μυρίοις ἐν Αρκαδίᾳ δημηγορίαν καὶ πρεσβείαν, καὶ μεταβεβλῆσθαί με φῄς, αὐτὸς ὢν ἀνδραποδώδης καὶ μονονοὺκ ἐστιγμένος αὐτόμολος. ἐγὼ δ' ἐν
27. μὲν τῷ πολέμῳ συνίστην, καθ' ὅσον ἦν δυνατὸν, Αρκάδας καὶ τοὺς ἄλλους Ελληνας ἐπὶ Φίλιππον, οὐδενὸς δ' ἀνθρώπου ἐπικουροῦντος τῇ πόλει, [22] ἀλλὰ τῶν μὲν,

18. ἀτυχήματα] Puto ſcribendum, ἀτυχήματά τε καὶ εὐτυχήματα. Nam ea, quam modo commemorauit victoriam naualem, certe non fuit ἀτύχημα. IVRIN.

Summus quoque *Scaliger* ſuo calculo confirmauit hoc iudicium et ἀγχίνοιαν viri ingenioſiſſimi: cuius ante hos dies obitum, cum bonis omnibus, non ſolum ea Diſciplina, quam praecipue coluit, verum omnigena Eruditio ſerio lamentatur. TAYLOR.

19. Cauſae nil video, cur de ſecundis Athenienſium rebus hic mentio fieri debeat. Pater, malis doctus, filium docuerat ſapere. Praeterea additum τοῖς ὠσὶν excludit τὰ εὐτυχήματα. Feriuntur aures fortius, atque perhorreſcunt a fama cladium et rerum ſaeuarum. ad has inprimis aures arrigimus. REISKE.

20. τοῖς ὠσὶν ἀκούειν] Eſto ἐμφατικὸς πλεονασμὸς, ſicut, *hiſce oculis videre*. WOLFIVS.

21. ἐν τοῖς μυρίοις] Τῆς Αρκαδίας ἄρχουσι. Diodor. l. 15. Περὶ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Λυκομήδης ὁ Τεγεάτης ἔπεισε τοὺς Αρκάδας ἐς μίαν συντέλειαν συνταχθῆναι, καὶ κοινὴν ἔχειν σύνοδον, συνεστῶσαν ἐξ ἀνδρῶν μυρίων, καὶ τούτους ἐξουσίαν ἔχειν περὶ πολέμων καὶ εἰρήνης βουλεύεσθαι. BRODAEVS.

22. ἀλλὰ] ἀλλὰ τῶν μὲν ἀπειθούντων, τῶν δὲ περιορώντων κ. τ. λ. SCALIGER.

μὲν, περιορώντων ὅ, τι συμβήσεται, τῶν δὲ, συνεπιστρατευόντων, τῶν δ' ἐν τῇ πόλει ξητόρων χορηγὸν ταῖς καθ' ἡμέραν δαπάναις τὸν πόλεμον ποιουμένων, ὁμολογῶ συμβεβλεῦσαι τῷ δήμῳ διαλύσασθαι πρὸς Φίλιππον, καὶ τὴν εἰρήνην συνθέσθαι, ἣν σὺ νῦν αἰσχρὰν νομίζεις, ἀδεπώποθ' ἁψάμενος ὅπλων. ἐγὼ δὲ ταύτην εἶναι πολλῷ φημὶ καλλίω τῆ πολέμου. χρὴ δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν πρέσβεις θεωρεῖν [23] πρὸς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐπρέσβευον, τὰς δὲ στρατηγὰς πρὸς τὰς δυνάμεις, ὧν ἡγοῦντο. καὶ γὰρ τὰς εἰκόνας ἴσατε, καὶ τὰς προεδρίας, καὶ τὰς στεφάνους, καὶ τὰς ἐν τῷ Πρυτανείῳ σιτήσεις δίδοτε, ἃ τοῖς τὴν εἰρήνην ἀπαγγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν μάχην νικήσασιν. εἰ δ' ἔσονται τῶν πολέμων αἱ μὲν εὐθύναι τῶν πρέσβεων, αἱ δὲ δωρεαὶ τῶν στρατηγῶν, [24] ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους τοὺς πολέμους ποιήσετε. οὐδεὶς γὰρ θελήσει πρεσβεύειν. Περὶ δὲ Κερσοβλέπτου, καὶ Φωκέων, καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πρὸς τούτοις

23. πρὸς τὸν καιρὸν] *Ex eo tempore, quo legationem obiuerunt.* Non admodum accurate. Καιρὸς non eſt tempus ipſum, ſed, ſi ita loqui permiſſum ſit, *flos temporis, bella opportunitas, pulchra et tempeſtiua occaſio.* Ita diſtinguit *Demoſthenes* π. παραπρεσβ. 117. 10. πολλάκις — συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι: et deinde, 118. 3. ἐνηλωκότα τοὺς χρόνους, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ πρόεινται τῇ πόλει. TAYLOR.

24. ἀσπόνδους καὶ ἀκηρύκτους] *Id efficietis, ne vllum bellum componi, aut de pacis condicionibus agi poſſit?* WOLFIVS.

τούτοις διαβέβλημαι, ὑπόλοιπον εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῇ πρεσβείᾳ, καὶ ἐν τῇ ὑστέρᾳ
42. πρεσβείᾳ, ἃ μὲν εἶδον, ὡς εἶδον, ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ δ' ἤκουσα, ὡς ἤκουσα. τίνα οὖν ἦν ἑκάτερα τούτων, ἅ τε εἶδον, ἅ τε ἤκουσα περὶ Κερσοβλέπτου; εἶδον μὲν καὶ ἐγὼ καὶ οἱ συμπρέσβεις ἅπαντες ὑμηρεύοντα τὸν υἱὸν τὸν Κερσοβλέπτου παρὰ Φιλίπ-
39. πῳ· καὶ ἔτι καὶ νῦν τοῦθ' ὕτως ἔχει. συνέβαινε δ', ὅτε τὴν πρότεραν ἐπρεσβεύομεν πρεσβείαν, ἐμοὶ μὲν μετὰ τῶν συμπρέσβεων ἀπιέναι δεῦρο, Φιλίπ-
3. πῳ δ' ἐπὶ Θρᾴκην ἐξιέναι, πρὸς δ' ἡμᾶς ὡμολογηκέναι, ἕως ἂν ὑμεῖς περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύησθε, μὴ ἐπιβήσεσθαι μεθ' ὅπλων Χερρονήσου. ἐν ἐκείνῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ, [25] ἣ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὴν εἰρήνην, ἀδεμία [26] μνεία ἐγένετο περὶ Κερσοβλέπτου.
6. ἤδη δὲ ἡμῶν κεχειροτονημένων ἐπὶ τοὺς ὅρκους, ὅπως δὲ ἀπηρκότων ἐπὶ τὴν ὑστέραν πρεσβείαν, ἐκκλησίαι γίνεται, ἐν ᾗ Δημοσθένης, ὁ νυνὶ κατηγορῶν ἐμοῦ, λαγχάνει προεδρεύειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ Κριτόβουλος ὁ Λαμψακηνὸς εἶπε παρελθών,
9. ὅτι πέμψειε μὲν αὐτὸν Κερσοβλέπτης, ἀξιοῖ δὲ ἀποδοῦναι τοὺς ὅρκους τοῖς Φιλίππου πρέσβεσιν, καὶ συναναγραφῆναι Κερσοβλέπτην ἐν τοῖς ὑμετέροις συμμάχοις. ῥηθέντων δὲ τῶν λόγων τούτων

25. ᾗ] ἐν ᾗ. SCALIGER.

26. μνεία — περὶ Κερσοβλέπτου] Sic ἔχω μνείαν περὶ σοῦ. II. *Tim.* I. 3. Vide et pag. 273. et *contra Androt.* p. 212. MARKLAND.

[27] Αλεξίμαχος ὁ Πήληξ δίδωσιν ἀναγνῶναι ψήφισ- 12.
μα τοῖς προέδροις, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο, ἀποδοῦναι τὰς
ὅρκους Φιλίππῳ μετὰ τῶν ἄλλων συμμάχων τὸν ἥ-
κοντα παρὰ Κερσοβλέπτου. ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ
ψηφίσματος· καὶ ταῦτα οἶμαι πάντας ὑμᾶς μνη-
μονεύειν· ἀναξὰς ἐκ τῶν προέδρων Δημοσθένης, 15.
οὐκ ἔφη τὸ ψήφισμα [28] ἐπιψηφιεῖν, οὐδὲ λύσειν τὴν

πρὸς

27. Αλεξίμαχος ὁ Πήληξ] Nae absurde feceris, mi *Wolfi*, iterumque similiter in illa altera *c. Ctesiph.* 418. 2. qui tam pueriliter vertisti, *Aleximachus Galea.* Πήληξ nomen erat *gentile*, vt constat ex *Harpocrat.* qui posteriorem l. *Aeschinis* citat. Adde *Stephan. Byzantin. Valesium* ad *Harpocr.* l. c. et *Meurs. de Pagis Atticis*, ceteroſque, quibus id operae datur. Marmor apud *Sponium* ita videtur supplendum.

Σώσιμος Ισιγενοῦς πη .... sc. πήληξ. TAYLOR.

28. ἐπιψηφιεῖν] *Approbaturum* Wolfius. Minus accurate. Negat Demosthenes, se, qui *πρόεδρος* erat, *de eo ad concionem relaturum, aut sententias rogaturum.* Similiter errat in sequentibus l. 5. et 270. vlt. Ita olim 261. 15. τῇ μὲν πρωτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν συμβουλεύειν τὸν βουλόμενον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας. Coniunge pag. quae ibi sequitur, l. 14. et 17. Ita *Xenoph.* l. 1. *Memorabil.* ἐπιστάτης ἐν τῷ δήμῳ γενόμενος, ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ — ἀποκτεῖναι πάντας, ἃ οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι. Formula ipsa huius Rogationis pene occurrit apud *Demosth.* noſtrum *c. Androt.* T. III. pag. 214. Πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς, καὶ ὁ ταῦτ' ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης ἠρώτων καὶ διακεχειροτονίαν ἐδίδοσαν, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. Vbi rurſum errat bonus *Wolfius*, a *Budaeo*, credo, deceptus, aliisque,

πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, ἐδὲ γινώσκειν [29]τῶν *συμμαχιῶν τὲς [30] συνεφαπτομένες, ὥσπερ ἐν τοῖς

σπένδε-

qui huius significationis praerogatiuam non animaduerterunt. Adde *Demoſth. c. Timocr.* T. III. 385. 7. 391. 11. *Valeſ. ad Harpocrat.* p. 123. et *ad Mauſſac.* p. 185. et σχ. ad h. l. prae manibus. TAYLOR.

29. τῶν συμμάχων] dedi de meo τῶν συμμαχιῶν. et praeterea comma, quod in vulgatis eſt pone σπένδεσι, ſuſtuli. Comparantur inter ſe, vt diſparia, αἱ συμμαχίαι et τὰ ἱερὰ. In ſacris quidem συνεφάπτονται τῶν ἱερῶν ii, qui ſuam eorundem ſacrorum communionem et participationem teſtari palam volunt. Hi eadem exta, ſeu lances extis oneratas, omnes easdem manibus contingunt tenentque. Non autem noui pari modo tum quoque rem geri, cum belli ſocietas cum aliquo ineunda et iureiurando ſancienda eſt. Eiusmodi *ſimulapprehenſores ſocietatium in bellis* ego equidem haud noui, neque mihi arridenf. Abhorret a more, neque enim ſocietas bellica eſt pannus aliquis latus et ingens, ad quem cum adſtiterint vtrinque centeni, oras eius manibus teneant. REISKE.

30. τὲς συνεφαπτομένες] Qui ſacrorum ritus fuerint, mihi non ſatis conſtat. Sed hoc voluiſſe videtur *Demoſthenes*, eos non habendos eſſe ſocios, qui commodorum participes eſſe velint, cum alias nihil praeſtent. Videtur importunitatem Cerſobleptae perſtringere, qui ſubito ſe Athenienſi foederi immiſceat: id quod Philippus non ſit aequo animo laturus, cui ſit peculiaris cum Cerſoblepte ratio. Libet quiſque pro ſe: aliorum libationibus immiſcere ſe vltro, parum decere videtur. WOLFIVS.

Locum pro me explicabit *Apoſtolius* XVIII. 48. Τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλει] Ἐπὶ τῶν μετεχόντων ἀρίστων καὶ καλῶν. Ἔθος γὰρ εἶχόν τινες, ἄλλων θυόντων, συνεφά-

σπένδεσι τῶν ἱερῶν· 31. 32 ἀποδοθῆναι γὰρ περὶ τού-
των ἑτέραν ἐκκλησίαν. βοώντων δὲ ὑμῶν, καὶ τὸν 18.
πρόεδρον ἐπὶ 33. 33 a. τὸ βῆμα κατ' ὄνομα καλούν-
των, ἕως, ἄκοντος αὐτοῦ, τὸ ψήφισμα ἐπεψηφί-
σθη. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τὸν γράψαν-
τα τὸ ψήφισμα Αλεξίμαχον, καὶ τὸν συμπρόεδρον
Δημοσθένους, καὶ τὴν 34 μαρτυρίαν ἀνάγνωθι. 21.
„Μαρτυριῶν Δημοσθένους συμπροέδρων.„ Ὁ μὲν
τοίνυν ἐπιδακρύσας ἀρτίως ἐνταυθοῖ Δημοσθένης,
μνησθεὶς Κερσοβλέπτου, φαίνεται τῆς συμμαχίας
ἐκκλείων αὐτόν. ὡς δ' ἡ παροῦσα ἐκκλησία διελύθη,
35 ἐξώρκιζον τοὺς συμμάχους οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσ- 24.
βεις
πεσθαι τῆς θυσίας, καὶ κοινωνεῖν. καὶ Αἰσχίνης δὲ
ἔφη· Γινώσκειν ὥσπερ τοὺς ἐφαπτομένους. Emenda,
συνεφαπτομένους. TAYLOR.

31. ἀποδοθῆναι γὰρ] Malim δὲ. Expoſuit, quid neget: nunc addit, quid concedat, hoc modo, illud ſe paſſurum, vt concio peculiaris hac de re indicatur. ἀποδοθῆναι, pro ἀποδιδόναι χρῆναι, ἀποδοτέον εἶναι. WOLFIVS.

32. γὰρ bene habet, pendet ex ἐκ ἔφη ἐπιψηφιεῖν. *negabat — huic enim negotio aliam concionem datum iri.* Hoc enim eſt ἀποδοθῆναι, ſignificatione temporis futuri, h. l. non praeteriti. Reuocaui ergo γὰρ, expuncto δὲ, quod Wolfius illi de arbitratu ſuo ſuffecerat. REISKE.

33. ἐπὶ τὸ βῆμα κατ' ὄνομα καλέντων. Ita *Regg.* Codd. 1. et 3. TAYLOR.

33. a. βῆμα καλέντων] interpoſui κατ' ὄνομα. REISK.

34. μαρτυρίαν] μαρτυρίαν αὐτῶν, vt pag. 277. l. 1. MARKLAND.

35. ἐξώρκιζον τὸν συμμάχους] Vtrum τὸν Φιλίπ-

βεις [36] ἐν τῷ στρατηγίῳ τῷ ὑμετέρῳ. τετόλμηκε δὲ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν ὁ κατήγορος, ὡς ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐγὼ [37] Κριτόβελον ἀπήλασα τὸν πρεσβευτὴν
27. τὸν παρὰ Κερσοβλέπτου, παρόντων μὲν τῶν συμμάχων, ἐψηφισμένου δὲ τοῦ δήμου, παρακαθημένων δὲ τῶν στρατηγῶν. πόθεν τοσαύτην ῥώμην λαβὼν; ἢ πῶς ἂν τὸ πρᾶγμα ἐσιγήθη; εἰ δ' ἄρα ἐγὼ ἐτόλμων τοῦτο ποιεῖν, ἐπέτρεψας ἄν, ὦ Δημόσθε-
30. νες; καὶ οὐκ ἐνέπλησας βοῆς καὶ κραυγῆς τὴν ἀγοράν, ὁρῶν με, ὡς ἔφης ἀρτίως, [38] ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν τὸν πρεσβευτήν; καλείτω δέ μοι τοὺς στρατηγοὺς ὁ κήρυξ, καὶ τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων, καὶ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν ἀκούσατε. „Μαρτυριαι.„
33. [39] Οὔκουν δεινόν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἴ τις κατ' ἀνδρὸς πολίτου, [40. 41] ἐχ ἑαυτῷ, ἀλλ' ὑμετέρῳ· τοῦτο

 γὰρ

που, ἢ τοὺς Ἀθηναίων? Vide *Demoſth.* κατηγορίαν. WOLFIVS.

36. ἐν τῷ στρατηγίῳ] Τὸ στρατήγιον, aut fortaſſe στρατηγεῖον, domus imperatoria aut praetoria. WOLF. στρατηγείῳ STEPHANVS. MARKLAND.

37 Κριτόβελον] Nec huius vlla apud *Demoſtheuem* mentio. WOLFIVS.

38. ὠθοῦντα ἀπὸ τῶν ἱερῶν lege. WOLFIVS. *Aldinum* ὑπὸ pariter corrigit *Bern. Brodaeus* et *Steph.* TAYL.

39. ἐκοῦν] F. οὔκουν. *Nonne igitur* —? MARKLAND. Ita *Bern.*

40. ἐχ ἑαυτῷ] Is συμπολίτης dici poſſet, vt Latine conciuis, ob vitandam amphiboliam, ſi conſuetudo pateretur. Negat ſe ciuem eſſe Demoſthenis, qui capitalem inimicum agat. WOLFIVS.

41. ἐχ ἑαυτῷ] ciuis, non *ſui*, ſed *veſtri*, id eſt, Athe-

γὰρ [42].[43] προσδιορθοῦμαι· τολμᾷ τηλικαῦτα καταψεύδεσθαι, κινδυνεύοντος ὑπὲρ τοῦ σώματος; ἢ πῶς οὐκ εἰκότως οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν ταῖς φονικαῖς [44] δίκαις ἐπὶ Παλλαδίῳ [45] κατέδειξαν, [46] τέμνοντες τὰ τό- 36.
μια, [47] τοὺς νικῶντας τῇ ψήφῳ ἐξορκίζεσθαι· καὶ

τοῦτο

niensis, Athenis, non illinc oriundi, vnde Demosthenes genus ducit. Notabatur enim Demosthenes peregrinitatis, vtpote cuius auia Scythis fuisset. REISKE.

42. προσδιορθοῦμαι] *Hanc correctionem addo.* Possit etiam legi προδιορθοῦμαι, *inprimis corrigo.* WOLFIVS. προδιορθοῦμαι *Regg.* 1. et 3. TAYLOR.

43. προδιορθοῦμαι] sic dederat Wolf, et secundum eum Taylor. revocavi vetustam bonam lectionem προσδιορθ. cum sibilo. Addit enim ad vocabulum πολίτου hanc veluti accessoriam διόρθωσιν, determinationem, errori praecavendo destinatam. REISKE.

44. ταῖς ἐπὶ Παλλαδίῳ recte monuit *Scal.* Quod vocabulum in priore delitescere potuit. TAYLOR.

45. κατέδειξαν, τέμνοντες τὰ τόμια] Haec in *Aristocratea* copiosius et dilucidius explicantur. Τόμια sunt frusta apri sacrificati, quibus insistere oportebat accusatorem. τέμνειν τόμια notus Atticismus, perinde ac si dixisset, θύειν θυσίαν, *re diuina facienda.* Verbo τέμνειν etiam *Homerus* vtitur, ὅρκια πιστὰ ταμόντες: *inuiolabili fœdere inter nos sancito.* WOLFIVS.

46. τέμνοντες] sine dubio τέμνοντας leg. Nil offendor eo, quod statim αὐτῷ insequatur, non αὐτοῖς. Subanditur enim, unumquemque sacramentum hoc dicentium affirmare, recte sancteque de se pronuntiasse iudices. Solent Attici a plurali ad singularem, et rursus ab hoc ad illum, subito transire. REISKE.

47. τοὺς νικῶντας] Pro τὸν νικῶντα: sequitur enim αὐτῷ et αὐτὸν. Sed haec transitio ab *Vniuersis* ad *Sin-*

τοῦτο ὑμῖν πάτριόν ἐστιν ἔτι καὶ νῦν· τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια [48] ψηφίζεσθαι τῶν δικαστῶν, ὅσοι τὴν ψῆφον ἤνεγκαν αὐτῷ, καὶ ψεύδος μηδὲν εἰρηκέναι, εἰ δὲ
39. μή, ἐξώλη τε αὐτὸν εἶναι ἐπαρᾶσθαι καὶ τὴν οἰκίαν τὴν αὑτοῦ, τοῖς δὲ δικασταῖς εὔχεσθαι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἶναι; καὶ μάλα ὀρθῶς καὶ πολιτικῶς, ὦ Ἀθηναῖοι. εἰ γὰρ μηδεὶς ἂν ὑμῶν ἑαυτὸν ἀναπλῆ-
42. σαι φόνου δικαίου βέλοιτο, ἥπου ἀδίκου γε [49] φυλάξαιτ' ἄν, τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν τινὸς ἀφελόμενος· [50] ἐξ ὧν αὐτοὺς ἀνηρήκασί τινες, οἱ δὲ, [51] καὶ δημοσίᾳ ἐτελεύτησαν. ἆρ' οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, δοίητ' ἄν μοι [52] συγγνώμην, εἰ κίναυ-

 δον

gulos, vel contra, fieri ſolet. Sic *I. Tim. II. 15.* σωθήσεται δὲ (ſc. ἡ γυνὴ) διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μένωσιν (ſc. αἱ γυναῖκες) ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ. MARKL.

τέμνοντα τὰ τόμια, τὸν νικῶντα. Et proxime, l. 8. ἐψηφίσθαι. SCALIGER.

48. ψηφίζεσθαι] malim ψηφίσασθαι, nam ſententia tempus praeteritum poſtulat. Niſi malis Scaligeri ἐψηφίσθαι, quod idem valet. REISKE.

49. φυλάξαιτ' ἄν] S. ἀναπλῆσαι ὑμᾶς φόνου. Quomodo? ἀφελόμενός τινος τὴν ψυχὴν, ἢ τὴν οὐσίαν, ἢ τὴν ἐπιτιμίαν. WOLFIUS.

50. ἐξ ὧν] S. ἀφαιρέσεως τῆς οὐσίας, ἢ ἐπιτιμίας τινὲς ἀνηρήκασιν ἑαυτούς. Quod et de Timarcho ſuſpicantur. WOLFIUS.

51. οἱ δὲ καὶ δημοσίᾳ] S. οἱ θανάτου καταγνωσθέντες. Obſcurus hic locus eſt, niſi lectio ſic emendetur ac diſtinguatur. WOLFIUS.

52. συγγνώμην, κίναιδον] interpoſui εἰ. poterat etiam eodem ſenſu ἤν interponi, quod quam facile potuerit a vocabuli proximi fine elidi, vel abſorberi, nemo

δον αὐτὸν [53] προσειπὼν καὶ μὴ καθαρεύοντα τῷ σώ-
ματι, μήθ' [54] ὅθεν τὴν φωνὴν ἀφίησιν, ἔπειτα τὸ 40.1.
λοιπὸν μέρος τῆ κατηγορήματος τῆ περὶ [55] Κερσο-
βλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ δείξαιμι ψεῦδος ὄν; κάλ-
λιστον γὰρ, οἶμαι, πρᾶγμα, καὶ χρησιμώτατον 3.
τοῖς διαβαλλομένοις παρ' ὑμῖν γίνεται. καὶ γὰρ
[56] τὰς χρόνους, καὶ τὰ ψηφίσματα, [57] καὶ τοὺς
ἐπιψηφίσαντας ἐν τοῖς δημοσίοις γράμμασι τὸν ἅ-
παντα

non videt. Sed tum quoque, id quod neceſſario fieri debebat προσειπὼν reuocaui, pro προσειπόντι Wolfii. REISKE.

53. προσειπὼν] προσειπόντι, id eſt, εἰ προσείποιμι. Alioqui ad σοφὰ φάρμακα recurrendum erit, aut legendum εἰ κίναιδον αὐτὸν προσειπών. Maledicit adverſario cum veniae praefatione. Indignatio autem haec auget innocentiae opinionem et calumniae atrocitatem. WOLFIVS.

F. προειπόντι (ſc. pag. 247.) cum nota interrogationis poſt ἀφίησιν· Deinde, ἔπειτα τὸ λοιπὸν — δείξαιμι ψεῦδος ὄν. κάλλιστον γὰρ — MARKLAND.

Εἰ κίναιδον προσειπὼν STEPH. Et MSS. *Coisl. Regg.* et *Mead.* TAYLOR.

54. ὅθεν] Ergo aut irrumatum eſſe ſignificat, aut ad ventoſam et mercenariam linguam hoc refertur. WOLFIVS.

55. Κερσοβλέπτην, vt Editi et MSS.] Κερσοβλέπτᾳ. Etſi et hoc locum habere poteſt. WOLFIVS.

56. τὰς χρόνους καὶ τὰ ψηφίσματα] mallem ſic verba ſtruxiſſet τὰ ψηφίσματα, καὶ τὰς χρόνους. Subaudi αὐτῶν. REISKE.

57. τὰς ἐπιψηφίσαντας] *Eorumque ſuffragatores.* Male. Vide modo, quae adtulimus 269. 1. TAYLOR.

παντα χρόνον φυλάττετε. εἴρηκε δὲ ὑτοσὶ πρὸς
6. ὑμᾶς, παρὰ τᾶτο διαφθαρῆναι τὰ Κερσοβλέπτε πράγματα, ὅτι τῆς πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ, καὶ κατευημερηκὼς παρ' ὑμῖν, αὐτᾷ κελεύοντος εἰς Θράκην ἡμᾶς ἰέναι, Κερσοβλέπτε πολιορκεμένου, καὶ διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ [58. 59] ταῦτα μὴ
9. ποιεῖν, ἐκ ἠθέλησα, ἀλλ' ἐκαθήμην ἐν Ωρεῷ, καὶ οἱ συμπρέσβεις, προξενίας κατασκευαζόμενοι. ἀκέσατε δὴ τῆς Χάρητος ἐπιστολῆς, ἣν ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ, [60] ὅτι Κερσοβλέπτης ἀπολώλεκε τὴν ἀρχὴν,

58. ταῦτα μὴ ποιεῖν οὐκ ἠθέλησα] F. ταῦτα δὴ. WOLFIVS. Altera negatio ſuperuacua eſt. BRODAEVS. *Wolfius* ille ſatis infeliciter lectionem Codd. ſollicitavit. Si quid enim erat tentandum, ſic potius legerem, ταῦτα μὲν ποιεῖν ἐκ ἠθέλησα, ἀλλὰ κ. τ. λ. Sed fortaſſe nihil temere mouendum: κελεύοντος — διαμαρτύρασθαι Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, οὐκ ἠθέλησα. Atque ita locum intellexit *Scholiaſtes*. TAYLOR.

59. Φιλίππῳ, ταῦτα μὴ ποιεῖν ἐκ ἠθέλησα] Sic olim erat diſtinctum, ego diſtinxi, vt par erat, Φιλίππῳ ταῦτα μὴ ποιεῖν, et cum conteſtatione Philippo interdicere, ne iſta faceret, [h. e. ne Kerſoblepten armis vexaret] ἐκ ἠθέλησα, *nolui*, ſcil. ἰέναι καὶ διαμαρτύρεσθαι. Reuocaui μὴ, cui Wolf arbitratu ſuo δὴ ſuffecerat. REISKE.

60. ὅτι] Potius ἐπέστειλε τότε τῷ δήμῳ, ὅτε κ. τ. λ. Ita *Reg.* 3. Quod ſi arrideat, emendabis Interpretem. TAYLOR. Ego equidem vulgata haud offendar, quae idem valet, atque ſi dediſſet orator, λέγοντος ὅτι. Quae epiſtola hoc dicit, vel qua in epiſtola perſcripta haec ſunt. Conf. ad p. 42. 30. dicenda. REISKE.

ἀρχὴν, καὶ [61] Ιερὸν ὄρος κατείληφε Φίλιππος, Ε- 1:
λαφηβολιῶνος μηνὸς [62] ἕκτῃ φθίνοντος· Δημοσθέ-
νης δ' ἐν τῷ δήμῳ προήδρευε τότε τοῦ μηνὸς, εἰς ὧν
τῶν πρέσβεων, ἑβδόμῃ φθίνοντος. „[63] Επιστολη.„
Οὐ μόνον τοίνυν διετρίψαμεν τὰς λοιπὰς ἡμέρας τοῦ
μηνὸς, [64] ἀλλὰ καὶ Μουνυχιῶνος ἐξωρμήσαμεν. καὶ 1
τότε τὴν βουλὴν μάρτυρα ὑμῖν παρέξομαι. ἔστι
γὰρ αὐτῆς ψήφισμα, ὃ κελεύει ἀπιέναι τοὺς πρέσ-
βεις ἐπὶ τοὺς ὅρκους. καί μοι λέγε τοῦτο τῆς βουλῆς ψή-
φισμα. „Ψηφισμα.„ [65] προσαναγνωθι δὴ καὶ
τὸν χρόνον, ὅστις ἦν. „Χρονος,„ Ἀκούετε, ὅτι Μου- 1
νυχιῶνος ἐψηφίσθη τρίτῃ ἱσταμένου. ὁ δὲ Κερσοβλέπ-
τη

61. ἱερὸν] Γράφεται ἠραῖον ὄρος, ait *Scholiaſtes* quod erat Emporium ad oſtium Ponti. ἠραῖον quidem τεῖχος occurrit *Olynth.* III. Sed non protinus neceſſ eſt id amplecti. *Montem* hunc *ſacrum* memorat *Demoſth* in hac ipſiſſima cauſa, p. 167. Vide Cl. *Valeſ.* a *Harpocr.* v. Εργίσκη. TAYLOR.

62. ἕκτῃ φθ.] Dies erat ille Elaphebolionis *ſextu a fine*, retro computando. Non ergo in XXVI. cade ἑβδόμῃ pariter l. II. eodem calculi genere, non illun alterum diem *ſequetur*, vt male Interpres, ſed pridi erit. TAYLOR.

63. ἐπιστολὴ] F. deeſt Χαίρητος. MARKLAND.

64. ἀλλὰ μουνυχιῶνος] Sententia monſtrat, pon coniunctionem paucula quaedam deeſſe, in hanc ferm ſententiam. καὶ προχωρῆντος ἤδη, non ſolummodo ali quos Elaphebolionis dies manſimus in Vrbe, ſed et iam non citius exceſſimus, quam menſe Munychion iam adulto. καὶ, quod Meadianus dabat, adſciui. REISK

65. προαναγνωθι] F. προσαναγνωθι. WOLFIVS.

της πόσεως πρότερον ἡμέρεις ἀπώλεσε τὴν ἀρχήν, πρὶν ἐμὲ ἀπιέναι; ὡς φησι Χάρης ὁ [66] στρατηγὸς,
21. καὶ ἐπιστολὴ, τῷ προτέρου μηνὸς, εἴπερ Ελαφηβολιών ἐστι Μουνιχιῶνος πρότερος. ἐδυνάμην οὖν ἐγὼ σῶσαι Κερσοβλέπτην, ὃς, πρὶν ἐμὲ [67] ἐξορμᾶν οἴκοθεν, ἀπολώλει; ἔπειτα οἴεσθέ τι τοῦτον ἀληθὲς εἰρηκέναι, ἢ περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραχθέντων, ἢ περὶ τῶν ἐν Θετταλίᾳ, ὃς τὸ βε-
24. λευτηρίᾳ, καὶ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τοῦ χρόνου, καὶ τῶν ἐκκλησιῶν καταψεύδεται; καὶ τὸν Κερσοβλέπτην Αθήνησι μὲν ἔσπονδον ἐποίεις, πρόεδρος ὤν· ἐν Ωρεῷ δ' ἠλέεις. [68] καὶ νῦν μὲν δωροδο-
27. κίας κατηγορεῖς· πρότερον δ' ὑπέμενας τὴν [69] ἐπι-
βολὴν

Πρότερον, παραναγνωθι. ἕτω γὰρ Αἰσχίνης πρότερον [260. 6.] ἢ, προσαναγνωθι, ὡς τ. δ. STEPHAN. Cum *Stephano* faciunt *Regg.* 2. 3. Quod multo ſatius eſt. Cum *Wolfio* ceteri *Pariſienſes* et *Bern.* Vide doctiſſimum *Marklandum* ad *Aeſch. c. Cteſiph.* 439. 17. TAYLOR.

66. ὁ στρατηγὸς καὶ ἐπιστολὴ] aut leg. καὶ ἡ ἐπιστολὴ (cum articulo) vt ſit hendiadyeῖν, aut ὁ στρατηγὸς ἐν τῇ ἐπιστολῇ. REISKE.

67. ἐξορμᾶν οἴκοθεν] Melius ſic diſtinguitur, quam in Edit. *Stephanica*, πρὶν ἐμὲ ἐξορμᾶν, οἴκοθεν ἀπολώλει. Cod. *Bern.* hic habet ἐξορμεῖν. TAYLOR. ἐξορμᾶν οἴκοθεν, *priuſquam ego Athenis diſcederem.* BRODAEVS.

68. καὶ νῦν μὲν] F. μὲ vel μῶ. Et [l. 7.] τὴν ἐπιβολὴν, τετέσι τὴν ζημίαν. Et [l. 8.] ἐκ ἐπεζιών. WOLFIVS. Alii ἐδ'.

69. ἐπιβελὴν, quod erat in *Aldinis*, bene etiam corrigit *Brodaeus*, *Bern.* et recte legit et exponit *Scholiaſtes.* Vide notata ad *Lyſiam*, p. 113. Edit. Lond. TAYL.

βολὴν τῆς βελῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἐπεξιὼν τῇ γραφῇ τοῦ γράμματος, ἣν ἐγράψω Δημομέλην τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα, ἐπιτρέπων τὴν σαυτοῦ κεφαλήν. καὶ [70] συμβολογεῖς [71] ἡμῖν, ὡς οὐκ εἰδόσι [72] τοῦτο, [73] ὅτι Δημοσθένης υἱὸς εἶ νόθος τῇ μαχαιροποιῷ. Ἐπεχείρησας δ' εἰπεῖν, ὡς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρεσβείαν ἐξομοσάμενος παρεπρέσβευσα, καὶ ψήφισμα, τὸ μὲν ἀνέγνως, τὸ δὲ ὑπερέβης. ἐγὼ δ' αἱρεθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τοὺς

Ἀμφ

70. συμβολογεῖς] Ob iſtam conuiciandi licentiam r prehenditur *Aeſchines*. Ego vero par pari relatum p to, et Aeſernium cum Pacidiano comparatum. Qua multa enim, quamque impudenter in *Aeſchinem* co fingit *Demoſthenes*? Adeo certe quidem, vt me iſti vanitatis et maledicentiae ipſius vicem et pudeat et p geat. WOLFIVS.

Π. συμβολογεῖς, ὡς ἐκ εἰδόσι, ἄνευ τοῦ ἡμῖν. STEPH

71. ἡμῖν] bene habet hic locus. ἡμῖν idem eſt, a que πρὸς ἡμᾶς, aut ἐν ἡμῖν, et ὡς οὐκ εἰδόσι τοῦτο ſunt datiui conſequentiae, aequivalentes genitiuis gra corum, aut ablatiuis latinorum, vulgo abſolutis, a conſequentiae dictis. *Quaſi hi, iudices*, neſciant. ὡς ἐ εἰδότων τοῦτον. REISKE.

72. τούτοις] Melius Cod. *Reg. 3.* καὶ συμβολογεῖς ἡμῖν ὡς ἐκ εἰδόσι τοῦτο, ὅτι κ. τ. λ. Eamque varietate etiam lectionis adnotauit *Scholiaſtes*. Id quod *Steph* hariolatione ſuperſedebit. TAYLOR.

73. ὅτι Δημοσθένης υἱὸς ἦν νόθος *Mor.* Nimirum iſtud ὅτι, et quae in illo exemplari ſequuntur, erat olim in margine Τὸ Σημείωσαι, vt ſentient omnes, qui iſtam adnotandi licentiam intelligunt. Deinde Nota textu ex ſua ſede praecipitauit. TAYLOR.

33. Αμφικτύονας, ἀρρώστως δ' ἔχων, καὶ μετὰ πολλῆς [74] προθυμίας ἀπαγγέλλων, ἀφ' ἧς ἦκον πρεσβείας πρὸς ὑμᾶς, τὴν μὲν πρεσβείαν οὐκ [75] ἐξωμοσάμην, ἀλλ' ὑπεσχόμην πρεσβεύσειν, ἐὰν ὦ δυνατός· [76] πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν τὸν ἐμαυτοῦ, καὶ τὸν ἀδελφι-
36. δοῦν, καὶ τὸν ἰατρὸν ἔπεμψα, οὐκ ἐξομνύμενος ἐμέ· οὐδὲ γὰρ ὁ νόμος ἐᾷ τὰς ἐκ τοῦ δήμου χειροτονίας ἐν τῇ βουλῇ ἐξόμνυσθαι· ἀλλὰ τὴν ἀρρωστίαν μου δηλώσοντας. ἐπεὶ δὲ οἱ συμπρέσβεις πυθόμενοι τὰ περὶ τοὺς Φωκέας συμβάντα, ἀνέστρεψαν, γενομένης ἐκ-
39. κλησίας, ἤδη παρὼν καὶ δυνάμενος τῷ σώματι, προσαναγκάζοντος τοῦ δήμου [77] μηδὲν ἧττον πρεσβεύειν ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αἱρεθέντας ἅπαντας, ἀψευδεῖν πρὸς Αθηναίους ὤμην δεῖν. καὶ ταύτης τῆς πρεσβείας [78] οὐ κατηγορεῖς; μοῦ διδόντος τὰς εὐθύνας,

74. προθυμίας] imo vero ἀπροθυμίας. Nam qui ex itineris longi aut insuauis, et infausti moleſtiis, aut aliunde languent, aegrotantue, hi ad verba faciendum inprimis multa, et in magna concione, torpent. REISK.

75. ἐξομοσάμην] ἐξωμοσάμην. MARKLAND.

76. πρὸς δὲ τὴν βουλὴν] Punge poſt βουλὴν, vt ſit πρὸς δὲ τὴν βουλὴν, ἀπιόντων τῶν συμπρέσβεων, τὸν ἀδελφὸν — ἔπεμψα. *Ad ſenatum uero*, poſtquam diſceſſerant legati, *meum fratrem miſi*. Annon haec longe praeſtant? TAYLOR.

77. μηδὲν ἧττον] tametſi Phocenſes, quorum cauſa iſta legatio illuc miſſa eſſet, iam periſſent. REISKE.

78. οὐ κατηγορεῖς] F. οὐ κατηγόρεις. WOLFIVS. Recte hoc. *Stephanus*, prae feſtinatione, credo, retinuit *Aldinam* lectionem κατηγορεῖς. TAYLOR.

θύνας, ἀλλ' [79] ἐπὶ ταύτην τὴν [80] πρεσβείαν ἥκεις, 42.
τὴν ἐπὶ τὰς ὅρκους· ὑπὲρ ἧς ἐγὼ σαφῶς καὶ δικαίως ἀπολογήσομαι. σοὶ μὲν γὰρ ἀρμόττει καὶ πᾶσι τοῖς ψευδομένοις, μεταφέρειν τοὺς χρόνους. ἐμοὶ δ' ἐφεξῆς λέγειν, ἀναλαβόντι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. ἀπὸ τῆς πορείας τῆς ἐπὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τῆς πρεσ- 41.
βείας. πρῶτον μὲν γὰρ δέκα πρέσβεων ὄντων, ἐνδεκάτῳ δὲ τοῦ συμπεμφθέντος ἡμῖν ὑπὸ τῶν συμμάχων, [81] οὐδεὶς αὐτῷ συνοίσειν, ὅτ' ἐξήειμεν ἐπὶ τὴν 3.
ὑστέραν πρεσβείαν, ἤθελεν, οὔτε ἐν ταῖς ὁδοῖς, ὅπου δυνατὸν ἦν, εἰς ταὐτὸ πανδοκεῖον καταλύειν, ὁρῶντες αὐτὸν ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ πᾶσιν [82] αὐτοῖς ἐπιβεβλεμκότα. περὶ μὲν οὖν [83] τῆς ἐπὶ Θρᾴκης ὁδοῦ, ἐκ ἐγένετο μνεία· οὐδὲ γὰρ τὸ ψήφισμα 6.
τοῦθ' ἡμῖν προσέταττεν, ἀλλὰ ἀπολαβεῖν μόνον τὰς ὅρκους, καὶ ἄλλ' ἄττα· οὔτε [84] ἐλθόντας πράττειν

79. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην τὴν πρεσβείαν ἥκεις] malim ἀλλ' ἐπ' ἐκείνην τὴν πρ. ἥκεις, quod vocabulum demonſtrat, κατηγορεῖς etiam bene habere. REISKE.

80. πρεσβείαν] F. ὑστέραν, vt paſſim eam appellat. MARKLAND.

81. οὐδεὶς αὐτῷ συνοίσειν] Quid hoc ad propoſitum? Nimirum hic *Aeſchines* friget, ac *Demoſthenem* potius criminatur, quam ſe defendit. αὐτῷ intelligendum de *Demoſthene*. WOLFIVS.

82. αὐτοῖς] Lege αὐτοῖς. TAYLOR.

83. τῆς ἐπὶ Θρᾴκης] F. τῆς ἐπὶ Θρᾴκην. Alia ratio verborum eſt ςέλλεσθαι ἐπὶ Θρᾴκης. WOLFIVS.

84. ἐλθόντας] *Wolfius* videtur legiſſe θέλοντας vel ἐθέλοντας. MARKLAND. Et id credo quoque. Sed errauit vehementer. *De itinere in Thraciam ſuſcipiendo*

λεν ἐδὲν ἐνεδέχετο, [85] περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων, [86] ὧν ἀρτίως ἠκούσατε, ἔθ' ἕτος ἐδὲν ἀληθὲς εἶπεν, ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ καλῆγορεῖν ἐδὲν ἀληθὲς ἔχων, τεραστεύεται. συνηκολούθησαν δ' αὐτῷ ἄνθρωποι δύο σωματόδεσμα φέροντες, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ τούτων, ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐνῆν ἀργυρίου. ὥστε τὸς συμπέσβεις ἀναμιμνήσκεσθαι τὰς ἀρχαίας ἐπωνυμίας αὐτῦ. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν, ἐκλήθη δι' αἰσχρεργίαν τινὰ ἢ κιναιδίαν Βάταλος, ἐκ παίδων δὲ ἀπαλλαττόμενος, καὶ δεκαταλάντους [87] δίκας

nulla facta eſt mentio — neque ſi ſuſcepiſſemus, atque illuc peruenisſemus, *quidquam profeceramus.* TAYLOR.

85. περὶ Κερσοβλ.] τῶν περὶ Κερσοβλέπτην ἤδη γεγενημένων etc. Τινὲς δὲ δ. ὧν ἀρτίως ἠκούσατε, ἐ προστιθέντες τῶν. STEPHANVS.

τῶν περὶ Κερσοβλ. noſtri omnes, *Bern. Mead. Coiſl. Regg.* 1. 2. 3. TAYLOR.

86. ὡς ἀρτίως] M. ὧν ἀρτίως. WOLFIVS.

87. δίκας ἑαυτῷ τῶν ἐπιτρόπων] F. δίκας κατὰ τῶν ἐπιτρόπων. Et [275. 4.] ὅτι μοι δοκοίησαν. Et [l. penult.] ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν. Et [l. vlt.] κατέλιπεν. Et [276. 1.] ὠήθη δεῖν. Referuntur enim ad τὸ δῆμος. Niſi forte de induſtria mutarit numerum, vt ſubintelligantur οἱ Ἀθηναῖοι. WOLFIVS. Recte. Et hoc tolerari potuit. Vir igitur doctiſſimus neque ἠξίωσαν, neque κατέλιπον, inquietare debuit in ſua editione, aut ὠήθησαν ſimul in ead. ſollicitaſſet. l. vlt. αὐτοῖς *Steph.* non αὐτοῖς. Quod fortaſſe praeſtat. *In ſuam poteſtatem et deliberationem reſeruarunt incertum illum euentum*, vt integrum eſſet P. A. de ea re ſtatuere, *ſi legati non perſuaſerint, interea tamen eam ipſam per hos legatos experiri voluerunt.* TAYLOR.

σὸν πρόσταγμα τῷ δήμῳ δεινῶς ἀγνοεῖν. τὸ μὲν γὰρ 30.
τοὺς ὅρκους ἀπολαβεῖν, καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαλε-
χθῆναι, καὶ περὶ τῶν αἰχμαλώτων, [96] * εἶπον, κἂν
[97] εἰ τοὺς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα
πίστιν αὐτοῖς, ἅπαντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω· τὸ δὲ
ὑπὲρ τῶν ὅλων ὀρθῶς βεβουλεύσασθαι, ὅσα καθ' [98] * ἡ- 33.
μᾶς ἐστιν ἢ Φίλιππον, τοῦτο ἤδη ἔργον ἐστὶν πρέσ-
βεων φρονίμων. λέγω δὲ, ἔφην ἐγὼ, περὶ τῆς εἰς
Πύλας στρατείας, ἣν ὁρᾶτε ὅσαν ἐν παρασκευῇ. ὅ-
τι δὲ οὐ κακῶς σχολάζομεν περὶ τῶ πράγματος, με-
γάλα τούτων ὑμῖν σημεῖα δείξω. πάρεισι μὲν γὰρ 36.
Θηβαίων, ἥκουσι δὲ Λακεδαιμονίων πρέσβεις, ἀφίγ-
μεθα δ' ἡμεῖς ἔχοντες τοῦ δήμου ψήφισμα, ἐν ᾧ
γέγραπται ,, πράττειν δὲ τοὺς πρέσβεις, καὶ ἄλλ'
ὅ, τι ἂν δύνωνται ἀγαθόν.,, ἅπαντες δὲ οἱ Ἕλληνες
πρὸς τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βλέπουσιν. εἰ μὲν οὖν ἡγεῖ- 39.
το ὁ δῆμος αὐτῷ καλῶς ἔχειν, ἐξενεγκεῖν μετὰ παῤ-
ῥησίας [99] ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς Φίλιππον, Θη-
βαίων

δοκείης ἂν, *Ald.* δοκοίημεν *Scaliger*, δοκοίησαν *Coisl.* TAYLOR.

96. εἰπεῖν] dedi de meo ἔπον, in prima perſona ſingularis numeri, *dicebam.* REISKE.

97. εἰ τὸς ὑπηρέτας] εἰ τὸς ἡμῶν ὑπηρέτας. SCAL.

περιθεῖσα πίστιν] Ita hunc locum diſtinguit et emendat Cl. *Marklandus*: κἂν εἰ τὸς ὑπηρέτας ἔπεμψεν ἡ πόλις, περιθεῖσα πίστιν, αὐτοῖς εὖ πάντ' ἂν πραχθῆναι νομίζω. TAYLOR.

98. ὑμᾶς] rurſus de meo dedi ἡμᾶς. REISKE.

99. ἐν τῷ ψηφίσματι] Delenda haec opinor, vt videtur, ineptae tautologiae ſpecies. MARKLAND.

Βοιῶν μὲν περιελεῖν τὴν ὕβριν, Βοιωτῶν δὲ ἀνασῶ-
σαι τὰ τείχη, 400. [1] ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν ἐν τῷ ψη-
φίσματι· [2] νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν κατέλιπον τὴν εἰς
42. τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν, ἂν [3] μὴ πείθωσιν, ἐν ἡμῖν
δὲ ἀποκινδυνεύειν [4] ὠήθησαν δεῖν. δεῖ δὴ τοὺς πρὸς
τὰ κοινὰ φιλοτιμουμένους μὴ κατέχειν μὲν ἑτέρων
χώρων πρέσβεων, ὃς ἐξῆν πέμπειν ἀνθ' ἡμῶν Ἀθη-
ναίους, αὐτοὺς δὲ τοὺς πρὸς Θηβαίους ἀπεχθείας
42. Ι. φεύγειν. ὧν εἷς ὢν Ἐπαμινώνδας στρατηγὸς, οὐχ
ὑποπτήξας τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀξίωμα, εἶπε διαῤ-
ῥήδην ἐν τῷ πλήθει τῶν Θηβαίων, ὡς δεῖ καὶ τῆς

400. ταῦτ' ἂν ἠξίωσεν ἐν τῷ ψ.] *Haec in decreto petiisset.* Superfluum enim est istud *etiam*, vt censet idem, vir eruditissimus. TAYLOR.

1. ἠξίωσαν] scil. ὁ δῆμος. Quae forma cum sit singularis, vi pluralis est, et aequipollet τῷ, οἱ Ἀθηναῖοι. cui consentiunt insequentia, αὐτοῖς κατέλιπον, πείθωσιν, ὠήθησαν, vt mireris viros summos in re tam aperta et obuia tamen lapsos esse. Reuocaui ἠξίωσαν et κατέλιπον. Nam in editione Taylori legitur ἠξίωσεν et κατέλιπεν e paradiorthosi Wolfii. REISKE.

2. νῦν δὲ κ. τ. λ.] Ita haec legit et distinguit vir summus, νῦν δὲ αὐτοῖς μὲν [legatis] κατέλιπε [sc. ὁ δῆμος] τὴν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφοράν, ἂν μὴ πείθωσιν· ἐν ἡμῖν δὲ ἀποκινδυνεύειν ὠήθη δεῖν. TAYLOR.

3. ἂν μὴ πείθωσιν] Id est, *si Philippo non persuaserint* legati, vt Thebanorum insolentiam compesceret, et Boeotiae ciuitates instauraret. MARKLAND.

4. ὠήθησαν] Id est, *censuerunt*, non *censuit*; quod tamen postulat sensus. Vnde patet legendum esse ὠήθη, nempe ὁ δῆμος, vt κατέλιπε. MARKLAND.

Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν[5.6] εἰς 3.
τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας. τοῦτα δέ μου μετα-
ξὺ λέγοντος,[7] ἀναβοᾷ παμμέγεθες Δημοσθένης,[8] ὡς
ἴσασι πάντες οἱ συμπρέσβεις ἡμῶν· καὶ γὰρ πρὸς
τοῖς ἄλλοις κακοῖς[9.10] βοιωτιάζει. ἦν δ' ἔν παρ' αὐτῷ
ποιαυλαὶ λαὶ λεγόμενα. ἄνθρωπος ἐστὶ λαραχῆς καὶ 6.
τόλμης ἐστὶ μεγάς. ἐγὼ δ' ὁμολογῶ μαλακὸς εἶναι,

καὶ

5. εἰς τὴν προσασίαν τῆς Καδμείας] Vtrum eſt loci alicuius in arce Thebana nomen? aut ſignificat, ante arcem eſſe collocanda? WOLFIVS. Locum laudat et explicat *Harpocr.* in v. Interpres perperam *ornamentum.* TAYLOR.

6. προσασίαν] frontiſpicium, quod *ſtaret ante* Cadmeam. v. dicta ad Polybii p. 79, 36. REISKE.

7. ἀναβοᾷ παμμέγεθες. WOLFIVS. Nam *Aldus* habebat πᾶν μέγεθες. TAYLOR.

8. ὡς ἴσασι κ. τ. λ.] Vtrum, *ſcire hoc* (Epaminondae dictum) *omnis collegas noſtros. Nam praeter cetera mala etiam Boeotiis me fauere?* An, *vt ſciunt omnes collegae noſtri, nam praeter cetera mala etiam Boeotiis fauet?* Poſterior ſententia videtur eſſe vera, et conſentire cum hiſtoria, vt Aeſchines Demoſtheni ſtudium Thebanorum obiiciat. WOLFIVS. *Boeotiorum* potius, quod alia res eſt. TAYLOR.

9. βοιωτιάζει] περὶ τὸν Βοιωτὸν σπουδάζει ὁ Δημοσθένης. WOLFIVS.

10. βοιωτιάζει poteſt duo ſignificare, quorum vtrum huic loco magis conueniat, aliis relinquo diiudicandum. 1) vox ei craſſum aliquid ſonat, et latum atque ruſticum, cuiusmodi vox erat Boeotorum. 2) ſtat a partibus Boeotorum. v. p. 46, 41. REISKE.

καὶ τὰ δεινὰ πόρρωθεν δεδιέναι. ἀπαγορεύω [11] μέντοι, μὴ [12] συναράττειν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλους τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς τὰς πρέσ-
9. βεις μηδὲν, τοῦτ' [13] ἀγαθὸν ὑπολαμβάνων εἶναι. πορεύεται Φίλιππος εἰς Πύλας; ἐγὼ δὲ ἐγκαλύπτομαι. ἀδεὴς με τῶν ὅπλων ἕνεκα τῶν Φιλίππου κρινεῖ, ἀλλ' [14] ὧν ἂν εἴπω τι μὴ δέον, ἢ πράξω τι τῶν μὴ προσεταγμένων. [15] Πέρας δὲ τοῦ πράγ-
12. ματος, ἐψηφίσαντο οἱ συμπρέσβεις, κατ' ἄνδρα ἐπερωτώμενος ἕκαστος ἡμῶν, ὅ, τι νομίζει συμφέρειν, τοῦτο λέγειν. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς συμπρέσβεις, καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν λέγε.
15. „Μαρτυρία.„ Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, συνελέγησαν μὲν εἰς Πέλλαν οἱ πρεσβεῖαι, παρῆν δὲ ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς Ἀθηναίων πρέσβεις ὁ κήρυξ ἐκάλει, πρῶτον μὲν [16] παρήειμεν, οὐ καθ' ἡλικίαν, ὥσπερ

S. 4 ἐν τῇ

11. *μέντοι*] imo vero *τοίνυν*. ſententia poſtulat, non *veruntamen*, ſed *igitur*. Ergone ſic dedit *ἀπαγορεύωμεν τοίνυν, age itaque interdicamus ipſi nobis, ne ciuitates inter ſe collidamus.* REISKE.

12. *συναράττειν*] Scribendum puto, *μὴ συναράττειν, non collidere.* MARKLAND.

13. *ἀγαθὸν*] Alluditur ad plebiſcitum, in quo hoc fuit, *vt legati efficerent καὶ ἄλλ' ὅ, τι ἂν δύνωνται ἀγαθὸν.* p. 275. l. 15. MARKLAND. Adde 281. vlt. PAYLOR.

14. *ὧν ἂν εἴπω τι*] Τὸ τι videtur *πλεονάζειν*, ſed eleganter. WOLFIVS.

15. *πέρας*] *κατὰ τὸ πέρας, ἐπιρρηματικῶς.* Vel *τοῦτο δὲ τὸ πέρας ἐγένετο τοῦ πράγματος.* WOLFIVS.

16. *παρείημεν*] [Vt *Aldus* mendoſe] *παρήειμεν ἢ παρῆμεν.* Et [l. 5.] *εὐδοκίμει.* WOLFIVS.

ἐν τῇ προτέρᾳ πρεσβείᾳ, ὃ παράτισιν [17] εὐδοκί-
μει, καὶ κόσμος εἶναι τῆς πόλεως ἐφαίνετο, ἀλλὰ 18.
κατὰ τὴν Δημοσθένους ἀναισχυντίαν. Φάσκων γὰρ
νεώτατος εἶναι πάντων, τὴν τάξιν τοῦ πρῶτος λέ-
γειν οὐκ ἂν ἔφη παραλιπεῖν, οὐδ' ἐπιτρέψειν τινὶ,
αἰνιττόμενος εἰς ἐμὲ, [18] προκαταλαβόντα τὰ Φι-
λίππου ὦτα, τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν. 21.
[19. 20] ἀρξάμενος γὰρ τῦ λέγειν, πρῶτον διαβολήν
τινα κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπεπῶν, ὡς οὐχ ἅ-
παντες ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, οὐδ' ὅμοιοι ταῖς δόξαις ἦ-
κοιμεν, διεξῆει τὰς ὑπηρεσίας τὰς ὑπηργμένας εἰς
Φίλιππον [21] αὐτῷ, πρώτην μὲν [22] τὴν ἐν τῷ ψη- 24.
Φίσμα-

17. εὐδοκιμεῖ] L. ηὐδοκίμει, vel εὐδοκίμει, quod et habet *Steph.* Editio. MARKLAND.

18. προκαταλαβόντα] Ινα μὴ προκαταλαβὼν τὰ ὦτα, μὴ καταλίπῃ λόγον τοῖς ἄλλοις. Et [l. προι] ἀρξάμενος δὲ τοῦ λέγειν, πρῶτον μὲν (vel τῦ λέγειν πρῶτος) — ὑπεπών. WOLPIVS.

Pro προκαταλαβόντι. Vid. ad fin. Orat. *Demoſth.* π. παραπρεσβ. MARKLAND.

19. ἀρξάμενος γὰρ] Αρξάμενος δὲ cum *Wolfio Scalig.* Editi ita: ἀρξάμενος γὰρ τῦ λέγειν, πρῶτος κ. τ. λ. TAYLOR.

20. γὰρ] malim δέ. Interim reuocaui γὰρ, quod libri dant, tametſi parum probem, pro quo Wolf. δὲ ſuffecerat. REISKE.

21. αὐτῷ] αὑτῷ. MARKLAND.

22. τὴν ἐν] Lege τὴν τῷ ψηφίσματι τοῦ Φιλοκράτους συνηγορίαν, ſicut dicitur, συναγορεύω τῷ ψηφίσματι, et quia πρώτην antecedit (refertur enim ad ὑπηρεσίαν) fortaſſe legendum etiam, δευτέραν — τρίτην.

φίσματι τοῦ Φιλοκράτες συνηγορίαν, ὅτε ἔφευγε παρανόμων, ἐξεῖναι γράψας Φιλίππῳ, πρέσβεις πρὸς Αθηναίες ὑπὲρ εἰρήνης πέμπειν, δεύτερον δὲ, ὑπανέγνω τὸ ψήφισμα, ὃ γεγραφὼς αὐτὸς ἦν, σπεύ-
27. σασθαι τῷ κήρυκι, καὶ τῇ παρὰ Φιλίππε πρεσβεία. [23] τρίτον δὲ, τὸ περὶ τοῦ βελεύσασθαι τὸν δῆμον ὑπὲρ εἰρήνης [24] ἐν τακταῖς ἡμέραις. καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτος ἐπισομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, ἐ τοῖς λό-
30. γοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. ἔπειθ' ἕτερον ἐπῆγε ψήφισμα, [24 b.] τὸ καὶ περὶ συμμαχίας βελεύσασθαι τὸν δῆμον. καὶ μετὰ ταῦτ' ἤδη, τὸ περὶ τῆς προεδρίας τῆς εἰς τὰ Διονύσια τοῖς πρέσβεσι τοῖς Φιλίππε ψήφισμα. καὶ προσέθηκε [25. 26] τὴν ἐπιμέλειαν

WOLFIVS. Alii δεύτερον — τρίτον. TAYLOR. Quae reuocaui. ἔφευγε redit ad Philocratem. REISKE.

23. τρίτον δὲ] Subaudi e superioribus repetendum διεξῆες. in τὸ subauditur ψήφισμα. v. vers. 30. REISKE.

24. ἐν τακταῖς ἡμέραις] Sequitur, ἐπισομίσαι τὰς τὴν εἰρήνην ἐκκλείοντας, οὐ τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς χρόνοις. WOLFIVS.

24. b. τὸ καὶ περὶ συμμ.] tantundem est, ac si dixisset τὸ κελεῦον καὶ περὶ συμμ. aut τὸ περὶ τὲ καὶ περὶ συμμ. conf. ad p. 40. 11. dicta, et ad p. 46. 17. dicenda. REISKE.

25. τὴν ἐπιμέλειαν τὴν περὶ αὐτὰς lego. Et [l. 4.] ἀγρυπνίαν. Haec omnia videtur confinxisse Aeschines ad deridendum aduersarium. WOLFIVS.

26. τὴν ἐπ' αὐτὰς] Exhibui τὴν αὐτὲ, auctore libro Georgii Chrysococcae. v. libellum var. lectionum. REISKE.

τὴν αὐτῆ, καὶ περσκεφαλαίων θέαιν, καὶ [27] Φυ- 33.
λακάς τινας, καὶ ἀγρυπνίας διὰ τοὺς Φθονοῦντας,
καὶ βελομένους εἰς τὴν αὐτῆ Φιλοτιμίαν ὑβρίσαι.
καὶ τά γε δὴ καταγέλαστα παντελῶς, ἐφ' οἷς οἱ
συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, ὡς ἐξένισε τοὺς πρέσ-
βεις τοὺς Φιλίππου, ὡς ἐμισθώσατ' αὐτοῖς, ὅτ' 36.
ἀπήεσαν, ὁρμὰς ζεύγη, καὶ συμπαρῆν ἐφ' ἵππου,
οὐ καταδὺς εἰς τὸ σκότος, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλ-
λὰ φανερῶς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῶν [28. 29] πραγμά-
των θεραπείαν. ἐκεῖναι δὲ ἤδη καὶ σΦόδρα διωρθῶ-
το. ἐκ εἶπον ὡς καλὸς [30] εἶ· γυνὴ γὰρ τῶν ὄντων 39.
ἐστὶ κάλλιστον. οὐδ' ὡς δεινὸς συμπιεῖν· σπογγιᾶς τὸν
ἔπαινον ὑπολαμβάνων τοῦτον εἶναι. οὐδ' ὡς μνημο-
νικός· σοφιστοῦ τὰ τοιαῦτα νομίζων ἐργολαβοῦντος
ἐγκώμια εἶναι. ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, τοιαῦτα ἦν, 42.
ἃ ἔλεγε παρόντων τῶν πρέσβεων, ὡς ἔπος εἰπεῖν,
ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. ἐφ' οἷς γέλωτες οὐχ οἱ τυ-
χόντες ἐγένοντο. ἐπειδὴ δέ ποτ' ἐπαύσατο, καὶ σιω-
πὴ ἐγένετο, ἠναγκαζόμην ἐγὼ λέγειν μετὰ τοιαύ-
την ἀπαιδευσίαν, καὶ κολακείας αἰσχρᾶς ὑπερβο 43.1.
λήν, καὶ μικρὰ προεῖπον ἐξ ἀνάγκης, πρὸς τὴν
προείρη-

27. Φυλακὰς] male hic dat ed. Stephani φύλακας. quasi a φύλαξ esset. REISKE.

28. πραγμάτων] Non λόγων tantum. MARKLAND.

29. τὴν τῶν πραγμάτων θεραπείαν] Studium, quod poneret in emolitione atque perfectione eius rei, quae ageretur, h. e. pacis cum Philippo. REISKE.

30. εἶ] Π. εἴη. STEPH. Inscite. Verba enim recitat, quae habuit Demosthenes coram Philippo. TAYLOR.

προειρημένην κατὰ τῶν συμπρέσβεων ὑπ' αὐτοῦ διαβολήν. λέγων, [31] ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Αθηναῖοι
3. πρέσβεις, οὐκ ἀπολογησομένους ἐν Μακεδονίᾳ περὶ ἡμῶν αὐτῶν, ἀλλ' οἴκοθεν ἐκ τοῦ βίου [32] δεδοκιμασμένους ἀξίους τῆς πόλεως εἶναι. βραχέα δ' ὑπὲρ τῶν ὅρκων προειπὼν ἐφ' οὓς ἥκομεν ἀποληψόμενοι, καὶ
6. περὶ τῶν ἄλλων, ἃ προσετάξατε ὑμεῖς διεξήειν· ὁ γὰρ περιττὸς, [33.34] κἂν τοῖς λόγοις δεινὸς Δημοσθένης, οὐδενὸς τῶν ἀναγκαίων ἐμνήσθη· καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς εἰς Πύλας στρατείας εἶπον, καὶ [35] περὶ τῶν ἱερῶν, καὶ περὶ Δελφῶν, καὶ περὶ τῶν Αμφικτυόνων, καὶ μάλιστα μὲν Φίλιππον ἠξίουν, μὴ μεθ'
9. ὅπλων, ἀλλὰ μετὰ ψήφου καὶ κρίσεως, [36] τἀκεῖ καθιστάναι. εἰ δ' ἄρα μὴ δυνατὸν εἴη· τοῦτο δ' ἦν πρόδηλον, τὸ γὰρ στρατόπεδον παρῆν καὶ συνήθροιστο·

31. ὅτι πέμψειαν ἡμᾶς Αθηναῖοι. WOLFIVS. Ita quoque dedit *Stephanus*, et emendauit cum *Brodaeo*, *Scaliger*. TAYLOR.

πέμψει] Soloeciſſat haec Oratio. Lege ἔπεμψαν. PALMER.

32. δεδοκιμασμένους ἀξίους — εἶναι] ὅτι ἄξιοί ἐσμεν. WOLFIVS.

33. καὶ] E. κἀν. id eſt, καὶ ἐν. MARKLAND.

34. καὶ τοῖς] dedi κἂν τοῖς ſecundum Marklandum. quamquam idem mihi quoque in mentem venerat. In libris calamo ſcriptis eſt καὶ ἐν τοῖς, quod eodem redit. REISKE.

35. περὶ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Δελφῶν] de originibus, iuribus atque ritibus ſacris templi Delphici, deinde quoque de originibus iuribusque vrbis Delphorum. REISK.

36. τἀκεῖ] τὰ ἐκεῖ, τὰ ἐν Δελφοῖς. WOLFIVS.

ερ᾽ εἶπον, ὅτι τὸν μέλλοντα ὑπὲρ Ἑλληνικῶν ἱερῶν βου-
λεύεσθαι, πολλὴν προσήκει πρόνοιαν ὑπὲρ εὐσεβεί-
ας ἔχειν, καὶ τοῖς περὶ τῶν πατρίων ἐγχειρεῖσι δι- 12.
δάσκειν, προσέχειν τὸν νοῦν. ἅμα δὲ ἐξ ἀρχῆς διε-
ξῆλθον τὴν κτίσιν τῆ ἱεροῦ, καὶ τὴν πρώτην σύνο-
δον γενομένην τῶν Ἀμφικτυόνων, καὶ τοὺς ὅρκους αὐ-
τῶν ἀνέγνων, ἐν οἷς ἔνεκεν ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μη- 13.
δεμίαν πόλιν τῶν Ἀμφικτυονίδων ἀνάστατον ποιή-
σειν, [37] μηδ᾽ ὑδάτων ναματιαίων εἴργειν, μήτ᾽ ἐν
πολέμῳ, μήτ᾽ ἐν εἰρήνῃ, [38] ἐὰν δέ τις ταῦτα πα-
ραβῇ, στρατεύσειν ἐπὶ τοῦτον, [39] καὶ τὰς πόλεις
ἀναστήσειν. καὶ ἐάν τις ἢ συλᾷ τὰ τῆ θεῆ, ἢ [40] συν-

εἰδῇ

37. μηδ᾽ ὑδάτων ναματιαίων εἴργειν] *Nec aqua profluente prohibituros.* Quae ista esset inhumanitas? Nisi forte capiatur, pro, non obsidere, nec aqua et igni interdicere. V. *a lustralibus aquis arcere.* WOLFIVS. ναματίων *Mor.*

38. ἐὰν δέ τις ταῦτα παραβολῇ, στρατεύειν] παραβῇ et στρατεύσειν. WOLFIVS. BRODAEVS.

παραβῇ, ἢ, παραβαίνῃ. Καὶ στρατεύσειν. STEPH. Γρ. παραβαίῃ et παραβαίνῃ *Bern.* παραβῇ *Coisl. Regg.* I. 2. 3. et *Mead.* TAYLOR.

39. καὶ τὰς πόλεις ἀνασήσειν] Τὸ ἀνιστάναι alias est ἀνάστατον ποιῆσαι. Vnde et ἀνάστασις πόλεως, ἡ ἀνασκάτωσις. Sed hic videtur poni, ἀντὶ τῆ, ἀνοικίσειν, *se instauraturos vrbem euersam.* Sin prior interpretatio huc conuenire videtur, accipiatur de vrbibus eorum, qui Amphictyonicam vrbem oppugnarint. WOLFIVS.

40. συνιδῇτι] [Vt *Aldus*] συνείδῃ τι, aut συνιδῇ τι ratio grammatica postulat. WOLFIVS. συνειδῇ *Coisl. Regg.* I. 2. 3. *Mead.*

18. εἰδῇ τι, ἢ [41] βεβλεύσῃ τι κατὰ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ, τιμωρήσειν καὶ ποδὶ καὶ χειρὶ, καὶ φωνῇ, καὶ πάσῃ δυνάμει. [42] καὶ πρόσῃν τῷ ὄρκῳ αἰρὰ ἰσχυρά. τούτων δὲ ἀναγνωσθέντων, ἀπεφηνάμην, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖ δίκαιον εἶναι, μὴ περιορᾶν κατεσκαμμένας τὰς
21. ἐν Βοιωτοῖς πόλεις, ὅτι δὴ ἦσαν Ἀμφικτυονίδες καὶ ἔνορκοι. [43] κατηριθμησάμην δ' ἔθνη [44] δώδεκα, τὰ μετέχοντα τῷ ἱεροῦ, Θετταλοὺς, Βοιωτοὺς, ἐΘηβαίους μόνους, Δωριέας, Ἰωνας, Περῤῥαιβὸς, Μάγνητας, Λοκροὺς, Οἰταίους, Φθιώτας, [45] Μα-
24. λεῖς, Φωκεῖς, καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον

Π. συνεἰδῃ, ἢ συνίδῃ. STEPH. Qui dedit συνιδῇ.

41. συνειδῇ τι, ἢ βεβλεύσῃ τι] pro primo τι malim τινι. βεβλεύσῃ h. l. idem valet, atque *designet, paret facinus, machinetur.* v. vers. 30. planius dixisset συνειδῇ τινι, ἢ αὐτὸς βεβλεύσῃ τι. *Si conscius alicui sit facinoris sacrilegiue, aut ipse tale quid moliatur.* REISKE.

42. καὶ πρόσῃν] F. καὶ ὅτι πρόσῃν, Scil. εἶπον ὅτι. Nisi legendum προσεῖναι — αἰρὰν ἰσχυράν. MARKL.

43. κατηριθμησάμην δ' ἔθνη. WOLFIVS. Δὲ enim deerat. καὶ ἠριθμησάμην *Reg.* 2. TAYLOR.

44. δώδεκα] Diuersus ab ea enumeratione est catalogus *Pausaniae*, quem vide in *Phocicis*. Id non est mirum. Nam ex eodem *Pausaniae* loco discres aliquando mutationes in eo factas, et sublatis Phocensibus, Macedonas insertos fuisse in eum numerum. PALMER.

Duodecim Gentis (quarum vnam apud *Aeschinem* desidero) sic alicubi enumerat *Harpocratio* Ἴωνες: Δωριεῖς, Περῤῥαιβοῖοι, Βοιωτοὶ, Μάγνητες, Ἀχαιοὶ, Φθιῶται, Μηλιεῖς, Δόλοπες, Αἰνιᾶνες, Δελφοὶ, Φωκεῖς. TAYLOR.

45. Μαλεεῖς] Μαλιεῖς. SCALIGER.

μὲν βοηθεῖς, οὐκ ἀπολήψη χάριν· οὐ γὰρ ἂν δύ- 3
ναιο αὐτοὺς τηλικαῦτα εὐεργετῆσαι, [59] ἡλίκα Ἀθη-
ναῖοι πρότερον, ὧν σὲ [60] μέμνηνται· οὓς [61.62] δ' ἐγ-
καταλείψας ἀδικήσεις, [63] χρήσῃ ἐχθροῖς μείζοσιν,
[63a.] ἀλλ' οὐ φίλοις. Ἵνα δὲ μὴ διατρίβω τοὺς ἐκεῖ
λόγους ἐηθέντας νῦν πρὸς ὑμᾶς ἀκριβῶς [64] διεξιὼν,
ἐν κεφαλαίῳ περὶ πάντων εἰπὼν παύσομαι. ἡ μὲν 3
τύχη καὶ Φίλιππος ἦσαν τῶν ἔργων κύριοι· ἐγὼ δὲ
τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας, καὶ τῶν λόγων. παρ' ἐμοῦ

μὲ

οἷς βοηθεῖς, gratiam ab iis nullam referes, quibus ſuc
curres. Ingrati enim erga nos cum fuerint, multo me
lius de ipſis meritos, quam tu vnquam mereri poteris
videntur multo magis tuorum beneficiorum immemo
res eſſe futuri. REISKE.

59. ἡλίκα Ἀθηναῖοι] Cum illos contra Lacedaemo
nios defenderunt. Vide *Plataïcum Iſocratis*, et *Xeno
phontis* Ελληνικά. WOLFIVS.

60. μέμνηνται] Thebani puta. REISKE.

61. ὃς δ' ἐγκαταλείψεις] Phocenſis, opinor, in
nuit. WOLFIVS.

62. ὃς δ' ἐγκαταλείψας ἀδικήσεις, χρήσῃ ἐχθροῖ
μείζοσιν, ἀλλ' ἐ φίλοις. *Reg.* 2. TAYLOR.

63. χρήσῃ δ' ἐχθροῖς] Vtrum τοῖς ἐγκαταλειφθεῖ
σιν, ἢ τοῖς Θηβαίοις? Deinde μείζοσι vel πλείοσι, ve
δυνατωτέροις. WOLFIVS.

ἐχθροῖς] S. τοῖς Θηβαίοις. Thebani auctа poten
tia inimiciores tibi erunt. WOLFIVS.

63a. ἀλλ' ἐ φίλοις] Non reprehendo, addubito ta
men, an non potius orator dederit ἀλλ' ἢ ἐ φίλοις
Demoſthenes quidem ſic loqui ſolet, aliique Attici
REISKE.

64. διεξιὼν] Τῷ διεξιέναι. WOLFIVS.

μὲν οὖν ἐβρέθη τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν· ἀπέβη δὲ οὐχ ὡς ἡμεῖς ηὐχόμεθα, ἀλλ' ὡς Φι-
39. λιππος ἔπραξε. πότερον οὖν ὁ μηδὲν προθυμηθεὶς ἐργάσασθαι ἀγαθὸν, δίκαιός ἐστιν εὐδοξεῖν, ἢ ὁ μη-
δὲν, [65.66] ὧν ἦν δυνατὸς, [67] ἐλλείπων; ἐν δὲ τῷ παρ-
όντι νυνὶ πολλὰ διὰ τὸν καιρὸν παρελείπω. Εἶπε δὲ,
ὡς ἐψευδολόγουν, φάσκων ὀλίγων ἡμερῶν τὰς Θή-
42. βας ἔσεσθαι ταπεινὰς, καὶ [68] τὸς Εὐβοέας ὡς
ἐφόβην, προάγων εἰς ἐλπίδας [69] τινὰς ὑμᾶς. [70] ὃ
δὲ ποιεῖ, καταμάθετε, ὦ Αθηναῖοι. ἐγὼ γὰρ πα-
ρὰ Φιλίππῳ μὲν ὢν, ἠξίωσα, πρὸς δ' ὑμᾶς ἥκων,
ἀπήγγελλον, ὅτι τὰς Θήβας [71] Βοιωτίαν δίκαιον
ἡγοίμην

65. ὧν ἦν δυνατὸς] F. δυνατὸν, S. αὐτῷ. ὅσα ἠδυνήθη. Vel, ὧν ἦν ἐγκρατὴς, id est, ὧν ἐκράτει. WOLF.

66. δυνατὸς] rariusculo sensu pro ἐγκρατὴς. Sed sic Aeschines iam supra quoque p. 38. 27. secundum Mead. REISKE.

67. ἐλλείπων;] F. ἐλλείπων, ὧν ἔν γε τῷ παρόντι κ. τ. λ. MARKLAND.

68. καὶ τὸς Εὐβοέας, ὡς ἐφόβην] Comma delendum post Εὐβοέας, et post ἐφόβην ponendum videtur. Εἶπεν, ὡς ἐγὼ ἐφόβην τὸς Εὐβοέας, *me terruisse Euboeenses.* WOLFIUS.

69. τινὰς] L. κενὰς, *vanas*, vt *Demosth. in Androt.* p. 218. αἰτίας καὶ λοιδορίας κενὰς. Noster *c. Ctesiph.* p. 400. l. 1. φέροντας μὲν τῷ δήμῳ ἐλπίδας κενὰς. Natus error ex similitudine soni, in vocibus τινὰς et κενὰς. MARKLAND.

70. ὃ δὲ ποιεῖ] ὃ δ' ἐποίουν. SCALIGER.

71. Βοιωτίας] dedi et marte meo et auctoribus mstis Βοιωτίαν in accusatiuo, vt paulo post οὐχὶ βοιωτίαν

ἡγοίμην εἶναι, καὶ μὴ τὴν [72] Βοιωτίαν Θήβας. τῦ-44.1.
το ἐκ ἀπαγγεῖλαι, ἀλλ' ὑποσχέσθαι με φησίν.
ἔλεγον δὲ πρὸς ὑμᾶς, [73] ὅτι Κλεοχάρης ὁ Χαλ-
κιδεὺς θαυμάζειν ὑμῶν καὶ Φιλίππου φαίη τὴν ἐξ-13.
αίφνης ὁμόνοιαν, καὶ τὸ προσεταγμένον ἡμῖν
[74] πράττειν ἀγαθὸν ὅ, τι ἂν δυνώμεθα, ἐν τῷ ψη-
φίσμα-

Θήβας. Quae lectio ibi haud est sollicitanda, *me aequum censere, vt Thebae sint Boeotia*, h. e. in iure atque potestate Boeotiae, et vniuersi populi Boeotici pronuntiatis pareant, velut membrum capiti, *non contra, vt Boeotia sit Thebae*, h. e. seruiat arbitrio et libidini Thebanorum. Est quidem, haud enim infitiabor, posterius membrum priori dilucidius, minusque ambiguum. Possit enim e priori haec quoque colligi sententia. Thebas vnas debere complecti totam Boeotiam, et repraesentare, suoque arbitrio gubernare. Facile tamen veritas sententiae, quam orator his verbis prodere studebat, ex opposito haud ambiguo eluceſcit. REISK.

72. Βοιωτίαν, Θήβας] F. Θηβῶν. Thebas in potestate Boeotiae, non Boeotiam in potestate Thebarum esse oportere. WOLFIVS.

73. ὅτι Κλεοχάρης] *Cleocharem illud etiam mirari se dixisse, quod decreto mandatum nobis esset*, etc. WOLF.

74. πράττειν] subaudi τῇ πόλει. Sententia haec est. Significat Cleochares se mirari, vnde subito tanta exstiterit Athenienſium cum Philippo concordia, qua factum sit, vt Athenienses legatis, quos ad Philippum de pace contrahenda misissent, nullas certas pacis conditiones praescripserint, sed mandata omnia hac breui et vaga complexi sint admonitione, vt legati operam darent, vt quantum emolumentorum conciliare possent reip. id ei conciliare atque a Philippo impetrare contenderent. REISKE.

φίσματι. τοὺς γὰρ [75] μικροπολίτας, ὥσπερ αὐτὸς, φοβεῖν τοὺ τῶν μειζόνων ἀπόῤῥητα. [76] ταῦτα οὐ
6. διηγήσασθαί με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι, τὴν Εὔβοιαν [77] παραδώσειν. ἐγὼ δὲ ὑπεληφειν δεῖν τὴν πόλιν τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων μέλλουσαν βουλεύεσθαι, μηδενὸς λόγῳ Ἑλληνικοῦ ἀνήκοον εἶναι. Διέβαλε δὲ [78] κἀκεῖνον [79. 80. 81] διαιρέμενος τὸν λόγον, ὡς

75. μικροπολίτας] Πολίτας μικρῶν πολιχνίων. WOLFIVS.

76. ταῦτα] καὶ ταῦτα ἃ διηγήσασθαί με φησὶν, ἀλλ' ἐπηγγέλθαι. Cod. *Mead.* TAYLOR.

77. παραδώσειν] me ſcil. Philippi voluntate et armis ſubnixum. REISKE.

78. κἀκεῖνον διαιρέμενος τὸν λόγον] *Diuidendo*, id eſt, ſeorſim explicauit. WOLFIVS.

79. διαιρέμενος] διασυρόμενος. γρ. διασύρων. SCALIG.

80. F. διέβαλε δὲ κἀκεῖνο, διαιρέμενος τὸν λόγον. Scil. *Dum locos orationis diuidit* (*in opere diuidendo*) et illud *quoque exagitauit*, *nempe* — TAYLOR.

81. διαιρέμενος] Si bene habet, non cohaerebit διέβαλε cum τὸν λόγον, ſed ſtabit verbum illud per ſe et ſubaudietur ὑμᾶς. vos obiectis calumniis deceptos, in me haud meritum inſtigabit. Significabit dictio διαιρέμενος τὸν λόγον copioſe, multis verbis et argumentis, explicate, per ſingula quaeque adiuncta eundo, eaque ſigillatim diducendo et amplificando, et iterum atque iterum inculcando. Sin autem διαιρόμενος legatur, quae mea fuit aliquando ſuſpicio, cui, quod volent, pretium ſtatuent peritiores, tum κἀκεῖνον τὸν λόγον, non ad διαιρόμενος, ſed ad διέβαλε erit referendum. illud quoque argumentum ſuffuſa quaſi quadam mendaciorum et inuidiae lolligine ita conturbauit, vt verum

ἀπαγγέλλειν ταληθῆ βελόμενος, ὑπ' ἐμοῦ καὶ Φι- 9.
λοκράτους κωλυθείη. ἐγὼ δ' ἡδέως ἂν ὑμᾶς ἐροίμην,
εἴ τις πώποτε Ἀθηναίων πρεσβεῦσαι ἐκπεμφθεὶς,
ἐφ' οἷς πεπρέσβευκε κεκώλυται πρὸς τὸν δῆμον
ἀπαγγέλλειν, καὶ ταῦτα παθὼν, καὶ ἀτιμασθεὶς
ὑπὸ τῶν συμπρέσβεων, τούτους ἔγραψεν ἐπαινέσαι, 12.
καὶ καλέσαι ἐπὶ δεῖπνον. Δημοσθένης τοίνυν ἦκων
ἀπὸ τῆς ὑστέρας πρεσβείας, ἐν ᾗ φησι τὰ τῶν Ελ-
λήνων πράγματα ἀνατραπῆναι, οὐκ ἐν τῷ ψηφίσ-
ματι μόνον ἡμᾶς ἐπήνει, ἀλλ' ἀπαγγείλαντος πρὸς
τὸν δῆμον ἐμοῦ τὸν τότε περὶ τῶν Ἀμφικτυόνων [82] λό- 15.
γους, καὶ Βοιωτῶν, οὐχ ὥσπερ νῦν συντέμνοντος, ἀλλ'
ἐπεξιόντος, ἀλλ' ὡς ἐδυνάμην [83] κατὰ ῥῆμα ἀκρι-
βέστατα, καὶ τοῦ δήμου σφόδρα ἀποδεχομένου, πα-
ρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων,
καὶ διερωτώμενος, εἰ ταληθῆ καὶ [84. 85] ταὐτὰ ἀπ- 18.
αγγέλλω πρὸς Ἀθηναίους, ἅπερ καὶ πρὸς Φίλιπ-
πον εἶπον, πάντων μαρτυρούντων, καὶ ἐπαινόντων

με

eius a falso dignoſci nequeat, διαιρόμενος, magna cum vocis et laterum contentione. REISKE.

82. λόγους] Sic nude dictum haud plane damnabo. os enim Aeſchini eſt ſuum proprium, alius tamen planius dixiſſet τοὺς τότε περὶ τ. Α. λεχθέντας λόγους. REISKE.

83. κατὰ ῥῆμα] *Verbatim*, *iisdem verbis*, τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, αὐτολεξεί. WOLFIUS.

84. καὶ ταὐτὰ ἀπαγγέλλω] Ita legit et interpretatur *Wolfius*. Vulgo ταῦτα. TAYLOR.

85. ἀπαγγέλλω] Scribe ἐπαγγέλλω. RODAEVS. Infeliciter ſane. TAYLOR.

με τῶν συμπρέσβεων, ἐπαναστὰς ἐπὶ πᾶσιν, οὐκ ἔφη με ὥσπερ ἐκεῖ εἶπον, ὅτως ἐν τῷ παρόντι λέ-
21. γειν, ἀλλ' ἐκεῖ διπλασίως ἄμεινον. καὶ τούτων ὑμεῖς οἱ τὴν ψῆφον μέλλοντες φέρειν, ἐξέ μοι μάρτυρες. καίτοι τίς ἂν αὐτῷ καλλίων καιρὸς ἐγένετο, ἢ τότ' ἐξελέγχειν εὐθύς, εἴ τι τὴν πόλιν ἐξηπάτων; φῆς γάρ
24. με ἐν μὲν τῇ πρώτῃ πρεσβείᾳ λαθεῖν σαυτὸν συνεσηκόλα ἐπὶ τὴν πόλιν, ἐν δὲ τῇ ὑστεραίᾳ αἰσθέσθαι, ἐν ᾗ συναγορεύων μοι φαίνῃ. [86] κἀκείνης μὲν, ἅμα κατηγορῶν, ὃ φῂς κατηγορεῖν· τῆς δ' ἐπὶ τοὺς ὅρκους [87] κατηγορεῖς; καίτοι εἰ τὴν εἰρήνην ψέγεις, σὺ καὶ τὴν συμμαχίαν ἔγραψας. καὶ Φίλιππος, εἴτι τὴν πό-
27. λιν ἐξηπάτα, διὰ τοῦτο ἐψεύδετο, ὅπως [88] τῆς εἰρήνης, ἥπερ συνέφερεν αὐτῷ, τύχοι. ἐκεῖ μὲν προτέρα πρεσβεία [89] τὸν καιρὸν τοῦτον εἶχεν· [90] ἡ δὲ ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο. τίνες ἦσαν αἱ ἀπάται, [91. 92] (ταῦτα γὰρ τοῦ γόητος ἀνθρώπου,) ἐξ ὧν

εἰρη-

86. κἀκείνης μὲν ἅμα] S. τῆς πρώτης πρεσβείας. W.

87. κατηγορεῖς] F. κατηγορεῖν. Φῂς sc. TAYLOR.

88. τῆς εἰρήνης, εἴπερ κ. τ. λ.] F. ἥπερ. WOLFIVS. Similiter *Bern.* quoque.

εἴπερ] Alii Codices ἥπερ. BRODAEVS.

89. τὸν καιρὸν τοῦτον] num τοῦ ψέγειν ἐμὲ καὶ κατηγορεῖν, an τοῦ ἐξαπατᾶν ὑμᾶς oportunitas tum erat amplior, aut tibi me insectandi, aut Philippo me decipiendi? Posterius conuenientius videtur. REISKE.

90. ἡ δ' ὑστέρα ἐπὶ πεπραγμένοις ἐγίνετο] τῆς εἰρήνης ἤδη γεγενημένης, καὶ τῶν συνθηκῶν, sicut ἐπὶ ῥητοῖς. WOLFIVS.

91. ταῦτα γὰρ] ταῦτα γὰρ ὅτι τοῦ γόητός ἐστιν — λογίσασθε. *Bern.* TAYLOR.

92. Locus hic olim sic erat distinctus, vt sententia

εἴρηκε, λογίσασθε. 93 εἰσπλεῖν με φησὶν ἐν μονο- 30.
ξύλῳ πλοίῳ κατὰ τὸν 94. 95 Λοιδίαν ποταμὸν τῆς
νυκτὸς, ὡς Φίλιππον, καὶ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν δεῦ-
ρο ἐληλυθυῖαν, Φιλίππῳ γράψαι. ὁ μὲν γὰρ 96 Λεω-
σθένης, ὁ φεύγων ἐνθένδε διὰ τὸς συκοφάντας, οὐ
δυνατὸς ἦν ἐπιδεξίως ἐπιστολὴν γράψαι· ὃν ἐκ ὀκνῶ- 33.
σί τινες ἀποφαίνεσθαι μετὰ Καλλίστρατον τὸν Αφιδ-
ναῖον, τῶν ἄλλων μάλιστα εἰπεῖν δύνασθαι. ἐδ' αὐ-
τὸς ὁ Φίλιππος, πρὸς ὃν ἀντειπεῖν Δημοσθένης
97 ὑπὲρ ὑμῶν ἐκ ἠδυνήθη. οὐδ' ὁ Βυζάντιος Πύθων,
ἄνθρω-

obſcura et impedita, aut potius nulla exſiſteret. *τίνες ἂν ἦταν αἱ ἀπάται; ταῦτα γὰρ τῇ γόητος, ἀνθρώπου ἐξ ὧν εἴρηκε, λογίσασθε.* Ego ſic, vt conſpicitur, diſtinctum dedi, vt haec, quae plana et perſpicua eſt, exſiſtat ſententia: *quales autem illae fuerint impoſturae (huiusmodi enim me probris petit ille verſipellis) ex eius oratione*, vel *relatione*, *colligite.* REISKE.

93. *εἰσπλεῖν με φησὶν*] Nec hoc eſt apud *Demoſthenem.* WOLFIVS.

94. *Λυδίαν*] *Λοιδίαν* ſcribitur in *Harpocr.* et *Suid.* De ea re etiam admonuit *σχσης.* Vide *Valeſ.* ad *Harpocrat.* in v. TAYLOR.

95. *Λυδίαν*] dedi *Λοιδίαν.* REISKE.

96. *Λεωσθένης*] Vtrum is, cuius meminit *Pauſanias*? WOLFIVS.

97. *ὑπὲρ ἡμῶν*] M. *ὑμῶν.* Et [ibid.] *ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν.* Et [284. 10.] *ἐς συγχωρήσοι ὁ κατήγορος.* Et [l. 11.] *καὶ βασανιεῖ.* Et [l. 13.] *ἐν διαμεμετρημένῃ.* Vide *Vlpianum.* WOLFIVS.

ὑμῶν etiam MS. *Mead.* Et recte. TAYLOR.

36. ἄνθρωπος [98]. [99] ἐπὶ τῷ γράφειν μέγα φρονῶν, ἀλλ', [500] ὡς ἔοικε, τὸ πρᾶγμα ἐμὲ προσεδέετο. καὶ λέγεις μὲν, ὅτι Φιλίππῳ μεθ' ἡμέραν πολλάκις μόνος μόνῳ διελεγόμην, αἰτίᾳ δὲ εἰσπλεῖν με νύκτωρ κατὰ τὸν ποταμόν. ἔτω [1] νυκτερινῆς ἐπιστολῆς τὸ
39. πρᾶγμα ἐδεῖτο. ὅτι δ' οὐδὲν ἀληθὲς λέγεις, ἥκουσι μὲν μαρτυρήσοντες, μεθ' ὧν [2] συνεσίτουν, Ἀγλαοκρέων ὁ Τενέδιος, καὶ Ἰατροκλῆς ὁ Πασιφῶντος, μεθ' ὧν ἑξῆς ἅπαντα τὸν χρόνον τὰς νύκτας ἀνεπαυόμην, οἳ συνίσασιν ἐμοὶ μηδεμίαν πώποτε ἀπ' αὐ-
42. τῶν νύκτα ἀπογενομένῳ, μηδὲ μέρος νυκτός. ἄγομεν δὲ καὶ τὲς οἰκέτας, [3] καὶ παραδίδομεν εἰς Βάσανον, καὶ τὸν μὲν λόγον, εἰ [4] συγχωρή-

98. ἐπὶ τῷ] περὶ τὸ γράφειν Editi. Poſt γράφειν addit λόγες *Scaliger*. TAYLOR.

99. γράφειν] Sufficit hoc, etiam ſine λόγες. Nam qui laude elegantiae in ſcribendo claret, is non orationum modo, ſed et epiſtolarum belle ſcribendarum artifex eſt. γράφειν idem valet atque συγγράφειν. REISKE.

500. ὡς ἔοικε] Scilicet, εἰρωνικῶς. WOLFIVS.

1. νυκτερινῆς ἐπιστολῆς] Simili lepore *Apulcius* in Apolog. *Vnde autem ſeruus Craſſi ſuſpicatus eſt* noctu *potiſſimum parietes fumigatos? An ex fumi colore? videlicet fumus nocturnus nigrior eſt, eoque diurno fumo differt?* MARKLAND.

2. συνεσίτουν] συνεσιτέμην. SCALIGER.

3. καὶ τέτους παραδίδομεν. SCALIGER.

4. συγχωρήσοι] Π. συγχωρήσει ὁ κατήγορος, ἢ, συγχωρήσειε κατήγορος. Ἐσὶ δὲ πρ. γρ. συγχωρήσοιο. STEPHANVS.

σει [5] ὁ κατήγορος, καταλύω. παρέσαι δὲ ἤδη ὁ [6] δήμιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν, ἂν κελεύητε. [7] ἐνδέχεται δὲ τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας ταῦτα 45.1
πρᾶξαι. πρὸς ἕνδεκα γὰρ ἀμφορέας ἐν [8] διαμεμε-
τρη-

συγχωρήσει *Coisl.* et *Regg.* tres. Cod. autem *Bern.* in 2. persona συγχωρήσεις. TAYLOR.

5. συγχωρήσοι ὁ κατήγορος] praestaret vtique, meo iudicio, aut συγχωρήσει, indicatiuus futuri, aut σύγχωρήση coniunct. aor. primi. non ideo tamen vulgatam damno, quod optatiuus futuri paullo rarius occurrit. Vitii nihil est in vulgata. Fuit tamen cum suspicarer, συγχωρεῖς, οἷα κατήγορος. *Si tu, Demosthene, concedis, id quod te, qui accusator sis, concedere penes tē est.* Poterat enim accusator, si nollet, veniam defensori negare. Aut, *id quod te facere, qui accusator sis, consentaneum est.* Solebant enim actores traditionem mancipiorum ad tormenta inprimis flagitare. Sed praetuli tutissimum συγχωρήσει. REISKE.

6. δήμιος] Carnifex ille vocatur δημόσιος, non μιος, si fides *T. Magistro.* δημόκοινος καὶ βασανι· — καὶ δημόσιος, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ· πάρεσι δὲ ὁ δη σιος, καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν. Idque fideliter seruauit *Mead.* TAYLOR.

7. ἐνδέχεται τὸ] Temporis satis est. WOLFIVS.

8. διαμεμετρημένη] Castiga διαμεμετρημένη. Demosth. adu. Nicostr: Ἡμέρας δὲ ὃ πολλῶς ὕστερον εἰσελθὼν εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἡμέραν διαμεμετρημένην. Rursus, π. παραπρεσβ. διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν εἰρεῖς διώκων. Libanius [immo *Ulpianum* potius dixisses] τὸ δὲ πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν φησὶν, ὅτι τινὲς τῶν ἀγώνων διὰ τὸ μέγεθος λαμβάνουσιν ὅρον τὴν ἡμέραν, καὶ ὕδωρ τὸ ἐξαρκοῦν. Aelch. c. Ctesiph. Εἰς τρία μέρη διαιρεῖται ἡ ἡμέρα, ὅταν εἰσίῃ γραφὴ παρανομων etc. BRODAEVS.

τρημένη τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι. κἂν βασανιζόμενοι [9] φῶσιν ἀπόκοιτόν με τετωνὶ πώποτε τῶν συσσίτων γε-
3. γονέναι, μὴ φείσησθέ μου, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐξαναστάντες ἀποκτείνατε. ἐὰν δ' ἐξελεγχθῇς ψευδόμενος, Δημόσθενες, τοιαύτην δίκην δός· ὁμολόγησον ἀνδρόγυνος εἶναι, καὶ μὴ ἐλεύθερος, ἐναντίον
6. τούτων. κάλει μοι τὸς οἰκέτας δεῦρο ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ τὴν τῶν συμπρέσβεων ἀναγίνωσκε μαρτυρίαν. „Μαρτυρια. Προκλησις.„ Επειδὴ τοίνυν ὁ δέχεται τὴν πρόκλησιν, [10] ὃδ' ἂν φησιν [11] ἐν βασά-

T 5 νοις

9. *Βασανιζόμενοι* tam longe a vera ſua fede reuulſum aegre cum feram, tametſi exempla me haud fugiant aliorum auctorum huic ſimilia, cuiusmodi locos memini Doruillium ad Charitonem magno numero comportaſſe, malo tamen hanc traiectionem errori librariorum, quam conſilio auctoris imputare. meſi audias, referas ad *κἂν*. *κἂν βασανιζόμενοι φῶσιν*. Et auſus ſum, arbitratu meo, illuc referre vocabulum hoc, quod vulgo pone voc. *συσισίτων* legitur collocatum. REISKE.

10. *οὐδ' ἂν φησιν*] Quaere, annon deſit vox *πίσιν* poſt *φησιν*? Ita: *ὃδ' ἂν φησι πίσιν ἐπὶ βασάνοις κ. τ. λ.* vt in ſententia ſimili apud *Lyſiam* *ὑπὲρ τ. Σηκῆ*: *ὃδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. Αν — γενέσθαι* eſt *γενήσεσθαι*. *Et dicit, nullam fidem habendam fore quaeſtionibus mancipiorum.* In *Ariſtocratea* p. 298. *εἰπεῖν, ὅτι πίσιν ἂν οἴεται γενέσθαι μόνην, εἰ δείξαιεν* etc. MARKLAND.

11. *ἐν βασάνοις*] M. *ἐπὶ*. *Se non commiſſurum, vt quaeſtio mancipiorum fraudi ſibi eſſe poſſit.* Sic et *Cicero* in *Miloniana*. WOLFIVS. Sic etiam dederat Wolf, eumque ſecutus Taylor. Ego vero pro *ἐπὶ* veterem probam lectionem *ἐν* reuocaui. REISKE.

νοις ἀνδραπόδων [12] γενέσθαι, λάβε μοι τὴν ἐπι-
9. λὴν ταύτην, ἣν ὁ Φίλιππος [13] ἔπεμψε. δῆλον γα
ὅτι * [13]a. πάνυ μεγάλα τὴν πόλιν [14] παραλογί-
ται, δι' ἣν ἠγρυπνῆμεν γράφοντες. [15] „ Ἐπιστολὴ
Ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι· ὅτι τὰς ὅρκους ἀπέδωκα
φησὶ, τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι, καὶ τῶν [16] συμμ
12. χων τῶν [17] ἑαυτῷ τὰς παραγενομένας κ
γέγρα

12. γενέσθαι] Subaudi ἑαυτὸν. nihil hic deeſt. Sen
tentiam dictionis haud perſpexit vir doctus, qui ele
gantiam huius loci coniectura violatum ibat. Nega
ſe commiſſurum, vt exiſtimatio ſua, vt diſcrimen hu
ius cauſae, vt ſalus ſua in teſtimonio ſeruorum verſe
tur per tormenta expreſſo. REISKE.

13. ἔπεμψε] Ita diſtinguendum, ἔπεμψε· δῆλον
γὰρ, ὅτι τὰ μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται· δι' ἣν
ἠγρυπνῆμεν γράφοντες. Ironice Parentheſis iſta inſe
ritur. Et verte, *Cape has literas, quas Philippus miſit*
(*conſtat enim eas magnis in rebus decipere ciuitatem*) *ob*
quas ſcribendas fuerit nobis lucubrandum. MARKLAND.

13a. τὰ μεγάλα] articulo caret Mead. Dedi de meo
ὅτι πάνυ μεγάλα. Oratio eſt ſubſannantis. REISKE.

14. παραλογίζεται] Scilicet haec epiſtola. REISKE.

15. ἐπιστολὴ] Φιλίππου addit *Mor.* TAYLOR.

16. συμμάχων, ἑαυτῷ] dedi συμμάχων τῶν ἐμαυτῷ.
Viſum aliquando fuit leg. eſſe σ. ἑκάστῳ. quod idem
eſſet, ac ſi dixiſſet καὶ γέγραφα τὰς παραγενομένας ἐξ
ἑκάστῳ [ſcil. δήμῳ vel μέρους] τῶν ἐμῶν συμμάχων *et le-*
gatos, quotquot ex vnoquoque populo (*aut genere*) *meo-*
rum ſociorum huic cerimoniae interfuerunt, ſcripſi nomi-
natim, et ipſos, et ciuitates, vnde miſſi veniſſent. REISKE.

17. ἑαυτῷ — γέγραφα] Aut ἐμαυτῷ γέγραφα, aut
ἑαυτῷ γέγραφε. WOLFIVS. τῶν ἑαυτῷ *Coisl. Reg.* 2.
et *Mead.* Notetur porro, quod *Wolfio* in mentem ve-

γέγραφε, καὶ αὐτὸς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν, τὸς δ' ὑσερήσαντας τῶν συμμάχων ἀποσελεῖν φησι πρὸς ὑμᾶς. ταῦτ' οὖν οὐκ ἂν οἴεσθε δύνασθαι γράψαι Φίλιππον μεθ' ἡμέραν ἄνευ ἐμοῦ; ἀλλ' ἔμοιγε
15. νὴ τὸς θεὸς ἔτοσὶ δοκεῖ τοῦτο μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων εὐδοκιμήσῃ· εἰ δὲ [18] μικρὸν ἐπισχὼν δόξω πονηρότατος τῶν Ελλήνων εἶναι, οὐδὲ μικρὸν φροντίζει. Τί γὰρ ἂν τις τοιούτῳ πιστεύσειεν ἀνθρώπῳ, ὃς ἐγχειρήκε λέγειν, ὡς Φίλιππος ἃ
18. τοῖς αὑτοῦ στρατηγήμασιν, ἀλλὰ ταῖς ἐμαῖς δημηγορίαις εἴσω Πυλῶν παρῆλθε; καὶ λογισμόν τινα ἡμερῶν συνηριθμεῖτο πρὸς ὑμᾶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπήγγελλον τὴν πρεσβείαν, οἱ δὲ Φαλαίκε τοῦ Φωκέων τυράννε [19. 20] δρομοκήρυκες, ταὐνθένδε ἐκεῖσε διήγ-

nerat, duorum porro *Regiorum* 1. et 3. alterum, ἐμαυτοῦ γέγραφα, alterum ἑαυτοῦ γέγραφε exhibere. T. F. ἐμαυτοῦ, propter τὸ, γέγραφα. Quin et linguae ratio videtur poscere, καὶ τῶν συμμάχων τῶν ἐμαυτοῦ. Alioquin scripsisset τῶν ἐμαυτοῦ συμμάχων: qui mos est Graece scribentibus. MARKLAND.

18. μικρὸν ἐπισχὼν] Μετ' ὀλίγον. WOLFIVS.

19. δημοκήρυκες] δρομοκήρυκες, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι, ex *Aeschine* citat *Harpocratio*. Vnde bene collegit *Mauſſacus*, *Iungerman. ad Poll. Onomaſt.* L. III. c. XXX. §. 148. *Meurſius Attic. Lect.* III. 12. et ante omnis *Lambinus* ad *Corn. Nep.* in *Miltiade*, textum hunc noſtrum ad normam *Harpocrationis* eſſe reſtituendum. Vid. *Lucian. Dialog.* Nou. Edit. T. I. pag. 275. *Giſan. Collectan. ad Lucret.* v. TRACTVS CORPORIS. *H. Steph. Schediaſm.* VI. 2. virosque doctos ad *Nepot. in Miltiade* I. 4. TAYLOR.

20. δημοκήρυκες] Volunt hoc vocabulum ex Harpo-

διήγγελλον, πιστεύσαντες δὲ οἱ Φωκεῖς ἐμοὶ, εἴσω 21.
Πυλῶν αὐτὸν παρεδέξαντο, καὶ τὰς πόλεις τὰς αὐ-
τῶν παρέδοσαν. ταῦτα μὲν οὖν ὁ κατήγορος μεμη-
χάνηται, τὰ δ' ἐν Φωκεῦσι διεφθάρη πράγματα,
πρῶτον μὲν, διὰ τὴν τύχην, ἣ πάντων ἐστὶ κυρία,
ἔπειτα διὰ τὸ μῆκος τοῦ χρόνου, καὶ τὸν δεκαετῆ 24.
πόλεμον· [21] τὸ γὰρ αὐτὸ ἠύξησέ τε τῶν ἐν Φωκεῦσι
τυράννων τὰ πράγματα, καὶ καθεῖλε, κατέστησαν
μὲν γὰρ εἰς τὴν ἀρχὴν, τολμήσαντες τῶν ἱερῶν
χρημάτων ἅψασθαι, καὶ [22] διὰ ξένων τὰς πολι-
τείας μετέστησαν, κατελύθησαν δ' ἀπορίᾳ χρημά- 27.
των, ἐπειδὴ [23] κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα·
τρίτη δ' αὐτὰς καθεῖλεν ἡ τοῖς ἀπορουμένοις στρατο-
πέδοις συνήθως παρακολουθοῦσα φάσις, * τετάρτη
δ' ἡ Φαλαίκε περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι πραγμά-
των ἄγνοια. ἡ μὲν γὰρ Θετταλῶν, καὶ Φιλίππου 30.
στρατεία, πρόδηλος ἦν, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότε-
ρον πρὶν ἢ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην γενέσθαι, πρέσ-

βεις

cratione corrigere. Ego contra cenſeo Harpocrationem e Noſtro corrigendum eſſe. Ecquae enim exiſtet ſententia e vocabulo e δρόμος et κήρυξ compoſito? num *citus praeco*? tolerabile hoc ſit, quaſi alii praecones fuerint lenti? Verum *praeco populi*, ab vno populo ad alterum mandata perferens, ecquem offendat? Parui tamen auctoritati Chryſococcae. REISKE.

21. τὸ γὰρ αὐτὸ] ſignificat pecuniam. REISKE.

22. διὰ ξένων] Tyranni, peregrini militis opera, mutarunt reſp. adempta populo libertate. WOLFIVS.

23. κατεμισθοφόρησαν] *In ſtipendia militum inſumpſerunt.* WOLFIVS.

βεις πρὸς ὑμᾶς ἦλθον ἐκ Φωκέων, βοηθεῖν [24] αὐτοῖς κελεύοντες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι παραδώσειν
33. [25] Ἀλπωνὸν, καὶ Θρόνιον, καὶ Νίκαιαν, τὰ τῶν παρόδων τῶν εἰς Πύλας χωρία κύρια. ψηφισαμένων δ' ὑμῶν παραδέναι Προξένῳ τῷ στρατηγῷ τοὺς Φωκέας ταῦτα τὰ χωρία, καὶ πεντήκοντα πληρῆν τριήρεις, καὶ τὸς μέχρι [26.27] τριάκοντα ἔτη γε-
36. γονότας ἐξιέναι, ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι τὰ χωρία Προξένῳ, ἔδησαν οἱ τύραννοι τὸς πρέσβεις τὸς [28] ἐπαγγειλαμένους ὑμῖν παραδέναι τὰ φυλακτήρια, καὶ

24. αὐτοῖς] αὑτοῖς. Et pariter 287. 2. et 5. αὐτοῖς et αὑτῷ. MARKLAND.

25. Ἀλπωνὸν] *Herodotus* in *sexto* Ἀλπηνὸν habet per η. *Hellanicus* vero vocauerat Ἀλπωνὸν; vt hic *Aeschines*, si fides *Stephano*. PALMER.

26. τριάκοντα] τετταράκοντα. SCALIG. ex coniectura, quae mihi vehementer placet. TAYLOR.

27. τριάκοντα] qui stipendia triginta et pauciora feciſſent, excluſis illis, qui triginta ſtipendiis plura meruiſſent, nondum tamen ex annis militiae excеſſiſſent. Nil enim video cauſae, cur non licuiſſet Athenienſibus ad certas militias ſeu expeditiones militares certos militum ordines delegare, excluſis aliis. Videntur autem diuerſi ordines fuiſſe τῶν μέχρι δέκα, et τῶν μέχρι εἴκοσι, item τῶν μέχρι τριάκοντα et τῶν μέχρι τετταράκοντα. Horum ordinum modo vno, modo duobus, modo tribus, modo omnibus vtebantur, provt res ferret. REISKE.

28. τὸς ἐπαγγελλομένους] F. τοὺς ἐπαγγειλαμένους. WOLFIVS. Optime, et eam lectionem praeſcribit *Reg.* 3. TAYLOR.

καὶ τοῖς σπονδοφόροις τοῖς τὰς [29.30] μυηριώτιδας σπονδὰς ἀπαγγέλλουσι μόνοι τῶν Ἑλλήνων Φωκεῖς ἐπ ἐσπείσαντο. καὶ πάλιν Ἀρχιδάμῳ τῷ Λάκωνος παραλαμβάνειν ὄντος ἑτοίμῳ τὰ χωρία, καὶ φυλάττειν, ἐπ ἐπείσθησαν, ἀλλ' ἀπεκρίναντο αὐτῷ, τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ [31.32] μὴ παρ' αὐτοῖς. 39.

29. μυηριώτιδας] Sic habet et *Pollux* [I. §. 36.] Alias legendum cenſuiſſem, τοῖς τὰς μυηριώδεις σπονδὰς ἀπάγουσι, *qui arcana ſacra proferunt.* Miſerunt enim victimas in extera quoque templa. Sententiam eſſe puto, Athenienſis obtuliſſe ſiue inducias, ſiue foedus Phocenſibus, vt tuto Eleuſiniis initiis intereſſe poſſent, quae Phocenſes, homines impii, ſint aſpernati. Τὰ τῆς Σπάρτης δεινὰ δεδιέναι, καὶ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς, [287. 1.] *Se Spartae pericula timere, et non ſua.* Ambiguum eſt, vtrum haec verba ad diffidentiam, an ad fortunam referantur. WOLFIVS.

30. μυηριώτιδας σπονδὰς] qui per omnes Graeciae ciuitates denunciarent, vt itinera per Graeciam Athenas per menſem ante myſteria, vel ſacra Eleuſinia, et menſem poſt, tuta et pacata cuiuis illuc commeaturo, domumue remeaturo eſſent, quo ſe quisque, qui vellet, Athenas conferret ſacris Cereris initiandum. REISKE.

31. μὴ παρ' αὐτοῖς] μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς Cod. *Reg.* 3. cum *Wolfio.* Sic autem *Scalig.* μὴ ἢ καὶ παρ' αὐτοῖς. Quem parum intelligo. Verba ſonant, *res veſtras curate:* neque vlla, pace *Wolfii* dixerim, videtur eſſe ambiguitas. TAYLOR.

32. μὴ παρ' αὐτοῖς] malim μὴ παρόσης. *Spartae ſe fraudes metuere, etiamſi non praeſentis.* τὰ, quod Wolf intruſerat, expuli. Vulgata ſi ſeruetur, erit haec ſententia. *In aliis adeo ſe formidanda Spartae metuere,* quanto magis in ſemetipſis, intra moenia ſua. REISKE.

τοῖς. καὶ ταῦθα οὔπω διελέλυσθε Φιλίππῳ, ἀλλ'
42. ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε, καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἠκούετε τῆς Προξένου, ὅτι Φωκεῖς οὐ παραδεδώκασιν αὐτῷ τὰ χωρία, καὶ οἱ τὰ μυστήρια ἀπαγγέλλοντες μόνοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
46.1. ἀπέφηναν Φωκέας [33] ὃ δεδεγμένους τὰς σπονδάς, ἀλλὰ καὶ τοὺς δεῦρο ἐληλυθότας πρέσβεις δεδηκότας. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς σπονδοφόρους, καὶ τοὺς παρὰ Προξένου τοῦ στρατηγοῦ πρεσβεύ-
3. σαντας εἰς Φωκέας, [34] Καλλικράτην, καὶ Μεταγένην. καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἀκούσατε τῆς Προξένου. „Ἐπιστολή.„ Ἀκούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν χρόνων παραναγινωσκομένων ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων, καὶ τῶν μαρτύρων ὑμῖν προσδιαμαρτυρησάντων,
6. ὅτι πρὶν ἐμὲ χειροτονηθῆναι πρεσβευτήν, Φάλαικος, ὁ τῶν Φωκέων τύραννος, ἡμῖν μὲν καὶ Λακεδαιμονίοις ἤπίστει, Φιλίππῳ δ' ἐπίστευεν. ἀλλ' ἔτος μόνος τὸ συμβησόμενον ἠγνόει; ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ δημο-
9. σίᾳ πῶς διέκεισθε; ὃ πάντες προσεδοκᾶτε [35] Φίλιππον

33. ὃ δεδεγμένους] ὃ μόνον δεδεγμένους. SCALIG. Voluit dixisse ὃ μόνον οὐ δεδεγμένους — ἀλλὰ καὶ etc. TAYLOR.

34. Καλλικράτην] Καλλίστρατον certe cum *Scalig.* vel cum Cod. *Mead.* Καλλικράτην. TAYLOR. Hoc dedi. R.

35. Φίλιππον ταπεινώσειν Θηβαίους. Et [l. 17.] καὶ τῷ μὴ βάλεσθαι. Et [288. 4.] κατοικεῖ Φίλιππος. παρὰ τὸ κατοικίζω. WOLFIUS.

Recte haec vtique. Prior Editio, quae erat *Aldina*, Θηβαίοις, et τὸ, et κατοικεῖ, perperam omnia. Quae pariter fere correxit et *Brodaeus*. TAYLOR.

πον ταπεινώσειν Θηβαίους, ὁρῶντα αὐτῶν τὴν θρασύτητα, καὶ [36] τῷ μὴ βέλεσθαι δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι; Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐ μεθ' ἡμῶν τἀναντία Θηβαίοις ἐπρέσβευον, καὶ τελευτῶντες προσέκρουον φανερῶς ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ διαπείλουν τοῖς τῶν Θηβαίων πρέσβεσιν; αὐτοὶ δὲ ἐκ ἠπόρουν, καὶ ἐφοβοῦντο οἱ τῶν Θηβαίων πρέσβεις; Θετταλοὶ δὲ ὁ κατεγέλων τῶν ἄλλων, ὑπὲρ αὐτῶν φάσκοντες τὴν στρατείαν εἶναι; Τῶν δ' ἑταίρων τινές τῶν Φιλίππου, ὃ διαρρήδην πρός τινας ὑμῶν ἔλεγον, ὅτι τὰς ἐν Βοιωτοῖς πόλεις κατοικιεῖ Φίλιππος; Θηβαῖοι δ' ἐκ ἐξεληλύθεσαν πανδημεὶ, ἀπιστοῦντες τοῖς πράγμασιν; ὑμῖν δὲ, ταῦθ' * [37] ὁρῶσιν ἐκ ἔπεμψεν ἐπιστολὴν Φίλιππος, [38] ἐξιέναι πάσῃ τ

36. τῷ μὴ βέλεσθαι] bene habet. idem eſt atqu μὴ βουλόμενον. aut διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι. propterea quo nollet, Philippus puta, in armorum tractatione arti busque militaribus exercere atque acuere Thebano contra ſemetipſum. Nam in ἐπασκῆσαι ſubauditu ἑαυτῷ. REISKE.

37. ὁρῶν] imo vero ὁρῶσιν, vt ad ὑμῖν redeat. et ſi dedi de meo. REISKE.

38. ἐξιέναι πάσῃ] F. ἐξιέναι κελεύων πάσῃ. WOLF. Damnabunt forte hominis temeritatem, qui legerin ea, quae nuper adnotaui 257. 9. Infinitiui enim illi ἐξιέναι hic, vt ἐκπλεῖν ibi, tenor ſunt et articuli, ipſ termini *Epiſtolae* vel *Pſephiſmatis*. TAYLOR. κελεύων a Wolfio poſt ἐξιέναι intruſum rurſus eieci. Non tene bat Wolf morem Aeſchinis, talia, vt λέγων, κελεύων in ſimilibus locis omittere amantis. cuius moris exem pla iam bis vel ter in ſuperioribuss annotauimus. v. ad p. 40, 11. 42, 30. REISKE.

18. σῃ τῇ δυνάμει, βοηθήσοντας τοῖς δικαίοις; οἱ δὲ νῦν πολεμικοὶ, καὶ τὴν εἰρήνην ἀναιδρίαν καλοῦντες, ἃ διεκώλυσαν. ὑμᾶς ἐξελθεῖν, [39] εἰρήνης καὶ συμμαχίας ὑμῖν γεγενημένης, δεδιέναι φάσκοντες, μὴ τὰς στρατιώτας ὑμῶν ὁμήρους λάβῃ Φίλιππος; πότερον
21. ἂν ἐγὼ τὰς προγόνους ἐκώλυσα τὸν δῆμον μιμεῖσθαι, ἢ σὺ, καὶ οἱ μετὰ σοῦ συνεσηκότες ἐπὶ τὰ κοινά; καὶ [40] πότερον ἦν ἀσφαλέστερα, καὶ καλλίων Ἀθηναίοις ἡ ἔξοδος· [41] ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς, ἐπολέμουν δὲ Φιλίππῳ, εἶχον δὲ Ἀλπωνὸν, καὶ
24. Νίκαιαν, μήπω παραδόντος [42.43] Φαλαίκῳ Μακεδόσι, τὰς σπονδὰς δὲ, [44] οἷς ἐμέλλομεν [45] βοηθεῖν, τὰς μυσηριώτιδας οὐκ ἐδέχοντο, [46] Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατε-

39. εἰρήνης] id est καίτοι εἰρήνης. REISKE.

40. πότερον] F. πότερ' ἂν ἦν, fuisset. MARKL.

41. ἡνίκα ἤκμαζον ἐν τῇ μανίᾳ Φωκεῖς] Furorem fortassis appellat audaciam illam Phocensium. ἐν τῇ μάχῃ non satis placet. WOLFIVS.

Eo tempore, quo summa erat, et flagrabat maxime, Phocensium siue audacia siue impietas. Coniectura illa hominis est importunissima. TAYLOR.

42. Φιλίππῳ] Leg. Φαλαίκῳ. Vid. p. 286. MARKLAND. Ita omnino. et habebis *Bern.* fideiussorem. TAYLOR. et Chrysococcam.

43. Φιλίππῳ] dedi Φαλαίκῳ. REISKE.

44. οἷς] Castiga αἷς [σπονδαῖς vtique] BRODAEVS. Qui tamen decipitur.

45. post βοηθεῖν Demosthenes addidisset ἔτοι. REISK.

46. Θηβαίους δ' ὄπισθεν κατελίπομεν] Quia Phocis eos Atticae aditu excludebat. WOLFIVS.

ὄπισθεν κατελίπομεν] scil. βεβαίους φίλους. REISKE.

κατελίπομεν, μεταπεμπομένῳ μὲν Φιλίππῳ, ὅρκων δ' ἡμῖν, καὶ 47 συμμαχίας γεγενημένης, Θετταλῶν δὲ, καὶ τῶν ἄλλων Ἀμφικτυόνων στρατευόν- 27
των; οὐ πολλῷ καλλίων ἦτος ἦν ὁ καιρὸς ἐκείνῳ, ἐν ᾧ διὰ τὴν σὴν ἀνανδρίαν, καὶ ἅμα Φθόνον, ἐσκευαγώγησαν ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀθηναῖοι, πρεσβεύοντες ἐμοῦ τὴν τρίτην ἤδη πρεσβείαν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Ἀμφικτυόνων, ἐφ' ἣν τολμᾷς με λέγειν, ὡς οὐ χειροτονη- 30
θεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν 48 ἔπω καὶ τήμερον τε-
θέλη

47. συμμαχίας] scil. πρὸς Φίλιππον. REISKE.

48. ἔπω καὶ τήμερον] *Hactenus nunquam ausus es me falsae legationis accusare.* Wolfius. Immo hodie accusat. Agitur res. Causa παραπρεσβείας nunc dicitur. Hoc cum vidit *Scaliger*, commentum comminiscitur ἔπω μέχρι τῆς τήμερον. Commentum sane maximum. Rem, quo pacto se habeat, ex me discite. *Obiectari tu in tua oratione non dubitasti, me tertiam istam legationem, sine ulla auctoritate, a populo non constitutum obiisse. Quod cum* capitale *esset, istud tamen crimen nunquam lege in me intentare ausus es, ne hostis tametsi sis infestissimus, et quae vel ultimae forent in legibus poenae, lubenter admodum a me exposceres. Nunquam* εἰσήγγελκας *nunquam vocasti ad causam capitis dicendam, de legatione iniussu populi suscepta, sed (ubi minus erat periculum)* ad εὐθύνας *solummodo legationis male obitae.* Fidem faciet *Demosthenes* supra pag. 157. τηνικαῦτα ὁ δεινὸς, καὶ σοφὸς ἦτος, καὶ εὔφωνος, ὅτε βελῆς, ὅτε δήμῳ χειροτονήσαντος αὐτὸν, ᾤχετο πρεσβεύων — ὅτε τὴν ἀρρωσίαν ὑπολογισάμενος — ἔθ' ὅτι τῶν τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τὴν ζημίαν εἶναι κελεύει. Et rursus, pag. seq. ἐκεῖ ᾤχετο μὲν παρὰ τὸν νόμον, ἐς θάνατον κελεύει τοῦτον τὴν ζημίαν εἶναι. Porro autem, de Εἰσαγγελίας et Εὐ-

θέλησάς με εἰσαγγεῖλαι [49] παραπρεσβεύσαντα. οὐ γὰρ δὴ Φθονεῖς γέ μοι τῶν εἰς τὸ σῶμα τιμημάτων. τοιγάρτοι Θηβαίων μὲν παρακαθημένων, καὶ 33. [50] δεομένων, τῆς δ' ἡμετέρας πόλεως διὰ σὲ [51] τε-

V 2 θορυ-

θυνῶν ratione te praemonitum esse volui. Istius vnam speciem, plures enim erant, ita describit *Harpocratio*. Εἰσαγγελία — ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίσοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις — καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι, ἐὰν ἁλῷ, μέγισαι ζημίαι ἐπίκεινται etc. Bene est: verum ἐν Εὐθύναις non ita inclementer actum est. Rursum enim *Demosthenes* pag. 150. fin. ad hanc ipsissimam rem, de qua disputamus, adludens, Καὶ εἴγε τι τῶν προσηκόντων ἐγίνετο, ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν· νυνὶ δὲ διὰ τὴν ὑμετέραν πραότητα καὶ εὐήθειαν, εὐθύνας δίδωσι, καὶ ταύτας, ὁπηνίκα βέλεται. Iam, lector, securus accede ad meam emendationem. Τολμᾷς με λέγειν, ὡς ὑ χειροτονηθεὶς ᾠχόμην, ἐχθρὸς δ' ὢν ἔπω καὶ τήμερον τεθέληκας (aut τετόλμηκας cum *Marklando*) με εἰσαγγεῖλαι, ἀλλὰ παραπρεσβεύσασθαι (Φὴς sc. aut simili voce subintellecta.) Vocabulum illud ἀλλὰ in fine praecedentis opprimi arbitror. Deinde pergit in eodem enthymemate. *Illud vtique voluisti, si modo potuisses: Non enim mihi pepercisses, non inuides mihi quod esset vltimum in supplicijs.* TAYLOR.

49. παραπρεσβεύσασθαι] accipiendum solummodo de tertia, quam Aeschines hic commemorat, legatione, quam Demosthenes nunquam actione persecutus est, vt secundam, sed obiter solummodo perstrinxit. Taylori tricas non intelligo. E Chrysococca dedi παραπρεσβεύσαντα. REISKE.

50. δεομένων] Thebanis in Pylaea Philippo assidentibus, atque rogantibus, vt Phocenses delere vellet. R.

51. τεθορυβημένης] metu vano conterrita et pauefacta, quo minus Phocensibus succurreret, verens, ne

θορυβημένης, καὶ τῶν Αθηναίων ὁπλιτῶν ἐ[52] παρόντων, Θετταλῶν δὲ Θηβαίοις προσθεμένων, διὰ τὴν ὑμετέραν [53] ἀβελίαν, καὶ τὴν πρὸς Φωκέας ἔχθραν, ἣ προϋπῆρχε Θετταλοῖς ἐκ παλαιῶν χρόνων, ὅτε αὐτῶν τὰς ὁμήρους λαβόντες Φωκεῖς [54] κατ- 36.
ηλόησαν, Φαλαίκῳ δὲ, πρὶν ἐμὲ ἐλθεῖν, καὶ Στέφανον, καὶ Δέρκυλλον, [55.56] καὶ τοὺς Αμφικτύονας

Philippus milites ſuos pro praedibus captiuos haberet. REISKE.

52. οὐ παρόντων] erant enim cum Proxeno. v. p. 45, 34. REISKE.

53. ἀβελίαν] Vertit Interpres *temeritatem*. Potius, *cunctationem*. IVRIN.

54. κατηλόησαν] ἐφόνευσαν, a καταλοάω. Vnde πατραλοίας καὶ μητραλοίας. WOLFIVS.

κατηλόησαν, *obtriuerunt*. Male *Wolfius* vertit *occiderunt*, quaſi ab ἀλοιᾶν, non ab ἀλοᾶν. Haec *Valeſius* ad *Mauſſac*. p. 232. Ea porro hiſtoriola continetur in *Plutarchi* libello *de Virtutibus Mulierum*, vt admonuit idem Vir eruditus. Ασπονδος ἦν Θετταλοῖς πρὸς Φωκέας πόλεμος. οἱ μὲν γὰρ ἄρχοντας αὐτῶν καὶ τυράννους ἐν ταῖς Φωκικαῖς πόλεσιν ἡμέρᾳ μιᾷ πάντας ἀπέκτειναν, οἱ δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίας ἐκείνων ὁμήρους κατηλόησαν. Recte igitur κατηλόησαν, *obtrinerunt*, ſi ita vis verti, *flagris ceciderunt*. Sed nugatur Vir celebris, ſi aliud ἀλοιᾶν, ἀλοᾶν aliud ſignificare ſuſpicetur. TAYLOR.

55. καὶ τὰς εἰς Αμφικτύονας πρέσβεις. WOLFIVS. Aberat Praepoſitio.

Reſtituo καὶ τὰς πρὸς Αμφικτύονας. BRODAEVS.

56. ἀμφικτύονας] malim ἀμφικτυόνων, omiſſo nempe εἰς, quod praeter Wolfium, auctorem habet neminem, ideoque expunxi, quod ne graecum quidem videtur eſſe. dediſſet ſaltim ὡς. non εἰς. REISKE.

νας πρέσβεις, [57] ἀπεληλυθότος [58] ὑποσπόνδε, Ὀρχομενίων δὲ περιφόβων ὄντων, καὶ σπονδὰς τοῖς
39. σώμασιν αἰτησάντων, ὥστε ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Βοιωτίας, [59] παρεσηκότων μὲν τῶν Θηβαίων πρέσβεων, [60] ὑπολειπομένης δ' ἔχθρας φανερᾶς Φιλίππῳ πρὸς Θηβαίους, καὶ Θετταλοὺς, τότε ἀπώλοντο αἱ πράξεις, οὐ δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν σὴν προδοσίαν,
42. καὶ τὴν πρὸς Θηβαίους προξενίαν. μεγάλα δ' οἶμαι τούτων ἐγὼ σημεῖα ἐπιδείξειν. εἰ γάρ τι τούτων ἀληθὲς ἦν, ὧν σὺ λέγεις, κατηγόρων ἂν μὲ [61] Βοιωτοὶ, καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες, ὧν τοὺς μὲν ἐξεβεβλή-

 κεσαν,

57. ἀπεληλυθότος ὑποσπόνδε] Vnde? a Theſſalis, an Thebanis? ab vtrisque opinor. WOLFIVS.

58. ὑποσπόνδε] ὑποσπόνδους SCALIG. Et mox pro Φιλίππῳ, τῇ πόλει. IDEM.

59. παρεσηκότων] atqui iam praeceſſit hoc verſu 32. Iam Wolfius de huius loci denſitate, vt vere appellat, h. e. obſcuritate queſtus eſt. Sententia mihi videtur haec eſſe: adſtantibus Philippo Thebanis atque Theſſalis, frementibus, quod Philippus Phocenſes, quos ipſi viritim caeſos maluiſſent, ſaluos in Cretam abire ſiuiſſet. REISKE.

60. ὑπολειπομένης κ. τ. λ.] Videtur hoc παρ' ἰσοξίαν εἶναι. Et eſt haec narratio ita denſa et intricata, vt ad fucum faciendum auditoribus inſtituta eſſe videatur. WOLFIVS.

61. Βοιωτοὶ καὶ Φωκέων οἱ φεύγοντες] imo vero Φωκεῖς καὶ Βοιωτῶν οἱ φεύγ. v. p. 47. 2. Sic p. 47. 8. τὴν Βοιωτῶν φυγὴν appellat exſules Boeotos. Phocenſes omnes patria ſunt eiecti, Boeotorum ſolummodo quidam exſularunt. REISKE.

κειν, τὰς δ' ἐκώλυσα κατελθεῖν. νῦν δ' ἐχὶ τὰ συμ-
βάντα λογιζόμενοι, ἀλλὰ τὴν εὔνοιαν τὴν ἐμὴν 47. 1.
ἀποδεχόμενοι, συλλεγέντες οἱ Φεύγοντες Βοιωτῶν,
ἠρηνταί μοι συνηγόρους. ἦκουσι δ' ἀπὸ τῶν ἐν Φωκεῦσι 3.
πόλεων πρέσβεις, ἃς ἐγὼ τὴν τρίτην[62] πρεσβείαν
ἐπὶ τὰς Ἀμφικτύονας πρεσβεύων ἐσωσα, Οἰταίων
ἐγχειρέντων λέγειν, ὡς δεῖ τὰς ἡβώντας ὠθεῖν κα-
τὰ τὸ κρημνῶ, καὶ παρήγαγον εἰς τὰς Ἀμφικτύο-
νας, ὥσε ἀπολογίας τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ Φάλαικος 6.
τύραννος ὑπόσπονδος ἀφεῖτο, οἱ δὲ ἀναίτιοι ἀποθνή-
σκειν ἔμελλον, συναγορεύοντος δέ μοι διεσώθησαν.
ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, [63] κάλει μοι Μνάσωνα τὸν
Φωκέα, καὶ τὰς συμπρέσβεις, καὶ τὰς ἀπὸ τῆς τῶν
Βοιωτῶν Φυγῆς [64] ἠρημένας. ἀνάβηθι δεῦρο Λίπα- 9.
ρε, καὶ Πυθίων, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπόδοτέ μοι χάριν
εἰς τὴν τοῦ σώματος σωτηρίαν, ἥνπερ ἐγὼ ὑμῖν.
„Συνηγορίαι Βοιωτων και Φωκεων.„ Πῶς ἂν ἐκ ἂν
δεινὰ πάθοιμι, εἰ κατηγορῶντος μὲν Δημοσθένους
τοῦ Θηβαίων προξένου, καὶ πονηροτάτου τῶν Ἑλλή- 12.
νων, συναγορευόντων δέ μοι Φωκέων, καὶ Βοιωτῶν,
ἁλοίην;

Ετόλ-

62. πρεσβείαν ἐπὶ] malim τὴν interferi. trium enim, quas Aeſchines obiit, legationum, primae duae ad ſolum Philippum, tertia ad hunc, vnaque ad Amphictyonas fuit. REISKE.

63. κάλει μοι Μνάσωνα. Et [l. 10.] τὰς ἀπὸ τῆς τῶν Βοιωτῶν Φυγῆς ἠρημένας. Et [l. 13.] πῶς ἂν ἐκ ἂν. Et [l. 15.] ἁλοίην; ἐτόλμησε. Et [291. 14.] Φανῆναί μοι δεῖ. [ſublatis *Aldi* erroribus] WOLFIVS.

64. εἰρημένας] Scribe ἠρημένους. BRODAEVS.

Ετόλμησε δ' εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ τοῖς ἐμαυτῦ λόγοις [65] περιπίπτω. Φησὶ γάρ με εἰπεῖν, ὅτ' ἔκρινον Τίμαρχον, ὅτι πάντες κατ' αὐτῦ τὴν τῆς πορ-
15. νείας Φήμην [66] παρειλήφασι, τὸν δ' Ησίοδον, ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν·

Φήμη δ' ἔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥντινα πολλοὶ
Λαοὶ [67] φημίζωσι, θεὸς νύ τις ἐσὶ καὶ αὐτή.

18. τὴν δ' αὐτὴν ταύτην θεὸν ἥκειν νῦν κατηγορῦσαν ἐμῦ· πάντας γὰρ λέγειν, ὡς χρήματα ἔχω παρὰ Φιλίππε. εὖ δ' ἴσε, ὦ Αθηναῖοι, ὅτι πλεῖσον δια-
21. φέρει Φήμη, καὶ συκοφαντία. Φήμη μὲν γὰρ ἀκοινωνεῖ διαβολῆ· [68] διαβολὴ δὲ, ἀδελφόν ἐσι, καὶ συκοφαντίᾳ. διορίῶ δ' αὐτῶν ἑκάτερον σαφῶς. Φήμη μέν ἐσιν, ὅταν τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν αὐτόματον ἐκ μηδεμιᾶς προφάσεως λέγῃ τινὰ ὡς γεγενημένην πρᾶξιν· συκοφαντία δ' ἐσὶν, ὅταν πρὸς τὰς
24. πολλὰς εἰς ἀνὴρ αἰτίαν ἐμβαλὼν, ἔν τε ταῖς ἐκκλησίαις ἁπάσαις πρός τε τὴν βελὴν διαβάλλῃ τινά. καὶ τῇ μὲν Φήμῃ δημοσίᾳ θύομεν, ὡς θεῷ· τῶν δὲ συκοφαντῶν, ὡς κακέργων, δημοσίᾳ προβολὰς ποιέμεθα. μὴ ἔν σύναγε εἰς ταυτὸν τὰ κάλλισα τοῖς αἰσχίσοις.

65. περιπίπτω] *In meos ſermones incurro: mihi ipſe ſum contrarius.* BRODAEVS.

66. παρειλήφασι] An προειλήφασι? MARKLAND.

67. φημίζωσι] *Stephanus* excudit φημίξουσι. In Codd. φημίξωσι et φημίζουσι. TAYLOR.

68. διαβολὴ] Lego διαβολὴ δὲ ἀδελφόν ἐσι τῇ συκοφαντίᾳ, quo pacto etiam *Scaligerum* ſuſpicor legiſſe. TAYLOR.

Ἐπὶ πολλοῖς μὲν οὖν ἔγωγε τῶν κατηγορημένων ἠγανάκτησα, μάλιστα δὲ ἠνίκα ἠτιᾶτο εἶναί με προδότην. ἅμα γὰρ ταῖς αἰτίαις ταύταις Φανηναί μ' ἔδει θηριώδη, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσοργον, καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἁμαρτήμασι πρότερον ἔνοχον. τοῦ μὲν ἐν ἐμοὶ βίου, καὶ τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης ὑμᾶς δοκιμαστὰς ἱκανὸς εἶναι νομίζω· ἃ δ' ἐστὶ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀσύνοπτα, τοῖς δὲ χρηστοῖς τὰς ψυχὰς μέγιστα, τούτων ὑμῖν τὰ πλεῖστα, εὖ [69] [71] καὶ καλῶς ἔχοντα [72] ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι, ἵν' εἰδῆτε τὰς ἐμὰς παρακαταθήκας, ἃς οἵκοι καταλιπὼν, εἰς Μακεδονίαν ἐπρέσβευσα. σὺ μὲν ἦν, ὦ Δημόσθενες, ταῦτα ἐπλάσω ἐπ' ἐμέ· ἐγὼ δ' ὡς καλῶς [73,74] ἐπαιδεύθην

27.

30.

33.

69. καὶ καλῶς ἔχοντα] An delendum καὶ, vel legendum εὖ καὶ καλῶς? MARKLAND.

71. καὶ καλῶς] praeposui εὖ. Sententia videtur haec esse. paulo enim est oratio obscurior. Quae carissima mihi sunt pignora, et quorum vulgus quidem rationes haud cernit, ab ingenuis autem ea summi fiunt, eorum et partem longe maximam, et nihil in iis, quod honeste spectari non possit, in tribunal producam, ὁρᾶν spectatum. id est, ὥστε ὑμᾶς αὐτὰ ὁρᾶν, vt ea vos spectetis, aut ὥστε ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι. designat patrem, fratres, vxoris fratres, et socerum, liberosque. REISK.

72. ἐκ τῶν ἐμῶν ὁρᾶν ἀναβιβῶμαι] Ἀναβιβάζω vsitatum est. Sed ἀναβιβάω (si scriptura non fallit) thema facit *Aeschines*. WOLFIVS.

73. ἐπαιδεύθην] Forte excidit Aduerbium aliquod, ὡς καλῶς ἐπαιδεύθην καὶ δικαίως, ἐξηγήσομαι. vt pag. 293. 3. MARKLAND.

74. ὡς ἐπαιδεύθην] interposui καλῶς. possit etiam

δεύθην καὶ δικαίως, ἐξηγήσομαι. ἔτος μέν μοι ἐξὶ πατρὸς Ατρόμητος, σχεδὸν πρεσβύτατος τῶν πο-
36. λιτῶν· ἔτη γὰρ ἤδη βεβίωκεν ἐνενήκοντα καὶ τέτταρα. καὶ συμβέβηκεν αὐτῷ, νέῳ μὲν ὄντι, πρὶν τὴν ἀσίαν ἀπολέσαι διὰ τὸν πόλεμον, ἀθλεῖν τῷ σώματι, ἐκπεσόντι δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα, στρατεύεσθαι μὲν ἐν τῇ Ασίᾳ, ἀριστεύειν δ' ἐν τοῖς κινδύ-
39. νοις, εἶναι δ' ἐκ [75] Φατρίας τὸ γένος, ἣ τῶν αὐτῶν βωμῶν Ετεοβουτάδαις μετέχει, ὅθεν ἡ τῆς Αθηνᾶς τῆς Πολιάδος ἐξὶν ἱέρεια, συγκατάγειν δὲ τὸν δῆμον, [76] ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον εἶπον. ἐλευθέρως δέ μοι συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τὰς πρὸς μη-
42. τρὸς ἅπαντας, [77] ἣ νῦν ἐμοὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν [78] προφαίνεται, φοβουμένη περὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας,

 καὶ

ὁσίως vel ἐλευθερίως ſuppleri. v. p. 47, 4. et 48, 8. ταῦτα, quod modo, hoc ipſo verſu, praeceſſit, redit ad id, quod ſubauditur, ἃ περὶ τῆς ἐμῆς τροφῆς καὶ συγγενείας ἐπλάσω καὶ ψευδῶς εἰς ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς ὠνείδισας. REISKE.

75. Φατρίας] Lege Φρατρίας. BRODAEVS. SCAL. Φρατρίας] συγγενείας. Vide *Suidam*, vt et περὶ τῶν Ετεοβουτάδων. WOLFIVS. Adde *Herald. Animadu. ad Salmaſ.* II. 3. 4. Nos in *vita Lycurgi. Duport. ad Theophraſt. Charact.* pag. 396. TAYLOR.

76. ὥσπερ καὶ ὀλίγῳ πρότερον] In hac quidem Oratione nihil de ea re dixiſti. WOLFIVS.

Nempe pag. 266. l. 14. MARKLAND.

77. ἣ νῦν ἐμοὶ] *Quae nunc mihi ante oculos conſpicitur.* Videtur potius ad *Aeſchinis* phantaſian referendum, quam ad praeſentiam Glaucotheae. WOLFIVS.

78. προφαίνεται] oculis mentis, phantaſiae, obuer-

καὶ διηπορημένη. καίτοι, ὦ Δημόσθενες, ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἔφυγε μετὰ τῆς αὐτῆς ἀνδρὸς ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰς Κόρινθον, καὶ μετέσχε τῶν πολιτικῶν κακῶν. σὺ δὲ [79] ἀμφισβητῶν ἀνὴρ εἶναι· [80. 91] ἐγὼ γὰρ 48. 1.
ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ· ἐνεγράφης λειποταξίου, καὶ τὸν γραψάμενον Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον χρήμασι πείσας, ἐσώθης, ὃν ὕστερον μετὰ Ἀριστάρχου συναπέκτεινας, καὶ ἐκ καθαρὸς ὢν τὰς 3.
χεῖρας, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλεις. Φιλοχάρης δ' οὑτοσί, ὁ πρεσβύτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, [82] οὐκ ἀγεννεῖς διατριβὰς, ὡς σὺ βλασφημεῖς, ἔχων, ἀλλ' ἐν γυμνασίοις διατρίβων, καὶ μετὰ Ἰφικράτους συνεστρατευμένος, καὶ συνεχῶς ἔτος ἤδη τετὶ τρίτον 6.
στρατη-

ſatur. non enim produxerat eam, vt neque vxorem, Aeſchines, pudoris ergo magis ſexui debiti, quam quod grandis natu eſſet. tametſi illa quoque non potuit non annis prouectior eſſe. REISKE.

79. ἀμφισβητῶν] *Qui te virum eſſe profiteris.* Ludit amphibolia verbi ἀμφισβητεῖν, quod et dubitare, et ſibi aliquid arrogare ſignificat. WOLFIVS.

Qui an vir ſis, nemini exploratum eſt. BRODAEVS.

An ἀμφισβητούμενος? MARKLAND. Ita emendat σχεσης.

80. καὶ γὰρ ἂν] οὐ γὰρ ἂν τολμήσαιμι εἰπεῖν *Coisl. Regg.* I. 2. 3. et *Mead.* TAYLOR. Et Chryſococcas.

81. καὶ γὰρ ἂν ἀμφισβητήσαιμι] dedi ἐγὼ γὰρ ἂν τολμήσαιμι. REISKE.

82. ἐκ ἄγεν εἰς] [vt *Ald.*] Legendum ἐκ ἀγενεῖς. BRODAEVS. ἐκ ἀγεννεῖς. WOLFIVS. Quod facile praetulerim. Atque ita legunt cum *Stephano* et *Scalig. Coisl. Regg.* I. 2. 4. TAYLOR. Et Chryſoc.

στρατηγῶν, ἦκεν δεησόμενος ὑμῶν, ἐμὲ σῶσαι. Ἀ-
φόβητος δ' ἐστὶ, ὁ νεώτατος ἀδελφὸς ἡμῶν, πε-
πρεσβευκὼς μὲν ὑπὲρ ὑμῶν ἀξίως τῆς πόλεως πρὸς
τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, καλῶς δὲ καὶ δικαίως
9. τῶν ὑμετέρων προσόδων ἐπιμεληθεὶς, ὅτε αὐτὸν ἐπὶ
τὴν κοινὴν διοίκησιν εἵλεσθε, καὶ πεπαιδοποιημένος
κατὰ τοὺς νόμους, [83] ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι τὴν ἑαυτοῦ
γυναῖκα παρακατακλίνων, [84] ὥσπερ σὺ, πάρεσι
καταφρονῶν τῶν σῶν λοιδοριῶν. τὸ γὰρ ψευδὲς ὄνει-
12. δος οὐ περαιτέρω τῆς ἀκοῆς ἀφικνεῖται. Ἐτόλμησας
[85] δὲ * καὶ κατὰ τῶν ἐμῶν κηδεστῶν εἰπεῖν, ἕτως
ἀναιδὴς, καὶ πόρρωθεν ἀχάριστος εἶ, [86. 87] ὃς Φι-
λόδη-

83. ἀλλ' ἐκ Νωσίωνι] F. ἀλλ' οὐ Κνωσίωνι. Et [ibid.] πάρεσι vel παρίσησι. Et [l. antepen.] οἷόσπερ σύ. WOLFIVS. Alii οἵασπερ.

84. ὥσπερ σὺ] adde φῄς. v. verſu 22. Demoſthenes enim Aphobeto infamiam cucullatus voluntarii exprobrauerat, id quod ex contextu huius loci patet. Scholiaſtae, graeculi recentiſſimi, Aldo Manutio, qui Aeſchinem primus edidit, iunioris, ad hunc locum commenta caliginoſa et ſoloeciſmis oblimata, tanti non facio. REISKE.

85. δὲ κατὰ] interpoſui καὶ de meo. REISKE.

86. ὃς Φ.] Vel ὡς. BRODAEVS.

ὃς] Π. ὡς. ἵνα ἢ ἐν παρενθέσει (Οὕτως ἀναιδὴς καὶ πόρρωθεν ἀχάριστος εἶ) STEPHANVS. Belle ſane et recte. Confirmant Codd. *Coisl. Regg.* et *Mead.* TAYL.

87. ὃς bene habet. millenis locis confirmari poſſit, ſi opus ſit, ὃς poſt ἕτως vſurpari. Verum res eſt vel pueris nota, et hi ipſi viri docti, qui locum hunc vitii, cuius expers eſt, arguunt, alios Demoſthenis Aeſchinisque locos numero carentes huic ſimiles, taci-

λόδημον τὸν Φίλωνος πατέρα καὶ Επικράτους, οὐκ
ἀγαπᾷς, ἀδὲ προσκυνεῖς, δι' ὃν εἰς τοὺς δημότας
ἐνεγράφης, ὡς ἴσασιν οἱ πρεσβύτατοι Παιανιέων. 15
ἐκπέπληγμαι δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖν Φίλωνα τολμᾷς,
καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ἐπιεικεστάτοις Αθηναίων, οἱ δεῦ-
ρο εἰσεληλύθασι [88] δικάζοντες, ἕνεκα τῆ [89] βελτί-
στη τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον προσέχουσι τοῖς βίοις
ἡμῶν, ἢ τοῖς λόγοις. πότερα γὰρ ἂν προσδοκᾷς 18.
[90] αὐτὲς εὔξασθαι μυρίας ὁπλίτας ὁμοίους Φίλωνι
γενέσθαι, καὶ τὰ σώματα ἕτω διακειμένους, καὶ
τὴν ψυχὴν ἕτω σώφρονας, ἢ τρισμυρίους κιναίδους,
οἱόσπερ σύ; καὶ τὴν Επικράτους [91] εὐαγωγίαν, τῆ
Φίλωνος ἀδελφῆ, ἐπανάγεις εἰς ὀνείδη. καὶ τίς αὖ- 21.
τὸν εἶδε πώποτε ἀσχημονήσαντα, ἢ μεθ' ἡμέραν,
ὡς σὺ φὴς, ἐν τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἢ νύκτωρ;
ἐ γὰρ ἂν τοῦτό γ' εἶπois, ὡς ἔλαθεν. ἐ γὰρ ἠγνο-
εῖτο. Ἐμοὶ δὲ, ὦ Αθηναῖοι, ἐκ τῆς Φιλοδήμε θυγα-
τρὸς, καὶ Φίλωνος ἀδελφῆς, καὶ Επικράτους, τρεῖς 24.
παῖδές εἰσι, μία μὲν θυγάτηρ, δύο δὲ υἱοί. οὓς

ἐγὼ

tos et ſine nota tranſmiſerunt. Latini pariter eiusmodi in locis, pro *ut*, *qui* vſurpant. REISKE.

88. δικάζοντες] F. δικάσοντες, vt apud *Demoſth. π. παραπρεσβ.* p. 159. l. 9. et Noſtrum *c. Cteſiph.* p. 367.]. IO. MARKLAND.

89. τῆ βελτίστη] *Maximi reipub. commodi*: Demoſth. de rebus Cherſoneſ. ὅσις δ' ὑπὲρ τῆ βελτίστου πολλὰ τοῖς ἡμετέροις ἐναντιῆται βεβλήμασι. BRODAEVS.

90. αὐτὲς] ſcil. τὲς δικασὰς. REISKE.

91. εὐαγωγίαν] παιδείαν καὶ σωφροσύνην. WOLFIVS.

ἐγὼ ἦκω μετὰ τῶν ἄλλων κομίζων, ἑνὸς ἐρωτήματος ἕνεκα, καὶ τεκμηρίῳ πρὸς τοὺς δικαστάς, [92.93] ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι. ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ
27. ἂν ὑμῖν πρὸς τῇ πατρίδι, καὶ τῇ τῶν Φίλων συνηθείᾳ, καὶ ἱερῶν, καὶ τάφων πατρῴων μετουσίᾳ, τέτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ, καὶ περὶ πλείονος τὴν ἐκείνῳ φιλίαν τῆς τέτων σωτηρίας ποιήσασθαι. ποίᾳ κρατηθεὶς ἡδο-
30. νῇ; ἢ τί πώποτε αἰσχημον ἕνεκα χρημάτων πράξας; οὐ γὰρ ἡ Μακεδονία κακὸς ἢ χρηστὸς ποιεῖ, ἀλλ' ἡ Φύσις. ἐδ' ἐσμὲν ἕτεροί τινες, ἥκοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας, ἀλλ' οἷος ἐξεπέμψατε. συμπέπλεγμαι δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ καθ' ὑπερβολὴν ἀνθρώ-
33. πῳ γόητι, καὶ ποιηρῷ, ὃς οὐδ' ἂν ἄκων ἀληθὲς ἐδὲν εἴποι, [94] ἡγεῖται δ', ὅταν τι ψεύδηται, τῶν λό-

γων

92. ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι lege. WOLFIVS et BRODAEVS. *Aldus* ὅ.

ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι] ὃ νῦν δὴ ἐρήσομαι *Coisl.* et similiter *Mead.* a manu prima. TAYLOR.

93. fuit olim huius loci gemina in libris lectio, aliis id dantibus, quod, auctore Wolfio, Stephanus dedit, cui bene cum τεκμηρίῳ conuenit, aliis id, quod Aldus dare voluisse videtur, ὃ - ἐρήσομαι. Ego in auctoritate codicum fui. REISKE.

94. ἡγεῖται κ. τ. λ.] Ita *Casaubonus* ὁ μέγας ad *Theophrast. Charact.* Cap. VIII. „Ἡγεῖται δὲ, ὅταν τι ψεύ„δηται, τῶν λόγων ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων „ὀφθαλμῶν· καὶ τὰ μὴ γεγενημένα ὡ μόνον ὡς„ἔσι, λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ φησὶ γενέ„σθαι. καὶ προσίθησί τινὸς ὄνομα, πλασάμενος ὃς ἔτυ„χε παρὼν, μιμέμενος τὸς τ' ἀληθῆ λέγοντας. Sic scri-

γων [95] ὅρκος [96].[97] κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. [98].[99] καὶ τὰ μηδέποτε γεγενημένα οὐ μόνον ὡς ἔστι, [600] λέγει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ φησι γενέσθαι, καὶ προστίθησι τινὸς ὄνομα πλασάμενος [1] ὡς 3[illegible]

ἔτυχ

„bendus est locus hic *Aeschinis* elegantissimus: qu „cum esse nihil queat apertius, miror Interpretem d „ctissimum tam infeliciter hic esse versatum. Sic au „tem ille vertit: *Cum mentitur* etc. Num rem acu te „tigerit, iudicent eruditi.„ Hactenus Vir summu TAYLOR.

95. ὅρκος κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθ.] Iurare pe oculos haud scio an vsitatum sit F. A. ὅρκος καὶ δάκρυ κατὰ τῶν ἀναισχύντων, *impudentes oculi oppleti lachry mis.* Etsi ne hoc quidem placet. WOLFIVS.

96. κατὰ] Aliquanto rectius cum *Scaligero*, μετὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν. TAYLOR.

97. κατὰ τῶν ἀναισχύντων ὀφθαλμῶν] bene habet peierat per impudicos oculos, hoc est, quod asseue rat, id exsecratione prosequitur et confirmat, impre cans ipse sibi, vt, si mentiatur, in continenti coecu fiat. REISKE.

98. καὶ τὰ γεγενημένα] F. καὶ τὰ μὴ γεγενημένα MARKLAND.

99. τὰ γεγενημένα] interposui μηδέποτε de meo. R

600. λέγειν Editi] λέγει. BRODAEVS. WOLFIVS. Et [295. 2.] ὑφ' ὑμῶν ἐξεῤῥίφη. WOLFIVS. loco τοῦ ἐφ' ὑμῶν.

λέγει] Priores habebant λέγειν, quod rite cum *Wolfio* emendarunt *Regg.* 1. et 3. Praeterea, καὶ τὰ οὐ γεγενημένα, οὐ μόνον ὡς ἔστι γεγενημένα, λέγει, ἀλλὰ κ. τ. λ. *Bern.* Similia his occurrunt in Orat. *c. Ctesiph.* p. 403. init. TAYLOR.

1. ὡς ἔτυχε παρὼν] Non displicet ὃς. BRODAEVS.

[2] ἔτυχε παρὼν, μιμέμενος τὰς ταληθῆ λέγοντας. ἓν δὲ εὐτυχῶμεν οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες, ὅτι πρὸς τῇ τεραπεία τῦ τρόπυ, καὶ τῇ τῶν ὀνομάτων συνθέσει, νῶν ἐκ ἔχει. σκέψασθε γὰρ ἀφροσύνην ἅμα,
39. καὶ ἀπαιδευσίαν [3] ἀνθρώπυ, ὃς τοιῦτον ἔπλασε τὸ περὶ τὴν Ολυνθίαν γυναῖκα ψεῦδος κατ' ἐμῦ, [4] ἐφ' ᾧ μεταξὺ μὲν λέγων ὑφ' ὑμῶν ἐξεδύφη. τὸν γὰρ πλεῖσον ἀφεσηκότα τῶν τοιύτων, πρὸς τοὺς εἰδότας διέβαλε. σκέψασθε δὲ, ὡς πόρρωθεν ἐπὶ τὴν
42. αἰτίαν τ[illegible]ύτην παρεσκευάζετο. ἔσι γάρ τις ἐπιδημῶν [5]. [6] [ἡμῶν] εἰς τὴν πόλιν Αρισοφάνης Ολύνθιος. τύτῳ συσαθεὶς ὑπό τινων, καὶ πυθόμενος, ὡς εἰπεῖν δύναται, ὑπερεκθεραπεύσας αὐτὸν, καὶ προσαγαγόμενος, [7] ἔπειθεν ἐμοῦ τὰ ψευδῆ καταμαρ-
49. τυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. κἄν παρελθὼν ἐθελήσῃ σχετλιάσαι, καὶ λέγειν, [8] ὡς εἰς οἰκείαν αὐτῦ γυναῖκα, καὶ

2. ὡς bene habet, idem valens atque ὅτι. *mentitus eum interfuisse.* nomen a se confictum edit, ac si is rei gestae interfuisset. πλασάμενος idem est, atque ὃ αὐτὸς ἐπλάσατο. REISKE.

3. ἀνθρώπυ] τ' ἀνθρώπυ. MARKLAND.

4. ἐφ' ᾧ] Vel ὑφ' ᾧ. BRODAEVS. Credo hoc praeter mentem viro doctissimo excidisse, eumque dictasse potius iuxta cum *Wolfio* ὑφ' ὑμῶν. TAYLOR.

5. ἡμῶν] F. delendum, vtpote repetitum ex praecedenti voce. MARKLAND.

6. ἡμῶν vncis inclusi vt superuacaneum et delendum. REISKE.

7. τῦτον] Insinuauit hoc *Wolfius* noster, verum minima necessitate adductus. TAYLOR.

8. ὡς εἰς οἰκείαν αὐτῦ] Vtrum vxorem eius, an co-

[9] καὶ αἰχμάλωτον γεγενημένην πεπαρῴνηκας, πεν- 3.
τακοσίας μὲν ἤδη δραχμὰς ὑπισχνεῖτο αὐτῷ δώ-
σειν, πεντακοσίας δ' ἑτέρας, ἐπειδὰν καταμαρτυ-
ρήσῃ. ὁ δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο, ὡς αὐτὸς διηγεῖτο,
ὅτι τῆς μὲν φυγῆς, καὶ τῆς παρούσης ἀπορίας ἐ-
αυτῷ ἐ κακῶς, ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἄριστα σοχάζοιτο·
τῷ δὲ τρόπῳ πλεῖσον εἴη διημαρτηκώς. ἐδὲν γὰρ ἂν
τοιοῦτο πρᾶξαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸν Αριστο- 6.
φάνην μαρτυροῦντα παρέξομαι. κάλει μοι Αριστοφά-
νην Ολύνθιον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀνάγινωσκε, καὶ
τοὺς ἀκηκοότας αὐτῷ, καὶ πρὸς ἐμὲ ἀγγείλαντας,
Δέρκυλον Αὐτοκλέους Αγνούσιον, καὶ Αριστείδην Εὐ- 9.
φιλήτῳ [10] Κηφισιέα. [11] „Μαρτυρίαι.„ Τῶν μὲν
μαρτύρων διομνυμένων, καὶ μαρτυρόντων ἀκούετε,
τὰς δ' ἀνοσίους τῶν λόγων ταύτας τέχνας, ἃς ἔ-
τος πρὸς τοὺς νέους ἐπαγγέλλεται, [12] καὶ κέχρη-
ται

gnatam mulierem? WOLFIUS. αὐτῷ. MARKLAND.

9. aut plane delendum eſt καὶ, aut poſt γυναῖκα addendum ἐλευθέραν aut εὐγενῆ. REISKE.

10. Κηφισέα Editi] Scribendum Κηφισιέα. Nam nomen Demi, a quo hoc gentile deducitur, eſt Κηφισία Erechtheidis tribus, a quo fit Κηφισιεὺς, vt Antipho et alii innumeri. PALMER.

11. μαρτυρία] dedi μαρτυρίαι. Sunt enim duo minimum teſtimonia, alterum Ariſtophanis de Demoſthenis verſutia et immanitate, alterum reliquorum de Ariſtophanis auctoritate, iſta portentoſa de Demoſthene ad ſe narrantis. REISKE.

12. καὶ κέχρηται] καὶ οἷς κέχρηται. SCALIG. In Codd. *Coisl.* et *Regg.* 2. deſunt voces καὶ κέχρηται. TAYL.

ταῦ [13] νυνὶ κατ' ἐμοῦ, ἆρα μέμνησθε, ὡς ἐπιδα-
12. κρύσας, καὶ τὴν Εὐκλείδα κατοδυράμενος, καὶ [14] Σά-
τυρον τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν προσεπαινέσας, [15] ὅτι
ξένης τινὰς αὐτῷ αἰχμαλώτους, σκάπτοντας ἐν
τῷ Φιλίππου ἀμπελουργείῳ, [16] καὶ δεδεμένους, [17] πα-
15. ρὰ τὸν πότον ἐξητήσατο παρὰ τοῦ Φιλίππου, ταῦθ' ὑποθεὶς, ἐπεῖπεν, ἐντεινάμενος ταύτην τὴν ὀξεῖαν, καὶ [18] ἀνοσίαν φωνήν· ὡς [19] δεινὸν εἴη, εἰ ὁ μὲν τὰς Καρίωνας, καὶ Ξανθίας ὑποκρινόμενος, ἔτως εὐγενὴς,

13. καὶ κέχρηται] pro καὶ οἷς κέχρηται. vel καὶ κέχρηται αὐταῖς. figura in libris graecorum et latinorum vbique obuia. grammaticis Zeugma, aut ſyllepſis vſurpatur. REISKE.

14. Σάτυρον] Conſule *Demoſth. περὶ παραπρεσβ.* et *Diodorum Sic.* l. 15. BRODAEVS.

15. ὅτι ξένης] Nec hoc eſt in *Demoſthene*, ſed filiae Apollophanis Pydnaei. Cuius quidem mentiendi licentia vix eum ſinit bonum virum exiſtimari, vtcunque ſit *Alpha Palliatorum*. Nec ſine cauſa Aeſchines τὰς τῶν λόγων αὐτοῦ τέχνας ἀνοσίας vocat, ſiquidem tam vere haec dicit, quam veriſimiliter. WOLFIVS. Vid. *Harpocr.* v. Ὅτι ξένης.

16. malim καὶ abeſſe. σκάπτοντας δεδεμένους eſt σκάπτοντας ἐν δεσμοῖς, *fodientes in catenis*. REISKE.

17. παρὰ τὸν πότον lege. Et [l. 11.] pro Ξενόδοκος Demoſthenes habet Xenophrona Melobii Athenienſis tyranni F. WOLFIVS. πότον ſimiliter *Brodaeus*, *Harpocr.* et MSS. *Bern.* et *Pariſienſes*. τόπον *Aldus*. TAYL.

18. ἀνοσίαν] F. ἀνόσιον, vt modo pag. 295. l. vlt. τὰς ἀνοσίας τῶν λόγων — τέχνας. Et in *Timarch.* p. 45. l. 17. ἡ δὲ βδελυρὰ Φύσις καὶ ἀνόσιος. MARKLAND.

19. δεινὸν] δεινὸν εἴη cum *Scaligero* MS. *Reg.* 2. T.

νὴς, καὶ μεγαλόψυχός [20] γέγειτο, ἐγὼ δ' ὁ τῆς μεγίστης πόλεως σύμβουλος; [21] ὁ τὰς μυρίας Ἀρκάδων νεθετῶν, ὃ καταίσχοιμι τὴν ὕβριν, ἀλλὰ παραθερμανθεὶς, ὅθ' ἡμᾶς εἰσία [22] Ξενόδοκος, τῶν ἑταίρων τις τῶν Φιλίππου, ἔλκοιμι τῶν τριχῶν, καὶ λαβὼν ῥυτῆρα μάστιγοῖμι τὴν αἰσχμάλωτον γυναῖκα; ἐκεῖν εἰ ὑμεῖς αὐτῷ ἐπιστεύσατε, ἢ Ἀριστοφάνης μου συγκατεψεύσατο, ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις ἀδίκως ἀπωλόμην ἄν. ἐάσετε δῆν [23, 24] αὐτὸν τοιοῦτον αὐτῷ προσ-

18.

21.

20. γε] Dele ocioſam iſtam particulam, quae ortum debuit incuriae ſcribentis, et proximitati vocis γέγοντα. Delet mecum Cod. *Mead.* TAYLOR.

21. ὁ τὰς μυρίας Ἀρκάδων] ὁ τὰς μυρίας τῆς Ἀρκαδίας ἄρχοντας. BRODAEVS, exponenti, non emendanti, ſimilis. T.

22. Ξενόδοκος] Xenophron hic vocatur a *Demoſthene* παραπρεσβ. p. 181. Vnde ſcribendum hic videtur ξενόδοχος, litera minori, vt ſit Appellatiuum, non Proprium, nomen. MARKLAND.

23. τοιοῦτον προσρόπαιον] F. A. τοιοῦτον ἐμοῦ προσρόπαιον, quia ſequitur, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. WOLF.

Harpocrationi emendando, qui perperam deſcripſit hunc locum *Aeſchinis*, vterque operam impendit, et *Meurſius Attic. Lect.* IV. 16. et *Valeſ.* pag. 164. *Not. ad Harpocrat.* Quorum hic infelicem illam *Wolfii* coniecturam improbat, et, ſi quid ſupplendum iudicauerint eruditi, ἑαυτοῦ προσρόπαιον potius fuiſſe auguratur, quam ἐμοῦ. Mentem ſuam de ea re ibidem explicat. TAYLOR.

24. In antiquis libris, Aldina et Steph. codicibusque mſtis, ſolummodo τοιοῦτον προσρόπαιον legitur ſine ἐμοῦ, quod Wolf pone τοιοῦτον, de ſuo addiderat. De-

προστρόπαιον, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως, [25.] [26] ὥστε ἐν ὑμῖν ἀναιρέφεσθαι; καὶ τὴν μὲν ἐκκλησίαν καθαί-
24. ρετε, ἐν δὲ τοῖς ψηφίσμασι διὰ τοῦτο τὰς εὐχὰς ποιήσεσθε; καὶ [27] στρατιὰν, ἢ πεζὴν, ἢ ναυτικὴν, ἐκπέμψετε; καὶ μὴν ὅγε Ησίοδος λέγει·

X 2 Πολλά-

siderari aliquid in iſta vulgata, dubio vacat, ob inſequens ἃ γὰρ δὴ τῆς πόλεως. Neque ego Wolfiano iſto inuento ἐμῷ offendar; dummodo codicum auctoritate fulciatur. In Reg. 1. et ſcholio codici Harleiano h. l. adſcripto (quod ſcholium infra in libello lectionum variantium exhibebo) loco Wolfiani ἐμῷ legitur αὐτῷ et ἑαυτῷ. quod recepi, hac ſententia. Facinorum et ſcelerum ab ipſo commiſſorum poenas capite ipſe ſuo luat, fiat ipſe ſibi ſuimet piaculum. Alias haud alienus ſim a ſuſpicione, Aeſchinem ſic reliquiſſe ἐάσετε ἂν τὸν τῶν τοιούτων προστρόπαιον. *hominem dignum, qui piaculum ſit eorum omnium, qui ipſi ſint ſceleroſitate ſimiles.* In vulgata aut αὐτὸν cum ſimplici τὸν articulo eſt mutandum, aut ſeruato iſto, αὐτὸν puta, addendum ante aut poſt προστρόπαιον erit ὄντα. REISKE.

25. ὥστε] Abeſſe potuit, et, opinior, debuit: natum ex praecedentibus et ſubſequentibus literis. MARKLAND.

26. ὥστε a Marklando damnatum mihi ſic ſatis probatur, vt ſeruandum arbitrer. Nam ἐάσετε poteſt pro ἀζήμιον καὶ ἀθῷον ἀφήσετε accipi. REISKE.

27. Sententia eſt, patieminine hunc hominem tot et tantis, tam atrocibus obſitum criminibus, prorſus piacularem, decreta condere, quibus aut ſupplicationes decernantur pro rep. et rebus aut gerendis aut geſtis proſpere, copiaeque pedeſtres et nauales ad bella terra marique gerenda emittantur, quae res ſine

[28]Πολλάκι τοι ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς
[29]ἀπηύρα,

Ὅσκεν ἀλιτραίνῃ, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται. 27.

ἓν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις εἰπεῖν ἔτι βέλομαι. [30]εἰ γάρ πᾳ τίς ἐσι κακία κατ' ἀνθρώπους, ἂν μὴ πρωτεύοντα περὶ ταύτην ἀποδείξω Δημοσθένην, θανάτᾳ τιμῶμαι. Ἀλλ', οἶμαι, πολλὰ καὶ χαλεπὰ παρακολουθεῖ τῷ κρινομένῳ, καὶ μεταπαλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ κίνδυνος ἐπὶ τὸ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας λόγου, καὶ διαλογισμὸν παρίσησι, μή τι παραλίπῃ τῶν κατηγορημένων. ὥσε ἅμα μὲν ὑμᾶς, ἅμα δὲ ἐμαυτὸν εἰς ἀνάμνησιν τῶν κατηγορημένων 30. 33.
ἀγαγεῖν βέλομαι. σκοπεῖτε γὰρ δὴ καθ' ἕκασον, ὦ Ἀθηναῖοι. ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κρίνομαι, ἢ ποῖον νόμον λύσας, ἢ ποῖον γενέσθαι κωλύσας, ἢ τίνας ὑπὲρ τῆς πόλεως συνθήκας ποιησάμενος, ἢ τί τῶν δεδογμένων περὶ τῆς εἰρήνης ἀπαλείψας, [31]ἢ 36.
τί τῶν

deorum auſpiciis ſuſcipi gerique bono cum ſucceſſu nequeunt. REISKE.

28. Πολλάκι] γρ. Πολλάκι καὶ, et ἐπαυρεῖ, et ὅσις ἀλιτραίνει. STEPH. Credo, in *Heſiodi* Codd. MStis. *Aldus* hic dedit ἀπεῦρα, quod pariter correxit *Mor.* et *Bern.* TAYLOR.

29. ἀπηύρα] In emendatis Codd. ἐπαυρεῖ reperitur. BRODAEVS.

Απαυράω eſt Thema. WOLFIVS.

30. εἰ γάρ] interponi velim μέν. alius quidem ſic dixiſſet. Sed hoc leue eſt. REISKE.

31. ἢ τί τῶν δοξάντων ὑμῖν προσγράψας] F. τῶν μὴ δοξάντων ὑ. π. *aut quibus, quae vobis adprobata non fue-*

32.33 τί τῶν μὴ δοξάντων ὑμῖν προσγράψας; ἐκ
ἤρεσκέ τισι τῶν ῥητόρων ἡ εἰρήνη; ἔπειτα δὲ τότε
ἀντιλέγειν αὐτὸς ἐχρῆν, 34 ἀλλὰ μὴ νῦν ἐμὲ κρί-
νειν; ἐπλήτθην τινὲς ἐκ τῦ πολέμυ ἀπὸ τῶν ὑμετέ-
39. ρων εἰσφορῶν, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων, νῦν δὲ
35 πέπαυνται; εἰρήνη γὰρ ἀργίαν δὲ τρέφει. ἔπειτα
οἱ μὲν ἐκ ἀδικέμενοι, ἀλλ' ἀδικῶντες τὴν πόλιν, τι-
μωρήσονται τὸν προσάνταν τῆς εἰρήνης, οἱ δ' ὠφε-
42. λέμενοι, τὰς χρησίμυς εἰς τὰ κοινὰ 36 γινομένας ἐγ-
καταλείψετε; Συνῆδον 37 γὰρ τὰς παιδὰς Φιλίπ-
πῳ, κατεσκαμμένων τῶν ἐν Φωκεῦσι πόλεων, ὡς
φησιν ὁ κατήγορος. καὶ ποίῳ τεκμηρίῳ δύναιτ' ἄν

runt, adſcriptis. Poſſit et παραγράψας legi, vt ſignificet παραβάς. WOLFIVS.

32. τῶν δοξάντων] τῶν μὴ δοξάντων. *Brodaeus, Markland. Reg.* 2. οὐ δοξάντων *Bern.* TAYLOR.

33. τῶν δοξάντων] interpoſui μὴ. REISKE.

34. ἀλλὰ μὴ νῦν] Negatio videtur redundare. WOLF.

35. πέπαυνται] M. πέπαυνται, S. οἱ ῥήτορες πλατῦνέκ τῦ πολέμυ. Et [l. antepen.] συνῆδον δέ. WOLF's. Vbi Editi γάρ.

menda πέπαυνται. BRODAEVS. Ita *Regg.* 2. 3. LOR. Scil. πλατῦντες.

36. γινομένας] F. γενομένους, vt προσάντα. MARKLANDVS.

37. συνῆδον γὰρ τὰς π.] bene habet. nouam orditur criminationem mox diluendam. γὰρ latinorum *nempe, nimirum* eſt. Sexcenties ita vſurpatum et reperit, et ipſe reddidit Wolfius, nil offenſus, hic reprehendit et cum δὲ mutauit, non ſolum nulla de cauſa, ſed etiam cum elegantiae detrimento. Ego vero γὰρ reuocaui. REISKE.

τις σαφῶς τοῦτο ἐπιδεῖξαι; ἐκλήθην μὲν γὰρ ἐπὶ τὰ ξένια μετὰ τῶν συμπρέσβεων· ἦσαν δ' οἱ κλη- 50. 1.
τοὶ, καὶ συνδειπνοῦντες, σὺν ταῖς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις, ἐκ ἐλάττους ἢ διακόσιοι. ἐν δὲ [38] τούτοις, ὡς ἔοικεν, ἐγὼ διαφανὴς ἦν, ἐχ ὑποσιγῶν, ἀλλὰ συναύδων, ὥς φησι Δημοσθένης, ἔτ' αὐτὸς παρὼν, 3.
ἔτε τῶν ἐκεῖ παρόντων ἐδένα παρασχόμενος μάρτυρα. [39] καὶ τῳγε δῆλος ἦν, εἰ μή γε, ὥσπερ ἐν τοῖς χορεῖς, προῆδον; ἐκοῦν εἰ μὲν ἐσίγων, ψευδῆ μὲ κατηγορεῖς· εἰ δὲ [40] ὀρθῆς ἡμῖν τῆς πατρίδος ἕσης, καὶ τῶν πολιτῶν κοινῇ μηδὲν ἀτυχέντων, συνῆδον 6.
μετὰ τῶν ἄλλων συμπρέσβεων τὸν παιᾶνα, ἡνίκα ὁ θεὸς μὲν ἐτιμᾶτο, Ἀθηναῖοι δὲ μηδὲν ἠδόξουν, εὐσέβειν, ἀλλ' ἐκ ἠδίκουν, καὶ δικαίως ἂν σωζοίμην. ἔπειτα ἐγὼ μὲν διὰ ταῦτα [41] ἀνηλέητός τις εἰμὶ ἄνθρω-

38. τούτοις non magnopere quidem offendit, malim tamen, vt conuenientius, τοσούτοις, *in tanta hominum multitudine insignis et prae aliis conspicuus eram.* REISKE.

39. καὶ τῷγε δῆλος ἦν;] *At quo argumento, quibusve indiciis notus eram?* BRODAEVS.

καὶ τῷγε δῆλος ἦν] *Et quis me nosse potuit?* Wolfius. Potius, *Et qua re innotuit me hoc feciſſe? Qua re conſpicuus fui?* Sic *Demoſth.* π. παραπρεσβ. p. 135. τῷ τοῦτο δῆλον; vbi recte Wolfius, *vnde hoc perſpicitur?* MARKLAND.

40. ὀρθῆς] *incolumi.* Recte. Vide *Suid.* in v. qui hunc locum laudat et interpretatur. TAYLOR.

41. ἀνηλέητος] μηδενὸς ἐλέου ἄξιος. Apud *Homerum* eſt ἀνήλεόν ἐσί σοι ἦτορ. WOLFIVS.

9. ἄνθρωπος, σὺ δὲ εὐσεβὴς, ὁ τῶν συσπόνδων, καὶ συσσίτων κατήγορος; Ὠνείδισας δέ μοι καὶ [42] πολιτειας ἐμπληξίαν, εἰ πεπρεσβευκὼς [44] πρὸς Φίλιππον πρότερον, παρεκάλεν ἐπ' ἐκεῖνον τὰς Ελληνας. καίτοι ταύτην, εἰ βέλει, τὴν κατηγορίαν,
12. καὶ τῶν ἄλλων Αθηναίων δημοσίᾳ κατηγορήσεις. ἐπολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις· καὶ [45] μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις συμφορὰν τοῖς αὐτοῖς ἐβοηθεῖτε. κατηγάγετε εἰς τὴν πατρίδα φεύγοντας Θηβαίους· καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε ἐν Μαντινείᾳ. ἐπολεμήσα-
15. τε Ερετριεῦσι, καὶ Θεμίσωνι· καὶ πάλιν ἐσώσατε. καὶ μυρίοις ἄλλοις ἤδη τῶν Ελλήνων ἔτω κέχρησθε. τοῖς γὰρ καιροῖς συμπεριφέρεσθαι ἀνάγκη πρὸς τὸ κρατίστον, καὶ τὸν ἄνδρα, καὶ τὴν πόλιν. τὸν δὲ ἀ-
18. γαθὸν σύμβουλον τί χρὴ ποιεῖν; ἐ τῇ πόλει πρὸς

Nota diuersitatem lectionis in Cod. *Bern.* ἀνηλεὴς, et ἀνελέητος, et ἀνίλεως, et denique ἀνελεήμων. TAYLOR.

42. πολιτείας ἐμπληξίαν] Εμπλήκτους *Hesychius* interpretatur non tantum μεμηνότας, sed etiam εὐμεταθέτους, vt ἐμπληξία significet ἄλογον et ἐμπαθῆ μεταβολὴν, ἣ πολιτείαν ἀσαθῆ καὶ ἐκ ὁμαλογουμένην ἑαυτῇ. WOLFIUS.

44. πρὸς Φίλιππον πρότερον παρεκάλουν] Ita distinguendum docet Historia, πρὸς Φίλιππον, πρότερον παρεκάλουν κ. τ. λ. IVRIN.

45. μετὰ τὴν] Restitue cum Codd. *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* καὶ μετὰ τήν. Vti in sequentibus recte dicitur, κατηγάγετε — Θηβαίους· καὶ πάλιν τούτοις ἐμάχεσθε. Et, ἐπολεμήσατε Ερετριεῦσι — καὶ πάλιν ἐσώσατε. TAYLOR.

τὸ παρὸν τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν; τὸν δὲ πονηρὸν κατήγορον, τί χρὴ [46] λέγειν; ὃ τὸς καιρὸς ἀποκρυπτόμενον, τῆς πράξεως κατηγορεῖν; τὸν δὲ ἐκ φύσεως προδότην πῶς χρὴ [47] θεωρεῖν; ἆρά γε ὀχ ὡς σὺ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ πιστεύσασι κέχρησαι, λόγους εἰς δικαστήρια γράφοντα μισθῷ, τούτους ἐκφέρειν τοῖς ἀντιδίκοις; ἔγραψας λόγον Φορμίωνι τῷ τραπεζίτῃ, χρήματα λαβών· τοῦτον ἐξήνεγκας Ἀπολλοδώρῳ τῷ περὶ [48] τὸ σώματος κρίνοντι Φορμίωνα. εἰσῆλθες εἰς εὐδαιμονοῦσαν οἰκίαν τὴν Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου· ταύτην ἀπώλεσας. πρᾶγμα βες τρία τάλαντα παρ' Ἀριστάρχου [49] φεύγοντος· τοῦτον 21. 24.

46. τί χρὴ λέγειν] post haec verba deesse videtur ποιεῖν. *quid facere malum accusatorem dicendum est.* REISK.

47. θεωρεῖν — ἐκφέρειν] impedita et dura constructio. Sententia quidem plana, verum elocutio contorta et abhorrens. τὸν προδότην πῶς χρὴ θεωρεῖν. *Proditorem quomodo spectare oportet?* h. e. quibus indiciis deprehendere atque noscitare. Ad hanc responsionem quis sic respondeat? ἐκφέρειν τοὺς λόγους. apta haec et cohaerentia non sunt. Sed sunt, interdum in oratione Aeschinis salebrae, quas facere non possumus, quin reliquamus. Venit tamen aliquando in mentem haec molliendi saltim et complanandi scabra huius loci ratio. ἆρά γε ὀχ ὡς σὺ — λόγους εἰς δικαστήρια γράφων μισθοῦ, τούτους ἐκφέρει in tertia persona singularis numeri. Annon proditor effert orationes, h. e. praeuaricatur, quomodo tu amicis tuis vsus es. vt inter se cohaereant ἆρα ὀχ ὁ προδότης ἐκφέρει. REISKE.

48. περὶ τοῦ σώματος] Sitne liber, an seruilis conditionis. REISKE.

49. φεύγοντος] non sensu forensi, quo defenso-

τον

τον τὰ τῆς Φυγῆς ἐφόδια ἀπεξέρησας, ἐκ αἰσχυνθεὶς τὴν Φήμην, ἣν προσεποιήσω ζηλωτὴς εἶναι τῆς
27. ἡλικίας τῆ μειρακίῳ. ὁ γὰρ [50] δὴ τῇ γε ἀληθείᾳ. ὁ γὰρ προσδέχεται δίκαιος ἔρως πονηρίαν. [51] ταῦτ' ἐστὶν ὁ προδότης, καὶ τὰ τότοις ὅμοια. Ἐμνήσθη δέ πω περὶ τῆς στρατείας, καὶ τὸν καλὸν στρατιώτην ἐμὲ ὠνόμασεν· ἐγὼ δὲ ἐκ ἕνεκα τῆς τούτου
30. βλασφημίας, ἀλλὰ τῶ παρόντας κινδύνω προνοούμενος, καὶ περὶ τότων ἀνεπίφθονον λέγειν εἶναί μοι νομίζω. πῶ γὰρ, ἢ πότε [52. 53] αὐτῶν, ἢ πρὸς τίνας, παραλιπὼν τήνδε τὴν ἡμέραν, μνησθήσομαι; ἐκ παίδων μὲν γὰρ ἀπαλλαγεὶς, [54] περίπο-
33. λος τῆς χώρας ταύτης ἐγενόμην δύο ἔτη, καὶ τούτων ὑμῖν τὸς συνεφήβος, καὶ [55] τὸς συναίρχοντας.

X 5 ἡμῶν

rem cauſae ſuae ſignificat, ſed eum, qui ſolum vertit, patria exceſſit. REISKE.

50. poſt δὴ deeſſe videtur ἦς vel ἦσθα, *non enim eras tempore.* REISKE.

51. τοῦτ' ἐστὶν] imo vero ταῦτ' ἐστὶν, ob inſequens τούτοις. Coniecturam confirmat Chryſoc. REISKE.

52. αὐτῶν] Lego αὖτως. BRODAEVS.

53. αὐτῶν] rerum a me fortiter et praeclare geſtarum in bellis. REISKE.

54. περίπολος — δύο ἔτη] Diſputationem bene longam de hoc loco inſtituit *Mauſſacus ad Harpocr.* in v. Eundem porro Lexicographum conſule in v. Νεμέα Χαράδρα, in Επώνυμοι, et Στρατεία ἐν τοῖς Επωνύμοις, *Petit. Comment. ad. LL. Attic.* p. 654. Nou. Edit. et praecipue ornatiſſimum *Corſinium* in *Faſtis Atticis* Diſſert. XI. §. 5. TAYLOR.

55. καὶ τοὺς συναίρχοντας] τίνα; τῷ Αἰσχίνῃ, ἢ τοῖς

56 ἡμῶν μάρτυρας παρέξομαι. πρώτην δ' ἐξελθὼν
57.58.59 ςρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην, καὶ συμπα-
δικαςαῖς; Mox lego, ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. WOLFIVS.

56. ἡμῶν] communes tribunos et magiſtros noſtros, qui tum commilitones eramus, cohortis noſtrae in praefectura collegas. REISKE.

57. ςρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι.] Τὰ μέρη non puto loci nomen eſſe: neque ſatis ſcio, an *vicaria expeditio* recte vertatur, cum per vices alii aliis ſuccedunt, vt ſequitur, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους. WOLF.

58. Quod ſit ςρατεία ἐν τοῖς μέρεσι, non cuiuis tam notum eſt. Olim putaueram quandam expeditionem ſic nominatam fuiſſe, et intelligebam de ea ad Phliuntem, de qua ſtatim loquitur: at eius appellationis rationem excogitare incaſſum laborabam. Poſtea vero ex *Suida* aliquantum lucis affulſit, vnde deprehendi fuiſſe corpus quoddam militiae, quod componebant Tirones, qui nuper exceſſerant aetatem τῶν περιπόλων. Sic enim ille Grammaticus in v. Τερθρεία. Καὶ τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην, οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους, μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, ςρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης, διὸ τὴν ςρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Haec *Suidas*. Quae amplecti neceſſe eſt, cum nihil alibi inueniatur, et mirum eſt certe tam raram eius rei apud auctores factam fuiſſe mentionem. PALMER.

59. τὴν ἐν τοῖς μέρεσι ςρατείαν] eſt eadem militia, quae paulo poſt verſu 37. τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους appellat, cum non totus exercitus vna excedit in caſtra, ſed globi ſingulares, μέρη τῆς ὅλης ςρατιᾶς, ſibi alternis ſuccedunt, e. c. cum alii aeſtiuis peractis domum redeunt, alii exeunt in hiberna. REISKE.

[60] συμπαραπέμπων μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν, καὶ τῶν
36. Αλκιβιάδε ξένων, τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπήν,
κινδύνου συμβάντος ἡμῖν περὶ τὴν Νεμεάδα καλε-
μένην χαράδραν, ἔτως ἠγωνισάμην, ὥςε ὑπὸ τῶν
ἡγεμόνων ἐπαινεῖσθαι, καὶ τὰς ἄλλας τὰς [61] ἐκ δια-
δοχῆς ἐξόδες, [62] τὰς ἐν τοῖς ἐπωνύμοις, καὶ τοῖς
μέρεσιν

60. συμπαραπέμπων — τὴν εἰς Φλιοῦντα παραπομπήν] Παραπέμπειν est comitari et deducere aliquem. Sed qualis ista fiue deductio fiue comitatus fuerit, equidem ignoro. Nemeam locum Elidis esse, notum est vel ex fabula de Nemeaeo leone ab Hercule interfecto. Fortassis sacrificia ad Olympicam celebritatem missa deduxerunt. WOLFIVS.

61. ἐκ διαδοχῆς] *Per seriem quandam.* Demosth. *Philippic. α.* Τέτων δὲ Αθηναίους φημὶ δεῖν εἶναι πεντακοσίους, ἐξ ἧς ἄν τινος ὑμῖν ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῇ, χρόνον τακτὸν στρατευομένους, μὴ μακρὸν τοῦτον, ἀλλ' ὅσον ἂν δοκῇ καλῶς ἔχειν ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις. Rursus *c. Mid.* μετεπέμπετο τοὺς ἐξ Αργούρας ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχήν. RHODAEVS.

62. τὰς ἐν τοῖς Επωνύμοις] *quae pro Eponymorum statuis conscriptae essent.* Demosth. *c. Timocrat.* Aut τὰς ἐν τοῖς Επωνύμοις, τὰς κατὰ τὰς φυλὰς, quae per vices ad bellum proficiscebantur. RHODAEVS.

Fortasse, cum ante statuas Heroum delectus habebantur. WOLFIVS.

Gratias quam maximas *Harpocrationi* Lexicographo, qui locum *Aristotelis* ex Athenienſium Rep. nobis servauit, ex quo intelligere possumus, quid fuerit στρατεία ἐν τοῖς Επωνύμοις, et qui fuerint isti Επώνυμοι. Nam hic solus *Aeschinis* locus de iis mentionem fecit, praeter illum *Aristotelis* librum, qui non exstat. Sic igitur Harpocratio: Τίς ἦν ἐν τοῖς Επωνύμοις στρατεία,

μέρεσιν ἐξῆλθον, καὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην 39.
συνεμαχεσάμην ἐκ αἰσχρῶς, ἀλλ' ἀναξίως τῆς πόλεως. καὶ τὰς εἰς Εὔβοιαν στρατείας ἐστρατευσάμην, καὶ [63] τὴν ἐν Ταμύναις μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις ἕτως ἐκινδύνευσα, ὥστε κἀκεῖ στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, καὶ δεῦρο ἥκων πάλιν ὑπὸ τοῦ δή- 42.
μου, τήν τε νίκην τῆς πόλεως [64] ἀπαγγείλας, καὶ

Τεμε-

δεδήλωκεν Αριστοτέλης ἐν Αθηναίων πολιτείᾳ, λέγων· Εἰσὶ γὰρ Επώνυμοι δέκα ἐκ τῶν φυλῶν, δύο καὶ τετταράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ, τε Αρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ ὁ Επώνυμος, ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα. Χρῶνται δὲ τοῖς Επωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφουσι, ἀπὸ τινὸς Αρχοντος Επωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι. Ergo στρατεία ἐν τοῖς Επωνύμοις dicebatur ea, quae iam computabatur viro vtiliter in numerum annorum 42, quibus ex lege tenebatur militare, et sic opponebatur τῇ στρατείᾳ τῇ ἐν τοῖς μέρεσι, et τῶν περιπόλων, et ideo eas coniungit *Aeschines*, vt omne genus militiae comprehendat. Eponymi igitur Archontes erant vnicuique viro XLII. anni ab anno XVIII. vsque ad LX. PALMER.

63. τὴν ἐν Ταμύναις μάχην] Euboeae locum esse apparet. *Stephanus* habet τὴν Ταμύναν, καὶ τὰς Ταμύνας, indeque format Ταμυνέα καὶ Ταμυναῖον: et Eretrienfis agri oppidum esse dicit. WOLFIVS.

64. ἐπαγγείλας καὶ T.] F. ἀπαγγείλας, Τεμενίδῃ, omissa coniunctione. Et [l. 17.] καὶ κάλει τὸν Τεμενίδην. WOLFIVS. *Ald.* μενίτην.

65. [66] Τεμενίδῃ τῷ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου, καὶ συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον, οἷος ἦν, ἀπαγγεί-
51. λαντος. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω λάβε μοι τοῦτο τὸ ψήφισμα, καὶ κάλει τὸν Τεμενίδην, καὶ τὰς συνεστρατευμένας μοι τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατείας, καὶ [67] Φωκίωνα τὸν στρατηγὸν, [68] μήπω συνήγορον, ἂν μὴ

65. Τεμενίδου] Deleuit *Wolfius* coniunctionem καὶ, quae erat ante hanc vocem. Ego vtramque tam hanc, tam alteram, quae proxime sequitur, deleo, et totum hunc locum ita restitui volo; *τήν τε νίκην τῆς πόλεως ἀπήγγειλα, Τεμενίδου, τῷ τῆς Πανδιονίδος ταξιάρχου, συμπρεσβεύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ, καὶ τὰ περὶ τὸν γενόμενον κίνδυνον. οἷος ἦν, ἀπαγγείλαντος.* TAYLOR.

66. *ἀπαγγείλας — ἀπαγγείλαντος*] bene habet. Nihil hic quidem loci est vitiosum. Dura quidem et inconueniens haec est vsurpandorum participiorum ratio, ad viuum si reseces; sed dandum est hoc mori Graecorum, qui participialibus constructionibus delectabantur, vt aures sensusque nostri earum etiam insolentiae atque duritiei, quae saepe est, aut nobis saltim esse videtur, insuescant. Idem est ac si dixisset. *τότε, ὅτε ἀπηγγέλλομεν ἡμεῖς τὴν νίκην, ἐγώ τε καὶ Τεμενίδης, ὁ συμπρεσβεύσας ἐμοὶ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου, tum temporis, quum ego et Temenides, publica auctoritate e castris missi, vt legati exercitus ad remp., nunciaremus victoriam.* REISKE.

67. *Φωκίωνα*] Phocionis aduocati non meminit Demosthenes. WOLFIVS.

68. *μήπω συνήγορον*] Phocio mihi testabitur nunc, personam testis solummodo gerens, nondum aduocati, quam paulo post susciperet gerendam. Colligitur enim

τὰς συμπρέσβεις, εἰρήνην ἔτη τριάκοντα ἠγάγομεν, [76] ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἦρε. [77] χίλια μὲν γὰρ 24.
τάλαντα ἀνηνέγκαμεν νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἑκατὸν δὲ τριήρεις ἑτέρας ἐναυπηγησάμεθα, καὶ νεωσοίκους ᾠκοδομήσαμεν, χιλίας δὲ καὶ διακοσίας ἱππέας κατεστήσαμεν, καὶ τοξότας [78] ἑτέρους τοσούτους, καὶ τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ νότιον ἐτειχίσθη, καὶ 27.
τὸν δῆμον ἁδεὶς ἐνεχείρησε καταλῦσαι. πάλιν δὲ εἰς πόλεμον [79] διὰ Μεγαρέας πεισθέντες καταστῆναι, καὶ τὴν χώραν [80. 81] νεμεθῆναι προέμενοι, καὶ πολλῶν

76. ἢ] ἢ erat ab *Aldo*: correctum autem a *Brodaeo*, *Stephano*, et *Bery*. Id quod *Wolfium* video voluisse, si operae siuissent Typographicae. TAYLOR.

77. χίλια] δισχίλια. SCALIGER.

78. ἑτέρους τοσούτους] Πότερον τριακοσίους ἢ ἑξακοσίους? Apud *Isocratem* in *Panegyrico*, πεντεκαίδεκα μηνῶν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν ἀπεστέρησεν. Postea sequitur: τὴν μὲν γὰρ μετ' Ἀγησιλάου στρατιὰν, ὀκτὼ μῆνας ταῖς ἑαυτῶν δαπάναις διέθρεψαν· τοὺς δ' ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεύσαντας, ἑτέρου τοσούτου χρόνου τὸν μισθὸν ἀπεστέρησαν. Vnde apparet, ἑτέρους τοσούτους duplum significare numerum, δὶς τοσούτους. Etsi hoc non est perpetuum. WOLFIVS.

79. διὰ Μεγαρέας] F. πρὸς. WOLFIVS. διὰ Andocides l. c. MARKLAND.

80. νεμεθῆναι] F. τιμηθῆναι. Fortasse tum, cum Archidamus Atticam inuasit. WOLFIVS. Ita *Andocides*.

81. νεμεθῆναι] tametsi paulo insolentius est vsurpatum, videtur tamen haud ideo sollicitandum esse. Est pro κατανεμεθῆναι, καταβρωθῆναι, ab hominibus, a bestiis et a flammis deuorari. Tutius vtique visum est veterem lectionem reuocari, pro τιμηθῆναι, quod Wolf ei substituerat. REISKE.

λῶν ἀγαθῶν στερηθέντες, εἰρήνης ἐδεήθημεν, καὶ
30. ἐποιησάμεθα διὰ Νικίᾳ τῷ Νικηράτου. καὶ πάλιν ἐν
τῷ χρόνῳ τούτῳ [82] ἑπτακισχίλια τάλαντα ἀνηνέγ-
καμεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν διὰ τὴν εἰρήνην ταύτην,
τριήρεις δ' ἐκτησάμεθα πλωΐμους καὶ ἐντελεῖς οὐκ
ἐλάττους ἢ [83] τριακοσίας, Φόρος δ' ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν
33. προσήει πλέον, ἢ χίλια καὶ διακόσια τάλαντα, καὶ
Χερρόνησον, καὶ Νάξον, καὶ τὴν Εὔβοιαν εἴχομεν,
πλείστας δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστεί-
λαμεν, καὶ τοσαῦτα ἔχοντες τἀγαθὰ, πόλεμον
36. [84. 85] δι' Ἀργείους πρὸς Λακεδαιμονίους ἐξηνέγκαμεν,
πεισθέντες ὑπ' Ἀργείων· καὶ τελευτῶντες, ἐκ τῆς
τῶν ξηλόρων ἀψιμαχίας εἰς Φυρεὰν τῆς πόλεως, καὶ
τοὺς [86] τετρακοσίους, καὶ τοὺς ἀσεβεῖς τριάκοντα [87] ἐν-
ἐπέ-

82. ἑπτακισχίλια] vereor ne ſumma ſit nimia. Forſitan leg. ἑπτακόσια. REISKE.

83. τριακοσίας] τετρακοσίας Andocides. MARKL.

84. δι' Ἀργείους] Delendum opinor. Andocides p. 24. πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακεδαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων. MARKLAND.

85. δι' ἀργείους] bene habet, *ſuſcepimus bellum ob Argivos.* Hoc eſt, eorum in gratiam, vt eos ſeruaremus, atque tueremur, qui nos ad id faciendum precibus adduxiſſent. REISKE.

86. τετρακοσίους] τριακοσίους *Mor.* Parum recte. Porro autem iſtud ἐνεπέσαμεν minus intelligo, *Wolfii* emendationem *Brodaei*que ſimiliter corrigentis, tantundem. TAYLOR.

87. ἐνεπέσομεν lego. Et [l. 9.] τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως. WOLFIVS. et BRODAEVS.

ἐπέσαμεν [88], ἐκ εἰρήνην ποιησάμενοι, ἀλλ' ἐκ προσαγμάτων ἠναγκασμένοι. πάλιν δὲ σωφρόνως 39.
[89.90] πολιτευθέντες, καὶ [91] τῷ δήμῳ κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς, Ἀρχίνου, καὶ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου, καὶ τὸ μὴ μνησικακεῖν πρὸς ἀλλήλους ἕνεκον ἡμῖν καταστησάντων, ὅθεν σοφωτάτην πάντες τὴν πόλιν ἡγήσαντο εἶναι· κἀνταῦθα [92.93.94] ἀναφθέντος τοῦ δήμου, καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαν- 42.
τος,

88. ἐνεπέσαμεν] cur aut Taylor neget se intelligere, aut Wolf cum ἐνεπέσομεν mutandum censeat, fateor me non perspicere. Sed saepe ruit ingenium humanum vel in planissimis, idem in arduis rem praeclare gerens. REISKE.

89. πολιτευθέντες] πολιτευθέντων. SCALIGER.

90. πολιτευθέντες] Pendet hoc vocabulum, fulcro carens. Nolim tamen ideo Scaligero accedere; habebo potius pro anacolutho; qualia oratoribus multa excidunt, vltra modum pneuma, quod rhetorici vsurpant, producentibus. REISKE.

91. τοῦ δήμου κατελθόντος — προστάντων τῷ δήμου] Posteriora s. delenda, ex sententia Cl. *Marklandi*. TAYLOR.

92. ἀναφθέντος] *Plebe, quasi ab Inferis suscitata.* BRODAEVS.

93. ἀναφύντος *Mor. Coisl. Mead.* [Chrysococcas] Varia Lectio nata fortasse ex scholiolo. TAYLOR.

94. ἀναφθέντος τοῦ δήμου] vocabuli ἀναφθέντος vt paulo insolentius vsurpati duritiem molliunt addita καὶ πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἰσχύσαντος quasi per superenarrationem. Cum populus tum temporis eaque ratione veluti scintilla e cinere aut fomite reuiuiscere oppressa. REISKE.

τος, [95] ἄνθρωποι [96] παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται, καὶ τὸ νοσοῦν τῆς πόλεως ἀεὶ προσαγόμενοι, καὶ πόλεμον ἐκ πολέμου πολιτευόμενοι,
52. I. ἐν μὲν εἰρήνη [97] τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς φιλοτίμους καὶ λίαν ὀξείας ἐρεθίζοντες, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ὅπλων ἐχ ἀπτόμενοι, ἐξεταστὰὶ δὲ καὶ ἀποστολεῖς γινόμενοι, παιδο-
3. ποιέμενοι δὲ ἐξ ἑταιρῶν, ἄτιμοι δὲ ἐκ συκοφαντίας, εἰς τὰς ἐσχάτας [98] ἡμῶν κινδύνας τὴν πόλιν καθιστᾶσι, καὶ τὸ μὲν τῆς δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ τῇ κολακείᾳ θεραπεύοντες, καταλύοντες δὲ τὴν εἰρήνην, [99] ἣ ἡ δημοκρατία σώζεται, συναγωνιζόμενοι δὲ [700]. τοῖς

95. ἄνθρωποι παρέγγραπτοι] Quos hic perſtringit, illo tempore noti fuerunt: a nobis ignorari nihil refert. WOLFIVS.

96. παρέγγραπτοι γεγενημένοι πολῖται] facti ciues (ciuitatis iuribus potiti) διὰ τὸ παρεγγεγράφθαι, propterea quod clam a paucis quibusdam nebulonibus, hoc poteſtatis illegitimae ſibi ſumentibus, inſcio et invito populo, in album ciuitatis furtim ingeſti eſſent. REISKE.

97. τὰ δεινὰ τῷ λόγῳ προορώμενοι] Suſpecta mihi lectio eſt: nec tamen quicquam occurrit melius. WOLFIVS.

98. ἡμῶν] non male. dixiſſet tamen alius ἡμῖν. REISKE.

99. ἣ ἡ δημοκρατία] Interpoſui articulum ἡ. REISKE.

700. τοῖς πολεμίοις] Frigidum hoc, praeter ea, quae memini eſſe frigidiſſima! Quid enim nouum, quid magnificum, ſi *hoſtes hoſtilem* animum gererent, et Remp. aemulam peſſundarent? Tu amplectêris, cre-

πολεμίοις [1], [2] ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται· οὗτοι 6. νῦν ἐπ' ἐμὲ συσταφέντες ἥκουσι. καί φασι μὲν τὸν Φίλιππον τὴν εἰρήνην περίεσθαι, καὶ [3] προλαβεῖν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἅπαντα· ἣν δ' αὐτὸς [4] εὗρεν εἰ-

do, πολέμοις. Annon id exſpectares ab homine, qui pacis beneficia iam enumeret? Ecce autem, quam belle procedant omnia! καταλύοντες εἰρήνην, ἡ δημοκρατία σώζεται, et συναγωνιζόμενοι πολέμοις, ἐξ ὧν ὁ δῆμος καταλύεται. *ii, qui bellis operam nauant.* Ita demum ſentio voluiſſe quoque *Brodaeum.* TAYLOR.

1. τοῖς πολεμίοις] bene habet. Coniecturae Taylori, quae dudum ante Brodaei quoque fuit, haec obſtant, 1) quod, ſi orator τοῖς πολέμοις dixit, exſpectes, eum τὰς εἰρήνας quoque dicturum fuiſſe. Sed pluralis huius vocabuli εἰρήνη ab vſu abhorret. 2) dictio τοῖς τῆς πόλεως πολέμοις συναγωνίζεσθαι prorſus contrarium ei ſignificat, quod et ſententia loci ſubiicit, et iſti emendatores volunt. *opera ſua bella reip. ſuſtentare*, ſignificat iſta dictio. Sententia autem poſtulat. *Hoſtibus reip. aduerſus eam praeſto eſſe.* quae inter ſe aduerſa fronte pugnant. Poſteriùs et voluit orator, et ſubiicit vulgata, alterum iſtud nouatum ducit ad prius, quod ab oratoris conſilio reique natura plurimum diſtat. REISKE.

2. ἐξ ὧν] ſubaudi ἔργων aut τρόπων. REISKE.

3. προσλαβεῖν] προλαβεῖν lego. Et [304. 2.] καὶ τὸν μηδὲ τῶν ὅλων λόγων. Et [l. 6.] πάρεισιν ὑμῶν. Et [l. 7.] μὴ ὠφέληθε. Et [l. 8.] ζῆν ἃν ἂν προέλοιντο. Et [l. 11.] καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς αὐτά. Mox [ſc. l. prox.] γυναικείω τὴν ὀργὴν coniunge. Foeminea enim ira eſt implacabilis. WOLFIVS.

προλαβεῖν ſimiliter emendauit *Brodaeus*, *Steph.* et *Bern.* Vulgo προσλαβεῖν. TAYLOR.

4. εὗρεν] commentus eſt, excogitauit, conſiliis et

ρεν εἰρήνην αὐτῷ [5] συμφέρουσαν, ταύτην παραβε-
9. βηκέναι. ἐμὲ δ' ἀχ ὡς προσβευτὴν κρίνουσιν, ἀλλ'
ὡς ἐγγυητὴν Φιλίππου, καὶ τῆς εἰρήνης· καὶ [6.7] τὸν

 τῶν

machinationibus ſuis perfecit. Nam ſi *impetrandi* ſenſu hic vſurpatum eſſet, legeretur potius εὕρατο vel εὕρετο. Bene habet dictio εἰρήνην αὐτῷ συμφέρουσαν, pacem eam, quae expediret ipſi, rebusque et rationibus ſuis conueniret. Nemo, qui quidem poteſt, pacem facit conditionibus iis, quae ſibi minus conducant. At ſaepenumero fit, vt vel eiusmodi quoque pacta, quae alteri parti magis, quam alteri proſint, ab illo ipſo, qui vi extorſerit, violentur, oblata oportunitate plura etiam extorquendi ab iis, quorum infirmitatem ſeu rerum, ſeu conſiliorum contemnat. REIS.

5. συμφέρουσαν] Miror, ſi *talem* pacem optaret παραβῆναι. Cod. *Bern.* praefert αὐτῷ μὴ συμφέρουσαν. TAYLOR.

6. τὸν τῶν ὅλων] τὸν μηδὲ τῶν ὅλων. Wolfius. Haereo autem. Nam in iis, in Oratione ſc. Legatus dominatur maxime. Vide omnino 281. 5. Et, ſi Demoſthenes iſtius munia et officia recte deſcripſit, ab eo potiſſimum ratio erat exigenda et ὧν ἔπεισεν, et ὧν ἀπήγγειλεν. *Wolfianis* igitur Cod. *Mead.* vtique praeſtat, τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσι. Quo quidem in caſu inſinuauerit ſe ceteris Codd. τὸ, ὅλων ex ſimilitudine et vicinitate τοῦ, λόγων. Sed alia omnino res eſt. Lege enim, praeeunte aliquatenus Cod. *Bern.* καὶ τὸν τῶν λόγων μόνων κύριον, τὰς τῶν ἔργων etc. Hic autem porro τὰς τῶν ἔργων εὐθύνας ἀπαιτοῦσι. Id. *Bern.* TAYLOR.

7. καὶ τὸν τῶν ὅλων λόγων] Sic eſt in Ald. et Steph. quam lectionem reuocare, in vetuſtae primigeniae lectionis incertitudine, tutiſſimum mihi viſum fuit. Su-

τῶν ὅλων λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτῆσι. τὸν αὐτὸν δὲ ἐν μὲν τοῖς ψηφίσμασιν ἐπαινέτην ἐπιδείκνυμι, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ κατηγόρῳ κέχρημαι. δέκατος δ' αὐτὸς πρεσβεύσας, μόνος τὰς εὐθύνας δίδωμι. Καὶμοὶ μὲν οἱ συνδεησόμενοι πάρεισιν ὑμῶν· πατὴρ μὲν, οὗ τὰς τῆ γήρως ἐλπίδας μὴ [8] ἀφέλησθε, ἀδελφοὶ δὲ, οἱ διαζυγέντες ἐμῆ, ζῆν ἐκ ἂν προέλοιντο, κηδεσταὶ δὲ, καὶ ταυτὶ μὲν τὰ μικρὰ παιδία, καὶ τὰς κινδύνες ἔπω συνιέντα, ἐλεεινὰ δ', εἴ τι συμβήσεται ἡμῖν παθεῖν. ὑπὲρ ὧν ἐγὼ δέομαι, καὶ ἱκετεύω, πολλὴν πρόνοιαν

12. 15.

ſpicor lacunulam hic ſubeſſe, ſic quodammodo ſarciendam. τὸν τῶν λόγων, καὶ ὁδὲ τούτων ὅλων, κύριον eum, cuius in poteſtate verba, et ne illa quidem omnia eſſent. Seu, eum, cui liceret cauſam oratione agere, et ne illa quidem arbitraria nullisque terminis circumſcripta. Fuit quoque cum ſuſpicarer in ὅλων latere ὀλίγων aut ἐώλων, aut ψιλῶν. quae omnia ſatis bene ſententiae conueniunt. *arbitrum paucorum*, aut *frigidorum*, h. e. inanium, inefficacium, vi cogendi et exſequendi carentium, aut denique *nudorum* vel merorum *verborum*. Vtrum horum lectori iudicique meo, quicunque erit, arridebit, id ſibi habeto. Iuuat adhuc admonere, vocabulum ὅλων a codicibus Harleiano et Meadiano plane abeſſe. id quod haud miror, qui ſaepe animaduerterim vocabula haec duo λόγος et ὅλος a libraris graecis permutari. REISKE.

8. ἀφέλησθε] Ita quoque *Brodaeus* ex face *Aldina*, et proxime προέλοιντο, pro προσέλοιντο, quemadmodum etiam reſtituit *Stephanus*. Deinde, quod hic l. III. τοῖς ἐχθροῖς αὐτῆ, ille legendum arbitratur αὐτὰς, παῖδας ſc. in v. παιδία, quod non infrequens eſt. TAYL.

νοιαν ποιήσασθαι, καὶ μὴ τοῖς ἐχθροῖς [9] αὐτὲς, μηδ' ἀνάνδρῳ, καὶ γυναικείῳ ἀνθρώπῳ τὴν ὀργὴν, παραδῶναι. παρακαλῶ δὲ, καὶ ἱκετεύω, σῶσαί με
18. πρῶτον μὲν τὲς θεὲς, δεύτερον δὲ ὑμᾶς τὲς τῆς ψήφε κυρίες, οἷς ἐγὼ πρὸς ἕκαστον τῶν [10] κατηγορημένων, [11] εἰς μνήμην εἶναι τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι· καὶ δέομαι σῶσαί με, καὶ μὴ τῷ λογογράφῳ, καὶ [12. 13] Σκύθῃ, κακῷ ὄντι, παραδῶναι. ὅσοι μὲν ὑμῶν

9. αὐτὲς] Sic dedi ſecundum Chryſococcam. In Aldina, quam Stephanus ſecutus eſt, legitur αὐτῆ. Wolf de ſuo cum dediſſet αὐτὰ, Taylor id pro more ſuo reddidit. Sed praeſtat αὐτὲς, quod cum liberis patrem, fratres Aeſchinisque et vxoris, omnesque neceſſarios complectitur. REISKE.

10. ἦν] reuocaui, hoc Wolfiano expulſo, vetus εἶναι. REISKE.

11. εἰς μνήμην εἶναι] M. εἰς μνήμην οὖν τὴν ἐμὴν, ἀπολελόγημαι. WOLFIVS.

F. εἰς μνήμην γοῦν. MARKLAND.

12. Σκύθῃ κακῷ ὄντι] Potius, opinor, fuiſſet Σκύθῃ συκοφάντῃ, vt p. 305. l. 15. συκοφάντῃ βαρβάρῳ. Vel Σκύθῃ κακονοῦντι. Nam κακῷ ὄντι frigidum videtur. MARKLAND. Abeſt a *Mead*.

13. λογογράφῳ καὶ σκύθῃ κακῷ ὄντι] ſeruo, quoniam libri ſic perhibent. mallem tamen ſic legi τῷ λογογράφῳ σκύθῃ, καὶ κακῷ ὄντι. id eſt καὶ ταῦτα κακῷ ὄντι. *conſcriptori orationum forenſium, qui Scytha eſt, isque malus*, vel potius *ignauus, imbellis*. ludit in vocabulo σκύθης, genus Demoſthenis arrodens, vnaque eum Scytham, hoc eſt, ſeruum publicum appellans. Notum eſt Athenis fuiſſe numerum Scytharum, publice emtorum, arcu armatorum, ad inſectandos et ca-

πατέρες [14] εἰσὶ παίδων, ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ 21.
πολλοῦ ποιεῖσθε, [15] ἀναμνησθέντες, ὅτι [16] τὴν τῆς
σωφροσύνης παράκλησιν διὰ [17] τῆς περὶ Τίμαρχον
κρίσεως ἀναμνήσεως αὐτοὺς παρακέκληκα· [18] τοὺς δ' ἄλ-
λους ἅπαντας, οἷς ἐμαυτὸν ἄλυπον παρέσχημαι, τὴν
μὲν τύχην ἰδιώτης ὤν, καὶ τοῖς μετρίοις ὑμῶν ὅμοιος, 24.
ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μάνος τῶν ἄλλων ἐφ' ὑ-
μᾶς

piendos maleficos, et ad tumultus populares reprimendos. Hi erant homines ſcaeui, agreſtes, feroces, truculenti. talem notat hic loci Aeſchines Demoſthenem, ſed in hoc diuerſum a Scythis, Athenienſium illis ſeruis publicis, quod cum hi eſſent acres et fidentes, ad arma tractanda ſanguinemqun fundendum citi, tum Demoſthenes mollis et ignauus et pauidus armorumque reformidans eſſet. Nam hoc eſt κακὸς, aut ſi mauis, inutilis, ne ſagittarius quidem frugi, cuius ad eam operam eſſet vſus. REISKE.

14. εἰσὶ παίδων] Vel *Bern.* vel *Scaliger.* ita: ὅσοι μὲν ὑμῶν πατέρες ὄντες, παῖδας ἢ νεωτέρους ἀδελφοὺς περὶ πλείστου ποιεῖσθε, ἀναμνησθέντας κ. τ. λ. Et deinde αὐτοὺς παρακέκληκα. TAYLOR.

15. ἀναμνησθέντες] accommodauit hunc caſum praemiſſo ποιεῖσθε, nam alias ſententia poſtulabat accuſatiuum. pendet enim ex δέομαι καὶ ἀντιβολῶ ὑμᾶς, σῶσαί με — ἀναμνησθέντας. REISKE.

16. τῆς σωφροσύνης παράκλησιν] id eſt τὴν πρὸς σωφροσύνην π. αὐτοὺς e Chryſoc. addidi. REISKE.

17. διὰ τῆς περὶ Τίμαρχον κρίσεως] ſaepe vſurpauit Aeſchines, vt hic loci, περὶ eo modo, quo ſcriptores praeſertim recentioris Graecitatis ſolent κατὰ vſurpari, cum volunt genitiuum exprimere, vt in illo noto, τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Quod ſicui minus probetur, auctor ei ſim, vt legat διὰ τῆς τῶν περὶ Τ. κρ. R.

μᾶς οὐ συνεξηκώς, αὐτῷ παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν, μετὰ πάσης εὐνοίας τῇ πόλει πεπρεσβευκώς, καὶ μόνος ὑπομείνας τὸν τῶν συκοφαντῶν θόρυβον, ὃν
27. ἤδη πολλοὶ τῶν τὰς ψυχὰς ἐν τοῖς πολέμοις λαμπρῶν, οὐχ ὑπέσχησαν. ὁ γὰρ θάνατος δεινὸν, ἀλλ' [2] ἡ περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερά. [19] πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν βλέπειν ἐχθρῷ πρόσωπον ἐπεγγελῶντος, καὶ [20] τοῖς ὠσὶ τῶν ὀνειδῶν ἀκοῦσαι; ἀλλ' ὅμως τετόλ-
30. μηται. δέδοται τὸ σῶμα τῷ κινδύνῳ. παρ' ὑμῖν ἐτράφην, ἐν ταῖς ὑμετέραις διατριβαῖς βεβίωκα, ὑδεὶς ὑμῶν διὰ τὰς ἐμὰς ἡδονὰς κάκιον οἰκεῖ, οὐδὲ ἐστέρηται τῆς πατρίδος, [21] κατηγόρει τυχὼν ἐν τοῖς δήμοις, ὅτ' ἦσαν αἱ διαψηφίσεις, οὐδ' ὑπεύθυνος ὢν
33. ἀρχῆς [22]. [23] ἐκινδύνευσα. μικρὰ δ' εἰπὼν ἤδη καταβαίνω. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμᾶς, κύριος ἦν· τὸ δὲ μὴ ἔχειν αἰτίαν, ἡ τύχη, ἣ συνεκλήρωσέ με ἀνθρώπῳ συκοφάντῃ, βαρβάρῳ, ὃς ἔτε ἱερῶν, ἔτε σπονδῶν, ἔτε τραπέζης ξενοτί-

Υ 5 σας,

18. τοὺς δ' ἄλλους ἅπαντας] aut eſt anacoluthium, aut accuſatiuus abſolutus, ſignificans, *quod autem ad reliquos attinet.* REISKE.

19. πῶς δὲ οὐκ οἰκτρὸν] πῶς γὰρ οὐκ οἰκτρὸν *Bern.* et deinde l. 10. διαβεβίωκα *Mead.* TAYLOR.

20. τοῖς ὠσὶν] hoc eſt, immediate, vt vulgo loquuntur, ex ipſo conuitiatoris ore, non per tertium referentem. REISKE.

21. κατηγόρου] ἐμοῦ κατηγόρει *Bern.* TAYLOR.

22. ἐκινδύνευσα] F. ἐκινδύνευσε. MARKLAND. Recte. Ita *Coisl.* et *Mead.* et *Brodaeus.* [item Chryſoc.]

23. ἐκινδύνευσα] dedi ἐκινδύνευσε, in tertia perſona. R.

σας, ἀλλὰ τὸς εἰς τὸν μέλλοντα αὐτῷ χρόνον ἀντε- 36.
ρῶντας ἐκφοβῶν, ἥκει ψευδῆ συντάξας καθ' ἡμῶν κατηγορίαν. ἐὰν ἓν ἐθελήσητε σώζειν τὸς τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συναγωνιστὰς, πολλὸς βοηθὸς λήψεται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, καὶ κινδυνεύειν ὑπὲρ ὑμῶν ἑτοίμως. παρακαλῶ δὲ Εὔβου- 39.
λον μὲν ἐκ τῶν πολιτικῶν καὶ σωφρόνων ἀνδρῶν συνήγορον, Φωκίωνα δ' ἐκ τῶν [24] στρατηγῶν, [25] ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνη διενηνοχότα πάντων, ἐκ δὲ τῶν φίλων καὶ τῶν ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτῦ, Ναυσικλέα, καὶ τὸς ἄλλος ἅπαντας, οἵστισιν ἐγὼ κέχρημαι, καὶ 42.
τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων μετέσχηκα. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς λόγος εἴρηται· τὸ δὲ σῶμα τὸμὸν ἤδη [27.728] παραδίδωσιν ὑμῖν, καὶ ἐγὼ, καὶ ὁ νόμος.

24. στρατηγῶν] malim στρατηγιῶν, a nominatiuo στρατηγία. virum omnibus antecellentem 1) per imperia, quae geſſit, militaria; ſed et 2) per aequi et iuſti obſeruantiam, cuius tenax fuit. Alias, Marklandi coniecturam ſi praeferas, legendum tamen ſit στρατηγικῶν, quia praeceſſit πολιτικῶν. REISKE.

25. ἅμα δὲ καὶ] Quaerendum, annon hic deſit vox νίκαις, vel μάχαις, vel τιμαῖς. Phocionem νίκαις ἅμα δὲ καὶ δικαιοσύνη διενηνοχότα πάντων. MARKLAND.

26. παραδίδωσιν] F. παραδίδομεν, vt vitetur ſoloeciſmus. MARKLAND.

27. Γρ. παραδίδωμεν. γρ. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ὁ νόμος. SCALIGER.

728. παραδίδωσιν ὑμῖν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ νόμος] non eſt ſoloeciſmus, qui viſus fuit Marklando, ſed ſyllepſis, figura grammatica. Idem eſt, ac ſi dixiſſet παραδίδωσιν ὑμῖν μετ' ἐμοῦ καὶ ὁ νόμος. REISKE.

EX

EX LIBRO

M. TVLLII CICERONIS

DE OPTIMO GENERE ORATORVM.

Cum eſſet lex Athenis, *ne quis populi ſcitum faceret, vt quisquam corona donaretur in magiſtratu, priusquàm rationes retuliſſet:* et altera lex, *eos, qui a populo donarentur, in concione donari debere, qui a ſenatu, in ſenatu:* Demoſthenes curator muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia ſua. de hoc igitur Cteſipho ſcitum fecit, nullis ab ipſo rationibus relatis, vt corona aurea donaretur: eaque donatio fieret in theatro, populo conuocato, qui locus non eſt concionis legitimae: atque ita praedicaretur, *eum donari virtutis ergo beneuolentiaeque, quam erga populum Athenienſem haberet.* hunc igitur Cteſiphontem in iudicium adduxit Aeſchines, quod contra leges ſcripſiſſet, vt et rationibus non relatis corona donaretur; et vt in theatro; et quod de virtute eius et beneuolentia falſa ſcripſiſſet, quoniam Demoſthenes nec vir bonus eſſet, nec bene meritus de ciuitate. Cauſa ipſa abhorret illa quidem a formula conſuetudinis noſtrae, ſed eſt magna. habet enim et legum interpretationem ſatis acutam in vtramque partem, et meritorum in rempublicam contentionem ſane grauem. itaque cauſa fuit Aeſchini, quoniam ipſe a Demoſthene eſſet capitis accuſatus, quod legationem mentitus eſſet, vt vlciſcendi inimici cauſa, nomine Cteſiphontis, iudicium fieret de factis, famaque Demoſthe-

moſthenis. non enim tam multa dixit de rationibus non relatis, quam de eo, quod ciuis improbus, vt optimus, laudatus eſſet. hanc mulctam Aeſchines a Cteſiphonte petiit quadriennio ante Philippi Macedonis mortem: ſed iudicium factum eſt aliquot annis poſt, Alexandro iam Aſiam tenente. ad quod iudicium concurſus dicitur e tota Graecia factus eſſe. quid enim aut tam viſendum, aut audiendum fuit, quam ſummorum oratorum in grauiſſima cauſa, accurata et inimicitiis incenſa contentio?

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ ΛΟΓΟΥ.

Κτησιφῶν ἔγραψε ψήφισμα, „Στεφανωσαι Δημο„σθενην Δημοσθενους Παιανιεα χρυσωι ςεφα„νωι και αναγορευσαι τον στεφανον εν τωι θεατρωι „Διονυσιοις [1] τραγωιδων, οτι διατελει τα αρι-στα

1. τραγωδῶν] F. addendum καινῶν [Deerat enim ante *Wolfium*] vel τραγωδοῖς καινοῖς. In Auctore eſt [378. 10.] τραγωδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, et [379. 3. et 382. 4.] τραγωδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ. WOLFIVS.

Vtinam addidiſſet τραγωδῶν τῇ καινῇ. Nam, vt recte reputat Vir doctiſſimus, *Aeſchines* in libello contra Cteſiphontem dato, in Formula ſc. Actionis, quae occurrit apud *Demoſthenem*, pag. 488. poſtquam ſcripſiſſet ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις τοῖς μεγάλοις, τραγωδοῖς καινοῖς, ſubiungit, p. 489. l. 10. ἐν τῷ θεάτρῳ, Διονυσίοις, τραγωδῶν τῇ καινῇ. Vir ille doctiſſimus eſt Cel. *Perizonius* ad *Aelian.* II. v. H. 13. qui de hac Conſtructione, τραγωδοῖς καινοῖς, eruditiſſime diſputat. Iis con-

στα λέγων και πραττων τωι δημωι των Αθηναιων. „ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγράψατο Αἰσχίνης παρανόμων, καὶ εἰσάγει κεφάλαια γενικὰ τρία. ἓν μὲν, ὅτι ὑπεύθυνον ὄντα τὸν Δημοσθένην ἐστεφάνωσε, τοῦ νόμου κελεύοντος, „ μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἀρχοντα στεφανουν. „ περὶ [2] οὐσίας. δεύτερον δὲ, ὅτι ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνεκήρυξε τὸν στέφανον, ἀπαγορεύοντος τοῦ νόμου, „ μηδένα στεφανουν εν τωι θεατρωι. „ [3] περὶ ποιότητος. τρίτον καὶ τελευταῖον, ὅτι καὶ τὰ ψευδῆ ἔγραψεν ἐν τῷ ψηφίσματι· ἐκ εἶναι γὰρ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν Δημοσθένην, οὐδὲ ἄξιον τοῦ στεφάνου. καὶ τοῦτο εἰς τὸ παράνομον ἀνακτέον, ἐπειδὴ καὶ νόμος ἐστὶν ὁ κωλύων τὰ ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. ἐστὶ δὲ περὶ ποιότητος. [4] ὑποφορὰς

ferenda ſunt omnino., quae habet ὁ μέγας *Hemſterhus.* ad *Lucianum* in *Timone.* §. 51. TAYLOR.

2. περὶ οὐσίας] *De eſſentia ſeu natura rei.* Alias valet idem, quod εἰ ἔστι; *An ſit?* Et eſt quaeſtio Status Coniecturalis. Sed hic Demoſthenes τειχοποιίαν negat eſſe ἀρχὴν, quod Finitionis eſſe dicas: vt et illud, cum negat ſibi referendas eſſe rationes liberalitatis ſuae, Status Iuridicalis. Verte, *reſpicit naturam cauſae et eſſentiam.* Demetrius Ducas, Τπαρξις μὲν στοχασμὸν, ἰδιότης ὁρισμὸν, ποιότης ἰσότησεις ποιεῖ. WOLF.

3. περὶ ποιότητος] *De Qualitate.* Cum Theatrum locus ſit, videtur potius πρὸς τὸ ποῦ pertinere. Sed quia de Ciuibus et Hoſpitibus diſtincta lex eſt, poteſt huc referri. WOLFIVS.

4. ὑποφορὰς] Quas Vlpianus ἀντιθέσεις, ἀντιπίπτοντα et ἀντικείμενα vocat, ſed diſtinctione adhibita. WOLFIVS. *Etruſcus* ſic vertit: *Et preoccupa tre obiettioni.* TAYLOR.

φορὰς δὲ λαμβάνει γ'. πρὸς μὲν τὸ πρῶτον δισσῶς ἐρȣ̃ντος Δημοσθένους, ὅτι ȣ̓κ ἦν ἄρχων, ȣ̓δὲ ἐςὶν ἀρχὴ ἡ τῶν τειχῶν οἰκοδομὴ, ἀλλὰ διακονία τις καὶ ἐπιμέλεια, εἰ δὲ καὶ ἀρχὴ, τῷ γε ἐπιδεδωκέναι ἐκ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν εἰληφέναι [5] ἐκ τῆς πόλεως ȣ̓κ ἦν ὑπεύθυνος. περὶ ποιότητος ἀμφότερα. πρὸς δὲ τȣ̃το Αἰσχίνης εἰσάγει ςοχαςικὸν κεφάλαιον, ȣ̓ μέντοι κατασκευάζει· εἰ δὲ μὴ παρ' ἑαυτȣ̃ ἐπέδωκεν, ἀλλ' εἶχε παρὰ τῆς βȣλῆς εἰς τȣ̃το δέκα τάλαντα. περὶ ȣ̓σίας. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον κεφάλαιον παρεχομένȣ Δημοσθένȣς νόμον ἕτερον, κελεύοντα ἀνακηρύττειν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἂν ψηφίσηται ὁ δῆμος, Αἰσχίνης οὐ περὶ τῶν πολιτικῶν αὐτὸν εἶναι φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ξενικῶν ςεφάνων. [6] περὶ ȣ̓σίας· πρὸς δὲ τὸ τρίτον πολλὰ κατὰ μέρος. οἴεται δὲ τὸν Δημοσθένην εἰς δ' καιρȣ̀ς διῃρηκέναι τὴν ἀπολογίαν, τὰ πράγματα [7] καθέκαςα εἰς τȣ́τȣς μερίσαντα. πρῶτον μὲν ȣ̃ν φησιν εἶναι καιρὸν τȣ̃ πολέμȣ τοῦ πρώτȣ τȣ̃ πρὸς Φίλιππον περὶ Αμφιπόλεως γενομένου, δεύτερον δὲ τὸν τῆς εἰρήνης, τρίτον δὲ τὸν τȣ̃ πολέμου τȣ̃ δευτέρȣ, καὶ τῆς περὶ Χαιρώνειαν ἥττης, τέταρτον

5. ἐκ τῆς] Forte, ἐκ τῶν τῆς, vt pag. 374. l. 11. Licet vulgata defendi forte possit ex pag. 432. l. 2. MARKLAND. Et quidem τῶν in priore isto loco abest a membranis. TAYLOR.

6. περὶ οὐσίας] F. περὶ ποιότητος, vt supra. WOLFIVS.

7. καθέκαςα] F. ἕκαςα, ἢ, καθ' ἕκαςον. Etsi crebra est numerorum mutatio. WOLFIVS.

τον δὲ τὸν παρόντα καιρὸν, τὸν περὶ τῶν πρὸς Αλέξανδρον πολιτευμάτων. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ αὑτὸν φησι γεγονέναι τῆς εἰρήνης, αἰσχρᾶς οὔσης καὶ ἀδόξου, καὶ τῇ μὴ μετὰ κοινῆ τῶν Ελλήνων συνεδρίᾳ τὴν πόλιν αὐτὴν πεποιῆσθαι. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ, ὅτι τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον αὐτὸς παρεσκεύασεν. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, ὅτι τῇ ἱερᾷ πολέμῳ καὶ τῶν περὶ Φωκέας συμβάντων αἴτιος ἐγένετο, καὶ τῆς ἥττης τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ, [8] πείσας [9] μετὰ Θηβαίων αἱρεμένους τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Φίλιππον, παρατάξασθαι. ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ, ὅτι τὰ κατὰ τὸν Αλέξανδρον οὐκ ἐπολιτεύσατο. μετὰ ταῦτα καὶ τῇ βίᾳ παντὸς τῆ Δημοσθένους κατηγορεῖ, καὶ δὴ καὶ Κτησιφῶντος ἐν ὀλίγοις· ἐν οἷς ἀξιοῖ αὐτὸν ὑπὲρ ἑαυτῆ τὸν Κτησιφῶντα ἀπολογεῖσθαι. τὰ μὲν οὖν κεφάλαια ταῦτ' ἐστίν· ἐνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα Δημοσθένης. μέμφονται μέντοι τινὲς τὸν Αἰσχίνην, ὅτι οὐκ ἐνδιέτριψεν ἐν τῷ παρανόμῳ, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας κατηγορεῖ τῆ Δημοσθένους, καλῶς πεπολιτευμένου τῆ ἀνδρός· αὐτὸς δὲ τἐναντίον, τούτῳ μάλιστα ἰσχυρίζεται, λέγων ὅτως· ἔστι [10] δ' ὑπόλοιπον μέρος τῆς κατηγορίας,

8 πείσας] S. τοὺς Ἀθηναίους. WOLFIVS.

9. μετ' Αθηναίων] Lego μετὰ Θηβαίων, hiſtoria fretus. WOLFIVS.

Ita *Bern.* quoque. *Stephanus* corrupte dedit Αθηναίων, facili errore, vt ſaepe dixi. Vide Not. ad *Leptineam*, Tom. III. pag. 75. col. 2. TAYLOR.

10. ὑπόλοιπον μέρος] Eſt ὑπόλοιπόν μοι μέρος, pag. 383. MARKLAND.

γορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπεύδω. τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ πρόφασις δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. μή ποτε δὲ ἄρισταῦτο ἔπραξεν. ἐπειδὴ γὰρ [11] εἶχε δόξαν μεγάλην παρὰ πᾶσι καὶ ὑπόληψιν ὁ Δημοσθένης, ὡς λαμπρότατα πεπολιτευμένος, εἰκότως ᾠήθη ψυχρὰς καὶ ἀδένους ἀξίους φανήσεσθαι τὰς περὶ τῶν παρανόμων λόγους, εἰ μὴ δόξαν αὐτοῖς ἐμποιήσει τὴν ἐναντίαν· ὡς ἄρα ὁ Δημοσθένης κακόνους ἐστὶ τῷ δήμῳ, καὶ αἰσχρῶς, καὶ ἐπιμέμπτως πεπολίτευται. διὰ τοῦτο ἐσπούδασε περὶ τοῦτο μάλιστα, καὶ ἐν τούτῳ τῷ μέρει τῆς κατηγορίας τὸ πλεῖστον ἐνδιέτριψε. μέμψαιτο δ' ἄν τις τὸ προοίμιον ὡς τραγικὸν, καὶ περιττὸν, καὶ ἐπιλόγῳ μᾶλλον ἐοικός.

Ἡ στάσις τοῦ λόγου ἐστὶ πραγματικὴ ἔγγραφος, ὥσπερ καὶ ἡ τοῦ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· τὰ δὲ κεφάλαια δηλονότι,

11. εἶχε δόξαν μεγάλην] Non inutile erit conferre haec *Hermogenis* ex tractatulo, π. μεθ. δεινοτ. pag. 422. Πότε ἐήτωρ αὐξήσει χρήσεται ἐν δίκαις, εἶτα τότε τοῖς ἀποδείξεσι; δύο καιροὶ τῆς χρήσεως καὶ μέθοδοι. ὅταν τὸ πρᾶγμα ἀμελῆται, ἢ τὸ πρόσωπον τὸ κρινόμενον ἔνδοξον ᾖ. ταύτῃ τῇ τέχνῃ χρῆται Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καὶ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος — Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἡ τῶν παρανόμων γραφὴ ἀμελεῖται διὰ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως, τό, τε πρόσωπον τιμᾶται Δημοσθένους, καὶ ἀξίωμα ἔχει. διὰ τοῦτο πρότερον αὔξει, εἶτα τότε ἀποδείκνυσιν, ἵνα ἐπισρέψῃ, καὶ ἀναγκάσῃ προσέχειν τοὺς δικασὰς, καὶ μήτε τιμῇ τῷ προσώπῳ, μήτε καταφρονήσει τοῦ πράγματος μὴ θέλωσιν ἀκούειν. Αὕτη ἡ αἰτία τοῦ καὶ τῇ αὐτῇ τάξει ἐν ἀμφοτέροις τοῖς βιβλίοις [sc. in vtraque Oratione tum *Aeschinis*, tum *Demosthenis*] τὰ περὶ τῶν πολιτειῶν διεξελθεῖν. TAYLOR.

ὁτι τῆς πραγματικῆς περιέχει ἅπερ καὶ ἐκεῖ. οἷον τὸ νόμιμον, τεμνόμενον εἰς τρεῖς νόμους· τὸ δὲ δίκαιον εἰς τέσσαρας καιρούς. ὅρα δὲ, πῶς ἐπιλογικῶς ἤρξατο ἀπὸ συνηγόρων ἐκβολῆς, [12] ὥσπερ καὶ Δημοσθένης. τινὲς εἶπον, ὅτι οὐκ ἔχει κατασκευὴν τὸ προοίμιον, ἐκοῦν ἐδὲ συμπέρασμα δεῖ ζητεῖν. ἀλλ' ἐκ ἔστιν ἀκατάσκευον. ἔστι γὰρ αὐτῷ κατασκευὴ, ὑπὲρ τοῦ τὰ μέτρια καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. εἰ γὰρ ἡ αἰτία τῆς προτάσεως ἐστὶν ἡ κατασκευὴ, [13] διὰ [14] δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει αἱ δεήσεις, κατασκευὴ ἂν εἴη. ἔχει δὲ καὶ συμπέρασμα, ἐγὼ δὲ πεπιστευκὼς ἦκω, ἕως τοῦ, μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων.

[1] περὶ Αἰσχίνου. Ὅτι ἠδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβούλου συναγωνισαμένου κατὰ τοῦτο

12. ὥσπερ καὶ Δημοσθένης] S. ἐν τῷ τοῦ περὶ Παραπρεσβείας προοιμίῳ. WOLFIUS.

13. διὰ δὲ τὸ τὰ μέτρια μὴ γίνεσθαι ἐν τῇ πόλει. WOLFIUS. Deerant enim in exemplaribus ante *Wolfium*. Quae similiter reuocauit MS. *Askew*. TAYLOR.

14. δὲ] F. δὴ, et post μέτρια, addendum καὶ τὰ συνήθη, vt in Texto Auctoris. MARKLAND.

1. Ad finem orationis praecedentis in editione Aldina quaedam occurrunt scitu digna de Aeschine et hominis fortunis, quae (sicuti et monumenta eius vitae quot supersint, quae Orationibus praemisit Aldus) miror omisisse in sua editione Stephanum. TAYLOR. (sic omnia.) Atqui vos ipsi quoque illud idem, et paene dixeram eadem omisistis, tu Taylore, et tu Wolfi. Ecquis iam te non miretur illud mirantem. Notas in alio, quod ipse tute committis? Sed adscripserat ta-

τὰ [2] τοῦ Δημοσθένους, ἐν τῷ ποιῆσαι τὰς δικαίας ἀναιρῆναι, ἔτι τοῦ Δημοσθένους λέγοντος, ὡς ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς Δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῷ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕστερον διὰ τὸ κατηγορῆσαι τοῦ ψηφίσματος τοῦ [3] Κτησιφῶντος, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσθένους, ὡς παρανόμου, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόστιμον ἐὰν μὴ δείξῃ αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ [4] δύνασθαι καταβαλεῖν τὴν [5] καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῇ [6] χρησαμένου. ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα, καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον, μαθὼν περὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς, καὶ τῆς ταραχῆς τῶν τότε διαδόχων, εἰς Ῥόδον ἔπλευσε, καὶ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε, παιδεύ-

ων τε

men Taylor aduerſariis ſuis ad Aeſchinem, vnde referam varietates lectionis ad hoc fragmentum ab eo enotatas e codd. Coisliniano, Meadiano, et Barocciano. REISKE.

2. κατὰ] μετὰ Mead.

3. τοῦ Κτησιφῶντος] haec duo vocabula, quae deſunt Aldinae, addidi e Coisliniano. REISKE.

4. δύνασθαι] addit Barocc. ἢ ἐθελῆσαι.

5. καταδίκην] ſic dedi e Mead. vulgata, ſeu Aldina, dat ſimplex δίκην, quod neſcio an poſſit defendi. REISKE.

6. χρησαμένου] ſic Coislin. χρησαμένῳ Aldina, quod erit, qui ad συνέβη referat. χρησάμενος Barocc. Verum vtcunque verſes orationem, eſt et manet dura atque ſoloeca, niſi ſi quid deſit. Inſequentia vsque ad proximum φυγὼν deſunt Coisl. REISKE.

ων τε [7] ἔτω τὸς νέους, καὶ τοῖς [8] τελειοτέροις ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν λόγον, τὸν κατὰ Κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ Δημοσθένους. καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν, πῶς ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ ἥττηται, ἀπεκρίνατο· θαυμάζετε, [9] πῶς ἥττηται, καθὸ ἐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος [10] ἐκεῖ εὗρεν ἐν τῷ σχολάζειν. Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Φαληρεύς φησι, Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον Πλάτωνος. ὡς δὲ [11] Καικίλιος καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Ἕρμιππος ἱστοροῦσιν, ἐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γὰρ, ὡς ὅτι ἀδὲν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Πλατωνικοῦ [12] σώζει, ἔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπέριττον, καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πώς ἐστιν [13] αὐτοῦ ἡ ἰδέα τοῦ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς, καὶ εὐχερῶς ἐπὶ τὸ

7. ἔτω] *ad literam*, vt vulgo dicimus. erat ludimagiſter, eo ſignificatu vocabuli, quo id vulgo vſurpamus. Bene habet haec lectio, male Coisl. ἔτος. REISK.

8. τελειοτέροις] Sic recte Mead. Ald. τελειωτέροις. REISKE.

9. πῶς etc.] πῶς ἂν ἥττησαι καθ' ὁ. Coisl.

10. ἐκεῖ] Sic Mead. ἐκεῖσε Ald. nil refert. REISKE.

11. Καικίλιος] Κεκιλ. Coisl.

12. σώζει] ὄζει Barocc. Belle dicat aliquis elegantiarum venator. Probem ipſe, niſi inſequentia obſtent. REISKE.

13. αὐτοῦ] αὐτὴ Coisl.

λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη, ἔχουσα δέ τι εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανῶς.

Quod *Cicero* dixit, cum has duas Orationes in Latinum ſermonem conuertit, vere dixit; ſe nempe *gladiatorum par nobiliſſimum* poſt hominum memoriam *inducere*, *Aeſchinem* ſcil. et *Demoſthenem*, illum, non tanquam *Aeſerninum Samnitem*, *ſpurcum* hominem, ſed *doctum* et *acerrimum*, immo alterum fere Pacidianum, *cum Pacidiano*, *gladiatorum optimo*, *compoſitum*. (Ita enim *Ciceronis* verba interpretor contra *Manutium*, cum aliorum, tum *Iani Parrhaſii* in *Epiſt.* LX. auctoritate adductus.) Vt affirmare non dubitem, nihil habere Humaniores Literas vel Elegantia limatius, vel Facundia diſertius, vel grauius Oratione: nihil aut verborum ornatu cultius, aut ſententiarum maieſtate elatius, vel ab omni denique laudis genere felicius.

Et cum haec dicam, nihil profero, niſi quod comprobauit Vetuſtas, atque omnium Gentium Populorumque Conſenſus, ad quos Humanitas, hoc eſt, huiuſmodi Literae peruenerint. *Hic*, *quem praeſtitiſſe diximus ceteris*, *in illa pro Cteſiphonte oratione longe optima*, *ſummiſſius a primo*, *deinde*, *dum de legibus diſputat*, *preſſius*, *poſt ſenſim incedens*, *iudices vt vidit ardentis*, *in reliquis exultauit audacius*. Cic. *Orat.* §. 8. *Si exempla ſequimur*, ait Idem *ibid.* §. 38. *a Demoſthene ſumamus*, *et quidem perpetuae dictionis*, *ex eo loco*, *vnde in Cteſiphontis iudicio de ſuis factis*, *conſiliis*, *meritis in Rempublicam aggreſſus eſt dicere*. *Ea profecto Oratio in eam formam*, *quae eſt inſita in mentibus noſtris*, *includi ſic poteſt*, *vt maior*

maiór Eloquentia non requiratur. Porro: *Conuerti ex Atticis duorum eloquentiſſimorum nobiliſſimas Orationes inter ſe contrarias, Aeſchinis Demoſtheniſque.* Id. *de Optim. gen. Orator.* Nam, non contentus eloquentia ſaeculi ſui, cum totum ſe ad laudes Graecorum comparauit, tum, vt imaginem ſummae Eloquentiae in mente atque animo pleniſſime effingeret, Orationes has contrarias Latini Sermonis peritiſſimus artifex, M. TVLL. CICERO. Et qui omnis ad imitandum propoſuit, has potiſſimum duxit eſſe dignas quas ſedulo in patriam linguam verteret. Iſtius operis nihil hodie remanet praeter deſiderium, ſi excipias Anteloquium, quod inſcribi ſolet DE OPTIMO GENERE ORATORVM. [Tullius] *Protagoram Platonis, et Oeconomicon Xenophontis*, et Aeſchinis ac Demoſthenis duas contra ſe Orationes pulcerrimas tranſtulit. *Quanta in illis praetermiſerit, quanta addiderit, quanta mutauerit, vt proprietates alterius linguae ſuis proprietatibus explicaret, non eſt huius temporis dicere. Sufficit mihi ipſius Translatoris auctoritas, qui ita in Prologo earundem Orationum loquutus eſt, „Putaui mihi ſuſcipiendum*, etc. Hieron. *ad Paulin. Epiſt. 50.* Rurſus: *Niſi forte putandus eſt Tullius Oeconomicon Xenophontis, et Platonis Protagoram*, et Demoſthenis pro Cteſiphonte orationem *afflatus Rhetorico ſpiritu tranſtuliſſe.* Idem, *Apolog. adu. Rufin.* l. 2. Qui ſimilia fere habet in *Proleg. ad Pentateuch.* et in *Epiſtola ad Sunniam et Fretelam.* Scripſit item *Sidonius Apollinaris* II. *Epiſt. 9. Quanquam ſic eſſet ad verbum ſententiamque translatus, vt nec Apuleius Phaedonem ſic Platonis*, neque Tullius Cteſiphontem ſic Demoſthenis *in vſum regulamque Romani Sermonis exſcripſerint.* Verum vt Iactura iſtius Verſionis quodammodo reſarciretur, quidam male feriati antiquas *Ciceronis* Editiones beare voluerunt Interpretatione huius Controuerſiae, quam

elaborauit *Leonardus Brunus*, *Aretinus*, verum neque eo Loco, quem occupat, neque Fama iſtorum Scriptorum dignam, quos conuertere inſtituebat. Ea vtique Contentio duorum ſummorum hominum, ad quam Concurſus ex tota Graecia factus eſſe dicitur, (Nam et *Aeſchines* ipſe commemorat pag. 386. pluris tribunal circumſtetiſſe, quam vnquam meminerit ad vllam cauſam publicam conueniſſe) cito venit in famam atque celebritatem: et, dum ſtetit Fortuna harum Literarum, nihil vnquam aut ardentius legebatur, aut maximorum hominum ſtudia magis alliciebat. Illam *Demoſthenis* praecipue (vti dicebam) ita ſemper admirati ſunt Veteres, quemadmodum ſolebant Phidiae Iouem aut Doryphorum ſuſpicere; praeſtantiſſimi ſcil. Artificis praeſtantiſſima artificia, et quibus nihil in illo genere perfectius eſſe potuit. Οἱ γὲν κάλλιστοι τῶν δημοσίων λόγων εἰσὶν, ἐν οἷς περὶ νόμε τι ἢ ψηφίσματος ἀμφισβητεῖται, λέγω δὲ τόν γε περὶ στεφάνε — Theo *Progymn.* pag. 5. Οἶμαι γάρ σε τῶν Δημοσθένες εἰ μήτι ἄλλο, ἀλλὰ τόν τε ὑπὲρ τῆς ἀναῤῥήσεως λόγον, τὸν πολυύμνητον δὴ τῦτον ἀνεγνωκέναι. Ariſtid. περὶ τῦ παραπρεσβείας. Scripſit ad morem Adagii *Plinius* VI. *Epiſt. 33. Solent quidam ex contubernalibus noſtris exiſtimare hanc orationem praecipuam, vt inter meas*, ὡς ὑπὲρ Κτησιφῶντος *eſſe*. Hos omnis anteiuit, vt aetate, ita iudicio, *Dionyſius Halicarnaſſenſis*, qui ita ſcribit in libro περὶ Συνθέσεως. Ετέρε πάλιν ἄψομαι, τοῦ πάνυ ἑρμηνεῦσθαι δαιμονίως δοκοῦντος, τοῦ ὑπὲρ Κτησιφῶντος, ὃν ἐγὼ κράτιστον ἀποφαίνομαι πάντων λόγων. Rurſus, περὶ δεινότ. §. 14. — πλεῖστα δὲ καὶ κάλλιστα ἐκ τῆς ὑπὲρ Κτησιφῶντος ἀπολογίας. Οὗτος γὰρ δή μοι δοκεῖ καλλίστη καὶ μετριωτάτη κατασκευῇ λέξεως κεχρῆσθαι ὁ λόγος. Deinde, Εἰ δέ τις ἐρεῖ — ὅτι τῦτον ἴσως ἔγραψε τὸν

λόγον

λόγον (ſc. περὶ τῦ Στεφάνυ) ταῖς Αριστοτέλυς ἐντετυχηκὼς τέχναις, τὸν κράτιστον ἁπάντων λόγων, πολλὰ πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν ἔχων — καὶ τῦτον ἐπιδείξειν ὑπισχνῦμαι τὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Αριστοτέλυς τεχνῶν ἐπιτετελεσμένον. Id. ad Ammaeum. Verum his ſupersedeo; quoniam nemo eſt, qui non laudauit, et nullae ſunt laudes, quae non ſunt maximae: illud etiam in animo habens, quod, ſi quem nullo modo capiat tanta Eloquentia, neque lectione harum Orationum deliniri poterit, non ille iſtiuſmodi auctoritatibus quidquam commouebitur.

Cauſa, quae in iudicium deducitur, erat huiusmodi. Poſt praelium Chaeronenſe, quod ea infelicitate geſtum erat, quam omnes ſciunt, qui de Graeciae fortunis aliquid inaudiuerint, moenibus vrbis reficiendis praeponitur Demoſthenes, ſiue illud *Munus* et *Magiſtratum*, ſiue λειτυργίαν quandam et *Adminiſtrationem* leuiorem, vel *Functionem* appellare fas ſit. Praeterea Quaeſtor erat Theatralis, ἐπὶ τῷ θεωρικῷ conſtitutus, quod officium in commodiori loco expono diſertius. His muneribus cum praeclare ſunctus ſit Demoſthenes, praecipue vero, quod in illo, magnam partem priuatis ſumptibus confeciſſet, ideoque bene de Republica mereri videretur, Cteſiphoj quidam, amicus et adiutor in Republica adminiſtranda, ad Senatum retulit, vti Demoſtheni gratiae publicae haberentur ob ſedulo nauatam operam, eiusque perpetua in P. A. merita, vtique ei Corona Aurea decerneretur; quod erat Ciuitatis erga bonos Ciuis Honoris et Εὐχαριστίας publicum et maximum argumentum. Iſti Rogationi obſtitit *Aeſchines* luculenta ea Oratione, quam hodie es lecturus. Leuiſſima quidem Cauſa, quae eam, quam dixi, exſpectationem ciere,

tantamque eloquentiam ſuppeditare poterat. Verum totius Contentionis Fortuna non in corolla, aut ſerto *duabus virgulis oleaginis facto*, poſita eſſe, ſed ad Ciuitatem ipſam totamque Remp. ſpectare, videbatur. Nam poſt fatale illud praelium ad Chaeroneam, in quo Philippi Fortuna Demoſthenis Conſilia profligauit, cum Ciuitas de ſalute pene deſperaret, flagrabat Orator multorum inuidia. Expertus eſt, vt ait ille *de Cor.* pag. 564. ἀπόνοιαν Soſiclis, συκοφαντίαν Philocratis, μανίαν Diondae et Melani, qui nihil intentatum reliquerunt, verum γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, totam denique Fori Attici armaturam capiti eius minitabantur. Eius rei teſtis eſt *Plutarchus* in *vita*: Τότε δὲ τῆς ἀτυχίας τοῖς Ἕλλησι γενομένης οἱ μὲν ἀντιπολιτευόμενοι ῥήτορες, ἐπεμβαίνοντες τῷ Δημοσθένει, κατεσκεύαζον εὐθύνας καὶ γραφὰς ἐπ' αὐτόν. ὁ δὲ δῆμος ὃ μόνον τούτων ἀπέλυεν, ἀλλὰ καὶ τιμῶν διετέλει, καὶ προκαλέμενος αὖθις εἰς τὴν πολιτείαν. Alii, in quorum numero erat Cteſipho, Demoſthenem rurſus ad Rempub. vocabant: Alii contra, vt Aeſchines, eos, qui de Philippo victore melius ſenſerant. Cteſipho vero opportunum id tempus fore ratus, vt Populi quaſi praeiudicium de Demoſthene fieret, eam ſententiam in Senatu dixit, in qua haec Cauſa tota continetur. Ibi Aeſchines, quem Demoſthenes obtrectatorem nactus eſt in Rep. adminiſtranda acerrimum, tum vt ne id fieret, neque iſtius conſiliis vteretur Reſp. quibus nuperrime labefactata eſſe videbatur, tum vt priuatas inimicitias vlciſceretur, (ei enim nuper diem dixerat Demoſthenes ob legationem male obitam et contra Reipublicae ſalutem) huic, quam dixi, Cteſiphontis Rogationi intercedit, hominemque ipſum libellis datis in iudicium adduxit; ſpecie quidem, quod in ea quaedam continebantur, quae legibus rogare non liceret, re autem vera

vera vt Demoſthenis, vitam, mores, conſilia, res geſtas, totamque demum Reipub. adminiſtrandae rationem inſectaretur, eumque a ciuilibus muniis prorſus repelleret. Atque haec eſt Cauſa, non ea, quam adducunt Rhetorum filii, cur de *Quaeſtione* et *Corona*, de *Legibus* et *Argumento* ipſo, tam pauca diſputentur, de Republica tam multa; adeo vt Γραφὴ ipſa, ſi eorum verbis vti liceat, pene ἀμελεῖσθαι videatur. Atque haec de Contentionis ſtatu et origine dicta ſunto.

Mos autem per totam Graeciam, et Athenis maxime, celebrabatur, vt ad ſtudium animique beneuolentiam declarandam, Ciuibus bene merentibus textilia quaedam ſerta publice decernerent, quibus lemniſci aurei interponebantur: atque vt iſtius Decreti Memoria et Recitatio aliquando fieret in maxima Vrbis frequentia, in Comitiis nempe aut Ludorum celebritate, cuiuſmodi fuerunt Panathenaea aut Dionyſia; aut in Graecorum omnium conuentu, qui in communi et publico loco agebatur. Οὐ γὰρ Ολυμπιάσιν, ἢ Δελφοῖς ἀναγκηρύττες τὸν στέφανον, ἐδ' εἰς Παναθήναια συναγαγοῦσα τὰς Ἕλληνας, ἢ Διονύσια, καθάπερ οἱ πάλαι ποτὲ Αθηναῖοι, κολακεύοντες — ἀλλ' — Themiſt. *Orat.* III. init. Peruenere ad noſtram aetatem monumenta quaedam, (immo eius generis adſeruantur nonnulla in bibliotheca *Coll. Trinitatis Cantabrigiae*, dono et liberalitate illuſtriſſimi D. COMITIS DE SANDVICO) quae titulos praeferunt iſtius beneuolentiae; et in quibus nude aliquando exarantur haec verba: ὁ δῆμος τὸν Νικόφημον, aut Καλλιπίδην puta aut Εὐβουλίδην; ſubintellecto aut ſuppreſſo vocabulo στέφανοῖ: aliquando autem, ſi bene memini, floreo ſerto redimita, aut circumtexta, eo ſcil. animo, vt intelligeretur ea Ciuitas *Nicophemum* illum aut *Callipidem corona* ex

publico decreto *dare* ornareque. Imo obtinuit, vt Ciuitas Ciuitatem totam eo praeconio ornaret, eiusque rei memoriam publice conſecraret; id quod ex Oratione *Demoſthenis* in hac cauſa diſcimus, pag. 503. Χερρονησιτῶν οἱ κατοικοῦντες Σηστὸν — στεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα, ὅτι — Rurſus, καὶ ἀνακαρύξαι τὸν στέφανον, ᾧ συστεφάνωται ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ὑφ' ἡμῶν, ὅπως ἐπιστέωνται οἱ Ἕλληνες πάντες Ἀθηναίων ἀρετὰν, καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστίαν. De quà conſuetudine erudite, vt ſemper, agit Celeb. *D' Orvillius* ad *Chariton.* I. 5. ſaeculi ſui damno, et literarum infortunio publico, non ita pridem denatus. Arrepta hac occaſione iudicium meum et ſententiam libenter interponerem de celeberrima ea quaeſtione, quae toties agitari ſolet, quo pacto nimirum ſunt intelligenda ea verba politiſſimi Scriptoris, *Cornelii Nepotis*, in *vita Pomponii Attici:* ſc. *Quamdiu adfuit, ne qua ſibi ſtatua poneretur, reſtitit, abſens prohibere non potuit. Itaque aliquot* Ipſi et Phidiae *locis ſanctiſſimis poſuerunt.* Vbi Codd. MSti cum hariolationibus Criticorum, et numero et varietate, certant. Alii enim *Ipſi* vt *Phidiae:* Alii, *Ipſi* et *Piliae*, quae vxor fuit Attici: alii, *Ipſi* et *Vxori:* alii *Filiae*, alii *Philiae*, i. e. Amicitiae: alii *Pilio:* alii, *Ipſi et Reipublicae:* alii demum, *Pnyce et Poecile*, propter id, quod ſequitur, *locis ſanctiſſimis, poſuerunt.* Quid hoc mali! Quorſum iſta, tantaque varietas! Conſtat iam ex more, quem delibauimus, Byzantios, praeter Coronas, quibus P. Athenienſem ob egregia eius merita donauerunt, vt iſtius rei teſtatior memoria fieret, imagines ſiue ſtatuas publice etiam erexiſſe, ſcil. εἰκόνας τρεῖς ἐκκαιδεκαπήχεις ἐν τῷ Βοσπόρῳ, στεφανούμενον τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Βυζαντίων καὶ Περινθίων: Et Cherſoneſitanos

nos itidem ob iſtud beneficium Χαίριτος βωμὸν conſecraſſe καὶ δήμου Αθηναίων. Ego itaque in *Nepote* lubens amplector, quod *Lambinus*, et nonnulli ſperare potius audebant, quam commendare, nempe vt legeremus ibi, IPSI et FIDEI. Immo vnde damnant hanc Criſin, in eo magnum robur et adiumentum eſſe video. Non potuit, aiunt, poſt *Fidem*, aut *Filiam*, aut *Piliam*, etc. adiicere haec verba, ſcil. HVNC *enim in omni procuratione Reipublicae actorem auctoremque habebant.* Sed egregie decipiuntur: Ideo enim *Attico* et *Fidei* ſtatuam poſuerunt Athenienſes, quod ſumma *Fide* et conſtantia rempublicam procurauerat, eamque re et conſilio adiuuerat, quemadmodum hic Cherſoneſitani P. A. coronam decreuerunt, aramque IPSI et GRATIAE poſuerunt, ὅτι πάντων μέγιστον ἀγαθῶν πράττειν αἴτιος γέγονε Χερρονησίταις, ἐξελόμενος ἐκ τοῦ Φιλίππου, καὶ ἀποδὺς τὰς πατρίδας, τοὺς νόμους, καὶ τὴν ἐλευθερίαν.

De hoc more Ciuium remunerandorum ſatis. Cteſiphontis Rogatio, ſiue ψήφισμα, occurrit αὐτολεξεὶ pag. 514. huius Editionis, vbi *recenſitis breuiter Demoſthenis in Rempublicam meritis, maxime autem liberalitate in Curatione, qua proxime functus eſt, rogat, Placere S. P. Q. A. laudari Demoſthenem virtutis ergo beneuolentiaeque, atque vt corona aurea donaretur a populo, et iſtius rei Recitatio ſeu Proclamatio fieret proximis Dionyſiis, in Theatro, Tragoedis Nouis*, feriante ſc. populo, et ſpectante Graecia, quae aduenerat ludorum gratia. Quaedam ſunt hic expedienda, vt Lector interea ad has Orationes paratior accedat. Nam cum primum in Scenam producta eſſet Fabula, ſolebat ea res *Commiſſionibus*, vt vocant, fieri. In *Dionyſiis* nempe, ſiue *Feriis Liberalibus*, vt aliarum rerum, ita ingenii quoque

que fuit quaedam Contentio. Certabant ibi fabulis ſuis Poetae: vt ex Didaſcaliis intelligere poſſumus, multisque ex Neotericis, qui ad Drama Antiquorum adnotauerunt. Tragoedia enim, quae in Religione ortum et ſedem habebat, ludos ideo ſacros comitabatur. Ita perinde eſſet, quod ſcripſit *Aeſchines* pag. 369. l. 10. ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν: et quod 378. l. 8. ἐν τῷ θεάτρῳ — τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. Ita *Aelianus II, V. H. 13.* Ὁ δὲ Σωκράτης σπάνιον μὲν ἐπεφοίτα τοῖς θεάτροις, εἴποτε δὲ Εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς ἠγωνίζετο καινοῖς τραγῳδοῖς, τότε γε ἀφικνεῖτο. Hinc lucem foenerabitur Oratio multis in locis, ſcil. vbi νόμον Διονυσιακὸν memorat, cum τὴν τῦ Διονύσυ ἀρχήσραν, cum τὰς κριτὰς τὰς ἐκ Διονυσίων, et cum perſtringit Demoſthenis arrogantiam, quod Populi plauſu in Concione, qui locus erat legitimus Recitationis habendae, non contentus, honorem hunc ſibi impertiri voluit, ἐδὲ ἐκκλησιαζόντων Αθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καικῶν, ἐδ' ἐναντίον τῦ δήμου, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ελλήνων, ἵν' ἡμῖν συνεδῶσιν οἷον ἄνδρα τιμῶμεν. *I. Meurſius*, Vir Graece doctiſſimus, cum plura Athenienſium monumenta feliciter illuſtrauit, dolemus quod eius Commentarius de Dionyſiis aut non eſſet ad finem perductus, aut eſſet infelici quodam caſu interceptus. Multa de antiquo Dramate, et de hac forte conſuetudine, in eo expediuiſſet. At in ea re operam ſuam et induſtriam poſuerunt bene multi. Eorum quosdam recenſui ad *Midianam Demoſthenis*, pag. 170. Tom. III.

Interea ad hunc morem in Dionyſiis celebratum adludit, et ad imaginem verae Rogationis lepidam et iocularem adumbrauit, facetiſſimus Scriptor, *Lucianus*, in *Timone*, quam hic repraeſento.

ΕΠΕΙ-

ΕΠΕΙΔΗ ΤΙΜΩΝ Ο ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΟΥ
ΚΟΛΥΤΤΕΥΣ ΑΝΗΡ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΟΣ
ΚΑΙΓΑΘΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΟΦΟΣ ΩΣ ΟΥΚ
ΑΛΛΟΣ ΕΝ ΤΗΙ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΡΑ ΠΑΝΤΑ
ΧΡΟΝΟΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΠΡΑΤΤΩΝ
ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ ΝΕΝΙΚΗΚΕ ΔΕ ΠΥΞ ΚΑΙ
ΠΑΛΗΝ ΚΑΙ ΔΡΟΜΟΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑΙ
ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΙ ΑΡΜΑΤΙ ΚΑΙ
ΣΤΝΩΡΙΔΙ ΠΩΛΙΚΗΙ ΚΑΙ ΗΡΙΣΤΕΥΣΕ ΔΕ
ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΩΛΕΩΣ ΠΕΡΤΣΙ ΠΡΟΣ
ΑΧΑΡΝΕΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΚΟΨΕ
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΩΝ ΔΥΟ ΜΟΙΡΑΣ ΕΤΙ ΔΕ
ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΟΥ
ΜΙΚΡΑ ΩΦΕΛΗΣΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΠΙ
ΤΟΥΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙ ΔΕΔΟΚΤΑΙ ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ
ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΚΑΙ ΤΗΙ ΗΛΙΑΙΑΙ
ΚΑΤΑ ΦΥΛΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΗΜΟΙΣ ΙΔΙΑΙ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΗΙ ΠΑΣΙ ΧΡΥΣΟΥΝ ΑΝΑΣΤΗΝΑΙ
ΤΟΝ ΤΙΜΩΝΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ ΕΝ
ΤΗΙ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ ΚΕΡΑΥΝΟΝ ΕΝ ΤΗΙ
ΔΕΞΙΑΙ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΚΤΙΝΑΣ ΕΠΙ ΤΗΙ
ΚΕΦΑΛΗΙ ΚΑΙ ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙ ΑΥΤΟΝ
ΧΡΥΣΟΙΣ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ
ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗΝΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΟΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΙΣ
ΚΑΙΝΟΙΣ ——ΕΙΠΕ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ
ΔΗΜΕΑΣ Ο ΡΗΤΩΡ ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΑΥΤΟΥ
ΑΓΧΙΣΤΕΥΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΗΣ ΩΝ.

Porro. Agebantur Dionyſia Magna, *τὰ ἐν ἄστει*, vt vocari ſolent, (erant enim alia) in quibus vndique ex Graecia confluebant ludorum, etc. gratia, Vere nouo menſe Elaphebolione, die vero XVI. Verno quidem tempore haberi, inter alios, confirmant *Maxim. Tyr. Diſſert.*

Differt. III. et vetus σχ=ης. quem conſule ad haec verba *Ariſtoph. Nub.* v. 310.

> Ηερί τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις
> Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
> Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Tuliſſe autem dicitur Cteſipho ad Senatum, vt proximis Dionyſiis ille honos Demoſtheni haberetur. Facta eſt ea Relatio Pyanepſionis die XXI. id erat paulo poſt Aequinoctium Autumnale. Et iſtius erat *Senatus* deinde deliberare, et, ſi ita viſum fuerat, ſciſcere, προβουλεύειν, antequam Res ad *Populum* ſiue publicum Ciuitatis conuentum deduceretur: quo approbante, et confirmante, Lex vel Ψήφισμα demum eſſe coepit. Ecce autem, antequam Dionyſia agi coeperint, et priusquam SCtum illud a Populo comprobaretur, Aeſchines, (vt ex eius libello conſtat, quem habemus apud *Demoſthenem* p. 488. l. 13.) die V. iſtius menſis, Elaphebolionis, lege cum Cteſiphonte agit, queſtus hanc Rogationem a Cteſiphonte contra Ius eſſe factam. Vnde fit, vt ea Rogatio toties Προβούλευμα diceretur, id eſt, *Auctoritas*, vt ita dicam, *Senatus*. nondum, iubente populo, rata aut confirmata. Ita dixit *Demoſthenes* p. 488. l. 11. ἵνα — Αἰσχίνης — ἀκούσῃ δι' ἃ φημι, καὶ τούτων τῶν προβεβουλευμένων, καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι τούτων δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. Ita § 14. 15. οἷς γὰρ οὐκ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις δὲ δίδωκεν, συκοφαντῶν φανήσεται. Et alibi, ſcil. 472. 1. Εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης, κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβεβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. Ad quem locum *Vlpianus* erit adiungendus. Vide etiam Argumentum *Libanii* p. 467. l. 5. Εἰσήνεγκε [Cteſipho] γνώμην ἐν τῇ βουλῇ τοιαύτην — εἰσαγομένου τοίνυν καὶ εἰς τὸν δῆμον τοῦ προβουλεύματος ἐφίσταται κατήγορος Αἰσχίνης.

Quae

Quae autem in eo SCto, ſiue προβουλεύματι, infirmare voluit Aeſchines, ad tria Kapita ſunt redigenda. ſc. [1.] Sedulo cauit Reſp. ne cui eiusmodi honores decernerentur, qui magiſtratum aut munus aliquod publicum geſſerat, priuſquam Rationes iſtius Muneris, (qui mos in ea Ciuitate inualuit) a Viris ad eam rem rite exſequendam conſtitutis comprobarentur. Scil. ne Praeconiis et Coronis et Laudationibus Rationes publicae praeoccuparentur. Cteſipho autem tulit, donari Demoſthenem μεταξὺ ἄρχοντα, in ipſo Magiſtratus officio. Illud primum: Atque in eo ſaxo verſando occupatur *Aeſchines* a pag. 368. l. 15. — ad 377. 16. Sequitur [2.] Cauſa, quod παρανόμως etiam in Decreto rogaſſet donari Demoſthenem virtutis ergo *in Theatro*, Dionyſiis magnis, tota Graecia ſpectante, cum legibus cautum ſit, Coronas a Senatu decretas non extra locum Senatus habendi; a Populo, extra Concionem, recitari publice celebrarique. Id exſequitur a pag. 377. 16. — ad 383. 13. Tota quae ſequitur, et erat [3.] et grauiſſima Pars Orationis, in Demoſthenis vita inſectanda, in meritis ſtudiisque in Remp. expendendis, occupatur, ſc. ὅτι οὐ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ. Nam et id quoque, vt contendit ille, ἐκ τῶν παρανόμων, et de quo lege agere liceret, ſi qui falſas rationes aſſignauerint,

Cupiant et in acta referri.

Haec totius Cauſae ſumma eſt. Et iſtius diſtributionis memor iam lector meus ad Orationem priorem accedet. Scilicet in primo loco περὶ τῶν εὐθυνῶν, de *Rationibus*, in ſecundo περὶ τῶν κηρυγμάτων, de loco *Recitationis*, Aeſchinem dicentem attente et ſedulo audiat. Nam ita iſti duo *Loci*, vt vocant Rhetores, omnino deſcribi et diſtingui ſolent. Vid. Argum. *Orat. Demoſth. de Coron.* 467. vlt. Ita *Aeſch.* pag. 444. l. 10.

Πρὸς

Πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον, ὡς ἀδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς. Et *Demoſth.* pag. 511. l. 4. Ηγοῦμαι τοίνυν λοιπὸν εἶναι μοὶ περὶ τοῦ κηρύγματος εἰπεῖν, καὶ τῶν εὐθυνῶν. Ita Nos SCta inſigniora aliquando emphatice deſcribimus, v. g. vt cum dicamus, *Bill of Citations. Statute of Limitations*, etc. Quod ideo ſedulo praemonui, quoniam, cum omnis de legibus Diſceptatio, praeſertim adeo vetuſtis et aetate ipſa marceſcentibus, ſubtilior et confragoſior eſſe ſoleat, tum Aeſchines, ſiqua in ea re ſit auctoritas Demoſthenis, Aduerſarii eius, dum de iis diſputabat obſcuritatem quandam maiorem, mentemque difficiliorem, malis artibus, ei argumento infuderit, ἐκ παλαιῶν, vt ait Ille, χρόνων καὶ ψηφισμάτων πολλῶν ἐκλέξας, ἃ μήτε προηδει μηδεὶς, μήτ' ἂν ὠήθη τήμερον ῥηθῆναι, διαβάλλων καὶ μετενεγκὼν τοὺς χρόνους, καὶ προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεμαθηκὼς τοῖς πεπραγμένοις: Demoſthenes pag. 556. Rurſusque pag. 511. Τῶν μὲν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων, ἅτε μὰ τὸν Δία οἶμαι ὑμᾶς μανθάνειν, ἅτ' αὐτὸς ἠδυνάμην συνεῖναι (vel συνιέναι) τοὺς πολλούς. Vnde minus mirari ſoleo, doleo tamen ſaepiſſime, ſtudioſos nonnullos, in ipſo aditu Cauſae, ingrata et quaſi horridiore oratione, vt exiſtimare ſolent, deterritos atque exanimatos, ad ſummam et maximam, quae vnquam enituit, Eloquentiam nunquam penetrare aut peruenire potuiſſe. Verum et haec mea praemonita, et quae dum ipſa pertractantur argumenta, dicturus ero, eam omnem moleſtiam, ſi non prorſus tollere, at leuare aliqua ex parte et recreare poſſe ſpero.

Demoſthenes, cum ad Defenſionem accedat, meritis in Remp. fretus, et plurimis beneuolentiae ſignis, eam partem Diſputationis, quae in Legibus continetur,

tur, et in qua inferior esse creditur, στρατηγικῶς πάσχω, (vt ait ille Rhetor in *Argumento*) atque vt Imperatorem exercitatum decebat, in mediam Orationem coniecit. Et tamen saepius isti honores Demosthenis deferebantur verbis iisdem, atque iisdem condicionibus, quibus nunc Ctesipho deferebat: Aeschine ipso neutiquam interpellante. Quod tamen factum potius oportuit, quam nunc denuo litis persequi, postquam ea Ratio Ctesiphontis, quam nunc conuellere instituerat, et diuturnitate Temporis, et repetitione Honoris, et praesumptione Iuris, aliquod auctoritatis consecuta esse videretur. Eam argumentationem latius pertractat *Demosthenes*, pag. 556. Ταῦτα τὰ ψηφίσματα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει ἅπερ πρότερον μὲν Ἀριστόνικος, νῦν δὲ Κτησιφῶν γέγραφεν ὑτοσί. καὶ ταῦτ' Αἰσχίνης ἔτ' ἐδίωξεν αὐτος, ὅτε τῷ γραψαμένῳ συγκατηγόρησε. Exstat quidem, vt ait Ille, istud Decretum Aristonici, iisdem pene verbis exaratum, pag. 500. Exstant etiam pag. 513. Decreta pariter, quae Nausicli, quae Charidemo et Diotimo, quorum causa a causa Demosthenis non abhorrebat, eosdem honores deferebant, quos nunc rogat Ctesipho Demosthenis decerni. Πολλάκις μὲν ἐστεφανώθη, [Demosthenes] πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομελοῦς. Ἀριστονίκου. Ὑπερίδου χρυσῷ στεφάνῳ, τελευταῖον δὲ ὑπὸ Κτησιφῶντος· καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων ὑπὸ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνου, ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. Auctoris, qui *Plutarchi* nomen ementitus, vitas X Oratorum conscribillauit, haec sunt verba. In quibus cum parum est aut nihil, quod reprehendo, attamen cum sui quasi immemor, ad finem libelli istius adierit, Πρῶτος ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὑπωμόσατο δὲ

Διώνδας, in iis, inquam, multa ſunt, vbi *Plutarchi* diligentiam, prudentiam et fidem deſidero. Namque ex decreto ipſo Ariſtonici, quod exſtat apud *Demoſthenem*, vt dixi, conſtat eum fuiſſe domo *Phrearrium*, non *Anagyraſium*, vt voluit ille *Plutarchi* Simius. Deinde non id *primus* tulit Ariſtonicus, ſiqua ſit Demoſtheni fides, aut ſi Demoſthenis mentem Ego rite intelligere poſſim. Sic Ille pag. 499. Στεφανωσάντων ϝοίνυν ὑμῶν ἐμὲ ἐπὶ τούτοις τότε, καὶ γράψαντος Αρισονίκε τὰς αὐτὰς συλλαβὰς, ἅσπερ ἕτοσὶ Κτησιφῶν νῦν γέγραφε, καὶ ἀναῤῥηθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τὸ ϛεφάνου, καὶ δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτε γιγνομένε, ἔτ' ἀντεῖπεν Αἰσχίνης παρὼν, ἔτε τὸν εἰπόντα ἐγράψαλο. Quae tamen verba aliter *Wolfius* accepiſſe videtur. Poſtremo denique liquet ex pag. 555. et ſeqq. non interceſſiſſe Diondam iſti Rogationi, quam tulit Ariſtonicus, verum iſti, quae prior lata fuit ſiue a Demomele, neceſſario Demoſthenis, ſiue ab Hyperide, ſiue ab aliis quibuslibet. Interceſſit enim olim, quemadmodum *Aeſchines* παρανόμων peregit hanc Rogationem, quae in Demoſthenis gratiam proponebatur, et, vt *Aeſchines* pariter, cauſa cecidit, et quintam partem ſuffragiorum non tulit.

Reliquum eſt, vt de Tempore, quo acta fuerit haec Cauſa, atque habitae Orationes, aliquid dicerem. Idque, vt lectorem meum demereri potuiſſem, verbis ipſiſſimis diſertiſſimi Scriptoris, qui me oratione ſuperat, repraeſentari curaui.

„Aliquid de tempore, quo perorata fuit haec Oratio, dicendum eſt. Dixit *Aeſchines* [pag. 462. l. 2.] ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλλει τὰ Πύθια γίνεσθαι. Vnde neceſſario colligimus, hoc iudicium incidiſſe in tertium alicuius Olympiadis annum. Nam Pythicus Agon ſemper in tertium Olympiadis annum recurrebat. Rurſus ait, [pag. 428. l. 16.] Ο δὲ Αλέξανδρος ἔξω ἄρχλε καὶ

καὶ τῆς οἰκεμένης ὀλίγῳ δεῖν πάσης μεθεστήκει. Loquitur autem, vt ait ibi ὑπὲρ τῶν νυνὶ καθεστηκότων. Ibid. l. 12. id eſt, *de ſtatu rerum, vt tunc erat*. Haec autem tam longinqua Alexandri Expeditio euenit anno poſt pugnam in Arbelis pugnatam, quae incidit in annum, quo Ariſtophanes erat Archon Athenis, menſe Pyanepſione, vt nos docet *Arrianus*, lib. 3. Poſt Ariſtophanem vero Ariſtopho fuit Archon. Ergo Ariſtophonte Archonte orationem hanc orauit *Aeſchines*, et concordat is annus cum iis, quae dixit de Pythiis imminentibus. Nam Ariſtopho fuit Archon anno tertio Olympiadis CXII. Pythia autem Maemacterione menſe vel circiter celebrabantur, vt coniicitur ex *Demoſthenis* oratione *de Corona* [pag. 482. l. 15.] et Oratione *de vitioſa legatione*, [pag. 157. l. vlt.] ſimul collatis. Nam in oratione *de Corona* recitat decretum menſe Maemacterione factum, dum Philippus Phocenſis euertebat: oratione vero *de falſa legatione* ait ob eas turbas non potuiſſe Athenienſis mittere Theoros ad Pythia. Ex ſupra notatis igitur neceſſario concluditur, hanc orationem *contra Cteſiphontem* pronunciatam fuiſſe Ariſtophonte Archonte, anno tertio Olympiados CXII. menſe Pyanepſione finiente, vel Maemacterione incipiente. Haec ſcripſeram, cum incidi in locum *Plutarchi* in *Demoſthenis vita*, et maxime gauiſus ſum, cum eum vidi meam ſententiam firmare. Ait enim expreſſe, Ariſtophonte Archonte hoc iudicium factum fuiſſe„ Haec *Palmerius*, Homo eruditus, in *Exercitat. ad Aeſchinem*.

Ex Actore quidem liquet, inſtitutam fuiſſe Litem ante obitum Philippi, in iudicium vero adductam, Alexandro iam rerum potito, et in Perſiam profecto. *Vnde*, ait ille pag. 449. *innuere potuit Demoſthenes, me hanc cauſam ſuſcepiſſe, vt Alexandri gratiam aucuparer, cum ἀπηνέχθη ἡ γραφὴ, Philippo adhuc viuente, πρὶν*

Αλέξανδρον εἰς τὴν ἀρχὴν καταςῆναι? Audi etiam *Vlpianum* ad init. *Orat. de Foed. Alexandr.* Ο περὶ Στεφάνου λόγος μεταγενέςερός ἐςι ταύτης τῆς δημηγορίας. Ο μὲν γὰρ εἴρηται ἐν ἀρχῇ τῆς κατὰ Αλέξανδρον καταςάσεως· ὁ δὲ περὶ Στεφάνε λόγος, Αλεξάνδρου ὄντος ἐν Ινδοῖς ἢ ἐν Πέρσαις. Acta, inquit *Dionyſ. Halic. ad Ammaeum*, Ariſtophonte Praetore, ἐνιαυτὸν μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ὀκτὼ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππε τελευτήν, καθ' ὃν χρόνον Αλέξανδρος τὴν ἐν Αρβήλοις ἐνίκα μάχην. Quem locum emendat illuſtriſſimus *Bentleius*, *de Phalaride*, pag. 528. ὀγδόῳ μὲν ἐνιαυτῷ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, ἕκτῳ δὲ μετὰ τὴν Φιλίππου τελευτήν.

Ecce enim Olymp. CX. 3. Res Chaeroneae.
CXI. 1. Philippi interitus.
CXII. 3. Agitur C. Cteſiphontem.

Veruntamen idem olim ſuboluit *Meurſio*, qui pariter etiam numeros iſtos emendat IV. *de Archont.* 13.

Eodem iure et iudicio emaculat ille *Meurſius* in l. c. *Plutarchi* textum in *vita Demoſthenis*. Iſtius enim Codd. etiam inuaſit mendum, dum in hoc argumento verſatur, nempe in aetate harum Orationum. Nam certiſſimum eſt, inter Praeturam Ariſtophontis Olymp. CXII. 3. in qua haec cauſa agebatur, et res geſtas Chaeroneae, Olymp. CX. 3. *octo* annos ſolummodo numerari, non *decem*, vt ſcribi ſolet in *Plutarchi* vulgatis. Sed totum locum iſtum exſcribo, cum ob alia, tum quod multa contineat ad Hiſtoriam atque ad Laudem huius Orationis pertinentia. Εἰσήχθη ἡ περὶ τῦ Στεφάνε γραφὴ κατὰ Κτησιφῶντος, γραφεῖσα μὲν ἐπὶ Χαιρώνδε Ἄρχοντος, μικρὸν ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, κριθεῖσα δὲ ὕςερον δέκα (ὀκτὼ) ἔτεσιν ἐπ' Αριςοφῶντος. Γενομένη δὲ ὡς ἐδεμία τῶν δημοσίων περιβόητος, διά τε τὴν δόξαν τῶν λεγόντων, καὶ τὴν τῶν δικαζόντων εὐγένειαν, οἱ τοῖς ἐλαύνουσι τὸν Δημοσθένην τότε, πλεῖ-

ςον

ϛον δυναμένοις καὶ Μακεδονίζουσιν, οὐ προήκαντο τὴν κατ' αὐτῶν ψῆφον, ἀλλ' ἕτω λαμπρῶς ἀπέλυσαν, ὥϛε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων Αἰσχίνην μὴ μεταλαβεῖν. Sed errorem hunc alii, praeter *Meurſium*, deleuerunt. Verum ex iis, qui bonas horas *Plutarcho* impenderunt, nemo, ſi *Caſaubonum* τὸν πάνυ excipias, vidit in his verbis atque in hoc calculo, *denuo* ab iſto Scriptore eſſe erratum. Id ille adnotauit ad oram exemplaris ſui, quod nunc in Bibliotheca Regia Cantabrigiae adſeruatur. Nam inſtituta erat haec cauſa non *ſupra*, id eſt, *ante*, praelium Chaeronenſe, ſed *poſt* iſtud infortunium, ſcil. ſtatim, et priusquam Annus ſe vertebat. Quae ſi vera ſunt, recte obſeruauit Vir ille magnus, aut κατωτέρω in *Plutarcho* eſſe reſcribendum, aut bonum Auctorem ſuam fefelliſſe memoriam.

Enim vero vt de his omnibus meam exponam ſententiam, quaedam ſunt, quae propemodum ſuadent neutro in loco ſollicitandum eſſe *Plutarchi* textum. Quis enim non intelligit (ſi vera ſint haec verba *Ciceronis* in *Prooem.* ſuae Verſionis, ſcil. *Hanc multam Aeſchines a Cteſiphonte petiit* quadriennio *ante Philippi Macedonis mortem, ſed iudicium factum eſt aliquot annis poſt, Alexandro iam Aſiam tenente*) Quis, inquam, non intelligit, et eandem ſupputationem a *Plutarcho* fieri, rectequeque poſſe ſcribi, et ἐπάνω τῶν Χαιρωνικῶν, et κειθεῖσα δέκα ἔτεσιν ὕϛερον? Vti ex hac notatione liquebit, ſcil.

Olymp. CX. 1. Inſtituta Cauſa Cteſiphontis.
3. Praelium Chaeronenſe.
CXI 1. Philippi Interitus.
CXII. 3. Habita Cauſa.

Verum enim vero *Ciceronis* computum non lubens admiſerim. Praelium illud infeliciter ab Athenienſibus geſtum, vt modo vidimus, huic Contentioni anſam dedit atque occaſionem. Tum autem porro Li-

bellus *Aeſchinis*, ſiue iſtius Actionis, quam intentauit Formula Accuſatoria, hodie bonis auibus exſtat, ſc. apud *Demoſthenem*. pag. 488. vbi diſerte dicitur, Cauſam eam fuiſſe inſtitutam ἐπὶ Χαιρωνίδου ἄρχοντος, id quod perficit atque concludit eam rem, quam volo.

Et huc vſque omnia ſatis dilucide, ſatis proſpere et expedite. Verum ignorantiam meam non diſſimulabo; neque quod me male habet, habiturum certe ſemper, id celabo lectorem meum. *Aeſchines*, vt modo dictum eſt, actionem ſiue litem intentauit Chaeronda, ſiue Chaeronida, Praetore, et quidem Menſis Elaphebolionis die ſexto, qui Menſis erat Anni numero nonus. Reſtabant ſcil. ante Solſtitium aeſtiuum, quo tempore Annus Atticus incipiebat, Menſes vtique tres, MVNYCHIO (*Suidas* itaque aut *Suidae* Librarii male menſem iſtum δεύτερον vocant, cum δέκατον potius exaraſſent. Verum in ſcriptis Codd. Error Numeralium eſt infinitus. Pergo) THARGELIO, SCIRRHOPHORIO. Quacunque vero in Anni parte Menſes iſti collocentur, licet de ea re nulla eſt Controuerſia, conſtat eum eſſe ordinem et conſequentiam, quam poſui; Qui in aliis diſſentiunt, in eo concordant. Quidni enim non concordarent? Iam autem, ſi Aeſchines diem dixit Cteſiphonti, menſe *Elaphebolione*, quem putaſſis FEBRVARIVM eſſe, Anni CX. 3. ſiue Praeturae Chaerondae; dixerit vero, quod Decretum de Demoſthene, quinto abhinc menſe, *Pyanepſione*, *Septembri* ſcil. rogauerat; iam autem Decretum illud Cteſiphontis merita Demoſthenis in *muris reficiendis* recenſuerat; vnde poſſit fieri, qua Machina aut Induſtria, qua Chronologica peritia aut artificio illud mox explicabimus, quod *Thargelione* demum menſe, qui in eiusdem Anni ſiue Praeturae APRILEM deſinentem, vel etiam MAII initium incidit, iſta *Curatio murorum reficiendorum* fieri coepta

pta ſit? Aeſchines enim in hac Oratione, pag. 376. verbis apertis, Ἐπὶ Χαιρώνδα ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ Φθίνοντος, ἐκκλησίας ὔσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένης, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν Φυλῶν, Σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσαμένου, καὶ τρίτῃ — ἑλέσθαι τὰς ἐπιμελησομένας τῶν ἔργων ἐπὶ τὰ τείχη. Ecce nodum non me *Dauo*, ſed *Oedipode* quopiam digniſſimum!

Interea tamen Scriptor eſt perquam eruditus, et Chronologiae Atticae peritiſſimus, qui ad has ceterasque eiusmodi ſpinas ex his Orationibus euellendas ſedulo ſe accingit. Is eſt optimus et celeberrimus *Edoardus Corſinius* in *Faſtis Atticis*. Cuius cum ingenium, iudicium, diligentiamque ita laudem, vt nihil non pene ei detulerim, tum inſignem eius humanitatem ita quoque ſum expertus, vt eum non aegre laturum intelligam, ſi ab eius Hypotheſi, rationibus victus, diſcedam. Contendit Vir doctiſſimus inſtitutam eſſe ab *Aeſchine* hanc litem *c. Cteſiphontem* ante Praeturam Chaerondae, adeoque antequam ad Chaeroneam eſſet pugnatum. Meminerit Lector, illius Praeturam incidiſſe in Olymp. CX. 3. exorſam quidem a menſe *Hecatombaeone*, clademque illam Chaeronenſem contigiſſe iſtius Magiſtratus menſe *Metagitnione*. Verum eſt. Fateor. Magiſtratum iniit, vt inire ſolebant Athenis, mediam circiter aeſtatem, ſiue menſe, quem nos *Iunium* vocamus: dimicatum eſt autem Chaeroneae, proximi Menſis, *Metagitnionis* ſcil. die ſeptimo. Ita enim *Plutarchus* in *Camillo*, pag. 305. Tom. I. Ἀνάπαλιν δ' ὁ Μεταγειτνιὼν, ὃν Βοιωτοὶ Πάνεμον καλοῦσιν, Ἑλλησιν ἐκ εὐμενὴς γέγονε. Τότε γὰρ τῇ μηνὸς ἑβδόμῃ καὶ τὴν ἐν Κραννῶνι μάχην ἡττηθέντες ὑπ' Ἀντιπάτρᾳ τελέως ἀπώλοντο, καὶ πρότερον ἐν Χαιρωνείᾳ μαχόμενοι πρὸς Φίλιππον ἠτύχησαν. Ideoque ſcribit Vir doctiſſimus, ſi dicam hanc ſcripſit Aeſchines menſe Elaphebolione, *Februario*

rio puta, ante praelium Chaeronenſe, eique Chaerondae, ſiue Chaeronidae, nomen inſcripſit, non potuit eſſe ille Magiſtratus annus, qui ſuſcepit munus ſuum circa *Iunium* proxime ſequentem. Proinde, Cteſiphontis Decretum, quocunque Praetura latum, prius ſit neceſſe eſt iſta Actione Aeſchinis, qua impetitum eſt, et Dica, quae ſcribebatur. Deinde decreto iſto Cteſiphontis cum prius etiam fuerit Decretum aliud Ariſtonici, *de Caron.* pag. 499, quod ſimiliter Ille in gratiam Demoſthenis tulit (praeceſſiſſe autem ipſe *Demoſthenes* non ſemel adfirmat, p. 499. l. 15. et 556, 4.) plane conſtat, Chaerondam, ſiue Chaeronidam, in illo Ariſtonici Decreto adſcriptum, alium fuiſſe et priorem quoque Magiſtratum, ac illum qui obtinebat Praeturam demum Olymp. CX. 3. Multo minus idem Magiſtratus potuit eſſe, cuius in Praetura, vt ait *Aeſchines*, pag. 376. l. 2. tulit Demoſthenes, vt de muris reficiendis Ciuitas prouideret. Hoc enim negocium, atque iſta Curatio aetate anteibat omnia ea, quae modo memorauimus, et Cteſiphontis certe, ſi non Ariſtonici, Rogationi cauſam dedit et originem. Vides, mi lector, omnia haec ea qua potui diligentia recenſita. Quid ergo fiet de iſto Chaeronda, qui toties, atque, vt dicitur, extra oleas, occurrit? Norunt omnes, qui bonis Auctoribus bonas horas impendunt, multos ſubinde apud Antiquos dici eum magiſtratum Athenis geſſiſſe, quorum nomina in ſerie Archontum, atque in Faſtis, quos vocant, perpetua ſerie contextis, non reperiuntur. Horum catalogum concinnauit *Meurſius* Vir eruditus et laborioſus, in Commentario *de Archontibus Athenienſibus*, cap. vlt. Et, vt id obiter notem, plures iſtius ſortis atque condicionis in hoc vno libro *Demoſthenis de Corona* occurrunt, quam ab alio quocunque vetuſto Scriptore memorantur. Statuit ergo Vir politiſſimae literaturae, *Corſinius*, Chaerondam illum, qui

qui Magiſtratum geſſit Olymp. CX. 3. verum fuiſſe, vel fieri potuiſſe, Praetorem, eum quem dicere ſolemus *Eponymum*, a quo ſcil. Annus cognominatur. Ait porro, lege et moribus obtinuiſſe, vt, ſi Eponymus qui fuerit, Concioni non intereſſet, ſcil. aut morbo impeditus, aut defunctus, aut abrogatus, tum praeſidere ſoleret ex ceteris VIII. Archontibus vnus, cuius adeo nomen Pſephiſmatibus et Monumentis publicis eodem iure et ritu praeponeretur, quo illius praeſcribebatur, qui primarius Archon fuit, atque eo munere perpetuo fungebatur. Proinde concludit, temporum habita ratione, (ea ſcil. quam modo concinnauimus) Chaerondam illum, quo Archonte Demoſthenes muris reficiendis praeficiebatur, (*Aeſchin.* 376. 2.) ex qua re omnis haec profluxit Contentio, *Pſeudonymum* fuiſſe Archontem, ſc. non illum verum et principem Praetorem, qui Faſtos conſignauit, verum ex IX. Viris vnum, qui Olymp. CX. 1. abſente *Theophraſto*, vero et perpetuo iſtius Anni Praetore, Curiae eo die praeſidebat, quo eae res geſtae ſunt. Pariter Chaerondas ille, cuius nomen inſcriptum eſt *Aeſchinis* libello, quo Cteſiphontem impetiuit, ſexta Elaphebolionis die, 488. 13. eiusdem fuit loci atque ordinis, ſc. qui abſente *Lyſimachide* Eponymo Olymp. CX. 2. forte fortuna praeſidebat in Senatu, cum Actio erat inſtituta. Anno deinde proximo, ſc. Olymp. CX. 3. idem ille *Chaerondas*, ſiue fuerit alius eiusdem nomenclaturae, Praeturam proprio et primario iure obtinuit. Haec vir optimus atque ingenioſiſſimus, ſumma Induſtria, atque incredibili literarum ſubſidio, in *Faſtis Atticis*, Differtt. II. et VIII. Quodcunque demum ſtatuatur de *toto* iſto *grege* Praetorum Pſeudonymorum, interea tamen, cum omne id, quod ad Chaerondam noſtrum ſpectat, eo vnico nitatur fundamento, *quod Aeſchines dicam Cteſiphonti ſcripſerit ante cladem Chaeronenſem*,

idque auctoritate *Plutarchi*, *Ciceronis*, atque adeo ipsius *Aeschinis*, euinci credit et stabiliri posse: et contra, cum me minus moueat *Plutarchi* non magna vbique auctoritas, non ipsius denique, quanta quanta sit, *Ciceronis*, si *Aeschines* contrarium dixerit, age, lege agamus, et contestata inter nos, vt dicitur; Lite, *Aeschinem* ipsum excitabo, quo teste *adeo non videbitur Actio illa ab eo instituta, antequam Chaeronense bellum insurgeret, vt disertissime affirmabit, hanc ab eo fuisse institutam post vulnus illud ab Athenienſibus acceptum.* Adducitur *Aeschines* a Viro ipso eruditissimo, Differt. VIII. §. 23. quasi his verbis vsus, scil. *Dudum, Philippo viuo, instituta est haec Actio, verum bello ingruente, non fuit ocium persequendi Ius, cum de salute potius tota Ciuitas cogitaret, quam vt poenas repeteret ab vno Ciue contra fas et mores corolla donatum.* Honesta sane Oratio! Et mirum, ni Causa viceris! Verum ea Oratio ex duobus diuersis locis Auctoris nostri consuitur. In priori, pag. 449. l. 10. ait Απηνέχθη ἡ γραφὴ, ἔτι Φιλίππου ζῶντος. Concedo. Id semper verum esse credidi. Quid vero est id quod addit? Vbinam est illud quod restat Sententiae? sc. pag. 452. init. vbi nihil de bello Actiones Legis dirimente, sed contraria prorsus omnia. Dicit ibi Orator planissume: *Demosthenes insolenter ab Accusatoribus rogat, cur me nunc tandem in iudicium vocatis ob Remp. male gestam, et, a me, vt perhibetis, pessundatam? Cur non eo tempore potius obstitistis, quandiu salua erat, vt procellam istam, melioribus vsa consiliis, Resp. deuitare et declinare poterat. His dictis respondere pro iis possum. Excitato bello illo et tumultu, nobis non fuit ocium poenas a Te repetendi, sed de salute omnium fuimus solliciti. Et Ego praesertim Reip. causa aberam ad exteras Ciuita-*

uitates legatus miſſus. Poſt ea tempora, cum Tu iſta impunitate non contentus, praemia etiam et honores tibi decerni poſtulaſti, et Ciuitatem, quam olim perdidiſti, nunc praeterea ridiculam vniuerſae Graeciae reddidiſti, tum denique *ocium nactus et opportunitatem, tum demum, inquam, obſtiti, atque accuſationem hanc inſtitui.* Apponam Graeca, vt eruditus lector ſentiat me bona fide ſecum egiſſe. *Επερωτῶμ δὲ τὰς συκοφαντηθέντας ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώλυσαν ἐξαμαρτάνειν. ἀποκρίνοιντο δὲ * * * τὸ πάντων τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης οὐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλαστον ἐν τοῖς Ελλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ' ἐνέστην καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα.* Quo quid liquidius, quid certius aut indubitatius eſſe poſſit?

Quod ad Euentum huius Litis ſpectat, ſufficit dicere, eum, qui in Foro ſemper dominabatur, hic dominari maxime; Aeſchinemque in exſilium ceſſiſſe. Eam hiſtoriam latius perſequor in Vita, quam texo, horum Oratorum, vbi commodius recenſere poſſim quicquid ab Antiquis de ea re memoriae proditur.

At priuſquam manum de Tabula, liceat praemonere, a vetuſtioribus Lexicographis quaedam ex Oratione *Aeſchinis* citari, quae hodie in ea minime leguntur. Veluti, cum talem gloſſam in *Harpocratione* reperiamus, ſc. Παραβάλοιτο, ἀντὶ τοῦ Παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Quod exſcripſit *Suidas*. Nihil tamen reperio per totam Orationem, quod cum iſtis verbis vel minimam habet ſimilitudinem

nem. *Suidas* etiam et hunc quoque articulum exhibet; Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Αθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ισοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Hodie non occurrit. Noui tamen quid de ea re statuendum sit: et Lectorem beneuolum non poenitebit consulere, quae adnoto ad pag. 417. huiusce Orationis. TAYLOR.

Specimen Aeschinis Helmstadiensis. *pag. 381.*

ἣν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε ὦ ἀθηναῖοι ἡ
τὴν παρατάξιν ὁσηγεμόνηται. καὶ τὰ κατὰ
τὴν ἀρὰν δεήσεις· αἷς κέχρηνται τινὰ, ὑπὲρ
τοῦ τὰ μετρία καὶ τὰ συνήθη μὴ γίνεσθαι
ἐν τῇ πόλει· ἐγὼ δὲ πεπίστευκὼς ἥκω· πρῶτον
μὲν τοῖς θεοῖς· δεύτερον δὲ τοῖς νόμοις καὶ
ὑμῖν· ἡγούμενος οὐδεμίαν παρασκευὴν

ΑΙΣΧΙ-

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ
Ο ΚΑΤΑ
ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ
ΛΟΓΟΣ.

Τὴν μὲν [1] παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν, ὅση γεγένηται, καὶ τὰς 3. κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες ὑπὲρ

1. παρασκευὴν — παράταξιν] Similiter fere *Lysias* in exordio Orationis *de bonis Aristophanis*, pag. 331. Ed. Lond. Τὴν μὲν ἓν παρασκευὴν καὶ προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε. Vehementior paulo *Aeschines*, qui aciem et exercitum in forum plane transduxit. Quod eruditos interpretes non latuit. *Vedete*, o *Signori Athenieſi*, *che* preparamento, *e che* ſquadre *ſon queſte*. Ferrus. *Quantae* copiae *comparatae ſint*, *quantaque* acies *inſtructa*. Lambinus. Sed obſeruabit bonus lector hanc ἐῆσιν ſiue γνώμην ex iis eſſe, quibus antiqui Oratores, ὡς φωρίου τινὸς ἐφαπτόμενοι, libenter exordiri ſolent. Neque enim *Lysias* ſolus ante *Aeſchinem*. *D. Clementem* adducere liceat, qui ita loquitur, *Strom.* I. 6. Κρατίνου ἐν Πυτίνῃ εἰπόντος,

Τὴν μὲν παρασκευὴν ἴσως γινώσκετε,

Ανδοκίδης ὁ ῥήτωρ λέγει, Τὴν μὲν παρασκευὴν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν σχεδόν τι πάντες εἴσεσθε. ὁμοίως καὶ Νικίας ἐν τῷ πρὸς Λυσίαν ὑπὲρ παρακαταθήκης, Τὴν μὲν παρασκευὴν καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἀντιδίκων ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,

δὴ δὲ πάντα τὰ πρότερον ὁμολογημένα καλῶς ἔχειν, νυνὶ καταλέλυται, καὶ γράφουσι τινὲς ῥᾳ-
9. δίως παρανόμους [8] γνώμας, καὶ [9] ταῦτα ἕτεροί τι-
νες κοινὴν, [*Aldus* enim vicioſiſſime ἔσι] et [l. 11.] καὶ καταδουλούμενοι. WOLFIVS.

ἐλάχισα excudit *Stephanus*. Ita *Bern.* quoque. *Aldus* et MS. *Mead.* cum *Wolfio* conſpirant. TAYLOR.

Ego equidem lectionem Aldi probo et ſeruo, niſi quod ſuſpicer deſiderari adhuc ἄδικοι vel ἀνάδικοι, *iudicia rariſſime futura iniqua*, aut *nouo iudicio reſcindenda atque reſtauranda*. Nam ἐλάχισα ſi recte haberet, dicendum fuiſſet, non αἵ τε κρίσεις, ſed κρίσεις τε ſine articulo. REISKE.

8. γνώμας] *decreta* Wolfius. *ſententias* Markland. Et recte. Γνώμη, idem fere ac *Propoſitum*, *Opinio*: *a Motion*, *a Propoſition*. Proxime, pag. 368. l. 11. λύετε τὰς παρανόμους γνώμας, vbi *Wolfius* rurſus inconſulto, *abrogate iniqua decreta*. Ita Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τοῦ γράψαντος τὴν γνώμην. 447. 13. Et 404. l. 9. τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης. Et 406. 8. Σόλωνος εἰπόντος τὴν γνώμην. Ita Dem. *de Cor.* 564. 7. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. Et ὁ μὲν γὰρ πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. 543. 14. Male etiam circa h. locum ſe geſſit *Wolfius* in interpretando, vti Cl. *Marklandus* aliquoties adnotauit. Perperam enim l. 7. *principatum*, quod potius, *proedrorum munus*. Perperam etiam, ἐπιψηφίζουσιν reddidit, *comprobent*, quod eſt *in ſuffragia mittere*, vel, vt nos loqui ſolemus, *to put the queſtion*. Poſtremo voces illas l. 9. καὶ τὰς ὑμετέρας χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, *et qui veſtra ſuffragia recte pronunciauerit*, has vtique prorſus neglexit. TAYLOR.

9. ταῦτα] F. τοιαῦτα, vt pag. 440. l. 10. MARKLANDVS.

νες τὰ ψηφίσματα ἐπιψηφίζουσιν, ἐκ τῶν δικαιοτάτων τρόπων λαχόντες προεδρεύειν, ἀλλ' ἐκ παρα-
9. σκευῆς καθεζόμενοι· ἂν δέ τις τῶν ἄλλων βουλευτῶν
10 ὄντως λάχῃ κληρούμενος προεδρεύειν, καὶ τὰς
ὑμετέρας 10a. χειροτονίας ὀρθῶς ἀναγορεύῃ, τοῦτον οἱ τὴν πολιτείαν οὐκέτι κοινὴν, 11 ἀλλ' ἰδίαν αὐ-
τῶν

10. ὄντως] Simili fere modo ſcribit infra, p. 447. l. 2. ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς. Si et illa ſana ſunt. Ita pariter, 457. 18. ὅταν τοὺς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθοὺς, *reuera*, *reipſa bonos ciuis*. Etiam παμπόνηρος ἄνθρωπος, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς, καὶ βάσκανος ὄντως. Demoſth. *de Coron.* pag. 515. l. 15. Haec tamen minime ita ſe habent. Rem mecum expendite, quaeſo. Loco τοῦ ὄντως in *Mor.* exaratur ὄντων; et in aliquibus exemplaribus, veluti iis, quae excuſſit *H. Stephanus*, pro βουλευτῶν, βουλευόντων. Quam lectionem vt aliquis adnotaret Scriba, repraeſentauit hoc pacto, βουόντων
λευτῶν. Hoc iſtud eſt ὄντων Cod. *Mor.* Ex quo proſluxit ὄντως ceterorum. Quod mox in Textum ſe inſinuauit. Si non dico ea, quae vera ſunt, attamen ea, quae ſunt vero proxima: immo arbitror eſſe veriſſima. TAYLOR.

ὄντως bene habet, cohaerens cum λάχῃ. nam paulo ante dixerat οὐκ ἐκ τοῦ δικαιοτάτου τρόπου λαχόντες. erit igitur ὄντως λαχεῖν idem atque δικαίως λ. REIS.

10a. aut poſt χειροτονίαν, aut poſt ὀρθῶς deeſſe videtur ὁ κῆρυξ. nam ἀναγορεύῃ non ad ſenatorem, ſed ad praeconem refertur. Niſi ſtatuimus illud vocabulum ὁ κήρυξ conſueuiſſe omitti ſubaudiendum pari modo, atque in illa nota formula ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν, omittitur ὁ γραμματεύς. REISKE.

τῶν ἡγεμένοι εἶναι, ἀπειλεῖσιν εἰσαγγελεῖν, [12] καταδελεμένοι τὰς ἰδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περι- 12.
ποιεῦντες, [13] τὰς κρίσεις, τὰς μὲν ἐκ τῶν νόμων καταλελύκασι, τὰς δὲ ἐκ τῶν ψηφισμάτων μετ' ὀργῆς κρίνουσι· σεσίγηται μὲν τὸ κάλλιστον, καὶ σωφρονέστατον κήρυγμα τῶν ἐν τῇ πόλει, „τις ἀγορεύειν βουλεται των υπερ [14] πεντηκοντα ετη γεγο- 15.
νοτων

11. ἀλλ'] ἀλλ' ἤδη ἰδίαν *Bern.* TAYLOR.

12. καὶ καταδ — Istud καὶ, vt vidimus supra, ad l. 3. est ex munificentia *Wolfiana.* Olim, nec, vt credo, minore elegantia, legi solitum, ἀπειλοῦσιν εἰσαγγέλλειν, καταδουλούμενοι τοὺς ἰδιώτας, καὶ δυναστείας ἑαυτοῖς περιποιοῦντες. Nam Periodus illa [καταδουλούμενοι — περιποιοῦντες] pari proprietate constructionis ad vtrumuis verbum, siue ἀπειλοῦσιν, siue καταλελύκασι accommodari potest: vtri debeatur, aurium fere iudicio est relictum. TAYLOR.

13. τὰς μὲν κρίσεις] Iuxta ea, quae modo dixerim, legendum vtique cum Editionibus, in quas grassatus est *Wolfius*, περιποιεῦντες· καὶ τὰς κρίσεις — καταλελύκασι — κρίνουσι. Cod. *Bern.* habet περιποιούμενοι, καὶ τὰς μὲν κρίσεις — TAYLOR.

τὰς κρίσεις, τὰς μὲν] [vt Editi] Malim τὰς μὲν κρίσεις, τὰς ἐκ τῶν νόμων. Et [pag. 367. l. 9.] ὅταν εἰσίῃ εἰς δικαστήριον, γραφὴν παρανόμων δικάσων. Alias etiam γραφὴ εἰσιέναι ἢ εἰσελθεῖν dicitur. WOLFIVS.

καὶ τὰς μὲν κρίσεις, τὰς μὲν — τὰς δὲ — σεσίγηται μὲν κ. τ. λ. Ita *Ask.* σεσίγηται δὲ etiam *Bern.* TAYL.

14. πεντήκοντα ἔτη] *Plutarchus* in libro, *An Senigenda sit Resp.* non longe ab initio: καὶ μαρτυρεῖσιν οἱ νόμοι διὰ τῆ κήρυκος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, οὐκ Αλκιβιάδας, οὐδὲ Πυθέας ἀνισάντες ἐπὶ τὸ βῆμα πρώτους, ἀλ-

γοτων καὶ πάλιν ἐν μέρει των ἄλλων Αθηναιων, „ τῆς δὲ τῶν ῥητόρων ἀκοσμίας ἐκ ἔτι κρατεῖν δύνανται, ἔΘ' οἱ νόμοι, ἔΘ' οἱ [15] πρυτάνεις, [16] ἔΘ' οἱ πρόεδροι, ἔΘ' ἡ [17] προεδρεύσα φυλὴ τὸ δέκατον [17] a μέ-
18. ρος τῆς πόλεως. τέτων δ' ἐχόντων ἔτως, καὶ τῶν καιρῶν ὄντων τῇ πόλει τοιέτων, [18] ὁποίους αὐτοὺς

ὑμεῖς λαὶ τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότας λέγειν καὶ συμβουλεύειν παρακαλοῦντες. Coniunge *H. Stephani Schediasm.* IV. 18. IV. 20. TAYLOR.

15. *πρυτάνεις*] Hunc locum Auctoris noſtri reſpexerunt *Harpocratio*, *Suidas*, etc. TAYLOR.

16. *οὔΘ' οἱ πρόεδροι*] Deſunt in MSto *Mead.* Quod ſiquid ſit in hoc commate, quo impune carere poſſumus, nimirum ſunt iſta in clauſula periodi, *τὸ δέκατον μέρος τῆς πόλεως.* Neque enim erat neceſſe, vt *Aeſchines* id *auditores* ſuos commonefaceret, quod Scriba fortaſſe neceſſum habuit, vt admoneret *lectores.* Hoc eſt Illud inter manum Auctoris et manum Librarii internoſcere, quod non in infima laude Critices ponere ſolent. TAYLOR.

οἱ πρόεδροι differunt a tribu praeſidente. delecti enim erant illi ex hac, pauci numero, ex integra numeroſa tribu. REISKE.

17. *ἔΘ' ἡ προεδρεύσα φυλὴ*] Quae tribuli ſuo in concione praeſidi opitulari debet, vt docuit *contra Timarchum Aeſchines.* BRODAEVS.

17 a. *τὸ δέκατον μέρος*] nil cauſae video, cur haec verba Aeſchini abiudicentur, aut eripiantur. neque enim carent vi hoc loco, ſed eo pertinent, vt magnitudinem audaciae demonſtrent ex magnitudine multitudinis, quae nihilominus illam audaciam haud ſatis valeret compeſcere. v. Demoſth. pag. 355. 5. edit. Pariſ. REISKE.

ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε εἶναι, ἂν ὑπολείπεται μέρος τῆς πολιτείας, εἴ τι καὶ γὼ τυγχάνω γινώσκων, αἱ τῶν [19] παρανόμων γραφαί. εἰ δὲ καὶ ταύτας καταλύσετε, ἢ τοῖς καταλύσιν ἐπιτρέψετε, προλέγω [21] ὑμῖν, ὅτι λήσετε κατὰ μικρὸν τῆς πολιτείας [20,21] τισὶ πα-

18. ὁποίους αὐτοὺς] ὁποίους τινὰς, et ὁποίους τινὰς αὐτοὺς MSti *Steph. Bern.* et *Mor.* TAYLOR.

aut ante ὑμεῖς, aut ante ὑπολαμβάνετε videtur οὐδὲ deesse. Tam dira sunt haec reip. tempora, vt vos, tametsi male de ea speretis, nondum tamen satis eorum diritatem suspicione consequamini. REISK.

19. παρανόμων γραφαί.] *violatarum legum actiones*, Wolfius. Eam versionem identidem et saepiuscule notaui. Ignoscet lector, si aliquando id praetermittam. *Hieron. Ferrus*, diligens et accuratus Interpres, bene: *le accuse de decreti nel senato contro le leggi fatti.* Siquis Actionis Παρανόμων *formulam* modumque intuetur, intelliget ea, quae dico. Hac ipsa *Aeschinis* contenti erimus. Ita ille: Αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν Ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν, κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι ἔγραψε παράνομον ψήφισμα. Vlpianus, Scriptor ad *Leptineam Demosthenis* pag. 38. l. 4. ait huius Criminis, Παρανομίαν volo, duas esse species: Δύο δὲ Παρανομιῶν τρόποι, εἷς μὲν, περὶ τὸ πρόσωπον, ὅτε παρὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον γράφεται· ἕτερος δὲ, ὅταν αὐτὸς ὁ νόμος κακῶς ἔχῃ, καὶ ἐναντίως τοῖς παλαιοῖς. Haec ille. Quid? Annon et plures dantur Species? Immo plurimae. TAYL.

20. τισὶ] Erat vbi diuinabam τουτοισὶ. Neque adhuc me diuinationis meae poenitet. TAYLOR.

21. τισὶ bene habet. Certis quibusdam hominibus, quos cum vos omnes bene noritis, nominare parcam. inuidiose dictum. REISKE.

σὶ παραχωρήσαντες. [22] εὖ γὰρ ἴσε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τρεῖς εἰσι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννὶς καὶ ὀλιγαρχία, καὶ δημοκρατία. διοικοῦν-
24. ται δ' αἱ μὲν τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. μηδεὶς ἔν ὑμῶν τοῦτ' ἀγνοείτω, ἀλλὰ σαφῶς ἕκαστος ἐπισάσθω, ὅτι, ὅταν εἰσίη εἰς δικαστήριον, [23] γραφὴν παρανόμων δι-
27. κάσων, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέλλει τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ παῤῥησίας. διόπερ καὶ ὁ νομοθέτης τοῦτο πρῶτον ἔταξεν ἐν τῷ τῶν δικαστῶν ὅρκῳ, „Ψηφιοῦμαι κατα τους νομους„ ἐκεῖνό γε εὖ εἰδὼς, ὅτι, ὅταν διατηρηθῶσιν οἱ νόμοι τῇ πόλει, σώ-
30. ζεται καὶ ἡ δημοκρατία. ἃ χρὴ διαμνημονεύοντας ὑμᾶς, μισεῖν τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας, καὶ μηδὲν μικρὸν ἡγεῖσθαι εἶναι τῶν τοιούτων ἀδικημά-

22. ἴσε] locum hunc communem iam initio orationis in Timarch. tractauit. REISKE.

23. γραφὴ] [vt *Aldus*] Emenda γραφὴν. BRODAEVS. Ita Cod. *Askew.* etiam. Ita *Bern.* Vid. *Wolfium* ſupra ad p. 366. l. 12. Qui recte animaduertit genium loquendi pati poſſe, vt γραφὴ εἰσιέναι emendate dicatur, vbi tempus et occaſio ad eam rem tulerit. Id quod in hoc loco nequaquam ferunt. Ita, exempli gratia, pag. 439. l. 11. εἴτις εἰσήει γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον. Et, pag. 441. l. 14. ὅταν εἰσίη γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ſcil. cum Cauſa in iudicium adducitur. Aliter, cum Iudices ad tribunal accedant de ea cauſa ſententias laturi, vt hic dicitur, et a *Demoſthene* pariter *De Corona* pag. 551. l. 7. ὅταν τὰ δημόσια εἰσίητε κρινοῦντες. TAYLOR.

τῶν, ἀλλ' ἕκαστον ὑπερμέγεθες, καὶ τοῦθ' ὑμῶν τὸ δίκαιον [24.] [25] μηδένα ἐᾷν ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι, μήτε τὰς τῶν στρατηγῶν συνηγορίας, οἱ ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον [26] συνεργοῦντες τισὶ τῶν ῥητόρων, λυμαίνονται τὴν πολιτείαν, μήτε τὰς τῶν ξένων δεήσεις, 33.

ἃς ἀνα-

24. μηδένα ἀνθρώπων] Videtur deesse, ἐᾷν vel hoc loco, μηδένα ἐᾷν ἀνθρώπων, vel post ἐξαιρεῖσθαι. MARKLAND.

Recte. Atque priori modo praefert exemplar *Askew*. Si deesset ἐᾷν, qualis haec demum foret Constructio, χρὴ ὑμᾶς ἡγεῖσθαι τοῦτο τὸ δίκαιον μηδένα ἀνθρώπων ἐξαιρεῖσθαι? Quisnam ea tolerare potest? TAYLOR.

25. μηδένα ἀνθρώπων] interposui ἐᾷν. REISKE.

26. συνεργοῦντες] συνηγοροῦντες habes, mi lector, ex diuinatione *H. Stephani*. Quod nollem. Facilius enim fuisset et expeditius, immo leuissimo clinamine a Receptis deflexisset, proponendo συνεροῦντες. Sed ille genium et statum istius Reip. parum intellexit, cum ista scripserit. In Ciuitate administranda Atheniensium *Par hominum*, Rhetor scil. et Imperator, quorum hic *auctoritate* et *rebus gestis*, ille *lingua* et *ore* praecelluit, sibi inuicem mutuas semper operas praestabant.

Αλλ' ὁ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνίκα.

Huic rei abunde fauet, et receptam *Aeschinis* lectionem tuetur insignissimus *Plutarchi* locus, *de fraterno amore*, quem exscribo; Οἱ μὲν ἂν καθ' ἑτέρας ὁδὸς βαδίζοντες, οὐθὲν ἀλλήλους ὠφελῶσιν, οἱ δὲ βίοις χρώμενοι διαφόροις, τόν τε φθόνον ἐκτρέποντας, καὶ συνεργοῦσιν ἀλλήλοις μᾶλλον, ὡς Δημοσθένης καὶ Χάρης, καὶ πάλιν Αἰσχίνης καὶ Εὔβουλος, καὶ Ὑπερίδης καὶ Λεωσθένης, οἱ μὲν λέγοντες ἐν τῷ δήμῳ καὶ γράφοντες, οἱ δὲ στρατηγοῦντες καὶ πράττοντες. TAYLOR.

ἂς ἀναβιβαζόμενοι τινὲς, ἐκφεύγουσιν ἐκ τῶν δικα-
στηρίων, [27] παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι· ἀλλ'
36. ὥσπερ ἂν ὑμῶν ἕκαστος αἰσχυνθείη [28] τὴν τάξιν
λιπεῖν, ἣν ἂν ταχθῇ ἐν τῷ πολέμῳ, οὕτω καὶ νῦν
αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ
τῶν νόμων, [29] φύλακες τῆς δημοκρατίας [30] εἰς τήνδε
τὴν ἡμέραν. κἀκεῖνο δὲ χρὴ διαμνημονεύειν, ὅτι νῦν
39. ἅπαντες οἱ πολῖται παρακαταθέμενοι [31] τὴν πό-

λιν

27. παράνομον πολιτείαν πολιτευόμενοι] Alii, πολιτευσάμενοι. WOLFIVS. Ita *Steph. Ask. Bern.* πολιτευόμενοι MSS. *Steph. Coisl. Reg. 2.* et *Mead.* TAYLOR.

28. τὴν τάξιν λιπεῖν κ. τ. λ.] Perſtringit Demoſthenem. MARKLAND.

29. φύλακες] ὥσε εἶναι φύλακας τῆς δημοκρατίας ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ. WOLFIVS. εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν. *Bern.* TAYLOR.

30. τήνδε τὴν ἡμέραν] idem eſt ac ſi dixiſſet εἰς τήνδε τ. ἡ. praetuli tamen hoc. REISKE.

31. τὴν πόλιν] *Reip. ſtatum.* BRODAEVS.

Recte. Non enim ſolummodo τὸ πλῆθος, id quod olim ad *Demoſthenicam π.* Παραπρεσβ. confirmaui, verum etiam ἡ πόλις, eam formam adminiſtrandi imperii denotat, quae proprie *Democratia*, aut *Popularis Status*, aut *Respublica* denique appellatur. Aliquoties ſcripſit Noſter, τυραννίδες, καὶ ὀλιγαρχίαι, καὶ πόλεις δημοκρατούμεναι, vt in initio huius Orationis, et iſtius etiam, quae *c. Timarchum* eſt: διοικοῦνται αἱ μὲν τυραννίδες καὶ ὀλιγαρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων· αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι, τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. Adde 408. 7. 454. 16. Verum iis non vtar exemplis; quoniam ibi vox πόλις ex adiuncta δημοκρατουμένη omnem vim ſuam videatur conſecuta. Sed iudi-

λιν [32] ὑμῖν, καὶ τὴν πολιτείαν διαπιστεύσαντες, οἱ μὲν πάρεισι, καὶ ἐπακούουσι τῆσδε τῆς κρίσεως, οἱ δὲ

cet aequus et eruditus lector de iis, quae ſequuntur. Ἐπειδὴ διέβησαν εἰς Εὔβοιαν Θηβαῖοι, καταδυλώσασθαι τὰς πόλεις πειρώμενοι. Noſter, 397. antepen. Rurſus, λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι, τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. Id. 416. 8. Leuiculum fortaſſe quod ſequitur, Εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ, καὶ οἱ νόμοι σώζουσιν. Id. 441. 10. Non tamen illud, ὁ Φίλιππος, ἵνα μὴ τοῦτο γένηται, μηδὲ συνέλθοιεν αἱ πόλεις, Demoſth. *de Coron.* pag. 475. penult. Iterum Idem pag. 458. l. 15. Τινὲς ἐκ τῶν πόλεων ἐπὶ τῇ τῆς εἰρήνης ἐξουσίᾳ βαδίζοντες ἐκεῖσε διεφθείροντο. Et ſtatim l. vlt. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. In his enim omnibus loquitur de *Rebuspub.* per Graeciam diſperſis, quibus res erat cum Philippo *Principe.* Adiiciantur et haec quoque, οἱ γὰρ ἐν ταῖς πόλεσι γνωριμώτατοι καὶ προεσάναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι, τὴν αὑτῶν προδιδόντες ἐλευθερίαν, αὐθαίρετον αὑτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. Dem. π. Παραπρεσβ. 206. vlt. Οὔθ' οἱ μισοῦντες Λακεδαιμονίους ἔτως ἴσχυον, ὥσε ἀνελεῖν αὐτὰς, οὔθ' οἱ πρότερον δι' ἐκείνων ἄρχοντες, κύριοι τῶν πόλεων ἦσαν. Id. *de Cor.* 475. 11. Et pag. 563. l. 7. Καὶ ἔτι τὰς ἑκασαχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνυς, ἀγνοίας Φιλονεικίας, ἃ πολιτικὰ ταῖς πόλεσι πρόσεσιν ἁπάσαις, καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. Non ſane *omnibus Vrbibus*, verum iis, quibus erat conueniendum, deliberandum, ſuffragandum denique, atque haec omnia lente, ſi non cum diſcordia. In qua re quanto Philippus praeſtitit Graeciae *ciuitatibus*, ſaepiſſime Athenienſis admonuit Demoſthenes: Οὐ δὴ θαυμαστόν ἐστιν, ait ille *Olynth.* II. εἰ στρατευόμενος καὶ πονῶν ἐκεῖνος αὐτὸς, καὶ παρὼν ἐφ' ἅπασι, καὶ μηδένα καιρὸν μηδ' ὥραν παραλείπων, ἡμῶν μελλόντων, καὶ ψηφιζομένων, καὶ συνθα-

δὲ ἅπεσιν [33] ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων· ὃς αἰσχυνόμενοι, καὶ τῶν ὅρκων, ὃς ὠμόσατε, μεμνημένοι, καὶ
42. τῶν νόμων, ἐὰν [34] ἐλέγξωμεν Κτησιφῶντα, καὶ παρανόμα [35] γράψαντα, καὶ ψευδῆ, καὶ ἀσύμφορα τῇ πόλει, λύετε, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς παρανόμους γνώμας, βεβαιῶτε τῇ πόλει τὴν δημοκρατίαν, κολάζετε τοὺς ὑπεναντίως [36. 37] τῷ νόμῳ, καὶ τῇ πό-

λει, τομένων περιγίνεται. Sed vt telam pertexam, maxime omnium confert locus ille *Demoſthenis*, laudati a *Plutarcho* in Praecept. Politic. Μέγιστον πρὸς τὰς τυραννικὰς φυλακτήριον ἀπιστία τῶν πόλεσι. Non quod ita ſcribatur in *Demoſthene*, cuius orationem hic citare voluit *Plutarchus*, ſc. *Philippicam* II. verum vt oſtendam, quantillum, *Plutarcho* iudice, interſit inter τὸ πλῆθος et τὴν πόλιν. Verba enim *Demoſthenis* ſic ſe habent: Ἐν δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτηται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς τοὺς τυράννους. Τί οὖν ἐστι τοῦτο; ἀπιστία. TAYLOR.

32. τὴν πόλιν ὑμῶν] Ita *Ald.* Quod reſtituerunt *Steph. Wolf. Ask. Brodaeus*, et *Bern.* TAYLOR. Vult dicere, eos rectum ὑμῖν dediſſe pro iſto vitioſo ὑμῶν. R.

33. ἐπὶ τῶν ἰδίων ἔργων] malim ἕκαστοι addi. REISKE.

34. ἐλέγξωμεν] ἐγὼ καὶ οἱ συνήγοροι. Sed malim, ἐὰν ἐλέγξω Κτησιφῶντα. WOLFIVS. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐλέγξω μὲν. STEPHANVS.

35. γράψαντα] γρ. γεγραφότα. marg. *Mead.* et *Bern.* TAYLR.

36. τῷ νόμῳ] τοῖς νόμοις *Reg. 1.* MSS. *Steph.* et *Askew.* TAYLOR.

37. τῷ νόμῳ] non condemno τοῖς νόμοις, quod codices praebent, poteſt tamen vulgata bene ſtare. Le-

λει, καὶ τῷ συμφέροντι τῷ ὑμετέρῳ πολιτευομένους. κἂν ταύτην ἔχοντες τὴν διάνοιαν, [38] ἀκούσητε 55. I.
τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι λόγων, εὖ οἶδ', ὅτι καὶ δίκαια, καὶ εὔορκα, καὶ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ψηφιεῖσθε καὶ πάσῃ τῇ πόλει. [39] Περὶ μὲν ἧς τῆς ὀ- 3.
λης κατηγορίας μετρίως μοι ἐλπίζω προειρῆσθαι· περὶ δὲ αὐτῶν τῶν νόμων, οἱ κεῖνται περὶ τῶν ὑπευθύνων, παρ' ὃς τὸ ψήφισμα τοῦτο τυγχάνει γε- 6.
γραφὼς Κτησιφῶν, διὰ βραχέων εἰπεῖν βέλομαι. ἐν γὰρ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις [40] ἄρχοντές τινες τὰς [41] μεγίστας ἐν τῇ πόλει ἀρχὰς, καὶ τὰς προσόδους διοικοῦντες, καὶ δωροδοκοῦντες περὶ ἕκαστα τούτων [προσλαμβάνοντες] τάς τε ἐκ τοῦ βουλευτηρίου 9.
ῥήτο-

gi, h. e. toti corpori iuris Attici, literis consignati. Aut nescio an specialiter ὁ περὶ τῶν ὑπευθύνων νόμος hic designetur, quo titulo hic Aeschines contra Ctesiphontem agit. v. p. 55. 5. REISKE.

38. ἀκούσητε] Ita edidit *Wolfius*. Ita *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* ἀκούητε, *H. Stephanus*. TAYLOR.

39. Περὶ] Attingit primum κεφάλαιον γενικὸν, vt dicitur in *Argumento* Orationi huic praemissо. Sc. ad p. 377. l. 16. hoc persequitur, μὴ ἐξεῖναι ὑπεύθυνον ἄρχοντα στεφανοῦν. Istius Tractationis portiuncula, quae hinc ad pag. 370. pertingit, atque ibi in l. 10. desinit, agit de summa Legis vtilitate, atque exponit, quibus artibus isti Constitutioni fraudem facere soleant. TAYL.

40. ἄρχοντες κ. τ. λ.] γρ. ἄρχοντές τινες τὰς ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει, μεγίστας προσόδους διοικοῦντες — *Reg.* 1. Ἀρχὰς ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς προσόδους — Cod. *Steph.* καὶ ἐν τῇ πόλει τὰς προσόδους *Bern.* TAYLOR.

41. Post μεγίστας addidi ἐν τῇ πόλει. REISKE.

ῥήτορας, καὶ τὰς ἐκ τοῦ δήμου, [42] πόρρωθεν προκατελάμβανον τὰς εὐθύνας ἐπαίνοις, καὶ κηρύγμασιν· ὥστε ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχόντων, εἰς τὴν μεγίστην μὲν ἀπορίαν ἀφικνεῖσθαι τὰς κατηγόρους,
12. πολὺ δὲ ἔτι μᾶλλον τοὺς δικαστάς. πολλοὶ γὰρ πάνυ τῶν ὑπευθύνων ἐπαυτοφώρῳ κλέπται τῶν δημοσίων χρημάτων [43. 44] ὄντες ἐξελεγχόμενοι, διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων. εἰκότως. ἠσχύνοντο γὰρ, οἶμαι, οἱ δικασταὶ, εἰ φανήσεται ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τυχὸν δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ,
15. πρώην μέν ποτε ἀναγορευόμενος ἐν τοῖς [45] ἀγῶσιν, ὅτι στεφανῶται ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσῷ στεφάνῳ· ὁ [46] δὲ αὐτὸς ἀνὴρ μικρὸν ἐπισχὼν, ἕξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου κλοπῆς ἕνεκα τὰς
18. εὐθύνας ὠφληκώς. ὥστε ἠναγκάζοντο τὴν ψῆφον φέρειν οἱ δικασταὶ, ἃ περὶ τοῦ παρόντος ἀδικήματος,

42. πόρρωθεν] M. πόρρωθεν προκατελάμβανον. οὐχὶ δὲ μετὰ τοῦ, προσλαμβάνοντες. STEPHANVS. Recte, et ita reperitur in Cod. *Reg.* 1. Et ita edi curauimus. TAYLOR.

43. ὄντες] F. ὄντως, vt pag. 374. l. 15. ὄντως ἦν ὑπεύθυνος. Idem fere, quod ἐπαυτοφώρῳ ἐξελεγχόμενοι, Demosth. π. Παραπρεσβ. pag. 218. Sed nihil muto. Pariter enim loquitur in *Timarch.* p. 52. l. 1. ἐξηλέγχθη κλέπτης ὤν. MARKLAND.

44. ὄντες bene habet. Idem est ac si dixisset ἐξελεγχόμενοι ὅτι εἰσὶ κλέπται. perinde est, vtrum ἐπ' αὐτοφώρῳ ad ἐξελεγχόμενοι, an ad κλέπται referas. REIS.

45. ἀγῶσιν] οἷον ἐν Διονυσίοις. WOLFIVS.

46. δὲ] ὁ δὴ αὐτὸς ἀνὴρ *Bern.* TAYLOR.

τος, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς αἰσχύνης τῆ δήμῳ. κατιδὼν
47 δέ τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον, καὶ μάλα καλῶς ἔχοντα, τὸν διαῤῥήδην ἀπαγορεύοντα τὰς ὑπευθύνους μὴ στεφανεῖν. καὶ ταῦτα ἕτως εὖ 21.
προκατειλημμένος τῆ νομοθέτῃ, εὕρηνται κρείττονες λόγοι τῶν νόμων, ὃς εἰ μή τις ὑμῖν ἐρεῖ, λήσετε ἐξαπατηθέντες. τούτων γάρ τινες τῶν τὰς ὑπευθύνους στεφανούντων παρὰ τοὺς νόμους, οἱ 48 μὲν, φύσει μέτριοί εἰσιν· 49 εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος ἐπὶ 50 τῶν 24.
τὰ παράνομα γραφόντων· ἀλλ' ἔν προβάλλονται γέ τι

47. δὲ] malim δὴ. REISKE.

48. μὲν] huic particulae respondet δὲ secundum versu 29. Κτησιφῶν δὲ — Vnde patet, pro articulo οἱ praepositiuo, scribendum esse postpositiuum οἳ qui. REISKE.

49. εἰ δή τις ἐστὶ μέτριος ἐπὶ τῶν] [cum *Aldo* etc.] Lego ἐκ τῶν, ac potius sine praepositione, μέτριος τῶν — γραφόντων. WOLFIVS.

Praepositum ἐπὶ expungit quoque *Brodaeus*. Verum Membranae constanter retinent. Commendarem vtique, εἰ δή τις μέτριός ἐστι τῶν τὰ παράνομα γραφόντων. Nam ita solitum est scribi. Verbum eo loco positum plus habet elegantiae. Verum plus habuit periculi. Nam mox, vt vides, imperitia Librarii, degenerauit in ἐπί. TAYLOR.

50. ἐπὶ] Expunxerat hanc praepositionem Wolf. Ego reuocaui. Reliquias enim in eo mihi cernere videar verbi ἐπικουρεῖν, et sic primitus scriptum fuisse suspicor εἰ δή τίς ἐστι μέτριος ἐπικουρῶν τῶν τινι τὰ παράνομα γραφόντων. Si nempe modestus ille est, qui operam nauet ferenti leges constitutioni reip. nostrae aduersantes. REISKE.

γέ τι πρὸ τῆς αἰσχύνης. προσεγγράφῃσι γὰρ [51.52] πρὸς τὰ ψηφίσματα, στεφανῶν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. καὶ ἡ μὲν πό-
27. λις [53] τὸ ἴσον ἀδίκημα ἀδικεῖται· προκαταλαμβάνον-τας γὰρ ἐπαίνοις καὶ στεφάνοις αἱ εὐθύναι· ὁ δὲ τὸ ψήφισμα γράφων ἐνδείκνυται τοῖς ἀκούσιν, ὅτι ἐγεγράφει μὲν παράνομα, αἰσχύνεται δὲ ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. Κτησιφῶν δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, ὑπερπηδή-
30. σας τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ὑπευθύνων κείμενον, καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον ὑμῖν, ἀνε-λὼν, πρὶν λόγον, πρὶν εὐθύνας δῦναι, γέγραφε μεταξὺ Δημοσθένην ἄρχοντα στεφανῶν. Λέξουσι
33. δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ [54.55] ἕτερόν τινα λόγον ὑπεν-αντίον τῷ ἀρτίως εἰρημένῳ, ὡς ἄρα ὅσα τις αἱρε-τὸς

51. τι] Delendum arbitror: προσεγγράφῃσι γὰρ πρὸς τὰ ψηφίσματα, ſcil. voces, quae ſtatim ſequuntur, στεφανῶν κ. τ. λ. Vide infra 441. 1. TAYLOR.

52. Omittit quoque Chryſoccas τι. quapropter expunxi. REISKE.

53. τὸ ἴσον] ſubaudi ὥσπερ ἂν εἰ μὴ προσεγέγραπτο. REISKE.

54. ἕτερον] *Afferent etiam* aliam *orationem*. Ego tamen interea iſto verbo vtor: *Dixit adhuc aliquid? Nil ſane.* Quare igitur ἕτερον? Sed de ea re inferius dicam, quod mihi videtur verum eſſe. TAYLOR.

55. ἕτερόν τινα λόγον] tranſit ad ſecundam πρόφασιν ſeu excuſationem, qua vtuntur hi, qui vim legis περὶ τῶν εὐθυνῶν eludere conantur, primam enim hactenus refutauit a verſu 24. ἀλλ' οὖν προβάλλονται h. e. προφασίζονται. Neſcio quid hic Taylor laboret prorſus ſine cauſa. REISKE.

τὸς ὧν πράττει κατὰ ψήφισμα, 56 οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις, καὶ διακονία· ἀρχὰς δὲ Φή-

56. οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχὴ, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία] Non ſubtilior iuſto, aut adeo ardua eſt, iſta Diſtinctio inter *Magiſtratum* et *Miniſterium*, vt ad eam enucleandam Gallicus ille Interpres *Ariſtotelem* accerſi iuberet, quaſi nodus eſſet eo vindice dignus. Minus ergo et Ego habeo neceſſe, vt Te ad *Sigonium* amandarem IV. *de Rep. Athen.* I. qui tamen quaedam habet de hoc loco non infutilia aut negligenda. Periodus [Λέξουσι — ἀναισχυντίᾳ] ſc. a 370. 10. — ad 371. vlt. in hoc verſatur: cum Lex vetet Magiſtratum coronari, dicturus eſt *Demoſthenes*, ſe non eſſe Magiſtratum, ſed Curationem quandam aut Officium geſſiſſe iuxta decretum, πραγματείαν προσεταγμένην κατὰ ψήφισμα, l. 16. Hoc illud eſt nempe: Cogebatur aliquando Populus in Concione vniuerſus, vbi leges ſciſcere, Magiſtratus deferre, etc. potuit. Cogebatur aliquando in Concionibus Tribulibus, vbi illa fieri non conſueverant, neque poterant. Iam conſtat ex init. pag. 376. totius Populi, Chaeronda Praetore, habitam eſſe Concionem, in qua latum erat *decretum*, Demoſthene ipſo ſuadente, vt Tribus ſingulae, Tribulibus ſuis congregatis, nonnullos ex ipſorum numero deſignarent ad certa officia obeunda. Me, inquit Demoſthenes, cum ad ea excitauit Tribus mea, quae Magiſtratum deferre non potuit (hoc enim Populus ſolus) Miniſterium quidem potuit, hac Lege ſc. *de Magiſtratibus coronandis* non concludor. Non mihi detulit Populus ἀρχὴν, ſed Tribus ἐπιμέλειαν. Ita infra, p. 376. l. 10. ἔτ' ἔλαχε τειχοποιὸς, ἔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου Sc. τοῦ δήμου emphatice, a *Populo vniuerſo*, quod ad vtrumque referendum eſt, tam ἔλαχε, quam ἐχειροτονήθη. Secus ac Interpretum plurimi. Eam Orationem

δὲ φήσουσιν ἐκείνας εἶναι, ἃς οἱ θεσμοθέται ἀπο-
36. κληροῦσιν ἐν τῷ Θησείῳ, κἀκείνας, ἃς ὁ δῆμος εἴω-
θε χειροτονεῖν ἐν ἀρχαιρεσίαις, στρατηγὸς, καὶ
ἱππάρχους, καὶ τὰς [57.58] μετὰ τούτων ἀρχάς, [59] τὰ
δ' ἄλλα πάντα πραγματείας προσταγμένας κα-
τὰ ψήφισμα. ἐγὼ δὲ πρὸς τοὺς λόγους τοὺς τούτων,
39. νόμον ὑμέτερον παρέξομαι, ὃν ὑμεῖς ἐνομοθετήσα-
τε, λύσειν ἡγούμενοι τὰς τοιαύτας προφάσεις. ἐν ᾧ
διαρρήδην γέγραπται, „τας χειροτονητας φησὶν
αρχας„ [60] ἁπάσας ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι ὁ νο-
μοθέτης, καὶ [61.62] προειπὼν ἀρχὰς ἁπάσας [63] εἶ-
ναι

Demoſthenis in hoc commate refellere inſtituit *Aeſchines*. TAYLOR.

57. *μετὰ τούτων*] An, *μετὰ ταῦτα, deinceps*? MARKLAND. Vel fortaſſe *κατὰ ταῦτα*. TAYLOR.

58. *μετὰ τούτων* bene habet. collegas eorum, tametſi gradu aliquantum inferiores, et imperio minores. REISKE.

59. *τὰ δ'*] *τὰς δὲ ἄλλας ἁπάσας Bern.* TAYLOR.

60. *ἁπάσας*] Deeſt in MSto *Mead.* Et recte abeſſe exiſtimo. Natum eſt enim ex linea ſequente. Verba Legis ſunt *τὰς χειροτονητὰς ἀρχάς*. Deinde progreditur *Aeſchines*, Legis interpres, *ἑνὶ περιλαβὼν ὀνόματι — uno*, inquit ille, *complectitur verbo ἁπάσας, ἃς ὁ δῆμος χειροτονεῖ*. p. 371. l. 1. TAYLOR.

61. *προσειπὼν*] *προειπὼν* MS. *Mead.* TAYLOR.

62. *προσειπὼν*] dedi *προειπὼν* ſine ſibilo *praefatus* ſeu *denuntiato*. REISKE.

63. *εἶναι*] *οἶμαι* coniectura eſt *H. Stephani*. Quo vero animo id ſcripſerit, neſcio. Nam recte vulgatur, quantum ego intelligam. *οἶμαι* etiam Cod. *Bern.* ſiue coniectura ſit *Scaligeri*. Ceterum iſtud *καὶ* ante *τὰς ἐπι-*

ναι, ἂς ὁ δῆμος χειροτονεῖ, καὶ „τους επιστατας φησὶ των δημοσιων ἐργων· ἔστι δὲ ὁ Δημοσθένης 42.
64 τειχοποιὸς, ἐπισάτης τῦ μεγίστυ τῶν ἔργων· καὶ „Παντας, οσοι 65 διαχειριζουσι τι των της πολεως πλεον η τριακονθ ημερας, και οσοι λαμβανουσιν 66 ηγεμονιας δικαστηριων·„ οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπισά-

ταις

τάτας, iterumque l. 3. ante πάντας, etc. literis deſcribas maioribus, quoniam videntur ex Lege deſcendere, atque ita continuare ſententiam, τὰς χειροτονητὰς ἀρχὰς — καὶ τοὺς ἐπισάτας τῶν δημοσίων ἔργων — καὶ πάντας, ὅσοι — TAYLOR.

64. τειχοποιὸς, ἐπισάτης] interpone ὤν. Demoſthenes autem cum ſit moenium inſtaurator, eo ipſo eſt ἐπισάτης inſpector, et operis quidem maximi atque grauiſſimi. REISKE.

65. διαχειρίζουσι] *Wolfius* dedit διαχειρίσουσι, incuria, credo, operarum. Et pariter λέγει l. 16. eodem errore. TAYLOR.

66. ἡγεμονίας δικαστηρίων] Ηγεμὼν τῦ δικαστηρίυ eſſe ὁ Αρχων, Praetor, qui iudicium exercet, videtur, niſi mox ſubiiceret, οἱ δὲ τῶν ἔργων ἐπισάται πάντες χρῶνται ἡγεμονίᾳ δικαστηρίου. Quod me fateor non intelligere. Aretinus, *iudiciorum poteſtatem accipere*, et *iudiciorum poteſtate frui*. Melanchtho, *exercere iudicia*. Perionius, *quique iudicium poteſtatem locumque adipiſcuntur*. Meletus, *quicunque principatum accipiunt iudiciorum*. WOLFIVS.

Nugatur bonus Commentator. Non enim *Verba* ipſa, non *Conſtructio* explicatione indigent. Nihil igitur proficimus, dum variorum interpretationes recenſet: neque enim Interpretes quidquam a ſe inuicem diſcordant: Neque fieri vllo artificio, aut dedita opera, potuit, vt diſcordarent. *Harpocratio* cum *Sui-*

da haec verba *Aeſchinis* citat, non tamen expedit. Quid enim ſi Archon primarius, quid ſi Rex, Polemarchus, Archontes demum ceteri, ſuam quiſque Curiam rexerit, et in ea, prout litis natura ad cuiuſque forum rem detuliſſet, ius dixerit? Omitto Heliaeam, Parabyſtum vtrumque, Trigonum, etc. Videatur *Demoſthenes c. Lucritum. Pollux* VIII. 10. Quod intelligere oportet, eſt huiusmodi: Sc. Nemo ad vllam omnino Reip. partem vel leuiſſimam acceſſit, nemini munus aut officium aliquod demandabatur, cui non ſimul mandata erat Iurisdictio: Id in animo habuit *Demoſthenes*, *de Cor.* pag. 569. cum *Aeſchini* exprobrauit, ὑπογραμματεύειν καὶ ὑπηρετεῖν τοῖς ἀρχιδίοις, magiſtratibus illis ſuburbanis, qualis fere recenſet *Iuuenalis* X. *Sat.* 102.

Et de menſura ius dicere, vaſa minora
Frangere, pannoſus vacuis Aedilis Vlubris.

De Iudicibus pedaneis dixi ad *Timocrateam*, Tom. III. p. 405. l. 14. Cum igitur, vti admonui, pro ſuo tribunali federet, qui ciuili cuicuimodi functus ſit curatione aut officio, neceſſe fuit, vt cauſae priuatae infinitae, τὰ τῆ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια, vt loquitur *Demoſthenes*, coram priuato iſto et domeſtico Iudice diſceptarentur. Hoc addo amplius. Quantum eruere potuimus, ſatis ſane conſtat, vnumquodque Tribunal in omni re Iurisdictionem explicuiſſe, ſimul atque eius Iurisdictio explicari coepit. In Adnotationibus meis antequam haec Oratio deſiuerit, deprehendes Euripidem coram ſummo fere Magiſtratu (Archontum enim ordine Secundus iudicabat de Impietate) ἀσεβείας poſtulatum, *exceptione*, vt aiunt, *Fori* vti, ſeque ex ea Cognitione exemiſſe, quod verba ea in Scena prolata, Dionyſiacorum Iudicum ἐν γένασι κεῖται, quibus commiſſum erat de Choris, Ludis, Commiſſionibus Poetarum, ceterisque, quae ad eas res ſpectant, iudicare prouidere. Infinitam hanc iudicii exercendi va-

ταῦ πάντες ἡγεμονίᾳ χρῶνται [67].[68] δικασηρίῳ· τί 56.1.
τοῦτος κελεύει ποιεῖν; ὃ διακονεῖν, ἀλλ' ἄρχειν δοκι-
μασθέν-

rietatem quanquam nec amem nec laudem, hinc tamen ſpectare poſſumus, vnumquemque Athenienſium ex teneris fere vnguiculis iudicem didiciſſe fieri. πολίτης ἁπλῶς, inquit *Ariſtoteles* l. 3. *Polit.* ᾧδενί τῶν ἄλλων ὁρίζεται μᾶλλον, ἢ τῷ μετέχειν κρίσεως καὶ ἀρχῆς. Immo et Θῆτες, genus hominum fere ſecundum, qui ſeruitutem ſeruiebant, ſed voluntariam, adeoque liberaliorem, ab ea non excludebantur. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο Θῆτες, οἷς ᾠδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τὸ [l. τῷ] συνεκκλησιάζειν, καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας. Plutarch. in *Solone.* Adeo vera ſunt Scommata, quae in illum populum iaciuntur.

ΜΑ. Αἶδε μὲν Ἀθῆναι. ΣΤΡ. Τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι.
Ἐπεὶ δικασὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.

Ariſtoph. *Nub.* 207.

Et *Lucian.* in *Icaro Menipp.* καὶ ὁ Φοῖνιξ δὲ ἐνεπορεύετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλήστευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ Ἀθηναῖος ἐδικάζετο. Sed ſerio de iis dixit *Xenopho*, de Rep. Athenienſ. Ἔπειτα δὲ δίκας καὶ γραφὰς, καὶ εὐθύνας ἐνδικάζειν, ὅσας οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄνθρωποι ἐνδικάζουσι. Et *Seruius* ad illa *Virgil.* VI. *Aeneid.* 848.

Excudent alii ſpirantia mollius aera, etc.

Per aes Corinthios indicat; per marmor Parios; per Actionem cauſarum Athenienſis; *per Aſtronomiam, Aegyptios et Chaldaeos.* Cetera, quae colligo quotidie et diligenter in Commentario *de Iurisprudentia Attica.* TAYLOR.

67. δικασηρίῳ] Melius fortaſſe δικασηρίων, vt in linea antecedenti. Ita ſcribitur quoque 375. vlt. καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικασηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε. TAYLOR.

68. δικασηρίου] bene habet. praefectus operum non

μασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἐπειδὴ καὶ αἱ κληρω-
3. ταὶ ἀρχαὶ ἐκ ἀδοκίμαστοι, ἀλλὰ δοκιμασθεῖσαι ἄρ-
χουσι· καὶ λόγον καὶ [69] εὐθύνας ἐγγράφειν πρὸς τὸν
γραμματέα, καὶ τὰς λογισάς, καθάπερ καὶ τὰς
ἄλλας ἀρχάς, κελεύει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τοὺς
6. νόμους αὐτὸς ὑμῖν [70] ἀναγνώσεται „Νόμοι.„ Ὅταν τοί-
νυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἃς ὁ νομοθέτης ἀρχὰς ὀνομάζει, ἔστι
προσαγορεύωσι πραγμάτειας, καὶ [71] ἐπιμελείας, ὑμέ-
τερον ἔργον ἐστὶν ἀπομνημονεύειν καὶ ἀνθιστάτειν τὸν νό-
9. μον πρὸς τὴν τούτων ἀναίδειαν, καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖς,

habebat ἡγεμονίαν, imperium et poteſtatem niſi vnius ſolummodo illius dicaſterii, in quo praeſidebat, de operibus publicis iudicante. Eſt autem ἡγεμονία facultas rem iudicandi, de ea pronuntiandi, iubendi, vetandi, mulctam aut poenam dictandi, et male parentes puniendi. REISKE.

69. Verba duo καὶ εὐθύνας videntur delenda. Magiſtratu enim ſi qui decederent, hi λόγον quidem ἐνέγραφον, non autem εὐθύνας. rationem magiſtratus a ſe geſti literis conſignatam exhibebant ſcribae, vel notario, et calculatoribus, εὐθύνας autem ἐδίδων, hoc eſt ὑπέσχον, faciebant iis ſui corporis facultatem, comparebant in iudicio, intererant examini rationis illius a ſe exhibitae, ad ſingula quaeque capita dubia interrogati reſpondebant, quo poſſet illa ratio ſiue probari et rata haberi, ſiue improbari et reiici. REISKE.

70. ἀναγνώσεται] S. ὁ γραμματεύς. WOLFIVS.

71. ἐπιμελείας] Ita lege [*Ald.* ἐπιμελίας] Et l. vlt. ἀναισχυντίαι. Et [pag. 372. l. 2.] προεισπεῖν. Et [l. 8.] προτεληλυθότων. Et [pag. 373. l. 1.] ἐγγεάφειν. Et [l. 2.] τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν. Sic enim appellat ſeueritatem Areopagitici iudicii. WOLFIVS.

τι ἀ προσδέχεσθε [72] κακοῦργον σοφιστὴν, οἰόμενον ῥήμασι τὸς νόμους ἀναιρήσειν, ἀλλ' ὅσῳ ἄν τις ἄδικον λέγῃ παράνομα γεγραφὼς, τοσούτῳ μείζονος ὀργῆς τεύξεται. [73] χρὴ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸ αὐτὸ φθέγγεσθαι τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν νόμον· ὅταν 12. δὲ ἑτέραν μὲν φωνὴν ἀφῇ ὁ νόμος, ἑτέραν δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ τὸ νόμου δικαίῳ χρὴ διδόναι τὸν ψῆφον, ἀ τῇ τοῦ λέγοντος ἀναισχυντίᾳ. [74] Πρὸς δὲ δὴ τὸν ἄφυκτον λόγον, ὃν [75.76] φησι Δημοσθένης, βραχέα βέλομαι

72. κακοῦργον] πανοῦργον Cod. *Bern.* Simile mendum, ſi tamen mendum ſit, obrepſit olim, quantum recordor. TAYLOR.

73. χρὴ γὰρ — ἀναισχυντίᾳ.] Totum hoc comma laudatur a *Plinio IX. Epiſtol.* 26. minima cum diſcrepantia. Solummodo ab *Aldo Wolfio*que diſcedit, legendo ἀφῇ l. penult. in quo cum *H. Stephano* conſordat. Laudatur item a *Plutarcho* in init. *de Stoicor. repugnant.* TAYLOR.

74. πρὸς δὲ κ. τ. λ.] Contra primum *Caput Generale*, vt dicitur, totius Quaeſtionis duplici ratione militat *Demoſthenes*. *Primum*, hoc non eſſe Magiſtratum, ſed Curationem. Id iam abſolutum eſt. *Deinde* contendit Se de ſuo largitum eſſe, non accepiſſe a Rep; et abſurdum eſſe rationes expoſci beneuolentiae et liberalitatis. Id, ab hoc loco ad 374. 14. Orator noſter diſputat, quantum valeat. TAYLOR.

75. φησι] F. φήσει, vt λέξει ſtatim. MARKLAND.

76. φησὶ bene habet. orationes enim, quas hodie agimus, non ita, vt nunc proſtant et circumferuntur, nec temporis ſunt habitae, verbatimque recitatae, ſed poſt actiones ipſas demum diſceptatas per otium conſcriptae. quo factum eſt, vt accuſator in ipſa iam accu-

15. λομαι [77] προειπεῖν. λέξει γὰρ [78] ἔτος· τειχοποιός
εἰμι. ὁμολογῶ. ἀλλ' ἐπιδέδωκα τῇ πόλει μνᾶς ἑκατὸν, καὶ τὸ ἔργον μεῖζον [79.80] ἐξείργασμαι. τίνος ἂν
εἰμὶ ὑπεύθυνος, εἰ μή τις ἐστὶν εὐνοίας εὐθύνη;
πρὸς δὴ ταύτην τὴν πρόφασιν ἀκέσατέ μου λέγοντος
18. καὶ δίκαια, καὶ [81] ὑμῖν συμφέροντα. ἐν γὰρ ταύτῃ
τῇ πόλει ἔτως ἀρχαία οὔσῃ, καὶ τηλικαύτῃ τὸ
μέγεθος, οὐδεὶς ἐστιν ἀνυπεύθυνος, τῶν καὶ ὁπωσοῦν
πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων. διδάξω δ' ὑμᾶς
πρῶτον ἐπὶ τῶν παραδόξων. οἷον, τὰς ἱερεῖς, καὶ
21. τὰς ἱερείας, ὑπευθύνους εἶναι κελεύει ὁ νόμος, καὶ
συλλήβδην ἅπαντας, καὶ χωρὶς ἑκάστους κατὰ σῶ-

ſatione afferret atque refutaret argumenta defenſoris, aut oratores ipſi inter ſe communicabant aduerſarias ſuas: Quanquam hoc quidem minus eſt probabile, aut ſaltim raro et furtim factitatum, et, ſi fieret tamen, inhoneſtum habebatur. REISKE.

77. *προειπεῖν*] *προτ. γρ. προσειπεῖν. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ὕστερον, μικρὰ προειπεῖν βέλομαι.* H. STEPHANVS. Atque ita excudi fecit. TAYLOR.

Lege *προειπεῖν*, vt p. 448. l. 4. p. 376. l. 13. et *περὶ παραπρεσβ.* p. 279. l. 3. MARKLAND. Ita *Bern.* quoque. TAYLOR.

78. *ἔτος*] Legendum fortaſſe cum *Bern.* *ἔτω*. TAYL.

79. *ἐξείργασαι*] *ἐξείργασμαι* Cod. *Reg.* I. TAYLOR.

80. *ἐξείργασαι* non mouiſſem, quod bene habet, niſi auctoritas interueniſſet codicis, e quo *ἐξείργασμαι* praetuli, vt exquiſitius, et Atticiſmo conuenientius, perfectum paſſ. huius verbi ſenſu actiuo vſurpare amanti. REISKE.

81. *συμφέροντα*] *καὶ ὑμῖν συμφέροντα. Bern.* TAYL.

μαντὸς τὰ [82] γέρα μόνον λαμβάνοντας, καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους· καὶ ὃ μόνον ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ [83] κοινῇ κατὰ γένη, [84] Εὐμολπίδας καὶ [85] Κήρυκας, καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαν- 24.
τας.

82. γέρα] reditus et vectigalia et emolumenta, ipsis vi sacerdotii, quo fungebantur, propria, et reliquis omnibus ciuibus negata, cuiusmodi γέρα hodie decani, seu magistri collegiorum in Vniuersitatibus percipiunt, *praecipua* appellata; ipsi quoque sacerdotes ferunt haud pauca, vt sportulae sunt pro absolutione peccatorum, pro infantis recens nati lustratione, pro consecratione nuptiali, pro funere quoque, quod effertur, etc. Facultatum quarundam professores in quibusdam Germaniae Vniuersitatibus per hyemes certum numerum, in aliis leporum, in aliis aprorum, singuli singulos publice accipiunt, decani vero binos. Id quod ipsorum est γέρας, *praecipuum.* REISKE.

83. κοινῇ τὰ γένη] Recte augurabatur *Stephanus* legendum potius fuisse κοινῇ κατὰ γένη. Quod *Reg.* 1. stabilire videò. TAYLOR.

84. Εὐμολπίδας] *Euripidis* Glossematarius, Ην δὲ ὁ Εὔμολπος Θρᾳκῶν βασιλεὺς, ὃς λέγεται ἐλθεῖν εἰς Ελευσῖνα ἐπὶ τὸ μυηθῆναι τὰ Ελευσίνια. διὸ καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἄρχοντες ἐγένοντο ἱεροῖσιν Εὐμολπίδαι Ἀθήνησιν. BRODAEVS.

85. Κήρυκας] Quicunque fere primoribus, vt aiunt, labris Atticas literas degustauerit, quicunque stipes non sit, (nam, vt est in diuerbio,

Εἰ μὴ τεθέασαι τὰς Αθήνας, σέλεχος εἶ)

norit non esse *Praecones*, vt Turba Interpretum, sed Genus et Familiam, cuiusmodi plurimae erant Athenis, quae certis sacris hereditario iure operabantur. Etruscus quidem caute: *ma anco alle famiglie, come so-*

τας. [86] πάλιν τὲς τριηράρχες ὑπευθύνες εἶναι κελεύει ὁ νόμος, ἐ τὰ κοινὰ διαχειρίσαντας, ἀλ' ἀπὸ τῶν ὑμετέρων προσόδων πολλὰ μὲν ὑφαιρεμένες, βραχέα δὲ καταθέντας, [87.88] ἐπιδιδόναι δὲ

no gli Enmolpidi, e i Ceryci, *e tutti gli altri.* Bene hic ſe geſſit *Tourrellius.* Vid. *Petit.* LL. *Attic.* Lib. I. Tit. II. Marmor in *Sponio:*

ΔΗΜΗΤΡΙ ΚΑΙ ΚΟΡΗΙ
Η ΙΕΡΑ ΓΕΡΟΥΣΙΑ Μ. ΑΥ-
ΡΗΛΙΟΝ ΛΙΘΟΦΟΡΟΝ ΠΡΟΣ-
ΔΕΚΤΩΝ ΠΙΣΤΟΚΡΑ-
ΤΟΥΣ ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ ΠΡΕΣ-
ΒΕΥΣΑΝΤΑ ΠΡΟΙΚΑ. ΤΙΜΗ-
ΘΕΝΤΑ ΔΕ ΥΠΟ ΘΕΟΥ
ΚΟΜΜΟΔΟΥ ΤΗΙ ΡΩΜΑΙ-
ΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΡΞΑΝ-
ΤΑ ΤΟΥ ΚΗΡΥΚΩΝ ΓΕ-
ΝΟΥΣ ΑΡΞΑΝΤΑ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ ΕΥΣΕΒΕΙ-
ΑΣ ΕΝΕΚΑ
ΑΤΤΙΚΟΣ ΕΥΔΟΞΟΥ ΣΦΗΤ-
ΤΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕ.

Adeo ad Commodum Imp. ſaltem inueterauit ea Familia. TAYLOR.

86. πάλιν] καὶ πάλιν Cod. *Mead.* vti et καταθέντας, l. 16. et proxime τοὺς τὰς πατρῴας οὐσίας — ἀνηλωκότας. Trierarchi autem munus in ea Ciuitate, nequis ſcrupulus in hac argumentatione *Aeſchinis* oboriatur, oneri fuiſſe et ſumtui, non emolumento, abunde diſcimus, nec minime a *Leptinea Demoſthenis.* TAYLOR.

87. ἐπιδιδόναι δὲ] ἐπιδιδόναι μὲν φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα. MARKLAND.

88. Ἐπιδιδόναι, inquit *Euſtathius* ad *Homer. Iliad.* A.

φάσκοντας, ἀποδιδόντας δὲ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' 27.
ὁμολογουμένως τὰς πατρῴας] οὐσίας εἰς τὴν πρὸς
ὑμᾶς ἀνηλωκότας φιλοτιμίαν. ἐ τοίνυν [89] μόνοι οἱ
τριήραρχοι, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα τῶν ἐν τῇ πό-
λει συνεδρίων ὑπὸ τὴν τῶν δικαστηρίων ἔρχεται ψῆ-
φον. πρῶτον μὲν γὰρ τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πά- 30.
γῳ ἐγγράφειν πρὸς τὰς λογισὰς ὁ νόμος κελεύει λό-
γον, καὶ εὐθύνας διδόναι καὶ * τὴν ἐκεῖ [90.91] σκυ-
θρωπὸν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν [92] ἄγει ὑπὸ τὴν
ὑμετέ-

pag. Edit. Flor. 118. eſt, τὸ ἐπέκεινα τῶν προϋπαρχόν-
των δοῦναί τι. Apud *Plutarchum* in *Phocione*, Ἀθηναίων
αἰτούντων ἐπιδόσεις, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιδιδόντων, κληθεὶς
πολλάκις [Phocio] ἔφη — ἐγὼ αἰσχυνοίμην ἄν, εἰ τούτῳ
μὴ ἀποδιδοὺς, ὑμῖν ἐπιδοίην, δείξας Καλλικλέα τὸν δα-
νειστήν. Demoſthenes habet *p. Cteſiph.* p. 536. l. 12. οἱ
τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. TAYLOR.

89. μόνοι] μόνον *Bern.* Et mox, l. vlt. pro δικαστηρίων, δικαστῶν. Et deinde 373. 1. δικασὰς pro λογισάς. TAYL.

90. σκυθρωπῶν] συνθρωπῶν *Ald.* corrupte. ἀνθρώ-
πων Ask. σκυθρωπῶν reſtituit *Brodaeus* (quem vide in *Miſcellaneis* VIII. 9.) ceterique. TAYLOR.

Forte, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ ὑμετέραν ψῆ-
φον ἄγει. WOLFIVS.

Τινὲς διορθοῦσι, καὶ τὴν τῶν μεγίστων κυρίαν ὑπὸ τὴν
ὑμετέραν ψῆφον ἄγει. STEPHANVS.

91. καὶ τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν] dedi de meo καὶ τὴν ἐκεῖ σκυθρωπὸν. (nam perinde in genere communi dicitur σκυθρωπὸς, atque diuiſim σκυθρωπὸς, πὴ, πὸν. tres perinde terminationes habet hoc adiectiuum, atque duas. Appellat ſenatum areopagiticum σκυθρω-
πὸν βουλὴν, trucem, ſaeuum, quia ius ſeuerum et cruentum dicebat. REISKE.

92. ἄγει] Edebatur olim, ſc. ab *Aldo*, *Stephano*que

ὑμετέραν ψῆφον. 93 ἐκ ἄρα σεφανωθήσεται ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου 94 πάγου; 95 οὐδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς

Cc 5 ἐστίν.

τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κύριον ἄγειν ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Ceterum in duobus Codd. *Coisl.* et *Mead.* deeſt totum illud Inciſum [καὶ τῶν ἐκεῖ — ἄγει.] TAYLOR.

Iſte, quem memorat *Stephanus*, διορθωτὴς, noſter *Wolfius* eſt, vt vides. Quem miror tamen punctum adeo inconcinnum addidiſſe poſt vocem σκυθρωπῶν· cum minimo negocio plana et liquida ſint omnia: Etiam Curiam Areopagiticam, ſummam et ſanctiſſimam, quae de rebus maximis et grauiſſimis iudicabat, ἐγγράφειν πρὸς τοὺς λογισὰς ὁ νόμος κελεύει λόγον, καὶ εὐθύνας διδόναι, καὶ τὴν τῶν ἐκεῖ σκυθρωπῶν καὶ τῶν μεγίστων κυρίαν ἄγει ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. Σκυθρωπὸς dicitur de re ſolenni et religioſa. Ἐν ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Πυανεψιῶνος μηνὸς τὴν σκυθρωποτάτην τῶν Θεσμοφορίων ἡμέραν ἄγουσαι παρὰ τῇ θεῷ νηστεύουσιν αἱ γυναῖκες. Plutarch. in *vit. Demoſth.* *Lambinus*, quantum coniicere poſſum ex verſione, ita legit olim — εὐθύνας διδόναι· καὶ τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, καὶ τὸν τῶν μεγίστων κύριον ἄγει κ. τ. λ. Quo pacto fere exaratur in *Bern.* ſcil. τὸν ἐκεῖ σκυθρωπὸν, et ἄγει. TAYLOR.

93. οὐκ ἄρα σ. ἡ β. ἡ ἐξ A. πάγου;] Sub. εὐθύνας οὐ δοῦσα. WOLFIVS.

Recte hucuſque Wolfius. *Interrogatiue* certe legi debent. An cetera ſimiliter Commata per hunc locum, vehementer dubito. Minus dubitat ille. Perſtat enim. — TAYLOR.

94. πάγου; οὐδὲ] malim οὐ cum addito punctο interponi. quod οὐ, reſponſionis loco ſic abſolute poſitum, facile potuit a colliſione earundem vtrinque literarum elidi. Orator ſic ratiocinatur. Vetas ergo ſenatum areopagiticum coronari? Subau-

di, niſi rationem geſti magiſtratus reddiderit. Reſpondet, οὐ. nullo modo ego hoc veto, ſed leges vetant. Patrium enim, auito more ſancitum, hoc apud ipſos, Athenienſes puta, non eſt, ante redditam rationem, quemquam coronari. Ad illud οὐ ſic nude poſitum ſubauditur a communi e ſuperioribus repetendum στεφανωθήσεται ἡ βουλή. tum pergit orator aliam ipſe ſibi obmouere a ſe confictam obiectionem, aut aduerſarios, Demoſthenem atque Cteſiphontem, ſic occurrentes inducit. Ergone nullo ducuntur Athenienſes gloriae ſtudio? ergone degeneres ſunt, minuti animi, ſordidi, et officiorum atque ornamentorum in ſe collatorum immemores? Reſpondet. Neutiquam. ducuntur enim vero gloria vel maxime, contenduntque bene de ſe meritos ſtudiis demereri. Sed ſatis non habent in ſuo iudicio te innocentem deprehendi, plus flagitant. Volunt te praeclarae virtutis documenta edidiſſe. Sin autem deliqueris, ſeueritate animaduerſionis vlciſcuntur. REISKE.

95. ἀδὲ γὰρ πάτριον] F. οὐ γὰρ — ; *Nonne patricum hoc eſt? Nonne hunc morem a maioribus acceperunt?* Hanc ſententiam retinebo, dum aliam meliorem edoctus fuero. WOLFIVS.

ἀδὲ γὰρ πάτριον αὐτοῖς ἐστιν.] Deeſſe videtur aliquid ante has voces, niſi intelligenda ſit Negatiua, vt mox l. 11. ante ἵνα γε. MARKLAND. Vide quae dicturi ſumus ad p. 435. l. 13. Ea igitur erit mens Auctoris. *Etiam Lex Concilium Areopagiticum complectitur, grauiſſimoſque eos magiſtratus veſtro examini ſubiicit. Quid ergo?* inquiet aliquis: *Quantum video, rationes tum erunt reddendae, vbi ceſſat Magiſtratus. Iſte autem cum ſolus omnium in hac ciuitate ſit perpetuus, Nunquamne ergo coronabitur Senatus Areopagiticus?* [Non.] *Ea eſt enim Condicio Officii, vt coronari non poſſint: ii mores patrii. Quid ergo? non ducuntur ſtudio honoris? num omnis extincta*

ἐστίν. [96] ἐκ ἄρα φιλοτιμοῦνται; πάνυ γε. [97] ἀλλ' ἐκ ἀγαπῶσιν, ἐάν τις [98.99] παρ' αὐτοῖς μὴ ἀδικῇ, ἀλλ'

tincta eſt laudis et bene merendi cupido? Cetera. Italica Verſio bene: *Adunque non s' incorouerà egli il conſiglio dell' Ariopago?* No, *perche non è di coſtume a loro. Adunque non hanno ardore di far ſeruitio alla Republica? Si hanno. Ma* — TAYLOR.

96. ἐκ ἄρα] οὐδὲ ἄρα. *Bern.* ἄρα Marg. *Steph. Coisl.* et *Reg.* 2. TAYLOR.

97. ἀλλ' ἐκ ἀγαπῶσιν] Sub. οἱ πολῖται, ἢ οἱ δικασταί. WOLFIVS. οἱ νόμοι. MARKLAND.

98. παρ' αὐτοῖς] S. τοῖς Ἀρεοπαγίταις. Obſcurus et controuerſus locus eſt: cum verba perinde ſonent, ac ſi ipſi Areopagitae et coronent et mulctent collegas ſuos. *Aretinus* vertit: *Non ergo coronabitur quis ex Ariopagi conſilio, nec patrium illis eſt, nec affectant id quidem, nec ſatis eſſe putant*, etc. *at veſtri oratores nimia licentia exultant.* Hactenus ille. *Melanchtho* liberius quidem, ſed non peſſime, transtuliſſe videtur hunc locum: *Nemo igitur coronatur ex Areopago, nec mos eſt priusquam iudicium ſubierit. Et quanquam ambiant coronas, tamen non putant ſatis eſſe nihil peccaſſe, ſed volunt id etiam exploratum ac notum eſſe omnibus. Ideo antequam decernitur corona, dant iudicium, ac ſi quod peccatum deprehendunt, puniunt. veſtri vero rhetores deliciantur.* Perionius ſic: *Primum enim Areopagitas lex iubet profiteri apud eos, qui rationibus praepoſiti ſunt, eisque rationem referre conſilium ac ſenatum, cuius in poteſtate ſunt, et homines omnes, qui illic verſantur, et res maximae, ſententiis veſtris lex ſubiicit. Annon igitur conſilium Areopagi corona donabitur? dicet quispiam. Nec hoc illis in more poſitum eſt. Quid ergo? Nihilne effundunt Areopagitae, quod ad veſtram gloriam pertineat? Certe. Sed ſatis non eſt, ſiquis apud eos iniuriam non facit, quin*

ἀλλ' ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ, κολάζεσιν· οἱ δὲ ὑμέτεροι ῥήτορες [100] τρυφῶσι. πάλιν τὴν βουλὴν τοὺς πεντακοσίους ὑπεύθυνον πεποίηκεν ὁ νομοθέτης, καὶ 36.
οὕτως ἰσχυρῶς ἀπιστεῖ τοῖς ὑπευθύνοις, ὥστ' εὐθέως ἀρχόμενος [1.2] τῶν νόμων, λέγει, [3] „Ἀρχην ὑπευ-

etiam ſiquis peccauerit, in eum animaduertunt. At oratores veſtri nimia licentia exultant. Meletus: *Similiter eadem lex in veſtrum iudicium adducit ipſum dominum ſeueriſſimarum atque maximarum legum Ariopagitam in illo ſenatu. An igitur coronabitur Senatus Ariopagiticus relatis rationibus? Non eſt talis apud eos conſuetudo. An igitur, cum non coronentur, appetunt gloriam? valde certe. Sed tanta eſt apud eos ſeueritas, vt non ſint ſolum contenti, ſiquis apud eos nemini faciat iniuriam, ſed etiam puniant, ſiquis inter eos tantum errauerit. Veſtri autem oratores nimium voluptatibus indulgent. Quare eo minus coronandi ſunt, non redditis rationibus.* WOLFIVS.

99. παρ' αὐτοῖς] in iudicio ſuo, cum ſedent ad iudicandum de criminis alicuius reo. REISKE.

100. τρυφῶσι] delicias faciunt, arrogantes et inſolentes ſunt, iura legesque ſibi ſcriptas negant, aut priuilegia ſibi arrogant, communi ciuium iure teneri nolunt. REISKE.

1. τῶν νόμων] Melius τοῦ νόμου. TAYLOR.

2. ἀρχόμενος τῶν νόμων bene habet. Perinde οἱ νόμοι in plurali, atque ὁ νόμος in ſingulari, de vno quodam capite iuris attici vſurpabatur ab oratoribus atticis, quia titulus ad vnam rem ſingularem pertinens, reſpectu quidem legum aliarum aliis in rebus verſantur lex vna erat, ideoque νόμος audit, quia tamen eiusmodi lex multis conſtabat poſitionibus, et velut articulis, aliquid iubentibus, aliis aliud vetantibus, quorum ſingula quaeque momenta pro lege peculiari ha-

ὑπευθυνον φησὶ μὴ ἀποδημεῖν. „ ὦ Ἡράκλεις, [4] ὑπολάβοι ἄν τις, ὅτι ἦρξα, μὴ [5] ἀποδημήσω; 39. [6] ἵνα γε μὴ [7] προλαβὼν χρήματα τῆς πόλεως, ἢ πρά-

beri poſſent, ideo eadem lex νόμοι appellantur. Exemplo rem iuuat declarare e proximo petito. Titulus quidam vniuerſalis erat in iure Attico περὶ τῶν εὐθυνῶν, aut, quod idem eſt, περὶ τῶν ὑπευθύνων. Hic titulus eſt *lex*, νόμος. Sed erant rurſus legis huius multae particulae, ſeu cautiones particulares, quarum ſingulae quaeque pariter νόμοι erant, vt τὴν ἀσίαν μὴ καθιερῶν, item ἀνάθημα μὴ ἀνατιθέναι, item ἐκποίητον μὴ γενέσθαι, rurſus alia, μὴ ἀποδημεῖν et ſic porro. REISKE.

3. ἀρχὴν] Male redditur *Magiſtratum*, ſi vera ſint, quae protuli ad *Lyſiam*, Orat. IX. pag. 163. Edit. Lond. Noſter *Aeſchines* ſimiliter 377. 10. ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἐφεναῖν. Et ἀρχὴν δέ γε, ἔφη, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν ὠνομάζετο τἄνομα τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις. OMNINO, *ſi ſapuiſſetis*, etc. Add. *Baptiſt. Pii Annot.* apud *Gruter.* Cap. XXXVIII. et quae Viri celeberrimi in poſtrema et nitidiſſima Editione *Luciani.* TAYLOR.

4. ὑπολάβοι] ὑποβάλοι. *Bern.* TAYLOR.

5. ἵνα] Ita *Bern.* ὅτι ἦρξα, μὴ ἀποδημήσω; οὐχ. ἵνα γε. κ. τ. λ. TAYLOR.

6. Aſſentior Tayloro ſuſpicanti poſt ἀποδημήσω particulam inſitiantem deſiderari. Verum non deeſt ἀκ, ſed ἀ (ſine Kappa) tametſi vocalis inſequatur. Is enim mos eſt Atticorum in ſimilibus locis. REISKE.

7. πράξεις προλαμβάνειν hoc ſignificat, negotia ordiri ardua, ſumtuoſa, diſcriminis ad famamque ſalutemque publicam plena, iisdemque nondum ad finem perductis vrbe excedere. REISKE.

πράξεις. δρασμῷ [8] χρήσῃ. πάλιν ὑπεύθυνον οὐκ ἐᾷ τὴν οὐσίαν καθιεροῦν, οὐδὲ ἀνάθημα ἀναθεῖναι, οὐδὲ [9] ἐκποίητον γενέσθαι, οὐδὲ διαθέσθαι τὰ ἑαυτῦ, οὐδὲ ἄλλα πολλά. ἑνὶ δὲ λόγῳ ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει. ναί. ἀλλ' ἔστι τις 42.
ἄνθρωπος, ὃς οὔτε εἴληφεν ἐδὲν τῶν δημοσίων, ἔτ' ἀνήλωκε, προσῆλθε δὲ πρός τι τῶν κοινῶν; καὶ τοῦτον ἀποφέρειν κελεύει λόγον πρὸς τοὺς λογιστάς. καὶ πῶς ὅγε μηδὲν λαβών, μηδ' ἀναλώσας, ἀποί- 57. L.
σει λόγον τῇ πόλει; αὐτὸς ὑποβάλλει, καὶ διδάσκει ὁ νόμος, ἃ χρὴ γράφειν. κελεύει γὰρ αὐτὸ τοῦτο ἐγγράφειν, ὅτι ἔτ' ἔλαβον οὐδὲν τῶν τῆς πόλεως, οὔτ' ἀνήλωσα. ἀνεύθυνον δὲ, καὶ ἀζήτη- 3.
τον, καὶ ἀνεξέταστον οὐδέν ἐστι τῶν ἐν τῇ πόλει. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτῶν ἀκούσατε τῶν νόμων. Νόμοι. Ὅταν τοίνυν μάλιστα θρασύνηται Δημοσθένης, λέγων

8. χρήσῃ] MS. *Mead.* mutata persona legit χρήσεται, a manu secunda, quasi emendatiore. TAYLOR.

9. ἐκποίητον] Ἐκποίητος καὶ Εἰσποίητος τῶν πρός τι εἰσί. Sic Africanus minor ἐκποίητος fuit Familiae Aemilianae, εἰσποίητος Corneliae. Paulo ante lege καθιεροῦν. WOLFIUS. Καθιερῆν etiam restituit *Brodaeus*, et *Bern.* cum *Aldus* infelicissime dedit καθεδρῆν. Ceterum, de voce ἐκποίητος nonnulla disputant *Budaeus* et *Stephanus*. Vid. huius *Thes. L. Gr.* T. III. col. 436. Consule etiam virum praestantissimum, et de optimis literis optime meritum, *Cl. Valckenaer. Animadv. ad Ammon.* I. 6. Memineris autem in *Bern.* scribi ἐσποίητον. TAYLOR.

6. λέγων ὡς διὰ τὴν ἐπίδοσιν οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος, ἐκεῖνο αὐτῷ ὑποβάλλετε· [10] οὐκοῦν ἐχρῆν σε, ὦ Δημόσθενες, ἐᾶσαι τὸν τῶν λογισῶν κήρυκα κηρύξαι τὸ πάτριον καὶ ἔννομον κήρυγμα τοῦτο „Τις βουλεται κατηγορειν;„ ἔασον ἀμφισβητῆσαί σοι τὸν
9. βουλόμενον τῶν πολιτῶν, ὡς ἐκ ἐπιδέδωκας, ἀλλ' ἀπὸ πολλῶν, [11] ὧν ἔχεις εἰς τὴν τῶν τειχῶν οἰκοδομίαν, μικρὰ κατέθηκας, δέκα τάλαντα [12] εἰς ταῦτα ἐκ τῶν τῆς πόλεως εἰληφώς. μὴ ἅρπαζε τὴν φιλοτιμίαν, μηδὲ ἐξαιροῦ τῶν δικαςῶν τὰς ψήφους ἐκ τῶν χειρῶν, μηδ' ἔμπροσθεν τῶν νόμων,
12. ἀλλ' ὕστερος πολιτεύου. ταῦτα γὰρ ὀρθοῖ τὴν δημοκρατίαν. [13] Πρὸς μὲν οὖν τὰς [14] κενὰς προφάσεις,

10. ἐᾶσαι] ἄσαι *Bern.* TAYLOR.

11. ὧν ἔχεις] id est, τούτων, ἃ ἔχεις παρὰ τῆς πόλεώς σοι δεδομένα. differunt inter se ἐπιδιδόναι et καταθέναι. illud est, de suo largiri, vt donum gratuitum. hoc, de acceptis ex alieno insumere ex officio. Potest ἔχεις etiam eo sensu, quo supra, accipi. quae habes penes te, et retines praeter ius et fas, fraudulenter interuersa. Perinde igitur est, comma ponas pone ἔχεις et pone οἰκοδομίαν omittas, an eam ferues distinctionem, qua hic vsus sum. REISKE.

12. εἰς ταῦτα ἐκ τῆς πόλεως] [vt Editi] Forte, ἐκ τῶν τῆς πόλεως. S. χρημάτων. WOLFIVS.

13. Πρὸς κ. τ. λ.] Hucusque rationes *Demosthenis* exagitauit, atque in *Iure* versatus est. Quod sequitur ad 376. 9. *Facti* rationem habet. In quo agitur, vt ostendat id muneris Demosthenem reuera obiisse. TAYLOR.

14. κοινὰς] κενὰς dedit *H. Steph.* exturbata illa alte-

σεις, ἃς οὗτοι προφασιοῦνται, μέχρι δεῦρο εἰρήσθω μοι. ὅτι δὲ ὄντως ἦν ὑπεύθυνος ὁ Δημοσθένης, ὅθ' οὗτος εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα, ἄρχων μὲν τὴν 15. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν ἀρχήν, ἄρχων δὲ τὴν τῶν τειχοποιῶν, οὐδετέρας δέ πω τῶν ἀρχῶν τούτων λόγον ὑμῖν οὐδ' εὐθύνας δεδωκὼς, ταῦτ' ἤδη πειράσομαι ὑμᾶς διδάσκειν ἐκ τῶν δημοσίων γραμμάτων. καί μοι ἀνάγνωθι ἐπὶ τίνος ἄρχοντος, καὶ ποίου 18. μηνὸς, καὶ ἐν τίνι ἡμέρᾳ, καὶ ἐν ποίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐχειροτονήθη Δημοσθένης τὴν ἀρχὴν τὴν [15.16] ἐπὶ τῶν θεωρικῶν· [17] ὅτι μεσοῦντα τὴν ἀρχὴν, ἔγραψεν αὐτὸν στεφανοῦν. [18] ἀναγίνωσκε. „ Διαλογισμος των ημερων. „ Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔτι περαιτέρω 21. τέτα

ra lectione membranarum plurimarum. *Bern.* quidem κενὰς. *Contra le* apparenti *ragioni*, Etruſcu. *communes* Anonymus. *inanes* et *futiles* cauſas, *Lambinus Stephani* auctoritate motus. TAYLOR. Praetuli κενὰς. REISK.

15. ἐπὶ τῶν θεωρικῶν] γρ. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ. *Mead.* et ſimiliter infra l. 9. TAYLOR.

16 poſt θεωρικῶν deeſſe videtur ἵνα εἰδῆτε, aut illud aſſume ſupplementum, quod ſchedae Bernardi dant: quamquam illae ſchedae neſcio an nusquam locorum lectiones dant e libris bonae notae ductus, ſed coniecturas, ſiue Scaligeri, ſiue alius, quisquis ille fuit vir doctus. quare nolim illis nimium fidi. REISKE.

17. ὅτι μεσοῦντα τ. ἀ. ἔ. αὐτὸν στεφανῦν] Scholion marginale. MARKLAND.

Credo equidem: atque illud indicat ὅτι initiale, id eſt, *Nempe, Scilicet, Nota bene.* Aliter tamen ducit Cod. *Bern.* ὅθεν φανερὸν ὑμῖν γενήσεται, ὅτι κ. τ λ. TAYL.

18. ἀναγίνωσκε] ἀναγινώσκεται ὁ διαλογισμὸς τῶν ἡ-

τούτου δείξαιμι, δικαίως ἂν ἀλίσκοιο Κτησιφῶν, αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν οὐχ ἡ καθηγερία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα. πρότερον μὲν τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, [19] ἀντιγραφεὺς ἦν χειροτονητὸς τῇ πόλει, ὃς καθ' ἑκά-
24. στην πρυτανείαν ἀπελογίζετο τὰς πρόσοδους [20] τῷ δήμῳ. διὰ δὲ [21] τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν ὑμῖν,

μερῶν. Cod. MS. *H. Steph.* In *Meadiano* voces illae διαλ. τῶν ἡμ. minio in margine pinguntur. TAYLOR.

19. ἀντιγραφεὺς] Aretinus *computatorem*, Melanchtho *ſcribam* vertit: *Perionius* Graecam vocem retinet. WOLFIVS.

Camerlingo Italus. Vide munus eius deſcriptum ab *Harpocratione* et *Suida*, qui ad locum hunc *Aeſchinis* reſpiciunt. TAYLOR.

20. τῷ δήμῳ] F. τοῦ δήμου. TAYLOR.

21. τὴν πρὸς Εὔβουλον γενομένην πίστιν] Multi Athenis Eubuli. Hic non eſt ille *Probuliſius* domo, Aeſchinis Patronus et Familiaris, qui in priore cauſa fecerit, vti vidimus, ne condemnaretur Aeſchines: Verum ille, qui deſcribitur a *Plutarcho*, in *Polit. Praecept.* Ed. Gr. Baſil. pag. 395. Vnde diſcimus, eum ad Remp acceſſiſſe, atque ad Fiſcum et P. A. aerarium totum ſe adplicuiſſe. Hunc, inquam, depingit *Plutarchus* his verbis: Ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν Ἀναφλύσιον Εὔβουλον, ὅτι πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν, οὐδὲν τῶν Ἑλληνικῶν ἔπραξεν, ἐδ' ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθεν. ἀλλ' ἐπὶ τὰ χρήματα τάξας ἑαυτὸν, ηὔξησε τὰς κοινὰς προσόδους, καὶ μεγάλα τὴν πόλιν ὠφέλησεν. Erit vbi de Eubulo omnia, quae commemorantur ab antiquis, repraeſentabo. Ideo autem hic *Plutarchum* adduxi, quoniam non mediocriter illuſtrat haec verba *Aeſchinis*. TAYLOR.

ὑμῖν, [22] οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειροτονημένοι, ἦρχον μὲν [23] πρὶν ἢ τὸν Ηγήμονος νόμον γενέσθαι, τὴν τῆ ἀντιγραφέως ἀρχὴν, ἦρχον δὲ τὴν τῶν [24] ἀποδεκτῶν

22. οἱ ἐπὶ τὸ θεωρικὸν κεχειρ. —] τῶν Θεωρικῶν χρημάτων ἀρχήν, BRODAEVS. Nam, vt ſcribit Harpocr. ἦν δὲ ἀρχή τις ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος δεικνύει. In Formula iſtius Actionis, quam intentauit *Aeſchines* (Vid. *Dem. de Coron.* p. 489. l. 9.) legitur verbis diſertis, Ἐφ᾽ Δημοσθένης τειχοποιὸς, καὶ ἐπὶ τῶν Θεωρικῶν τεταγμένος. Vbi γρ. in nonnullis membranis, Θεωρίων, et in nonnullis melius adhuc ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ. Demoſthenes *de Cor.* 512. 7. ἐπὶ τῷ Θεωρικῷ ὤν. In Decreto Cteſiphontis, 515. 2. ἐπὶ τοῦ Θεωρικοῦ καταστάθείς. TAYLOR.

23. πρὶν ἢ τὸν Ηγήμονος κ. τ. λ.] Ergo, vt videtur, lege illa Hegemonis lata, res ad antiquum rediit, et Scriba noſter, ſiue Αντιγραφεὺς, (*Contrarotulator*, vt barbare loquar) ad proprium munus reuocabatur, vnde erat excluſus a Quaeſtore Theatrali. Nam *Petitus* in *Commentario ad LL. Attic.* pag. 341. arbitratur inſinuatam eſſe hanc Legem Hegemonis inter decretum Cteſiphontis et actam hanc cauſam, id eſt, inter Olymp. CX. 3. — CXII. 3. idque ait, hoc loco permotus, quem aliter conciliare non potuit. Certiſſimum eſt enim, Demoſthenem tum, cum a Cteſiphonte laudaretur, virtute Quaeſturae, quam gerebat, ἀπάσας fere συλλήβδην τὰς Αθήνησιν ἀρχὰς obiiſſe, infra l. 16. Sed in tanto vndique Veterum ſilentio, nihil certi ſtatuendum eſt. TAYLOR.

24. ἀποδεκτῶν] Perionius, *quaeſturam et vacuum magiſtratum.* Melanchtho: *et curatores ludorum ſcribae munus et receptoris obierunt.* WOLFIVS.

27. δεκτῶν καὶ [25] νεωρίων [26.27] ἀρχὴν, καὶ [28] σκευο-
θήκην ᾠκοδόμουν, ἦσαν δὲ καὶ ὁδοποιοὶ, καὶ σχε-
δὸν τὴν ὅλην διοίκησιν εἶχον τῆς πόλεως. καὶ οὐ
κατηγορῶν αὐτῶν, οὐδ' ἐπιτιμῶν λέγω· ἀλλ' ἐκεῖ-
νο ὑμῖν ἐνδείξασθαι βέλομαι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης,
30. ἐάν τις μιᾶς ἀρχῆς τῆς ἐλαχίστης ὑπεύθυνος ᾖ, τοῦ-
τον ἐκ ἐᾷ, πρὶν ἂν λόγες καὶ εὐθύνας δῷ, ἐπαι-
νοῦν. ὁ δὲ Κτησιφῶν Δημοσθένην τὸν συλλήβδην ἁ-
πάσας τὰς Αθήνησιν ἀρχὰς ἄρχοντα, ἐκ ὤκνησε
γράψαι στεφανῶσαι. ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχο-
33. ποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν, ὅθ' ἕτος τὸ ψήφισμα ἐγρα-
ψε, καὶ τὰ δημόσια [29] χρήματα [30] διεχείριζε, καὶ

25. νεωρίων] Poſt ἀντιγραφέως et ἀποδεκτῶν ἀρχὴν, exſpectaret ſedulus lector non *Muneris* (νεωρίων) ſed eius, qui *geſſit*, nomen et appellationem. Qua ratione motus *H. Stephanus Theſ. L. Gr* Tom. II. col. 006. νεωρῶν legit. Νεωρὸς autem iuxta virum illum eruditiſſimum eſt νεωριοφύλαξ. TAYLOR.

26. ἀρχὴν] F. delendum. MARKLAND.

27. Dictioni τὴν τῶν νεωρίων ἀρχὴν ἄρχειν quid inſit vitii haud equidem intelligo. ἀρχὴ τῶν νεωρίων poteſt, ni fallor, honor eſſe, quem qui gerunt, hi naualibus praefunt. Quodſi tamen omnino ſtatuas aliquid hic loci mutari debere, ſuaſerim ἀρχεῖον. Aedificarunt ἀρχεῖον τῶν νεωρίων, ſenaculum naualibus proprium, in quo ſenatores rem naualem tuentes conuenirent, ſuasque res agerent, et horreum armamentarium. REISKE.

28. σκευοθήκην] Videatur *Pollux* X. 8. TAYLOR.

29. χρήματα] *publicam pecuniam*, *Wolfius*. Et ſimiliter infra, p. 377. l. 2. Veruntamen Verba Legis pag. 371. l. 4. paulo latius, ὅσοι διαχειριζόσί τι τῆς πόλεως.

31 ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων ὑμῖν αὐτὸν Δημοσθένην, καὶ Κτησιφῶντα μάρτυρας παρέξομαι. ἐπὶ γὰρ 32 Χαιρώνδα ἄρχοντος, Θαργηλιῶνος μηνὸς 33 δευτέρᾳ φθίνοντος, ἐκκλη- 36.
σίας

quelli che maneggiano alcuna cosa *della citta* etc. Coniunge 376. 16. Ita vt ad *pecuniam* restringi oportere non videatur. Arridere potest πράγματα. Vel fortasse vox χρήματα in eo sensu accipienda est. TAYLOR.

30. διεχείριζε lege. WOLFIVS. *Aldus* enim errauit. διεχείρισε Cod. MS. *Mead.* διενεχείριζε *Bern.* TAYLOR.

31. ἐπιβολὰς ἐπέβαλε] Perionius, *et stipem accepisse, quemadmodum ceteros magistratus, iudicumque potestatem adeptum esse.* Aretinus hoc vt et multa alia praeteriit, siue quod in suo libro non habuit, siue quod de vera interpretatione dubitauit. Melanchtho: *quod mulctas irrogauerit, quod praefuerit iudiciis.* Meletus: *et mulctas irrogabat, vt alii magistratus, et iudiciorum quaesitor erat.* WOLFIVS.

Scripsi nonnulla ad *Lysiam*, quae phrasin illam, ἐπιβολὰς ἐπέβαλε expedire possint. *H. Steph.* dedit hic ἐπέβαλλε, recte forsan, inter διεχείριζε et ἐλάμβανε. ἐπέβαλλε similiter Cod. *Bern.* TAYLOR.

32. Χαιρώνδα] Plutarchus Χαιρωνίδα, rectius opinor; τὸ Χαιρώνδας Δωρίζοντι μᾶλλον ἔοικεν ἢ Ἀττικίζοντι. WOLFIVS.

33. δευτέρᾳ φθίνοντος] Τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ. Tertiam decuriam mensis dici φθίνοντος, λήγοντος, ἀπιόντος notum est. Quod si retrogrado ordine Graeci in tertia decade, vt Latini in Calendis suis vsi sunt, ἡ δευτέρα τοῦ φθίνοντος, τετάρτη πρὸ τῆς τελευταίας, erit XXIX Aprilis, non XXII. Sed haec ratio quem veterum auctorem habeat, me legisse non recordor. A *Ca-*

σίας ἔσης, ἔγραψε ψήφισμα Δημοσθένης, ἀγορὰν ποιῆσαι τῶν φυλῶν, Σκιροφοριῶνος δευτέρᾳ ἱσαμένου, [34] καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξεν ἐν τῷ ψη-

φίσμα-

ſtatione admonitus, propter diſſimilitudinem Graecorum et Latinorum menſium, Idibus, Nonis et Calendis rarius vti volui. In menſium autem nominibus ſequor *Gazam*, donec aliquid certius edoctus fuero. WOLFIVS.

Non potuit auctoritatem ſequi magis inauſpicatam, quam illam *Gazae*, qui libellum *de Graecorum menſibus* Graece conſcripſit: vbi ordo Anni Attici miſere turbatur. In eadem haereſi video *Contarenum* in *Variis Lectionibus*, qui profitetur itidem ſe in menſibus Athenienſium *Gazam* ſequi; quoniam eum in hac re ſcopum attigiſſe ait, idque multis alibi oſtenſurum. Sed Ego non *Wolfium*, non *Contarenum* adeo reprehendo: eos potius miror, qui *Gazam* ſequuntur, poſtquam de ea re ſcripſerint *Petauius*, *Dodwellus*, *Seldenus*, *Vandalius*, *Lemoinius*, *Gordonius*, *Duportus*, *Petitus*, *Labbaeus*, aliique. Sed de his alibi. Hic animaduerto ſolummodo, haec eſſe Latine vertenda ſecus, ac viro bono viſum fuerit, ſc. *Thargelionis die XXVIII. vel XXIX.* Hodie enim computum illum retrogradum in Menſis decade poſtrema, vel pueri iſti ſciunt, qui ſub plagoſo Orbilio aetatulas terunt. TAYLOR.

34. καὶ τρίτῃ, καὶ ἐπέταξε] Lego καὶ τρίτῃ ἐπέταξεν, et ἐξ ἑκάστης τῶν φυλῶν, et [l. 8.] ἀνηλωμένων. WOLFIVS. Corrupte *Aldus* ἀνηλομένων. TAYLOR.

Expende mecum. Illo die, quo concio haberetur, Thargelionis ſcil. penultimo, potuit decretum proferre Demoſthenes, vt conuocarentur Tribus diebus ſecundo et tertio proximi Menſis. Ita in ſequentibus, pag. 391. Conciones duas indicit εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει

φίσματι *35.36 ἑκάστῃ τῶν φυλῶν ἑλέσθαι τοὺς ἐπιμε- 39.
λησομένους τῶν ἔργων 37 [ἐπὶ τὰ τείχη,] καὶ ταμίας.
καὶ μάλα ὀρθῶς, ἵν' ἡ πόλις ἔχῃ ὑπεύθυνα σώμα-
τα, παρ' ὧν ἐμέλλε τῶν ἀνηλωμένων λόγον ἀπολή-
ψεσθαι. καί μοι λέγε τὰ ψηφίσματα. „Ψηφισ-
ματα.„ Ναί· ἀλλ' 38.39 ἀντιδιαπλέκει πρὸς τοῦτο εὐ- 42.
θέως
Διονύσια, τῇ ὀγδόῃ καὶ ἑνάτῃ ἐπὶ δέκα Menſis ſcil. Ela-
phebolionis. Et tum valebit Lectio *Aldi Stephani*que,
quam ille inconſulto exterminauit, ſc. Σκιῤῥοφοριῶνος
δευτέρᾳ ἱσταμένου καὶ τριτῃ, καὶ ἐπέταξεν — Ita vertit
Italus: *Fece vn decreto Demoſthene, che ſi faceſſero ragu-
nare le tribu nel ſecondo e nel terzo giorno di Maggio, e
nel decreto impoſe* — TAYLOR. Reuocaui καὶ nulla
de cauſa a Wolfio expulſum. REISKE.

35 ἐξ] Debetur ea Vox *Wolfio*, qui ſubſtituit pri-
mus. Sed vide, annon ea liberalitate hominis carere
potuiſſemus! TAYLOR.

36. ἑκάσης] dedi de meo ἑκάστῃ, qui datiuus aptus
eſt e verbo ἐπέταξεν, praeſcripſit vel iniunxit vnicui-
que tribui, vt e ſuis tribulibus deligeret curatores
operum. ἐξ a Wolfio intruſum rurſus exterminaui.
REISKE.

37. ἐπὶ τὰ τείχη] verba haec, qnae ſcholium ſunt,
vncis incluſi. REISRE.

38. ἀντιδιαπλέκει] *excipiendo dicet ac replicabit.*
BRODAEVS.

Vel ἀντιδιαπλέξει, vt ποιήσονται l. II. MARKLAND.
Recte fortaſſe. Sed leui iſta mutatione, licet maxi-
me neceſſaria, contentus non ero. Nam magnum
aliquod ὕπαλλον latere videtur. Profitetur *Aeſchines* 374.
14. ſe *iam refutaſſe* omne id, quod ad primum mem-
brum Accuſationis infirmandum adduci poterat: Nihil
egiſſe *Demoſthenem*, vbi contendit, *Ea, quae geſſit, non*

habere rationem Magiſtratus, ſed miniſterium eſſe quoddam et curationem: Nihil egiſſe denuo, cum adfirmet *ſe multa de ſuo eſſe elargitum.* HACTENVS, μέχρι δεῦρο, inquit ille ibidem, *cauillationibus reſponſum eſſe volo, quas in medium adferent aduerſarii*, vt verba *Aeſchinis* non inutiliter vertit *Wolfius.* Iam autsm reuoluimur eodem, et laborat Oratio per totam hanc periodum, vſque ad pag. 377. 16. in actis agendis, nempe vt oſtendat, quod olim videbatur confirmaſſe, ſc. *Munus iſtud, quo fungebatur Demoſthenes, Magiſtratum eſſe, non Procurationem.* Totus ille *Locus*, vt vocant Rhetores, concluſus eſt et abſolutus. Neque hic aliquid fere dicitur, quod non ſit dictum prius, ſc. inter 370. 10. — 371. vlt. Adeo vt mihi aliquando in mentem venerit, Auctorem noſtrum idem argumentum bis adornaſſe, πρὸς ἑαυτὸν ἀμιλλώμενον (vt fieri ſolet: Vide ad init. *Midianae*, Tom. III. p. 168. col. 1.) vel hanc periodum loco iſtius commode ſubſtitui poſſe, praeſertim, cum ea adeo infeliciter ordiatur, vt ad locum iſtum admonui. Verum quod ad iſta pertinet, ſc. τὸν ἕτερον λόγον, cum nulla oratio ſiue defenſio *antecesſit*, ea ita puto poſſe accommodari. *Mos erat*, ait Aeſchines, *vt qui honores hos detulerint contra legem, prae pudore decretis ſuis adiicere ſolerent ſolennem clauſulam*, ἐπειδὰν εὐθύνας δῷ. De qua re nonnulla addidit. *Iam vero Cteſipho* alia *via aggreditur*: aliam *et prorſus* diuerſam *adornat orationem. Adeo non adiecit iſtam conditionem de futuro, vt etiam contendat hunc non eſſe Magiſtratum.* Satis igitur ea res ſalua eſt. Et ſi turbae fiant in iis locis, in quibus iam inſiſtimus, et Rationes Oratoris ſuſque deque habeantur, memineris aliter *Demoſthenem* non rite intelligi poſſe in Reſponſione, vbi ait p. 511. l. 12. Τῶν μὲν οὖν λόγων, ὃς ἅπας ἄνω καὶ κάτω διακινῶν ἔλεγε περὶ τῶν παραγεγραμμένων νόμων etc. TAYLOR.

39. ἀντιδιαπλέκει ſeruo. Oratores eiusmodi in lo-

θέως, λέγων, ὡς ἔτ' ἔλαχε τειχοποιὸς, ἔτ' ἐχειροτονήθη ὑπὸ τῆ δήμε. καὶ περὶ τέτε Δημοσθένης μὲν, καὶ Κτησιφῶν πολὺν ποιήσονται λόγον. [40] ὁ δέ γ' ἐμὸς βραχὺς. καὶ σαφὴς, καὶ ταχὺ λύων τὰς τέτων τέχνας. μικρὰ δὲ ὑμῖν ὑπὲρ αὐτῶν πρῶταν §8. I.
προειπεῖν βέλομαι. ἔστι γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, τῶν περὶ τὰς ἀρχὰς εἴδη τρία. ὧν ἓν μὲν καὶ πᾶσι φανερώτατον, [41] οἱ κληρωτοὶ, καὶ οἱ χειροτονητοὶ ἄρχοντες.

cis nullam ſeruaut conſtantiam, ſed a praeſenti tempore ad futurum, et contra, delabuntur. Locum hunc idem cum ſuperiori dicere ſuſpicatur Taylor, et eſſe monumentum liturarum auctoris, idem argumentum diuerſis modis tractantis. Quae ſuſpicio vana videtur eſſe. Refutat Aeſchines Demoſthenis excuſationem, negantis ἀρχὴν ſeu honorem geſſiſſe, pluribus argumentis, hoc primo, verbis legum puta, eas ἀρχὰς appellantium, quas Demoſthenes ſolummodo ἐπιμελείας habeat, ſeu procurationes, altero hoc, quod leges iubeant, qui partem reip. quamcunque attigiſſent, eos adminiſtrationis ſuae rationem reddere. Tu autem honores geſſiſti quam plurimos, quos adhuc gerenti tibi Ctelipho coronam decerni voluit. Teneris ergo lege. Sed pergit Demoſthenes negare, tum ἄρχων fuiſſe, qui fuiſſet a tribu ſua extra ordinem delectus. Quam cauſationem Aeſchinis hoc, in quo inſiſtimus, loco ſtringit hoc argumento. ναὶ· ἀλλ' ἀντιδιαπλέκει. REISK.

40. ὁ δὲ γενόμενος] [Ita Editi] F. ὁ δέ γε ἐμὸς βραχὺς καὶ σαφής. WOLFIVS.

Ita etiam ad oram Editionis ſuae *H. Stephanus*. Minus ſincere Codd. *Regii* 1. et 2. ὁ δέ γε νόμος etc. TAYLOR.

41. οἱ κληρωτοὶ] Ita Cod. *Bern.* γρ. οἱ κληρωτοὶ, δεύτερον δὲ οἱ χειροτ. ἄρχ. καὶ ὅσοι διαχειρίζεταί τι τῆς π.

3. τες. δεύτερον δὲ, ὅσοι τι διαχειρίζουσι τῶν τῆς πόλεως ὑπὲρ τριάκοντα ἡμέρας, καὶ οἱ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστάται. τρίτον δ' ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται, „καὶ εἰ τινες ἄλλοι αἱρετοὶ ἡγεμονίας δικαστηρίων λαμβάνουσι καὶ τούτους ἄρχειν δοκιμασθέντας.„
6. ἐπειδὰν δὲ ἀφέλῃ τις τὸς ὑπὸ τῆ δήμῳ κεχειροτονημένους, καὶ τὸς κληρωτὸς ἄρχοντας, [42] καταλείπεται, ἧς αἱ Φυλαὶ, καὶ αἱ τριττύες, καὶ οἱ δῆμοι ἐξ ἑαυτῶν αἱροῦνται τὰ δημόσια χρήματα
9. [43] διαχειρίζειν, τέτες αἱρετοὺς ἄρχοντας εἶναι· τῆτο δὲ γίνεται, ὅταν, ὥσπερ νῦν, ἐπιταχθῇ τισὶ Φυλαῖς, ἢ τάφρες ἐξεργάζεσθαι, ἢ τριήρεις ναυπηγεῖσθαι. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων μαθήσεσθε. „Νομοι.„ Ἀναμνήσθητε δὴ τὸς
12. προειρημένους λόγους, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης τὸς ἐκ τῶν Φυλῶν ἄρχειν κελεύει δοκιμασθέντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἡ δὲ Πανδιονὶς Φυλὴ ἄρχοντα, καὶ τειχοποιὸν ἀπέδειξε Δημοσθένην, ὃς ἐκ τῆς [44.45] διοι-

ὐ. τρ. ἡμ. κ. ο. τ. δ. ἔ. ἐ. τρίτον δὲ, αἱρετοὶ, καὶ εἴ τινες ἄλλοι ἡγεμονίας δ. λ. κ. τ. ἀ. δοκιμασθέντας ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται. ἐπειδ. κ. τ. λ. Verum nullam commoditatem ex ea re capio. TAYLOR.

42. καταλείπεται] καταλείπονται MS. *Mead.* Quae lectio, ſpecioſa licet, a veritate longe abhorret. TAYL.

43. διαχειρίζειν] ἵνα διαχειρίζωσι. WOLFIUS.

44. διοικήσεως] πόλεως Cod. *Bern.* TAYLOR.

45. ἐκ τῆς διοικήσεως] vt paulo ante ἐκ τῆς πόλεως p. 51. 10. quam lectionem Wolf ibi ſuſpectam vitii habebat immerito. REISKE.

κήσεως εἰς [46] ταῦτα ἔχει μικρᾷ δεῖν δέκα τάλαντα. ἕτερος δὲ ἀπαγορεύει νόμος, ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανῶν, ὑμεῖς δὲ ὁμωμόκατε κατὰ τοὺς νόμους ψηφιεῖσθαι· ὁ δὲ ῥήτωρ γέγραφε, τὸν ὑπεύθυνον στεφανῶν, μὴ προσθεὶς, ἐπειδὰν δῷ λόγον, καὶ εὐθύνας. ἐγὼ [47. 48] δὲ ἐξελέγξω τὸ παράνομον, μάρτυρας ἅμα τοὺς νόμους, καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ τοὺς ἀντιδίκους παρεχόμενος. πῶς ἔν ἄν τις περιφανέστερον ἐπιδείξειεν ἄνθρωπον [49] παράνομα γεγραφότα;

15.

18.

46. εἰς ταῦτα] id est εἰς οἰκοδομίαν τῶν τειχῶν. id quod latet in voc. τειχοποιούς. REISKE.

47. ἐξελέγξω] Scribe ἐξήλεγξα. BRODAEVS. Malim ἐξελέγχω. Τινὲς διορθοῦσιν, ἐξήλεγξα. STEPHANVS. Idem etiam δὲ habet pro καί. TAYLOR. Sententia poſtulat ἐξήλεγξα. Concluditur enim hic locus ὁ τῷ ὑπευθύνῳ. Et [pag. 378. l. 13.] καὶ προερῶ ὑμῖν. Et [l. penult.] περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἰς μὲν — Et [pag. 379. l. 9.] ὥστε ἀκύρους. Et [l. 10. ibid.] τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προσάττουσι κ. τ. λ. Et [p. 380. l. 4.] καὶ μὴ πλείους περὶ ἑκάστης. WOLFIVS. Nam in *Aldinis* exemplaribus vicioſe exarabatur προστερῶ — εἰς — ἀκύρους — ἔσι — ταῦτα. Et περὶ deſiderabatur. TAYLOR.

48. Videtur ἐξελέγξω bene habere. pendent haec e verbis verſu 11. ἀναμνήσθητε τοὺς προειρημένους λόγους, ὅτι — ἐξελέγξω. Ideo reuocaui, expuncto Wolfiano ἐξήλεγξα, quod etiam Taylor pro more ſuo in editione ſua exhibuit, lectiones omnes prauas, a Wolfio excogitatas et in textum ingeſtas, porro propagans, quod toties queror, meritoque in praecipuis editionis Tayloranae labibus numero. REISKE.

49. παρανομώτατα] F. παράνομα. Vt pag. 371. l. 16. 378. l. 12. et paſſim. MARKLAND.

φόται; [50] Ως τοίνυν καὶ τὴν ἀνάῤῥησιν τῦ στεφάνυ παρανόμως ἐν τῷ ψηφίσματι κελεύει γίνεσθαι, καὶ
21. τῦθ' ὑμᾶς διδάξω. ὁ γὰρ νόμος διαῤῥήδην κελεύει, ἐὰν μέν τινα στεφανοῖ ἡ βουλὴ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνακηρύττεσθαι· ἐὰν δὲ ὁ δῆμος, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, [51] ἄλλοθι δὲ μηδαμῦ. καί μοι λέγε τὸν νόμον. „No-
24. μος.„ Οὗτος ὁ νόμος, ὦ Ἀθηναῖοι, καὶ μάλα καλῶς ἔχει. ἐ γὰρ, οἶμαι, ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὴν ῥήτορα σεμνύνεσθαι πρὸς τὰς ἔξωθεν, ἀλλ' ἀγαπᾶν ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τιμώμενον ὑπὸ τῦ δήμου, καὶ μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν. ὁ μὲν νομο-
27. θέτης ὅτως· ὁ δὲ Κτησιφῶν πῶς; ἀναγίνωσκε τὸ ψήφισμα. „Ψηφισμα.„ Ακούετε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι ὁ μὲν νομοθέτης κελεύει [52. 53] ἐν τῷ δήμῳ ἐν Πνυκὶ τῇ

παράνομα MS. Cod. *Mead.* TAYLOR. quod recepi R.

50. Ως τοίνυν] Hoc Inciſum, quod deſinit pag. 383. l. 13. complectitur *partem ſecundam* Quaeſtionis. Scil. tractat de Lege, qua cauetur μηδένα στεφανῦν ἐν τῷ θεάτρῳ. Hic oſtenditur, Legem, quam *Demoſthenes* producet de Coronis et Praeconiis Theatralibus, ad hanc cauſam non pertinere. TAYLOR.

51. ἄλλοθι δὲ μηδαμῦ] Rectius forſan excudi debuerunt haec verba literis maiuſculis, quoniam rationem habent *legitimorum*. Et ita infra etiam, pag. 378. l. 7. 383. l. 12. TAYLOR.

52. ἐν τῷ δήμῳ] Mirum, ni liberalitatem Scribae hic experiamur, in tot verbis fere aequipollentibus, ἐν τῷ δήμῳ — ἐν Πνυκὶ — τῇ ἐκκλησίᾳ. Et ſuſpicor τῇ ἐκκλησίᾳ adduci olim, vt exponeret vocabulum rarius et difficilius, Πνυκί. Vide Argum. Orationis, quae ſequitur, et quae nos ibi adnotamus. TAYLOR.

53. Nihil hic videtur redundare, quod viſum fuit

κὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνακηρύττειν τὸν ὑπὸ τῦ δήμυ ςεφανέμενον, ἄλλοθι δὲ μηδαμῦ· Κτησιφῶν δὲ ἐν τῷ θεάτρῳ, ὃ τὰς νόμυς μόνον ὑπερβὰς, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον μετενεγκὼν, ὅδε ἐκκλησιαζόντων Αθηναίων, ἀλλὰ τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν, ὅδ' ἐναντίον τῦ δήμυ, ἀλλ' ἐναντίον τῶν Ελλήνων, ἵν ἡμῖν συνεισδῶσιν, οἷον ἄνδρα τιμῶμεν. ἔτω τοίνυν περιφανῶς παρανόμα γεγραφὼς, παραταχθεὶς μετὰ Δημοσθένυς ἐποίει τέχνας τοῖς νόμοις, ἃς ἐγὼ δηλώσω, καὶ [54] προερῶ ὑμῖν, ἵνα μὴ λάθητε ἐξαπατηθέντες. ἔτοι γὰρ, ὡς μὲν ἐκ ἀπαγορεύυσιν οἱ νόμοι τὸν ὑπὸ τῦ δήμυ ςεφανέμενον μὴ κηρύττειν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, ἐχ ἕξυσι λέγειν· οἴσυσι δὲ εἰς τὴν ἀπολογίαν τὸν [55] Διονυσιακὸν νόμον, καὶ χρήσονται τῦ νόμυ μέρει τινὶ, κλέπτοντες τὴν ἀκρόασιν ὑμῶν, καὶ παρέξονται νόμον ὅδὲν προσήκοντα τῇδε τῇ γραφῇ. καὶ λέξυσιν, ὡς εἰσι τῇ πόλει δύο

Taylor. ἐν τῷ δήμῳ ἐν τῇ πνυκὶ est, cum vniuersus populus in Pnyce conuenit, et quidem τῇ ἐκκλησίᾳ concionis ergo, h. e. deliberandi de rebus ad statum reip. pertinentibus. Vel potest τῇ ἐκκλησίᾳ significare *ad concionem*, h. e. ad populum congressum. REISKE.

54. προσερῶ] Placet προερῶ. BRODAEVS.

55. Διονυσιακὸν νόμον] Legem, quae, quin in Theatro, cum Dionysia aguntur, quis coronari possit, nil vetat. BRODAEVS.

Eam memorare videtur infra, 380. 13. cum scribit οἱ νόμοι οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. Proxime, l. vlt. εἰς μὲν cum *Wolfio*, *Stephano*que restituit etiam *Brodaeus*. Nam ab *Aldo* non ita. TAYLOR.

39. δύο νόμοι κείμενοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, εἷς μὲν,
ὃν νῦν ἐγὼ παρέχομαι, διαρρήδην [56] ἀπαγορεύοντα
τὸν ὑπὸ τῆ δήμῳ στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι
ἔξω τῆς ἐκκλησίας, ἕτερον δὲ εἶναι νόμον φήσουσιν
42. ἐναντίον τούτῳ, τὸν δεδωκότα ἐξουσίαν ποιεῖσθαι τὴν
ἀναῤῥήσιν τῆ στεφάνῳ τραγῳδοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ,
[57] ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν νό-
μον φήσουσι γεγραφέναι τὸν Κτησιφῶντα. ἐγὼ δὲ
πρὸς τὰς τούτων τέχνας παρέξομαι συνηγόρους τοὺς
59. I. νόμους τοὺς ὑμετέρους· ὅπερ διατελῶ σπουδάζων πα-
ρὰ πᾶσαν τὴν κατηγορίαν. εἰ γὰρ τοῦτό ἐστιν ἀλη-
θὲς, καὶ τοιοῦτον ἔθος [58] παραδέδυκεν ὑμῶν εἰς τὴν
3. πολιτείαν, ὥστε ἀκύρους νόμους ἐν τοῖς κυρίοις ἀνα-
γεγράφθαι, καὶ δύο περὶ μιᾶς πράξεως ὑπεναν-
τίους ἀλλήλοις, τί ἂν ἔτι ταύτην εἴποι τις εἶναι τὴν
πολιτείαν, ἐν ᾗ ταὐτὰ προστάττουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν,
καὶ μὴ ποιεῖν; ἀλλ' οὐκ ἔχει ταῦτα οὕτως· μήθ' ὑ-
6. μεῖς ποτε εἰς τοσαύτην ἀταξίαν τῶν νόμων [59] προ-
βαίητε· ὅτε ἠμέλητε περὶ τῶν τοιούτων τῷ νομο-
θέτῃ τῷ τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντι, ἀλλὰ διαρ-
ῥήδην προστάκτην τοῖς θεσμοθέταις καθ' ἕκαστον
ἐνιαυ-

56. ἀπαγορεύοντα] γρ. ἀπαγορεύων *Reg.* 2. TAYLOR.

57. ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος] Iterum maiuſculis haec Ritualia erant potius exprimenda: vt rurſus quoque pag. 383. l. 3. iterumque l. 8. TAYLOR.

58. παραδέδυκεν] Lege, παρεισδέδυκεν. MARKLAND.

59. προβαίητε] προβαίνητε erat in *Stephano* ſolo. TAYLOR.

ἐνιαυτὸν διορθῶν ἐν τῷ [60]. [61] δήμῳ τὰς νόμους, ἀκρι-
βῶς ἐξετάσαντας, καὶ σκεψαμένους, εἴ τις ἀνα- 9.
γέγραπται νόμος ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, ἢ ἄκυρος ἐν
τοῖς κυρίοις, ἢ [62] εἴπερ εἰσὶ νόμοι πλείους ἑνὸς ἀνα-
γεγραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως, κἂν τι τοιοῦτον
εὑρίσκωσιν, ἀναγεγραφότας ἐν σανίσιν, ἐκτιθέναι
κελεύειν πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων, τὰς δὲ πρυτάνεις 12.
ποιεῖν ἐκκλησίαν, ἐπιγράψαντας [63] νομοθέτας,
τὸν δ' ἐπιστάτην τῶν προέδρων διαχειροτονίαν διδό-
ναι τῷ δήμῳ, καὶ τὰς μὲν ἀναιρεῖν τῶν νόμων, τὰς
δὲ κα-

60. δημοσίῳ] γρ. δήμῳ MSS. *Mead. Coisl. Reg* 1. et 2. et Cod. *Steph.* (Variari in MSS. δήμῳ et δημοσίῳ obſeruaui ad initium *Androtianae*) Et modo ἐναντίος ἑτέρῳ νόμῳ, iidem. TAYLOR.

61. τῷ δημοσίῳ] noui Aeſchini τὸ δημόσιον idem eſſe, atque Latinis eſt *resp.* v. p. 62. 5. Verumtamen quia dictio *in rep.* hic loci aut nullam vim, aut exiguam habere videtur, et plerique codices in τῷ δήμῳ conſentiunt, eaque lectio melius conuenit, ſignificans, *in ſolenni vniuerſi populi concione*, praetuli eam. Confirmant inſequentia, ἐκκλησίαν verſu 11. et τῷ δήμῳ verſu 12. REISKE.

62. εἴπου] Laudat *Priſcianus* lib. 18. mendoſe. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. εἴπου εἰσὶ νόμοι πλείους ἀνεγραμμένοι περὶ ἑκάστης πράξεως οἷς. Contendit ille, dicere Graecos πλείους ἑνὸς et πλείους εἷς. Quod dubito. Certe hic locus *Aeſchinis*, vt peruulgatur, et recte vulgatur, non oſtendit. Alter autem, quem ille ex *Demoſthene* producit, cubat in mendo. Vid. Not. ad *Demoſth Eubulideam* T. III. p. 652 col. 2. TAYLOR.

63. νομοθέτας] ἐπιγράψαντας τοὺς νομοθέτας, vt l. 7. MARKLAND.

δὲ καταλείπειν, ὅπως ἂν εἷς ἢ νόμος, καὶ μὴ πλείους, [64] περὶ ἑκάστης πράξεως. καί μοι λέγε τοὺς νόμους. „Νομοι.„ Εἰ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀληθὴς ἦν ὁ παρὰ τούτων λόγος, καὶ ἦσαν δύο κείμενοι νόμοι περὶ τῶν κηρυγμάτων, ἐξ ἀνάγκης, οἶμαι, τῶν μὲν θεσμοθετῶν ἐξευρόντων, τῶν δὲ πρυτανέων [65] ἀποδόντων τοῖς νομοθέταις, ἀνήρητ' ἂν ὁ ἕτερος τῶν νόμων, ἤτοι ὁ τὴν ἐξουσίαν δεδωκὼς ἀνεπεῖν, ἢ ὁ ἀπαγορεύων. ὁπότε δὲ μηδὲν τούτων [66] [67] γεγένηται, φανερῶς δήπου ἐξελέγχονται οὐ μόνον ψευδῆ λέγοντες, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἀδύνατα γενέσθαι. ὅθεν δὲ δὴ τὸ [68] ψευδὲς τοῦτο [69] ἐπεισφέρουσιν, ἐγὼ διδάξω ὑμᾶς, προειπὼν ὧν ἕνεκα οἱ νόμοι ἐτέθησαν οἱ περὶ τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ κηρυγμάτων. γινομένων γὰρ τῶν ἐν ἄστει τραγῳδῶν [70] [71] ἀνεκήρυττόν τινες, ἃ πείσαντες τὸν δῆμον, οἱ μὲν,

64. περὶ] πρ. γρ. πλείους ἑκάστης πράξεως. Αλλὰ καὶ ἀρτίως εἶπε, περὶ ἑκάστης πράξεως. STEPHANVS. Restitutum quoque in *Bern.* TAYLOR.

65. ἀποδιδόντων] dedi ἀποδόντων in aor. sec. ob praecedentem aoristum, ἐξευρόντων. Dudum ante cum ita coniecissem, postmodum a Mead. confirmatum reperi. REISKE.

66. γένηται] γεγένηται Cod. *Steph. Bern.* et *Mead.* TAYLOR.

67. γένηται] dedi γεγένηται. REISKE.

68. ψευδὲς] ψεῦδος *Bern.* TAYLOR.

69. ἐπιφέρουσιν] ἐπεισφέρουσιν MS. *Mead.* TAYLOR.

70. ἀνεκήρυττον] Melius ἀνεκηρύττοντο. TAYLOR.

71. ἀνεκήρυττον] Taylor mauult ἀνεκηρύττοντο. Sed fallitur. ipsi illi quoque dicuntur ἀνακηρύττειν, qui per

μὲν, ὅτι στεφανῶνται ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ἕτεροι δὲ 24.
ὑπὸ τῶν δημοτῶν, ἄλλοι δέ τινες ὑποκηρυξάμενοι,
τὸς αὐτῶν οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους, μάρ-
τυρας τῆς ἀπελευθερίας τὸς Ἕλληνας ποιούμενοι. ὃ
δ' ἦν ἐπιφθονώτατον, προξενίας τινὲς εὑρημένοι ἐν
ταῖς ἔξω πόλεσι διεπράττοντο ἀναγορεύεσθαι, ὅτι 27.
στεφανοῖ αὐτὸς ὁ δῆμος, εἰ ἔτω τύχοι, ὁ τῶν Ῥοδίων
ἢ Χίων, ἢ καὶ ἄλλης τινὸς πόλεως, ἕνεκα ἀρετῆς, καὶ
ἀνδραγαθίας. καὶ ταῦτα ἐπράττον, οὐχ ὥσπερ οἱ
ὑπὸ τῆς βουλῆς τῆς ὑμετέρας στεφανούμενοι, ἢ ὑπὸ 30.
τοῦ δήμου, [72] πείσαντες ὑμᾶς, καὶ μετὰ ψηφίσμα-
τος, [73.74] πολλὴν χάριν καταθέμενοι, ἀλλ' αὐτοὶ
προε-

praeconem curant aliquid promulgari. v. p. 60. 12. Sed ſupereſt adhuc ſcrupulus, et is quidem haud paulo durior. Quid eſt γιγνομένων τραγῳδῶν. Ecquis ſic loquitur? Exſpectes γιγνομένων γὰρ τῶν ἐν ἄσει διονυσίων, τραγῳδῶν καινῶν, (ſubaudi εἰσιόντων εἰς τὴν σκηνὴν, καὶ τοὺς ἑαυτῶν δράματα διδασκόντων) Verumtamen recurrit haec dictio p. 75. 26. et ſic quidem, vt de ſufficiendo τραγῳδιῶν cogitari nequeat, quod alias tolerabiliorem tamen facturum ſit dictionem, tameſi vel ſic quoque ſatis dura et inſolita ſit dictio, γίγνεσθαι τραγῳδίαν. Numeremus itaque hoc in ſoloeciſmis Aeſchinis. REISKE.

72. πείσαντες] *Brodaeus* videtur reſtituiſſe ὃ πείσαντες. TAYLOR.

73. πολλὴν χάριν καταθέμενοι] *Praeclare meriti de Repub.*: *multis officiis id conſecuti.* Verti olim, *eam rem in magni beneficiis loco numerantes*, ſententiam potius meam, quam auctoris verba ſecutus. Sed nunc eam licentiam reprehendo, et muto morem. *Melanchtho* vertit: *ne vobis gratiam pro eo honore deberent.* Pe-

πρεσελόμενοι ἄνευ δόγματος ὑμετέρου. ἐκ δὲ τούτου τοῦ τρόπου συνέβαινε τοὺς μὲν θεατὰς, καὶ τοὺς χορη-
33. γοὺς, καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐνοχλεῖσθαι, τοὺς δὲ ἀνα-κηρυττομένους ἐν τῷ θεάτρῳ, * μειζόνως [75] τιμᾶ-σθαι τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων. [76] τοῖς μὲν γὰρ,

rionius; *idque in magni beneficii parte posuissent.* Meletus: *cum decreto magnam gratiam relinquentes.* WOLF. *riputandolo a un gran beneficio.* Ferrus. In eandem sententiam *Anonymus*: *Lambinus* consentit cum *Wolfio*. *Aretinus* totum comma prudens omisit, vt solent, qui non intelligunt. Mihi quidem non placent *Wolfii* istae δεύτεραι φροντίδες. TAYLOR.

74. πολλὴν χάριν καταθέμενοι] Sententia dictionis est: professi magnam se vobis gratiam et debere et habere, beneficiique a vobis in se collati memoriam sancte se esse seruaturos. gratia apud nos inita est quasi arrha quaedam fidei honestatisque nostrae in reddenda illa gratia, quae arrha velut in arca ad futuri temporis vsum reponitur, expromenda tum, quum opportunitas venit gratiae pari gratia referendae. κατατίθησι χάριν is, qui beneficium confert, et nos promeretur. κατατιθέμεθα nos, cum patimur nos ornari beneficio, quod fumus memori mente condituri, suo tempore reddendum. ad verbum, *finimus arrham penes nos deponi.* Pari modo nos quoque vulgo vsurpamus, *Ehre oder Dank, Schande oder Undank einlegen*, laudem vel dedecus, gratiam vel odium mereri. REISKE.

75. τιμαῖς] τῷ. γρ. μείζοσι τιμᾶσθαι, ἄνευ τοῦ, τιμαῖς. STEPHANVS. Pariter restituit *Bern.* TAYLOR.

76. τοῖς μὲν γὰρ ἀπεδέδεικτο lege. WOLFIVS. Nam *Ald.* ἀπέδεικτο. *Bern.* ἀποδέδεικται. Annon id rectius? TAYLOR.

γὰρ, ἀπεδέδεικτο τόπος ἡ ἐκκλησία, ἐν ᾗ [77] χρὴ σεφανῦσθαι, καὶ ἀπείρητο ἄλλοθι μηδαμῦ κηρύττεσθαι· οἱ δὲ, ἀνηγορεύοντο ἐνώπιον ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων. κἀκεῖνοι μὲν, μετὰ ψηφίσματος, πείσαν 36.
τες ὑμᾶς· ἔστι δ', ἄνευ ψηφίσματος. συνιδὼν [78] δή τις ταῦτα νομοθέτης, τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τῦ δήμυ σεφανυμένων νόμῳ, ἔτε λύσας ἐκεῖνον· ἐδὲ γὰρ ἡ ἐκκλησία [79] ἠνο- 39.
χλεῖτο, ἀλλὰ τὸ θέατρον· ἔτε ἐναντίον τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις τιθεὶς· οὐ γὰρ ἔξεσιν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἄνευ ψηφίσματος ὑμετέρυ σεφανυμένων ὑπὸ τῶν Φυλετῶν, καὶ δημοτῶν, καὶ περὶ τῶν τὰς οἰκέτας ἀπελευθερούντων, καὶ περὶ τῶν ξενικῶν σε- 42.
φάνων, καὶ διαρρήδην ἀπαγορεύει, μήτε οἰκέτην ἀπελευθερῦν ἐν τῷ θεάτρῳ, μήτε ὑπὸ τῶν Φυλετῶν, ἢ δημοτῶν ἀναγορεύεσθαι σεφανύμενον, μήθ' ὑπ' ἄλλυ, φησὶ, μηδενὸς, ἢ ἄτιμον εἶναι τὸν κήρυκα. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ τοῖς μὲν ὑπὸ τῆς βυλῆς σε- 60.1.
φανυμένοις, εἰς τὸ βυλευτήριον ἀναρρηθῆναι, τοῖς δὲ ὑπὸ τῦ δήμου σεφανυμένοις, εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τοῖς δ' ὑπὸ τῶν δημοτῶν σεφανυμένοις καὶ 3.
Φυλετῶν ἀπείπῃ μὴ κηρύττεσθαι τοῖς τραγῳδοῖς, ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων σεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ,

77. χρὴ] χρῆν dedit *H. Stephanus*. *Aldus* et MS. *Mead.* cum *Wolfio* conspirant. TAYLOR.

78. δὴ] F. δὲ. TAYLOR.

79. ἠνοχλεῖτο] Forte ἠνωχλεῖτο, cum dicuntur Attici duplici augmento delectari. TAYLOR.

80, 81 ψευδῆ, φιλοτιμίαν κτᾶται, προσαπείπη δὲ ἐν τῷ νόμῳ, μηδὲ ὑπὸ ἄλλε μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι, 6. 82 ἀπούσης βελῆς, καὶ δήμε, καὶ φυλετῶν, 83 καὶ δημοτῶν· ὅταν 84 δή τις ταῦτα ἀφέληται, τί τὸ

Ee 2 κατα-

80. ψευδῆ] Coniungitur cum φιλοτιμίαν, non κηρύγματα, in Codd. *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* Quo ritu interpretatur *Wolfius.* TAYLOR.

81. ψευδῆ perinde eſt vtrum ad κηρύγματα, an ad φιλοτιμίαν referatur. Praeconia falſa ſunt ementita, emendicata, malis artibus et praeſtigiis collecta, precibus, gratia, minis, pollicitationibus, donis parta aut extorta. REISKE.

82. ἀπούσης τῆς βουλῆς non eſt abſente ſenatu, ſed detracto, excluſo, e numero exemto et remoto. v. p. 64. 2. ἀπούσης συμμαχίας. *Sine ſociis.* lex vetat quemquam vsquam coronari; niſi 1) a ſenatu in curia. 2) a plebe in concione. 3) a tribulibus et curialibus in theatro, ſed vacuo a ludis et hiſtrionibus. Eſt igitur ἀπούσης hic tantundem atque *praeterquam a.* REISKE.

83. καὶ δημοτῶν] Abeſt a *Meadiano.* Ego vero plura abeſſe arbitror debere, ſc. totum illud comma [ἀπούσης βουλῆς — καὶ δημοτῶν] *excepto ſenatu, et populo, et tribulibus, et popularibus.* Nam quis ita vnquam fere ſcripſerit, ὑπ' ἄλλου μηδενὸς, ἀπούσης βουλῆς, *niſi, praeter, excepto?* Verum iſtae inelegantiae non impediunt meam ſententiam, quin eas marginalem gloſſam eſſe putem ad iſta vocabula, ὅταν δέ τις ταῦτα ἀφέληται. Sed videat lector. Nam hoc non ex tripode. TAYLOR.

84. δὲ] Forte ὅταν δή τις ταῦτα. Et [l. penult.] οὐ δεῖς καθιερεῖ. Et [pag. 383. l. 5.] ἵν' ὁ κηρυττόμενος. WOLFIVS. Non καθιερεῖ, vt *Aldus*, et ἵνα κηρυττόμενος. TAYLOR.

καταλειπόμενόν ἐστι, πλὴν οἱ ξενικοὶ στέφανοι; ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, μέγα σημεῖον ὑμῖν τοῦτο ἐξ αὐτῶν τῶν νόμων ἐπιδείξω. αὐτὸν γὰρ τὸν χρυσοῦν στέφανον, ὃς ἂν ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ ἐν ἄστει ἀναρρηθῇ, ἱερὸν 9.
εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς κελεύει ὁ νόμος, ἀφελόμενος τὸν στεφανούμενον. καίτοι τίς ἂν ὑμῶν τολμήσειε τοσαύτην ἀνελευθερίαν καταγνῶναι τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων; μὴ γὰρ ὅτι πόλις, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἰδιώτης οὐδὲ 12.
εἷς ἕτως ἀγεννὴς γένοιτο, ὥστε ὃν αὐτὸς ἔδωκε στέφανον ἅμα [85] ἀνακηρύττειν, καὶ ἀφαιρεῖσθαι, καὶ καθιερᾶν. ἀλλ', οἶμαι, διὰ τὸ ξενικὸν εἶναι τὸν στέφανον, καὶ ἡ [86. 87] καθιέρωσις γίνεται, ἵνα μηδεὶς ἀλλοτρίαν εὔνοιαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς 15.
πατρίδος, χείρων γένηται τὴν ψυχήν. ἀλλ' ἐκ ἐκεῖνον τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναρρηθέντα στέφανον ἐᾶσι καθιεροῦν ἀλλ' ἔξεστι κεκτῆσθαι, ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἐκείνου ἔχοντες ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸ ὑπόμνημα, μηδέποτε κακοὶ τὴν ψυχὴν εἰς τὸν δῆ- 18.
μον γίνωνται. καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκεν ὁ νομοθέ-

της,

F. δὴ, idem quod οὖν, initio ſententiae. ὅταν οὖν ἀποδείξῃ etc. 381. vlt. vt ſit reſumptio ſententiae per plura κῶλα pendentis. MARKLAND. Ita excudit quoque *H. Stephanus*. TAYLOR.

85. ἀνακηρύττειν] ἅμα τῷ ἀνακηρύττειν iuxta diuinationem *H. Stephani*. TAYLOR.

86. καὶ] καὶ ἡ καθιέρωσις Cod. *Mead*. Pro γεγένηται, γίνεται Cod. *Steph*. TAYLOR.

87. γεγένηται] decreto ſancita eſt. ſed praetuli γίνεται. vocabulo καθιέρωσις articulum ἡ praefixi. REISKE.

της, μὴ κηρύττεσθαι τὸν ἀθλότριον στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐὰν μὴ ψηφίσηται ὁ δῆμος· ἵν' ἡ πόλις ἡ βελομένη τινὰ τῶν ἡμετέρων στεφανῶν, πρέσβεις
21. πέμψασα, δεηθῇ τοῦ δήμου, ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ [88] τῶν στεφάνων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, ὅτι κηρύξαι ἐπετρέψατε. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, τῶν νόμων αὐτῶν ἀκούσατε. „Νόμοι. „ Ἐπειδὰν τοίνυν ἐξαπατῶντες ὑμᾶς λέγωσιν, ὡς [89] προσγέγραπ-
24. ται [90] ἐν τῷ νόμῳ, ἐξεῖναι στεφανοῦν, ἐὰν ψηφίσηται ὁ δῆμος, ἀπομνημονεύετε αὐτοῖς ὑποβαλεῖν, ναί· εἴγε σέ τις ἄλλη πόλις στεφανοῖ. εἰ δὲ ὁ δῆμος

88. τῶν στεφανέντων] ἵν' ὁ κηρυττόμενος μείζω χάριν εἰδῇ τοῦ στεφάνου ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν: Ita *Stephanus.* τῶν στεφανέντων ὑμῖν, ἢ τοῖς στεφανοῦσιν, *Aldus.* Praestat sane *Stephanica*, et est, vt arbitror, lectio vnice vera, vel saltem, τῶν στεφάνων loco, τοῦ στεφάνου; Quod in aliquibus Codd. reperit *Stephanus*, et pariter exaratur in nostris, *Reg.* 1. et *Mead.* a manu secunda. Atque ad eam normam, sc. τῶν στεφάνων, castigauit *Broadus* suum *Aldinum* exemplar. Sed audiamus *Wolfium.* TAYLOR.

Quod inculcatum est, ἢ τοῖς στεφανοῦσι, Interpretatio est, seu scholion τοῦ, τῶν στεφανέντων, quem genitiuum veritus est scholiastes, vt quiuis recte intelligeret. Et [l. 8.] ὡς προσγέγραπται. Et [l. 10.] ἀποδέδεικταί σοι. Et [l. 12.] ὅ, τι ἐστὶν, *quid sit?* WOLFIVS.

89. προσγέγραπται.] προγέγραπται in Editis. TAYLOR. Ab Aldo puta et Stephano. Nam alterum a Wolfio profectum est. REISKE.

90. ἐν τῷ νόμῳ] F. ἐν τῷ θεάτρῳ ἐξεῖναι στεφανοῦν. Nam tale aliquid requiri video. TAYLOR.

ὁ Αθηναίων, [91] ἀποδέδεικταί σοι τόπος, ὅπου δεῖ τοῦτο γενέσθαι. ἀπείρηται γάρ σοι ἔξω τῆς ἐκκλησίας μὴ κηρύττεσθαι. τὸ γάρ, ἄλλοθι δὲ μηδαμοῦ, [92] ὅ, τι ἐστὶν, ὅλην τὴν ἡμέραν λέγε. ἐὰν γὰρ ἀποδείξεις, ὡς ἔννομα γέγραφας. Εστι δὲ ὑπόλοιπόν μοι μέρος τῆς κατηγορίας, ἐφ' ᾧ μάλιστα σπεύδω. τοῦτο δέ ἐστιν ἡ πρόφασις, δι' ἣν αὐτὸν ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι. λέγει γὰρ οὕτως ἐν τῷ ψηφίσματι, „Και τον κηρυκα αναγορευειν εν τωι θεατρωι προς τους Ελληνας οτι στεφανοι αυτον ο δημος ο των Αθηναιων αρετης ενεκα και ανδραγαθιας καὶ τὸ [93] μέγιστον οτι διατε- λει

91. ἀποδέδεικτο] *Mor.* (ſed nulla prorſus neceſſitate) εἰ δὲ ὁ δῆμος ὁ Αθηναίων, ὑποβάλλειν, ἀποδέδεικτό σοι τόπος. TAYLOR. Sed in ſchedis Taylor annotauerat, exemplum Mori ὑποβάλλων dare verſu anteriori pro vulgato ὑποβαλεῖν. In alterutro neceſſe eſt errorem et calami et memoriae interueniſſe; memoriae quidem, hic loci, vbi ait illum codicem, infimae notae, voc. ὑποβάλλειν ingerere poſt voc. ἀθηναῖοι, calami autem in ſchedis, vbi ait ſcriptum ibi eſſe ὑποβάλλων, non ſic ibi fuit, ſed ὑποβάλλει, in indicativo praeſentis, qui vtique melius loco conuenit, quam infinit. aor. ſec. REISKE.

ἀποδέδεικτο] dedi ex auctoritate Wolfii ἀποδέδεικται. REISKE.

92. ὅ, τι videtur in vitio cubare. Sententia poſtulat τὸ γὰρ ΑΛΛΟΘΙ ΔΕ ΜΗΔΑΜΟΥ ἕως σῶν ἐστι, aut ἕως ἔνεστιν, ſcil. ἐν τῷ νόμῳ, *illa autem formula* NVSQVAM AVTEM ALIBI *donec ſalua eſt*, aut, *donec in legibus ſcripta exſtat.* REISKE.

93. τὸ μέγιστον] Quaere, num haec verba ſint De-

λει λεγων και πραττων τα αριστα τωι δημωι. „ ἁπλῶς δὴ παντάπασιν ὁ μετὰ ταῦτα ἡμῖν λόγος γίνεται, καὶ ὑμῖν ἀκούσασι κρῖναι εὐμαθής· δεῖ γὰρ δή πω τὸν μὲν κατηγορεῖνται ἐμὲ τἄδ' ὑμῖν ἐπιδεικ-
36. νῦναι, ὥς εἰσιν οἱ [94] κατὰ Δημοσθένους ἔπαινοι ψευδεῖς, καὶ ὡς ἔτ' ἤρξατο λέγειν τὰ βέλτιστα, ἔτε νῦν διατελεῖ πράττων τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ· κἂν τοῦτο ἐπιδείξω, δικαίως δήπου τὴν γραφὴν ἀλώσεται Κτησιφῶν. ἅπαντες γὰρ ἀπαγορεύουσιν οἱ νό-
39. μοι μηδένα [95] ψευδῆ γράφειν ἐν τοῖς δημοσίοις ψηφίσμασι. τῷ δ' ἀπολογουμένῳ τἐναντίον τούτῳ δεικ-

creti, an *Aeſchinis*? Poſterioris, opinor, et minutis literis ſcribenda. MARKLAND.

Credo rem ita ſe habere. Ea enim verba non comparent neque in Cteſiphontis Decreto, neque Accuſatione Aeſchinis, quae vtraque producuntur a Demoſthene *αὐτολεξεί*, et verbis legitimis, in Defenſione, quae ſequitur. Et ita loqui amat *Aeſchines*. Infra pag. 444. l. 11. *πρὸς τὸν τῶν ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, τρίτον δὲ, τὸ μέγιστον λέγω, ὡς οὐδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς.* TAYLOR.

94. κατὰ Δημοσθένους] κατὰ τοῦ Δημοσθένους MS. *Mead.* Ceterum iſte τοῦ κατὰ vſus nemini nouus merito videri poteſt. Ita infra *πολὺς δ' ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ὑμετέρας πόλεως*, pag. 412. l. 3. Et rurſus, 457. antepen. *ἂν τὰς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέγωσιν, οὐ φέρομεν.* Ita *Demoſthenes de Cor.* 553. 7. *τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα.* Vbi tamen *περὶ* ſcriptum etiam reperitur. TAYLOR.

95. ψευδῆ] ψευδῆ γράμματα ἐγγράφειν Codd. *Coisl. Reg.* 2. et *Mead.* TAYLOR.

τέον ἐστίν. [96] ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. ἔχει δ' ὅτως. ἐγὼ τὸν [97] μὲν βίον τὸν Δημοσθένους ἐξετάζειν, μακροτέρου λόγου ἔργον ἡγοῦμαι εἶναι. τί γὰρ δεῖ νῦν ταῦτα λέγειν, ἢ τὰ περὶ τὴν τοῦ τραύ- 42.
ματος γραφὴν αὐτῷ συμβεβηκότα, ὅτ' ἐγράψατο εἰς Ἄρειον πάγον [98] Δημομέλη τὸν Παιανιέα, ἀνεψιὸν ὄντα ἑαυτῷ, καὶ τὴν τῆς κεφαλῆς [99] ἐπιτομήν; ἢ τὰ περὶ τὴν Κηφισοδότου στρατηγίαν, καὶ τὸν τῶν νεῶν ἔκπλουν τὸν εἰς Ἑλλήσποντον, ὅτε εἷς 61.I.
ὢν τῶν τριηράρχων Δημοσθένης, καὶ περιάγων τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ συσσιτῶν, καὶ συνθύων, καὶ συσπένδων, καὶ τούτων ἀξιωθεὶς διὰ τὸ 3.
πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι, ἐν ὤκνησεν [200] ἀπ' εἰσαγγε-

96. ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἔσεσθε τῶν λόγων κριταί. Et [l. 17.] ἀπ' εἰσαγγελίας αὐτοῦ κρινομένου. Et [l. antepen.] τὰ περὶ Μειδίαν. Et [pag. 385. l. 14.] πεπολίτευνται. Et [pag. 386. l. 3.] καταριθμησάμενος. WOLFIVS.

Aldus enim hos errores errauit; ſcil. ἔσεσθαι, (quod procurauit etiam cum *Bern. Brodaeus*) Μειδείαν et καταριθμωσάμενος, quod in *Ask.* non negligebatur. TAYL.

97. μὲν huic reſpondet δὲ p. 61. 15. REISKE.

98. Δημομέλη] Corrupte *Mead.* Δημοτελῆ, Corrupte etiam libri *Harpocrationis* v. Παιανιεῖς, quod dudum vindicauit *Mauſſacus.* Corrupte etiam *Suid.* in v. Δημοσθένης hunc vocat Δημαίνετον. In Vita Auctoris haec omnia a me expenduntur. TAYLOR.

99. ἐπιτομὴν] *cum ipſi ſibimet vulnus in capite inflixit.* BRODAEVS.

200. ἀπεισαγγελίας] Ita Editiones ante *Wolfium*, adnotante *H. Stephano* quosdam diuiſim legere ἀπ' εἰσαγγελίας. Quod ſimiliter occurrit et ſcriptum et ad-

ἀγγελίας αὐτῷ κρινομένῳ περὶ θανάτου, κατήγορος γενέσθαι; ἢ ταῦτα ἦδη τὰ περὶ Μειδίαν, καὶ τὸν κονδύλους, ὃς ἔλαβεν ἐν τῇ ἀρχήτρᾳ χορηγὸς ὤν,
6. καὶ ὡς ἀπέδοτο τριάκοντα μνῶν [1] ἅμα τήν τε εἰς αὐτὸν ὕβριν, καὶ τὴν τῷ δήμῳ καταχειροτονίαν, ἣν ἐν Διονύσῳ κατεχειροτόνησε Μειδίου; ταῦτα μὲν ἴσμεν δοκῶ καὶ τἄλλα τὰ τούτοις ὅμοια ὑπερβήσεσθαι, ὁ προδιδοὺς ὑμᾶς, ὁδὶ τὸν ἀγῶνα καταχα-
9. ριζόμενος, ἀλλ' ἐκεῖνο φοβούμενος μή μοι παρ' ὑμῶν ἀπαντήσῃ, τὸ δοκεῖν μὲν ἀληθῆ λέγειν, ἀρχαῖα δέ, καὶ λίαν [2] ὁμολογούμενα. καίτοι, ὦ Κτησιφῶν, ὅτῳ τὰ μέγιστα τῶν αἰσχρῶν ἔτως ἐστὶ πιστὰ, καὶ γνώριμα τοῖς ἀκούουσιν, ὡς τὸν κατήγορον μὴ δοκεῖν ψευ-
12. δῆ λέγειν, ἀλλὰ παλαιὰ, καὶ λίαν [3] προωμολογημένα, πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ στεφάνῳ στεφανωθῆναι, ἢ ψέγεσθαι; καί σε τὸν ψευδῆ, καὶ παράνομα τολμῶντα γράφειν, πότερα χρὴ καταφρονεῖν τῶν δικαστηρίων, ἢ δίκην τῇ πόλει διδόναι;
15. περὶ δὲ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων πειράσομαι σα-

notatum, pag. 395. l. 14. Obſeruauit *H. Stephanus Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 19. verba Απεισαγγελίας φεύγων δίκην citari ex *Plutarcho* in *Moral.* pro, *criminis laeſae maieſtatis reus.* Sed ea lectio iure diſputari poteſt, vbicunque in *Plutarcho* occurrat: Ego autem ſedulus licet locum adhuc inveſtigare non potui. Απ' εἰσαγγελίας etiam legit et diuidit Cod. *Bern.* TAYLOR.

1. ἅμα] Adducit et explicat haec verba *Suidas* v. Αμα. TAYLOR.

2. ὁμολογούμενα] F. ὡμολογημένα. MARKLAND.

3. προσωμολογημένα] F. προωμολογημένα. MARKL.

φέρειν εἰπεῖν. καὶ γὰρ πυνθάνομαι μέλλειν Δημοσθένην, ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ λόγος ἀποδοθῇ, καταριθμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄρα τῇ πόλει τέτταρες ἤδη γεγένηνται καιροὶ, ἐν οἷς [4] αὐτὸς πεπολίτευται. ὧν 18.
ἕνα μὲν καὶ [5] πρῶτον ἀπαίνων, ὡς ἔγωγε ἀκούω, καταλογίζεται ἐκεῖνον τὸν χρόνον, ἐν ᾧ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ Ἀμφιπόλεως ἐπολεμεῖμεν. τέταρτον δ' ἀφορίζεται τὸν χρόνον τῇ γενομένῃ εἰρήνῃ, καὶ συμμαχίᾳ, ἣν Φιλοκράτης ὁ Ἀγνούσιος ἔγραψε, καὶ αὐτὸς οὗ- 21.
τος μετ' ἐκείνου, ὡς ἐγὼ δείξω. δεύτερον δὲ καιρὸν [6] φήσει γενέσθαι, ὃν ἡγόμεν χρόνον τὴν εἰρήνην, δηλονότι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἐν ᾗ καταλύσας τὴν ὑπάρχουσαν εἰρήνην τῇ πόλει ὁ αὐτὸς ἔτος [7.8] ἑπτὰ ἔγραψε τὸν πόλεμον. τρίτον δὲ, ὃν ἐπολεμοῦ- 24.
μεν χρόνον, μέχρι τῆς ἀτυχίας τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ. τέταρτον δὲ, τὸν νῦν παρόντα καιρόν. ταῦτα δὲ

κα-

4. αὐτοὶ πεπολίτευται] [Ita *Ald.*] legendum πεπολιτέονται [voluit πεπολίτευνται] aut αὐτὸς πεπολίτευται. BRODAEVS.

αὐτοὶ πεπολίτευνται] Quaere de isto plurali. Infra, 386. 5. πότε αὐτὸν οὐ τὰ βέλτιστά φημι τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι. Et 388. 16. ἐπινεύσατέ μοι τὸν πρῶτον τῶν τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι. Nam de Ctesiphontis administratione vbique silentium. Mecum Cod. *Ask.* atque vt excudit *H. Stephanus*, αὐτὸς πεπολίτευται. TAYLOR.

5. πρῶτον] ἕνα μὲν καὶ πρῶτον ἀπάντων. *Bern.* TAYL.

6. Φησι] Φήσει. MARKLAND.

7. ἑπτὼς] αὐτὸς οὗτος ἑπτὼς. Codd. *Mead.* et *Bern.* TAYLOR.

8. ad ὁ αὐτὸς addidi οὗτος. REISKE.

καταριθμησάμενος, ὡς ἀκήκοα, μέλλει με καλεῖν, καὶ ἐπερωτᾶν, ὁποίᾳ τέτων τῶν [9] τεττάρων αὐτοῦ
27. καιρῶν κατηγορῶ, καὶ πότε αὐτὸν ἐ τὰ βέλτιστα φημὶ τῷ δήμῳ πεπολιτεῦσθαι· κἂν μὴ θέλω ἀποκρίνασθαι, ἀλλ' ἐγκαλύπτωμαι, καὶ ἀποδιδράσκω, ἐκκαλύψειν μέ φησι προσελθὼν, καὶ ἄξειν ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ ἀναγκάσειν ἀποκρίνασθαι. ἵν' οὖν
30. μήθ' ἕτος ἰσχυρίζηται, ὑμεῖς τε [10] προειδῆτε, ἐγώ τε [11] ἀποκρίνωμαι· ἐναντίον σοὶ τῶν δικαστῶν, Δημόσθενες, καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅσοι δὴ ἔξωθεν περιε-

9. αὐτοῦ] καιρῶν αὐτοῦ κατηγορῶ. MS. *Mead.* Quod conſtructionem leuat, cum illud alterum duriuſculum, ὁποίου τεττάρων αὐτοῦ καιρῶν κατηγορῶ. Sicut et illud etiam, l. 9. ἀποκρίνωμαι ἐναντίον σοι τῶν δικαστῶν· in quo loco *Cl. Marklandus* malit ἀποκρίνομαί σοι ἐναντίον τῶν δικαστῶν. Impedita tamen, qualis nobis videatur, haec Conſtructio non tamen ſemper tentanda. Dico de ea cautela ad principium Orationis ſequentis. TAYL.

10. προείδητε] dedi προειδῆτε, et comma poſui poſt ἀποκρίνωμαι, qui coniunctiuus, haud ſollicitandus, aptus eſt e proxima ἵνα. nam apodoſis periodi incipit ab ἐναντίον, cum quo cohaeret ἀποκρίνομαι in indicatiuo verſu 34. tribus de cauſis ait ſe reſponſurum. 1) ne Demoſthenes nimis ferociat atque exſultet, argumentorum ſuorum robore fretus. 2) vt auditores praemuniat aduerſus calumnias et cauillationes aduerſarii. 3) vt dedecore ſilentii et ſuſpicione ſe liberet, nonnullis forſitan inſeſſura, ac ſi, vi veritatis victus, non ſit auſus, aut non potuiſſet aduerſarii criminibus occurrere. REISKE.

11. ἀποκρίνωμαι] Cod. *Mead.* habet ἀποκρίνομαι, et, ſi bene memini, manus etiam antiqua ad oram exem-

12. 13 περιεσᾶσι, καὶ τῶν Ἑλλήνων ὅσοις ἐπιμελὲς γέγονεν 14 ὑπακούειν τῆσδε τῆς κρίσεως· ὁρῶ δὲ ἐκ ὀλί- 33.
γους παρόντας, ἀλλ' ὅσους ἐδεῖς πώποτε μέμνηται πρὸς ἀγῶνα δημόσιον παραγενομένους· ἀποκρίνο-
μαι, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγο-
ρῶ σε, ἃς σὺ διωρῆ. κἂν οἵ τε θεοὶ θέλωσι, καὶ οἱ
δικασταὶ ἐξίσε ἡμῶν ἀκέσωσι, καγὼ δύνωμαι ἀπο- 36.
μνημονεῦσαι, ἃ σοι σύνοιδα, πάνυ προσδοκῶ ἀποδεί-
ξειν τοῖς δικασταῖς, τῆς μὲν σωτηρίας τῇ πόλει τὲς
θεὲς αἰτίες γεγενημένες, καὶ τὲς φιλανθρώπως
καὶ μετριῶς τοῖς τῆς πόλεως 15. 16 πράγμασι
χρησα-

plaris *Aldini*, in biblioth. Col. *Eman. Cant.* Reſtitue ergo, ἵν' οὖν μήθ' οὗτος — ὑμεῖς τε — ἐγὼ δὴ ἀποκρίνομαι κ. τ. λ. Deinde l. 13. poſt prolixiorem periodum, et nonnullas ambages, quas parentheſes vocant, reſumit, id quod neceſſe fuerit, ſententiam, — ἀποκρίνομαι, inquam, ὅτι ἁπάντων τῶν τεττάρων καιρῶν κατηγορῶ σου. Ita p. 388. l. 7. ἐὰν αὐτὸς — deinde l. 14. ἐὰν ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω. TAYLOR.

12. περισᾶσι] In Edit. *Stephanica* excudebatur περιεσᾶσι. TAYLOR.

13. περιεσᾶσι] bene habet. corrumpunt locum ſanum, graecaeque ſuam produnt inſcitiam grammaticae, qui περισᾶσι dant, quod ab hoc loco eſt alieniſſimum. Ego vero vitium hoc, non Wolfio, viro graecae grammatices peritiſſimo, ſed operis Baſileenſibus imputo. Quorum errorem non propagare, ſed tollere decebat Taylorum. REISKE.

14. ὑπακούειν] Forte ἐπακούειν, vt pag. 368. l. 7. MARKLAND.

15. πράγμασι] F. πταίσμασι. Nam de clade Chaeronenſi loquitur; poſt quam Philippo facile fuiſſet A-

17 χρησαμένους, τῶν δὲ ἀτυχημάτων ἁπάντων
39. Δημοσθένην 18 αἴτιον γεγενημένον. καὶ χρήσομαι τῇ
τοῦ λόγου τάξει ταύτῃ, ἣν τοῦτον πυνθάνομαι ποι-
εῖσθαι μέλλειν. λέξω δὲ πρῶτον περὶ τοῦ πρώτου καιροῦ, καὶ δεύτερον περὶ τοῦ δευτέρου, καὶ τρίτον περὶ
42. τοῦ ἐφεξῆς, καὶ τέταρτον περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων πραγμάτων. καὶ 19 δὴ ἐπαναγω ἐμαυτὸν ἐπὶ
τὴν εἰρήνην, ἣν σὺ καὶ Φιλοκράτης ἐγράψατε. ὑμῖν γὰρ ἐξεγένετο ἂν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὴν προτέραν
ἐκείνην εἰρήνην ποιήσασθαι μετὰ κοινοῦ συνεδρίου τῶν
62. 1. Ἑλλήνων, εἴ τινες ὑμᾶς εἴασαν, 20 περιμείναντας τὰς
πρεσ-

thenas euertere, itemque Alexandro, Thebis excisis. Et [pag. 387. l. 3.] *περὶ τῶν νῦν καθεστηκότων*. WOLFIVS.

16. *πράγμασι* tuebor, quod vtroque modo huic loco satis bene conuenit, siue simpliciter et consueto modo pro *rebus* absolute accipiatur, siue proprie et restricte de turbidis atque aduersis. REISKE.

17. *χρησαμένους*] Ad *χρησαμένους ἀνθρώπους* addit Cod. *Bern.* TAYLOR.

18. *αἴτιον γεγενημένον*] Nihil auribus ingratius accidere potest, quam huiusmodi *ἐμοιοτέλευτα*. — *τοὺς θεοὺς αἰτίους γεγενημένους* — *τὸν Δημοσθένην αἴτιον γεγενημένον*. Ergo siquis duas postremas voces rescindere velit, licebit sane, quantum per me poterit. TAYL.

19. *δὴ*] *γε*. *ἤδη* in MStis *H. Stephani* et *Bern.* TAYL.

20. *περιμεῖναντας*] imo vero *περιμείναντας*. facillime potuit clausula vocabuli in concursu cum articulo *τὰς* intercidere. Alias pendebit *μεταισχεῖν*. Illud autem, quod suadeo, si adscisces, cohaerebit cum *μεταισχεῖν*. Si qui vos siuissent, exspectando reditum legatorum — participare consessum vniuersae Graeciae, h. e. e consiliis graecarum ciuitatum fructum percipere. Recte

[28] ἐξ ἀρχῆς εἰρήνης, καὶ συμμαχίας, καθ' ὑπερβολὴν δὲ αἰσχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον, καὶ [29] παρ' ἐκείνῳ

28. ἐξ ἀρχῆς] Vide, quae adnoto ad illam *Demoſthenis*, quae ſequitur, pag. 477. l. vlt. TAYLOR.

29. παρ' ἐκείνου] Deſunt in membranis *H. Stephani*. TAYLOR.

Videtur et hoc παρ' ἰσορίαν, niſi ad decretum illud referatur, licere Philippo caduceatores et legatos huc mittere. Aretinus: *nec exſpectaſſe legatos.* τὸ, παρ' ἐκείνου omiſit. Melanchtho: *et reditum legatorum noſtrorum ab illo non exſpectaſſe.* Perionius: *Philippique legatos non exſpectaſſe.* Quid vero, ſi τὸ, οὐκ ἀναμείναντα quiſpiam aſſuerit? et τὸ, κεκολακευκότα etiam ad τοὺς τούτου πρέσβεις referendum ſit? Sequitur enim [pag. 389. l. 11.] καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ κήρυκι, τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσβεσιν. Vnde certe apparet, legatos illius adfuiſſe. Sed [390, antepen.] ἵνα, φησὶν, ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ἡμᾶς οἱ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις, et, τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν. WOLFIVS.

Nihil certius quam receptae lectionis labes et depravatio. Certum eſt, inquam, nihil hic dici de legatis Philippi *exſpectandis*, qui *aderant:* Aeque certum eſt, multa dici in vtraque hac Contentione, (tum hac, tum illa π. Παραπρεσβ.) ſaepe, inquam, et ſubinde dici, quod *pacem ſuaderet Demoſthenes, antequam rediiſſent legati* Athenienſium (non Philippi) *quos Ciuitas ad ſollicitandam Graeciam miſerat.* Id, quod omni dubio procul *Aeſchines* in hoc loco exagitat. Feſtinauit Demoſthenes, ſi aduerſario fides ſit adhibenda, accelerabat pacem, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ελλήνων, ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. pag. 391. l. 2. Hi nimirum erant legati, quos Demoſthenes exſpectari noluit: ὅπως μὴ περιμείνητε

30 ἐκείνε πρέσβεις ἐκ ἀναμείναντα, αἴτιον δὲ γε-
21. γονότα τῷ δήμῳ τῆ μὴ μετὰ κοινῆ συνεδρίε τῶν Ελ-
λήνων
τὰς πρέσβεις, ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες, παρακαλοῦντες
ἐπὶ Φίλιππον, vt ait *Aeſchines*, p. 389. penult. Rurſus,
μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμμαχίας ὑμᾶς
βελεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τὰς πρέσβεις τὰς ὑμετέ-
ρας. 391. 7. Ita etiam, pag. 387. l. 7. εἴ τινες ὑμᾶς
ἐάσαν περιμεῖναι τὰς πρεσβείας, ἃς ἦτε ἐκπεπομφότες —
εἰς τὴν Ελλάδα, παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον. Et ſimiliter, pagg. 259. et 260. Lego ergo, καθ' ὑπερβολὴν ἀισχύνης κεκολακευκότα Φίλιππον. καὶ τὰς παρ' ἐκείνε πρέσβεις, τὰς δὲ ὑμετέρας πρέσβεις ἐκ ἀναμείναντα, cetera. Millies hac chorda oberrant MSti. Librarius, inter deſcribendum, non ad iſtarum duarum vocum [πρέσβεις — πρέσβεις] eam, quam debuit, oculum coniecit, ſed priori ſubiecit, quae ſubiecisſe oportuit poſteriori. Sane lectio, quam ex ſuis Codd. produxit *Stephanus*, vbi legitur — Φίλιππον, καὶ τοὺς πρέσβεις οὐκ ἀναμείναντα, textum complanare et expedire poteſt, ſed Auctor in hoc loco non eſt decurtandus. Vide loci πληροφορίαν, et quam Rhetores vocant αὔξησιν, ſiue amplitudinem! Vide, vt crimen crimini exaggerat et coaceruat! Non potuit, me vide, *adulationem* iſtam tacere, quam praeſtitit Demoſthenes erga Philippi legatos. Et tamen id omne obruitur, ſi lectionem *Stephanicam* admiſeris. Interea ILLE, qui παρ' ἐκεῖνον ſubſtituit, et *contra Philippum* interpretatur, neſcit quid ſit Graece ſcire. TAYLOR.

30. παρ' ἐκείνου] perquam eſt probabilis, fatebor enim, ſuſpicio, ſiue ea Wolfii, ſiue Taylori eſt. videtur tamen vulgata quoque defendi poſſe, ſi ſic accipiatur. Demoſthenem non exſpectaſſe donec Philippus vltro legatos de pace Athenas mitteret, ſed ipſum anteuertiſſe, ſubornatis quibusdam, qui in Macedo-

λήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, ἕκδοτον δὲ Φιλίπ-
που πεποιηκότα Κερσοβλέπτην τὸν Θρᾴκης βασι-
λέα, ἄνδρα φίλον, καὶ σύμμαχον τῇ πόλει· ἐὰν
ταῦθ' ὑμῖν σαφῶς ἐπιδείξω, δεήσομαι ὑμῶν μετρίαν 24.
δέησιν, ἐπινεύσατέ μοι πρὸς θεῶν τὸν πρῶτον τῶν
τεττάρων καιρῶν μὴ καλῶς αὐτὸν πεπολιτεῦσθαι,
λέξω δὲ, ὅθεν μάλιστα παρακολουθήσετε. ἔγραψε
Φιλοκράτης ἐξεῖναι Φιλίππῳ δεῦρο κήρυκας, καὶ
πρέσβεις πέμπειν περὶ εἰρήνης καὶ συμμαχίας. 27.
τοῦτο [31.32] τὸ ψήφισμα ἐγράφη παρανόμων. ἦκον
οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι. κατηγόρει μὲν Λυκῖνος ὁ γρα-
ψάμενος, [33.34] ἀπελογεῖτο * δὲ Φιλοκράτης, συναπ-
ελογεῖτο δὲ καὶ Δημοσθένης. ἀπέφυγε Φιλοκρά-
της. μετὰ ταῦτα ἐπῆει ὁ [35] χρόνος, Θεμιστοκλῆς 30.
ἄρχων.

niam mitterentur, et Philippum ad pacem ineundam inuitarent. REISKE.

31. δὲ] τοῦτο τὸ ψήφισμα exhibuit *Stephanus*. TAYL.

32. τοῦτο δὲ ψήφισμα] ſic legitur in editt. Wolfii et Taylori. recte in Aldina et Stephanina τοῦτο τὸ ψήφ. quod reuocaui. Siue commentum illud fuit Wolfii, ſiue error operarum Baſileenſium, non debebat certe propagari. REISK.

33. ἀπελογεῖτο Φιλοκράτης] In Oratione *falſae legationis* ſcripſit, eum decumbentem patrocinio Demoſthenis vſum. Sic inconſtantia leuatur auctoritas, nec vllum mendacius animal prauis agitato affectibus et impudenti oratore. WOLFIVS.

34. ἀπελογεῖτο Φιλοκράτης] interpoſui δὲ de meo. REISKE.

35. poſt ὁ χρόνος deeſſe videtur τῶν ἀρχαιρεσιῶν. *comitiorum*. REISKE.

ἄρχων. ἐνταῦθα εἰσέρχεται βουλευτὴς εἰς τὸ βουλευτήριον Δημοσθένης, ἤτε λαχὼν, ἤτε [36] ἐπιλαχὼν, ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς; [37] περιάμενος, ἵν' εἰς [38.39] ὑποδοχὴν ἅπαντα καὶ λέγοι, καὶ πράττοι

36. ἐπιλαχὼν] *neque ſorte, neque ſubſortito.* Vidé *Etym. M.* in v. Επιλαχών. BRODAEVS.

37. περιάμενος] *Harpocratio* quidem, qui hunc locum Auctoris noſtri citat, tuetur eam vocem. Verum *Aeſchines* nuſquam alibi, vbi hanc rem tangit, de largitione aut iſtiuſmodi corruptela: vbique ἐκ παρασκευῆς καθεζόμενοι. Vide p. 366. l. 7. Et inferius, 393. 11. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθεζόμενος, βουλευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς. Miror igitur, ni tale aliquid et in hoc quoque loco intelligendum ſit. TAYLOR.

38. ὑποδοχὴν] Non neceſſe eſt mutare in ἀποδοχήν. Eſt enim ὑποδοχὴ quaſi ὑπηρεσία καὶ διακονία. Aretinus: *eo tempore Demoſthenes in concilium recipitur, non ſortitione aliqua, ſed ex compoſito locum illum mercatus, vt cuncta pro Philocrate miniſtraret.* Melanchtho: *nec ſenator, nec ſenatorii vicarius ſorte ductus, ſed ſubornatus et conductus, vt per omnia Philocrati adſtipularetur.* Perionius: *hic ſenator Demoſthenes in Senatum venit, nec ſorte cooptatus, nec allectus, et ſuffectus, ſed coitione, vt omnia et dicat et faciat Philocratis cauſa.* Meletus: *hic Demoſthenes ingreditur in curiam, neque ſorte deſignatus ſenator, neque ſubſortito allectus, ſed factione honorem emens.* Τὸ λαχὼν ſignificat priorem ſortem, τὸ ἐπιλαχὼν, poſteriorem. Vt ſi prior aut ob aliquam cauſam in ſenatum admiſſus non fuerit, aut obierit, aut vltro ceſſerit, in eius locum ſuccedat poſterior. Eſt et apud *Ciceronem*, *Subſortiri iudicem*, et *Subſortiri in alicuius locum.* WOLFIVS.

39. ὑποδοχὴν] praeferam equidem ἀποδοχὴν, tam-

Φιλοκράτει, ὡς αὐτὸ ἔδειξε τὸ ἔργον. νικᾷ γὰρ ἕτε- 33.
ρον ψήφισμα Φιλοκράτης, ἐν ᾧ κελεύει ἑλέσθαι
δέκα πρέσβεις, οἵτινες ἀφικόμενοι πρὸς Φίλιππον,
ἀξιώσουσιν αὐτὸν δεῦρο [40] πρέσβεις αὐτοκράτορας
πέμπειν [41] ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. τούτων εἷς ἦν Δημοσθέ-
νης. κἀκεῖθεν ἐπαινήκων ἐπαινέτης ἦν τῆς εἰρήνης, 36.
καὶ [42.43] ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις πρέσβεσιν ἀπήγγειλε,
καὶ μόνος τῶν βουλευτῶν ἔγραψε σπείσασθαι τῷ
κήρυκι

etsi a Wolfio improbatum. *quo diceret ageretque omnia, quae Philocrati probarentur*, aut sic, *quo nihil non ageret diceretque, quo causa Philocratis populo approbaretur.* Fuit et alia lectio in libris, ὑπεκδοχήν. vid. libell. variantium lectionum. quae si admittatur lectio, sententia eius erit haec: quo omnia ageret velut histrio quidam Philocratis, secundas ab eo partes et vicarias agens, ibi incipiens, vbi ille desineret. REISKE.

40. πρέσβεις αὐτοκράτορας] Aretinus: *vt legatos suos cum potestate huc mitteret.* WOLFIVS.

41. ὑπὲρ] περὶ τῆς εἰρήνης nuper, sc. pag. posteriori, l. antepen. ὑπὲρ infra 391. 14. περὶ 392. 10. Ita iactantur hae Voces. Vid. *Demosth. de Cor.* pag. 474. l. antep. Verum animaduerti velim, non solum ab imperitis librariis aliquando solere inter se permisceri, verum etiam facile inter se permutari quoad significationem. Ita apud Latinos DE et PRO. TAYLOR.

42. ταῦτα] [vt *Ald.*] Scribe, καὶ ταὐτὰ, *eadem, atque alii legati.* BRODAEVS.

ταῦτα legendum, pro τὰ αὐτά. WOLFIVS. Voluit ταὐτὰ, omni dubio procul. TAYLOR.

43. καὶ ταὐτὰ] forte δὲ est interponendum. REISKE.

κήρυκι [44]. [45] τῷ παρὰ τοῦ Φιλίππου, καὶ τοῖς πρέσβεσιν, ἀκόλουθα γράφων Φιλοκράτει. ὁ μέν γε τὴν
39. ἐξουσίαν δέδωκε τοῦ δεῦρο [46] κήρυκα, καὶ πρέσβεις πέμπεσθαι· ὁ δὲ, τῇ πρεσβείᾳ [47] σπένδεται. τὰ [48] δὲ μετὰ ταῦτα ἤδη μοι σφόδρα προσέχετε τὸν νοῦν. ἐπράττετο γὰρ ἐ πρὸς τὰς ἄλλας πρέσβεις [49] τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας ὕστερον ἐκ μετα-

 βολῆς

44. τῷ ὑπὸ τοῦ Φ.] [vt Editi] S. *πεμφθέντι*. Sed malim *ἀπὸ*, *ἢ παρά*. WOLFIVS.

45. *ὑπὸ τοῦ Φιλίππου*] aut *πεμφθέντι* est addendum, aut *ὑπὸ* cum *παρὰ* commutandum. Nam *ὑπὸ* sic nude poni non solet, vt *παρὰ* solet. Verum video nunc a Wolfio iam id occupatum, et *παρὰ* exhibitum, quod etiam Taylor seruauit. REISKE.

46. *κήρυκας*] malim *κήρυκα* in singulari. Nam et de vno modo praecone praecessit facta mentio, neque solebant legationibus nisi singuli praecones addi. REISK.

47. *σπένδεται*] *σπένδεσθαι* MS. *Steph.* TAYLOR.

48. *τὰ δὲ μετὰ ταῦτα*] Aut Articulus abundat, vt saepe, aut est *Αντίπτωσις*, pro *τοῖς δὲ μετὰ ταῦτα προσέχετε τὸν νοῦν*. WOLFIVS.

Aut *τοῖς* leg. videtur, aut seruato *τὰ* sic leg. *τὰ δὲ μετὰ ταῦτα*. Erit haec aposiopesis, abrupta et in semet ipsa exspirans, imperfecta relicta oratio. Quasi subaudiatur *ὁρᾶτε*. *Insecuta autem* — scil. *spectate*. tum breuis insequitur sententia quodammodo parenthetica. *ἤδη γάρ μοι σφ. πρ. τ. ν. attendite his animum. ἐπράττετο γὰρ* — REISKE.

49. *τὰ πολλὰ, συκοφαντηθέντας*] Voces *τὰ πολλὰ* cum *συκοφαντηθέντας* copulandae. BRODAEVS.

τοὺς πολλὰ συκοφαντηθέντας. *Coisl. Mead. Reg.* 1. et 2. et sine puncto. TAYLOR.

βολῆς ὑπὸ Δημοσθένους, ἀλλὰ πρὸς Φιλοκράτην 42.
καὶ Δημοσθένην· εἰκότως, τὸς ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, 50 ἅμα δὲ τὰ ψηφίσματα γράφοντας· πρῶτον μέν, ὅπως μὴ 51 περιμείνητε τὸς πρέσβεις, ὃς ἦτε ἐκπεπομφότες, 52 παρακαλοῦντες ἐπὶ Φίλιππον, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ 63. 1.
ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. δεύτερον δ', ὅπως μὴ μόνον τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν εἶναι ψηφιεῖσθε πρὸς Φίλιππον, ἵν' εἴ τινες προσέχοιεν τῷ πλήθει 3.
τῷ ὑμετέρῳ, εἰς τὴν ἐσχάτην ἐμπέσοιεν ἀθυμίαν, ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτὸς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον, οἴκοι δὲ μὴ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐψηφισμένους ποιεῖσθαι. τρίτον δὲ, ὅπως Κερσοβλέπτης ὁ Θρᾴκης βασιλεὺς μὴ ἔσαι ἔνορκος, μή- 6.
τε μετέ-

Haud equidem τοὺς repudiem, sed sic adscisçam, vt τὰ πολλὰ seruato, subiiciatur τοὺς συκοφ. REISKE.

50. ἅμα δὲ] Solennius est multo et vsitatius, ἅμα μὲν πρεσβεύοντας, ἅμα δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. TAYLOR.

51. περιμείνητε] γρ. περιμενεῖτε. ἔτω δὲ ὀλίγῳ ὕστερον, ὅπως ψηφιεῖσθε. STEPHANVS. περιμενεῖτε etiam Cod. *Bern.* TAYLOR.

52. παρακαλοῦντες] Forte, παρακαλοῦντας, vt p. 391. l. 5. Vbi παρακαλοῦντες ad οἱ πρέσβεις refertur, vt hic παρακαλοῦντας ad τοὺς πρέσβεις. Et ita clare in Orat. π. Παραπρεσβ. p. 359. Supra tamen, p. 387. l. 8. legitur παρακαλοῦντες, et ad *Atheniensis* pertinet, seu *vos*. MARKLAND.

Et modo etiam, p. 390. l. 4. ὁρῶντες ὑμᾶς αὐτοὺς μὲν παρακαλοῦντας ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ergo nihil muto. TAYLOR.

τε μετέσχε τῆς συμμαχίας, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῷ. παρηγγέλλετο δὲ ἐπ' αὐτὸν ἤδη 53 στρατεία. καὶ ταῦθ' ὁ μὲν ἐξωνούμενος ἐκ ἠδίκει· πρὸ γὰρ τῶν ὅρκων, καὶ τῶν συνθηκῶν ἀνεμέσητον ἦν αὐτῷ πρᾶτ-
9. τειν τὰ συμφέροντα· οἱ δὲ ἀποδόμενοι καὶ *54.55 κατακωνώσαντες τὰ τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, μεγάλης ὀργῆς ἦσαν ἄξιοι. ὁ γὰρ μισαλέξανδρος νυνὶ φάσκων εἶναι, καὶ τότε μισοφίλιππος Δημοσθένης, ὁ τὴν
12. ξενίαν ἐμοὶ προφέρων τὴν Αλεξάνδρε, γράφει ψήφισμα, τὰς κεφαλὰς τῆς πόλεως ὑφαιρούμενος, ἐκκλησίαν ποιεῖσθαι τὰς πρυτάνεις τῇ ὀγδόῃ ἱσαμένε τὸ Ελαφηβολιῶνος μηνὸς, ὅτε ἦν τῷ Ασκληπιῷ ἡ θυ-

 σία,

53. στρατιᾶ.] γρ. στρατεία *Bern. Reg.* 2. et MSS. *H. Steph.* Similiter infra 399. 16. TAYLOR.

54. κατακοινωνήσαντες] Referri poteſt ad conſpirationem Philocratis et Demoſthenis, qua imminutae ſunt opes Reip. Verum quid ſi κατακερματίσαντες? Aretinus: *ſed qui vendebant et viris ciuitatis prodebant.* Melanchtho: *qui patriam vendiderunt, ac prodiderunt.* Perionius: *Ii autem, qui fidem ſuam precio addicebant, ciuitatisque iura prodebant.* Meletus: *At illi, qui vendebant, et cum eo communicabant reip. firmamenta, graviſſimo ſupplicio erant digni.* WOLFIVS.

Infra legitur, p. 455. 4. προῖεσθε τῆς πόλεως ἰσχυρὰ, eodem ſenſu. Male hic Interpres, *et praeſidia publica* inter ſe *partiebantur.* Tu vero: *Communicabant* cum Philippo ſc. TAYLOR.

55. κατακοινωνήσαντες] expuncta ſyllaba dedi de meo κατακοινώσαντες. Verbum κατακοινωνεῖν ne graecum quidem eſt. κατακοινοῦν autem eſt aliquid alicui impertire, cum eo communicare, participem eius rei

σία, καὶ ὅτ' ἦν [56] προαγὼν, ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται [57.58] γενόμενον. τίνα πρόφασιν

eum facere. Quae ſignificatio huic loco conuenit. REISKE.

56. προαγὼν] τὸ τοῦ ἀγῶνος οἱονεὶ προοίμιον. Ceteri duo Interpretes hanc vocem praeterierunt. Perionius: *cum Aeſculapii ſacrum eſſet, et is, qui perficeret, adeſſet.* Fortaſſe legit ὁ προάγων, ἢ προαγαγών. Meletus: *et praeludium illo die fiebat.* WOLFIVS.

57. γενόμενόν τινα] [vt olim] Forte, γενομένην τινά. Sub. ἐκκλησίαν. Et [l. antepen.] ἐὰν ἤδη παρῶσιν ὡς ὑμᾶς [Aberat enim]. Et [p. 391. l. 16.] οὐκ ἐπιλελησμένοι. WOLFIVS.

γενόμενον retinuit *H. Stephanus* in ſua Editione. Quod miror. In *Regio* 1. non male ſcribitur, ὃ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γεγονός, τίνα —; Id quod ſequitur etiam Cod. *Bern.* excepto quod habeat γενόμενον. Iam vero reſtitues mecum: ὅτε ἦν τῷ Ασκληπιῷ ἡ θυσία, καὶ ὁ προαγὼν, (ita enim eſt pungendum) ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμέρᾳ, ἢ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενομένην. τίνα πρόφασιν ποιησάμενος; ἵνα, φησὶν — Vertas autem, *indicendam concionem, in* VIIIuum *diem Elaphebolionis, cum Aeſculapii dies feſtus ageretur, et praeludia celebrarentur, in die, inquam, ſancto, quo nemo vnquam meminit concionem haberi. Quo autem praetextu? Scilicet, vt vbi aderint legati* cetera. Ita Italus Interpres: *Che ſcuſa hauendo egli trouato?* TAYLOR.

58. ἢ πρότερον οὐδεὶς μέμνηται γενόμενόν τινα. πρόφασιν ποιησάμενος, ἵνα] ſic exhibet h. l. editio Stephani, cuius lectionis nihil mutauit Wolfiana, a Tayloro reddita, praeter hoc vnum, quod γενομένην dedit, quaſi ad ἐκκλησίαν redeat. Mihi viſum potius fuit primum vocabulum ἢ cum ὃ permutare, γενόμενον ſeruare, et aliter interpungere. ὃ *quod*, vt ſcil. concio in

15. σιν ποιησάμενος; ἵνα, φησὶν, ἐὰν ἤδη [59]. [60] παρῶ-
σιν οἱ τῆ Φιλίππε πρέσβεις, βεβλεύσηται ὁ δῆμος
ὡς τάχιστα περὶ τῶν πρὸς Φίλιππον πρέσβεων· τοῖς
ἔπω παρεῖσι πρέσβεσι προκαλαλαμβάνων τὴν ἐκκλη-
18. σίαν, καὶ λὰς χρόνους ὑμῶν ὑπολεμνόμενος, καὶ τὸ πρᾶγ-
μα καταστεύδων, ἵνα μὴ μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων,
ἐπανελθόντων τῶν ὑμετέρων πρέσβεων, ἀλλὰ μόνοι
ποιήσησθε τὴν εἰρήνην. μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ Ἀθηναῖοι,
ἦκον οἱ τῆ Φιλίππε πρέσβεις· οἱ δὲ ὑμέτεροι ἀπε-
21. δήμεν, παρακαλέντες τὰς Ἕλληνας ἐπὶ Φίλιππον.
ἐνταῦθα ἕτερον ψήφισμα νικᾷ Δημοσθένης, ἐν ᾧ
γράφει, μὴ μόνον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ συμ-

diem feſtum indiceretur, *nemo ante factum meminit, γενόμενον.* tum ſubiecit orator interrogationem. *τίνα πρόφασιν ποιησάμενος? quanam ille vſus praetenſione?* reſpondet ſtatim. *ἵνα, φησὶν, — vt ſcilicet, ſic enim ait* — REISKE.

59. *παρῶσιν ὡς οἱ κ. τ. λ.*] *τ. δ. παρῶσιν οἱ τῆ Φιλίπ-
πε.* Τινὲς δὲ, *παρῶσιν ὡς ὑμᾶς οἱ τῆ Φ.* STEPHANVS.

ὡς ὑμᾶς] Vtraque vox deeſt in *Coisl.* in *Reg.* 1. et 2. et in *Mead.* Et recte abeſſe poſſunt et debent. Oſtendam, vnde profecta. Variabant, ſc. exemplaria antiquiora. Nonnulla enim

ἵνα, ἐὰν ἤδη παρῶσιν

Alia interea *ὡς, ἐὰν ἤδη παρῶσιν*

Deinde, *ἵνα. γρ. ὡς.* Ad nos ergo delatum vtrumque: et *Wolfius*, neſcius, quid rei ageretur, addidit *ὑμᾶς* ex penu proprio. TAYLOR.

60. *παρῶσιν οἱ*] In Aldina et Stephanina intergeſtum legitur *ὡς*, cui deinde de ſuo *ὑμᾶς* aſſuerat Wolfius. vtrumque vocabulum deleui. REISKE.

μαχίας ὑμᾶς βιᾶλεύσασθαι, μὴ περιμείναντας τὰς πρέσβεις τὰς ὑμετέρας, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὰ ἐν ἄστει Διονύσια τῇ ἀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα. ὅτι 24. δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν ψηφισμάτων. „Ψηφισματα.„ Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρελήλυθε τὰ Διονύσια, [61] [62] ἐγένοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι, ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ τῶν ἐκκλησιῶν ἀνεγνώσθη [63] δόγ- 27. μα τῇ

61. ἐγίνοντο δὲ αἱ ἐκκλησίαι] ἐγίνοντο δὶττὰ ἐκκλησίαι, nisi legatur, ἐγίνοντο μὲν αἱ ἐκκλησίαι. MARKLAND. ἐγίνοντο δὴ αἱ ἐκκλησίαι coniecit STEPHANVS.

62. Locus hic bene habet. neque Stephanum, neque Marklandum hic audio. Mutandum si quid sit, velim μὲν post παρελήλυθε addi. Verba ἃ τὰ κεφάλαια vsque ad Δόγμα συμμάχων versu 39. parentheſi includenda, aut saltim pro parenthetis habenda sunt. Nam sententiae apodosis seu absolutio est in verbis τούτῳ τῷ δόγματι versu 39. REISKE.

63. δόγμα] Inter δόγμα et κοινὸν, quae separari aegre patiuntur, intercedunt voces, quas vidi importunissimas, τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα. Quae si vllo modo necessariae videbuntur, attamen non illo in loco. Sed nullibi erunt tolerandae. Supra dixit, *duas indici Concliones: vnam* XVIII., *alteram* XIX. *Elaphebolionis. In priore recitatum erat decretum commune sociorum.* Confer eandem Historiam narratam ab *Aeschine* in π. Παραπρεσβ. pag. 260. Iam inficetum illud Monitum, et in loco alieno positum, et quo nemini opus esse potuit, (sc. priorem istam Concionem τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα) putesne posse esse ab *Aeschine*, an potius a manu mala Librarii, marginalem glossam interpolantis? At, ais, quo pacto *eam* potissimum sedem occupauit? Nimirum si concedas lineam in MSto, (vti in nostro exemplari pariter accidit) desinere posse in v. δόγμα, tum

μαι τῇ ὀγδόῃ ἐπὶ δέκα, κοινὸν τῶν συμμάχων, ἃ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγραψαν [64] ὑπὲρ εἰρήνης ὑμᾶς μόνον βουλεύσασθαι, τὸ δὲ τῆς συμμαχίας ὄνομα ὑπερέβησαν, οὐκ
30. [65] ἐπιλελησμένοι, ἀλλὰ [66] καὶ τὴν εἰρήνην [67] ἀναγκαιοτέ-

ad eius latus exarari notulam illam celeberrimam ita videbis fieri:

— Ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα τῇ ὀγδόῃ κοινὸν τῶν συμμάχων — ἐπὶ δέκα

Porro autem neque resecanti similem me esse dixeris, si expungerem etiam ista τῶν ἐκκλησιῶν in linea superiori. Nam his omnibus deletis, vide, quam nitide tota procedat Oratio: Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, παρελήλυθεν τὰ Διονύσια, ἐγίνοντο δίτται ἐκκλησίαι· ἐν δὲ τῇ προτέρᾳ ἀνεγνώσθη δόγμα κοινὸν τῶν συμμάχων. Nihil hic adiicere potes, quod non erit superfluum et lamentabile. Anne necesse habuerunt Aeschinis auditores, vt admonerentur istud προτέρᾳ foeminini esse generis, et pendere in syntaxi a voce ἐκκλησίᾳ, siue, quod perinde est, τῶν ἐκκλησιῶν? Anne exspectabant iidem, vt ingeminaret, quo die prior concio haberetur, cum vix trium linearum interuallo illud declarauerit? Vix vnquam vidi orationem a glossatoribus tam misere funestari. TAYLOR.

64. ὑπὲρ εἰρήνης] Melius in περὶ Παραπρεσβ. pag. 360. haec concipiuntur, ὑπὲρ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βουλεύσασθαι. MARKLAND.

65. ἐπιλελημμένοι] [Ita enim *Ald.*] Restitue ἐπιλελησμένοι. BRODAEVS

66. καὶ aut deleri velim, aut cum γὰρ mutari, quod tum eleganter redundabit. REISKE.

67. ἀναγκαιοτέραν ἢ καλλίω] idem est, ac si dixisset, ἀναγκαίαν μὲν, οὐ καλὴν δέ. REISKE.

καιοτέραν ἢ καλλίω ὑπολαμβάνοντες εἶναι. ἔπειτα ἀσπήντησαν ὀρθῶς ἰασόμενοι τὸ Δημοσθένους δωροδόκημα, καὶ προσέγραψαν [68] ἐν τῷ δόγματι, ἐξεῖναι τῷ βελομένῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν τρισὶ μησὶν εἰς τὴν αὐτὴν σήλην ἀναγεγράφθαι μετ' Ἀθηναίων, καὶ 33.
μετέχειν τῶν ὅρκων, καὶ τῶν συνθηκῶν, δύο μέγισα [69] προκαταλαμβάνοντες· πρῶτον μὲν [70] [ἂν] τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου ταῖς τῶν Ἑλλήνων πρεσβείαις ἱκανὸν γενέσθαι παρασκευάζοντες, ἔπειτα τὴν τῶν Ἑλλήνων εὔνοιαν [71] τῇ πόλει μετὰ κοινῆ συνεδρίου 36.
κτώμενοι, ἵν', εἰ παραβαίνοιντο αἱ συνθῆκαι, μὴ μόνοι, μηδ' ἀπαράσκευοι πολεμήσαιμεν. ἃ νῦν ὑμῖν παθεῖν συνέβη διὰ Δημοσθένην. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτοῦ τοῦ δόγματος ἀκούσαντες μαθήσεσθε.
„Δογμα συμμαχων.„ Τούτῳ τῷ δόγματι συνει- 39.
πεῖν ὁμολογῶ, καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ προτέραι τῶν ἐκκλησιῶν δημηγορεῦντες. καὶ ὁ δῆμος ἀπῆλθε τοιαύτην τινὰ δόξαν εἰληφὼς, ὡς ἔσαι μὲν εἰρήνη, περὶ δὲ συμμαχίας [72] ἐκ ἄμεινον εἴη, διὰ

τὴν

68. ἐν tametsi ferri queat, abesse tamen malim. REISKE.

69. προκαταλαμβάνοντες] malim breuius et simplicius προλαμβ. Vulgati enim sententia ab hoc loco est aliena. Recurrit paulo post versu penult. vero, qui illi inest, sensu, et oportuno loco. REISKE.

70. οὖν malim abesse, et vncis inclusi. REISKE.

71. post τῇ πόλει videntur haec ferme deesse τῇ ἐπικοινώσει τῆς συμμαχίας *communione societatis in bellis.* REISKE.

72. ἐκ ἄμεινον εἴη] ἐ συμφέρειν. WOLFIVS.

12. [73] τὴν τῶν Ἑλλήνων παράκλησιν, βουλεύσασθαι· ἔσαι δὲ κοινὴ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἁπάντων. νὺξ ἐν μέσῳ, καὶ παρῆμεν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἐνταῦθα δὴ [74] προκαταλαμβάνων Δημοσθένης τὸ βῆμα, οὐδενὶ τῶν ἄλλων παραλιπὼν λόγον, οὐδὲν
13. ὄφελος ἔφη τῶν χθὲς εἰρημένων εἶναι λόγων, ἐὰν [75] ταῦθ' οἱ Φιλίππου μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις, οὐδὲ γνώσκειν ἔφη τὴν εἰρήνην, ἀπούσης συμμαχίας.
3. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν· καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα μέμνημαι ὡς εἶπε, διὰ τὴν ἀηδίαν τῶ λέγοντος ἅμα καὶ τῷ ὀνόματος· [76] ἀποῤῥῆξαι τῆς εἰρήνης τὴν συμμαχίαν, οὐδὲ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀναμένειν μελήματα, [77] ἀλλ' ἢ πολεμεῖν

73. διὰ τὴν τῶν E.] S. ἐπὶ τὸ μετασχεῖν τῆ Ἑλληνικῆ νεωρίᾳ. WOLFIVS.

74. προκαταλαμβάνων] Hoc Demoſthenes Aeſchi- i obiecit: Aeſchines negauit poſteriore conuentu con- iones vllas eſſe habitas. Ita aut alteruter mentitur, etus obliuione et ſocordia Athenienſium. WOLFIVS.

75. ἐντεῦθ' οἱ Φ.] Forte, λόγων, ἐὰν ταῦθ' οἱ Φι- ππου μὴ συμπεισθήσονται πρέσβεις. WOLFIVS.

Ita locum male ſanum in Exemplaribus *Aldinis* tra- lat Vir doctus. Felicius ſane et ingenioſius multo, uam *H. Stephanus*, qui legit εἰ ταῦθ' οἱ Φιλ. πρέσβεις. ed audiamus *Brodaeum* quoque. TAYLOR.

ἐνταῦθ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Et pro οἱ Φιλίππου legen- um εἰ Φιλίππου. BRODAEVS.

76. ἀποῤῥῆξαι] Vide *Brodaeum* IV. *Miſcell.* 26. TAYL.

77. ἀλλ' ἢ πολεμεῖν αὐτοὺς] S. τοὺς Ἕλληνας δεῖν. elauchtho ad Athenienſis τοὺς αὐτοὺς retulit: *Sed ſo- nos*, etc. Sic et Meletus: *Sed aut bellum gerere nos ſos, aut pacem facere ſine aliis.* WOLFIVS.

λεμεῖν αὐτὸς, ἢ τὴν εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι. καὶ τελευτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα [78] καλέσας Αντίπατρον, ἐρώ- 6.
τημά τι ἠρώτα, προειπὼν μὲν, ἃ ἐρήσεται, προδιδάξας δὲ, ἃ χρὴ κατὰ τῆς πόλεως ἀποκρίνασθαι· καὶ τέλος ταῦτα ἐνίκα, τῷ μὲν λόγῳ [79] προβιασαμένῳ τῷ Δημοσθένει, τὸ δὲ ψήφισμα γράψαντος Φιλοκράτους. ὃ δὲ ἦν ὑπόλοιπον αὐτοῖς, Κερσοβλέπτην, καὶ τὸν ἐπὶ Θρᾴκης τόπον ἔκδοτον ποιῆσαι, 9.
καὶ τοῦτ' ἔπραξαν [80] ἕκτῃ φθίνοντος τοῦ Ελαφηβολιῶνος μηνὸς, πρὶν ἐπὶ τὴν ὑστέραν ἀπαίρειν πρεσβείαν, τὴν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Δημοσθένην. ὁ γὰρ μισαλέξανδρος καὶ μισοφίλιππος ὑμῖν ἔτος ἑπτωρδίς [81] ἐπρέσβευσεν ἐν Μακεδονίᾳ, ἐξὸν μηδὲ ἅπαξ, ὁ 12.

νυνὶ

78. παρακαλέσας] Ista Compositio non est huius loci. Lege cum *Mead.* MSto ἐπὶ τὸ βῆμα καλέσας Αντίπατρον. Infra tamen legitur sine litura, p. 402. l. 4. τελευτῶν ὀνομασὶ παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνεπεῖν ἠξίου. Verum nihilominus haec tantum inter se distant, quantum *Vocare* et *Aduocare*. Vt male hanc vocem hic *Wolfius* interpretatur. TAYLOR. Deleui praepositionem παρά. REISKE.

79. προβιασαμένου] acriter si quis contendat, defendi possit, hactenus, quod πρὸ multis in verbis compositis *in* vel *versus partem anteriorem* significet, locoque τοῦ πρὸς a poetis vsurpetur. malim tamen προσβιασαμένου, quod est vsitatius. creberrimi autem vsus et proprium in hac re est verbum προσβιάζειν, quo Noster etiam p. 67. 2. vtitur. REISKE.

80. ἕκτῃ φθίνοντος] Non est Dies XXVItus, vt *Wolfius* vertit. Sed haec sunt peruulgatissima. TAYLOR.

81. 11. ἐπρέσβευσεν ἐν μακεδονίᾳ] Schedae Scrimge-

νυνὶ κελεύων τῶν Μακεδόνων καταπτύειν. εἰς δὲ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν τῇ ἕκτῃ λέγω, [82.83] καθεζόμενος, βελευτὴς ὢν ἐκ παρασκευῆς, ἕκδοτον Κερσοβλέπτην μετὰ Φιλοκράτες ἐποίησε. λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φι-
15. λοκράτης ἐν ψηφίσματι [84] μετὰ τῶν, ἄλλων γραμ-

ri, quarum neſcio quae et quanta ſit auctoritas, dant ἐπρ. εἰς Μακεδονίαν. non male, et amplecterer, ſi codices boni ſuffragarentur. Sed poteſt vulgata quoque defendi, ſi ἐπρ. interpreteris, *legatum egit.* REISKE.

82. καθεζόμενος] γρ. προκαθεζόμενος in MSS. *Stephani* et *Bern.* TAYLOR.

83. καθεζόμενος] volunt προκαθεζ. in quo cum MStis Stephani ſchedae quoque Scrimgeri conſentiunt. Sed bene habet vulgata, primum ideo, quod, iſto quidem ſenſu, quem ineſſe volunt vocabulo προκαθέζεσθαι, non ſic dicitur, ſed προεδρεύειν. tum, quod καθέζεσθαι h. l. torporem, ſegnitiem, ignauiam, ſupinitatem ſignificet in committendo ſcelere ignominioſo, prodendo ſcil. amico et ſocio P. A. Poteſt quoque καθέζεσθαι h. l. ſimpliciter *aſſidere*, *intereſſe conuentui*, ſignificare, vt ſtatim poſt ἐκ ἐκάθητο σύνεδρος. REISK.

μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων] ferrem, ſi legerem τ' ἄλλων γραμμ. ſine articulo, vt ſententia eſſet, in aliis clauſulis, quas Philocrates furtim, inuitu populi, eoque inſcio, praeter fas, ſecus atque ſcitum eſſet, auctoritate mere ſua, in formulam pacis immiſiſſet, vera falſis miſcens, etiam hanc clauſulam ſubiecit. nam hoc eſt παρεγγράφειν ſecus exarare atque oporteret. iniicere in ſcriptum ea, quae non liceat, in fraudem eius, cuius cauſa id exaretur. Verborum autem loco τοὺς συνέδρους τῶν συμμάχων ſubiecerat Philocrates haec, multum ab illis ad ſententiam diuerſa, τοὺς συνεδρεύοντας. Illa prior dictio ſignificat de-

85 γραμμάτων παρεγγράψας, ὁ δ' 86 ἐπιψηφίσας Δημοσθένης, ἐν 87 ᾧ γέγραπται, ἀποδῶναι τὸς ὄρ-

κους

putatos Graecorum, res ciuitatum Athenis procurantes, tametſi actu Athenis haud adſint, ſed rure agant, aliisue rebus operam dent. Haec autem poſterior, conſiliarios Graecorum actu ipſo fungentes munere ſuo, conſidentes atque deliberantes. Quapropter ſuſpicor Aeſchinem h. l. non γραμμάτων, ſed κλεμμάτων dediſſe. *una cum aliis furtis.* aut, *praeter alia furta.* Appellant Graeci κλέμματα, et pariter Latini, *furta*, fraudes omne genus, facinora clandeſtina, quibus circumueniare, pecunia emungare, iuribus, honoribus, emolumentis multere, quaecunque obrepticia, inſcio et inuito tibi fiant, abs te impetrentur et extorqueantur, quae tu non ſis laturus, ſi ſcias, aut ſatis attendas. v. p. 68. v. 7. REISKE.

85. γραμμάτων] F. Πότερον, γράμμα τι παρεγγράψας? STEPHANVS.

γραμμάτων] F. σύγγραμμά τι, vt pag. 413. l. 7. πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσματι — σαφέστερον — σύγγραμμα γράφει. MARKLAND.

μετὰ τῶν ἄλλων γραμμάτων τοῦτο παρεγγράψας. *Bern.*

86. ἐπιψηφίσας] Aretinus: *Demoſthenes hoc ipſum decretum Philocratis ſua ſententia comprobauit. Res primo non fuit animaduerſa.* Quam clauſulam huc transtulit, cum ſit initio apud Auctorem, λανθάνει γὰρ ὁ μὲν Φιλοκράτης — Melanchtho: *idque Demoſthenes approbauit.* Meletus: *Demoſthenes vero inſidioſe aſſenſus eſt.* WOLFIVS. Male omnes de voce ἐπιψηφίσας ſtatuunt (Vide notata ad pag. 366.) vt infra quoque l. vlt. TAYLOR.

87. ἐν ᾧ γέγραπται] Delenda opinor. MARKLAND.

κους τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου ἐν τῇδε τῇ
ἡμέρᾳ τὰς συνέδρους τῶν συμμάχων. παρὰ δὲ τοῦ
18. Κερσοβλέπτου σύνεδρος οὐκ ἐκάθητο. γράψας δὲ
τὰς συνεδρεύοντας ὀμνῦναι, τὸν Κερσοβλέπτην οὐ
συνεδρεύοντα ἐξέκλεισε τῶν ὅρκων. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέ-
γω, ἀνάγνωθί μοι, τίς ἦν ὁ ταῦτα γράψας, καὶ
21. τίς ὁ ταῦτα ἐπιψηφίσας πρόεδρος. „Ψήφισμα.
Πρόεδρος.„ Καλὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, καλὸν, ἡ τῶν δη-
μοσίων [89] γραμμάτων Φυλακή. ἀκίνητον γάρ ἐστι,
καὶ

88. ὃ συνεδρεύοντα] ὃν ἔχοντα σύνεδρον. BRODÆVS.

89. πραγμάτων] Forte γραμμάτων. Melanchtho: *publicorum actorum cuſtodia.* Perionius: *negociorum rerumque publicarum cuſtodia.* Τὰ δὲ πράγματα ἐν οἷς φυλάττοιτο χωρὶς γραμμάτων. WOLFIVS.

Opinor γραμμάτων, vt pag. 375. l. 5. τὰ δημόσια γράμματα. Demoſthenes ea appellat τὰ κοινὰ γράμματα, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. π. Παραπρεσβ. p. 158. Ita τὰ δημόσια γράμματα, De Cor. p. 489. l. 6. Iterumque ὅτι καὶ γράμματ' ἔχων ἐν τῷ δημοσίῳ κείμενα. pag. 524. l. 10. Supra etiam, pag. 375. l. 5. αἰρεῖ γὰρ αὐτὸν ἐκ ἡ κατηγορία ἡ ἐμὴ, ἀλλὰ τὰ δημόσια γράμματα. Et demum in Argumento Orat. *Demoſthenis de Cor.* Κελεύει γὰρ μηδέποτε ψευδῆ γράμματα εἰς τὸ Μητρῷον εἰσάγειν, ἔνθα ἐστὶν ὅλα τὰ δημόσια γράμματα. MARKLAND.

Correxit etiam *Stephanus* in margine ſuae Editionis. Correxit etiam in literis ad me datis, Vir doctiſſimus, et de hiſce ſtudiis propediem meriturus, *Ioannes Toup. Cornubienſis.* TAYLOR.

Dedi γραμμάτων, mirans cur Taylor, minores auctoritates aduocans, ad maiores, quae in promtu ef-

καὶ δ' [90] συμμεταπίπτει τοῖς [91] αὐτομολοῦσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ δήμῳ, ὁπόταν βέλτιστα, συνιδεῖν τὰς πάλαι μὲν πονηρὰς, ἐκ μεταβολῆς δ' ἀξιοῦντας εἶναι χρηστάς. ὑπόλοιπον δέ μοι ἐστὶ τὴν κολακείαν αὐτῷ διεξελθεῖν. Δημοσθένης γὰρ ἑνιαυτὸν βουλεύσας, ἀδεμίαν πώποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε [92] μόνον, καὶ πρῶτον, [93] πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἐκάλεσε, καὶ [94] προσ- 24. 27.

κεφά-

lent, codicum Coisl. Reg. secundi et Meadiani non prouocarit. REISKE.

90. μεταπίπτει] Forte, συμμεταπίπτει. Et [p. 395. l. 6.] ἀδὲ ὁ τὰ φίλτατα. Et [l. 14.] φυγὰς ἀπ' εἰσαγγελίας. WOLFIVS.

συμμεταπίπτει etiam, quod vulgatis *Aldi Stephani*que longe antecellit, ὁ πάνυ *Marklandus*: et MSS. *Coisl. Reg. 1. Bern.* et *Mead.* TAYLOR.

91. αὐτομολοῦσιν] *Qui nunc his, nunc illis partibus adhaerent.* BRODAEVS.

92. μόνον καὶ πρῶτον] Si *semel* id factum est, inutile est addi καὶ πρῶτον. Nam primum aliquid factum esse cum dicimus, significamus idem postmodum iterum atque iterum factitatum esse. Saltim verba sic struxisset, πρῶτον καὶ μόνον. Verumtamen solere Aeschinem haec duo hoc, quem vulgata dat, ordine copulare, constat e paginae huius versu 39. REISKE.

93. πρέσβεις εἰς προεδρίαν ἔθηκε] verba haec, vitiose redundantia et amputanda, vncis incluseram. Sed praetuli ἐκάλεσε ex Helmstad, REISKE.

94. ἔθηκε] κέκληκε, vt paulo ante, et pag. 424. l. 5. MARKLAND.

Recta sane et proba sunt haec verba: Δημοσθένης γὰρ ἑνιαυτὸν βουλεύσας, ἀδεμίαν πώποτε φανεῖται πρεσ-

κεφάλαια [95] ἔθηκε, καὶ [96] φοινικίδας περιεπέτασε, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον, ὥστε καὶ συείττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, καὶ κολακείαν. καὶ ὅτε ἀπήεσαν εἰς [97] Θήβας, 30. ἐμισθώσατο αὐτοῖς [98] τρία ζεύγη ὁρικά, καὶ τοὺς πρέσβεις πρὸπεμψεν εἰς Θήβας, [99] καταγέλασον τὴν πόλιν ποιῶν. ἵνα δ' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως μείνω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς προεδρίας. 33. „Ψήφισμα.„ Οὗτος τοίνυν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ τηλικοῦτος τὸ μέγεθος κόλαξ, πρῶτος διὰ τῶν κατασκό-

πων, βείαν εἰς προεδρίαν καλέσας, ἀλλὰ τότε μόνον καὶ πρῶτον. Recta haec, inquam, sana et sincera: addo etiam perspicua, neque indigent futili illo adnotamento, quod ad postremas voces adleuit homo quispiam male feriatus, nempe ad τότε μόνον καὶ πρῶτον. N. B. πρέσβεις εἰς προεδρίαν κέκληκε. TAYLOR.

95. προσκεφάλαια] Vid. *Poll.* VI. 1. et not. ad locum. TAYLOR.

96. φοινικίδας] *puniceos tapetas.* BRODAEVS.

97. εἰς Θήβας — τὰς πρέσβεις] Iterum in vtroque articulo sentio malam manum imperiti et nimium diligentis Scholiastae. Et mecum sentiet quoque eruditus lector, statim vbi locum purum putum repraesentabo, omissis iis ineptiis: Scil. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἠγεῖτο τοῖς πρέσβεσιν εἰς τὸ θέατρον — καὶ ὅτε ἀπήεσαν, ἐμισθώσατο αὐτοῖς τρία ζεύγη ὁρικά, καὶ πρὸπεμψεν εἰς Θήβας. Quis patietur ingeminari, εἰς Θήβας — εἰς Θήβας — τοῖς πρέσβεσιν — τὰς πρέσβεις? Quae neque gratiam habent, neque necessitatem. TAYLOR.

98. τρία ζεύγη ὁρικά] Locum adducit et explicat *Harpocratio* in V. TAYLOR.

99. ἐγκαταγέλασον] malim εὐκαταγ. REISKE.

πων, τῶν παρὰ Χαριδήμε, πυθόμενος τὴν Φιλίππε τελευτὴν, τῶν μὲν θεῶν, συμπλάσας [300] ἑαυτῷ [1] ἐνύπνιον, κατεψεύσατο, ὡς ὁ παρὰ Χαριδήμε τὸ πρᾶγμα πεπυσμένος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ 36.
τῆς Αθηνᾶς, ἃς μεθ' ἡμέραν ἐπιορκῶν, νύκτωρ φησὶν ἑαυτῷ διαλέγεσθαι, καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προλέγειν. [2.3] ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς

αὐτῷ

300. ἑαυτῷ] id est ἐν ἑαυτῷ, vel πρὸς ἑ. *apud semet*, vel πρὸς τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. *in suum commodum.* aut deest συμβὰν *insomnium*, *quod sibi obuenisset.* REISKE.

1. ἐνύπνιον] Vide *Plutarch.* in *Demosthene.* BROD.

2. ἑβδόμην ἡμέραν] ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ legit Cod. *Mead.* Nescio sane, annon melius. Ceterum hanc historiolam tangit praeterea *Plutarchus in libro consolatorio ad Apollonium.* Verba describo: Τοῦτον ζηλῶσαι λέγεται καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, τὴν μόνην καὶ ἀγαπητὴν ἀπολέσαντα θυγατέρα, περὶ ἧς φησιν Αἰσχίνης, κατηγορεῖν αὐτοῦ δόξας, ταυτί. ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, σεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα ἀναλαβὼν, ἐβεβήκει, καὶ παρηνόμει, τὴν μόνην ὁ δείλαιος, καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας. ἔτος μὲν ἓν ῥητορικῶς προθέμενος αὐτοῦ κατηγορῆσαι, ταῦτα διεξῆλθεν, ἀγνοῶν, ὅτι διὰ τούτων αὐτὸν ἐπαινεῖ, τὸ πενθεῖν παρωσάμενον, καὶ τὸ φιλόπατρι πρὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων συμπαθείας ἐπιδεικνύμενον. Rursus in *vita Demosthenis*, Καὶ προῆλθεν ὁ Δημοσθένης ἔχων λαμπρὸν ἱμάτιον, ἐσεφανωμένος, ἑβδόμην ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τεθνηκυίας, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, λοιδορῶν ἐπὶ τούτῳ, καὶ κατηγορῶν αὐτοῦ μισοτεκνίαν, αὐτὸς ὢν ἀγεννὴς καὶ μάλακος, εἰ τὰ πένθη καὶ τὰς ὀδυρμὰς ἡμέρᾳ καὶ φιλοτέκνῳ ψυχῆς

αὐτῷ τετελευτηκυίας, [4] πρὶν πενθῆσαι, καὶ [5] τὰ
39. νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος, καὶ λευκὴν
ἐσθῆτα λαβὼν, ἐβεβύτει, καὶ [6] παρηνόμει, τὴν
μόνην ὁ δείλαιος καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσει-
ποῦσαν, ἀπολέσας. καὶ ἐ τὸ δυσύχημα ὀνειδίζω,
ἀλλὰ τὸν τρόπον ἐξετάζω. ὁ γὰρ μισότεκνος, καὶ

παὶ-
ἐποιεῖτο σημεῖα, τὸ δ' ἀλύπως φέρειν ταῦτα, καὶ
πράως, ἀπεδοκίμαζεν. Cetera bene multa a te, bone lector, conſulenda. Rurſus in illa altera *vita Demoſthenis* idem Auctor, ſi idem fuerit. *Cicero* denique III. *Tuſc. 26. Itaque et Aeſchines in Demoſthenem inuehitur, quod is ſeptimo die poſt filii* (corrige id) *mortem hoſtias immolaſſet. At quam rhetorice! quam copioſe! quas ſententias colligit! quae verba contorquet! vt licere quiduis rhetori intelligas. Quae nemo probaret, niſi inſitum illud in animis haberemus, omnis bonos interitu ſuorum quam grauiſſime moerere oportere.* TAYLOR.

3. ἑβδόμην ἡμέραν] *filia iam in ſeptimum diem vita defuncta.* h. e. cum iam ſeptiduum praeteriſſet ab exceſſu filiae. Conuenientius hoc eſt mori Graecorum loquendi, quam id, quod Taylor ait ſe praeferre. REISKE.

4. πρὶν πενθῆσαι] πρὶν ἢ πενθῆσαι. MSS. *H. Steph.* TAYLOR.

5. τὰ νομιζόμενα] iuſta, quae die ab exitu nona fieri lege ſancitum erat. quam legem migrans Demoſthenes παρηνόμει. REISKE.

6. παρηνόμει] Negligenter *Wolfius.* Non παρηνόμει θυγατέρα, (Verbum enim illud abſolute ſumitur) ſed θυγατέρα ἀπολέσας. Quam poſtremam vocem ille omiſit. *Sacrificaua, facendo impiamente, eſſendogli morta, (il meſchino) vna vnica figliuola, e la quale prima l' hauea chiamato padre.* Verſio Italica. TAYLOR.

πατὴρ πονηρὸς, ἐκ ἂν ποτε γένοιτο δημαγωγὸς 41.
χρησὸς, [7] ἐδὲ ὁ τὰ φίλτατα, καὶ οἰκειότατα σώ-
ματα μὴ ςέργων, ἐδέποτε ὑμᾶς [8] περὶ πλείονος
ποιήσεται τὰς ἀλλοτρίας, ὁ δὲ γε ὁ ἰδίας πονηρὸς, ἐκ
ἂν πόλε γένοιτο δημοσίᾳ χρησὸς, ἐδ' ὅσις ἐςὶν οἰκοι φαῦ-
λος, ἐδέποτ' ἦν ἐν Μακεδονίᾳ καλὰ λὴν πρεσβείαν κα- 65. 1.
λὸς καὶ γαθός. [9] γὰρ τὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μό-
νον μετήλλαξε. Πόθεν ἓν ἐπὶ τὴν μεταβολὴν ἦλθε
τῶν πραγμάτων· ἔτος γάρ ἐςιν ὁ δεύτερος καιρός· 3.
καὶ τί ποτ' ἐςὶ τὸ αἴτιον, ὅτι Φιλοκράτης μὲν ἀπὸ
τῶν αὐτῶν πολιτευμάτων Δημοσθένει φυγὰς ἀπ'
[10] εἰσαγγελίας γεγένηται, Δημοσθένης δὲ [11] ἐπέςη
τῶν ἄλλων κατήγορος, καὶ πόθεν ποθ' ἡμᾶς εἰς τὰς
ἀτυχίας ὁ μιαρὸς ἄνθρωπος ἐμβέβληκε, ταῦτ' 6.
ἤδη

7. *οἱ*] [*Ald.*] Caſtiga ἐδὲ ὁ τὰ φίλτατα. BRODAEVS. Et *Bern.* quoqué. TAYLOR.

8. *περὶ πλείονος*] Vulgatam ſi tuemur, erit *πλείονος*, tametſi comparatiuus eſt, accipiendum pro ſimplici poſitiuo *περὶ πολλοῦ*. id quod a more graeco non abhorret. Sin autem comparatiuus hic etiam hoc loco vim ſuam obtinet, qua aliis omnibus in locis, quod equidem norim, gaudet, neceſſe eſt *τῶν ἀλλοτρίων* legi, aut *ἢ τοὺς ἀλλοτρίους*, *quam alienos*. REISKE.

9. *οὐ γὰρ τὸν τρόπον*] Sic *Cicero* in Quintiana: *Magna fit mutatio loci, non ingenii.* WOLFIVS. Vide *Victor.* XVIII. *Var. Lect.* 13. TAYLOR.

10. *ἀπεισαγγελίας*] [Ita enim Editi] Scribe, *ἀπ' εἰσαγγελίας*. BRODAEVS. Ita *Reg.* 2. *Wolfius*, etc. Dixi ſuperius. TAYLOR.

11. *ἐπέςη*] repente nobis ſuperuenit, apparuit, vt formidabilis aliquis cometa. REISKE.

ἤδη διαφερόντως ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. ὡς γὰρ τάχιστα εἴσω Πυλῶν Φίλιππος παρῆλθε, καὶ τὰς [12] μὲν ἐν Φωκεῦσι πόλεις παραδόξως ἀνασώσας ἐποίησε, Θηβαίους δὲ, ὡς τόθ' [13] ὑμῖν ἐδόκει, [14] περαιτέ-
9. ρω καιροῦ, καὶ τοῦ ὑμετέρου συμφέροντος, ἰσχυροὺς, κατεσκεύασεν, ὑμεῖς [15] δὲ ἐκ τῶν ἀγρῶν φοβηθέντες ἐσκευαγωγήκατε, ἐν ταῖς μεγίσταις [16] δ' ἦσαν αἰτίαις οἱ πρέσβεις, οἱ περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβεύσαντες, πολὺ δὲ τῶν ἄλλων διαφερόντως Φιλοκράτης,
12. καὶ Δημοσθένης, διὰ τὰ μὴ μόνον [17] πρεσβεῦσαι, ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα γεγραφέναι· [18] συνέβη δ' ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις διαφέρεσθαί τι τὸν Δημοσθένην, καὶ Φιλοκράτην, σχεδὸν [19] ὑπὲρ τούτων, ὑπὲρ ὧν καὶ ὑμεῖς αὐτὸς ὑπωπτεύσατε διειλέχθηναι·

12. τε] dedi de meo μὲν, ob inſequens δέ. REISK.

13. ἡμῖν] rurſus de meo dedi ὑμῖν ob inſequentia. Sed poſtmodum vidi id a Mead. confirmari. REISKE.

14. πρότερον] [*Ald.* ſolus] Forte, περαιτέρω. Et [p. 396. l. 7.] τοιαύτης ἐπιπιπτούσης ταραχῆς. Et [l. 11.] συμπρέσβεις κινδυνεύσειν. Et [l. 16.] ὁ πρῶτος ἐξευρών. [*Ald.* οἱ]. WOLFIVS.

15. δὲ] In aliis exemplaribus expungitur. BRODAEVS. ὑμεῖς τε ἐκ τῶν ἀγρῶν — MS. *Mead.* TAYL.

16. δὲ] Forte delendum eſt, niſi aliter diſtinguendum. Vel, lege ἐν ταῖς μεγίσταις δὴ ἦσαν αἰτίαις. MARKLAND. Hoc modo etiam Cod. *Bern.* TAYLOR.

17. πρεσβεύειν] πρεσβεῦσαι ex ſenſu. MARKLAND.

18. δ'] συνέβη τε. Ita *Stephani* Codices. TAYLOR.

19. ὑπὲρ τούτων] Quod pecuniarum a Philippo acceptarum particeps non eſſet Demoſthenes. BRODAEVS.

20. τοιαύτης δὲ 21 ἐμπιπτούσης ταραχῆς, 22. μετὰ 15. τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων ἤδη τὰ μετὰ ταῦτα ἐβεβλεύετο, μετὰ δειλίας, καὶ τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας, καὶ ἡγήσατο,

20. τοιαύτης δὲ ἐπιπτούσης ταραχῆς] Ita excudebat *Aldus*. Τοιαύτης δὲ ἐμπιπτούσης ταραχῆς cum *Bern.* dedit *Stephanus*, neque admonuit, vt ſolebat, ſe ob *Aldi* membranis diſcedere. *Wolfius* emendauit, vt modo vidimus. Lege autem, τοιαύτης δὴ ἐπιπίπτούσης, vel ἐμπιπτούσης, ταραχῆς, vt renouetur periodus bene longa, et alienis ſententiis quaſi interpolata. Incipit nimirum, pag. 395. l. 17. ὡς γὰρ τάχιστα —. Poſt longum interuallum, inquam, redit ad ſe Orator, et ἀκολουθίαν reſumit. Fieri iſtud ſolet: et notaui alibi, vt et Cl. *Marklandus*. Supra 382. 7. 386. 9. Adde etiam *Demoſth.* π. Παραπρεσβ. p. 208. l. 7. TAYLOR.

τοιαύτης δ' ἐμπιπτούσης] hoc δὲ eſt, in ſe redundans quidem, indicans tamen ingreſſum τῆς ἀποδόσεως, protaſis enim definit in verbis διενεχθῆναι. Iliiuc incipit apodoſis. REISKE.

21. ἐμπιπτούσης] Hanc lectionem Stephani reuocaui, cui lectio Aldinae ἐπιπτούσης non minus certe fauet, quam Wolfianae ἐπιπιπτούσης, cui graecae linguae vſus repugnat. Graeci non ἐπιπίπτει ταραχὴ dicunt, ſed ἐμπίπτει. REISKE.

22. μετὰ τῶν συμφύτων νοσημάτων] *praeter innatos ei morbos.* Wolfius. Quem arbitror non recte rem cepiſſe. μετὰ συμφύτων νοσημάτων ἐβουλεύετο, δειλίας ſcil. et ζηλοτυπίας. Nam iſtud μετὰ l. 8. ſuſtinet vicem τοῦ, οἷον vel ἤγουν, id eſt, *ſcilicet*, et eſt declaratiuum iſtarum vocum, μετὰ τῶν συμφύτων αὐτῷ νοσημάτων, quo pacto ſententiam ordinat Cod. *Mead.* Aliter Interpres Etruſcus, *eſſendo aggiunta queſta per-*

ῶν [23] συμπρεσβευόντων, καὶ τοῦ Φιλίπ-
ἀναφανείη, τὸν μὲν Φιλοκράτην
τθαι, τοὺς δὲ ἄλλους συμπρέσβεις
ὸς δ' εὐδοκιμήσειν, καὶ προδό-
ὶ πονηρὸς, πιστὸς τῷ δήμῳ
δ' αὐτὸν οἱ * τῇ τῆς πό-
τυχίᾳ, ἄσμενοι παρε-
ἀδωροδόκητον [27] ὀνο-
5 μάζον-

ne egli ha per natura. TAY-

...υοντων] Forte, συμπρεσβευσάντων, ...ne; vel συμπρεσβευτῶν. MARKLAND.

... κινδυνεύσειν] Ita recte *Stephanus*, *Wolfius*, et *Marklandus*. Olim κινδυνεύειν. TAYLOR.

25. προπολεμοῦντες ἡσυχῇ] *Ald.* et *Mead.* quoque. *Henricus* autem *Stephanus*, siue MSS. opé, siue ingenio confisus, typis exarauit, quam etiam deprehendit Vir solertissimus *Jer. Marklandus* veram esse lectionem, οἱ τῆς πόλεως προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ. Cod. *Bern.* προσπολεμοῦντες ἡσυχίᾳ ἀσμένως. Italica Versio h. pacto, *quali tacitamente facean guerra per la patria.* Cum *Wolfio* Anonymus Interpres Latinus consentit. *Lambinus* autem *Stephanum* secutus: *Cuius consilia quum perspexissent communis ocii et publicae tranquillitatis oppugnatores.* TAYLOR.

26. Vnde vnde profecta est lectio, quam editio Stephani h. l. exhibet, visum fuit in mea quoque eam reddere, quae bonam et conuenientem praestet sententiam, nisi quod τῇ ante τῆς de meo addidi. REISKE.

27. post ὀνομάζοντες videtur, non ἐν solummodo, sed paulo quid etiam plus deesse. e. c. καὶ ὡς ἀληθῶς εὔνουν τῇ πόλει. REISKE.

μάζοντες [28] τῇ πόλει. ὁ δὲ παριὼν, ἀρχὰς αὐτοῖς ἐνεδίδου πολέμου, καὶ ταραχῆς. [29] ὅτός ἐστιν, ὦ Ἀθηναῖοι, ὁ πρῶτος [30] ἐξευρὼν Σέριον τεῖχος, καὶ Δορίσκον, καὶ Ἐργίσκην, καὶ Μυργίσκην, καὶ Γάνος, καὶ Γανίδα, χωρία, ὧν ἁδὲ τὰ ὀνόματα [31] ἤδει· 24. μὲν πρότερον, καὶ ἐς τοῦτο [32] φέρων περιέσησε τὰ πράγ-

28. τῇ πόλει] F. ἐν τῇ πόλει. Vel τῶν ἐν τῇ πόλει. MARKLAND. ἐν τῇ πόλει. MSS. *Steph.* TAYLOR.

29. ὅτός ἐστιν etc.] Vocem Μυργίσκην non puto debere aut tolli, aut emendari, licet nullibi forte fuerit eá vrbs aut caſtrum, et in procliui foret reponere Μύρτιον. Sed eam Μουργίσκην finxit, credo, *Aeſchines* ridiculi cauſa, ex locorum eorum communi ignoratione, quos recenſuerat *Demoſthenes*, vt Philippi vſurpationes pluris notaret, et ſic nomina ignorabilia, et non ſatis nota, fingebat e ſua memoria elapſa fuiſſe, et ſic ſubſannabat *Demoſthenem*, qui nullius nominis et momenti loca magni faciebat, vt populum Athenienſem deciperet, terreret, et contra Philippum irritaret. PALMER.

30. Σέριον τεῖχος.] Vide *Demoſth.* περὶ τῶν ἐν Χερρονήσ. et κατὰ Φιλίππου δ. BRODAEVS.

Harpocr. citat hunc locum in v. Γάνος, et Ἐργίσκη. Vid. *Meurs.* VI. *Attic. Lect.* 28. TAYLOR.

31. εἴδειμεν] [*Ald.* Lectio] Forte. ἤδειμεν. WOLFIVS. Quod reponit primus. οἴδαμεν Cod. *Bern.* TAYLOR.

32. φέρων] Τὸ, φέρων emphatico pleonaſmo accedit: quaſi dicas, μετὰ φορᾶς καὶ ὁρμῆς περιέσησε. Non multo poſt, paſſiuo eſt vſus eodem modo, πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. WOLFIVS.

Decipitur *Wolfius;* et eodem errore interpretatur. Nihil in hac locutione de *impetu*. Verum ea eſt vis

πράγματα, ὡς, εἰ μὲν μὴ πέμποι Φίλιππος πρέσβεις, καταφρονεῖν αὐτὸν ἔφη τῆς πόλεως, εἰ δὲ
27. πέμποι, κατασκόπους πέμπειν, ἀλλ' ὃ πρέσβεις, εἰ δὲ ἐπιτρέπειν 33. 34 ἐθέλοι πόλει 35 τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ περὶ τῶν ἐγκλημάτων, ἐκ εἶναι κριτὴν ἴσον ἡμῖν ἔφη, καὶ 36. 37 Φιλίππῳ. 38 Ἀλόνησον ἐδίδου· ὁ δ' ἀπη-

locutionis, vt ſignificet *rerum conuerſionem*: cum aliquis operam praeſtiterit, vt negocia *in contrariam partem relabantur*. Vti hic Brodaeus: *res in contrariam partem mutauit*. Atqui hoc, inquiet aliquis, debetur τῷ περιέσησε. Age, Tu diiudica. Infra 419. antepen. τὴν δὲ κατὰ γῆν ἡγεμονίαν — ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις. Ab Athenienſibus ablatum imperium Thebanis *e contra* detulit. Et pag. 420. l. antepen. προσέμιξε φέρων — τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. Ita 399. 6. πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. Et l. 12. ἀδικήσας Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς, ὑπέβαλεν ἑαυτὸν φέρων Θηβαίοις. Locus inſignis proferatur ex *Luciano* in *Hermotimo* §. 36. Λυκ. Τί δαὶ ἐντετύχηκας πώποτε — Στωϊκῷ τινι, καὶ Ἐπικουρείῳ μὴ διαφερομένοις περὶ ἀρχῆς ἢ τέλους; Ερμ. ὐδαμῶς. Λυκ. — ζητούντων γὰρ ἡμῶν οἵτινες ἀληθεύουσιν ἐν φιλοσοφίᾳ, σὺ τοῦτο προαρπάσας, ἔδωκας φέρων τοῖς Στωϊκοῖς — TAYL.

33. ἐθέλει] Coniecit Cl. *Marklandus*, quod *Bern.* confirmat, ἐθέλοι. TAYLOR.

34. ἐθέλει] dedi ἐθέλοι. REISKE.

35. τινὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ] ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ δίκῃ, *aequali vtrinque condicione iuris ſui obtinendi*. BRODAEVS.

36. Φιλίππῳ] F. καὶ Φιλίππῳ. **** Αλόνησον κ. τ. λ. Deeſt oppoſitum membrum huius Sententiae, εἰ δὲ μὴ ἐπιτρέποι — vt in Sententia praecedente. MARKL.

37. Poſt Φιλίππῳ nihil deeſt. Ingenii ſubtilitas, quod Marklando fuit acerrimum, eum hic decepit. R.

δ' ἀπηγόρευε μὴ λαμβάνειν, εἰ 39 δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσι, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενος. καὶ 39. τὸ τε-

38. Αλόνησον] ὁ μὲν Αλ — *Bern.* TAYLOR.

39. δίδωσιν — ἀποδίδωσι] Eam insulam [Halonesum] Philippus Athenienſibus διδόναι cupiebat. Demoſthenes vero ἀποδιδόναι, hoc eſt, Athenienſibus reddere, non dono dare, aut λαμβάνειν, vel [ſed] ἀπολαμβάνειν. Conſule *Demoſthenem* περὶ τῆς Αλονήσου, Quintilian. III. 8. *Plutarch.* in *vita Demoſth.* Vnde apud *Athenaeum* ludit *Antiphanes*, ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν. BRODAEVS.

Antiphanis Senarii, qui leguntur *Athen.* l. 6. init. parce et maleuole adducuntur a *Brodaeo.* Videamus totum locum: Ημεῖς, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ, Δημοσθένην χλευάζων, ὃς, Φιλίππου Αθηναίοις Αλόνησον διδόντος, συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν. ὅπερ Αντιφάνης ἐν Νεόττιδι παιδιὰν θέμενος ἐρεσχελεῖ τόνδε τὸν τρόπον,

Ο δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
Απέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν· ἠγάπησεν ἂν
Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

Optime huic coniungitur *Plutarchus* in *Demoſthene*: Τῶν δὲ Κωμικῶν ὁ μέν τις αὐτὸν καλεῖ ῥωποπερπερήθραν, ὁ δὲ παρασκώπτων, ὡς χρώμενον τῷ ἀντιθέτῳ, φησὶν, οὕτως ἀπέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν. ἠγάπησε γὰρ τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης. ἐκτὸς εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Αλονήσου λόγον ὁ Αντιφάνης καὶ τουτὶ πέπαιχεν, ἣν Αθηναίοις Δημοσθένης συνεβούλευε μὴ λαμβάνειν, ἀλλ' ἀπολαμβάνειν παρὰ Φιλίππου. Vir ſollers et ingenioſus *P. Bartonus*, Oxonienſis, primus ſubodoratus eſt Iambos *Antiphanis* latere in iſta, quae diutius proſa videbatur Oratio *Plutarchi.* *Athenaeus* vero pergit: Αλεξις δ' ἐν τῷ Στρατιώτῃ,

Ἀπέλαβες. τετὶ δ' ἔστι τί; ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
Πεντάκιον ἔλαβον ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Πῶς οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; ἐκ ἔστι γὰρ
Ημέτερον. ἀδ' ἡμέτερον. ἀλλ' ἐδώκατε
Ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. οὐ δεδώκαμεν. τί δέ;
Ἀπεδώκαμεν τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν.

Καὶ ἐν Ἀδελφοῖς,

Ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις, εἰπέ μοι.
Οὐκ, ἀλλ' ἀπέδωκας, ἐνέχυρόν πε λαβών.

Ἀναξίλαος δὲ ἐν Εὐανδρείᾳ,

Καὶ τὰς παλαίθας ἐμοὶ, μὰ γῆν, μὴ σύγε δῷς
Ἀλλ' Ἀπόσος καὶ δὴ τὰς φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἡρωσι,

Οὐκοῦν κέλευε νῦν τὰ πάντων μᾶλλον ἢ
Τὰ προσόντα φράζειν. Πᾶν γε δράσω τοῦτό σοι.
Καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
Ὀργιζόμενος, ὁποῖος ὁ Βριάρεως,
Ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων
Μισῶν λόγους ἄνθρωπος. οὐδεπώποτε
Αντίθετον εἰπὼν ἐδέν, ἀλλ' Ἀρη βλέπων.

Add. *Aelian.* XII. *V. H.* 53. virosque eruditos ad loc. *Eustach.* ad *Homer.* Iliad. A. pag. Edit. Flor. 118. 128. et notas virorum doctorum, iterumque *Saluinii* ad *Iliad.* Γ. exeuntem, *Leopard.* XII. *Emend.* 6. Οὕτω καὶ ὁ Δημοσθένης κατασκευάσας βουληθεὶς μὴ δεῖν χάριν ἔχειν Φιλίππῳ, ὑπὲρ ὧν ἔδωκεν, μετέλαβε (Annon μετέβαλε?) τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ ἀποδέδωκεν. Suid. v. Ἐγκράτεια. De hoc *grammatico* bello inter Athenienſis et Philippum, vtrum *daret* Haloneſum Philippus, an *redderet*, an beneficii titulo, an iuris exigentia, plura in ea Oratione, quae inſcribitur περὶ Ἁλονήσου. *Libanius* in Argumento iſtius Orationis, ſi *Libanius* eſt, qui ſcripſerit, Demoſthenem, περὶ συλλαβῶν διαφερόμενον,

δικαίως αὐτοῖς [47] παρακαταθέμενοι, ἐχ ἡγέμε- 66. 1.
νοι δίκαιον εἶναι τὴν ὀργὴν ἀπομνημονεύειν ἐν τῷ πι-
στευθῆναι. καὶ τηλικαῦθ' ὑφ' ὑμῶν εὖ πεπονθότες
οἱ Χαλκιδεῖς, ἃ τὰς ὁμοίας ὑμῖν ἀπέδοσαν χάρι- 3.
τας. ἀλλ' ἐπειδὴ τάχιστα διέβητε εἰς Εὔβοιαν Πλα-
τάρχῳ βοηθήσοντες, τὰς μὲν πρώτας χρόνας [48] ἀλλ'
ἔν προσεποιεῖνθ' ὑμῖν εἶναι Φίλοι, ἐπειδὴ δὲ τάχιστα
εἰς [49] Ταμύνας παρήλθομεν, καὶ τὸ Κοτύλαιον ὀνο-
μαζόμενον ὄρος ὑπερεβάλλομεν, ἐνταῦθα Καλλίας 6.
ὁ Χαλκιδεύς, ὃν Δημοσθένης μισθὸν λαβὼν [50]. [51] ἐνε-
κωμίαζεν, ὁρῶν τὸ στρατόπεδον τὸ τῆς πόλεως εἴς τι-
νας δυσχωρίας κατακεκλεισμένον, ὅθεν μὴ νικήσα-
σι μάχην, ἐκ ἦν ἀναχώρησις, ἔτε βοηθείας ἐλπὶς, 9.

οὔτ'

47. παρακαταθέμενοι bene habet. παρακατατίθησιν (in actiuo) is, qui pignus apud aliquem deponit. παρακατατίθεται autem (in medio) ille, qui pignus seruandum et aliquando reddendum accipit, et penes se deponi patitur. REISKE.

48. ἀλλ' ἔν προσεποιεῖντο] concise sic dictum pro integro et explicato hoc. ἐκ ἦσαν μὲν ὑμῖν Φίλοι ὡς ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐχθροὶ. ἐ μέντοι ἐρῶ τῦτο νῦν γε, ἀλλὰ προσεποιεῖντο γῦν. REISKE.

49. Ταμύνας — Κοτύλαιον] *Harpocr.* in vtraque voce. TAYLOR.

50. ἐνεχυρίαζεν] ἐνεκωμίαζεν MSS. *Steph.* et *Bern.* Simile pene occurrit infra, et quod auctoritatem quandam conferre videatur, 402. 6. τόν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει. TAYLOR.

51. ἐνεχυρίαζεν] dedi ἐνεκωμίαζεν; auctore Chrysococca, quod, verum si minus est, vulgato certe est tolerabilius. REISKE.

ἔτ' ἐκ γῆς, ἔτε ἐκ θαλάσσης, συναγείρας ἐξ ἁπάσης τῆς Εὐβοίας στρατόπεδον, καὶ παρὰ Φιλίππου δύναμιν προσμεταπεμψάμενος, ὅ, τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ Ταυροσθένης, ὁ νυνὶ πάντας δεξιούμενος, καὶ
12. [52] προσγελῶν, τοὺς Φωκικοὺς ξένους διαβιβάσας, ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς ὡς ἀναιρήσοντες. καὶ εἰ μὴ πρῶτον μὲν θεῶν τις ἔσωσε τὸ στρατόπεδον, ἔπειθ' οἱ στρατιῶται οἱ ὑμέτεροι, καὶ πεζοὶ, καὶ ἱππεῖς, ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐγένοντο, καὶ παρὰ τὸν ἱππόδρομον τὸν ἐν
15. Ταμύναις, ἐκ παρατάξεως μάχῃ κρατήσαντες, ἀφίεσαν ὑποσπόνδους τοὺς πολεμίους, ἐκινδύνευσεν ἂν ἡμῶν ἡ πόλις [53] αἰσχιστα παθεῖν. ἐ γὰρ τὸ δυστυχῆσαι κατὰ πόλεμον μέγιστόν ἐστι κακὸν, ἀλλ' ὅ-

ταν

52. προσγελῶν] *Priſcianus* aut in exemplaria incidit inhoneſta, aut auctorem noſtrum perfunctorie legit, qui ex his verbis talem canonem elicere potuit: Προσγελᾷ με, καὶ Προσγελᾷ μοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος· ὁ μὲν Ἀμύντας προσγελῶν τοῖς Φωκικοῖς ξένοις. Sed neque Amyntae nomen, ſi bene memini, vſquam occurrit per totam hanc Orationem. Vt exiſtimaret aliquis potius erraſſe *Priſcianum* in *titulo* Orationis, quam in *loco* deſcribendo. Attamen qui leget hanc paginam, iterari reperiet εἰς Ταμύνας, τὸν ἐν Ταμύναις. Vnde literarum ſimilitudine infauſtus ille emicuit Ἀμύντας. En quanta incuria deſcribuntur Membranae! Cuiusmodi eſt Materia, ex qua Cruces aliquando edolantur Criticorum filiis! Proxime ἦλθον ἐφ' ὑμᾶς, MSS. fere omnes, *Stephan. Mead. Coisl. Reg.* 2. TAYLOR.

53. αἰσχιστα] malim cum articulo τὰ αἴσχιστα. REISKE.

ταν τις πρὸς ἀνταγωνιστὰς ἀναξίως ἑαυτῷ διακιν-
δυνεύων ἀποτύχῃ, διπλασίαν εἰκὸς εἶναι τὴν συμ- 18.
φοράν. ἀλλ' ὅμως ὑμεῖς τοιαῦτα πεπονθότες, πά-
λιν διελύσασθε πρὸς αὐτούς. τυχὼν δὲ παρ' ὑμῶν
συγγνώμης Καλλίας ὁ Χαλκιδεὺς, μικρὸν διαλιπὼν
χρόνον πάλιν ἦκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτῷ φύσιν, 21.
Εὐβοϊκὸν μὲν τῷ λόγῳ συνέδριον εἰς Χαλκίδα συνά-
γων, ἰσχυρὰν δὲ τὴν Εὔβοιαν ἐφ' ὑμᾶς ἔργῳ παρα-
σκευάζων, ἐξαίρετον δ' [54] αὐτῷ τυραννίδα περι-
ποιούμενος, καὶ ταύτης ἐλπίζων συναγωνιστὴν Φί-
λιππον [55] λήψεσθαι, ἀπῆλθεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ 24.
περιὴει μετὰ Φιλίππου, καὶ τῶν ἑταίρων εἷς ὠνο-
μάζετο. ἀδικήσας δὲ Φίλιππον, κἀκεῖθεν ἀποδρὰς,
ὑπέβαλεν ἑαυτὸν Φέραις Θηβαίοις, ἐγκαταλιπὼν
δὲ κἀκείνους, καὶ πλείους [56] τραπόμενος τροπὰς τῷ 27.
Εὐρίπῳ, παρ' ὃν ᾤκει, εἰς μέσον πίπ]τει τῆς]ε Θηβαίων
ἔχθρας, καὶ τῆς Φιλίππου. ἀπορῶν δ' ὅ, τι χρή-
σαιτο αὐτῷ, καὶ παραγγελλομένης ἐπ' αὐτὸν ἤδη
[57. 58] στρατείας, μίαν ἐλπίδα λοιπὴν κατεῖδε σωτη-
ρίας, [59] ἔνορκον λαβεῖν τὸν Αθηναίων δῆμον, σύμ- 30.
μαχον

54. αὐτῷ] L. αὑτῷ. MARKLAND. Modo *Mead.* ποιούμενος. TAYLOR.

55. λήψεσθαι] a Λαμβάνω, non λείψεσθαι [quae erat lectio *Aldina*] a Λείπω. WOLFIVS.

56. τραπόμενος] γρ. στρεφόμενος et τρεφόμενος. Illud *Mor.* habet: Hoc reperitur in marg. *Mead.* TAYL.

57. στρατιᾶς] γρατιᾶς στρατείας MSS. *Steph.* TAYLOR.

58. στρατιᾶς] dedi στρατείας. de hoc enim poteſt verbum παραγγέλλειν vſurpari, minus de altero. REISK.

59. ἔνορκον — βοηθήσειν] ὀμόσαντα, ὅτι βοηθήσει.

μαχον ὀνομασθέντα, βοηθήσειν, [60] εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴῃ, ὃ πρόδηλον ἦν ἐσόμενον, εἰ μὴ ὑμεῖς [61. 62] κωλύσαιτε. ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ἀποστέλλει δεῦρο πρέσβεις Γλαυκέτην, καὶ Εμπέδωνα, καὶ Διό-
33. δωρον τὸν [63] δολιχοδρομήσαντα, φέροντας τῷ μὲν δήμῳ ἐλπίδας κενὰς, Δημοσθένει δ' ἀργύριον, καὶ τοῖς περὶ αὐτόν. τρία δ' ἦν, ἃ αἴμα ἐξωνεῖτο. [64] πρῶτον μὲν, μὴ διασφαλῆναι τῆς πρὸς ὑμᾶς συμμαχίας. ᾔδεν γὰρ ἦν τὸ μέσον, εἰ μνησθεὶς τῶν προ-
36. τέρων ἀδικημάτων ὁ δῆμος, μὴ προσδέξαιτο τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκίδος, ἢ τεθνάναι [65] ἐγκαταλειφθέντι· τηλι-

Aretinus: *auxilium ferre iureiurando cogeretur.* WOLFIVS.

60. εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴῃ] *si quis eum inuaderet ac lacesseret.* Demosthenes κατὰ Φιλίπ. δ. Ἀλλ' ἐπειδὰν ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς ἴῃ, τί φήσομεν τότε; Rursus, π. Στεφ. Καὶ βοηθήσετε ἂν τις ἐπ' αὐτὸς ἴῃ. BRODAEVS.

61. κωλύσετε] κωλύσαιτε. MARKLAND. Ita *Berm.* TAYLOR.

62. κωλύσετε] dedi κωλύσαιτε. REISKE.

63. δολιχοδρομήσαντα] Vide *Poll.* III. 30. TAYLOR.

64. πρῶτον μὲν μὴ διασφαλῆναι [Negatiua enim in *Aldo* deerat]. Et [l. 4.] εἰ μνησθεὶς. Et [l. 16.] τὰς δὲ συνεδρίας, vt ante μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι. WOLFIVS.

μὴ διασφαλῆναι. *Berm.* similiter. Διασφαλῆναι *Brodaeus* explicat *muniri*, abreptus loci impuritate, ita vt interpretando adiuuare vellet, quod debuisset emendare. TAYLOR. De μὴ addendo nil intercedo. Sed praeterea quoque τὸ desiderari censeo. πρῶτον μὲν τὸ μὴ διασφ. REISKE.

65. ἐγκαταλειφθέντι] *H. Stephanus* lectore non ad-

καῦται δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν ἐπεστράτευσεν, ἥ τε Φι-
λίππου, καὶ ἡ Θηβαίων. δεύτερον δ', ἦκον οἱ μισθοὶ
τῷ γράψαντι τὴν συμμαχίαν, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνε- 39.
δρεύειν Ἀθήνησι Χαλκιδέας. τρίτον δὲ, ὥστε μὴ τε-
λεῖν συντάξεις. καὶ τούτων τῶν προαιρέσεων ἀδεμιᾶς
ἀπέτυχε Καλλίας. ἀλλ' ὁ μισοτύραννος Δημοσθέ-
νης, ὡς αὐτὸς προσποιεῖται, ὃν φησι Κτησιφῶν τὰ
66 βέλτιστα λέγειν, ἀπέδοτο μὲν τοὺς καιροὺς τοὺς 42.
τῆς πόλεως, ἔγραψε δ' ἐν τῇ συμμαχίᾳ, βοηθεῖν
ἡμᾶς Χαλκιδεῦσι· ῥῆμα μόνον ἀντικαταλλαξάμε-
νος, ἀντὶ τούτων εὐφημίας ἕνεκα προσγράψας,
67 Χαλκιδέας βοηθεῖν, ἐάν τις ἴῃ ἐπ' Ἀθηναίους.

τὰς

monito; ſe contra Codd. niti, dedit ἐγκαταληφθέντι. Quod tamen habet Cod. noſter *Bern.* et Ego praefero. Vegetatur Oppoſitio, ἢ φεύγειν — ἢ τεθνᾶναι ἐγκαταληφθέντι. *Aut* aufugere *aut* captum *emori.* Aliter Italus. *O fuggirſi da Chalcide, o morire* abbandonato. Solus *Lambinus* auctoritatem *Stephani* ſequitur. TAYLOR.

ἐγκαταλειφθέντι] Sic dedit cum Aldo Wolfius, neque video quid huius lectionis reprehendatur. *Deſerto ab amicis in periculo.* Alteram, quam Stephanus dedit, ἐγκαταληφθ. ſi codices confirmarent, iſti tamen ſim praelaturus. REISKE.

66. βέλτιστα λέγειν] Accuratius, vt mihi videtur, hoc loco ſcripſiſſet *Aeſchines* βέλτιστα λέγειν καὶ πράττειν. Nam totum hoc de Callia negocium ad *Demoſthenis* πρᾶξιν, magis quam ad λόγον eius ſpectat. Sic 404. 4. MARKLAND.

67. Χαλκιδέας] γρ. καὶ Χαλκιδέας in MSS. *Stephani.* TAYLOR.

67. τὰς δὲ [68] συνεδρίας, καὶ τὰς συντάξεις, ἐξ ὧν ἰσχύ-
σειν [69] ὁ πόλεμος ἤμελλεν, ἄρδην ἀπέδοτο, καλλί-
στοις ὀνόμασιν αἰσχίστας πράξεις [70]. [71] γράφων, καὶ
3. τῷ λόγῳ [72] προσβιβάζων ὑμᾶς, τὰς μὲν βοηθείας
ὡς δεῖ τὴν πόλιν πρότερον ποιεῖσθαι τοῖς ἀεὶ δεο-
μένοις τῶν Ἑλλήνων, τὰς δὲ συμμαχίας ὑστέρας ποι-
εῖσθαι μετὰ τὰς εὐεργεσίας. ἵνα δὲ εὖ εἰδῆτε, ὅτι
ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὴν Καλλίᾳ [73] γραφὴν, καὶ
6. τὴν συμμαχίαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα. „Ψη-
φισμα.„ Οὔπω τοίνυν τοῦτό ἐστι δεινὸν, εἰ [73a]. οἱ

68. συνεδρίας] Πρ. γρ. προεδρίας [vt MSS. quoque quam plurimi] Ἀλλὰ καὶ αἰτίως εἶπε, μὴ συνεδρεύειν Ἀθήνησι. Καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, πάντας ἥκειν συνεδρεύσοντας Ἀθήναζε. Λέγει δὲ καὶ συνεδρίας, ἔτι δὲ συνέδρους. STEPHANVS. συνεδρίας. *Bern.* TAYLOR. Et hoc reuocaui. Nam editio Wolfio-Taylorana vetuſtam Aldinae lectionem repraeſentat. REISKE.

69. ὁ πόλεμος] An ἡ πόλις? MARKLAND.

70. γράφων] An ἐπιγράφων? MARKLAND.

71. γράφων] malim ὑπογράφων *colorans*, *pingens*. non enim ſolet de fuco, qui oculis aliiue rei decoris ergo illinitur, ſimplex γράφειν, ſed alterum illud compoſitum vſurpari. REISKE.

72. προσβιβάζων] γρ. προβιβάζων MSS. *Steph.* Eamque lectionem amplecti videtur *Budaeus*. Vid. *H. Steph. Theſ. L. Gr.* Tom. I. col. 656. TAYLOR.

73. γραφὴν] ἐπιστολὴν, ἢ γράμμα, ἀντὶ δὲ κατηγορίαν, ὡς ἄλλοτε πολλάκις. WOLFIVS.

73a. οἱ] aut hic delendus eſt articulus, id quod ſuadere videtur etiam defectus articuli αἱ in proximis συνεδρίαι et συντάξεις, aut iterandus eſt ante τηλικοῦτοι. REISKE.

καιροὶ πέπραναται τηλικοῦτοι, καὶ συνεδρίαι, καὶ συντάξεις, ἀλλὰ πολὺ τοῦτο δεινότερον ὑμῖν φανήσεται, ὃ μέλλω λέγειν. εἰς γὰρ τοῦτο προήχθη Καλλίας μὲν ὁ Χαλκιδεὺς ὕβρεως καὶ πλεονεξίας, Δη- 9.
μοσθένης δὲ, ὃν ἐπαινεῖ Κτησιφῶν, δωροδοκίας, ὥστε τὰς ἐξ Ωρεοῦ συντάξεις, καὶ τὰς ἐξ Ερετρίας, τὰ δέκα τάλαντα, ὁρώντων, φρονόντων, βλεπόντων, ἔλαθον ὑμῶν ὑφελόμενοι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων
74. 75 τούτων συνέδρους παρ' ὑμῶν μὲν ἀνέσησαν, πά- 12.
λιν δὲ εἰς Χαλκίδα, καὶ τὸ καλούμενον Εὐβοϊκὸν συνέδριον συνήγαγον· ὃν δὲ τρόπον, καὶ δι' οἵων κακουργημάτων, ταῦτ' ἤδη ἄξιόν ἐστιν ἀκοῦσαι. ἀφικνεῖται γὰρ πρὸς ὑμᾶς ἔκ τινος ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Καλλίας, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, λό- 15.
γους διεξῆλθε κατεσκευασμένους ὑπὸ Δημοσθένους. εἶπε γὰρ, ὡς ἥκοι ἐκ Πελοποννήσου νεωστὶ σύνταγμα συντάξας, εἰς ἑκατὸν ταλάντων πρόσοδον, 76 ἐπὶ Φίλιππον, καὶ διελογίζετο, ὅσον ἑκάστους ἔδει συντελεῖν· Αχαιοὺς μὲν πάντας, καὶ Μεγαρέας ἑξήκον- 18.
τα τάλαντα, τοὺς δ' ἐν Εὐβοίᾳ πόλεις ἁπάσας τετταράκοντα, ἐκ δὲ τούτων τῶν χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν, καὶ πεζικὴν δύναμιν. εἶναι δὲ πολλοὺς ἄλλους τῶν Ελλήνων, οὓς βούλεσθαι 21.
κοινωνεῖν τῆς συντάξεως, 77 ὡς οὔτε χρημάτων, οὔτε

74. τούτους] Forte, τούτων. MARKLAND.

75. τούτους] dedi τούτων. REISKE.

76. ἐπὶ Φίλιππον] *ad bellum contra Philippum gerendum.* BRODAEVS.

77. ὡς] Ita Codd. ὥστε exarauit typis suis *H. Stephanus.* TAYLOR.

οὔτε κρατιστῶν ἔσεσθαι ἀπορίαν. καὶ ταῦτα μὲν τὰ φανερά· ἔφη δὲ καὶ πράξεις πράττειν ἑτέρας
78 δι' ἀποῤῥήτων, καὶ τούτων εἶναί τινας μάρτυρας τῶν 79 ἡμετέρων πολιτῶν, καὶ τελευτῶν ὀνόμασὶ
24. παρεκάλει Δημοσθένην, καὶ συνεπεῖν ἠξίου. ὁ δὲ, σεμνῶς πάνυ παρελθὼν, τόν τε Καλλίαν ὑπερεπήνει, καὶ τὸ ἀπάῤῥητον προσεποιήσατο εἰδέναι, τὴν δὲ εἰς Πελοπόννησον πρεσβείαν, ἣν ἐπρέσβευσε, καὶ τὴν ἐξ Ἀκαρνανίας 79 a. ἔφη δὴ βέλεσθαι ὑμῖν
27. ἀπαγγεῖλαι. ἦν δὲ αὐτῷ 80 κεφάλαιον τῶν λόγων,

78. δι' ἀποῤῥήτων] [Ita *Ald.*] Scr. δι' ἀποῤῥήτων. BRODAEVS. WOLFIVS.

79. ἡμετέρων] Forte, ὑμετέρων. MARKLAND.

79 a. ἔφη βέλεσθαι] interpoſui δὴ e Meadiano petitum. quod, vt hic, ita alias ſaepiſſime tantundem ſignificat, atque ἤδη ſe iam velle — REISKE.

80. κεφάλαιον] *orationis eius haec* ſumma *erat.* Recte. Sic ſupra 391. 13. δόγμα — ᾧ τὰ κεφάλαια διὰ βραχέων ἐγὼ προερῶ. Ad iſtum ſane locum adluſit *Suidas*, v. Κεφάλαια. Verum videamus primo, quid ille Scriptor in articulo praecedente, ſc. κεφάλαιον. Nempe, Ἔνιοι τῶν ῥαθύμως ἐντετυχηκότων τοῖς ὑπὸ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις τὸ Κεφάλαιον οἴονται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος, καὶ λόγου μόνον — παρείληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου. Iam accede ad ea, quae ſequuntur. Κεφάλαια παραλαμβάνεται ἐπὶ γραμμάτος, καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. ἕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Vbi tamen iuxta mentem Lexicographi, quatenus ex priore articulo ea colligi poteſt, pro γραμμάτος legendum eſt πράγματος. Aliquantum adſtipulatur *Photii* Cod. MS. qui habet ἐπὶ ἐπιγράμματος. Id erat ἐπὶ γραμμάτος. Sed cum emen-

πάντας μὲν Πελοποννησίους ὑπάρχειν, πάντας δ' Ακαρνᾶνας, [81] συντεταγμένους ἐπὶ Φίλιππον ὑφ' ἑαυτοῦ· εἶναι δὲ τὸ σύνταγμα [82] χρημάτων μὲν εἰς ἑκατὸν νεῶν ταχυναυτουσῶν [83] πληρώματα, καὶ εἰς πεζοὺς στρατιώτας μυρίους, καὶ ἱππεῖς χιλίους· ὑπάρ- 30. ξειν δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰς [84] πολιτικὰς δυνάμεις, ἐκ Πελοποννήσου μὲν πλείονας ἢ δισχιλίους ὁπλίτας, [85] ἐξ Ακαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους· δεδόσθαι δὲ ἀπὸ

dare voluerint alii, in aliud mendum inciderunt. Sed γραμματος bene ſtare poteſt cum textu et mente *Aeſchinis*. TAYLOR.

81. συντεταγμένους] *ad pecunias conferendas ordine deſcriptos*. BRODAEVS.

Recte vidit Vir doctiſſimus. Ita etiam alii: *erano ſtati deſcritti da lui a contribuire contro Filippo*. Italus. Minus bene *Wolfius*, cuius interpretationem Tu corriges. TAYLOR.

82. χρημάτων] Ita Membranae praeter *Bern.* noſtram. *Stephanus* rurſus ſilenti pede, χρήματα. TAYL.

83. πληρώματα] *ſocios nauales et propugnatores: remiges et milites claſſiarios*. Demoſth. *c. Midiam*, εἶτα τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. BRODAEVS.

84. πολιτικὰς] *ex ſingulis ciuitatibus*. Infra, 421. l. χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Αμφίσσῃ πρὸς τοὺς ξένους διαγωνίσασθαι. MARKLAND. Πρὸς τούτοις καὶ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις *Bern.* TAYLOR.

85. ἐξ Ακαρνανίας δὲ ἑτέρους τοσούτους] Aretinus: *ex Peloponneſo quidem ſuper duo millia armatorum, ex Acarnania vero alios totidem*. Sic et *Meletius*. Melanchtho: *ex Acarnania totidem milites*. Perionius: *armatorum ex Acarnania totidem*. Hic ἑτέρους τοσούτους non eſt δὶς τοσούτους, vt apud *Iſocratem* loco ſupra citato [p. 302. l. 8.] WOLFIVS.

33. [86] ἀπὸ πάντων τούτων τὴν ἡγεμονίαν ὑμῖν· [87] πραχθήσεσθαι δὲ ταῦτα οὐκ εἰς μακρὰν, ἀλλ' εἰς τὴν ἔκτην ἐπὶ δέκα τοῦ [88] Ανθεστηριῶνος μηνός. εἰρῆσθαι γὰρ ἐν ταῖς πόλεσιν ὑπ' αὐτῶν καὶ παρηγγέλθαι, πάντας ἥκειν συνεδρεύσοντας Αθήναζε [89] εἰς τὴν σελή-

 νην,

86. ἀπὸ] ὑπὸ. 415. l. 3. ἐμπεπλάμενος τῆς διδομένης ὑφ' ὑμῶν αὐτῷ ἐξουσίας. MARKLAND.

87. πραχθήσεσθαι δὲ αὐτὰ οὐκ εἰς μακρὰν — MS. *Mead.* TAYLOR.

88. Ανθεστηριῶνος] Παρὰ τὸ τοῖς ἄνθεσι τέρεσθαι τὴν γῆν, qui a Choniate, ὁ Φυλλορόας μὴν appellatur. Alii per ι in ſecunda ſyllaba ſcribentes, παρὰ τὴν ἑορτὴν τὴν τῶν Ανθιστηρίων, περὶ ὧν παρομιαζόμενοί φασιν, Εξω Κάρες, οὐκέτ' Ανθιστήρια. WOLFIVS.

89. εἰς τὴν σελήνην] εἰς πανσέληνον. BRODAEVS. Neſcio an emendans, an exponens. Sed in *Bern.* adnotatur, ſc. *pro* εἰς πανσέληνον. Volebant Athenienſes, vt Menſes ſui ordirentur a Nouilunio. TAYLOR.

Aretinus: *Omnis conuenire debere Athenas in plenilunio.* Melanchtho: *Vt ciuitates in plenilunio conueniant Athenis.* Perionius: *Vt omnes Athenas conueniant conſilii capiundi cauſa ad XVII. Cal. eiusdem menſis.* Meletus: *Venturos ſe eſſe Athenas ad concilium tempore plenilunii.* Τὴν σελήνην paulo poſt ipſe interpretatur τὴν πανσέληνον. Hoc me loco lapſum eſſe fateor, cum verti, *ad Lunam.* Nam peculiarem hanc et non communem homo ille formulam vſurpat. Neque enim *Aeſchines* lunam, ſed mendacem linguam *Demoſthenis* exagitat. Et, quid vetat, inſolentem locutionem Graecam aeque inſolenti Latina vertere? praeſertim cum eius ſequatur interpretatio. WOLFIVS.

εἰς τὴν πανσέληνον, (vt pag. 404. l. 6.) edidit *H. Stephanus.* TAYLOR.

νην. 90 καὶ γὰρ τοῦτο ἄνθρωπος ἴδιον καὶ 90 a. ὃ κοι- 36.
νὸν ποιεῖ. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἀλαζόνες, ὅταν τι ψεύ-
δωνται, ἀόριστα καὶ ἀσαφῆ πειρῶνται λέγειν, φο-
βούμενοι τὸν ἔλεγχον· Δημοσθένης δ', ὅταν ἀλαζον-
εύηται, πρῶτον μὲν μεθ' ὅρκου ψεύδεται, ἐξώλειαν
ἐπαρώμενος αὑτῷ, δεύτερον δὲ, ἃ εὖ οἶδεν οὐδέπο- 39.
τε ἐσόμενα, τολμᾷ λέγειν, ἀριθμῶν εἰς ὁπότ' ἔσαι,
καὶ ὧν τὰ σώματα ἐχ ἑώρακε, τούτων τὰ ὀνόμα-
τα λέγει, κλέπτων τὴν ἀκρόασιν, καὶ μιμούμενος
τοὺς ταλήθη λέγοντας. διὸ καὶ μάλιστα ἄξιός ἐστι
91 μισεῖσθαι, ὅτι πονηρὸς ὢν, καὶ τὰ τῶν χρηστῶν 42.
σημεῖα διαφθείρει. ταῦτα δ' εἰπὼν δίδωσιν ἀναγνῶ-
ναι ψήφισμα τῷ γραμματεῖ, μακρότερον μὲν τῆς
Ιλιάδος, κενώτερον δὲ τῶν λόγων, οὓς εἴωθε λέγειν,

καὶ

90. καὶ γὰρ τοῦτο] Forte, καὶ γὰρ τοῦθ' ὁ ἄνθρω-
πος. MARKLAND.

Piget tam leuicula conſectari; ſed dedecet in his ipſis minutis labi. Quoties hoc ingerit Marklandus, ignorans Atticos ad vocabula ἄνθρωπος, ἀνὴρ et alia quaepiam talia ſolere articulum omittere, quem eorum morem debebat eum auctorum atticorum vſus docere; poterat certe. REISKE.

90 a. οὐ κοινὸν] malim οὐκ ἔτι κοινὸν. hoc quod nunc dico, non iam amplius, vt reliqua ſunt, hominicum aliis commune, ſed ipſi proprium eſt. REISKE.

91. μισεῖσθαι] [Ita erat in *Ald.*] Legendum μωμεῖσθαι. BRODAEVS.

ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι lege. WOLFIVS.

Ita reſtituerunt *Bern. Aik. Steph.* Γράφε μισεῖσθαι ἢ μωμεῖσθαι, ὡς ἐν ἄλλοις. marg. Exemplaris *Aldini* in Biblioth. Col. *Eman. Cant.* TAYLOR.

92. 93 καὶ τῷ βίῳ, ὃν βεβίωκε, μεσὸν δ' ἐλπίδων οὐκ
68. 1. ἐσομένων, καὶ σρατοπέδων ἐδέποτε συλλεγησομέ-
νων. ἀπαγαγὼν δ' ὑμᾶς ἄπωθεν ἀπὸ τῦ κλέμματος, καὶ ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ἐνταῦθα
3. δὴ 94 συσρέψας γράφει, κελεύων ἑλέσθαι πρέσβεις
εἰς

92. καὶ τῷ βίῳ] Deeſt forte aliud Adiectiuum, Comparatiui gradus, vt κενώτερον. MARKLAND.

93. καὶ τοῦ βίου] nihil hic deeſt. egregia eſt ſententia. κενὸν et μεσὸν inter ſe opponuntur. Oratio et vita inanis eſt ea, quae iactantiae plena cum ſit, tum veritate eſt caſſa, multorum magnorumque promiſſorum exſpectationem ad extremum fallens. REISKE.

94. συσρέψας] Vim vocis non aſſequitur *Wolfius*. Laudo, neque ſatis praedicare poſſum, belliſſimam verſionem Italicam, *Mettendo in queſto tutte le ſue forze*. Similiter ſcribit *Xenopho Anab.* l. 1. circa finem. Οἱ μὲν Ἕλληνες συσραφέντες παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι. Quem locum contra Cl. *Hutchinſonum* explicare non debuit *Spelmannus*, in politiſſima et fideli pariter Interpretatione, quam dedit *Xenophonti*. Demetrius Phalereus §. 8. Ὥσπερ τὰ θηρία συσρέψαντα ἑαυτὰ μάχεται, τοιαύτη τις ἂν εἴη συσροφὴ καὶ λόγου, καθάπερ ἐσπειραμένου (vel συσπειραμένου) πρὸς δεινότητα. Cui locum ſimilem adduxit ex *Platone Pet. Victorius* in *commentario*. Verba illa *Demetrii* ſcio aliter laudari in fine, ſc. neque ἐσπειραμένου, neque συσπειραμένῳ, verum συσειλαμένῳ. Quod licet aeque faueat meae Interpretationi τῷ συσρέφεσθαι, attamen laudo eam lectionem, quae reperitur in vulgatis. Ita *Plutarch. Sympoſ.* ἐν τῷ χειμῶνι συσρεφόμενον καὶ συσπειράμενον διὰ τὸ ῥιγῷν. Illum morem Ferae ſe colligentis ad vim vel ſuſtentandam vel inferendam egregie deſcribit *Homerus Iliad.* M. 41.

εἰς Ἐρέτριαν, οἵτινες δεήσονται τῶν Ἐρετριέων· πάνυ γὰρ ἔδει δεηθῆναι αὐτῶν· μηκέτι διδόναι τὴν σύνταξιν ὑμῖν τὰ πέντε τάλαντα, ἀλλὰ Καλλίᾳ, καὶ πάλιν ἑτέρας αἱρεῖσθαι εἰς Ὠρεὸν [95] [πρὸς τὰς Ὠρεί]τας] πρέσβεις, οἵτινες δεήσον[ται [96] καὶ αὐ]τοὶ,]ὶν αὐ]τὸν 6. Ἀθηναίοις φίλον καὶ ἐχθρὸν νομίζειν [97] [εἶναι.] [97] ἔπειτα ἀνα-

Ὡς δ' ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
Κάπριος ἠὲ λέων σφρέφεται, σθένει βλεμεαίνων,
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτὰς ἀρτύναντες
Αντίοι ἵστανται.

Porro. Occurrunt exempla apud noſtros Scriptores, *Aeſchinem* volo et *Demoſthenem*, vbi συσφέρεσθαι dicitur de *globo* aut *agmine* facto, ad maiorem vim aut impetum. In hoc loco, *ſe totum collegit*, *ſummam vafritiem in ea re exſeruit* Demoſthenes, vt ait aduerſarius. TAYLOR.

95. πρὸς τὰς ὠρείτας] videntur haec e ſcholio redundare. Nam εἰς Ὠρεὸν idem dicit, neque neceſſaria ſunt illa vocabula ob inſequens αὐτῶν. Poteſt enim hoc ex oppidi nomine ſic ſatis intelligi. Per oppidi nomen ciues incolentes deſignantur, incluſi itaque vncis. REISKE.

96. αὐτοῖς] Deerat in *Steph.* αὐτῶν *Ask.* Quod praeſtat. TAYLOR.

97. εἶναι] Ocioſum ſane vocabulum, neque deſiderari vides: *eundem hoſtem et amicum iudicare*, *perinde vti Athenienſes*. Dele ergo, nam enatum eſt ex fine praecedentis, τῷ, νομίζειν. TAYLOR.

98. ἔπειτα ἀναφαίνεται] *Aretinus* et hanc et pluris clauſulas omiſit. Melanchtho: *cetera in decreto recitantur: adſcribit etiam de furto*, *vt Oritae quinque talenta non vobis*, *ſed Calliae penderent*. Perionius: *Dein-*

τα ἀναφαίνεται 99. 400 περὶ ἁπάντων [1] ἐπὶ τῷ ψηφίσματι [2] πρὸς τῷ κλέμματι γράψας, καὶ τὰ πέντε τάλαντα τὰς πρέσβεις [3] ἀξιῶν τὰς Ωρεί-

τας,

le cum apparet in decreto ad furtum addidiſſe, vt legati exterent ab Oritanis, etc. Meletus: *deinde vero poſt las inſidias orationis, rurſus decernit.* Τὸ, περὶ ἁπάντων nemo horum expreſſit: pro quo, etſi περιαγαγὼν, ἢ προαπαντῶν, ἢ προαπατῶν legas, non ſatis placet. Mox, [l. vlt.] τοὺς πρέσβεις ἀξιοῦν. Cohaerent enim γράψας ἀξιῶν, id eſt, ὅπως ἀξιώσουσιν οἱ πρέσβεις. WOLFIVS.

Poſcia egli moſtra-hauere ſcritto ogni coſa nel decreto per ingannare. Etruſcus. *Deinde videtur ad haec omnia in decreto peculatus cauſa adieciſſe.* Anon. Venetus. Hi quidem expreſſerunt τὸ, περὶ ἁπάντων, ſed nihil pronouemus. TAYLOR.

99. περὶ ἁπάντων ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] Deprauata haec eſſe opinor. MARKLAND.

400. Locum hunc ab interpretibus pro deſperato depoſitum, ego quoque neceſſe habeo vt conclamatum relinquere. Quoquo me verto, nihil expedio. Hoc vnum tamen, licet ad rem parum faciens, afferre iuuat, pro περὶ ἁπάντων leg. videri πέρας ἁπάντων *finem rerum extremo.* In margine Stephaninae quod legitur, ἐν τῷ ψηφίσματι, placet id quidem magis, quam ἐπὶ τ. ψ. Sed in loco corrupto, anceps fuerit decernere. REISKE.

1. ἐπὶ τῷ ψηφίσματι] ἐν τῷ ψηφίσματι, MSS. Steph. et *Aſk.* et *Plin.* IX. *Epiſt.* 26. vbi locum hunc laudat. TAYLOR.

2. πρὸς τῷ κλέμματι γράψας] ἦγεν, προσγράψας τῷ κλέμματι. Marg. *Eman.* TAYLOR.

3. ἀξιῶν] Sincera Lectio, ἀξιοῦν. BRODAEVS. et *Steph.* et *Bern.* TAYLOR. Praeferrem hoc vtique,

τας, μὴ ὑμῖν, ἀλλὰ Καλλίᾳ διδόναι. 4 ὅτι δ' ἀλη- 9.
θῆ λέγω, ἀφελὼν τὸν κόμπον, καὶ τὰς τριήρεις,
καὶ τὴν ἀλαζονείαν 5 ἐκ τῆ ψηφίσματος, ἀναγνώ-
θι, καὶ τῆ κλέμματος ἄψαι, ὃ ὑφείλετο ὁ μιαρὸς
καὶ ἀνόσιος ἄνθρωπος, ὃν φησι Κτησιφῶν καὶ ἐν
τῷδε τῷ ψηφίσματι διατελεῖν λέγοντα καὶ πρᾶτ- 12.
τοντα τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων. „ Ψηφισ-
μα. „ Οὐκοῦν τὰς μὲν τριήρεις, καὶ τὴν πεζὴν 6 στρα-
τιὰν, καὶ τὴν πανσέληνον, καὶ τὰς συνέδρους, λό-
γῳ ἠκέσατε· τὰς δὲ συντάξεις τῶν συμμάχων, τὰ
δέκα τάλαντα, ἔργῳ ἀπωλέσατε. ὑπόλοιπον δὲ 15.
μοί ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι λαβὼν τρία τάλαντα μισθὸν,
τὴν γνώμην ταύτην ἔγραψε Δημοσθένης, τάλαν-
τον μὲν ἐκ Χαλκίδος παρὰ Καλλίᾳ, τάλαντον δὲ ἐξ
Ερετρίας παρὰ Κλειτάρχῳ τῆ τυράννε, τάλαντον δὲ
ἐξ Ωρεῦ. 7 διὸ καὶ καταφανὴς ἐγένετο, 8 δημοκρα- 18.
τουμένων

si reliqua huius loci ſatis eſſent liquida. Rem ipſam minus tenemus. Liceto igitur nobis malum bene poſitum relinquere. REISKE.

4. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω] breuiter ſic dixit, pro pleno ἵνα δ' εἰδῆτε ὅτι ἀλ. λ. REISKE.

5. ἐκ] Abeſt p. 456. l. 8. ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ τὸν κόμπον τοῦ ψηφίσματος. MARKLAND.

6. στρατείαν] στρατιὰν (Vid. ad pag. 417.) excudi fecit *Stephanus*. TAYLOR.

7. διὸ] Malim δι' οὗ. WOLFIVS.

8. δημοκρατεμένων τῶν Ωρειτῶν] *cum populari republica Oritae regerentur*. Wolfius. Incaute. Non enim *ſemper* ea forma imperii vtebantur. Quod tamen ſequeretur eam interpretationem *Wolfii*, ceterorumque. Ecce enim Charigenes non ita pridem (nam eius filius

τεμένων τῶν Ωρειτῶν, καὶ πάντα πραττόντων μετὰ ψηφίσματος. ἐξανηλωμένοι γὰρ ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, καὶ παντελῶς ἀπόρως διακειμένοι, πέμπουσι πρὸς αὐτὸν Γνωσίδημον τὸν Χαριγέ-
21. νους υἱὸν, τοῦ δυναστεύσαντός ποτε ἐν Ωρεῷ, δεησόμενον αὐτοῦ, τὸ μὲν τάλαντον ἀφιέναι τῇ πόλει, [8]a. ἐπαγγελλόμενον δ' αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα [9]σαθῆσεσθαι ἐν Ωρεῷ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο τῷ Γνωσιδήμῳ, ὅτι [10]. [11] ἐλαχίσου χαλκοῦ οὐδὲν δέοιτο, τὸ δὲ τάλαντον

Gnoſidemus cum Aeſchine et Demoſthene vixit,) ſummum in ea ciuitate imperium tenuit, vt diſcimus ex tertia abhinc linea. Verte igitur; *cum tandem populari Rep.* regi coeperint. ὅταν ἐδημοκρατοῦντο. TAYL.

8a. ἐπαγγελλόμενον] reliqui quod ſecundum Aldum Wolf reddiderat. neceſſaria quidem videatur Henrici Stephani correctio ἐπαγγελλόμενον, quam in ſuo is textu exhibuit. Verumtamen ſupereſſe poteſt adhuc aliquid dubii, vtrum verbum in vitio cubet, hoc, an praecedens δεησόμενον. vtique, ſi ἐπαγγελλόμενον bene habet, corrigendum erit δεόμενον. Quare ſatius fuit, in re ancipiti, accepta a maioribus tradere poſteris. REISKE.

9. σαθῆσεσθαι] σῆσεσθαι MS. *Mead.* TAYLOR.

10. ἐλαχίσου χαλκοῦ] Videtur adludere ad nomiſma viliſſimum, qui χαλκοῦς dicitur: quaſi dicat, ἐκ ἂν ἀντικαταλλάξαιμι χαλκοῦ τάλαντον. WOLFIVS.

Non ad Nomiſma, mi homo. Cui quid cum Statua commune? Ad Metallum, quod erat vile et tenue, ad Aes, adludit potius. Et meminerit lector ἐλάχιστον non ſemper de *magnitudine*, verum aliquando etiam de *precio* et *valore* dici poſſe: vt hic, et pariter apud *Ariſtophanis* σχ. ſcil. Εδόκει τὸ τῶν Βυζαντίων νό-

τον διὰ τῦ Καλλίε [12.13] εἰσπράττειν. ἀναγκαζόμε- 24.
νοι δὲ οἱ Ωρεῖται καὶ ἐκ εὐπορεῦντες, ὑπέθεσαν αὐ-
τῷ τῦ ταλάντε τὰς δημοσίας προσόδες, καὶ τόκον
ἤνεγκαν Δημοσθένες τῦ δωροδοκήματος [14] δραχμὴν
τῦ μη-

μισμα ἐλάχιςον εἶναι πάντων καὶ φαυλότατον, ἅτε σιδηρῦν ὑπάρχον. Nub. 248. Nam qui *ferreis* vtuntur nummis, non in *minutiſſimas* laminas ſecare ſolent. TAYLOR.

11. ἐλαχίσου χαλκῦ ἀδὲν δέοιτο] Suſpicatus aliquando fui in ἐλαχίςε latere nomen rei turpiculae et contemtae, e. c. *πανίσκου parui Panis*, aut *σατυρίσκου* aut *πριαπίσκου* aut *ἐλαφίσκου*. Verum ipſi mihi nunc longius haec videntur arceſſita, ſimpliciſſimum autem hoc, et neſcio an idem veriſſimum, vt ſublato ἀδὲν, quod e fine et initio vocabulorum vtrinque proximorum coaluiſſe videtur, legatur *ἐλάχιςα χαλκοῦ δέοιτο*, *aenea ſtatua ſe minimum* (aut *nil*) *egere*. Vel etiam ἀδὲν poteſt, vel pro variante lectione voc. *ἐλάχιςα*, vel pro eiusdem ſcholio haberi. REISKE.

12. εἰσπράττειν] S. δέοιτο. WOLFIVS.

Scil. αὐτὸν ἐθέλειν εἰσπράττειν. Alioqui legendum foret εἰσπράξειν. MARKLAND.

γρ. ταῦ εἰσέπραττεν, MSS. *Steph.* γρ. εἰσέπραττε et εἰσέπραξε. Cod. *Bern.* TAYLOR.

13. εἰσπράττειν aut bene habet, aut certe poteſt defendi. Subauditur ἑαυτὸν et a communi ἀπεκρίνατο. *Se exigere* (praeſens, pro futuro, *exacturum eſſe*) ad celeritatem indicandam fortaſſis. REISKE.

14. δραχμὴν τῦ μηνὸς τῆς μνᾶς] *menſtruam drachmam in ſingulas minas*. τῆς μνᾶς, ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἑκάςης μνᾶς. BRODAEVS.

Centeſimis ergo vſuris duxit foenus. Mina enim 100 drachmas continet. WOLFIVS.

τῦ μηνὸς τῆς μνᾶς, ἕως τὸ [15] κεφάλαιον ἀπέδοσαν.
27. καὶ ταῦτ' ἐπράχθη μετὰ ψηφίσματος τῦ δήμου.
[16] ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τῶν
Ωρειτῶν. „Ψηφισμα.„ Τῦτ' ἐστὶ τὸ ψήφισμα, ὦ
Αθηναῖοι, αἰσχύνη μὲν τῆς πόλεως, ἔλεγχος δὲ ἐ
30. μικρὸς τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων, φανερὰ δὲ
κατηγορία Κτησιφῶντος. τὸν γὰρ ἔτως αἰσχρῶς
δωροδοκῆντα ἐκ ἔστιν ἄνδρα γεγονέναι ἀγαθόν· [18] ὃ
τετόλμηκεν [19] ἕτος γράψαι ἐν τῷ ψηφίσματι.

[20] Ενταῦθα ἤδη τέτακται καὶ ὁ τρίτος τῶν κακ-
33. ρῶν, μᾶλλον δ' ὁ πάντων πικρότατος χρόνος, ἐν ᾧ
Δημοσθένης ἀπώλεσε τὰς τῶν Ελλήνων καὶ τῆς πό-
λεως πράξεις, ἀσεβήσας μὲν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Δελ-
φοῖς, ἄδικον δὲ καὶ ἐπαμῶς ἴσην τὴν πρὸς Θηβαίες
συμμαχίαν γράψας. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὲς
θεὲς

15. κεφάλαιον] Iam alia, et diuerſa ab ea, quam explicaui ad 402. 8. occurrit notio τοῦ, Κεφαλαίων, et haec verba *Aeſchinis* eaproptér a *Suida* recitantur in articulo Κεφάλαιον. TAYLOR.

16. ὅτι τἀληθῆ λέγω] [*Aldus*] ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω. WOLFIVS.

18. ἃ] γρ. ταῦ ὃ MSS. *Steph.* et γράψας in Cod. *Mead.* in *Ald.* γράψαι *Bern.* TAYLOR.

19. οὗτος] S. ὁ Κτησιφῶν. WOLFIVS.

20. ἐνταῦθα ἤδη τέτακται] abruptus nimis, et praeter morem oratoris, maleque cohaerens hic a prioribus ad inſequentia tranſitus, vt videantur nonnulla deeſſe. REISKE.

θεὸς αὐτῷ πλημμελημάτων λέγειν. ἔστι γὰρ, ὦ Α- 36.
θηναῖοι, τὸ [21] Κιρραῖον ἀνομασμένον πεδίον, καὶ λιμὴν ὁ νῦν [22] ἐξάγιστος καὶ ἐπάρατος ὠνομασμένος. ταύτην ποτὲ τὴν χώραν κατῴκησαν [23] Κιρραῖοι καὶ [24] Ακραγαλλίδαι, γένη παρανομώτατα, οἳ εἰς τὸ ἱερὸν

21. Κιρραῖον] Κιρραῖον πεδίον Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Κίρρα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα Δελφῶν σταδίους τριάκοντα. ἔοικεν οὖν Κιρραῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει. Harpocr. in v. *Suid.* in Κίρρα. Contendit Vir doctiſſimus *I. Meurſius* II. *Attic. Lect.* 2. vocem numeralem, τριάκοντα, eſſe minus ſinceram, et pro 30. reducit 80. Plura ibidem habet de Cirrha vrbe conſulenda. TAYLOR.

22. ἐξάγιστος — ἐπάρατος] Aretinus: *nefaſtus et exſecratus.* Melanchtho; *pollutus et exſecratus.* Perionius: *ſceleſtus et maledictus.* WOLFIVS.

Addam etiam et noſtros. Venetus: *deteſtabilis et exſecrandus.* Ferrus: *iscommunicato et maledetto.* Vid. *Harpocr. Suid.* v. Ἐξάγιστος, et *Etymol. M.* 346. 36. TAYLOR.

23. Κιρραῖοι] Cirrha oppidum Phocidis ad Parnaſſi radices, vbi cultus fuit Apollo. WOLFIVS.

24. Ακραγαλλίδαι] Fortaſſis hi reliquiae fuerunt exercitus Brenni, et in editis locis conſederunt. WOLF.

Ingenioſe ſatis. Verum nomen iſtud gentile male deſcribitur in *Aeſchinis* Exemplaribus. Harpocratio: Κραυαλλίδαι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Δίδυμός φησι δεῖν γεράφεσθαι (in *Aeſchinis* loco, praemanibus) Κραυγαλλίδαι. ἕτω γὰρ λέγεσθαι τὴν ἐν Φωκεῦσι πλησίον Κίρρας χώραν Κραυγάλλιον, ὡς καὶ Ξενοφῶν ἐν τετάρτῳ Χρόνων ἱστορεῖ. Vides, mi lector, vtcunque exaretur, ſiue Κραυαλλίδαι, vti reperit *Harpocratio*, ſiue Κραυγαλλίδαι, vt correxit *Didymus*,

39. ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ περὶ τὰ ἀναθήματα ἠσέβουν, ἐζημιώσαντο δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀμφικτύονας. ἀγανακτήσαντες δ' ἐπὶ τοῖς γενομένοις μάλιστα μὲν, ὡς λέγονται, οἱ πρόγονοι οἱ ὑμέτεροι, [25] ἔπειτα καὶ οἱ ἄλλοι Ἀμφικτύονες, μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ
42. τῷ θεῷ, [26] τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τὸν ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. καὶ αὐτοῖς ἀναιρεῖ ἡ Πυθία, πολεμεῖν Κιρραίοις καὶ Ἀκραγαλλίδαις πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν ἐκπορθήσαντας, καὶ αὐτοὺς ἀνδραποδισαμένους, ἀναθεῖναι τῷ
69. 1. Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ, καὶ τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ Λητοῖ, καὶ [27] Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, ἐπὶ πάσῃ [28] ἀεργίᾳ, καὶ ταύτην τὴν χώραν μήτ' αὐτοὺς ἐργάζεσθαι, μήτ'
3. ἄλλον ἐᾶν. λαβόντες δὲ τὸν χρησμὸν οἱ Ἀμφικτύονες ἐψηφίσαντο, Σόλωνος εἰπόντος Ἀθηναίου τὴν γνώμην, ἀνδρὸς καὶ νομοθετῆσαι δυνατοῦ, καὶ περὶ

nullam omnino lectionem fauere Etymo isti *Wolfiano*. Vide *Valesium* ad istum locum *Harpocrationis*. TAYL.

25. ἔπειτα] Forte, ἔπειτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι. MARKL.

26. τινὶ χρὴ τιμωρίᾳ, WOLFIVS, *Aldi* corrigens σφάλμα typographicum. TAYLOR.

27. Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ] *Pausanias* in *Phocicis* Ἀθηνᾶν Πρόναον recenset, quasi quae sit in vestibulo aedis dedicata, quod fortasse rectius est, quam *Prouidentiae* vel *Prouidae*. WOLFIVS.

Egi de ea re copiosius, infra ad Orat. I. *c. Aristogit.* T. III. p 476. l. 16. TAYLOR.

28. ἀεργίᾳ] *Vt Deo sacer atque incultus permaneret hic ager.* BRODAEVS.

Vt scilicet neque compascuus esset hic ager, nec coleretur, neque coaedificaretur. WOLFIVS.

ποίησιν καὶ φιλοσοφίαν διατετριφότος, ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὰς [29] ἐναγεῖς κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. καὶ [30] συναθροίσαντες δύναμιν ἱκανὴν ἐκ τῶν Ἀμφικτυό- 6.
νων, [31] ἐξηνδραποδίσαντο τοὺς ἀνθρώπους, καὶ

τοὺς

29. ἐναγεῖς] Occurrit etiam pagg. 409. 411. 414. Vide *Harpocr.* in Ἀναγεῖς. *Suid.* etiam ibid. et in Ἐναγεῖς διὰ τ. ε. TAYLOR.

30. καὶ συναθροίσαντες κ. τ. λ.] In hac Expeditione narranda diſſentiunt *Strabo* et *Pauſanias*. Ille enim lib. 9. huius expeditionis ducem facit Eurylochum Theſſalum: *Pauſanias* vero in *Phocicis* Cliſthenem Sicyoniorum tyrannum cum Solone Athenienſi, nulla Eurylochi facta mentione. *Polyaenus* vero *Stratagem.* l. 6. Eurylocho tribuit ſtratagema, quod ab aliis Soloni tribuitur, hellebori ſcil. mixturam aquae, qua vtebantur obſeſſi. Sic variant in rebus tam antiquis auctorum teſtimonia. PALMER.

Coniungo *Plutarchum* in *vita Solonis*. Ἐθαυμάσθη δὲ [Σόλων] καὶ διεβοήθη μᾶλλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν, εἰπὼν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς, ὡς χρὴ βοηθεῖν, καὶ μὴ περιορᾶν Κιρραίους ὑβρίζοντας εἰς τὸ μαντεῖον, ἀλλὰ προσαμύνειν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ Δελφοῖς. πεισθέντες γὰρ ὑπ' ἐκείνου πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησαν οἱ Ἀμφικτύονες, ὡς ἄλλοι τε μαρτυροῦσι, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Πυθιονίκων ἀναγραφῇ, Σόλωνι τὴν γνώμην ἀνατιθείς. ὁ μέντοι στρατηγὸς ἐπὶ τοῦτον ἀπεδείχθη τὸν πόλεμον, ὡς λέγειν φησὶν Ἑρμιππος Εὐάνθη τὸν Σάμιον. ὅτε γὰρ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τοῦτ' εὕρηκεν, ἔν τε τοῖς τῶν Δελφῶν ὑπομνήμασιν Ἀλκμαίων, ὁ Σόλων, Ἀθηναίων στρατηγὸς ἀναγέγραπται. TAYLOR.

31. ἐξηνδραποδίσαντο] Vide hac de re περσβευτικὸν Theſſali filii, in *Hippocratis* operibus Graecis, Frobenianae Editionis, folio 537. vbi excidium Criſaeorum, aqua infecta, eleganter deſcribitur. WOLFIVS.

32 τὰς λιμένας ἔχωσαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατ-
ἔσκαψαν, καὶ 33 τὴν χώραν αὐτῶν καθιέρωσαν
κατὰ τὴν μαντείαν. καὶ ἐπὶ τούτοις ὅρκον ὤμοσαν
9. ἰσχυρὸν, μήτε αὐτοὶ τὴν ἱερὰν γῆν 34 ἐργάσεσθαι,
μήτε ἄλλῳ ἐπιτρέψειν, ἀλλὰ βοηθήσειν τῷ θεῷ,
καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ, καὶ 35 χειρὶ, καὶ ποδὶ, καὶ πά-
σῃ δυνάμει. καὶ ἐκ ἀπέχρησεν αὐτοῖς τοῦτον 36 μό-
νον τὸν ὅρκον ὀμόσαι, ἀλλὰ καὶ 37 προσροπὴν καὶ

32. τοὺς λιμένας] Forte, τὸν λιμένα. Vid. 405. 15. 407. 17. 410. 3. 411. 14. MARKLAND.

33. τὴν χώραν αὐτῶν] Abeſſe potuit αὐτῶν, vel ſcribi αὐτήν. MARKLAND.

34. ἐργάσασθαι] ἐργάσεσθαι. STEPHANVS. Ita *Bern.* TAYLOR.

35. καὶ χειρὶ, καὶ ποδὶ] Vid. *Victor.* XIV. *Var. Lect.* 19. TAYLOR.

καὶ ποδὶ, καὶ φωνῇ infra p. 410. l. 10. et π. Παραπρεσβ. pag. 280. l. 1. MARKLAND.

36. μόνον] Vid. *H. Steph. de Dialect. Attic.* pag. 105. TAYLOR.

37. προσροπὴν] Hinc fit προσροπαῖος. Melanchtho: *addiderunt religionem et imprecationem.* Perionius: *ſed diris etiam deuouerunt, exſecratique ſunt eum, qui contra faceret.* Meletus: *ſed pro his etiam ſe inſuper deuouerunt, ac diris imprecationibus obſtrinxerunt.* WOLFIVS.

Προσρόπαιον, ἄγος, μίασμα. ἔτως Αἰσχίνης. καὶ Προσροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γὰρ τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Suidas. Plenius Harpocratio: Προσρόπαιον Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς Παραπρεσβείας, Εἰσατε ἂν αὐτὸν τὸ τοιοῦτον προστρόπαιον, [Vide not. ad 296. 15.] ἀντὶ τοῦ ἄγος καὶ τὸ μίασμα. Καὶ προσροπὴ δὲ παρὰ τοῦτο λέγεται. ἐν γὰρ

ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο. γέγραπται 12.
γὰρ ἔτως ἐν τῇ ἀρᾷ· εἴ τις τάδε, φησὶ, παραβαίνοι, ἢ πόλις, ἢ ἰδιώτης, ἢ ἔθνος, ἐναγὴς, φησὶν, ἔστω τῷ Ἀπόλλωνος, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ Λητοῦς, καὶ Ἀθηνᾶς Προνοίας. καὶ [38] ἐπεύχεται αὐτοῖς μήτε γῆν καρπὸς φέρειν, μήτε γυναῖκας [39] τέκνα τίκτειν 15.
τέκνα γονεῦσιν ἐοικότα, ἀλλὰ τέρατα, μήτε βοσκήματα κατὰ φύσιν γονὰς ποιεῖσθαι, ἤτταν δὲ αὐτοῖς εἶναι πολέμων, καὶ δικῶν, [40] καὶ ἀγορῶν, καὶ ἐξώλεις εἶναι καὶ αὐτοὺς καὶ οἰκίας, καὶ γένος τὸ ἐκείνων, καὶ μή ποτέ, φησὶν, ὁσίως θύσαιεν τῷ Α- 18.
πόλλωνι, μηδὲ τῇ Ἀρτέμιδι, μηδὲ τῇ Λητοῖ, μηδ' Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο [41] αὐτοῖς τὰ ἱερά. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀνάγνωθι τὴν τοῦ θεοῦ μαντείαν, ἀκέσατε τῆς ἀρᾶς, ἀναμνήσθητε τῶν ὅρκων,

θύς

τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ. Inedita Gloſſa *Photii* inſignis eſt. Προστρόπαιον. Δαίμων ἐπὶ τῶν ἐναγῶν· ἐπεὶ οἱ μετὰ τὸ σαθῆναι ἤδη τὸ τρόπαιον οἱ ἀναιρεθέντες τινὰ τῶν πολεμίων, προστρόποι καὶ ἐναγεῖς εἰσιν, προστρόπαιον παρακαλῶν. Quod Etymon non laudo, licet Gloſſam iſtam adducam. TAYLOR.

38. ἐπεύχεται] ſcil. ὁ ὀμνύων vel ἀρώμενος. REISKE.

39. τέκνα τίκτειν κ. τ. λ. Ex *Heſiodo* ſumptum. WOLF.

40. καὶ ἀγορῶν] Ἐκκλησιῶν καὶ βουλευτηρίων, vt opinor, potius quam ἐμπορίων. WOLFIVS.

41. αὐτοῖς] Caſtiga αὐτούς. BRODAEVS.

Pro αὐτῶν, vſitata Graecis ἀντιπτώσει. WOLFIVS.

L. αὐτῶν, vt pag. 411. l. 1. MARKLAND. Ita MSS. *Regg. Pariſ.* 1. et 2. TAYLOR.

21. οὓς ὑμῶν οἱ πρόγονοι μετὰ τῶν Ἀμφικτυόνων συνώμοσαν. „Μαντεις.„

42. 43 „Ου πριν τησδε πολιος ερειψετε πυργον ελοντες

24. Πριν γε θεου τεμενη κυανωπιδος Ἀμφιτριτης Κυμασι 44 ποτικλυζη 45 κελαδουν 46 ιεραισιν επ ακταις.„

„Ορκοι. Αρα.„ Ταύτης τῆς ἀρᾶς, καὶ τῶν ὅρκων, καὶ τῆς μαντείας γενομένης, ἀναγεγραμμένων ἔτι

42. οὐ πριν κ. τ. λ.] Occurrit etiam hoc Oraculum apud *Pauſan.* in *Phocicis*, cap. 37. qui multa ibi complectitur ad hanc Hiſtoriam cognoſcendam vtilia. Vide autem, quo pacto ab iſto Scriptore citetur:

Οὐ πριν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
Πριν καὶ ἐμῷ τεμένει κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
Κῦμα ποτικλύζῃ, κελαδεῖν ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Hic etiam πρίν κεν ἐμῷ τεμένει MS. *Steph.* TAYLOR.

43. Non videtur totum oraculum, ſed initium eius ſolummodo poſuiſſe, vtpote notum graecis tum temporis omnibus, qui facile reliqua e memoria ſupplere poſſent. REISKE.

44. ποτικλύζει] ποτικλύζειν. *Bern.* TAYLOR.

45. κέλαδον] [vt *Ald.*] κελαδοῦν lego a Κελαδέω. His verſibus demum *ſubiiciendum* [nam in *Ald.* praecedebant] ὅρκοι. ἀρά. Sententia autem oraculi eſt, eum agrum Apollini conſecrandum, qui ager maritimus cum eſſet, et Deo dicatus: poſt conſecrationem, mare vtique lucum Apollinis alluebat, inuidi ſcil. daemonis, qui inſtar canis in praeſepi iacentis, nec ipſe illo frueretur, nec alios frui ſineret. WOLFIVS.

46. ἱεραῖσιν ἐπ' ἀκταῖς] agrum Cirrhaeum alluentibus. BRODAEVS.

καὶ νῦν, οἱ [47] Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς, μᾶλλον δὲ οἱ 27.
προεσηκότες αὐτῶν, ἄνδρες παρανομώτατοι, ἐπειρ-
γάζοντο τὸ πεδίον, καὶ τὸν λιμένα τὸν ἐξάγιστον καὶ
ἐπάρατον πάλιν ἐτείχισαν, καὶ συνῴκισαν, [48] καὶ
τέλη τοὺς καταπλέοντας ἐξέλεγον, καὶ τῶν ἀφικ- 30.
νουμένων εἰς Δελφοὺς [49] Πυλαγορῶν ἑνὸς χρήμασι
διέφθειραν, ὧν εἷς ἦν Δημοσθένης. χειροτονηθεὶς
γὰρ [50] ὑφ' ὑμῶν Πυλαγόρας, λαμβάνει [51] χιλίας
δραχμὰς παρὰ τῶν Ἀμφισσέων, ὑπὲρ τῆ μηδεμίαν
μνείαν

47. Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς] Inter varios Locros, quos recenſet *Mattius I. Opin.* 10. non occurrunt Amphiſſenſes. Pertinebant hi ad Locros Ozolas, quorum Metropolis erat Amphiſſa. Vid. *Steph. Byzant.* Ita Philippus in Epiſtola apud *Demoſth. de Coron.* pag. 529. fin. Λοκροὶ οἱ καλούμενοι Ὀζόλαι, κατοικοῦντες ἐν Ἀμφίσσῃ. TAYLOR.

48. καὶ τέλη τὰς παραπλέοντας ἐξέλεγον] *portoria ab adnauigantibus exigebant.* Anonymus. *Riſcuotenano le gabelle da i paſſaggieri nauiganti.* Ferrus. *Wolfius* praetermiſit. TAYLOR.

49. Πυλαγόρων] Quaſi eſſet a Πυλάγορος. Nam Πυλαγόρας, Πυλαγορῶν facit. Paulo poſt [p. 408. l. 11.] πυλαγόρους ὑμεῖς εἵλεσθε. WOLFIVS.

Credo cum *hoc* modo exaretur, vti 409. 7. 411. 10. male exarari. Nam ab antiquis Lexicographis, Πυλαγόραι ſolummodo nominantur: quorum fuiſſet admonere, ſi *vtroque* modo ſcribere liceret. TAYLOR.

50. ὑφ' ὑμῶν [Alii ἡμῶν] Et [pag. 408. l. 5.] τοῖς Ἀμφισσεῦσι. Et [l. 6.] συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτε ἂν προσάψηται ἀνδρὸς ἰδιώτου ἢ δυνάστου. WOLFIVS. Quae incorrecte impreſſerat *Aldus.* TAYLOR.

51. χιλίας] Forte δισχιλίας. Vide ſeqq. MARKL.

μνείαν περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Ἀμφικτύοσι ποιήσασθαι. διωμολογήθη δ' αὐτῷ καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἀποσαλήσεσθαι Ἀθήναζε τῇ ἐνιαυτῇ ἑκάστῃ μνᾶς εἴκοσι τῶν ἐξαγίστων καὶ ἐπαρᾶτων χρημάτων, ἐφ' ᾧτε βοηθήσειν τοῖς [52] Ἀμφισσεῦσιν Ἀθήνησι κατὰ πάντα τρόπον. ὅθεν ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον συμβέβηκεν αὐτῷ, ὅτε ἂν προσάψηται ἀνδρὸς ἢ ἰδιώτου, ἢ δυνάστου; ἢ πόλεως δημοκρατουμένης, τούτων ἑκάστοις ἀνιάτοις κακοῖς περιβάλλειν. σκέψασθε δὴ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην, ὅσῳ περιεγένετο τῆς τῶν Ἀμφισσέων [53] ἀσεβείας. ἐπὶ γὰρ Θεοφράστου ἄρχοντος,

52. Ἀμφισσῶσιν] [vt *Ald.*] Lege, Ἀμφισσεῦσιν. BRODAEVS. et *Bern.* TAYLOR.

53. ἀσεβείας] Forte, τῇ τῶν Ἀμφισσέων ἀσεβείᾳ. Aretinus: *Conſiderabitis enim ſiue daemonium ſiue fortunam, quae ex impietate Locrorum effluxit.* Melanchtho: *Conſiderate autem, quas poenas Deo Amphiſſenſes pro impietate dederint.* Perionius: *Attendite igitur, quae calamitas et fortuna Amphiſſeorum ſcelus impietatemque oppreſſerit.* Meletus pro ὅς περιεγένετο, legiſſe videtur ὡς, et genitiuum retinuit. *Conſiderate igitur, vt viceritAmphiſſanorum impietatem diuinum numen et fortuna.* WOLFIVS.

Recte omnino *Meletus*, quicunque fuerit. Rectè *Lambinus*. Recte etiam Etruſca Verſio: *Hora ſtate a vedere, come la ſorte e la fortuna potette piu, che l' impietà de gli Anfiſſei.* Hominem Graecanicum, *Wolfium*, in ea literatura enutritum et exercitatiſſimum, fugit ſuus Helleniſmus, qui ita vertere potuerit, *fortunam, quae Amphiſſenſium impietatem ſecuta eſt.* Perperam etiam ille Anonymus, *fortuna, quae euaſerit ex impietate*

54 ἱερομνήμονος ὄντος Διογνήτου Ἀναφλυστίου, 55 Πυλαγόρας ὑμεῖς εἵλεσθε, Μειδίαν τε 56 ἐκεῖνον τὸν Ἀναγυρράσιον, ὃν ἐβουλόμην ἂν πολλῶν ἕνεκα ζῆν, καὶ Θρασυκλέα τὸν 57. 58 Λέσβιον, καὶ τρίτον δὲ μετὰ τούτων

Amphiſcorum. ὃς πεπεγένετο habuit *Aldus*, ᾧ Cod. *Coisl.* *Stephanus* vero et *Bern.* vti Ego exhibui. TAYLOR.

54. ἱερομνήμονος] Libanius, Ἱερομνήμων δὲ ἐλέγετο ὁ πεμπόμενος σύνεδρος εἰς τὰς Ἀμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πόλεως. Ariſtophanis enarrator, τοὺς Πυλαγόρας, καὶ τὸν ἱερομνήμονα, καὶ εἰσὶν οἷον ἱερεῖς γραμματεῖς· μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλεν. Diodor. l. 15. οἱ μὲν ἱερομνήμονες ἐν Ἀμφικτύοσι, κατηγορούντων Φωκέων — BROD.

55. πυλαγόρους] Videtur formatio huius vocabuli, ad primam declinationem, πυλαγόρας in nominatiuo ſingulari, formationi ad ſecundam praeſtare, et vbicunque locorum hoc vocabulum occurrit ſic formatum, vt neceſſe ſit id a ſecunda declinatione repetere, omnes illi loci ad modulum primae reformandi eſſe. Ego quamquam hoc adire periculum non auſus, reliqui πυλαγόρους et ſimilia, vt inueni, hic tamen auctore Chryſocca mutaui. REISKE.

56. ἐκεῖνον] *nobilem illum ciuem.* BRODAEVS. Dubito. TAYLOR.

57. Λέσβιον.] Quid eſt, quod latet ſub voce Λέσβιον? aliquis δημότης, opinor, vt Ἀναφλύστιος et Ἀναγυράσιος. Vid. *Demoſth. de Cor.* 497. 7. MARKLAND.

58. λέσβιον] malim Λεσβίου, vt nomen proprium hominis, non Lesbo oriundi, ſed Athenis nati. Lesbius hic, (ſic enim nomine ſuo proprio appellabatur) erat pater huius Thraſyclis. Occurrunt in rebus Athenienſium multa talia nomina virorum propria a populis ducta, vt Lacon, et Lacedaemonius, Samus et Samius, Boeotus, Theſſalus, etc. REISKE.

42. [59] τούτων ἐμέ. συνέβη δὲ ἡμῖν ἀρτίως μὲν εἰς Δελφοὺς ἀφῖχθαι, παραχρῆμα δὲ τὸν [60] ἱερομνήμονα Διόγνητον πυρέττειν. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο συνεπεπτώκει καὶ τῷ Μειδίᾳ. οἱ δ' ἄλλοι συνεκάθηντο Ἀμφικτύονες. ἐξηγγέλλετο δ' ἡμῖν παρὰ τῶν βουλομέ-
70.I.νων εὔνοιαν ἐνδείκνυσθαι τῇ πόλει, ὅτι οἱ Ἀμφισσεῖς ὑποπεπτωκότες τότε, καὶ δεινῶς θεραπεύοντες τὸν Θηβαίων, εἰσέφερον δόγμα κατὰ τῆς ἡμε-
3. τέρας πόλεως, πεντήκοντα ταλάντοις ζημιῶσαι τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὅτι τὰς χρυσᾶς ἀσπίδας ἀνέ-

59. τοῦτον] [*Ald.* ita] μετὰ τούτων. RHODOMANNVS. WOLFIVS. MARKLAND.

60. ἱερομνήμονα] Suidas: Ἱερομνήμονες, οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν, ἢ, οἱ εἰς Πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ex hoc autem *Aeschinis* loco apparet, Athenienſis vnum *Ἱερομνήμονα*, tris Πυλαγόρας miſiſſe. Dicitur autem *Ἱερομνήμων παρὰ τὴν μνήμην τῶν ἱερῶν*, fortaſſe quod acta ſacra in literas retulit. Aretinus: *Diognetum ſacratorem.* Melanchtho: *ſcriba Diogneto.* Meletus: *ſacrorum praefectus, Diognetus.* WOLFIVS.

Erudite de his rebus tractant Cel. *Prideauxius* noſtras ad *Marmora Arundelliana*, et *Antonius Van Dale de Concilio Amphictyonico.* Commode hic adplicari poteſt Inſcriptio Vetus, quam ex *Cyriaci Anconitani* et *Apiani* ſchedis produxerunt *Gruterus* CCXXIX. 15. et MXXI. 7. *Reineſius* I. 241. Idem *Van Dale* l. c. et *Muratorius* DXX. 3. nouiſſime autem omnium et emendatiſſime Cel. *Gorius* in *Symbolis Literariis*:

ἀνέθεμεν [61] πρὸς τὸν καινὸν νεών, πρὶν [62] ἐξεργάσθαι, καὶ ἐπεγράψαμεν τὸ [63] προσῆκον ἐπίγραμμα, „ Αθηναῖοι απο Μηδων και Θηβαιων στε ταναντια τοις Ελλησιν εμαχοντο. „ [64] Μεταπεμψάμενος δέ με ὁ ἱερομνήμων ἠξίωσε εἰσελθεῖν εἰς τὸ συνέδριον, καὶ εἰπεῖν τι πρὸς τοὺς Αμφικτύονας ὑπὲρ τῆς πό- 6.

λεως,

ΘΕΟΙΣ
ΕΠΙ ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΑ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ
ΠΥΛΑΙΑΣ ΗΡΙΝΗΣ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΟΣ
ΤΩΝ ΑΙΤΩΛΩΝ
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΜΕΝΟΥ ΔΑΜΩΝΟΣ.

TAYLOR.

61. πρὸς τὸν καινὸν νεὼν πρὶν ἐξεργάσθαι] reliqui lectionem, quam inueni, tametsi vitiosam, quia de vera emendatione nondum satis certo constat. Legendum videtur πρὸ τοῦ καινοῦ νεῶ, πρὶν ἐξηρᾶσθαι (in infinitiuo perfect. passiui) *coram nouo templo, antequam illud solennibus coerimoniis et carminibus dedicaretur.* Aut potest ἐξηρᾶσθαι ad scuta quoque referri. *Antequam illa scuta consecrarentur.* REISKE.

62. ἐξεργάσθαι] ἐξαρᾶσθαι MSS. *Steph.* aut forte, ἐξαράσασθαι. Vt *Bern.* Audi Harpocrat. Ἐξαράσασθαι, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, ὅτι χρυσᾶς ἀσπίδας πρὸς τὸν καινὸν νεών. ἐξαράσασθαί ἐστι τὸ ἐκτελέσαι τὰς ἀρὰς, τετέσι τὰς εὐχὰς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν, αἳ εἰώθασι ποιεῖσθαι. Vide *Valesium*, et σχ. ad hunc locum. TAYLOR.

63. προσῆκον] *rei gestae conuenientem.* BRODAEVS.

64. πεμψάμενος] μεταπεμψάμενος dedit *H. Steph.* et recte. Consentit *Bern.* μεταπεμψάμενος δέ με ὁ ἱερομνήμων ἠξίου εἰσελθεῖν κ. τ. λ. Deerat με in *Ald.* et in *Mead.* Quod in eo loco quo vides reponit *Wolfius.* TAYLOR. scil. post ἠξίωσε.

9. λεως, [65] καὶ αὐτὸν ἕτω προῃρημένον. ἀρχομένε δέ μου λέγειν, καὶ [66] προθυμότερόν πως εἰσεληλυθότος εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ἄλλων Πυλαγορῶν [67] μεθεσηκότων, ἀναβοήσας τις τῶν Αμφισσέων, ἄνθρωπος ἀσελγέσατος, καὶ, ὡς ἐμοὶ ἐφαίνετο, ἐδε-
12. μιᾶς παιδείας μετεσχηκὼς, ἴσως δὲ καὶ δαιμονίε τινὸς ἐξαμαρτάνειν αὐτὸν προαγομένε· ἀρχὴν δέ γε, ἔφη, ὦ ἄνδρες Ελληνες, εἰ ἐσωφρονεῖτε, οὐδ' ἂν [68] ὠνομάζετο τοῦνομα τῷ δήμῳ τῶν Αθηναίων ἐν ταῖσδε ταῖς ἡμέραις, ἀλλ' ὡς ἐναγεῖς [69] ἐξήγετε ἐκ
15. τοῦ ἱεροῦ. ἅμα δὲ ἐμέμνητο τῆς τῶν Φωκέων συμμαχίας, ἣν ὁ [70] Κρώβυλος ἐκεῖνος ἔγραψε, καὶ ἄλλα πολλὰ

65. καὶ αὐτὸν] *cum ipſe tamen hoc facere ſtatuiſſem.* BRODAEVS.

66. καὶ προθυμότερον] Quaere, an ita diſtinguendum — λέγειν (καὶ προθυμότερον — μεθεσηκότων) ἀναβοήσας κ. τ. λ. MARKLAND.

67. μεθεσηκότων] Forte, παρεσηκότων, ἢ μεθεικότων. Melanchtho: *cunctantibus aliarum ciuitatum legatis.* Perionius: *ceteris Pylagoris concedentibus.* Meletus: *egreſſis aliis Pylagoris.* Ego nihil certi cum haberem, verti, *ceteris noſtris Pylagoris abſentibus.* WOLF.

68. ὠνομάζετο] γρ. ὠνομάζετε, MSS. *Steph.* ὀνομάζετε. *Coisl.* TAYLOR.

69. ἐξήγετε] ἐξείργετ' ἂν τοῦ ἱεροῦ. Ita Membranae, ſcil. MSS. *Steph. Mor. Reg.* I. et *Bern.* Vid. pag. 411. l. 11. TAYLOR.

70. Κρώβυλος] Is eſt Hegeſippus. Vid. *Harpocr.* v. Κρώβυλος, *Libanium*, *Photium*, *Suidam*, *Aeſchinem c. Timarch.* Huius dicitur eſſe Oratio de *Haloneſo*, quae *Demoſthenis* attribuitur. TAYLOR.

πολλὰ καὶ δυσχερῆ κατὰ τῆς πόλεως διεξήει, λέγων ἃ ἐγὼ ὅτε τότ' [71] ἐκαρτέρουν ἀκούων, οὔτε νῦν ἡδέως μέμνημαι αὐτῶν. ἀκούσας δ' ἐγὼ ὅτω παρωξύνθην, ὡς ἀδεπώποτ' ἐν τῷ ἐμαυτοῦ βίῳ. καὶ τὰς μὲν 18.
ἄλλας λόγους ὑπερβήσομαι, ἐπῆλθε δ' ἔν μοι ἐπὶ τὴν γνώμην, μνησθῆναι τῆς τῶν Ἀμφισσέων ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἱερὰν ἀσεβείας, καὶ αὐτόθεν ἕτοιμος ἐδείκνυον τοῖς Ἀμφικτύοσιν· ὑπόκειται γὰρ τὸ Κιρραῖον 21.
πεδίον τῷ ἱερῷ, καὶ ἔστιν εὐσύνοπτον· ὁρᾶτε, ἔφην ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἀμφικτύονες, ἐξεργασμένον τοῦτο τὸ πεδίον ὑπὸ τῶν Ἀμφισσέων, καὶ [72.73] κεραμεῖα ἐνῳκοδομημένα καὶ [74] αὔλια. ὁρᾶτε τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸν ἐξάγιστον καὶ ἐπάρατον λιμένα τετειχισμέ- 24.
νον. ἴστε τοῦτο αὐτοὶ, καὶ οὐδὲν ἑτέρων δεῖσθε μαρτύρων, τέλη πεπραχότας, καὶ χρήματα λαμβάνοντας ἐκ τοῦ ἱεροῦ λιμένος. ἅμα δὲ ἀναγινώσκειν ἐκέλευον αὐτοῖς τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ, τὸν ὅρκον τῶν προγό-

71. ἐκαρτέρουν] ὑπέμενον, ἠδυνάμην, ἠνειχόμην ἀκούων. WOLFIVS.

72. κεραμεῖα] Melanchtho: *et officinas ibi aedificatas esse et villas.* Perionius: *et figulinas stabulaque exaedificata.* Meletus: *figulinas et casas.* WOLFIVS.

73. κεραμεῖα videntur domus esse lateribus coctis constructae, αὔλια, quod dedi, auctore Chrysocca, tuguria asseribus contabulata, et stramine contecta. REISKE.

74. ἐπαύλια] Lexicographi videntur legisse αὔλια. Ita *Harpocratio.* Αὔλια. Λυσίας ἐν τῇ κατὰ Διοδότου, καὶ Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ, τὰς μικρὰς αὐλάς. Coniunge *Suid.* v. Αὔλεια θύρα. TAYLOR.

καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεπράξατο ἐπιψηφισθῆναι,
καὶ γενέσθαι τῷ δήμῳ τὸ ψήφισμα, ἤδη ἐπανα-
24. σάσης τῆς ἐκκλησίας, ἀπεληλυθότος ἐμοῦ· ἐγὼ γὰρ
ἂν ποτε ἐπέτρεψα· καὶ τῶν [99]πολλῶν δὲ ἀφειμέ-
νων. ἓν τὸ κεφάλαιόν ἐστι· τὸν δὲ ἱερομνήμονα, φησι,
τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὰς Πυλαγόρας τὰς εἰσαεὶ πυ-
λαγορεύντας πορεύεσθαι εἰς Πύλας καὶ εἰς Δελφοὺς
27. ἐν τοῖς τεταγμένοις χρόνοις ὑπὸ τῶν προγόνων. εὐ-
πρεπῶς γε τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ τῷ ἔργῳ αἰσχρῶς. κω-
λύει γὰρ εἰς τὸν [500]σύλλογον τὸν ἐν Πύλαις ἁπαν-
τᾶν, ὃς ἐξ ἀνάγκης πρὸ τοῦ καθήκοντος ἔμελλε
χρόνου γίνεσθαι. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ ψηφίσμα-
30. τι πολὺ καὶ σαφέστερον καὶ πικρότερον [1]σύγγραμ-
μα γράφει. τὸν ἱερομνήμονα, φησι, τῶν Ἀθηναίων
καὶ τὰς Πυλαγόρας τοὺς [2]ἀεὶ πυλαγορεῦντας,

99. πολλῶν δὲ ἀφειμένων] *multisque omissis eius sermonibus, quorum quidem sermonum haec summa est.* BRODAEVS.

Essendo stato licentiata la moltitudine. Ferrus. *Ac plerique alii dimissi fuissent a concione.* Interpres *Venetus* sine nomine. Annon hi longe *Wolsium*, *Brodaeum*que exsuperant in vertendo? Profecto *Wolsius* vtroque modo vertere videtur — *populus dimissus esset*, et, *cuius vt pleraque omittam.* Et parum attentus, vtrasque admisit. TAYLOR.

500. ἀναίλογον] [*Ald.*] σύλλογον. WOLFIVS. *Bern.* quoque. Quod silens etiam correxit *H. Stephanus.* TAYLOR.

1. σύγγραμμα] πρόσαγμα *Bern.* TAYLOR.

2. ἀεὶ] Τὸ ἀεὶ peculiarem habet vsum hic; nec significat perpetuum tempus, sed refertur ad personas,

παρέσηκε δὲ τοῖς βωμοῖς τὰ θύματα, μέλλετε δ' αἰτεῖν τὰς θεὰς τἀγαθὰ καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ. σκοπεῖτε δή, ποίᾳ φωνῇ, ποίᾳ ψυχῇ, ποίοις ὄμμασι, τίνα τόλμαν κτησάμενοι, τὰς ἱκεσίας ποιήσεσθε, 33.
τέτας παρέντες ἀτιμωρήτες, τὰς ἐναγεῖς καὶ ταῖς ἀραῖς ἐνόχους. ὃ γὰρ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται ἐν τῇ ἀρᾷ κατά τε τῶν ἀσεβησάντων, ἃ χρὴ παθεῖν αὐτὰς, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρεψάντων, καὶ τελευταῖον [79] ἐν τῇ ἀρᾷ γέγραπται· μήθ' 36.
ὁσίως θύσαιεν οἱ μὴ τιμωροῦντές, φησι, τῷ Ἀπόλλωνι, μήτε τῇ Ἀρτέμιδι, μήτε τῇ Λητοῖ, μηδὲ Ἀθηνᾷ Προνοίᾳ, μηδὲ δέξαιντο αὐτῶν τὰ ἱερά.

τοιαῦτα

stro seruabantur res sacrificio maxime necessariae, *secespita*, siue *cultellus*, *mola salsa*, *et coronae*. Hoc canistro, et simul χέρνιβι, siue *aquali*, in manus sumpto, currebat aliquis circum aram, versus dextram. Hoc officium praestitit Achilles *Eurip. Iphig. Aul.* v. 1568. Vide luculentam rei descriptionem apud *Aristophan.* Εἰρην. v. 956. vbi Scholiastes ad v. 957. notat τῦτο πρῶτον ἐποίουν, καθαίροντες τὸν βωμόν. *Hoc* primum *faciebant, mundantes*, (vel *dum mundabant*) *aram*. Vnde explicatur, quare ἐνάρχεσθαι dicitur. Idem *Auib.* 851. τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα: vbi Schol. addit locum ex *Demosthene:* quem locum, vt hoc obiter obseruem, sumpsit ex *Harpocratione*, v. Χερνίβων. Ceterum quod ἐνάρχεσθαι κανᾷ hic, ἐξάρχεσθαι κανᾷ vocatur etiam ab *Euripide*, *Iphig. Aul.* v. 435. de cuiusmodi locutionibus dixi ad v. 394. ibidem. MARKLAND.

Adde *Vales. ad Harpocr.* pag. 102. (qui legit ἐνῆται aut ἐκῆται, hoc posterius probante *Tourrellio*) *Poll.* VIII. 83. σχ. *Aristoph. Au.* v. 851. *Abresch. ad Aeschyl.* II. 36. TAYLOR.

νων. καὶ συνελθόντες, ἐψηφίσαντο ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴς Ἀμφισσέας, καὶ στρατηγὸν εἵλοντο Κόττυφον τὸν [8] Φαρσάλιον, τὸν τότε τὰς γνώμας ἐπιψηφίζοντα, ἐκ ἐπιδημοῦντος ἐν Μακεδονίᾳ Φιλίπ-
42. που, ἀλλ' ἀδ' ἐν τῇ Ἑλλάδι παρόντος, ἀλλ' ἐν Σκύθαις, ἔτω μακρὰν ἀπόντος, ὃν αὐτίκα [9] μάλα τολμήσει λέγειν Δημοσθένης, ὡς ἐγὼ ἐπὶ τὴς Ἕλληνας ἐπήγαγον. καὶ παρελθόντες τῇ πρώτῃ [10] στρατείᾳ, καὶ μάλα μετρίως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀμ-
72. 1. φισσεῦσιν. ἀντὶ γὰρ τῶν μεγίστων ἀδικημάτων, [11] χρήμασιν αὐτὴς ἐζημίωσαν. καὶ ταῦτα ἐν ῥητῷ χρόνῳ προεῖπον τῷ θεῷ καταθεῖναι· καὶ τὴς μὲν ἐναγεῖς καὶ τῶν πεπραγμένων αἰτίας μετεσήσαντο,
3. τὴς δὲ δι' εὐσέβειαν φυγόντας κατήγαγον. ἐπειδὴ δὲ ἀδὲ τὰ χρήματα ἐξέτινον τῷ θεῷ, τύς τ' ἐναγεῖς κατήγαγον, καὶ τὴς εὐσεβεῖς κατελθόντας διὰ τῶν Ἀμφικτυόνων ἐξέβαλλον, οὕτως ἤδη τὴν

8. τὸν Φαρσάλιον] non concilio hunc Aeſchinis locum cum illo Demoſthenis, vbi Arcas appellatur. v. p. 279. 7. ed. noſtrae. REISKE.

9. μάλιστα] γρ. μάλα *Reg.* 1. vt diuinarunt ſummi viri, *Stephanus* et *Marklandus*. Proxime, ſcil. 423, 5. ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς τὰ τέτων πράσωπα. Atque ita paſſim, 428. 4. etc. TAYLOR. Dedi μάλα. REISKE.

10. στρατιᾷ] στρατείᾳ, vt infra. MARKLAND. Et ſic dedi. REISKE.

11. χρήμασιν αὐτὴς ἐζημίωσαν] [Ita *Ask.* etiam, *Bern.* et *Brodaeus*, cum *Ald.* habuit αὐτῦ] Et [l. 10.] ἐπὶ τὴς Ἀμφισσεῖς [Quod pariter corruptum]. WOLFIVS.

84 διετὲς ἡβῶσι, καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους, ἥκειν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἔχοντας ἅμας καὶ δικέλλας, πρὸς τὸ 85 Θυτεῖον ἐκεῖ καλούμενον. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς κήρηξ ἀνηγόρευε, τοὺς ἱερομνήμονας καὶ Πυλαγόρας ἥκειν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον βοηθήσοντας 86 τῷ θεῷ 71.1. καὶ τῇ γῇ τῇ ἱερᾷ· ἥτις δ' ἂν μὴ παρῇ πόλις, εἴρξεται

annum duraſſe, ac tum demum εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφῆναι. WOLFIVS.

ἐπιδόντες] Lego, ἐπιδημοῦντες, id eſt, *quotquot erant tunc in vrbe puberes.* PALMER.

Vide *Harpocr.* v. Επιδίετες. *Vales.* ad loc. ἐπὶ διετὲς habent etiam *Mor.* et *Bern.* γρ. etiam in poſteriori ἐπὶ διετεῖς [ſic] quaſi voluiſſet ἐπιδιετεῖς. Quod non laudo. Scripſit *Heſiodus*, ſi fas ſit hos verſus *Heſiodo* adiudicare [conſule *Plutarch.* in *Amator.*]

Ὡραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος
Η δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώη, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.

Opp. et Dies v. 695. *quinto anno poſt pubertatem:* vt hic ἐπὶ διετὲς ἡβᾷν, *biennio ſuperuixiſſe pubertati.* TAYLOR.

84. Vt Marklandi coniecturae ſua ratio conſtet, tenendum id, quod Taylori fuerat, annotare, tametſi id quodammodo ex eius annotatione ſuſpicari poſſis, Marklandum Aldina vſum eſſe, in qua, pro ἐπὶ δίετες, quae vera eſt Wolfii emendatio, legitur ἐπιδόντες. REISK.

85. Θυτεῖον] παρὰ τὸ θύειν, quaſi Macellum dicas, aut Victimarium. WOLFIVS.

Scribitur et θύσιον quoque, atque etiam θύτιον, *Harpocratione* teſte, qui h. l. laudat. TAYLOR.

86. τῷ θεῷ] Apollini Delphico. Ita BRODAEVS, qui hunc locum ſimiliter ac *Stephanus*, *Wolfius*que, ex ſordibus primaeuae Editionis expurgauit. TAYLOR.

ξεται τῷ ἱερῷ, καὶ ἐναγὴς ἔσαι, καὶ τῇ ἀρᾷ ἔνοχος. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἥκομεν ἔωθεν εἰς τὸν προειρημέ-
3. νον τόπον, καὶ κατέβημεν εἰς τὸ Κιρραῖον πεδίον, καὶ τὸν λιμένα κατασκάψαντες, καὶ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες ἀνεχωρήσαμεν. ταῦτα δὲ ἡμῶν πραττόντων, οἱ Λοκροὶ οἱ Ἀμφισσεῖς ἑξήκοντα σάδια
6. ἄπωθεν οἰκοῦντες Δελφῶν, ἦκον πρὸς ἡμᾶς μεθ' ὅπλων πανδημεί, καὶ εἰ μὴ δρόμῳ μόλις ἐξεφύγομεν εἰς Δελφοὺς, ἐκινδυνεύσαμεν ἂν [87] ἀπολέσθαι. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ [88] Κόττυφος, ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων, ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν Ἀμφικτυόνων·
9. ἐκκλησίαν γὰρ ὀνομάζουσιν, ὅταν μὴ μόνον τοὺς Πυλαγόρας καὶ τοὺς ἱερομνήμονας συγκαλέσωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς συνθύοντας [89] καὶ χρωμένους τῷ θεῷ. ἐνταῦθ' ἤδη πολλαὶ μὲν τῶν Ἀμφισσέων ἐγίνοντο κατηγορίαι, πολὺς δ' ἔπαινος ἦν [90] κατὰ τῆς ὑμε-
12. τέρας πόλεως. τέλος δὲ παντὸς τοῦ λόγου ψηφίζονται ἧκεν τοὺς ἱερομνήμονας [91] πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυ-

87. ἀπολέσθαι] ἐκινδυνεύσαμεν ἂν ἀπολέσθαι excudebat *Stephanus*. TAYLOR.

88. Κόττυφος] Forte deeſt ὁ Φαρσάλιος, ὁ τὰς γν. vt pag. 413. l. penult. Sed non neceſſarium eſt. Vid. *Demoſth.* 527. 9. MARKLAND.

89. χρωμένους τῷ θεῷ] τοὺς τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντας. ὁ μὲν γὰρ Ἀπόλλων ἀποκρινόμενος χρᾷ· οἱ δὲ πυνθανόμενοι χρῶνται. WOLFIUS.

90. κατὰ] ἀντὶ τῆς, περί. WOLFIUS.

91. πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας] τῆς ὡρισμένης, καὶ τεταγμένης ὑπὸ τῶν προγόνων. WOLFIUS.

δ' ἐδὲν προειδὼς τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, πρὶν καλ- 21.
λιερῆσαι, τὰς στρατιώτας ἐξέπεμψας, πότερον σε-
φανῶσθαί σε δεῖ ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως ἀτυχίαις, ἢ
21 ὑπερορίζεσθαι; τοιγάρτοι τί τῶν ἀνελπίστων καὶ
ἀπροσδοκήτων 22 ἐφ' ἡμῶν ἐ γέγονεν; ἐ γὰρ βίον
γε ἡμεῖς ἀνθρώπινον βεβιώκαμεν, ἀλλ' εἰς παρα- 24.
δοξολογίαν τοῖς ἐσομένοις μεθ' ἡμᾶς ἔφυμεν. 23 ἐχ
ὁ μὲν τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τὸν Ἄθω διορύξας, ὁ
τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας, ὁ γῆν καὶ ὕδωρ τὲς Ἕλλη-
νας αὐτῶν, ὁ τολμῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γράφειν,
ὅτι δεσπότης ἐστὶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἀφ' ἡλίου 27.
ἀνιόντος μέχρι δυομένε, νῦν ἐ περὶ τὲ κύριος ἑτέ-
ρων εἶναι διαγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ τῆς τὲ σώμα-
τος

21. ὑπερορίζεσθαι] ὑπερωρίσθαι *Mor.* TAYLOR.

22. ἐφ' ἡμῶν] *hac aetate.* BRODAEVS.

23. Haec de Perſa et Thebanis Lacedaemoniisque repetita exempla tantum abeſt, vt Aeſchinis cauſam ſubleuent, vt deprimant potius et aduerſarii Demoſthenis cauſam confirment, qui e tot populorum tantorumque exſcidiis, hoc, quod conſequens erat, collegit, patriae interitum non ſibi eſſe imputandum, ſed aduerſae cuidam ſorti publicae, quae, vniuerſa cum Graecia populisque, quotquot cogniti tum eſſent, paene omnibus, Athenas quoque obruiſſet. Aeſchines autem, philoſophus ſubpinguior ita, colligebat, craſſa, quae illi erat, Minerua, Macedones proſperis vtuntur rebus. ergo diis cari ſunt. ergo nobis infeſti, et nos exoſi, qui Macedonibus repugnamus. Ergo religiones deorum violauimus. REISKE.

τος [24] σωτηρίας; καὶ τὰς αὐτὰς ὁρῶμεν [25] τῆς τε δόξης ταύτης, καὶ τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσην ἡγεμονίας ἠξιωμένας, οἳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν [26] ἠλευθέρωσαν; [27] Θῆβαι δὲ, [28] Θῆβαι, πόλις ἀσυγείτων, [29] μεθ' ἡμέραν μίαν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος ἀνήρπασαι, [30] εἰ καὶ

24. σωτηρίας] εὐτυχίας Cod. *Mead.* Quod nihili eſt. Suſpicor autem potius, iſtud τῆς σωτηρίας eſſe ex marginali nota. Solent enim Graeci ſcribere ἀγωνίζεσθαι — κινδυνεύειν — etc. περὶ τὰ σώματος, id eſt, *de ſalute*, περὶ σωτηρίας: non vtrumque. TAYLOR.

25. τῆς τε δόξης ταύτης] gloriae huius tantae rei feliciter confectae. REISKE.

26. ἠλευθέρωσαν] Hoc egit Philippus victis Phocenſibus. BRODAEVS.

27. γρ. Θῆβαι δὲ, Θῆβαι, πόλις ἀσυγείτων Codd. *Mor.* et *Bern.* cum planctu quodam et lamentatione. Ita laudat *Demetrius Phalereus* §. 280. exemplum τῆς Ἀναδιπλώσεως. Ceterum de hoc loco conſule eruditiſſimum *Weſſelingium* ad *Diod. Sic.* XIII. 56. TAYLOR.

28. ad Θῆβαι δὲ addidi iteratum Θῆβαι. REISKE.

29. μεθ' ἡμέραν μίαν] *Poſt diem vnum.* An, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, *vno die*, vt νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, *noctu atque interdiu*? Aretinus *vna die.* Sic et ceteri. WOLF.

30. εἰ καὶ δικαίως] [Vti ante *Wolfium* exarari ſolebat] F. εἰ καὶ μὴ δικαίως περὶ τῶν ὅλων, ἀθ' ὁρθῶς βεβλευσάμενοι, ſcil. οἱ Θηβαῖοι. Praecedit enim, Θῆβαι δέ. Melanchtho: *Thebae vero, vrbs vicina, vno die funditus euerſa, et e Graecia ſublata eſt. Nec iniuria. Ideo enim retinere imperium non potuerunt, quia diuinitus in furorem acti poenas violatae religionis dederunt.* Perionius: *Quarum incolae, ſi minus de ſumma rerum recte conſultauerunt, at certe non humano conſilio, ſed diuinitus deorum negligentiam amentiamque habuerunt.* Meletus: *Id quan-*

καὶ δικαίως, περὶ τῶν ὅλων * ἐδὲν ὀρθῶς [31] βεβλευσάμενοι, ἀλλὰ τὴν γε θεοβλάβειαν καὶ τὴν ἀφροσύνην ἐκ ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ δαιμονίως κτησάμενοι; 33. Λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ παλαίπωροι προσαψάμενοι μόνον τέτων τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς περὶ τὴν τῆ ἱερῆ καταλῆψιν, οἱ τῶν Ἑλλήνων ποτὲ ἀξιῶντες ἡγεμόνες

quam merito eis contigit, quia de ſumma reip. non bene conſultarint, ſed tamen illam temeritatem ac ſtultitiam diuinitus non humana ratione ſibi compararunt. Aeſchinis haec ratiocinatio eſt, Thebanos amentia ſua periiſſe: quae amentia diuinitus eis ſit immiſſa ob violatam religionem. WOLFIVS. Ego μὴ expuncto, quod Wolf de ſuo immiſerat, pro ἐδ' ὀρθῶς dedi de meo ſenſu ἐδὲν ὀρθῶς. *merito quidem*, ait, *illa vrbs de medio ſublata eſt, quippe quae nullum vnquam rectum ſauumque conſilium de ſumma rei graecae*, [h. e. libertate publica] *agitauerit.* Conſtat enim Thebanos ſemper reliquorum graecorum libertati inſidiatos fuiſſe, eique aut per ſe ipſos, aut per Perſas opprimendae ſtuduiſſe. *Verumtamen* — Illud μὴ ſi ſerues, incongruum erit, et male cohaerens ἀλλὰ *verumtamen* — Quod Scaliger in Bernardino annotauit βουλευσαμένη et κτησαμένη, grammatice quidem id rectum eſt, ſi ex ieiunitate regularum grammaticarum auctorem iudices. Ille vero, contemta ſeueritate conſtructionis, magis ſententiae memor, animo obuerſantis, quam vocabuli praemiſſi πόλις, pluralem vſurpauit, quia πόλις tamen aliud nihil eſt, quam πολῖται. Bene igitur habet, meo quidem iudicio, h. l. vocabula βεβλευσάμενοι et κτησάμενοι, ſcil. οἱ Θηβαῖοι. Centenos locos huic ſimiles dabunt, qui de Syntaxi graeca et latina tradiderunt. REISKE.

31. βεβλευσάμενοι — κτησάμενοι] βουλευσαμένη — κτησαμένη. *Bern.* TAYLOR.

36. γεμόνες εἶναι, νῦν [32] ὁμηρεύσοντες, καὶ τῆς συμφορᾶς ἐπίδειξιν ποιησόμενοι μέλλουσιν ὡς Αλέξανδρον ἀναπέμπεσθαι, τοῦτο πεισόμενοι καὶ αὐτοὶ, καὶ ἡ πατρὶς, ὅ, τι ἂν ἐκείνῳ δόξῃ, καὶ ἐν τῇ τοῦ κρατοῦντος καὶ προηδικημένῳ μετριότητι κριθήσονται;

39. ἡ δ' ἡμετέρα πόλις, ἡ κοινὴ καταφυγὴ τῶν Ελλήνων, πρὸς ἣν ἀφικνοῦντο πρότερον ἐκ τῆς Ελλάδος αἱ πρεσβεῖαι κατὰ πόλεις, ἕκαστοι παρ' ὑμῶν τὴν σωτηρίαν εὑρησόμενοι, νῦν ἐκ ἔτι περὶ τῆς τῶν Ελλήνων ἡγεμονίας ἀγωνίζεται, ἀλλ' ἤδη περὶ

42. τοῦ τῆς πατρίδος ἐδάφους; καὶ ταῦθ' ἡμῖν συμβέβηκεν ἐξότου Δημοσθένης πρὸς τὴν πολιτείαν [33] προσελήλυθεν. εὖ γὰρ περὶ τῶν τοιούτων Ησίοδος ὁ ποιητὴς ἀποφαίνεται. λέγει γάρ που, παιδεύων τὰ πλήθη, καὶ συμβουλεύων ταῖς πόλεσι τὰς πονηρὰς

73. τῶν δημαγωγῶν μὴ προσδέχεσθαι. λέγω δὲ κἀγὼ τὰ ἔπη. διὰ τοῦτο γὰρ οἶμαι ἡμᾶς παῖδας ὄντας, τὰς τῶν ποιητῶν γνώμας ἐκμανθάνειν, ἵν' ἄνδρες ὄντες αὐταῖς χρώμεθα.

3. Πολλάκι [34] ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς [35] ἀπηύρα, Ος κεν

32. ὁμηρεύσοντες] Hunc locum respexit *Harpocratio* v. Ομηρεύοντας, et post eum *Suidas*. Consule quae adnotauit *Maussacus*. TAYLOR.

33. εἰσελήλυθεν] malim προσελήλυθεν. et sic loquendi mos est. REISKE.

34. δὲ] πολλάκι καὶ] ξύμπασα MS. *Steph.* vt habent *Hesiodi* Editi. Vid. *Opp. et Dies* v. 240. TAYLOR.

35. ἀπηύρα] γρ. ἐπαυρεῖ MS. *Steph.* et *Ask.* Vide quae de hac re scripsit optimus *Gracuius* ad *Hesiodi* locum. TAYLOR.

τὴν Codd. MSS. *Cant.* et *Reg. Biblioth. Iacob.* emendant) Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Εφορος ἐν τῇ ὀγδόῃ Εὐρυβάτην (iterum) φησὶν ἄνδρα Εφέσιον, λαβόντα χρήματα παρὰ Κροίσου, ὥστε στρατείας συναγαγεῖν εἰς τὸν πόλεμον τὸν εἰς τὰς Πέρσας, εἶτα προδότην γενόμενον, ἐγχειρίσαι τὰ δοθέντα χρήματα τῷ Κύρῳ, καὶ ἐντεῦθεν τὰς πονηρὰς Εὐρυβάτας καλεῖσθαι. Iterum: Φρυνώνδας. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. ἦν δὲ Αθηναίοις περιβόητος ἐπὶ πονηρίᾳ, ἀδὲν ἧττον Εὐρυβάτου. Suidas: Εὐρύβατος πονηρός. ἀπὸ τοῦ πεμφθέντος ὑπὸ Κροίσου ἐπὶ ξενολογίαν μετὰ χρημάτων, ὡς φησιν Εφορος, εἶτα μεταβαλομένου πρὸς Κῦρον. ἦν δὲ ἔτος Εφέσιος. οἱ δὲ τὸν Κέρκωπα τὸν ἕτερον. Διότιμος Ηρακλέους ἄθλοις·

Κέρκωπές τοι πολλὰ κατὰ τριόδους πατέοντες
Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆες,
Ωλος τ' Εὐρύβατός τε, δύω βαρυδαίμονες ἄνδρες.

Νίκανδρος, Αἰγίνειον Εὐρύβατον πανουργότατον· οὗ μνημονεύει Αριστότελης ἐν ᾧ περὶ Δικαιοσύνης. Δῆρις δὲ ἐν δ' τῶν περὶ Αγαθοκλέα, ἀπὸ τοῦ Οδυσσέως ἑταίρου, καὶ Αριστοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλοντα, καὶ πλουτοῦντα, καὶ πανουργοῦντα,

Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δίαν.

Iterum ille de Phrynonda: Φρυνώνδας τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Αθήνησιν — ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινας μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθεὶς, ὥς φησιν Εὔδημος, καὶ αὖθις, ἀλλ', οἶμαι, ἔστε Φρυνώνδας, ἔτ' Εὐρύβατος, ἐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης. Lectorem meum admonere puderet, haec postrema non esse *Eudemi*, vt in Lexicographo nostro perpe-

perperam repraesentantur, sed *Aeschinis* verba. *Aristophanes Thesmoph.* 866.

Μν. Εμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος
Σπάρτη· πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. Γυ. Σοί γ' ὦ λεθρε
Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

Aristides T. II. pag. 310. Ωσπερ ἂν εἰ ὁ Φρυνώνδας ἐκεῖνος Αἰακὸν αὐτὸν μετέθετο — Vbi σχ. ὁ Φρυνώνδας καὶ ὁ Εὐρύβατος ἐπὶ πονηρίᾳ μεγίστη διεβάλλοντο. Rursus idem Aristid. pag. 199. Ατοπον δέ μοι φαίνεται, εἰ μὲν συμμάχους τινὰς ἢ φρούριον πρᾴδοσαν, ἢ ναῦν μίαν ἢ δύο, ἢ φυγῆς αἴτιοί τισιν ἢ θανάτου κατέστησαν, πολλοῖς ἂν καὶ πυκνοῖς ἐλαύνειν αὐτοὺς τοῖς ῥήμασι, καὶ μετ' Εὐρυβάτου καὶ Φρυνώνδου καταλέγειν. Demosthenes *de Corona*, pag. 477. Εἰ γὰρ ὑμεῖς ἅμα τοὺς μὲν ἄλλους Ελληνας εἰς πόλεμον παρεκαλεῖτε, αὐτοὶ δὲ πρὸς Φίλιππον περὶ εἰρήνης πρέσβεις ἐπέμπετε, Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. Dio Chrysostom. Orat. 52 Καὶ οἱ λόγοι οὐ μόνον ἀσχημονέστερον ἥρωϊ πρέποντες, ἀλλ' οὐδ' Εὐρυβάτου ἢ Παταικίωνος. Plato in *Protagora*, pag. 327. Αλλ' εἶεν ἄγριοί τινες, οἷοίπερ οὓς πέρυσι Φερεκράτης ὁ ποιητὴς ἐδίδαξεν ἐπὶ Ληναίῳ· ἦ σφόδρα ἐν τοῖς τοιούτοις ἀνθρώποις γενόμενος, ὥσπερ οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ χορῷ μισάνθρωποι, ἀγαπήσας ἂν, εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ καὶ Φρυνώνδᾳ. Libanius *Epist.* 535. ὁ Εὐρύβατος ἐκεῖνος, ἢ Φρυνώνδας, μᾶλλον δὲ πάντας τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ βεβοημένους Αἰακοὺς ἀποφήνας. Sed iam tempus est, vt promissa exsequar. Cum enim admonui ad initium huius Orationis, *Suidam* Lexicographum vocem Φιλουργὸς ex ea excitasse, et de ea re Lectorem meum aliquid a me exspectare iussi, aio hic esse reponendam, si bona fide nobiscum egerit *Suidas*. Quem enim *Eurybato* et *Phrynondae* potiorem comitem adiungemus,

δας, ἔτε Εὐρύβατος, ἔτ' ἄλλος ἐδεὶς πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν τοιοῦτος μάγος καὶ γόης ἐγένετο, ὅς, ὦ γῆ, καὶ θεοὶ, καὶ δαίμονες, καὶ ἄνθρωποι, ὅσοι βέλεσθε ἀκέσειν τἀληθῆ, τολμᾷ λέγειν, βλέπων εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ὑμέτερα, ὡς ἄρα Θηβαῖοι τὴν συμμαχίαν ὑμῖν ἐποιήσαντο, οὐ διὰ τὸν καιρὸν, οὐ 49 διὰ τὸν φόβον τὸν περιςάντα αὐτοὺς, ἀδὲ διὰ τὴν ὑμετέραν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὰς Δημοσθένους δημη-

15.

praefertim cum ab aliis coniungi ſolent, quam *Philurgum*? Φιλυργός. ἔτος ἄσωτος ὢν ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος, ὡς Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτε Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Alibi tamen iſte Lexicographus hominem vocat non *Philurgum*, ſed *Phileam*. Φιλέας Ανδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ ἐκ αὐτὸς ὤν, ὁ τῆς θεᾶ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. v. Φιλαίας. Quas voces etiam repetit in Ομοιον. Iam vero *Iſocrates*, quem laudauit *Suidas*, neque *Phileam* vocat, neque *Philurgum*, ſed tertio nomine, *Philergum*, et, quod plurimum confert ad ea, quae ſcribimus, Phrynondae addidit comitem. Ita Ille *contra Callimachum*: Ωσπερ ἂν εἴ τω Φρυνώνδας παυεργίαν ὀνειδίσειεν, ἢ Φιλεργὸς, ὁ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος. Diu eſt, quod ad *Lyſiam*, pag. 103. adnotaueram, corrigendum eſſe *Iſocratem* ad normam *Suidae*, Φιλέας nempe. Potius enim eſt cognomen, quod frequentius. Poſt ea a me adnotata reperi *Syneſium* quoque id confirmare. Nam eius ſunt Verba in *Encom. Caluit.* pag. 57. Edit. Turneb. 1553. quae laudauit *Suidas* in v. Ομοιον. TAYLOR.

49. οὐ διὰ τὸν φ.] Reſcribe, οὐδὲ διὰ τὸν φόβον. MARKLAND.

δημηγορίας. καίτοι πολλὰς μὲν τότε πρότερον πρεσ-
18. βείας ἐπρέσβευσαν εἰς Θήβας οἱ μάλιστα οἰκείως
ἐκείνοις διακείμενοι. πρῶτος μὲν, ἔτος στρατηγὸς
Θρασύβουλος ὁ [50] Κολλυτεὺς, ἀνὴρ ἐν Θήβαις πι-
στευθεὶς, ὡς ἀδεὴς ἕτερος· πάλιν Θράσων ὁ [51] Ερχιεὺς,
[52] πρόξενος ὢν Θηβαίοις· εἶτα Λεωδάμας ὁ Αχαρ-
21. νεὺς, οὐχ ἧττον Δημοσθένους λέγειν δυνάμενος, ἀλλ'
ἅμοι γε καὶ ἰδίων ξήτωρ· καὶ ἔτος [53] Αρχέδημος ὁ Πή-

50. Κολλυτεὺς] Rectius, quam vt saepe exaratur apud Auctorem nostrum, alioſque, Κολυττεύς. Et confirmant Marmora. TAYLOR.

51. Αρχιεὺς] [Vti in exemplaribus exaratur *Aldi Stephani*que] Alias Ερχιεὺς apud *Demoſthenem* per E ſubinde legitur. Et Suid. Ερχία, δῆμος τῆς Αττικῆς. Vnde Ερχιάδαι et Ερχιεῖς, quod eſt vſitatius. Et fortaſſe Ερχιάθεν legendum. WOLFIVS.

Lege Ερχιεὺς. Nam Ερχία, vel Ερχεία demus fuit Atticae tribus Aegeidis, multis auctoribus memoratus, PALMER.

γρ. Ερχιεὺς in MSS. *Steph* et *Bern.* Et illud bene ſe habet. Erratum eſt ſaepiſſime in hac voce deſcribenda, vt liquet ex *Meurſio de Populis Attic.* Nimium liberalis eſt *Wolfius* praeter aequum bonumque, qui poſtquam Ερχιεὺς commendaſſet, et recte, nobis etiam Ερχιάθεν propinauit. Non ſolet hoc fieri, vt vtroque modo alicuius demi populares deſcriberentur, ſi bene iſtam rem teneo. Certe hic non eſt neceſſarium. TAYL.

52. πρόξενος] *procurator.* WOLFIVS. *hoſpes.* MARKLAND.

53. Αρχίδημος] Αρχέδημος *Mor.* Ille demo nota Πήληξ. Vid. *Harpocr. Suid. Meurſium*, et quae adnotauimus ad illam *Aeſchineam*, quae eſt π. Παραπρεσβ. pag. 268. l. 16. TAYLOR.

λῆξε, καὶ δυνατὸς εἰπεῖν, καὶ πολλὰ κεκινδυνευκὼς ἐν τῇ πολιτείᾳ διὰ [54] Θηβαίους· δημαγωγὸς Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεὺς, πλεῖστον χρόνον τὴν τῶ Βοιωτιάζειν ὑπομείνας αἰτίαν· ῥήτωρ [55] Πύῤῥανδρος ὁ Ἀναφλύσιος, ὃς ἔτι καὶ νῦν ζῇ. ἀλλ' ὅμως εἴδεις πώποτε αὐτὸς ἠδυνήθη προτρέψασθαι εἰς τὴν ὑμετέραν φιλίαν· τὸ δ' αἴτιον, οἶδα μὲν, λέγειν δ' οὐδὲν δέομαι διὰ τὰς ἀτυχίας αὐτῶν. ἀλλ', οἶμαι, ἐπειδὴ Φίλιππος αὐτῶν ἀφελόμενος Νίκαιαν, Θετταλοῖς παρέδωκε, καὶ [56] τὸν πόλεμον, ὃν πρότερον ἐξήλασεν ἀπὸ τῆς χώρας τῆς τῶν Βοιωτῶν, τοῦτον πάλιν τὸν αὐτὸν πόλεμον ἐπήγαγε διὰ τῆς Φωκίδος ἐπ' αὐτὰς τὰς Θήβας, καὶ, τὸ τελευταῖον, Ἐλάτειαν καταλαβὼν ἐχαράκωσε, καὶ φρυρὰν εἰσήγαγεν, ἐν ταύτῃ τῇ ἡδη, ἐπεὶ τὸ δεινὸν ἥπτετο αὐτῶν, μετεπέμψαντο Ἀθηναίους, καὶ ὑμεῖς ἐξήλθετε, καὶ εἰσήεστε εἰς τὰς Θήβας, ἐν τοῖς ὅπλοις διεσκευασμένοι, καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ οἱ πεζοὶ, πρὶν περὶ συμμαχίας μίαν μόνην συλλαβὴν γράψαι Δημοσθένην. ὁ δ' εἰσάγων

1 24. 27. 30. 33.

54. Θηβαίους. δημαγωγὸς ἀριστοφῶν] distinguere malim sic. Θηβαίους δημαγωγὸς. vt hoc vocabulum δημ. referatur ad Archedamum. Pari modo, versu 24. αἰτίαν ῥήτωρ. vt hoc vocabulum ῥήτωρ redeat ad Aristophontem, non ad Pyrrhandrum. placuit enim hoc nomen cum geminato ρ exarare, quod vulgo h. l. cum simplici prostat exaratum. REISKE.

55. Πύῤῥανδρος] Idem forte, qui vocatur Πύῤῥανδρος, in Or. *c. Timarch.* pag. 41. MARKLAND.

56. τὸν πόλεμον — τὸν αὐτὸν πόλεμον] Desunt tria vltima vocabula in exemplari MSto D. *Mead.* T

γων ἦν ὑμᾶς εἰς τὰς Θήβας καιρὸς καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμαχίας, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης. ἐπεὶ περί γε ταύτας τὰς πράξεις τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε. [57] πρῶτον μέν,
36. ὅτι Φιλίππῳ τῷ μὲν ὀνόματι πολεμοῦντος ὑμῖν, τῷ δ' ἔργῳ πολὺ μᾶλλον μισοῦντος Θηβαίους, [58] ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε, καὶ τί δεῖ τὰ πλείω λέγειν; ταῦτα μὲν τὰ τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἀπεκρύψα-

57. πρῶτον μέν] paulo post insequitur aliud πρῶτον μὲν v. 39. quae est noua subdiuisio prioris articuli. Vt breuibus et perspicue sententiam oratoris declarem; sic habet. I. Demosthenem ait Thebanis nimium arrogasse, gemino modo. α) altero, quod Athenienses coegissent belli societatem cum Thebanis facere, non ex ipsorum, sed e Thebanorum tempore, quos dominos Boeotiae fecissent. β) altero, quod sumtuum faciendorum distributionem, regiminisque, seu imperii militaris, fecisset iniquam, in fraudem Athenienſium. II. Maiestati P. A. nimium derogasse, eamque totam ad Thebanos transtulisse p. 74. 12. III. (p. 74. 31.) Thebanos a pace cum Philippo contrahenda nimis inconsulto absterruisse atque excluſisse. Sic ergo primo quidem πρῶτον μὲν, quod p. 73, 35. legitur, respondet δεύτερον δὲ, quod p. 74. 12. legitur. Illi πρῶτον μὲν autem, quod p. 73. 39. in fine legitur, respondet δεύτερον δὲ, quod p. 74. 2. legitur. Vniuerse vt crassiuscule philosophabatur Aeschines, ita parum norat res perite secare atque digerere. REISKE.

58. ὡς αὐτὰ τὰ πράγματα δεδήλωκε] Quia praesidium eis est impositum, ob ingratos, vt opinor, animos, et Athenienſis Philippo praelatos: cum is ante animum ab illis alienum non haberet. WOLFIVS.

το, προσποιησάμενος δὲ μέλλειν τὴν συμμαχίαν γενήσεσθαι, ὑ διὰ τὰς καιρὰς, ἀλλὰ διὰ τὰς αὐ- 39.
τῶ πρεσβείας, πρῶτον μὲν συνέπεισε τὸν δῆμον μηκέτι βουλεύεσθαι ἐπὶ τίσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν συμμαχίαν, ἀλλ' ἀγαπᾶν μόνον εἰ γίνεται. τοῦτο δὲ προλαβὼν, ἔκδοτον μὲν τὴν Βοιωτίαν ἅπασαν ἐποίησε 42.
Θηβαίοις, γράψας ἐν τῷ ψηφίσματι, ἐάν τις ἀφιστῆται πόλις ἀπὸ Θηβαίων, βοηθεῖν Ἀθηναίους Βοιωτοῖς τοῖς ἐν Θήβαις, τοῖς ὀνόμασι [59] κλέπτων καὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, ὥσπερ εἴωθεν· ὡς τοὺς Βοιωτοὺς ἔργῳ κακῶς πάσχοντας, τὴν τῶν ὀνο- 74.
μάτων σύνθεσιν τῶν Δημοσθένους ἀγαπήσοντας, ἀλλ' ὑ μᾶλλον ἐφ' οἷς κακῶς πεπόνθεσαν ἀγανακτήσοντας. [60] δεύτερον δὲ, τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἀνα- 3.
λωμά-

59. κλέπτων] κρύπτων *Bern.* Ni ſit ſcholiolum. TAYLOR.

60. δεύτερον] Supra eſt τρία τὰ πάντων μέγιστα Δημοσθένης εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκε· πρῶτον μὲν — pag. 418. penult. BRODAEVS.

Errat *Brodaeus*, qui vocem δεύτερον, quae hic legitur, ad πρῶτον adnectit in pagina extrema praeeunte. Non ita eſt. Connectitur enim cum πρῶτον l. 5. huiuſce paginae. Et quia multos abripuit, praeter iuſtum *Brodaeum*, Diuiſio circa hunc locum, quae minus accurata videri poteſt, rem paucis mecum contemplare. Iſtorum *Trium* delictorum, quae Demoſtheni obiiciuntur, *Primum* occurrit p. 418. l. vlt. *Secundum* p. 420. l. 5. *Tertium*, p. 421. l. 9. At primum illud *duas* partis complectitur, quas ambas in hac pagina recenſet, *priorem* l. 5. *alteram* in hoc loco. Hinc illa obſcuritas, atque illae querelae. TAYLOR.

λωμάτων τὰ μὲν δύο μέρη ὑμῖν ἀνέθηκεν, οἷς ἦσαν ἀπωτέρω οἱ κίνδυνοι, τὸ δὲ τρίτον μέρος Θηβαίοις, δωροδοκῶν ἐφ' ἑκάστοις τούτων, καὶ τὴν ἡγεμονίαν τὴν μὲν κατὰ θάλασσαν ἐποίησε κοινὴν, τὸ δ' ἀνά-
6. λωμα ἴδιον ὑμέτερον, τὴν δὲ κατὰ γῆν, εἰ μὴ δεῖ λῃρεῖν, ἄρδην φέρων ἀνέθηκε Θηβαίοις· ὥστε παρὰ τὸν γενόμενον πόλεμον μὴ κύριον γενέσθαι Στρατοκλέα τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν βουλεύσασθαι περὶ τῆς τῶν στρατιωτῶν σωτηρίας. καὶ ταῦτ' ἐκ ἐγὼ
9. μὲν κατηγορῶ, ἕτεροι δὲ παραλείπουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ λέγω, καὶ πάντες ἐπιτιμῶσι, καὶ ὑμεῖς σύνισε καὶ ὀργίζεσθε. ἐκεῖνο γὰρ πεπόνθατε πρὸς Δημοσθένη· συνείδισθε ἤδη τἀδικήματα αὐτῷ ἀνέχειν, ὥστε ἐ θαυμάζετε. δεῖ δὲ ἐχ ἕτως, ἀλλ' ἀγανακ-
12. τεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι, εἰ χρὴ τὰ λοιπὰ τῇ πόλει καλῶς ἔχειν. δεύτερον δὲ καὶ πολὺ τοῦτο μεῖζον ἀδίκημα ἠδίκησεν, ὅτι τὸ βουλευτήριον τὸ τῆς πάλεως, [61] καὶ τὴν δημοκρατίαν ἄρδην ἔλαθεν ὑφε-
15. λόμενος, καὶ μετήνεγκεν εἰς Θήβας εἰς τὴν Καδ-
μείαν κοινωνίαν τῶν πραξεων τοῖς Βοιωταρχαις συνθέμενος. καὶ τηλικαύτην αὐτὸς αὑτῷ δυνασείαν κατεσκεύασεν, ὥς' ἤδη παρὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, [62] πρεσ-
βεύσειν μὲν ἔφη ὅποι ἂν αὐτῷ δοκῇ, κἂν μὴ ὑμεῖς
18. ἐκπέμπητε, εἰ δέ τις αὐτῷ τῶν στρατηγῶν ἀντείποι,

61. καὶ τὴν δημοκρατίαν [*Ald.* δημοκρατείαν]. Et [l. 10.] παρὼν pro περιὼν. WOLFIVS. Hoc BRODAEVS etiam et *Bern.* TAYLOR.

62. πρεσβεύειν] F. πρεσβεύσειν, vt γράψειν mox. MARKLAND. Vbi tamen γράφειν Cod. *Mead.* TAYL.

καταδεδλέμενος τὲς ἄρχοντας, καὶ συνεθίζων
63 μηδὲν αὐτῷ ἀντιλέγειν, 64 διαδικασίαν ἔφη γρά-
ψειν 65 τῷ βήματι πρὸς τὸ στρατηγεῖον· πλείω
γὰρ ὑμᾶς ἀγαθὰ ὑφ' ἑαυτὲ ἔφη ἀπὸ τὲ βήματος
πεπονθέναι, ἢ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐκ τὲ στρατηγείε. 21.
μισθοφορῶν δ' ἐν τῷ ξενικῷ 66 κενεῖς χώρεις, καὶ
τὰ στρατιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶ τὲς μυρίες
ξένες ἐκμισθώσας Ἀμφισσεῦσι, 67 πολλὰ διαμαρ-
τυρομένε καὶ σχετλιάζοντος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐμὲ,
προσέμιξε Φέρων, ἀναρπασθέντων τῶν ξένων, τὸν 24.
κίνδυ-

63. μηδὲν] Reſcribe μηδὲν' neminem. TAYLOR.

64. διαδικασίαν] *Plutarchus* in libro, qui inſcribi ſolet, *de Gloria Atheniensium* p. m. 422. Οἱ δὲ ῥήτορες ἔχουσί τι παραβαλλόμενοι πρὸς τὰς στρατηγίας. ἐξ ὧν εἰκὸς, ὡς Αἰσχίνης σκώπτων τὸν Δημοσθένην, λέγειν φησὶν, ὅτι γράφεται τῷ βήματι διαδικασίαν πρὸς τὴν στρατηγίαν. Διαδικασία nomen eſt Cauſae, quae *Vindicatio* dici poteſt: iſtud Contentionis genus, vbi duo pluresue inter ſe litigant, vter vtri ſit in munere, locoue aut re capeſſenda praeferendus. Diſputat ergo Demoſthenes de gradu honoris, quem Togatae Militiae deberi exiſtimat, prae laudibus et meritis Imperatoriis. De ea quaeſtione *Plutarchus* erudite et eleganter, vt ſolet, in loco, quem proxime commemoraui. Adiungatur *Victorius* V. *Var. Lect.* vlt. TAYLOR.

65. τῷ βήματι] F. τὸ βῆμα. MARKLAND.

66. κενεῖς χώρεις] Noſtrates milites appellant *caeca nomina*, quibus et Principes decipiuntur, et Centuriones locupletantur. WOLFIVS.

67. πολλὰ διαμαρτυρομένου. WOLFIVS. Non διαμαρτυρουμένου, vt *Aldus*. γρ. διαμαρτυραμένου *Mead*. TAYLOR.

κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει. τί γὰρ ἂν οἴεσθε Φίλιππον ἐν τοῖς τότε καιροῖς εὔξασθαι; ὐ χωρὶς μὲν πρὸς τὴν πολιτικὴν δύναμιν, χωρὶς δ' ἐν Αμφίσσῃ πρὸς τὺς ξένυς διαγωνίσασθαι; ἀθύμυς δὲ
27. τὺς Ελληνας λαβεῖν τηλικαύτης πληγῆς γεγενημένης; καὶ τηλικύτων κακῶν αἴτιος γεγενημένος Δημοσθένης, ὐκ ἀγαπᾷ, εἰ μὴ δίκην δέδωκεν, ἀλλ' [68] εἰ μὴ καὶ χρυσῷ ςεφάνῳ ςεφανωθήσεται, ἀγανακτεῖ· ὐδ' ἱκανόν ἐςιν αὐτῷ ἐναντίον ὑμῶν κηρύττε-
30. σθαι, ἀλλ' εἰ μὴ τῶν Ελλήνων ἐναντίον ἀναῤῥηθήσεται, τῦτ' ἀγανακτεῖ. ὕτως, ὡς ἔοικε, πονηρὰ φύσις μεγάλης ἐξυσίας ἐπιλαβομένη, δημοσίας ἀπεργάζεται συμφοράς. τρίτον δὲ καὶ τῶν προειρημένων [69] μέγιςόν ἐςιν, ὃ μέλλω λέγειν. Φιλίππυ
33. γὰρ ὐ καταφρονῦντος τῶν Ελλήνων, ὐδ' ἀγνοῦντος· ὐ γὰρ ἦν ἀσύνετος· ὅτι περὶ τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἐν ἡμέρας σμικρῷ μέρει διαγωνιεῖται, καὶ διὰ ταῦτα βυλομένυ ποιήσασθαι εἰρήνην, καὶ πρεσβείας ἀποςέλλειν μέλλοντος, καὶ τῶν ἀρχόντων
36. τῶν ἐν Θήβαις φοβυμένων τὸν ἐπιόντα κίνδυνον, εἰκότως· ὐ γὰρ ῥήτωρ ἀςράτευτος καὶ λιπὼν τὴν τάξιν αὐτὺς ἐνυθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος δεκαετὴς γεγονὼς ἀείμνηςον παιδείαν αὐτὺς ἐπαί-

 δευσε·

68. εἰ καὶ μὴ] Diuinauit *H. Stephanus* εἰ μὴ καὶ χρυσῷ ςεφάνῳ ςεφανωθήσεται. Acute sane! Ita scribitur in MSS. *Mead.* et *Regg.* I. 2. TAYLOR.

69. μέγιςον] μεῖζον. MARKLAND.

δευσε· τούτων [70] δὲ ἐχόντων ὅτως, αἰσθόμενος Δη- 39.
μοσθένης καὶ τὰς Βοιωτάρχας ὑποπτεύσας μέλλειν
εἰρήνην ἰδίᾳ ποιεῖσθαι, χρυσίον ἄνευ αὐτῶν παρὰ
Φιλίππου λαβόντας, [71] ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι,
εἴ τινος ἀπολειφθήσεται δωροδοκίας, ἀναπηδήσας
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἔδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος, ἔθ' 42.
ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, οὔθ' ὡς ἐ
δεῖ, [72] ἀλλ' ὡς ἤρετο, τοῦτο [73.74] κήρυγμά τι τοῖς Βοιω-
τάρχαις προκηρύττων, ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη
τῶν λημμάτων, διώμνυτο τὴν Ἀθηνᾶν, ἣν, ὡς ἔοικε,
Φειδίας

70. δὲ] τούτων δὴ ἐχόντων ὅτως. *Bern.* Quae erat mea quoque Diuinatio. TAYLOR.

71. ἀβίωτον] Deesse videtur Coniunctio: καὶ ἀβίωτον ἡγησάμενος εἶναι. TAYLOR.

72. ἀλλ' ὡς ἤρετο] Ita distinguit: ἔδενὸς ἀνθρώπων λέγοντος, οὔθ' ὡς δεῖ ποιεῖσθαι πρὸς Φίλιππον εἰρήνην, ἔθ' ὡς ἐ δεῖ· ἀλλ', ὡς ἤρετο, τοῦτο κ. τ. λ. MARKLAND.

73. κήρυγμα] *H. Stephanus* securus atque ociosus dedit τούτῳ κηρύγματι τοῖς Βοιωτάρχαις προκηρύττων — ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ μέρη τῶν λημμάτων. Quam puto esse praestantiorem lectionem, licet illam alteram *Aldinam*, quam secutus est *Wolfius*, constanter defendant Exemplaria nostra, excepto *Bern.* Male hic se gessit *Wolfius* in vertendo; *nam sua duntaxat opinione utebatur.* Quanto praestantius *Lambinus? Repente in concionem prosiliit, neque dicente quoquam mortalium, pacem cum Philippo facere oportere, neque negante, sed quia existimabat se hoc veluti praeconio Boeotorum principibus multo ante praedicare ac denunciare, vt sibi pecuniae captae praedaeque partem referrent.* TAYLOR.

74. Reliqui locum, vt Aldo auctore Wolf et Tay-

75. 1. Φειδίας ἐνεργολαβεῖν εἰργάσατο καὶ ἐνεπιορκεῖν Δημοσθένει, ἢ μὴν εἴ τις ἐρεῖ, ὡς χρὴ πρὸς Φίλιππον εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀπάξειν εἰς τὸ δεσμωτήριον
3. ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, ἀπομιμούμενος τὴν
75 Κλεοφῶντος πολιτείαν, ὃς ἐπὶ τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ, ὡς λέγεται, τὴν πόλιν ἀπώλεσεν. ὡς δ' ἐπροσεῖχον αὐτῷ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὑμετέρους πάλιν
6. 76 ἀνέστρεψαν ἐξεληλυθότας, ἵνα βουλεύσησθε περὶ τῆς εἰρήνης, ἐνταῦθα παντάπασιν ἔκφρων ἐγένετο, καὶ παρελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, προδότας τῶν Ἑλλήνων τοὺς Βοιωτάρχας ἀπεκάλεσε, καὶ 77 γράψειν ἔφη ψήφισμα, ὁ τοῖς πολεμίοις ἀδέποτ' 78 ἀντι-
9. βλέψας, πέμπειν ὑμᾶς πρέσβεις εἰς Θήβας, αἰτήσοντας Θηβαίους δίοδον ἐπὶ Φίλιππον. ὑπεραισχυνθέντες δὲ οἱ ἐν Θήβαις ἄρχοντες, μὴ δόξωσιν ὡς ἀλη-

lor eum exhibuerant. Videtur tamen poſt τοῦτο deeſſe *eiovel tanquam*, vel *quaſi praeconium aliquod*. REISKE.

75. Κλεοφῶντος] De hoc Cleophonte non memini me quicquam legiſſe praeter ea, quae idem *Aeſchines* in Orat. π. Παραπρεσβ. tradidit. WOLFIVS. Ad iſtum locum in π. Παραπρεσβείας lectorem meum ablego, vbi plura de iſto Cleophonte. TAYLOR.

76. ἀνέστρεψαν] *reuocarunt* Wolfius. Male. *ſeruo ritornare indietro*. Italus. TAYLOR.

77. γράψειν] Τινὲς διορθοῦσι γράψειν. STEPHANVS. Vt pag. 420. l. 13. TAYLOR.

78. ἀντιβλέψας] Priſcian. lib. 18. col. 1175. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Καὶ ὁ μηδεπώποτε μήτε τοῖς πολεμίοις ἀντιβλέψας. TAYLOR.

ὡς ἀληθῶς εἶναι προδότας τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ μὲν
τῆς εἰρήνης ἀπετρέποντο, ἐπὶ δὲ τὴν παράταξιν
ὥρμησαν. ἔνθα δὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄξιόν 12.
ἐστιν ἐπιμνησθῆναι, ὃς ἕτος, ἀδύτων καὶ ἀκαλλιερήτων ὄντων τῶν ἱερῶν, ἐκπέμψας ἐπὶ τὸν πρόδηλον
κίνδυνον, ἐτόλμησε τοῖς θρασπέταις ποσὶ καὶ λελοιπόσι τὴν τάξιν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τάφον τῶν τετελευτηκότων, ἐγκωμιάζειν τὴν ἐκείνων ἀρετήν. ὦ 15.
πρὸς μὲν τὰ μεγάλα καὶ σπουδαῖα τῶν πραγμάτων, ἁπάντων ἀνθρώπων ἀχρηστότατε, πρὸς δὲ
τὴν ἐν τοῖς λόγοις τόλμαν θαυμασιώτατε, [79]ἐπιχειρήσειν [80.81] ἐθελήσεις αὐτίκα μάλα βλέπων εἰς
τὰ τούτων πρόσωπα λέγειν, ὡς δεῖ σε ἐπὶ ταῖς τῆς 18.
πόλεως συμφοραῖς ⟨σε⟩φανοῦσθαι; ἐὰν δ' [82] ἕτος λέγῃ, ὑμεῖς ὑπομενεῖτε, καὶ συναποθανεῖται τοῖς τελευτήσασιν, ὡς ἔοικε, καὶ ἡ ὑμετέρα μνήμη; [83]γένεσθε δή μοι μικρὸν χρόνον τὴν διάνοιαν μὴ ἐν τῷ δικα-

79. ἐπιχειρήσειν] ἐπιχειρῆσαι vel ἐπιχειρεῖν. MARKLAND.

80. ἐθελήσεις] τολμήσεις *Berm.* TAYLOR.

81. ἐπιχειρήσειν ἐθελήσεις] aut e ſcholio nata haec eſt vitioſa lectio, (facile enim factu fuit, vt ἐθελήσεις, quod aliquis ſuper ἐπιχειρήσεις pro ſcholio ſcripſiſſet, alius, minus intelligens quid ſibi vellet, in textum inferret;) ſiue e varietate lectionis, aliis libris ἐπιχειρήσεις, aliis ἐθελήσεις dantibus. quae ambae lectiones poſtmodum ab imprudentibus in vnam corruptam conflatae ſunt. REISKE.

82. οὗτος] Cteſipho. REISKE.

83. γένεσθε] γίνεσθε — τῇ διανοίᾳ *Berm.* TAYLOR.

21. δικαστηρίῳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ νομίσατε ὁρᾶν προϊόντα τὸν κήρυκα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ ψηφίσματος ἀναάρρησιν μέλλουσαν [84.85] γίγνεσθαι, καὶ λογίσασθε, πότερ' οἴεσθε τοὺς οἰκείους τῶν τελευτησάντων πλείω δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ ταῖς τραγῳδί-
24. αις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπεισιοῦσιν, ἢ ἐπὶ τῇ τῆς πόλεως ἀγνωμοσύνῃ; τίς γὰρ ἐκ' ἂν ἀλγήσειεν ἄνθρωπος Ἕλλην, ἢ καὶ παιδευθεὶς ἐλευθέρως, ἀναμνησθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκεῖνό γε, εἰ μηδὲν ἕτερον, ὅτι ταύτῃ ποτὲ τῇ ἡμέ-
27. ρᾳ μελλόντων, ὥσπερ νυνὶ, τῶν τραγῳδῶν [86] γίνεσθαι, ὅτ' εὐνομεῖτο μᾶλλον ἡ πόλις, καὶ βελτίοσι προ-

84. γίγνεσθαι] Post eam vocem addit idem Cod. ἀναγορεύοντα. Quod non satis intelligo. TAYLOR.

85. Quod Taylor negat satis intelligere additamentum codicis Bernardini post γίγνεσθαι, id enim vero miror. Ego equidem istam accessionem amplecterer, si satis probatae auctoritatis essent illius codicis lectiones. Verum constat eum obsitum esse Scaligeri coniecturis. Offendebatur ille vir egregius dictione ὁρᾶν τὴν ἀνάῤῥησιν. ideo addebat ἀναγορεύοντα, quod rediret ad κήρυκα. *videre praeconem recitantem formulam praedicationis.* Verumtamen hoc admisso, inutile et inconsentaneum foret τὴν μέλλουσαν γίγνεσθαι. Ecquis enim ἀναγορεύει ἀνάῤῥησιν τὴν μέλλουσαν γίγνεσθαι? Pugnant haec inter se, et sese iugulant. Nam inter recitandum non iam amplius μέλλει γίγνεσθαι praedicatio, sed iam actu fit, ἤδη γίγνεται. REISKE.

86. γίνεσθαι] Non longe abest ἀγωνίζεσθαι, Quam veram et sinceram esse lectionem arbitror. TAYLOR.

προστάται ἐχρῆτο, [87]. [88] προσελθὼν ὁ κήρυξ καὶ παρασησάμενος τὰς ὀρφανὰς, ὧν οἱ πατέρες ἦσαν ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότες, νεανίσκας πανοπλίᾳ κεκοσμημένας, ἐκήρυττε τὸ κάλλιστον κήρυγμα καὶ 30. προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετήν· ὅτι τάσδε τὰς νεανίσκας, ὧν οἱ πατέρες ἐτελεύτησαν ἐν τῷ πολέμῳ, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι, μέχρι μὲν ἦβης ὁ δῆμος ἔτρεφε, νυνὶ δὲ καθοπλίσας τῇδε τῇ πανοπλίᾳ, ἀφίησιν ἀγαθῇ τύχῃ τρέπεσθαι ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ 33. καλεῖ εἰς πρόεδρίαν; τότε μὲν ταῦτ' ἐκήρυττεν, ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλὰ [89] παρασησάμενος τὸν τῆς ὀρφανίας τοῖς παισὶν αἴτιον, τί ποτ' [90] ἂν ἐρεῖ ἢ τί φθέγξεται; καὶ

86 b. τραγῳδῶν] Suaderem τραγῳδιῶν, niſi μελλόντων obſtaret, quod maſculinum neceſſario poſtulat. Verum iam ſupra ad p. 59. 23. ſententiam hoc de loco meam declaraui, quo lectores amandabo. REISKE.

87. προσελθὼν] προελθών. MARKLAND. Vide ſupra, 411. 6. TAYLOR.

88. προσελθὼν] ſcil. πρὸς τὸν δῆμον. REISKE.

89. προσησάμενος] παρασησάμενος, vt proxime 423. penult. παρασησάμενος τὰς ὀρφανάς. MARKLAND.

90. ἂν ἐρεῖ] ἀνερεῖ, (vt ἀνεῖπε, p. 411. l. 6. et ἀνηγόρευε ibid. l. 9.) exhibuit *Stephanus*. Recte ſane, ſed contra membranas. TAYLOR.

ἂν ἐρεῖ] recte ſic Aldina, item σωπήσεται pro σωπηθήσεται, Stephani, an Scaligeri invento. non tacebit Dedecus ex ore veritatis prodituram, ſed occlamabit praeconi. Mirifice elegans eſt h. l. ὑπόκρισις, ſeu verbis aſſimilata tanquam in ſcena repraeſentatio contentionis inter praeconem plebiſcitum Cteſiphonteum recitantem, et veritatem rerum illi occur-

36. καὶ γὰρ ἂν αὐτὰ διεξίῃ τὰ ἐκ τοῦ ψηφίσματος προςάγματα, [91] ἀλλ' οὐ τό γ' ἐκ τῆς ἀληθείας αἰσχρὸν [92] σιωπήσεται, ἀλλὰ τἀναντία δόξει τῇ τοῦ κήρυκος φωνῇ φθέγγεσθαι· [93] ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα, εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ, ςεφανοῖ ὁ δῆμος ὁ τῶν Αθηναί-
39. ων, ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κάκιςον, ἀνδραγαθίας ἕνεκα, τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα [94] τὴν τάξιν. μὴ πρὸς τοῦ

rentem atque interpellantem. Illi laudes depraedicanti, haec dedecora obstrepit. Illi τόνδε τὸν ἄνδρα, haec stomachabunda εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ subiicit. Illo pergente ςεφανοῖ ὁ δῆμος τ. α. ἀ. ἕνεκα oggannit haec cum fastidio atque indignatione τὸν κάκιςον? Ille nil eo turbatus conuitio, continuat ἀνδραγαθίας ἕνεκα, sed veritas inultum id abire non sinit, occentans τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν? REISKE.

91. ἀλλ' οὐ τὸ] Τὸ ἀλλ', si recte legitur, non adversatiua est, sed emphaseos causa accedit. WOLFIVS.

92. σιωπήσεται] Omnes praeter *Stephanum* et *Bern.* qui σιωπηθήσεται. TAYLOR.

93. ὅτι κ. τ. λ.] Disertius multo et Oratoris vehementiae accommodatius, si hoc Comma, monente Cl. *Marklando*, ita repraesentaretur: ὅτι τόνδε τὸν ἄνδρα (εἰ δὴ καὶ οὗτος ἀνὴρ) ςεφανοῖ ὁ δῆμος τῶν Αθηναίων ἀρετῆς ἕνεκα (τὸν κάκιςον) ἀνδραγαθίας ἕνεκα (τὸν ἄνανδρον καὶ λελοιπότα τὴν τάξιν). TAYLOR.

94. τὴν τάξιν] Alibi semel (scil. p. 435. l. 4.) in pl. τὰς τάξεις. Sed quaere, annon scribendum τὴν τάξιν. Nisi ibi significetur Statio in *Republ.* simul atque in *Exercitu.* MARKLAND. Pagina inferiore, οὐ τὴν ἀπὸ ςρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως (Nam ita istum locum pungi iubebo). Similiter pag. 461. l. 17. ἀνὴρ ῥήτωρ, ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος,

τῦ Διὸς, καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἱκετεύω ὑμᾶς, ὦ Ἀθηναῖοι, μὴ τρόπαιον ἵστατε ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου ἐρχήστρᾳ, μηδ' αἱρεῖτε παρανοίας ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, μηδ' 42.
ὑπομιμνήσκετε τῶν ἀνιάτων καὶ ἀνηκέστων κακῶν τὰς ταλαιπώρους Θηβαίας, ἃς φυγόντας διὰ τῦτον, ὑποδέδεχθε τῇ πόλει, ὧν ἱερὰ καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας ἀπώλεσεν ἡ Δημοσθένες δωροδοκία, καὶ τὸ βασιλικὸν χρυσίον. ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς σώμασιν οὐ 76. 1.
παρεγένεσθε, ἀλλὰ ταῖς γε [95] διανοίαις ἀποβλέψατ' αὐτῶν εἰς τὰς συμφορὰς, καὶ νομίσατε ὁρᾶν αἰλισκομένην τὴν πόλιν, τειχῶν καταπτώσεις, ἐμπρήσεις οἰκιῶν, ἀγομένας γυναῖκας καὶ παῖδας εἰς δου- 3.
λείαν, πρεσβύτας ἀνθρώπους, πρεσβύτιδας γυναῖκας, ὀψὲ μεταμανθάνοντας τὴν ἐλευθερίαν, κλαίοντας, ἱκετεύοντας [96] ὑμᾶς, ὀργιζομένους οὐ θεοῖς τιμωρουμένοις, ἀλλὰ τοῖς τότων αἰτίοις, ἐπι- 6.
σκήπτοντας μηδενὶ τρόπῳ τὸν τῆς Ἑλλάδος ἀλιτήριον σεφανῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν δαίμονα καὶ τὴν τύχην τὴν συμπαρακολυθῦσαν τῷ ἀνθρώπῳ φυλάξασθαι

ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως. TAYLOR.

95. διανοίαις] Descriptionem, quae sequitur, laudat *Theo*, Rhetorum non vltimus. Quantum ex *Aeschinis* facundia alii profecerint, docebit *Muretus* VIII. *Var. Lect.* 10. TAYLOR.

96. Post ὑμᾶς videtur Φαίνεσθαι deesse, *supplicantes vos, vt testatum faciatis vos succensere; non iis, si qui malorum horum auctores vlciscantur*, (h. e. mihi meique similibus) *sed iis, qui tantas clades sibi conscierint.* REISK.

ξασθαι. ἔτε πόλις γαὶρ, ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ ἐδεὶς πώ-
9. ποτε καλῶς [97] ἀπήλλαξε Δημοσθένει συμβάλλω
χρησάμενος. ὑμεῖς δ', ὦ Αθηναῖοι, ἐκ αἰσχύνε-
σθε, εἰ ἐπὶ μὲν τὰς πορθμείας τὰς εἰς Σαλαμῖνα
πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων
ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τοῦτῳ μὴ ἐξεῖναι
12. πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοσχεδιάζῃ
εἰς τὰ τῶν Ελλήνων σώματα· τὸν δὲ τὴν Ελλάδα
καὶ τὴν πόλιν ἅρδην ἀνατετροφότα, τοῦτον ἐάσετε
πάλιν [98] ἀπευθύνειν τὰ καινά; Ινα δ' εἶπω καὶ
περὶ τοῦ τεταρτε καιροῦ, καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων
15. πραγμάτων, ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνῆσαι βούλομαι, ὅτι
Δημοσθένης ὁ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν,
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς [99. 600] πόλεως, τριήρη [1] προσλα-
βὼν ὑμῶν, καὶ τοὺς Ελληνας ἠγυρολόγησε. καται-
γαγόσης δὲ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπροσδοκήτου
σωτη-

97. ἀπήλλαξε] Vide *Victorium* v. *Var. Lect.* IX. TAYL.

98. ἀπευθύνειν. BRODAEVS. WOLFIVS. Quod male exarabatur in *Aldinis*. TAYLOR.

99. πόλεως] *accepta vrbis noſtrae triremi*. WOLFIVS. Inſcite. Diſtinguendum eſt enim h. pacto, ὁ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν et quae ſequuntur. Ita nuperrime admonui, ſc. ad 424. 12. Quam notam conſule. *Demoſthene ha mancato del ſuo debito nella guerra, non ſolamente fuggendoſi dall' eſſercito, ma ancora dalla citta*. Vt Etruſcus fideliter et eleganter. TAYLOR.

600. poſt πόλεως videtur aliquid deeſſe. REISKE.

1. προσλαβὼν] F. καὶ τριήρη προσλαβὼν ὑμῶν, τοὺς Ελληνας ἠγυρολόγησε. TAYLOR.

σωτηρίας, [2] τὰς μὲν πρώτας χρόνας ὑπότρομος 18.
[3] ἦν ἄνθρωπος, καὶ παριὼν ἡμιθνὴς ἐπὶ τὸ βῆμα,
εἰρηνοφύλακα ὑμᾶς ἐκέλευεν αὐτὸν χειροτονεῖν. ὑ-
μεῖς δὲ κατὰ μὲν τὰς [4] πρώτας χρόνας, ἐδ' ἐπὶ τὰ
ψηφίσματα εἰᾶτε τὸ Δημοσθένους [5] ἐπιγράφειν ὄ-
νομα, ἀλλὰ Ναυσικλεῖ τοῦτο προσετάττετε· νυνὶ δ' 21.
ἤδη καὶ στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ. ἐπειδὴ δ' ἐτελεύτησε Φί-
λιππος, Αλέξανδρος δ' εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστη, πάλιν
[6] αὐτὸς τεραστευόμενος, ἱερὰ μὲν ἱδρύσατο
Παυσανίᾳ, εἰς αἰτίαν δὲ [7.8] εὐαγγελίων θυσίας τὴν
βελὴν

2. τὰς μὲν] Vſitatius credo τὰς μὲν ἓν πρώτας χρόνους κ. τ. λ. Supra 392. 2. πρῶτον μὲν ἓν τὸν χρόνον τὸν τῆς τριμήνου — Simile etiam eſt iſtud, 398. 7. τὰς μὲν πρώτας χρόνας ἀλλ' οὖν προσεποιοῦνθ' ὑμῖν εἶναι φίλοι, ἐπειδὴ δὲ — TAYLOR.

3. ἦν] ὑπότρομος ἦν ὁ ἄνθρωπος. vt pag. 425. l. 7. et 447. l. 12. MARKLAND.

4. πρώτας χρόνας] Haec non redolent caſtitatem Scriptoris inter primos ſemper habiti. Pag. 425. vlt. τὰς μὲν πρώτας χρόνους — ὑμεῖς δὲ κατὰ μὲν τὰς πρώτους χρόνους 426. 2. Non opportuit tam cito. TAYLOR.

5. ἐπιγράφειν] Hoc ipſum vltro feciſſe, ἐξομνιζόμενον αὐτῷ τὸν δαίμονα ſcribit *Plutarchus*. WOLFIVS.

6. αὐτὸς] πάλιν αὖ τεραστευόμενος, ſapienter dedit *Stephanus*. Nam Graeci ita ſcribere ſolent. Illud habet diſertiſſime Cod. *Mor*. TAYLOR.

7. εὐαγγελιῶν] Θύειν εὐαγγέλια vide in *Areopagitici Iſocratici* adnotationibus. WOLFIVS.

Locus *Iſocratis* ita ſe habet: Ἐπὶ τοσαύταις πράξεσιν εὐαγγέλια μὲν δὶς ἤδη τεθύκαμεν. Commode hic igitur abeſſe potuit vox θυσίας, quae explanandi cauſa irrepſiſſe videri poterat. Quanquam rectiſſime dici

ξασθαι. ἔτε πόλις γὰρ, ἔτ' ἰδιώτης ἀνὴρ ἐδεὶς πώ-
9. ποτε καλῶς [97] ἀπήλαξε Δημοσθένει συμβέλῳ
χρησάμενος. ὑμεῖς δ', ὦ Αθηναῖοι, ἐκ αἰσχύνε-
σθε, εἰ ἐπὶ μὲν τὰς πορθμέας τὰς εἰς Σαλαμῖνα
πορθμεύοντας νόμον ἔθεσθε, ἐάν τις αὐτῶν ἄκων
ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψῃ, τούτῳ μὴ ἐξεῖναι
12. πάλιν πορθμεῖ γενέσθαι, ἵνα μηδεὶς αὐτοσχεδιάζῃ
εἰς τὰ τῶν Ελλήνων σώματα· τὸν δὲ τὴν Ελλάδα
καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ἀνατετροφότα, τοῦτον ἐάσετε
πάλιν [98] ἀπευθύνειν τὰ καινά; Ινα δ' εἴπω καὶ
περὶ τοῦ τετάρτου καιροῦ, καὶ τῶν νυνὶ καθεστηκότων
15. πραγμάτων, ἐκεῖνο ὑμᾶς ὑπομνῆσαι βούλομαι, ὅτι
Δημοσθένης ὁ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν,
ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς [99. 600] πόλεως, τριήρη [1] προσλα-
βὼν ὑμῶν, καὶ τοὺς Ελληνας ἠγυρολόγησε. καται-
γαγέσης δὲ αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς ἀπροσδοκήτου σωτη-

97. ἀπήλλαξε] Vide *Victorium* v. *Var. Lect.* IX. TAYL.

98. ἀπευθύνειν. BRODAEVS. WOLFIVS. Quod male exarabatur in *Aldinis*. TAYLOR.

99. πόλεως] *accepta vrbis noſtrae triremi*. WOLFIVS. Inſcite. Diſtinguendum eſt enim h. pacto, ὁ τὴν ἀπὸ στρατοπέδου μόνον τάξιν ἔλιπεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκ τῆς πόλεως, τριήρη προσλαβὼν et quae ſequuntur. Ita nuperrime admonui, ſc. ad 424. 12. Quam notam conſule. *Demoſthene ha mancato del ſuo debito nella guerra, non ſolamente fuggendoſi dall' eſſercito, ma ancora dalla citta.* Vt Etruſcus fideliter et eleganter. TAYLOR.

600. poſt πόλεως videtur aliquid deeſſe. REISKE.

1. προσλαβὼν] F. καὶ τριήρη προσλαβὼν ὑμῶν, τοὺς Ελληνας ἠγυρολόγησε. TAYLOR.

χνε[11] Φυλάττοντα. καὶ ταυτὶ λέγειν ἔφη ἐκ εἰκάζων, ἀλλ' ἀκριβῶς εἰδώς, [12] ὅτι αἵματός ἐστιν ἡ 27.
ἀρετὴ ὠνία, αὐτὸς ἐκ ἔχων αἷμα, καὶ θεωρῶν τὸν
Αλέξανδρον ἐκ ἐκ τῆς Αλεξάνδρε Φύσεως, ἀλλ' ἐκ
τῆς ἑαυτῦ ἀνανδρίας. ἤδη δ' ἐψηφισμένων Θετταλῶν
ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν ὑμετέραν πόλιν, καὶ τῦ νεα-
νίσκου τοπρῶτον παροξυνθέντος, [13] εἰκότως, ἐπει- 30.
δὴ περὶ Θήβας ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς ὑφ'
ὑμῶν χειροτονηθεὶς, ἀποδρὰς ἐκ μέσε τῦ Κιθαι-
ρῶνος ἦκεν ὑποστρέψας, ἔτ' ἐν εἰρήνη, ἔτ' ἐν πολέ-
μῳ χρήσιμον ἑαυτὸν παρέχων. καὶ, τὸ πάντων δει-
νότατον, [14] ὑμεῖς μὲν τῦτον ὃ πρῴδοτε, ὃν εἰάσατε 33.
κριθῆ-

mentem *Lambino* venerit, vt verteret, *satis ei esse, si Pellae deambularet, et viscera paterna custodiret*? Vide de his verbis *Aeschinis Victor.* XXV. *Var. Lect.* 21. Adferam locum *Polybii* ex *Hist.* lib. 7. κατὰ δὲ τὸν ἐθισμὸν ἐκ τῶν τυθέντων ἱερείων προσενεχθέντων αὐτῷ [Macedonum regi] τῶν σπλάγχνων, δεξάμενος εἰς τὰς χεῖρας, καὶ βραχὺ διακλίνας, ἤρετο προτείνων τοῖς περὶ τὸν Αρατον, τί δοκεῖ τὰ ἱερεῖα σημαίνειν. TAYLOR.

11. Φυλάττοντα] *exta victimarum obseruantem, intuentem.* subindicat Alexandrum ignauum et imbellem, timidum, spiritus amantem esse, periculaque defugere. R.

12. ὅτι] Vide, annon *Lambinus* ceteris praestet, dum ita vertit, *non coniectura ductum, sed quod certo sciret virtutem non nisi sanguine comparari.* TAYLOR.

13. εἰκότως] Punge καὶ τῦ νεανίσκου τὸ πρῶτον παροξυνθέντος εἰκότως, ἐπειδὴ περὶ Θ. ἦν τὸ στρατόπεδον, πρεσβευτὴς — ἦκεν ὑποστρέψας. MARKLAND.

14. ὑμεῖς μὲν τῦτον οὐ πρῴδοτε. Et [l. vlt.] ἅτος δ' ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν. WOLFIVS, *Aldi* exemplaria corrigens.

κριθῆναι ἐν τῷ τῶν Ελλήνων συνεδρίῳ· ὅτος δ' ὑμᾶς νῦν προδέδωκεν, εἴπερ ἀληθῆ ἐςιν, ἃ λέγεται· ὡς γάρ φασιν οἱ [15].[16] παράλιοι, καὶ οἱ πρεσβεύσαντες
36. πρὸς Αλέξανδρον· καὶ τὸ πρᾶγμα εἰκότως πιςεύεται· ἔςι τις [17] Αριςίων [18] Πλαταϊκὸς, ὁ τȣ̃ Αριςοβȣ́-

15. παράλιοι] *Suidas* in vocabulo Πάραλοι, quem *Plutarchus* in *Solone* edisserit. BRODAEVS.

Οἱ τῆς Παράλȣ ταμίαι. Alias fuerunt οἱ τῇ θαλάττῃ προσοικȣ̃ντες olim appellati, vt Διάκριοι, montium accolae. WOLFIVS.

Ceteris neglectis, quae hic *Brodaeus*, *Wolfius*que temere blaterant, Παράλιοι erant, qui conscensa Paralo naue, nauigabant. Publicum nauigium erat Πάραλος, et Reip. causa saepius deductum, nempe ad legatos transportandos, ad sacrificia procuranda, et negocia huiuscemodi. Huius Επιβάτας Harpocr. v. Πάραλος, imperite, ni Librariis eius ea imperitia obiectanda sit potius, Παράλȣς, non Παραλίȣς, vt oportuit, vocat. Quod animaduertit, et ex Auctore nostro restituit, Vir excellenti ingenio atque doctrina, *H. Valesius*. TAYL.

16. παράλιοι quocunque sensu accipias, quid huc faciant, et qui possint homines Athenis, aut in agro Attico versantes, testes rei apud Alexandrum gestae esse, haud equidem video. quapropter legendum suspicor esse Φαρσάλιοι. Pharsalii, vtpote Thessali, quibus Philippus et Alexander multum vterentur, poterant hoc certo scire. Post haec dudum scripta reperi in schedis Taylori, eum quoque hanc in suspicionem venisse. quam necesse est eum minus probasse, qui in annotationibus impressis haud commemorarit. REISKE.

17. Αριςίων] Harpocr. in v. Αριςίων. Ὑπερίδης κατὰ Δημοσθένȣς. οὗτος Σάμιος μέν ἐςι, ἢ Πλαταιεὺς, ὡς Δίϋλλός φησιν, ἐκ μειρακυλλίου ἑταῖρος Δημοσθένȣς.

λε τῦ Φαρμακοπώλε υἱὸς, εἴ τις ἄρα καὶ ὑμῶν γι-
γώσκει. ἔτός ποτε ὁ νεανίσκος, ἑτέρων τὴν ὄψιν
19. 20 διαφέρων γενόμενος, ᾤκησε πολὺν χρόνον ἐν τῇ
Δημοσθένες οἰκίᾳ, ὅ, τι δὲ πράττων ἢ πάσχων,
ἀμφίβολος ἡ αἰτία, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐδαμῶς εὔ- 39.
σχημον ἐμοὶ λέγειν. ἔτος, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ἠγνοημέ-
νος ὅσις 21 καὶ πῶς ποτέ ἐσι βεβιωκὼς, τὸν Αλέξαν-
δρον ὑποτρέχει, καὶ 22 πλησιάζει ἐκείνῳ. διὰ τού-
τε γράμματα πέμψας Δημοσθένης ὡς Αλέξανδρον 42.
ἄδειάν τινα εὕρηται καὶ διαλλαγὰς, καὶ πολλὴν κο-
λακείαν πεποίηται. ἐκεῖθεν δὲ θεωρήσατε, ὡς ὅ-
μοιόν ἐσι τὸ πρᾶγμα τῇ αἰτίᾳ. εἰ γάρ τι 23 τύτων

ἐφρό-

ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτῦ πρὸς Ηφαισίωνα ἕνεκα διαλλαγῶν,
ὥς φησι Μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ Αλέξανδρον.
TAYLOR.

18. πλαταϊκὸς] nam Plataeenſes omnes tum Athenis habitabant, iure ciuitatis Atticae donati, et inter tribus diſtributi, id quod ex oratione in Neaeram conſtat. REISKE.

19. διαφέρων γενόμενος] Lege, et diſtingue, ἑτέρων τὴν ὄψιν διαφέρων, γενόμενος, etc. Sic in *Timarch.* p. 39. l. 3. τὴν ὄψιν ἑτέρων διαφέρων. Demoſth. π. Παραπρεσβ. pag. 194. τὴν ἰδέαν ἑτέρε βελτίων. MARKLAND.

20. Videtur aliquid hic deeſſe. Num, γνώριμος αὐτῷ, ἐκ οἵδα πῶς, γενόμενος. REISKE.

21. καὶ πῶς] Melius cum *Mor.* ὅσις πότε ἐσὶ καὶ πῶς βεβιωκώς. TAYLOR.

22. καὶ πλησιάζει ἐκείνῳ. BRODAEVS. WOLFIVS. Non πλησιάζειν, vt *Aldus.* TAYLOR.

23. τύτων] ea puta, quae ſupra dixi Demoſthenem de ſuo in Macedonas odio, patriaeque caritate iactare

ἐφρόνει Δημοσθένης, καὶ πολεμικῶς εἶχεν, ὥσπερ
77. 1. καί φησι, πρὸς τὸν Αλέξανδρον, τρεῖς αὐτῷ [24] καιροὶ κάλλιστοι παραγεγόνασιν, ὧν ἑδενὶ φαίνεται κεχρημένος. εἷς μὲν ὁ πρῶτος, ὅτ' εἰς τὴν ἀρχὴν οὐ πάλαι καθεστηκὼς Αλέξανδρος, ἀπαρασκεύων αὐ-
3. τῷ τῶν ἰδίων ὄντων, εἰς τὴν Ασίαν διέβη, ἤκμαζε δ' ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καὶ ναυσὶ καὶ χρήμασι καὶ πεζῇ στρατιᾷ, ἄσμενος δ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν κοινὴν συμμαχίαν προσεδέξατο διὰ τὸς ἐπιφερομένους αὐ-
6. τῷ κινδύνους. εἶπας τινὰ ἐνταῦθα λόγον, Δημόσθενες, ἢ ἔγραψάς τι ψήφισμα; [25] βέλει σε θῶ καὶ Φοβηθῆναι, καὶ χρήσασθαι τῷ [26] ἑαυτῷ τρόπῳ; καίτοι ῥητορικὴν δειλίαν δημόσιος καιρὸς ἐκ ἀναμένει. ἀλλ' ἐπειδὴ πάσῃ τῇ δυνάμει Δαρεῖος κατεβε-
9. βήκει, ὁ δ' Αλέξανδρος ἦν ἀπειλημμένος ἐν Κιλικίᾳ, πάντων ἐνδεὴς, ὡς ἔφησθα σὺ, αὐτίκα μάλα δ' ἤμελλεν, ὡς ἦν ὁ παρὰ σοῦ λόγος, συμπατηθήσεσθαι ὑπὸ τῆς Περσικῆς ἵππου, τὴν δὲ σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις ἐκ ἐχώρει, καὶ τὰς ἐπιστολὰς, ἃς ἐξητη-
12. μένος ἐκ τῶν δακτύλων περιήεις, ἐπιδεικνύων τισὶ

consueuisse. Ipse Aeschines haec, breuius et obscurius dicta, exponit istis καὶ πολεμικῶς εἶχεν. REISKE.

24. καιροὶ] quibus virtutem, animumque Macedonibus infestum, ingeniique solertiam in excogitandis rationibus, quibus illorum potentia minuatur, proferret. REISKE.

25. βέλει] hic ingreditur τὸν δεύτερον καιρὸν illorum trium temporum, quae versu 1. commemorauerat. REISKE.

26. ἑαυτῷ] F. σαυτῷ, vt passim. MARKLAND.

τὸ ἐμὸν πρόσωπον, ὡς ἐκπεπληγμένος καὶ ἀθυμοῦντος, καὶ [27] χρυσόκερων ἀποκαλῶν, καὶ [28] κατεστέφθαι φάσκων, εἴ τι παῖσμα συμβήσεται Ἀλεξάνδρῳ, διὸ ἐνταῦθα ἔπραξας δόξαν, ἀλλ' εἰς τινα καιρὸν ἀνεβάλλε [29] καλλίω· ὑπερβὰς τοίνυν ἅπαντα 15. ταῦτα, ὑπὲρ [30] τῶν νυνὶ καθεστηκότων λέξω. [31] Λακεδαιμό-

27. χρυσόκερων] *ac me victimae instar deaurata habentis cornua propediem interfectum iri conclamares.* Ouid. X. *Met.* [271.]

— *Et pandis inductae cornibus aurum*
Conciderant ictae niuea ceruice iuuencae.

BRODAEVS.

Tauris immolandis a locupletioribus cornua inaurabantur, et corollae imponebantur. Vnde illud oraculum de Philippo

Ἑσπέρᾳ μὲν ὁ ταῦρος. ἔχει τέλος. ἔστι δ' ὁ θύσων.

WOLFIVS.

28. κατεστέφθαι] Idque etiam hostiae ritu. *Iuuen.* Sat. XIII. [63.]

Quaeque coronata lustrari debeat agna.

BRODAEVS.

29. καλλίω] εἰρωνικῶς καὶ ἐλεγκτικῶς. Legi etiam queat ἐρωτηματικῶς· Αλλ' εἰς τίνα καιρὸν ἀνεβάλλου καλλίω; *Numquod in tempus opportunius differebas?* W.

30. τῶν νυνὶ καθεστηκότων] hoc tertium tempus est. REISKE.

31. Post λακεδαιμόνιοι addidisset alius γὰρ, vinciendae orationis ergo. Sed Aeschines in his paulo est dissolutior, et vniuerso genere dicendi suo proprio vtitur. Sed est hoc quidem leue. Paulo maioris momenti est vitium, quod proximo καὶ videtur insidere, pro quo legi malim πρός. *Lacedaemonii prospere* πρὸς τὸ ξενικὸν aduersus *milites mercenarios pugnabunt.* Sic ap-

κεδαιμόνιοι μὲν καὶ τὸ ξενικὸν [32] ἐπέτυχον μάχῃ, καὶ διέφθειραν τὰς περὶ [33.34] Κόρραγον στρατιώτας· Ηλεῖοι δ' αὐτοῖς [35.36] συμμετεβάλλοντο καὶ Αχαιοὶ πάντες, πλὴν Πελληναίων, καὶ Αρκαδίαι πᾶσαι,
18. πλὴν Μεγάλης πόλεως, [37] αὐτὴ δὲ ἐπολιορκεῖτο, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι· ὁ δὲ

pellat milites Alexandri mercenarios, non indigenas Macedonas, in Peloponneſo, ſub auſpiciis Antipatri, libertatem graecarum ciuitatum oppugnantes. REISKE.

32. ἐπέτυχον] Forte legendum εὐτύχαν. PALMER.

33. Κόρραγον] Aretinus: *puguantes aduerſus Corragum.* Melanchtho: *praelio facto cum Corrago.* Perionius: *Deleueruntque milites, qui Corragum obſederant.* Meletus: *et exercitum, qui fuit circa Corrhagum, deleverunt.* WOLFIVS.

tagliaro a pezzi i ſoldati di Corrago. Etruſcus. *Copias, quarum ductor erat Corrhagus.* Anonymus Venetus. *Corrhagi imperatoris milites conciderant.* Lambinus. Verum Caſtelli nomen eſt procul dubio, non Imperatoris. Id expediuit Gallicus Interpres ex *Liu.* XXXI. 27. et tamen dubitare perſeueráuit. TAYLOR.

34. Corrhagus videtur nomen illius ξεναγοῦ eſſe, ſeu ductoris horum militum mercede conductorum. Res nota eſt, hos ductores copiarum, quas aere ſuo alerent copias, eas conſueuiſſe potentioribus aliis, ſeu ciuitatibus, ſeu regibus elocare ad operas militares praeſtandas. REISKE.

35. συμμετεβάλοντο] συμμετεβάλλοντο dedit *Stephanus.* TAYLOR.

36. συμμετεβάλλοντο] ſimul cum Lacedaemoniis deficiebant a partibus Macedonum. REISKE.

37. αὐτὴ] malim αὕτη *haec.* Megalopolis puta. ἐπολιορκεῖτο] a Lacedaemoniis et eorum ſociis. REISK.

Αλέξανδρος ἔξω τῆς [38] ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀ-
λίγου δεῖν πάσης μεθεστήκει· ὁ δὲ Αντίπατρος πο-
λὺν χρόνον συνῆγε στρατόπεδον, τὸ δ' ἐσόμενον ἄδη- 21.
λον ἦν. ἐνταῦθ' ἡμῖν ἀπόδειξιν ποίησαι, ὦ Δημόσθε-
νες, [39] τί ποτ' ἦν [40] ἃ ἔπραξας, καὶ τί ποτ' ἦν ἃ
ἔλεγες, καὶ, εἰ βέλει, παραχωρῶ σοι τοῦ βήμα-
τος, ἕως ἂν εἴπῃς. ἐπειδὴ δὲ σιγᾷς, ὅτι μὲν ἀπο-
ρεῖς, συγγνώμην ἔχω σοι. ἃ δὲ τότ' ἔλεγες, ἐγὼ
νῦν λέξω. οὐ μέμνησθε αὐτοῦ τὰ μιαρὰ καὶ ἀπίθα- 24.
να ῥήματα, ἃ πῶς ποθ' ὑμεῖς, ὦ σιδήρεοι, ἐκαρ-
τερεῖτε ἀκροώμενοι; ὅτ' ἔφη παρελθὼν· [41] ἀμπε-
λουρ-

38. ἄρκτου] *pene extra hoc hemiſphaerium, vbi haec noſtra orſa non conſpicitur.* BRODAEVS.

In ea loca iam peruenerant, vnde Septentriones videri nequeunt. Sicut nos Canopum, et alias quaſdam ſtellas non videmus, διὰ τὸ ἐξάρματε τοῖν πόλοιν. Qua de re conſulantur libri ſphaerici. WOLFIVS.

39. τί ποτ' κ. τ. λ.] Αντὶ τοῦ, τίνα ποτ' ἔπραξας. Ετέρωσις ἀριθμοῦ, καὶ περίφρασις· οἷα καὶ παρ' Ισοκράτει. Εἰσί τινες, οἳ δυσκόλως ἔχουσι πρὸς τὰς λόγως, ἀντὶ τοῦ, τινὲς ἔχουσι δυσκόλως. Sic Terentius Eunuch. Prol. init.

Si quisquam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis
Quamplurimis, et minime multos laedere.
In his Poeta hic nomen profitetur ſuum.

WOLFIVS.

40. ἃ — ἃ] F. ὃ — ὃ. MARKLAND.

41. ἀμπελουργοῦσι] Haec omnino parum elegantes ſunt Metaphorae. Φορμοῤῥαφέμεθα, ὡς φορμοὶ καθαπτόμεθα ait *Varinus*. Conſule *Budaei commentarios linguae Graecae*, qui quod ſequitur corruptum putat.

λουργῶσι τινὲς τὴν πόλιν, ἀνατετμήκασι [42] τινὲς τὰ
27. κλήματα τὰ τῆ δήμῳ, ὑποτέτμηται τὰ [43] νεῦρα τῶν
πραγμάτων, [44] φορμοῤῥαφέμεθα ἐπὶ τὰ στενὰ, [45] τι-
νὲς

Ἐπὶ τὰ στενά. Demoſth. *Olynth.* ᾱ. εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ κατασήσεται. BRODAEVS.

42. *tines*] τινὲς cum accentu, propter emphaſin. MARKLAND.

43. νεῦρα] Vid. *Iul. Poll.* II. fin. TAYLOR.

44. Φορμοῤῥαφέμεθα] „Φορμοῤῥαφεῖν eſt, *Tegetes acu traiecta conſuere.* Vel, *in tegetem floreamus coniectum inſuere.* Φορμοῤῥαφέμεθα igitur εἰς τὰ στενὰ ſignificare mihi videtur, ἡμεῖς ἔτω στενοχωρέμεθα, ὥσπερανεὶ φορμίσι τισὶν ἐνραπτόμενοι. poteſt enim aliquis in tegete vel ſtorea inſui, vt caleſcat, vel ſudet. Vel diſtinguendum poſt verbum Φορμοῤῥαφέμεθα, vt in exemplaribus legitur. Quod autem ſequitur, eſt corruptum.„ BVDAEVS.

45. τινὲς πρῶτον κ. τ. λ.] Neque hoc, neque πρωτὸν placet. Verti, quaſi eſſet ſcriptum τινὲς ἡμᾶς. Etſi nec hoc probo. Aretinus: *tanquam acus nos diuidunt.* Perionius: *deducimur in anguſtum locum: nonnulli quaſi acus nos inſerunt et traiiciunt.* Melanchtho: *compellimur in arctum velut ſportae: quidam velut acus diſſuunt nos.* Meletus: *coarctamur in anguſtias quasdam: quidam primarios viros tanquam acus traiiciunt:* Hic vertit, quaſi legiſſet τινὲς τὰς πρώτους. WOLFIVS. πρωτὸν ὥσπερ ταῖς βελόναις. *Bern.* TAYLOR.

Locus ſane deploratiſſimus, cuius deprauatio latere videtur, iuxta mentem Cl. *Marklandi*, in vocibus, πρῶτον ὥσπερ τάς. Sed quoniam Interpretationibus res agitur, adiiciam porro et noſtras, id eſt, quas *Wolfius* non vidit. Lambinus: *ſarmenta ciuitatis certi homines amputant: quidam populi palmites exciderunt: rerum nervi ſucciſi ſunt: ſtorearum inſtar in anguſtum cogimur: qui-*

νὲς πρῶτον ὥσπερ ⌈ὰς βελόνας διείρεσι. ⌈αῦτα δὲ 47 τί-

νος

dam podicem [legebat enim πρωκτὸν] *quaſi acubus aut mugilibus transfodiunt.* Anonymus: *Vitiputant quidam ciuitatem: vitis populi quidam interciderunt: nerui rerum ſuccidiuntur: ſporta ferimur in anguſta: quidam primum velut acus traiiciunt.* Etruſcus demum: *Vindemmiano alcuni la città: hanno tagliati alcuni i tralci del popolo: ſono alla città ſtati tagliati ſotto i nerui delle amminiſtrationi. Come ſtuoie ſiamo cacciati per i luoghi ſtretti: alcuni principalmente come achi ci paſſano.* Haec non diſſimulauit *Plinius* in ea *Epiſtola*, in qua nonnulla, quae ſunt tumida aut elata nimis in hoc pari Oratorum, quae incuſtoditius aut audentius dicuntur, cohibet et comprimit. Et, vt mihi parcam, neque identidem lectorem meum ad *Plinium* amandem, id *ſemel* hic facere mihi fas eſto. *Epiſtola* eſt IX. 26. TAYLOR.

46. τινες πρῶτον] Forſ. τινὲς ἡμῖν τὸν πρῶκτον. *Sunt qui nobis podicem ita traiiciant, vt ſi qui filo acus.* Plebeio modo dicitur is alicui podicem traiicere, qui contemtim eum habet, ſubigit, opprimit, florem ei eripit, dedecore afficit, et dolorem creat. Vnde, quae loci ſit ſententia, facile apparet. Sunt, ait, qui rep. noſtra perinde abutantur, atque paedicones corporibus eorum, quos ſtuprant. Opprimunt nos, et invitos libidini ſuae ſeruire cogunt, violant, derident, infamant et cruciant. Accedit propemodum, quod noſtrates vſurpant. *Sie machen einem die Hoſen enge.* REISKE.

47. τίνος] Ταῦτα δὲ τί ἐστιν; Ita *H. Steph.* Forte, τίνα. Vtrum *haec verba ſint, an portenta?* Ita viſus eſt legiſſe, dum hunc locum tangit, *Cicero* in *Orat.* §. 8. *Attamen in hoc ipſo diligenter examinante verborum omnium pondera, reprehendit Aeſchines quaedam et exagitat, illudensque dura, odioſa, intolerabilia eſſe dicit. Quin*

νος ἐστὶν, ὦ [48] κίναδος, ῥήματα ἢ θαύματα; καὶ πάλιν, ὅτε κύκλῳ περιδινῶν σεαυτὸν ἐπὶ τῦ βήματος,

etiam quaerit ab ipso, cum quidem eum belluam appellet, utrum illa verba an portenta ſint: vt Aeſchini ne Demoſthenes quidem videatur Attice dicere. Adde *Brodaeum* IV. *Miſcell.* 26. TAYLOR.

48. κίναιδος] L. κίναδος. Demoſth. περὶ τῦ Στεφ. [pag. 562. l. 1.] Τῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος ἀνθρώπιόν ἐστι. Ariſtophanis σχσης. Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιῶσι καλεῖσθαι, ἰδίως δὲ, τὴν ἀλώπεπα. BRODAEVS.

Alibi etiam emendarat *Brodaeus*, ſcil. IV. *Miſcell.* 26. atque eo ritu typis ſuis deſcripſit *H. Stephanus. Demoſthenem eum non Cinaedum*, ſed *Hominem vafrum et aſtutum, vulpeculae ſimilem*, appellare voluit. Errat ergo *Magiſter*, id praenotante *Brodaeo;* En locum! κίναιδος ἀρσενικῶς, ὁ πόρνος — κίναδος δὲ ἐθετέρως ὁ ἀναιδὴς καὶ ἀναίσχυντος. (Potius *Vafer et aſtutus*) Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι,

Η τὲπίτριπτον κίναδος ἐξήρε μ᾽ ὅπε;

Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῦ Στεφάνε, Τῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. Scholiaſtes *Ariſtophanis*, quem *Brodaeus* laudauit, ita ſe habet, ad *Nub.* 447.

Κύρβις, Κρόταλον, Κίναδος, Τρύμη.

ſc. Κίναδος] εἶδός τι θηρίε. Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνε. Τῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. Οἱ δὲ πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιῶσι καλεῖσθαι· ἰδίως δὲ, τὴν ἀλώπεκα. καὶ Σοφοκλῆς,

Η τὲπίτριπτον κίναδος ἐξήρε μ᾽ ὅπε;

Κακῆργος ἔν φησιν, ὡς ἀλώπηξ.

Iterumque ad iſtud *Auium*, 429.

— Πυκνότατον Κίναδος

Σόφισμα, Κύρμα, Τρίμμα, Παιπάλημ᾽ ὅλον.

Κίναδος, ἀντὶ τῦ πάνυ φρόνιμος. Κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Vtitur etiam et alibi *Demoſthenes*, ſc. *de Cor.* p.

τατον, μηδεμίαν ἔχθραν· ἵνα μὴ βοηθῶν τοῖς τῶν 3.
προγόνων ἀτυχήμασι κακῶς ἐπιχειρῇ ποιεῖν τὴν
πόλιν. τρίτον, σώφρονα καὶ μέτριον χρὴ πεφυκέ-
ναι αὐτὸν πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν· ὅπως μὴ
διὰ τὴν ἀσέλγειαν τῆς δαπάνης δωροδοκῇ κατὰ τὸ
δήμου. τέταρτον, εὐγνώμονα καὶ δυνατὸν εἰπεῖν. κα- 6.
λὸν γὰρ τὴν μὲν διάνοιαν [55] προαιρεῖσθαι τὰ βέλ-
τιστα, τὴν δὲ παιδείαν τὴν τοῦ ῥήτορος, καὶ τὸν λό-
γον πείθειν τοὺς ἀκούοντας· εἰ δὲ μή, τήν γ' εὐγνωμο-
σύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου. πέμπτον, ἀνδρεῖον 9.
εἶναι τὴν ψυχήν· ἵνα μὴ παρὰ τὰ δεινὰ καὶ τοὺς
πολέμους ἐγκαταλίπῃ τὸν δῆμον. τὸν δ' ὁλιγαρχι-
κὸν, πάντα τἀναντία τούτων ἔχειν. τί γὰρ δεῖ πά-
λιν διεξιέναι; σκέψασθε δή, τί τούτων ὑπάρχει

Δημο-

55. προαιρεῖσθαι] Nimis audacter hic ſe exponit *Wolfius* Codd. fidei atque auctoritati, in quibus, credo, omnibus ſcribitur Προαιρεῖσθαι. Interea vertit contra ac emendauerit. Eleganter ſatis et fideliter Lambinus: *Deinde, vt integritatem ac probitatem habeat cum eloquentia coniunctam. Praeclarum eſt enim oratorem conſilio et ratione res optimas ſuſcipientem ac ſequentem easdem, doctrina politum, dicendique facultate inſtructum, auditoribus explicare ac probare poſſe: ſed ſi alterutro carendum ſit, bona mens anteponenda eloquentiae eſt.* In hoc loco τὴν διάνοιαν — παιδείαν — λόγον aliter ac *Wolfius*, accipio, et potius cum *Lambino* ſentio, ſc. ſubintelligens vocem κατὰ, vel vim vocis iſtius, et poſt λόγον igitur comma vel punctum leuiſſimum conſtituo. In Cod. *Mead.* deſunt haec verba, καὶ τὸν λόγον πείθειν. Non recte. TAYLOR.

12. Δημοσθένει· ὁ δὲ λογισμὸς ἔσω ἐπὶ πᾶσι[56] δικαίοις τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· ἐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι· τὰ δὲ ἀπὸ τῆ μητρὸς καὶ τῆ πάππε τῆ πρὸς μητρὸς, πῶς ἔχει αὐτῷ, ἐγὼ φράσω. Γύλων ἦν ἐκ Κεραμέων. ἔτος προδὸς
15. τοῖς πολεμίοις[57] Νύμφαιον τὸ ἐν τῷ Πόντῳ, τότε τῆς πόλεως ἐχούσης τὸ χωρίον τοῦτο,[58] φυγὰς ἐκ τῆς πόλεως

56. δικαίοις] Vir literis optimis optime excultus *I. Toup* legendum cenſet λογισμὸς ἔσω — δίκαιος. Quod verum arbitror. Tametſi commode vertant, Brodaeus, *omni cum aequitate*: Wolfius, *ratio ſubducatur aequiſſimis condicionibus.* TAYLOR.

57. Νύμφαιον] Citat h. locum *Harpocratio.* Vide in Νύμφαιον. Vide etiam *Valeſium.* Meminit *Strabo* lib. 7mo. non ſemel, et *Stephanus Byzant.* Vide notas ad *Dionem* XLI. 45. in poſtrema et nitidiſſima Editione. TAYLOR.

58. φυγὰς κ. τ. λ.] Aretinus: *ob hoc exſulauit, non exſpectata poena iudicii, quae contra eum parabatur.* Melanchtho: *capitali iudicio damnatus, non exſpectata poena iudicii, conceſſit in exſilium.* Perionius: *fuga ex urbe elapſus eſt, cum capitis damnatus, iudicium non exſpectaſſet.* Meletus: *Factus eſt exſul, non exſpectans iudicium, cum capitis damnatus eſſet.* Ego exiſtimo, eum abſentem capitis eſſe damnatum, quod ſe iudicio non ſtitiſſet; vt et Alcibiades. WOLFIVS.

Alii tamen aliter intelligunt et interpretantur, *non aſpectando* la pena, et, *non exſpectata* poena *iudicii.* Quaſi *in perpetuum exſilium abierit, quod cum capite erat damnatus, ſeſe in pedes coniecit, et fuga ſibi ſalutem conquiſiuit.* Cod. *Bern.* habet, θανάτῳ δὲ καταγνωσθέντος αὐτὸς ἀπ' εἰσαγγελίας κ. τ. λ. TAYLOR.

ως ἐγένετο, θανάτȣ καταγνωσθέντος αὐτοῦ,
κρίσιν ȣ̓χ ὑπομείνας, καὶ ἀφικνεῖται εἰς Βόσ-
ν, κἀκεῖ λαμβάνει δωρεὰν παρὰ τῶν τυράννων
ὠνομασμένȣς [59] Κήπȣς, καὶ γαμεῖ γυναῖκα πλȣ- 18.
μὲν, νὴ Δία, [60] καὶ χρυσίον ἐπιφερομένην πο-
Σκύθιν δὲ τὸ γένος. ἐξ ἧς γίνονται αὐτῷ θυγα-
ς δύο, ἃς ἐκεῖνος δεῦρο μετὰ πολλῶν χρημάτων
ςείλας, συνῴκισε τὴν μὲν ἑτέραν ὁτῳδήποτε, ἵνα
πολλοῖς ἀπεχθάνωμαι, τὴν δὲ ἑτέραν ἔγημε, 21.
παριδὼν τȣ̀ς τῆς πόλεως νόμȣς, Δημοσθένης ὁ
Παιανι-

φυγὰς — ἐγένετο, καὶ θανάτȣ καταγνωσθέντος αὐτȣ̃, τὴν κρίσιν ȣ̓χ ὑπομείνας, ἀφικνεῖται εἰς Βόσπορον. MARKLAND.

59. κήπȣς] Κῆπος. (κῆποι rescribit *Valesius*) Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. πόλις δέ ἐςι κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος (Κῆποι). Harpocrat. *Strabonis* MSS. pariter Κῆποι, in numero multitudinis. Memorant *Plinius* et *Mela*. *Diodorus* XX. 24. scribit, vt Noster, τȣ̀ς καλουμένους Κήπους. Vbi eruditissimum Linguae Graecae Statorem consules, *P. Wesselingium*. Vocabulum ergo videtur eorum esse ex numero, quae inter *Propria* et *Appellatiua* aequaliter librantur. TAYL.

60. καὶ χρυσίον ἐσφερομένην πολύ. Et [Ibid. et 14.] ἐξ ἧς [*Aldus* enim vtrobique ἐξῆς]. Et [p. 432. l. 4.] ἐπικέκλυκε ab ἐπικλύζω. WOLFIVS.

ἐπιφερομένην iniuria sollicitauit *Wolfius*. Vid. *Lysiam*, pag. 335. Εκεῖνος — παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην, τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν ȣ̓δὲν ἐπιφερομένην. TAYLOR.

61. παριδὼν τȣ̀ς τῆς πόλεως νόμους] Quibus cautum erat, ne quis peregrinam mulierem in vxorem duceret. BRODAEVS.

Παιανιεύς· ἐξ ἧς ἡμῖν ὁ [62] περίεργος καὶ συκοφάντης γεγένηται Δημοσθένης. ἐκᾶν ἀπὸ μὲν τᾶ πάππα τᾶ πρὸς μητρὸς, πολέμιος ἂν εἴη τῷ δήμῳ·
24. θάνατον γὰρ αὐτᾶ [63] τῶν προγόνων κατέγνωστε· τὰ δὲ ἀπὸ [64] τῆς μητρὸς, Σκύθης, βάρβαρος ἑλληνίζων τῇ φωνῇ. ὅθεν καὶ τὴν πονηρίαν ἐκ ἐπιχωρίος ἐσι. περὶ δὲ τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν, τίς ἐσιν; ἐκ τριηράρχα λογογράφος ἀνεφάνη, τὰ πατρῷα
27. καταγελάσως προέμενος. ἄπισος δὲ καὶ περὶ ταῦτα δόξας εἶναι, καὶ τὰς λόγας ἐκφέρων τοῖς ἀντιδίκοις, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸ βῆμα. πλεῖσον δ' ἐκ τῆς πόλεως εἰληφὼς ἀργύριον, ἐλάχισα περιεποιήσατο. νῦν μέντοι τὸ [65] βασιλικὸν χρυσίον [66] ἐπικέκλυ-

62. ὁ περίεργος] Videtur deesse ἕτος. Sc. ἐξ ἧς ὑμῖν οὗτος ὁ περίεργος — MARKLAND.

63. τῶν προγόνων] more oratorum, exaggerandae rei causa, pluralem vsurpauit, rei veritate singularem numerum poscente. Gylon enim solus designatur. REISKE.

64. Credibile est, matrem Demosthenis, vt patre natam Athenienſi, et matre Scythissa, cum graeco sermone, Scythicum quoque calluisse, habuisse certe sanguinem e graeco et scythico commixtum. Hactenus itaque bene habet vulgata. Verumtamen, praemissa aui materni mentione, consentaneum videtur fuisse, vt auiae quoque maternae mentio fieret. quid si ergo aiamus oratorem dedisse τὰ δὲ ἀπὸ τῆς τηθίδος τῆς πρὸς μητρός. Sed v. Supplem. annotatt. REISKE.

65. βασιλικὸν χρυσίον] *Ei a Rege Persarum datae pecuniae.* Diodor. XVII. Εἴτε βυλόμενος (Demosthenes) τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν ἄμεμπτον αὐτὸν διαφυλάττειν·

κε [67] τὴν δαπάνην αὐτῦ. [68] ἔσαι δ' ἐδὲ τῦθ' ἱκανόν· 30.
ἐδεὶς γὰρ πώποτε πλῆτος τρόπε πονηρῦ περιεγέ-
νετο. καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸν βίον ἐκ ἐκ τῶν ἰδίων
προσόδων ποριζεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ὑμετέρων κινδύνων.
περὶ δ' εὐγνωμοσύνην καὶ λόγυ δύναμιν, πῶς πέφυ- 33.
κε; δει-
πολλὰ γὰρ χρήματα Φασὶν αὐτὸν εἰληφέναι παρὰ Περ-
σῶν, ἵνα πολιτεύηται κατὰ Μακεδόνων. BRODAEVS.

66. ἐπικέκληκε] [vt operae *Aldinae* vicioſiſſime] L. ἐπικέκλυκε. *Euripid.* in *Troad.* [994.]

— τὴν Φρυγῶν πόλιν
Χρυσῷ ξέεσαν ἤλπισας κατακλύσειν
Δαπάναισιν. BRODAEVS.

Nondimeno hora i danari del Re hanno coperto la ſua ſpeſa, ne queſti baſtano. Etruſcus. *Nunc vero aurum regium ſumptus eius effuſos irrigauit, atque alluit: ſed ne hoc quidem ſatis eſt.* Lambinus. *Eius ſumptus nunc aurum regium ſuppleuit.* Anonymus. Metaphora tracta eſt ab Aeſtu reciprocante. Nos h. fere modo diceremus, *His Affairs were at a low Ebb, till the Tide of the Perſian Exchequer flow'd in.* Lambinus *irrigauit.* Quam impotenter! quam inſipienter? quam ridicule! TAYLOR.

67. ἐπικέκλυκε] rem eius familiarem; vnde ſumtus faciendi ſunt, tam largiter obundauit aurum a rege Perſarum ei miſſum, vt, quamuis intemperanter prodigat, opesque illas peregrinas omni luxuriae genere dilapidet, conſumere tamen et exhaurire poſſe haud videatur. REISKE.

68. ἔσι] Malim ἔσαι. Et [l. 5.] οὐδεὶς γὰρ πώποτε πλοῦτος. WOLFIVS.

Vtrumque MSti *Reg.* I. *Bern.* et *Steph.* Vox autem πώποτε abeſſe, ſed non recte, ſolebat. *Bern.* autem, ἔσαι δὲ αὐτῷ ἐδὲ τῦθ' ἱκανόν. TAYLOR.

κε; 69.70 δεινῶς λέγειν, κακῶς βιῶναι. ἔτω γὰρ κέχρηται καὶ τῷ ἑαυτοῦ σώματι καὶ παιδοποιίᾳ, ὥστε με μὴ βούλεσθαι λέγειν, ἃ τούτῳ πέπρακται. ἤδη γάρ ποτε εἶδον μισηθέντας τοὺς τὰ τῶν πλησίον
36. αἰσχρὰ λίαν σαφῶς λέγοντας. ἔπειτα, τί συμβαίνει τῇ πόλει; οἱ μὲν λόγοι καλοί, τὰ δ' ἔργα φαῦλα. πρὸς δ' 71 ἀνδρίαν βραχύς μοι λείπεται λόγος. εἰ μὲν γὰρ 72 ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι, ἢ ὑμεῖς μὴ συνήδειτε αὐτῷ, διατριβὴν ὁ λόγος ἂν μοι παρέ-
39. σχεν· 73 ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑμεῖς σύνισε, λοιπὸν ὑπομνῆσαι τοὺς 74 περὶ τούτων κειμένους νόμους. ὁ γὰρ Σόλων, ὁ παλαιὸς νομοθέτης, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ὥετο δεῖν

69. δεινῶς — κακῶς] F. δεινὸς — κακός. MARKLAND. Ita MSS. *Steph.* et *Bern.* Feliciter! Prius etiam reperitur in *Coisl.* et *Mead.* hoc tamen neutiquam. TAYLOR.

70. δεινῶς — κακῶς] Sunt vtique δεινὸς et κακὸς vſitatiora. verum haud bene reſpondebunt praemiſſo πῶς. quare ſeruanda videtur vulgata. amplecterer adiectiuum, ſi ποῖος vel ὁποῖος praeceſſiſſet. Vulgatam ſic accipio, ac ſi ſcriptum eſſet δεινῶς πέφυκε κατὰ (vel πρὸς) τὸ λέγειν, et κακῶς κατὰ τὸ βιῶναι. REISKE.

71. ἀνδρίαν] γρ. ἀνανδρίαν MS. *Steph.* TAYLOR.

72. ἠρνεῖτο μὴ δειλὸς εἶναι] Graeca negationis conduplicatio. WOLFIVS.

73. ἐπειδὴ δὲ] ἐπεὶ δὲ Cod. *Bern.* TAYLOR.

74. περὶ τούτων] τῶν δειλῶν ſc. *Andocid. de Myſter.* Τούτους ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀτίμους εἶναι, καὶ ὁπόσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀσρατείας, ἢ δειλίας ὄφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν. Hoc etiam indicat *Lyſias* c. Alcibiad. Λειποτάξιου. BRODAEVS.

ταπέπλυται [82] τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ σεφανεῖν ἐξ ἔθους, ἀλλ' ἐκ ἐκ προνοίας ποιεῖσθε. ἔπειν ἄτοπον ἐτωσὶ διαλογιζομένοις, τὰς μὲν δωρεὰς νῦν πλείους 21. εἶναι, τὰ δὲ πράγματα τῆς πόλεως τότε μᾶλλον ἢ νῦν ἰσχύειν, καὶ τοὺς ἄνδρας νῦν μὲν χείρους εἶναι, τότε δ' ἀμείνους; ἐγὼ δὲ τοῦθ' ὑμᾶς ἐπιχειρήσω διδάσκειν. [83] οἴεσθέ ποτε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἐθελῆσαί τινα ἐπασκεῖν

Qualis et quantus eſt *Wolfius ἐν τῇ μαντικῇ*, oſtendunt haec verba *Pollucis* deſumpta ex lib. VII. cap. vlt. quod titulum habet, Ὅσα ἀπὸ τοῦ πλύνειν τὰς ἐσθῆτας. ſcil. καὶ τὸ ἀδενὸς ἄξιόν τι ἀποπεφάνθαι, καταπεπλύσθαι ὁ ῥήτωρ ἔφη Αἰσχίνης. Nemo ex interpretibus metaphoram attigit: Non Lambinus, *nunc res ipſa ſordibus obſoleſcit, atque adeo ludibrio eſt.* Contrarium fere ſentio. Nihil hic de ſordibus: Verum vt Veſtis, quae acu et arte pingitur, nimia lotione nitorem ſuum amittit, et elegantiam, adeoque facta eſt obſoletior, ſimiliter de praemiis publicis ſtatuendum eſt. Attigit fere *Cornelius Nepos* in *Miltiade* verſus finem: *Vt populi noſtri honores quondam fuerunt rari et tenues, ob eamque cauſam glorioſi, nunc autem* effuſi atque obſoleti, *ſic olim apud Athenienſis* — TAYLOR.

82. τὸ πρᾶγμα καταπέπλυται] res, de qua nunc agitur, honorum puta et praemiorum collatio, ita profunditur, velut aqua e ſitula, qua aqua pauimentum conſpurcatum abluendum ſit. καταπλύνεται non ſolum res abluenda, ſed etiam id, quo ad abluendum vtimur. Eſt itaque καταπέπλυται *effunditur, prodigitur.* REISKE.

83. οἴεσθε] Reſtituit *Stephanus*, οἴεσθ' ἄν ποτε — *Marklandus* autem ἐθελῆσαι ἄν τινα. Alterutrum ſane neceſſarium. TAYLOR.

24. ἐπασκεῖν εἰς τὰ [84] Παναθήναια, ἢ εἰς ἄλλον τινὰ τῶν σεφανιτῶν ἀγώνων, παγκράτιον ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν βαρυτέρων ἄθλων, εἰ ὁ σέφανος ἐδίδοτο μὴ τῷ κρατίσῳ, ἀλλὰ τῷ διαπραξαμένῳ; [85. 86] ἠδεὶς ἂν ποτ'
27. ἠθέλησεν ἐπασκεῖν. νῦν δ', οἶμαι, διὰ τὸ σπάνιον, καὶ τὸ περιμάχητον, καὶ τὸ καλὸν, καὶ τὸ ἀείμνησον ἐκ τῆς νίκης, ἐθέλουσί τινες τὰ σώματα παρακαταθέμενοι, καὶ τὰς μεγίστας ταλαιπωρίας ὑπομείναντες διακινδυνεύειν. ὑπολάβετε τοίνυν ὑμᾶς
30. αὐτὰς εἶναι ἀγωνοθέτας τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς, καὶ κεῖνο ἐκλογίσασθε, ὅτι ἐὰν μὲν τὰς δωρεὰς ὀλίγους καὶ ἀξίους [87] καὶ κατὰ τοὺς νόμους διδῶτε, πολλοὺς ἀγωνιστὰς ἕξετε τῆς ἀρετῆς· ἐὰν δὲ τῷ βουλομένῳ καὶ τοῖς διαπραξαμένοις χαρίζησθε, καὶ τὰς ἐπιει-
33. κεῖς φύσεις [88] διαφθερεῖτε. ὅτι δὲ ὀρθῶς λέγω, ἔτι μικρῷ σαφέστερον ὑμᾶς βούλομαι διδάξαι. πότερον ὑμῖν ἀμείνων ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ Θεμιστοκλῆς ὁ στρατη-

84. Παναθήναια] γρ. Ολύμπια *Coisl. Reg.* 2. *Mead.* item vetuſtus Cod. *Fulu. Vrſini*, vt teſtatur *P. Faber. I. Agoniſt.* 30. TAYLOR.

85. ἠδέποτ'] ἠδεὶς ποτ'. MARKLAND. et Cod. *Vrſini* iuxta eundem *Fabrum*. TAYLOR.

86. Lectio vulgata defendi poſſit, a communi ſubaudiendo ὁ κράτιστος. praeferrem tamen vtique οὐδεὶς πώποτε ἠθέλησεν ἄν, ſi codices addicerent. REISKE.

87. καὶ κατὰ τ. ν.] Rectius hoc, quam legitur in *Stobaeo* Serm. XLI. fine iſta Coniunctione. TAYLOR.

88. διαφερεῖτε] [vt *Ald.*] Placet διαφθερεῖτε. BRODAEVS. Ita quoque excudi fecerunt *Stephanus*, aliique. TAYLOR.

γήσας, ὅτ' [89] ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τὸν Πέρσην ἐνικᾶτε, ἢ Δημοσθένης ὁ τὰς τάξεις λιπών; Μιλτιάδης δὲ ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τὸν Βαρ- 36. βάρους νικήσας, ἢ ἕτος; [90] ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες; Ἀριστείδης [91] δ' ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος, [92] ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Δημοσθένει; ἀλλ' ἔγωγε, μὰ τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους, οὐδ' [93] ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἄξιον ἡ- 39. γοῦμαι

89. τῇ — ναυμαχίᾳ] Lege τὴν — ναυμαχίαν. Ita pag. 450. l. 15. Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους ἐνίκησαν. MARKLAND. Iuxta etiam, eodem ritu, ſc. l. 5. Μιλτιάδης ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρβάρους νικήσας. Et pag. 398. l. 12. ὅθεν μὴ νικήσασι μάχην οὐκ ἦν ἀναχώρησις. Similiter, *Demoſthenes* 544. vlt. εἰ κρατῆσαι συνέβη Φιλίππῳ τὴν μάχην. Cod. autem *Bern.* hic ἐν τῇ — ναυμαχίᾳ. TAYL.

90. ἔτι — καταγαγόντες] Vide infra ad pag. 437. l. 15. TAYLOR.

91. δ'] Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος. WOLFIVS. Sed errat. Μιλτιάδης δὲ — l. 4. ἔτι δ' οἱ ἀπὸ Φυλῆς — l. 5. Ἀριστείδης δ' ὁ δίκαιος. Vnus eſt tenor Orationis, neque interpellari debuit: potius ab eo praemonſtrari ſingularis et rarior vſus iſtius particulae δέ. TAYLOR.

92. ὁ τὴν ἀνόμοιον] Sic ſupra, *c. Timarch.* pag. 20. l. 12. Ἀριστείδης, ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτῳί, ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος. MARKLAND.

93. ταῖς αὐταῖς ἡμέραις] Quibus ad Salaminem, quibus ad Marathonem ſuperati ſunt Perſae. His quippe diebus, tanquam ſacris, bona verba dicenda ſunt, non inauſpicata, nec exercenda, vti nec inter ſacrificandum. BRODAEVS. Infeliciter ſane. Recte verterunt *Wolfius* ceterique. Concordat apte Locutio a

γεμαι μεμνῆσθαι τε θηρίε τότε καὶ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν. ἐπιδειξάτω τοίνυν Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ, εἴ πε γέγραπται τινὰ τέτων τῶν ἀνδρῶν
42. στεφανῶσαι. ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; ἀκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων, καὶ κεῖνοί γε οἱ μὴ ὕτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως 94 ἄξιοι. ἐ γὰρ ᾤοντο δεῖν ἐν τοῖς γράμμασι

nostratibus visitata, quam adducere non est opus. TAYLOR.

94. ἄξιοι] ἀνάξιοι Cod. MS. *Mead.* Quam veram et sinceram lectionem esse arbitror. Quod cum incredibile dictu primum videri possit, ea res quo pacto se habeat, fac sis attentus. Cum Miltiades, Themistocles, Aristides, Thrasybulus etc. non coronarentur, reliquum est, vt *aut* Ciuitas immemor et ingrata, *aut* illi immerentes fuissent. Ἀχάριστος ἄρ' ἦν ὁ δῆμος; ἀκ, ἀλλὰ μεγαλόφρων. Id erat prius. Sequitur; καὶ κεῖνοι δὲ, οἱ μὴ ὕτω τετιμημένοι, τῆς πόλεως ἀνάξιοι; Similiter cum Interrogatione. Si quaeras Redditiuum, inuenies in nota viri praestantissimi ad *Demosth.* π. Παραπρεσβ. p. 210. l. 15. et in hac Orat. 373. 4. TAYLOR.

Causae nil video, cur a vulgata discedatur. *Et* ciuitatis erant animi excelsi, *et* hi certe, tametsi hoc solummodo genere honoris affecti, quod ad hodiernos mores nostros modicum et contemnendum adeo videatur, digni erant hac tam magnanima ciuitate, seu merita eorum de patria magnificentiam patriae magnitudine exaequabant. ἀνάξιοι si probes, aut erit ἀκ ἀνάξιοι leg. aut si cum Tayloro coactiorem sententiam e verbis inuitis extorquere, et inrerrogationem obtrudere velis simplici et directae orationi, tum ἐ erit interrogationi, veluti responsio quaedam, subiiciendum. ad hunc modum: τῆς πόλεως ἀνάξιοι; ἐ. ἐ γὰρ ᾤοντο. Verum interrogationi nullum hic esse locum vocabu-

μασι τιμᾶσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ μνήμῃ τῶν εὖ πεπονθότων, ἢ ἀπ' ἐκείνης τῆς χρόνου μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἀθάνατος ἅσα διαμένει. δωρεὰς δὲ τίνας ἐλάμ- 80. 1.
βανον, ἀξιόν ἐστι μνησθῆναι. ἦσαν τινὲς κατὰ τοὺς
Ἰότε καιρὲς, οἱ * πολλὰς πολὺν ὑπομείναντες [95.96] χρό-
νον καὶ μεγάλας κινδύνας, ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποτα- 3.
μῷ ἐνίκων μαχόμενοι Μήδας. ἔτοι δεῦρο ἀφικόμενοι,
τὸν δῆμον ἠτήσαν δωρεὰν, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ δῆ-
μος τιμὰς μεγάλας, ὡς τότ' ἐδόκει. τρεῖς λιθίνας
Ερμᾶς ϛῆσαι ἐν [97] τῇ ϛοᾷ τῇ τῶν Ερμῶν, [98] * ἐφ' ᾗ
τε μὴ

lum καὐκεῖνοί γε arguit. Interrogare enim ſi voluiſſet orator, non dicturus fuiſſet καὐκεῖνοί γε, ſed ἐκεῖνοι δὲ. REISKE.

95. χρόνον] An πόνον, vt pag. 434. l. 16. ταλαιπωρίας ὑπομείναντες? MARKLAND.

Ita reſtituit, dubium an reperrit, *Stephanus*. Atque ita etiam *Bern.* habet. Fortaſſe alia via aggrediendum eſt. Exaratur enim in vetuſtis exemplaribus pro πολὺν, πολλὰς. Hoc illud eſt. Nam, ſine importuno iſto vocabulo χρόνον, lege mecum, οἱ πολλὰς ὑπομείναντες καὶ μεγάλας κινδύνας. TAYLOR.

96. Pro πολὺν in Mead. eſt πολλὰς. quod arbitratu meo illi alteri adiunxi, vt haec exiret ſententia, *qui multa et magna cum diu toleraſſent diſcrimina*. REISKE.

97. τῇ ϛοᾷ τῇ τῶν Ερμῶν] Vid. *Meurs.* VI. *Attic. Lect.* 18. et 1. *Athen. Attic.* 3. *Vales.* ad *Harpocr.* pag. 78. TAYLOR.

98. ἔφη τὲ] [Nam *Ald.* ita] Forte ἔφη τε ſc. ὁ δῆμος. Παρὰ τὸ Εφίημι, τὸ Επιτρέπω, ἀορ. β. quia praecedit ἠτήσαν, ἔδωκεν. Aretinus: *cum hac exceptione*. Videtur legiſſe ἐφ' ὥτε. WOLFIVS.

Recte ſane *Aretinus*: Et ſimiliter *ea lege* Lambin. Et

6. τε μὴ ἐπιγράψειν τὰ ὀνόματα τὰ ἑαυτῶν, ἵνα μὴ τῶν στρατηγῶν, ἀλλὰ τῆ δήμῳ δοκῇ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἴσεσθε. ἐπιγέγραπται γὰρ ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ τῶν Ερμῶν·

9. 99 Ην ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ηϊόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοαῖς,
Λιμόν

Stephanus ſecurus ita dedit in ſua Editione Auctoris noſtri. Mendoſe *Mead.* ἔφησε. TAYLOR.

Lectio ſine dubio vitioſa, ἐφ' ᾧ τε, quae in edd. Wolfii, Stephani et Taylori regnat, a Wolfio profecta eſt, cui ego equidem illam lubens reliqui. E veſtigiis Aldinae, in qua eſt ἐφ' ἧτε et Meadiani ἔφησε, collegi Aeſchinem reliquiſſe ἐφῆκε. *permiſit.* Populus illis permiſit tres ſtatuas ſaxeas erigere, non quo ſua illis inſcriberent nomina. Sed vide ſupplementa noſtrarum annotationum. REISKE.

99. Ην, ἀντὶ τῆ ἦσαν. Et [l. II.] ἀντ' εὐεργεσίης. WOLFIVS. Quod corruptum eſt in *Aldinis.* TAYL.

Qui commentatus eſt ad *Lycophronis Alexand.* v. 417. haec habet: Περὶ δὲ τὴν Ηϊόνα ταύτην καὶ Αθηναῖοι τὲς Μήδες ἐνίκησαν, καὶ ἔσησαν τοῖς νικήσασιν οἱ λοιποὶ Αθηναῖοι Ερμᾶς τρεῖς λιθίνες, καὶ ἐπέγραψαν,

Ην ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι, οἵ ποτε Μήδων
Παισὶν ἐπ' Ηϊόνι Στρυμόνος ἀμφὶ ῥοαῖς,
Λιμόν τ' αἴθωνα, κρατερόν τ' ἐπάγοντες Αρηα
Πρῶτοι δυσμενέων εὗρον ἀμηχανίην.

τέτων δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ μέμνηται. Ita *Tzetzes.* In *Plutarchi Cimone* recenſentur tria haec Epigrammata, verbis fere iisdem, quibus ab *Aeſchine* recitantur. Paucas diſcrepantias notabo:

ἡγός; ἐτωσὶ μὲν ἐρωτηθέντες ἅπαντες ἀποκρίναισθε ἂν, ὅτι Μιλτιάδης. [10 a.] ἐκεῖ δὲ; ἐκ ἐπιγέγραπται. πῶς; ἐκ ἤτησε τὴν δωρεὰν ταύτην; ἤτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος ἐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρώτῳ γραφῆναι παρακαλοῦντι τοὺς στρατιώτας. ἐν τοίνυν τῷ Μητρῴῳ παρὰ τὸ βουλευτήριον ἦν ἔδοτε δωρεὰν τοῖς ἀπὸ Φυλῆς φεύγουσι τὸν δῆμον καταγαγοῦσιν, ἐστὶν ἰδεῖν. ἦν μὲν γὰρ ὁ τὸ ψήφισμα γράψας καὶ νικήσας Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης, εἷς τῶν καταγαγόντων τὸν δῆμον. ἔγραψε δὲ πρῶτον μὲν αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα δοῦναι χιλίας δραχμὰς, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἔλαττον ἢ δέκα δραχμαὶ κατ' ἄνδρα ἕκαστον. ἔπειτα [11] κελεύει στεφανοῦσθαι

datum est. Vtile erit conferre Nepotem. *Namque huic Miltiadi, qui Athenas, totamque Graeciam liberauit, talis honos tributus est, in porticu, quae Poecile vocatur, cum pugna depingeretur Marathonia, vt in decem Praetorum numero prima eius imago poneretur, isque hortaretur milites, proeliumque committeret.* TAYLOR.

10 a. ἐκεῖ δὲ ἐκ ἐπιγέγραπται.] Sic distinctum hunc locum exhibent vulgatae. Ego de meo pone δὲ signum interrogandi interposui, plura non ausus. Potest enim locus integer esse, tametsi facile deesse non nihil videri possit. Verum nihil deest. Est repraesentata verbis oratoris et nescio cuius alius sermocinatio. Orator interrogat. *Ibi autem* —. (scil. in Poecile quis est dux illius proelii?) Interpellat eloqui et defectum orationis explere volentem collocutor: *Nomen imperatoris ibi adscriptum non est.* Orator. *Quid ita*? vel *cur istud.* — REISKE.

11. κελεύει στεφανοῦσθαι — ἕκαστον] Atqui supra p.

φανῆσθαι θαλῆ στεφάνῳ αὐτῶν ἕκαστον, ἀλλ' οὐ χρυσῷ. τότε μὲν γὰρ ἦν ὁ τῆ θαλῆ στέφανος τιμιος· νυνὶ δὲ καὶ ὁ [12] χρυσῆς καταπεφρόνηται. καὶ
39. εἰδὲ τοῦτο μὴ πρᾶξαι κελεύει, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτε Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλὴν, οὐχ ὅσοι τὴν τά-
42. ξιν ἔλιπον ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν πολεμίων ἐπιόντων. ὅτι δ' ἀληθῆ λέγω, ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸ ψήφισμα. „Ψηφισμα περι δωρεας των απο Φυλης.„ [13,14] Παρανά-

435. l. 6. videtur dicere, *nullibi ſcriptum eſſe, horum virorum aliquem corona donandum eſſe.* Forte igitur voces χρυσῷ στεφάνῳ ibi deſunt, et legendum, τινὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν στεφανῶσαι [χρυσῷ στεφάνῳ]. Αχάρις, etc. Vide et Epigramma pag. 439. l. 1. et pag. 441. l. 2. Niſi verius ſit, totum iſtud κῶλον [ἔτι δ', οἱ ἀπὸ Φυλῆς φεύγοντα τὸν δῆμον καταγαγόντες] ſpurium et inſititium eſſe. MARKLAND.

12. χρυσὸς] [vt Editi] F. χρυσῆς. S. στέφανος. Praecedit enim ὁ θαλῆ στέφανος. Et [p. 438. l. 3.] παρανάγνωθι. WOLFIVS. Menda haec operarum *Aldi*, quam expunxit quoque *Ask.* χρυσοῦς autem in margine *Stephani*, et in Cod. *Bern.* TAYLOR.

13. παρανάγνωθι] Nimis tenuiter Wolfius, *recita.* Iſtud erat ἀνάγνωθι. Iubet Aeſchines *conferri, comparari, contra*, vel *iuxta*, *recitari* decretum Cteſiphontis, vt τῇ πρὸς ἄλληλα θέσει ſtatuerent iudices de praemiis τοῖς ἀπὸ Φυλῆς, et praemiis Demoſtheni, decretis. De hoc vſu vocis παρανάγνωθι aliquando vberius ſum dicturus. TAYLOR.

14. Poſt παρανάγνωθι deeſſe videtur δὲ aut δή. REIS.

ραναίγνωθι καὶ ὃ γέγραφε Κτησιφῶν. Δημοσθένει, τῷ τῶν μεγίστων κακῶν αἰτίῳ. „Ψηφισμα.„ Τούτῳ τῷ ψηφίσματι ἐξαλείφεται ἡ τῶν καταγωγόντων 81. τὸν δῆμον δωρεά. 15. 16 εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς, ἐκεῖνο αἰσχρῶς. 17 εἰ δ' ἐκεῖνοι κατὰ ἀξίαν ἐτιμήθησαν, οὗτος ἀνάξιος ὢν στεφανοῦται. καίτοι πυνθάνομαί γ' 3. αὐτὸν μέλλειν λέγειν, ὡς ἐ δίκαια ποιῶ, παραβάλλων αὐτῷ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. ἐδὲ γὰρ Φιλάμωνα 18 φήσει τὸν πύκτην Ολυμπιάσι στεφανωθῆναι, νικήσαντα Γλαῦκον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον πύκτην, ἀλλὰ τὰς καθ' ἑαυτὸν ἀγωνιστάς. ὥσπερ ὑ- 6. μᾶς ἀγνοοῦντας, ὅτι τοῖς μὲν πύκταις ἐξὶν ὁ ἀγὼν πρὸς ἀλλήλους, τοῖς δ' ἀξιοῦσι στεφανοῦσθαι, πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρετήν, ἧς καὶ ἕνεκα στεφανοῦνται. δεῖ γὰρ τὸν κήρυκα ἀψευδεῖν, ὅταν τὴν ἀνάῤῥησιν ἐν τῷ θεάτρῳ ποιῆται, πρὸς τὰς Ελληνας. μὴ οὖν ἡμῖν, ὡς 9.

Παται-

15. εἴτ' ἔχει] [*Aldus* ita] F. εἰ τοῦτ' ἔχει καλῶς. WOLFIVS. Vti et edi fecit *H. Stephanus.* TAYLOR.

16. εἰ τοῦτ'] interponi velim γάῤ. REISKE.

17. εἰ ἐκεῖνοι] item hic δὲ interponam. REISKE.

18. φήσει] Recte vaticinatur *Aeſchines.* Plenus eſt in hac argumentatione *Demoſthenes.* Vide *de Coron.* pag. 589. exeuntem. Sed ibi exaratur Φιλάμμων, vt debuit. Hunc Senarium produxit *Ariſtoteles* III. *Rhetor.* II.

Ωσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ

ex Poeta incerto. Iſte Philammo, teſte *Suida*, πύκτης erat Αθηναῖος, ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους. TAYLOR.

19.20 Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' ἐφικόμενος τῆς 21.22 ἀνδραγαθίας, ἕτω τὰς χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. ἵνα δὲ μὴ ἀποπλανῶ ὑμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀναγνώσεταί σοι ὁ 12. γραμματεὺς τὸ ἐπίγραμμα, ὃ ἐπιγέγραπται τοῖς

19. Παταικίωνος] Varinus: Παταικίων ὄνομα. κλέπτης καὶ τοιχωρύχος. BRODAEVS.

20. Ονομα κλέπτου καὶ τοιχωρύχου. Vide *Suidam*. Qui, cum mea opera etiam Latine (quamuis parum emendate impreſſus) exſtet, nolo chartas fruſtra implere illo tranſcribendo. Idem etiam intelligi volo de explicatione obſcuriorum verborum, et locorum inter ſeſe collatione. Petant illa, quibus opus eſt, a Lexico *Roberti Conſtantini*, aut ſi quid forte melius (vt ſpero) ab *Henrico Stephano* fuerit editum. Mihi ſatis eſt curare, vt, quantum licet, vera *Aeſchinis* et *Demoſthenis* ſententia intelligatur. WOLFIVS.

De hoc homine nonnulla congeſſit eruditiſſimus *Valeſius* ad *Harpocr.* Vid. Notarum pag. 153. Vide *Dion. Chryſoſtom.* ſupra a me adductum ad 417. II. TAYLOR.

21. ἀνδραγαθίας] Deeſſe credo poſt hanc vocem, fortaſſe nomen illuſtris cuiusdam Ciuis: μὴ ἔν ἡμῖν ὡς Παταικίωνος ἄμεινον πεπολίτευσαι, διέξιθι, ἀλλ' χάριτας τὸν δῆμον ἀπαίτει. Tale aliquid ſuadet loci et argumenti tenor. *Sed fortitudinem tuam recenſe*: Anonymus Venetus. Liberius aliquanto Lambinus: *Sed hoc oſtende, te ex adminiſtratione reip. probitatis atque integritatis laudem eſſe conſecutum: ita demum* etc. Etruſcus fere vt *Wolfius*. Sed qui conſulet σχ. ad h. locum, aliter atque Ego, ſentire poteſt. Nam iuxta eius interpretationem nihil in textu deſiderari videtur. TAYL.

22. τῆς ἀνδραγαθίας] rurſus hic interponam ἐκείνων. REISKE.

ἀπὸ Φυλῆς τὸν δῆμον καταγαγῶσι. „Επιγραμμα.„

Τόσσ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
Δῆμος Αθηναίων, οἵ ποτε τὸς ἀδίκοις
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
[23] Ηρξαν, κίνδυνον σώματων ἀραίμενοι.

Ὅτι τὸς παρὰ τὸς νόμους ἄρξαντας κατέλυσαν, διὰ τοῦτ' αὐτὸς φησιν ὁ ποιητὴς τιμηθῆναι. [24] ἔναυλον γὰρ ἦν ἔτι τότε πᾶσιν, ὅτι τηνικαῦτα ὁ δῆμος κατελύθη, ἐπειδή τινες τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων ἀνεῖλον. καὶ [25] γάρ τοι ὡς ἐγὼ τῷ πατρὸς τῷ ἐμαυτοῦ ἐπυνθανόμην, ὃς ἔτη βιὸς ἐνενήκοντα καὶ πέντε ἐτελεύτησεν, ἀπάντων μεταστὰς τῶν πόνων τῇ πόλει, [26] ὃς πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξῄει ἐπὶ σχολῆς. ἔφη γάρ, ὅτε ἀρτίως κατεληλύθει ὁ δῆμος, εἴ τις [27] εἰσήει γραφὴ παρανόμων εἰς δικαστήριον, εἶναι ὅμοι-

23. Ηρξαν] *αντὶ τοῦ*, Ηρξαντο. *καὶ γάρ τοι* lege [l. 8.] WOLFIVS. Atque ita MSti noſtri, et marg. *Steph.* TAYLOR.

24. *ἔναυλον*] Elegans locutio et ſatis rara. Eſt autem Metaphora ſumpta ab iis, quibus poſt tibiarum ſonum aures adhuc perſonant. Id eſt, *notum eſt et inculcatum auribus, vt tibiarum ſonus.* PALMER.

25. *γάρ τι*] dedi *γάρ τοι.* REISKE.

26. *ὃς*] F. *οὗς.* MARKLAND. Vel *ὡς* credo: quo modo legitur in *Bern.* TAYLOR.

27. *εἰσήει γραφήν*] [*Ald.*] *γραφὴ*. Poſſit et ſubiunctiue legi, *εἰσίῃ.* WOLFIVS.

εἰσίοι Cod. *Mead.* *γραφὴ* etiam *Bern.* Idem quoque adnotauit *H. Stephanus*, et confirmat ex 441. 14. TAYL.

28. 29 ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον. τί γὰρ ἀνοσιώ-
24. τερον ἀνδρὸς παρανόμου λέγοντος καὶ πράττοντος;

28. ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] Est aenigmatis instar, quo significat, vt opinor, statim fuisse condemnatos reos: quod aliquid dicere aut *scribere* contra leges, aeque vindicandum censerent ac *facere*. Melanchtho: *dictum factum: reus statim condemnatus est*. Perionius: *in eodem scelere et nomen ipsum fuisse et factum*. Meletus: *nomen fuisse simile ipsi criminis*. WOLFIVS.

Anonymus: *Si quis in forum aliquam illicitam rogationem attulisset, perinde reus habebatur, ac si eam tulisset*. Nae ille, cum in prima parte versionis offendisset, nihil mirum, si postea ceciderit. *Ferrus* ita porro: *Se alcuno veniua in giudicio ad accusare chi haueſſe ſcritto contro le leggi, parimente il nome e i fatti di tal querela erano in odio*. Sensus est manifestus: et explicari potuit ex linea sequente. *Perinde esse παρανόμα λέγειν et παρανόμα πράττειν. Legem legibus contrariam ferre, aeque inciuile est atque leges ipsas re violare*. Modo l. 13. Τί γὰρ ἂν ἐστιν ἀνοσιώτερον MS. *Mead*. TAYLOR.

29. ὅμοιον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον] videtur pone primum vocabulum deesse πρὸς μῖσος. *perinde ad odium fuisse et nomen et rem*. h. e. vtrumque aequaliter fuisse ignominiosum et inuisum, siue quis ὀνόματι tantum, siue etiam ἔργῳ legibus aduersa patrasset. Locus hic affectata breuitate et concinnitate obscuratus est, vt sententiam coniectando elicere sit arduum. videtur autem ὄνομα παρανόμων appellare suasionem legum vetustis legibus atque ritui patrio obrogantium. ἔργον παρανόμων autem patrationem scelerum statum reip. euertentium. Erit igitur sententia haec, isto admisso: perinde fuisse exosos, si qui iuri vetusto ciuili contraria rogarint, atque si qui facinora alia, reip. damnosa, commiserint. REISKE.

καὶ τὴν ἀκρόασιν, ὡς ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν, ὃ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐποιοῦντο, [30] ὥσπερ νῦν γίνεται, ἀλλ' ἦσαν πολὺ χαλεπώτεροι οἱ δικασταὶ τοῖς τὰ παράνομα γράφουσιν αὐτῷ τῷ κατηγόρῳ, καὶ πολλάκις [31] ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, καὶ ἐκέλευον πάλιν ἀνα- 27.
γινώσκειν τοὺς νόμους καὶ [32] τὸ ψήφισμα, καὶ ἠλίσκοντο οἱ παράνομα γράφοντες, ἐὰν εἷς πάντας [33] παραπηδήσαιεν τοὺς νόμους, ἀλλ' εἰ μίαν μόνον συλλαβὴν παραλλάξαιεν. τὸ δὲ νυνὶ γινόμενον πρᾶγμα 30.
ὑπερκαταγέλαστόν ἐστιν. ὁ μὲν γὰρ γραμματεὺς ἀναγινώσκει τὸ παράνομον, οἱ δὲ δικασταὶ ὥσπερ ἐπῳδὴν ἢ ἀλλότριόν τι πρᾶγμα ἀκροώμενοι, πρὸς ἑτέρῳ τινὶ τὴν γνώμην ἔχουσιν. [34] ἤδη δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τῶν Δημοσθένους, [35] αἰσχρὸν ἔθος ἐν τοῖς δικαστηρί-

οις

30. ὥσπερ] F. ὅπερ. Infra pag. 443. l. 11. ἀξιώσατε — τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, ὅπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. Et περὶ Παραπρεσβ. pag. 275. l. 2. et passim. MARKLAND.

31. ἀνεπόδιζον] ἀντὶ τοῦ, ἀνεπάλιν revocabant. WOLF. Ἀνεπόδιζον δὲ τὸν γραμματέα, Αἰσχίνης εἶπεν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ τοῦ πάλιν ἀναγινώσκειν ἐποίουν. καὶ ἀναποδιζόμενος δὲ Ἀντιφῶν τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Pollux II. 4. TAYL.

32. τὸ ψήφισμα] nouum puta, a reo τῶν παρανόμων latum. quod Noſter paulo poſt verſu 30. τὸ παράνομον appellat. REISKE.

33. παραπηδήσαιεν] ὑπερπηδήσαιεν Cod. *Bern.* TAYL.

34. ἤδη cum praeſenti παραδέχεσθε haud bene conſtat. malim παρεδέξασθε, aut παραδέδεχθε in praeterito perfecto. REISKE.

35. αἰσχρὸν] Iſta verba ita legit *Sext. Empiric.* in lib. *adu. Rhetor.* ſcil. Ὅθεν καὶ ὁ Αἰσχίνης, Κακὸν ἔθος,

33. οις παραδέχεσθε· μετενήνεκται γὰρ [36.37] ὑμῶν τὰ τῆς πόλεως δίκαια. ὁ μὲν γὰρ κατήγορος ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν κατηγορεῖ, οἱ δὲ δικασταὶ ἐνίοτε ὧν μέν εἰσι κριταὶ, ἐπιλανθάνονται, ὧν δὲ οὐκ εἰσὶ δικασταὶ, περὶ τούτων ἀναγκάζονται τὴν
36. ψῆφον φέρειν, λέγει δὲ ὁ φεύγων, ἂν ἄρα ποτὲ ἅψηται τῶν πραγμάτος, οὐχ ὡς ἔννομα γέγραφεν, ἀλλ' ὡς ἤδη ποτὲ καὶ πρότερον ἄλλος τοιαῦτα γράψας ἀπέφυγεν. ἐφ' ᾧ καὶ νυνὶ μέγα φρονεῖν αἰτῶ
39. Κτησιφῶντα. ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτε σεμνύνεσθαι Αρισοφῶν ἐκεῖνος ὁ [38] Αζηνιεὺς, λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε. ἀλλ' ἐχθὲς Κεφαλὸς, ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος, ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ ἕτως, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτι-
42. μεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφὼς ψηφίσματα, ἀδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων, καλῶς, οἶμαι, σεμνυνόμενος. ἐγράφοντο γὰρ ἀλλήλους παρανόμων οὐ μόνον οἱ [39] διαπολι-

τευόμεφησὶν, εἰς τὰ δικαστήρια παρῆλθεν· ὁ μὲν γὰρ κατήγορος, ἀπολογεῖται, ὁ δὲ φεύγων τὴν γραφὴν, κατηγορεῖ. TAYLOR.

36. ὑμῶν] ὑμῖν opinor. MARKLAND. ἡμῖν MS. *Steph.* TAYLOR.

37. ὑμῶν] malim ὑφ' ὑμῶν, a vobis. REISKE.

38. Αζηνιεὺς] *Harpocratio*, vbi h. locum Auctoris noſtri citat, eſt a me emaculandus. Αζηνία. Δῆμος Φυλῆς τῆς Ιπποθοωντίδος. καὶ ὁ Φυλέτης Αζηνιεύς. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Annon δημότης po-us? TAYLOR.

39. διαπολιτευόμενοι] [vti ſemper edi ſolebat] F. οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. WOLFIVS.

τευόμενοι[40], ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι τὰς φίλας, εἴ τι ἐξαμαρτάνοιεν εἰς τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν δὲ τοῦτο γνώσε- 82. 1.
σθε. Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβυλον τὸν Στειριέα, γράψαντά[41].[42] *τινα παρὰ

40. διαπολιτευόμενοι] Wolf de ſuo dederat ἀντιπολιτευόμενοι. ego vero vetuſtam probam lectionem Aldinae et Stephaninae διαπολ. reuocaui. Verbo hoc item vſus eſt, neſcio an Aeſchinem imitatus, Polyaenus p. 45. id quod diſco e literata Kronbiegelii A. M. noſtratis diſſertatione, nuper publicata, de dictionis Polyaeneae virtutibus et vitiis, vnde locum hunc (p. 16.) exſcribere iuuat. [διαπολιτεύεσθαι egregie a Caſaubono ad h. l. enucleatum, inde ſignificatum habere videtur, quod διὰ in compoſitione ſignificet, *certo cum aliquo in aliqua re.* v. Aelian. V. H. 7. 2. διαφιλοτιμεῖσθαι Caſaubon. ad Athen. XI. 11. Portus Diction. Doric. v. διαείδομαι. Kuſter ad Ariſtoph. Equit. verſu 1400.] Haec ille. διὰ in eiusmodi compoſitis niſum vel propenſionem *in diuerſa* videtur ſignificare. quaſi idem ſit atque δίχα *ſeorſim*, vel *hac, illac.* REISKE.

41. τι] F. delendum. Sic pag. 443. l. 17. γράψαντα Δημοσθένην στεφανοῦν. Vide tamen pag. 370. l. 1. M. Certe minus neceſſarium eſt iſtud τι, γράψαντά τι, cum ſequitur *iſtud ipſum*, quod ſcripſit, ſc. στεφανοῦν. Interea tamen Vox illa στεφανῶν deeſt in MSto *Mead.* Quod licet non valde probem, tollit tamen eam aſperitatem, in qua iam laboramus, atque ita locum conſtituit. Ἀρχῖνος ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον, γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους, [Θρασύβυλον inquam] ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς. Verum hoc de loco et meritis Thraſybuli nimium detraheret, qui primas in hac re partis egit, non ſecundas. T.

42. τι] τινα dedi de meo. REISKE.

παρὰ τὸς νόμες ϛεφανῆν, ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς, καὶ εἶλε, νεωϛὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς ἐχ[43] ὑπελογίζοντο οἱ δικαϛαί· ἠγοῦντο γὰρ, ὥσπερ τότε αὐτὸς φεύγοντας ἀπὸ Φυλῆς Θρασύβυλος κατήγαγεν, ἕτω νῦν μένοντας ἐξελαύνειν, παρὰ τὸς νόμες γράφοντά τι. ἀλλ' οὐ νῦν, ἀλλ' ἅπαν τἐναντίον γίνεται. οἱ γὰρ ἀγαθοὶ ϛρατηγοὶ ὑμῶν, καὶ τῶν τὰς αἰτήσεις τινὲς εὑρημένων ἐν τῷ πρυτανείῳ, ἐξαιτῆνται τὰς γραφὰς τῶν παρανόμων, οὓς ὑμεῖς ἀχαρίϛες εἶναι δικαίως ἂν ὑπολαμβάνοιτε. εἰ γάρ τις ἐν δημοκρατίᾳ[44] τετιμημένος, ἐν τοιαύτῃ πόλει, ἣν οἱ θεοὶ, καὶ οἱ νόμοι σώζουϛι, τολμᾷ βοηθεῖν τοῖς παράνομα γράφουϛι, καταλύει τὴν πολιτείαν, ὑφ' ἧς τετίμηται. Τίς ἔν[45.46] ἀποδέδεικται λόγος ἀνδρὶ

43. ὑπελογίζοντο] Potius cum Cod. *Mead.* ἃς οὐκ ἐλογίζοντο οἱ δικασαί. TAYLOR.

44. τετιμημένος — πόλει] Desunt hae quatuor voces in eodem exemplari. Non rectè tamen absunt, licet bene procederet Sententia, si adiuti MSto deleremus. Pro τοιαύτῃ MS. *Steph.* τῇ αὐτῇ. Quod multo acceptius. Et Tu proinde ita leges. TAYLOR.

45. ἀποδέδεικται] Non valde cendemno eam lectionem, licet insinceram, et ab *Aeschinis* manu minime profectam. Scripsit tamen ille ἀπολέλειπται, vt locus et ratio postulat. Confer has voces literis maiusculis exaratas,

ΑΠΟΔΕΔΕΙΚΤΑΙ
ΑΠΟΛΕΛΕΙΠΤΑΙ,

et condonabis librario, qui vel somno vel festinatione inter se permiscuit. Simile fere occurrit mendum a-

47 δικαίῳ συνηγόρῳ καὶ σώφρονι; ἐγὼ λέξω. εἰς τρίαι 12. μέρη

pud *Demoſthenem* de *Cor.* §18. 2. εὐσεβὴς καὶ δικαίας ψήφος ἅπασι δέδεικται. Quod eſt improbandum; vt ibi admoniturus ero. TAYLOR.

46. ἀποδέδεικται bene habet. *aſſignatus, attributus, permiſſus, praeſcriptus eſt.* REISKE.

47. δικαίῳ] Anne ἀνδρὶ δικαίῳ, an δικαίῳ συνηγόρῳ? Tanta Αμφιβολογία a tanto et tam accurato Auctore excidere non potuit. Sed teneo: Illud ἀνδρὶ inſinuatum eſt a ſciolo, qui non intellexit, quid Graeci voluerunt per δίκαιον συνήγορον. Nimirum δίκαιος ille eſt, qui eam rem rite exſequitur, in qua occupatur. Ita *Lucianus de Hiſtor. conſcribenda*, Xenophontem vocat δίκαιον συγγραφέα, id eſt, *idoneum et hiſtoriae conſcribendae parem Auctorem.* §. 39. Ad eam normam ſcriptum reperimus apud *Longin.* Cap. extrem. παιδομαθεῖς δουλείας δικαίας. i. e. *perfectae*, et *abſolutae.* Latini multa cum liberalitate voce *Iuſtus* ad eam rem vtuntur, vt *Volumen*, *Proelium*, *Exercitus* dicuntur IVSTI. Quicquid ſcil. functionem ſuam recipit; quicquid ſuo muneri reſpondet, et omnibus numeris eſt abſolutum, id apud eos ſcriptores *Iuſtum* dicitur. Ecce enim auctoritatem, vt hac ipſa phraſeologia vtar, *iuſtam.* Priſcianus ſcribit, Σοφοκλῆς Αἴαντι. Δίκαιος γένος, pro *Vero.* *Noſtri quoque* Verum *pro* Iuſto, *et* Iuſtum *pro* Vero *frequenter ponunt.* *Virgilius* in XII.

Quaecunque eſt fortuna, mea eſt, me verius unum
Pro vobis foedus luere, et decernere ferro.

Verius dixit pro Iuſtius. Haec ille, l. 11. col. 1180. Videtur *Priſcianus* reſpexiſſe ad illud *Sophocleum* in *Aiace* verſ. 547.

Εἴπερ δικαίως ἔς' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.

Sed pergo in Graecis: Ην μὲν τοίνυν τῆ δικαίου πολίτου. Demoſth. *de Cor.* 543. 11. *boni ciuis, et patriae amans-*

μέρη διαιρεῖται ἡ [48] ἡμέρα, ὅταν εἰσὶν γραφὴ παρανόμων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐγχεῖται γὰρ τὸ μὲν πρῶτον ὕδωρ τῷ κατηγόρῳ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ τῇ δημοκρατίᾳ, τὸ δὲ δεύτερον ὕδωρ, τῷ τὴν γραφὴν φεύγοντι, καὶ τοῖς εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγουσιν· [49] ἐπειδὰν δὲ τῇ πρώτῃ ψήφῳ μὴ [50.51] λυθῇ τὸ παράνομον, ἤδη τὸ τρίτον ὕδωρ ἐγχεῖται τῇ τιμήσει καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῆς ὑμετέρας. ὅσις μὲν ἂν ἐν τῇ τιμήσει τὴν ψῆφον αἰτεῖ, τὴν ὀργὴν τὴν ὑμετέραν παραιτεῖται· [52] ὅσις δὲ ἐν τῷ πρώτῳ λό-

tissimi. Non agitur de *Iustitia morali*. Et rursus, σύνεσις καὶ δίκαιος πολίτης. Idem ibid. 580. 2. Vt iam me fere poeniteret eorum, quae adnotaui ad Tom. III. pag. 258. l. 5. TAYLOR.

48. ἡμέρα] Qui commentantur ad N. F. scil. 1 *Cor.* III. 13. et ἡμέραν per *iudicium* exponunt, ex hoc loco proficere possunt, et ex iis, quae meditor dicere, vbi Tempus et Ocium ad eam rem tulerint. TAYLOR.

49. ἐπειδὰν δὲ κ. τ. λ.] F. ἐπειδὰν δ' ἐν τῇ πρώτῃ ψήφῳ. MARKLAND.

50. λυθῇ] μὴ δυνηθεὶς ψευδὴς ὢν ἀποδεῖξαι τὸ ἔγκλημα. ἐὰν μὴ ἀποψηφισθῇ ὁ φεύγων. Aretinus: *Si primis sententiis non absoluitur reus.* Sic et *Melanchtho*, et *Perionius*. Meletus: *Postquam prima iudicum sententia reus condemnatus fuerit, nec crimen obiectum solui potuerit a reo.* WOLFIVS. Recte. Ita infra scribit Noster 444. 14. ἐπὶ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας λύσει τὸ παράνομον. TAYLOR.

51. μὴ λυθῇ] *nisi purgetur*, h. e. si minus euincatur, illud decretum, quod discrepantiae cum legibus arguatur, cum legibus optime consentire. REISKE.

52. Sententia est: quisquis autem in prima sui de-

τῳ λόγῳ τὴν ψῆφον αἰτεῖ; ὅρκον αἰτεῖ, νόμον αἰτεῖ, δημοκρατίαν αἰτεῖ, ὧν ἔστε αἰτῆσαι ἐδὲν ὅσιον ἐδενὶ, ἔτ' αἰτηθέντα ἑτέρῳ δῶναι. κελεύσατε ἓν αὐτοὺς, ἐάσαντας ὑμᾶς τὴν πρώτην ψῆφον κατὰ τὸς νόμους 53. 54 διενεγκεῖν, ἔπειτα ἁπάντων εἰς τὴν τί- 21.
μησιν. ὅλως δ' ἔγωγε, ὦ Αθηναῖοι, ὀλίγου δέω εἰπεῖν, ὡς καὶ νόμον δεῖ τεθῆναι ἐπὶ ταῖς γραφαῖς μόνον τῶν παρανόμων, μὴ ἐξεῖναι μήτε τῷ κατηγόρῳ συνηγόρους παρέχεσθαι, μήτε τῷ τὴν γραφὴν τῶν παρανόμων φεύγοντι· οὐ γὰρ ἀόριστόν ἐστι τὸ δίκαιον, 24.
ἀλλ' ὡρισμένον τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις. ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ τεκτονικῇ, ὅταν εἰδέναι βελώμεθα τὸ ὀρθὸν

fenſione vos rogat veſtrum ſuffragium, is vos haec rogat, vt vos ſibi velitis religionem veſtri iurisiurandi condonare et prodere, et legum veniam facere, ſuamque in gratiam ritus patrios libertatemque ciuilem tollere. ὅρκον, et reliqua, αἰτεῖν, eſt rogare iudicem, vt ſibi καταχαρίζηται τὸν ὅρκον, iusiurandum a ſe dictum de ſeruando iure aequo tuendisque legibus, violet in gratiam rogantis. ἡ πρώτη ψῆφος eſt ſuffragium illud quod decernit, ſitne reus ſons, an inſons, abſoluendus an condemnandus. Quo ſi condemnaretur, tum iterum ibatur in ſuffragia. quae erat ἡ δευτέρα ψῆφος, ἡ τίμησις, qua ſeu mulcta pecuniaria, ſeu poena corporis ſit afficiendus. REISKE.

53. διενεγκεῖν] Si rite olim diſtinxi ad *Lyſiam* inter ψῆφον διδόναι, et διαδιδόναι, crediderim idem obtinere poſſe inter ψῆφον ἐνεγκεῖν, et διενεγκεῖν. Nam *illud*, non *hoc*, dici ab Auctore noſtro arbitror. TAYLOR.

54. διενεγκεῖν bene habet. διὰ in hac compoſitione ſignificat τὸ *viritim*, vt vnusquisque ſigillatim ſuum ſuffragium in ciſtulam iniiceret. REISKE.

42. τὰς νόμος καλεῖς, ἐπὶ τὴν δημοκρατίαν καλεῖς. ἂν δ' ἄρα ὑμῖν δόξῃ ἀκοῦσαι, ἀξιώσατε τὸν Δημοσθένην τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι, [65] ὅπερ [66] κἀγὼ ὧδε

65. ὅπερ κ. τ. λ.] Antiquiora Exemplaria habent, ὅπερ κἀγὼ ὧδε πῶς κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς. Ita *Ald.* cum MS. *Mead.* Vnde nobis procudit optimus *Stephanus* belliſſimam ſane lectionem, quam eius auctoritate repraeſentaui, τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπολογεῖσθαι ὅπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα; Excidit enim incuria librarii Vox illa tam cito recurrens κατηγόρηκα. Solet hoc fieri. Quod cum mihi conceſſeris, cetera prono alueo fluunt. Interea Cl. *Marklandus*, puncto tantum Interrogationis translato, ſcitam iſtam lectionem ſcitiorem etiamnum facit: ἐγὼ δὲ πῶς κατηγόρηκα (ἵνα καὶ ὑπομνήσω ὑμᾶς); Verte igitur; *poſtulate*, *vt Demoſthenes eodem modo ſe defendat*, *quo ego accuſaui. Ego autem* (*vt id vobis in memoriam reuocem*) *quo pacto aut modo accuſaui?* Poſtremo, Cod. *Bern.* ita: ὅπερ κἀγὼ κατηγόρηκα. καὶ πῶς κατηγόρηκα; ὧδε. TAYLOR.

66. Tutiſſimum mihi viſum fuit in ancipiti loco, cuius emendandi plures paterent viae, omnes perinde et commodae et controuerſiae obnoxiae, lectionem et Meadiani codicis et Aldinorum auctoritate munitam revocare, cui aliud nihil deeſt, quam Φυλάττων aut ſimile quoddam participium, poſt κἀγὼ inſerendum. *ad rationem illam*, *quam egomet ipſe quoque ſeruauis*, *ſic ferme accuſatoris partes egi.* Specioſam haud infitiabor eſſe coniecturam ſeu Stephani, ſeu Scaligeri, ſeu amborum, de quo non conſtat. Miror tamen hoc Taylorum, qui praeter morem ſuum intemperantia quadam laudum et inſolita aſſenſus feſtinatione Stephanum proſequitur, quod fugere profecto non debebat, fugiſſe,

ὧδέ πως κατηγόρηκα, ἵνα καὶ ὑπομνήτω ὑμᾶς. ἔστε τὸν ἴδιον βίον τὸν Δημοσθένους πρότερον διεξῆλθον, 83.1.
ἔστε τῶν δημοσίων ἀδικημάτων ἑδενὸς πρότερον ἐμνήσθην, ἄφθονα δήπου καὶ πολλὰ ἔχων λέγειν· ἢ πάντων γ' ἂν εἶην ἀπορώτατος· ἀλλὰ πρῶτον μὲν 3.
τοὺς νόμους ἐπέδειξα ἀπαγορεύοντας μὴ στεφανοῦν τοὺς ὑπευθύνους, ἔπειτα τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα, γράψαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν, ἑδὲν προβαλόμενον, ἑδὲ προσεγγράψαντα, ἐπειδὰν δῷ τοὺς εὐθύνας, ἀλλὰ [67] παντελῶς καὶ ὑμῶν καὶ τῶν 6.
νόμων

tametsi coniecturam hanc vel maxime probes, adhuc tamen ei aliquid ad complementum deesse, quod bene sensit Scaliger in Bernardino exemplo addens ὧδε. vel quod ego quidem malim ὧδέ πως. Audi modo, et expende. *quemadmodum ego quoque accusaui. Ego vero quomodo accusaui?* Iam deest, quod nemo negabit esse necessario addendum, quicunque cum Stephano faciat. *Sic ferme.* Tam multa autem mutare et assuere atque oggerere auctoribus, auctoritate nostra, sine suffragio codicum, vereor ne audax et criminosum sit. REISKE.

67. παντελῶς] Iuxta monitum Cl. *Marklandi*, distinguendum est post istud vocabulum, nempe οὐδὲν προβαλόμενον (*Stephanus* dedit προβαλόμενον,) οὐδὲ προσεγγράψαντα verba ista ἐπειδὰν δῷ τοὺς εὐθύνας, ἀλλὰ παντελῶς, καὶ ὑμῶν καὶ τῶν νόμων καταπεφρονηκότα. Et verte, *verum absolute, sine clausula, aut exceptione, ideoque vos et leges despexerit.* Porro: MS. *Mead.* προγράψαντα, quod cum ferri potest, scil. *nulla* praemissa *clausula*, tamen aliter nostri Auctores scribere malunt. N. προσεγγράφουσι πρὸς τὰ ψηφίσματα, στεφανοῦν τὸν ὑπεύθυνον, ἐπειδὰν λόγον καὶ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς δῷ. Aesch. 370. 1. Τὸ δὲ μὴ προσ-

νόμων καταπεφρονηκότα. καὶ τὰς ἐσομένας πρὸς ταῦτα προφάσεις εἶπον, ἃς ἀξιῶ καὶ ὑμᾶς διαμνημονεύειν. δεύτερον δ' ὑμῖν διεξῆλθον τὰς περὶ τῶν κη-
9. ρυγμάτων νόμους· ἐν οἷς διαῤῥήδην ἀπείρηται τὸν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανούμενον μὴ κηρύττεσθαι ἔξω τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ῥήτωρ ὁ φεύγων τὴν γραφὴν, οὐ τοὺς νόμους μόνον παραβέβηκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀναῤῥήσεως, καὶ τὸν τόπον, κελεύων ἐκ ἐν
12. τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ θεάτρῳ τὴν ἀνάῤῥησιν γίνεσθαι, ἐδὲ ἐκκλησιαζόντων Ἀθηναίων, ἀλλὰ μελλόντων τραγῳδῶν εἰσιέναι. ταῦτα δ' εἰπὼν μικρὰ μὲν περὶ τῶν ἰδίων εἶπον, τὰ δὲ πλεῖστα περὶ τῶν δημοσίων, ἀδικημάτων [68. 69] λέγω. ἔτω δὴ καὶ τὸν
15. Δημοσθένην ἀξιώσατε ἀπολογεῖσθαι, πρὸς τὸν τῶν ὑπευ-

γραψάντα, ἐπειδὰν τὰς εὐθύνας δῷ. De Cor. 490. 3. Rurſus Noſter, pag. 377. l. 12. γέγραφε τὸν ὑπεύθυνον στεφανῶν, μὴ προσθεὶς, ἐπειδὰν δῷ λόγον καὶ εὐθύνας. TAYLOR.

68. λέγω] F. delendum. MARKLAND. Abeſt a noſtris quidem, *Mead.* et *Coisl.* TAYLOR.

69. περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων λέγω] quicquid hic fuerit olim dubii, id interponendo commate ſuſtuli, tanquam duo poſtrema vocabula in parentheſi poſita ſint *de publicis* (*iniuriis inquam*) Nam cum δημοσίων dixiſſet, poterat alicui πραγμάτων vel πολιτευμάτων ſuccurrere. Orator autem hoc defugiens, cauensque, ne quis in ſupplenda ſententia erret, addit, ἀδικημάτων λέγω. veluti diligenter declarans mentem ſuam, certisque finibus ambitum eius circumſcribens, de ſignificatione, qua vocabulum δημοσίων h. l. acceptum velit. REISKE.

ὑπευθύνων νόμον πρῶτον, καὶ τὸν περὶ τῶν κηρυγμάτων δεύτερον, [70] τρίτον δὲ τὸ [71] μέγιστον λέγω, ὡς ἀδὲ ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς· ἐὰν δ' ὑμῶν δέηται συγχωρῆσαι αὐτῷ περὶ τῆς τάξεως τοῦ λόγου, κατεπαγγελλόμενος ὡς ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆς ἀπολογίας 18. λύσει τὸ παράνομον, μὴ συγχωρεῖτε, μηδ' ἀγνοεῖθ', ὅτι [72] πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου. ὁ γὰρ εἰσαῦθίς ποτε [73.74] βούλεται πρὸς τὸ παράνομον ἀπολογεῖ-

70. τρίτον] Scribendum τρίτον δὲ (τὸ μέγιστον λέγω) ὡς ἄξιός ἐστι τῆς δωρεᾶς sine negatiua. MARKLAND.

MSti noſtri habent, ὡς οὐδὲν ἀνάξιός ἐστι. Quod perinde eſt. TAYLOR.

71. μέγιστον λέγω] interponi velim ὧν. *grauiſſimum eorum, quae arguo.* ſcil. τὸ, ὡς ἀδὲ ἄξιος — *quod ne dignus quidem ſit munere.* ἀπολογεῖσθαί τι poteſt non ſolum hoc ſignificare, *oratione purgare et vindicare*, ſed etiam *a ſe amoliri*. vt latinum *defendere*, non ſolummodo tueri atque conſeruare, ſed etiam arcere et profligare ſignificat, *defendere hoſtes, tela*, etc. REISKE.

72. πάλαισμα] Aretinus: *Hanc eſſe artem quandam ad iudicium euertendum.* Melanchtho: *Nec ignoretis, eum inſidias ſtruere iudicio.* Perionius: *Hoc ad tollendum ſupplantandumque iudicium pertinere.* Meletus: *Hoc eſſe ſtrategema quoddam et fraudem iudicii.* WOLF.

Fori artificium: Luctam ad eludendum iudicium. Interpretes noſtri. Verbum hoc erudite explicat, atque hunc textum egregie illuſtrat, *P. Victorius* II. *Var. Lect.* 10. πάλαισμα τοῦτ' ἔστι τοῦ δικαστηρίου legit *Marklandus*. TAYLOR.

73. βούλεται] βουλεύσεται *Mead.* Id erat βουλεύσεται, quod reperitur in *Bern.* TAYLOR.

74. βούλεται bene habere, et ſententia teſtatur, et verſus 21. vbi recurrit. REISKE.

λογεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων δίκαιον εἰπεῖν, ἑτέρων
21. παρεμβολῇ πραγμάτων εἰς λήθην ὑμᾶς βέλεται
τῆς κατηγορίας ἐμβαλεῖν. ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γυμνι-
κοῖς ἀγῶσιν ὁρᾶτε τὰς πύκτας περὶ τῆς [75] ϛάσεως
πρὸς ἀλλήλας διαγωνιζομένας, ἕτω καὶ ὑμεῖς ὅλην
24. τὴν ἡμέραν [76] ὑπὲρ τῆς πόλεως, καὶ περὶ τῆς [77] τά-
ξεως αὐτῷ τοῦ λόγου μάχεσθε; [78] καὶ μὴ ἐᾶτε

 αὐτὸν,

75. ϛάσεως] *de loco*, maxime ne ſoli oppoſitus ſit. BRODAEVS.

76. poſt ὑπὲρ τῆς πόλεως videtur διαμαχόμενοι vel ſimile quid deeſſe. *vos, qui pro rep. pugnatis, etiam de ordine rerum dicendarum pugnate.* REISKE.

77. τάξεως] Nonnulli putant *Aeſchinem* et hic quoque vſurpaſſe vocem iſtam ϛάσεως, ſed incuria deſcribentium hodie male repraeſentari. Moti autem ſunt auctoritate *Quintiliani* III. 6. init. cuius verba refero: *Statum Graeci* ϛάσιν *vocant: quod nomen non primum ab Hermagora traditum putant, ſed alii ab Naucrate Iſocratis diſcipulo, alii a Zopyro Clazomenio: quanquam videtur Aeſchines quoque in Oratione contra Cteſiphontem vti hoc verbo, cum a iudicibus petit, ne Demoſtheni permittant euagari, ſed eum dicere de ipſo cauſae* ſtatu *cogant.* Inter eos, quos duxit auctoritas *Quintiliani*, eſt *Petrus* ille ex numeroſa et Critica Gente *Fabrorum* ad *Cic. pro A. Caecin.* TAYLOR.

78. καὶ μὴ ἐᾶτε κ.τ.λ.] *Plinius* IX. *Epiſt.* 26. legit cum quodam diſcrimine, Καὶ μὴ ἐᾶτε αὐτὸν εἰς τὰς τῦ παρανόμυ λόγυς περιῦσασθαι, ἀλλὰ ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τοὺς τῦ παρανόμυ λόγυς, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτῦ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. TAYLOR.

79 αὐτὸν ἔξω τῶ παρανόμω λόγω περιίσασθαι, ἀλλ' 80 ἐγκαθήμενοι καὶ ἐνεδρεύοντες ἐν τῇ ἀκροάσει, εἰσελαύνετε αὐτὸν εἰς τὸν τῶ πράγματος 81. 82 λόγον, καὶ

79. αὐτὸν ἔξω] interponendum puto εἰς τὸν. quod dat Plinius. cui deeſt ἔξω. Sed vtrumque copulatum plenam dat ſententiam et veram oratoris manum. *in res a cauſa alienas extrauagari in iisque commorari.* REISKE.

80. ἐγκαθήμενοι — ἐνεδρεύοντες] Aretinus: *Sed aſſiduitate ac diligentia audiendi fugas eius cuſtodiatis.* Melanchtho: *Compellite eum intra cauſam, aſſiduitate et vigilantia veſtra.* Perionius: *Sed inſidentes, et inſidiantes in eo audiendo, cogite eum de re ipſa verba facere.* Meletus: *Rei auditae immorantes atque incumbentes reducite eum ad orationem quaeſtionis.* WOLFIVS. *Staudo voi all' erta.* Italus. TAYLOR.

81. λόγον] Putarem ὅρον *terminos*, ex ſenſu, et vt vitetur ingrata repetitio eiusdem vocabuli. Orat. *c. Timarch.* pag. 75. l. 14. εἰς τὸν τοῦ πράγματος αὐτὸν δρόμον εἰσελαύνετε. Vide tamen *Demoſth. π.* Παραπρεσβ. pag. 149. l. MARKLAND.

Ingratum certe auribus eruditis, τῶ παρανόμου λόγω — τὸν τῶ πράγματος λόγον, καὶ τὰς ἐκτροπὰς αὐτῶ τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. Elegans Interpres, *Ferrus*, quaſi anticipare voluiſſet ſolertem coniecturam Amici mei praeſtantiſſimi, *rimettetelo dentro* i termini *del caſo.* TAYLOR.

82. εἰς τὸν τῶ πράγματος λόγους] bene habet. ὁ τῶ πράγματος λόγος idem eſt atque ὁ περὶ τῶ πρ. λ. quaſi dixiſſet τὸ λέγειν τὸ πρᾶγμα αὐτό. In alio quidem auctore περὶ vtiquē amplecterer. Crebris iterationibus eorundem vocabulorum, quod Taylor offenditur, miror equidem. Poterat tamen vel mediocri Aeſchinis vſu didiciſſe, eum illis etiam delectari. REISKE.

27. καὶ τὰς [83] ἐκτροπὰς αὐτῶν τῶν λόγων ἐπιτηρεῖτε. ἀλλ' ἃ δὴ συμβήσεται ὑμῖν, ἐὰν μὴ [84.85] τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἀκρόασιν ποιῆσθε, ταῦθ' ὑμῖν ἤδη δίκαιός εἰμι προειπεῖν. [86] ἐπεισάξει γὰρ τὸν γόητα, καὶ βαλαντιοτόμον, καὶ διατετμηκότα τὴν πολιτείαν. ἔτος κλαίει μὲν [87] ῥᾴδιον, ἢ ἄλλοι γελῶσιν, ἐπιορκεῖ δὲ πάντων προχειρότατα ἀνθρώπων. οὐκ ἂν

83. ἐκτροπὰς] Vid. *Victor.* XIV. *Var. Lect.* 5. TAYL.

84. τοῦτον τὸν τρόπον] Diuinabam olim, ἐὰν οὐ τοῦτον τὸν τρόπον κ. τ. λ. Vel, ἐὰν μή. — In ea mente plane fuit doctissimus *Lambinus*, qui ita exponit, *meo officio non alienum esse puto, vobis exponere ac praedicere, quae sint vobis eueniura, nisi Demosthenem hoc modo audietis.* Tandem ita in *Bern.* scriptum reperi, ἐὰν μὴ τοῦτον τὸν τρόπον — TAYLOR.

85. τοῦτον τὸν τρόπον] cuius ego vobis auctor sum. μὴ addidi, re ipsa id exigente, non auctoritate codicis Bernardini motus, quae penes me quidem magna non est. Cuius lectiones pleraeque coniecturae sint Scaligeri, aut nescio an ne huius quidem. Suspicor enim, Scaligerum, adhuc iuuenem, vna cum Lambino atque Cantero, Parisiis interfuisse scholis Dorati atque Turnebi, graecas literas publice docentium. Quod si ita est, liquet iam, qui factum sit, vt Scaliger atque Lambinus et Stephanus in easdem emendationes consenserint. quod haud raro factum video. REISKE.

86. ἐπεισάξει] Demosthenes in scenam, velut histrionem adsciticium, (*Nebenacteur*) inducet animum suum, versutum illum et praestigiatorem. ὁ γόης alius non est, quam ipse Demosthenes. Idem est ac si dixisset ἐπιδείξει ἑαυτὸν γόητα. REISKE.

87. ῥᾳδίως] [Ita enim *Ald.*] Lego ῥᾷον. WOLFIVS. Ita *Bern.*

ὅταν δ' ἐπίορκος ὢν, εἰς τὴν διὰ τῶν ὅρκων πίστιν κα- 39.
ταφυγγάνῃ, ἐκεῖνο ἀπομνημονεύσατε αὐτῷ, ὅτι
τῷ πολλάκις μὲν ἐπιορκοῦντι, ἀεὶ δὲ πρὸς τὰς αὐ-
τὰς μεθ' ὅρκων ἀξιοῦντι πιστεύεσθαι, δυοῖν θάτερον
ὑπάρξαι δεῖ, ὧν ἑδέτερόν ἐστι Δημοσθένει ὑπάρχον, 42.
ἢ τὰς θεὰς 95. 96 καινὰς, ἢ τὰς ἀκροατὰς μὴ τοὺς
αὐτάς.

σχολῇ δελεαζομένων. Dem. de Cor. 486. 2. Τὰ μὲν τῇ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια. Id. ibid. 551. 3. Οἱ δὲ τῶν συκοφαντῶν λόγοι πρὸς τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς λέγονται. Aeſch. π. Παραπρεσβ. 261. vlt. αὐθημερῶν excudit *Stephanus*. Atque ita habet MS. *Mead.* a manu ſecunda. TAYLOR.

94. αὐθημερῶν] aut accentu mutato leg. eſt αὐθημέρων, aut αὐθημερινῶν. Orationes αὐθήμεροι (aut αὐθημερινοὶ) ſunt eae, quae in diem viuunt, aetatem vltra eum diem, quo naſcuntur, h. e. habentur, pronunciantur, haud extendunt, ſed commota parumper concione, rurſus eadem veſpera exſpirant, et in oblivionem abeunt. Sed praetuli αὐθημερὸν. REISKE.

95. κενὰς] καινοὺς dedit *Stephanus*, adiutus, vt arbitror, membranis *Pariſienſibus*, καινοὺς etiam Cod. *Bern.* Cuius in Cod. quod latet Scholium, verba haec *Euripidis* ex *Medea* producit,

Ὅρκων δὲ φρὲν πίστις, οὐδ' ἔχω μαθεῖν
Ἢ θεοὺς νομίζω τοὺς τότ' ἐκ ἄρχειν ἔτι.
Ἢ καινὰ κεῖσθαι θέσμι' ἀνθρώποις τανῦν,
Ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἐμ' ἐκ εὔορκος ὤν.

In Editis *Euripidis* rectius legitur,

Ἢ θεὰς νομίζεις — vt oportuit. TAYLOR.

96. καινοὺς aut eſt alios, a prioribus diuerſos, aut, eosdem quidem, atque ante, verum ſuperiorum periuriorum oblitos, quaſi recoctos. REISKE.

αὐτές. περὶ δὲ τῶν δακρύων, καὶ τὸ τόνε τῆς φωνῆς, ὅταν ὑμᾶς ἐπερωτᾷ, ποῖ καταφύγω, ἄνδρες Ἀθηναῖοι; εἰ [97].[98] περιγράψετέ με ἐκ τῆς πολιτείας, ἐκ ἔσν ὅπη ἀναπτήσομαι, [99] ἀνθυποβάλ-

84. λετε αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ὁ Ἀθηναίων ποῖ καταφύγῃ, Δημόσθενες; πρὸς ποίαν συμμάχων παρασκευήν; 3. πρὸς ποῖα χρήματα; τί [800] προβαλλόμενος ὑπὲρ τῦ δήμυ πεπολίτευσαι; ἃ μὲν γὰρ ὑπὲρ σεαυτῦ

97. περιγράψατε] ἀντὶ τῦ ἀπαλείφετε, καὶ ἐξορίζετε· ἐάν με περιγράψητε. Δεῖ γὰρ τὸ προστακτικὸν ὑποτακτικῶς ἐκλαμβάνειν. Aretinus: *Circumſcripſiſtis me a Rep.* Melanchtho: *Quo me conferam, ciues, ſi me ciuitate excluſeritis?* Perionius: *Eieciſtis me ex republica.* Meletus: *Tolletis me ex iſta politia?* WOLFIVS.

Odioſum pariter et friuolum coaceruare Interpretes, qui ſenſu non diſcrepant. Et ille facilis ſane et expeditus: et Locutio Auctoris ſatis proba. Non igitur amplector, quod habent MSti *Stephani*, περιγράψατε, et καὶ περιγράψατε. Hoc poſterius forte erat olim κᾆν περιγράψητε, fortaſſe nota margini adiecta, ſiue Canon Grammaticalis, qualem vtique produxit modo *Wolfius* in ſua Adnotatione. Vel poteſt eſſe varia Lectio, quemadmodum γρ. in *Bern.* εἰ περιγράψετε. TAYLOR.

98. περιγράψατε] dedi εἰ περιγράψετε. *Si me e ciuitate tolletis.* REISKE.

99. ἀνθυποβάλλετέ. BRODAEVS. WOLFIVS. Nam *Aldus* erat incurioſior. TAYLOR.

800. προβαλλόμενος] de iis vſurpatur, qui cautela quadam, tanquam ſcuto, rem quaſi vallant. Eſt itaque ſententia, qua tu cautione, quo praeſidio, in rep. gerenda, latera eius communiuiſti? REISKE.

[1] βεβέλευσαι, ἅπαντες ὁρῶμεν, ἐκλιπὼν μὲν τὸ ἄστυ, ἐκ οἰκοῦς, ὡς δοκεῖς, ἐν Πειραιεῖ, ἀλλ' [2.3] ἐξορμεῖς ἐκ τῆς πόλεως, ἐφόδια δὲ πεπόρισαι τῇ σαυτοῦ ἀνανδρίᾳ τὸ βασιλικὸν χρυσίον, καὶ τὰ δημόσια δωροδοκήματα. ὅλως δὲ τί τὰ δάκρυα; [4] τίς ἡ κραυγή; τίς ὁ τόνος τῆς φωνῆς; ἐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κτησιφῶν; ὁ δὲ ἀγὼν ἐκ [5] ἀτίμητος; 6.

1. βεβούλευσαι] An προβέβλησαι? MARKLAND. Recte, credo, vt continuetur Alluſio, quam attigit *H. Valeſius* ad *Harpocr.* p. 160. Pronum eſt, inquam, et facile, τί προβαλλόμενος ὑπὲρ τοῦ δήμου — ὑπὲρ σεαυτοῦ προβέβλησαι. TAYLOR.

2. ἐξορμεῖς] ἐκχωρεῖν μελετᾷς καὶ ἀποφεύγειν. Aretinus: *Sed ex vrbe euadis.* Melanchtho: *Sed ex vrbe ſeducis te.* Meletus: *Sed in altum a ciuitate ſoluiſti.* WOLFIVS.

ἐξορμᾷς *Eman.* Vide Noſtrum π. Παραπρεσβ. 272. 1. Vtrumque probum. Sed hoc praeferendum. Haec verba *Aeſchinis* non patiuntur Interpretem. Deſcribo igitur, non verto. *Tibi cauiſti et fugam adornas. Eo igitur conſilio, relicta vrbe, domicilium tibi paraſti in Piraeeo. At, mi homo, illud non eſt habitare in Piraeo, vt de te exiſtimari velis, ſed protinus vela dare, quum tempus ad eam rem tulerit. Dum in littore habitas, iam relictae ſunt illae tuae Athenae: relicta Attica.* Anne ad hunc locum adludit *Priſcianus* l. 18. col. 1171. cum ſcribat, *Aiσχίνης* Ἐξορμήσας ἐκ τῆς πόλεως? TAYLOR.

3. ἐξορμεῖς] vrbs quaſi portus quidam fingitur, extra quem quae nauis ad anchoram ſtat, illa ἐξορμεῖν dicitur. Stas ad anchoram, quaſi nauis quaedam extra portum, ad fugam parata. REISKE.

4. τίς — τίς] F. τί δ' — τί δ'. MARKLAND.

5. ἀτίμητος] Τετέσιν, ἐχὶ τιμητός ἐστιν ὁ ἀγὼν, τῆς

ζημίας ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένης, ἀλλ' ἐκ ἐπὶ τοῖς κατηγόροις καὶ δικασταῖς ὄσης. Mulctae pecuniariae conſtitutae legibus fuerunt tolerabiles fere: ſed iracundia iudicum in aeſtimanda lite formidabilis, vt qui Miltiadem 50 talentis, Demoſthenem 30 damnarint. Sed et Aeſchines litem hanc Cteſiphonti 50 talentis aeſtimauit. Vnde apparet, τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀτίμητον εἶναι, et aeſtimationem litis pendere a ſententiis iudicum. Melanchtho: *Cum reus ſit Cteſipho, et iudicium exerceatur tantum de multa.* Perionius: *Cauſa autem non eſt non aeſtimata.* Meletus: *Et iudicium poenam habet propoſitam.* Suidas et Harpocratio: Τιμητὸς ἀγών, ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένον τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τοὺς δικασὰς διατιμῆσαι· ἀτίμητος, ἐφ' ᾧ τὸ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων οὐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, ὅ, τι δεῖ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. WOLFIVS.

De ea Re diſputant bene multa *Salmaſius* et *Heraldus*, hic in libro tertio *Animaduerſionum* in *Salmaſium*, maxime autem cap. ſecundo iſtius libri §. 4. vbi legendum cenſet, vel, ὁ δὲ ἀγὼν ἐχὶ τιμητὸς; vel, quod eodem recidit, deleta priore Interrogationis nota, hoc modo, Οὐχ ὁ μὲν τὴν γραφὴν φεύγων ἐστὶ Κτησιφῶν, ὁ δὲ ἀγὼν ἐκ ἀτίμητος; Vide eum pluribus exponentem *locum* hunc, vt vocat, *obſcuriſſimum.* Addantur *Salmaſius* in *Obſeruat. ad Ius Attic. Petitus*, aliique. Meum non eſt hodie tantarum litium participem fieri, neque in breuibus his notis locum mihi dari video, vt vel iſtam controuerſiam dirimam, vel Iuriſprudentiam Atticam, quae eſt *de Litibus aeſtimandis*, exponam. Maxime autem, quoniam Locus et Tempus opportunius ad eam rem dabitur. Interea, quod ad *Aeſchinem* ſpectat, ſana eſſe poteſt Sententia *Heraldi*, qui ita explicat, *An non eſt haec Actio, (quae tamen non Tibi, verum Cteſiphonti inteutata eſt) ex earum numero, quas* τιμητὰς *vocat*

Iuriſ-

Iuriſprudentia Athenienſium: vbi non additur poena legibus definita, et rigore ituque ſummo exercenda, verum eiusmodi, quas Actor ipſe taxat, vel ἀποτιμᾶται, adeoque in ea moderanda Gratiae, Miſericordiae, aliiſque mitigandae poenae rationibus locus eſſe poteſt? Haec fere *Heraldus*, quantum ad τιμητὸν atque ἀτιμητὸν ἀγῶνος differentiam adtinet. *Aeſchines* ſuperius ait, pag. 441. *in actionibus* παρανόμων, *iudicium in tris partis diuidi, quarum vnam accuſatori dari, reo aliam, et tertiam denique* (*ſi tamen condemnetur reus*) τῇ τιμήσει, καὶ τῷ μεγέθει τῆς ὀργῆς τῶν δικαστῶν. Scil. quia Accuſans taxat poenam, legibus non definitam, verum Iudicum arbitrio relictam. Sententiam ſuam confirmat *Heraldus* auctoritate *Harpocrationis*, qui ad hunc locum, de quo diſputamus, reſpexit: Ατίμητος ἀγών, καὶ τιμητός. ὁ μὲν τιμητὸς, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων ὃν ἔστιν, ἀλλὰ τὸς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. ὁ δὲ ἀτίμητος τἐναντίον, ᾧ πρόεσιν (corrigendum ex Cod. MSto *Harpocrat.* Bibl. Reg. Cant. πρόσεσιν) ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα, ὡς μηδὲν δεῖν τὸς δικαστὰς διατιμῆσαι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Bene eſt. Sed ſine modo, vt Ego et *Heraldus* Auctoritates ſolummodo inter nos permutemus; permitte, vt Ego *Suidae* verba producam pro iis, quae Ille ex *Harpocratione* produxit, iam contendam, alia prorſus obtinere; et lectionem vulgatam *Aeſchinis* eſſe ſinceram, adeoque ſinceram, vt ſi aliter legeretur in Codd. ad eam normam, qua hodie ſcribitur, eſſe reuocandam. Ita enim noſter Lexicographus: ἀτίμητος ἀγών, ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένον ἐκ τῶν νόμων ἐ κεῖται, ἀλλ' οἱ δικάζοντες ἐτιμῶντο, τί δεῖ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι· ὁ δὲ τιμητὸς, ᾧ πρόσεσιν ἀπὸ τῶν νόμων ὁρισμένον τίμημα. Nimirum ſunt haec et talia concoquenda ab iis, qui Iuriſprudentiam Atticam ſuſceperint illuſtrandam. TAYLOR.

6. ἀτίμη-

τος; [6] σὺ δ' ἔτε περὶ τῆς ἐσίας, ἔτε περὶ τοῦ σώματος, ἔτε περὶ τῆς ἐπιτιμίας ἀγωνίζῃ. ἀλλὰ περὶ τίνος ἐστὶν αὐτῷ ἡ σπουδή; περὶ χρυσῶν στεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τῷ θεάτρῳ παρὰ τοὺς νόμους. οὐκ ἐχρῆν, εἰ καὶ μανεὶς ὁ δῆμος, ἢ τῶν καθεστηκότων ἐπιλελησμένος, ἐπὶ τοιαύτης ἀκαιρίας ἐβούλετο στε-
2. φανοῦν, αὐτὸν παρελθόντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰπεῖν· ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν στέφανον δέχομαι, τὸν δὲ καιρὸν ἀποδοκιμάζω, ἐν ᾧ τὸ κήρυγμα γίγνεται. ὁ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ [7] ἐκεί-

ρατο,

6. ἀτίμητος] causa tua non est ex eo genere causarum, quibus quod poena nulla a legibus dicta et definita est, accusatori saeuo, aut iudicibus inflammatis liceat immanem poenam pro arbitratu suo irrogare. REISKE.

7. ἐκείρατο] Ita *Lysias* in *Epitaph.* pag. 59. Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Inscriptio antiqua apud *Pausan. Boeotic.* §. 15.

Ἡμετέρας βιλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν,
Μεσσήνη δ' ἱερὰ τέκνα χρόνῳ δέχεται.

Quae occurrit et alibi. Vid. *Aristid.* Edit. vlt. Tom. II. pag. 400. *Plutarch. De non suauiter viu. iuxt. Epicur.* Hunc morem lugendi tangit *Cicero* III. *Tusc.* 26. *Hinc ille Agamemnon Homericus, et idem Accianus,*

Scindens dolore identidem intonsam comam.

In quo facetum illud Bionis, perinde stultissimum regem in luctu capillum sibi euellere, quasi caluitio moeror leuaretur. Theodoret. *Quaest. in Deuteron.* cap. 13. Τινὲς μὲν τῶν ἀλλοφύλων καὶ ἐθνῶν τὰς μὲν κεφαλὰς ἀπεκείροντο τρίχας, καὶ ταύτας προσέφερον τοῖς νεκροῖς. τινὲς δὲ τὰς

ρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι. ἀλλ', οἶμαι, ταῦτα μὲν ἂν εἴποι ἀνὴρ ὄντως βεβιωκὼς μετ' ἀρετῆς· 15.
ἃ δὲ σὺ λέξεις, εἴποι ἂν [8] κάθαρμα ζηλοτυπῶν ἀρετήν. ὃ γὰρ δὴ, μὰ τὸν Ἡρακλέα, τοῦτό γε ὑμῶν οὐδεὶς φοβηθήσεται, μὴ ὁ Δημοσθένης, ἀνὴρ μεγαλόψυχος, καὶ τὰ πολεμικὰ διαφέρων, ἀποτυχὼν τῶν ἀριστείων, οἴκαδε ἐπανελθὼν ἑαυτὸν [9] διαχρήσηται, 18.
τῶν γενείων, ἄλλοι τὰς τῶν ὀφρύων. Ταῦτα γίνεσθαι ὁ θεῖος ἀπηγόρευσε νόμος. Homer *Odyss.* 4. 198.

Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Alia Exempla corrasit *Tourrellius*, et multi praeterea, qui de antiquo more lugendi scripserunt. TAYLOR.

8. κάθαρμα ζηλοτυπῶν ἀρετήν.] Aretinus: *Monstrum aliquod, quod virtuti obtrectaret.* Melanchtho: *Sed oratio tua conscelerati hominis est, qui obtrectantis virtuti.* Perionius: *Piaculum inuidet.* Meletus: *Tu vero, quae dicet, catharma quod virtuti, diceret, quod virtutis splendori inuideret.* WOLFIVS.

Anonymus: *Furia virtutis aemula.* Etruscus: *uno scelerato, che ha in odio la virtù.* Lambinus: *scelerati hominis, virtuti obtrectantis, eiusque inanem imaginem vmbramque consectantis.* Arbitror hunc solum rem attigisse; et opponi hic *veram* et *simulatam* virtutem: distingui inter hominem ὄντως βεβιωκότα μετ' ἀρετῆς, et monstrum ζηλοτυπῶν ἀρετήν. Aliter tamen Lexicographi, et in diuersa prorsus abeunt, dum hunc textum citant, *Harpocratio*, *Photius*, *Suidas*, quos Turba Interpretum sequitur. ζηλοτυπεῖν certe, ratione suae compositionis, est, *Zelum siue aemulationem fingere.* Atque is Sensus huic loco optime concordat. T.

9. διαχρήσηται] Aiacis exemplo Achillis armis spoliati. BRODAEVS.

σηται, ὃς τοσοῦτον καταγελᾷ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, ὥστε τὴν [10] μικρὰν κεφαλὴν ταύτην καὶ ὑπευ-

10. μικρὰν] [*Ald.*] μιαρὰν haud dubie legendum, vt notauit *H. Stephanus*. Sed venia danda iis eſt, qui eam lectionem, quae nihil abſurdi habet, retinuerunt. Auctore enim *Ariſtotele*, ἀδεμία μὲν κεφαλὴ μικρὰ, ἀγαθή. ἐκ ἐξ ἀνάγκης δ' ἀγαθὴ, ἡ μεγάλη. Aretinus: *Deteſtabile illud et obnoxium caput.* Melanchtho: *Vt hoc exſecrabili capite ſaepe vulnerato contumeliam pecunia penſauerit.* Perionius: *Paruum caput iſtud.* Meletus: *Vt hoc paruum caput.* Me quoque fefellit error librarii ὑσερήσαντα τῆς συνήθους μαντικῆς. WOLFIVS.

Lector meus habeat, quae de hac re adnotauit Vir ſummus, *H. Stephanus Theſ. L. Gr.* T. II. col. 148. „Hic vero mihi a riſu temperare nequeo, quum recordor *Ioachimi Perionii* Benedictini Cormoeriaceni (viri monachice docti) qui quum ſe Ciceronianae Eloquentiae vicarium in vertendis celeberrimorum Graeciae Oratorum aduerſariis orationibus appellare non dubitaſſet, nactus mendoſum exemplar (vt fit) Orationis *Aeſchinis*, in quo μικρὰ κεφαλὴ legebatur pro μιαρὰ κεφαλὴ, minime illius exemplaris fidem ſuſpectam habuit, (quam alioqui interpres alius, vel tantillo iudicio praeditus, et qui literas Graecas a limine ſaltem ſalutaſſet, non ſolum ſuſpectam exemplaris fidem habiturus, ſed eam prorſus illi derogaturus fuiſſet) quin potius hanc lectionem cupidiſſime arripiens, Demoſtheni paruum caput affinxit, vt videlicet Demoſthenicum caput ad Therſiticum proxime accederet, ſi tamen Therſites ὀξυκέφηνος ſimul et μικροκέφηνος fuit. Huius autem tam inſignis erroris non meminiſſem, niſi lectores admonitos cuperem, vt ab illius interpretationibus ſibi caueant, vtpote quae aliis erroribus etiam multo grauioribus ſcatent." Haec Vir ille doctiſſimus. TAYLOR.

ὑπεύθυνον, ἣν ἔτος παρὰ πάντας τὰς νόμους γέγραφε ξεφανῶσαι, μυριάκις κατατέτμηκε, καὶ τούτων μισθὰς εἴληφε, τραύματος ἐκ προνοίας γραφὰς 21. γραφόμενος, καὶ κατακεκονδύλισαι, ὥστε αὐτὸν σῖμαι τὰ τῶν κονδύλων ἴχνη τῶν Μειδίου ἔχειν ἔτι φανερά. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὁ κεφαλὴν, ἀλλὰ [11] πρόσοδον [12] κέκτηται.

Περὶ

11. πρόσοδον] Ita ad me ſcripſit Vir doctus, *I. Toup.* „Iocus frigidus atque inficetus, neque *Aeſchinem* ſapiens. Ego vim atque aculeum dabo. Scribe, ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὁ κεφαλὴν, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται (nam illud πρόσοδον ex gloſſa natum eſt). Quae latine vertere non poſſis. Haud aliter luſit *Demades* in *Demoſthenem* apud *Pollux.* VII. 24. Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη οὐ συνάγχη λέγοντα εἰλῆφθαι, ἀργυράγχη δέ. Ita ſcribendum. Vulg. ἀργυρίζεσθαι δέ. Plutarch. in *Demoſthene*, οἱ δὲ εὐφυεῖς χλευάζοντες, ὡς ὑπὸ συνάγχης ἔφραζον, ἀλλ' ὑπ' ἀργυράγχης εἰλῆφθαι νύκτωρ τὸν δημαγωγόν. Quare ita ſine dubio reſtituendus *Pollucis* locus.„ TAYLOR.

12. πρόσοδον] Quam mire Toupium credibile eſt exſultaſſe, hominem portentoſae arrogantiae atque importunitatis, et ſibi placuiſſe invento ſuo κεφάλαιον. quod habet quidem ex alliteratione nonnihil gratiae euanidae, ſed vulgata eſt et obſcurius, neque calidius, ſapidiusue. Debitor enim cum perinde dici poſſit κεφάλαιον habere, cui vſurae pendendae ſunt, atque creditor, qui fructus capitis illius percipit, dubites, vtrum κεφάλαιον illud fructuoſum, an damnoſum ſit, actiuum, vt vulgo vſurpant, an paſſiuum. Deinde hoc modo ſi legas, cuius auctor eſt Toupius, homo ſaepiſſime ineptus, vbique locorum vanus, et iniquus

24. Περὶ δὲ Κτησιφῶντος τῦ γράψαντος τὴν γνώμην
13 βραχέα βέλομαι 14 εἰπεῖν, τὰ δὲ πολλὰ ὑπερ-
βήσομαι, ἵνα καὶ πεῖραν ὑμῶν λάβω, εἰ δύνασθε
τὰς σφόδρα πονηρὰς, κἂν μή τις προείπῃ, διαγι-
νώσκειν· ὃ δ' ἐστὶ κοινὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀμφοτέρων
27. αὐτῶν ἀπαγγεῖλαι, πρὸς ὑμᾶς τῦτ' ἐρῶ. περιέρ-
χονται γὰρ τὴν ἀγορὰν ἀληθεῖς κατ' ἀπήλων ἔχον-
τες δόξας, καὶ λόγους ὡς ψευδεῖς λέγοντες. ὁ μὲν
γὰρ Κτησιφῶν ὡ τὸ καθ' ἑαυτόν φησι φοβεῖσθαι·
ἐλπίζειν γὰρ δόξειν ἰδιώτης εἶναι· ἀλλὰ τὴν τῦ Δη-
30. μοσθένους ἐν τῇ πολιτείᾳ δωροδοκίαν φησὶ φοβεῖ-
σθαι, καὶ τὴν ἐμπληξίαν καὶ δειλίαν. ὁ δὲ Δημο-
σθένης εἰς αὐτὸν μὲν ἀποβλέπων, θαῤῥεῖν φησι,
τὴν

fuique aliorumque aeſtimator, num ideo magis ſententiae frigus incaleſcet? Acumen ſemper eſt manetque aut plebeium, aut quaeſitum, inſuaue idem atque ridiculum. Verum iracundiae et maleuolentiae inimici iurati facile talia condonantur. Praeterea ſunt vetuſtis quoque ſui naeui, quos vetuſtos auctores tametſi magni facio, homines tamen noui, non fama, ſed vſu meo, ſimiles nobis. REISKE.

13. *βραχέα βέλομαι εἰπεῖν*] *προειπεῖν*. WOLFIVS.

14. *εἰπεῖν*] Wolf ſuadet *προειπεῖν*. motus, vt videtur, a verſu 33. ſed fallitur. Ibi quidem recte *προειπεῖν* vſurpatum eſt ab auctore, calumnias eleuante et inſectante, quas praeuidebat Demoſthenem in defenſione adhuc dicenda ſparſurum eſſe. Huic autem loco verbum illud haud conuenit. Cteſiphon enim non acturus erat in Aeſchinem, ſed iam tulerat legem ſuam. In eum igitur *εἰπεῖν* conueniebat, minus *προειπεῖν*. REISKE.

τὴν δὲ τῆ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι. τὰς δὴ κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, μηδαμῶς ὑμεῖς οἱ κοινοὶ κριταὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολύσητε. 33.

Περὶ δὲ τῶν εἰς ἐμαυτὸν λοιδοριῶν βραχέα βούλομαι προειπεῖν. πυνθάνομαι γὰρ λέξειν Δημοσθένην, ὡς ἡ πόλις ὑπ' αὐτοῦ μὲν ὠφέληται πολλά, ὑπ' ἐμοῦ δὲ καταβέβλαπται, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὰς ἀπὸ τούτων αἰτίας ἀνοίσειν ἐπ' ἐμέ. ἔστω γάρ ἐστιν, ὡς ἔοικε, δεινὸς δημιουργὸς λόγων, ὥστε ἐκ ἀπόχρη αὐτῷ, εἴ τι πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν ἐγὼ, ἢ εἴ τινας δημηγορίας εἶρηκα, τούτων κατηγορεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡσυχίαν αὐτὴν τοῦ βίου διαβάλλει, καὶ τῆς σιωπῆς μου κατηγορεῖ, ἵνα μηδεὶς αὐτῷ τόπος ἀσυκοφάντητος [15] παραλείπηται, καὶ τὰς ἐν τοῖς γυμνασίοις μετὰ τῶν νεωτέρων μου διατριβὰς καταμέμφεται, καὶ κατὰ τῆσδε τῆς κρίσεως, εὐθὺς ἀρχόμενος τοῦ λόγου, φέρει τινὰ αἰτίαν, λέγων ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν ἐχ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐγραψάμην, ἀλλ'[16] ἐνδεικνύμενος 34. 35. 36. 39. 42.

Αλε-

15. παραλίπηται] dedi παραλείπηται: significatio enim passiua hic postulatur, quae nulla est in aor. sec. medii. REISKE.

16. ἐνδεικνύμενος Αλεξάνδρῳ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν lege. Τὸ διὰ redundat. Τὴν πρὸς αὐτὸν, scil. τὸν Δημοσθένην. Et [p. 449. l. 2.] τὰ αὐτὰ τούτῳ δημηγορήσας. Et [l. 12.] ἔτι Φιλίππου ζῶντος. Et [l. vlt.] ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις. Et [pag. 450. l. 4.] ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδέπω κεκρίσθαι. WOLFIVS. in his postremis corrigens *Aldi* σφάλματα typographica. TAYLOR.

Αλεξάνδρῳ διὰ τὴν πρὸς [17] αὐτὸν ἔχθραν. καὶ, νὴ Δί', ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, μέλλει με ἀνερωτᾶν, διὰ τί τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς πολιτείας αὐτῷ ψέγω, τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἐκ ἐκώλυον, ἐᾶν ἐγραφόμην, ἀλλὰ διαλιπών, καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν ἐ [18] πυκνὰ προσ-
3. ιὼν, ἀπήνεγκα τὴν γραφήν. ἐγὼ δὲ οὔτε τὰς Δημοσθένους διατριβὰς ἐζήλωκα, ἔτ' ἐπὶ ταῖς ἐμαυτοῦ αἰσχύνομαι, ἔτε τὰς εἰρημένας ἐν ὑμῖν λόγους ἐμαυτῷ ἀρρήτους εἶναι βουλοίμην, ἔτε τὰ αὐτὰ

Non infeliciter vertit vulgata Brodaeus: *ſed operam Alexandro venditans propter odium, quo ipſe Demoſthenem proſequitur.* Lambinus: *ſed vt me Alexandro oſtentarem, propter inimicitias, quae illi cum iſto intercedunt.* Male ergo, vt arbitror, locum iſtum ſollicitauit *Wolfius.* Sequitur enim, Πῶς ἂν ἔν ἐγὼ προενεδεικνύμην Αλεξάνδρῳ? 449. 15. quod recte ille idem ibi vertit, *quo pacto Alexandro* me *venditaui?* Eodem ſenſu ſcripſit Noſter ibid. l. 12. τῆς εἰς Αλέξανδρον ἐνδείξεως. TAYLOR.

17. αὐτὸν] Lego αὑτὸν. *ſeipſum.* Φέρει τινὰ αἰτίαν (Demoſthenes), λέγων, ὡς ἐγὼ τὴν γραφὴν — ἐγραψάμην — διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. Aliter ea vox ad Alexandrum pertineret. Quod eſſet abſurdum. TAYLOR.

18. πυκνὰ] Decipitur valde Cl. *Valeſius* ad *Harpocrat.* pag. 168. cum agi hic arbitratur de *Pnyce*, qui fuit locus Athenis Senatus habendi. Nihil minus in hoc loco agitur. Recte vertit Lambinus, *non aſſidue verſatus.* Infra ſcribit: μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων, *per intervalla*, πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι. pag. 449. l. 17. Ita *Meſchines* vocatur a Demoſthene, ἡττῶν ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας de Cor. 586. 12. TAYLOR.

ἀνδρὸς πολιτευομένου· τὸ δὲ μηδεμίαν παραλιπεῖν 21.
ἡμέραν, ἐργαζομένου καὶ μισθαρνοῦντος. [29] ὑπὲρ δὲ
τοῦ μηδέπω κεκρίσθαι ὑπ' ἐμοῦ, μηδὲ τῶν ἀδικημά-
των τιμωρίαν ὑποσχεῖν, ὅταν καταφεύγῃς ἐπὶ τοὺς
τοιούτους λόγους, ἢ τοὺς ἀκούοντας ἐπιλήσμονας ὑπο- 24.
λαμβάνειν, ἢ σαυτὸν παραλογίζῃ. τὰ μὲν γὰρ πε-
ρὶ τῆς Ἀμφισσέας ἠσεβημένα σοι, καὶ τὰ περὶ τὴν
Εὔβοιαν δωροδοκηθέντα, χρόνων ἐγγεγενημένων, [30] ἐν
οἷς ὑπ' [31] ἐμοῦ φανερῶς ἐξηλέγχου, ἴσως ἐλπίζεις
τὸν δῆμον ἀμνημονεῖν· τὰ δὲ περὶ τὰς τριήρεις καὶ 27.
τὰς τριηράρχους ἁρπάγματα, τίς ἂν ἀποκρύψαι
χρόνος δύναιτ' ἄν, ὅτε νομοθετήσας περὶ τῶν τρια-
κοσίων νεῶν, καὶ σαυτὸν πείσας Αθηναίους [32] ἐπι-
στάτην τάξαι τοῦ ναυτικοῦ, ἐξηλέγχθης ὑπ' ἐμοῦ ἑξή-
κοντα καὶ πέντε νεῶν ταχυναυτουσῶν τριηράρχους 30.
ὑφηρημένος, πλεῖον τῆς πόλεως ἡμῶν ἀφανίζων
ναυτι-

lius mutetur (mutari enim neceſſe eſt) diiudicet Lector meus. TAYLOR.

29. ὑπὲρ κ. τ. λ.] ὑπὲρ δὲ τοῦ σε μηδέπω. *Beru.* TAYLOR.

30. ἐν οἷς] Melius haec interpretatur Hieron. Ferrus: *eſſendo ſtati alcuni tempi, in mezzo da che ſoſti da me apertamente cruuinto.* ἐν οἷς, *during which time you ſtood convicted.* Male *Wolfius*, ceterique. TAYLOR.

31. ἐμοῦ φανερῶς] forſitan interponendum οὐ. *interiectis temporibus, quibus a me non palam es conuictus.* REISKE.

32. ἐπιστάτην] Credo huc reſpexiſſe *Harpocrationem* in v. Επιστάτης. TAYLOR.

ἂν ἐγὼ [24] προενεδεικνύμην Αλεξάνδρῳ, εἴ γε μὴ ταυτὸ ἐνύπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθένης ἴδομεν; Επιτιμᾷς δέ μοι, εἰ μὴ συνεχῶς, ἀλλὰ διαλείπων πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι, καὶ τὴν [25.26] ἀξίωσιν ταύτην
18. οἴει λανθάνειν ἡμᾶς μεταφέρων ἐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ὀλιγαρχίαις ἐχ ὁ βελόμενος, ἀλλ' ὁ δυναστεύων κατηγορεῖ· ἐν δὲ ταῖς δημοκρατίαις, ὁ βελόμενος, καὶ ὅταν αὐτῷ δόξῃ. καὶ τὸ μὲν διὰ χρόνε λέγειν, σημεῖόν ἐςιν [27] ἐπὶ τῶν καιρῶν [28] καὶ τῇ συμφέροντος

24. προενεδεικνύμην] ſcil. πρὸ τῇ καιρῇ. antequam Alexander rerum potiretur. REISKE.

25. ἀξίωσιν] Varie vertunt, *vitae rationem — rogationem — inſtitutum — ſententiam.* Vide *H. Steph. Theſ. L. Gr.* T. I. p. 483. Nos diceremus, *a Maxim, or, Principle.* TAYLOR.

26. ἀξίωσιν] hoc, quod tu poſtulas fieri, et a me exigis, tanquam officium neceſſarium, vt ſcil. vir ciuilis, patriae amans, in foro quaſi habitet, ex eoque nunquam excedat. REISKE.

27. ἐπὶ] et ſententia, et graecae linguae ratio poſtulat ἐξῆς *conſentanee, conuenienter temporibus emolumentisque ſuis.* Conſtructio haec eſt: σημεῖόν ἐςιν ἀνδρὸς πολιτευομένε ἐξῆς τῶν καιρῶν καὶ τοῦ συμφέροντος [ἰδίᾳ ἑαυτῷ, ἢ καὶ δημοσίᾳ.] REISKE.

28. ἐπὶ τῇ συμφέροντος, et ἀνδρὸς πεπολιτευμένου mauult *Brodaeus.* Illud quibus rationibus adductus, neſcio. Veruntamen ἐςὶ τῇ συμφέροντος *Bern.* Quod eſt veſtigium certe τῇ, ἐπὶ. Interea *Aldus* ad poſteriorem forte emendationem ducit, qui habet inſincerum iſtud πολιτευμένε. Id vtrum in πολιτευομένῃ cum *Bern.* et *Wolfio*, an in πεπολιτευμένῃ *Brodaei* facilius et re-

ὑπ' ἐμοῦ, τὴν [37] Ἀναξίνου σύλληψιν τοῦ Ὠρείτου κατασκευάσας, τοῦ τὰ [38] ἀγοράσματα Ὀλυμπιάδι ἀγοράζοντος, καὶ τὸν αὐτὸν ἄνδρα [39] διαστρεβλώσας τῇ σαυτοῦ χειρὶ, ἔγραψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Ὠρεῷ κατήγε, καὶ ἀπὸ 39.
τῆς αὐτῆς τραπέζης ἔφαγες καὶ ἔπιες καὶ ἔσπεισας, καὶ τὴν δεξιὰν ἐνέβαλες, ἄνδρα φίλον καὶ ξένον ποιούμενος. καὶ τοῦτον ἀπέκτεινας, καὶ περὶ τούτων ἐν ἅπασιν Ἀθηναίοις ἐξελεγχθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, καὶ κλή- 42.
θεὶς ξενοκτόνος, [40] ἃ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω, ἀλλ' ἀπεκρίνω, ἐφ' ᾧ [41] ἀνεβόησεν ὁ δῆμος, καὶ ὅσοι ξένοι περιέστησαν τὴν ἐκκλησίαν; ἔφησθα γὰρ τοὺς τῆς πόλεως ἄλλας περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. ἐπισολὰς δὲ σιγῶ ψευδεῖς, καὶ 86.
καταστόπων συλλήψεις, καὶ βασάνους ἐπ' αἰτίαις [42] ἀγενήτοις, ὡς ἐμοῦ μετά τινων ἐν τῇ πόλει νεωτερί-

37. Ἀναξίνου] Anaxilam hunc a Plutarcho nominari, Scrimgerus admonuit. REISKE.

38. ἀγοράσματα] Aretinus: *qui mercis Olympiadi emebat.* Melanchtho: *ementem mercis Olympiadi.* WOLFIVS. ὀλυμπιάσιν Cod. MS. *Mead.* TAYLOR.

39. διαστρέβλωσας] Ita punge, ἄνδρα διεστρέβλωσας, τῇ σαυτοῦ χειρὶ γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι. MARKL.

40. οὐ τὸ ἀσέβημα ἠρνήσω [*Ald.* mendosus erat] Et [l. 12.] ἐπ' αἰτίαις ἀγεννήτοις. WOLFIVS. ἀγενήτοις voluisse credo. TAYLOR.

41. ἀνεβόησεν] vt equidem arbitror, cum indignatione et fremitu. REISKE.

42. ἀγωνήτοις] [Ita excudit *Aldus*] Forte, ἀγνώσοις, vel ἀνοήτοις. Quid si ἀγωνιστικοῖς exponamus? Hermogenes: Εἰ μέντοι μεθοδεύεις τινὰ πίστιν ἀγωνιστικὴν, ἢ

τερίζειν βελομένυ. ἔπειτα ἐπερωτᾷν με, ὡς ἐγὼ
3. πυνθάνομαι, μέλλει, τίς ἂν εἴη τοιοῦτος ἰατρὸς,
ὅσις τῷ νοσοῦντι μεταξὺ μὲν ἀσθενοῦντι μηδὲν συμ-
βελεύοι, τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς τὰ 43 ἔν-

νατος

καὶ ὁ, τιῶν ἕτερον, ὥστε μεταπεσεῖν εἰς ὅρκυ σχῆμα τὸ τοιοῦτον. BRODAEVS.

Mira ſane et vberior adhuc varietas. Nam in marg. *Eman.* ſcribitur quoque ἀνονήτοις, ἀγνοήτοις, et in *Ask.* etiam ἀγεννήτοις, et in *Bern.* notatur ſcribi olim ἀνατωνήτοις, ἀγνώτοις, ἀγενήτοις, ἀγνοήτοις et ἀγνώσοις. Sed *Stephanus*, *Wolfius*que videntur exaraſſe id, quod res eſt, et quod ſcripſit *Aeſchines*. TAYLOR.

43. Ἔνατα] Ἔνατα puto fuiſſe nouendiale epulum, quod poſt nouem dies a cadauere condito dabatur conſanguineis. PALMER.

Exſequias, *nouendialia proprie ſacra*. Pollux [VIII. 14.] Προθέσεις, Ἐκφοραί, Τρίτα, Ἔνατα, etc. Νομιζόμενα Demoſtheni π. Στεφάνυ. BRODAEVS. ſcil. pag. 562. Edit. noſtrae, vbi id exſequitur *Demoſthenes*, quod hic *Aeſchines* vaticinatur. De voce Ἔνατα erudite agunt Viri docti ad locum laudatum *Pollucis*. Adde *Meurſium de Funere* cap. 29. *Seruius*, indicante *Tourrellio*, ad illa *Virg.* V. *Aen.* 64.

Praeterea, *ſi* nona *diem mortalibus almum*
Aurora extulerit

haec habet. *Apud maiores*, *vbicunque quis fuiſſet extinctus*, *ad domum ſuam referebatur*: *vnde eſt illud in* VI.

Sedibus hunc refer ante ſuis, *et conde ſepulchro*,

Et illinc ſeptem *erat diebus*: octauo *incendebatur*: nono *ſepeliebatur*. *Vnde Horatius*,

*Nouendiales diſſipare puluere*s.

Vnde etiam ludi, *qui in honorem mortuorum celebrabantur*, Nouendiales *dicuntur*. Hinc et illud liquebit, quam

ναται διεξίοι πρὸς τὰς εἰκείας, ἃ ἐπιτηδεύσας, ὑγιὴς
ἂν ἐγένετο· σαυτὸν δ' [redacted] ἀντερωτᾷς, τίς ἂν εἴη δη- 6.
μαγωγὸς τοιοῦτος, ὅστις τὸν μὲν δῆμον θωπεῦσαι δύ-
ναιτο, τὰς δὲ καιρὰς, ἐν οἷς ἦν σώζεσθαι τὴν πόλιν,
ἀπόδοιτο, τὰς δ' εὖ φρονοῦντας κωλύοι διαβάλλων συμ-
βουλεύειν, ἀποδρὰς δ' ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τὴν πό-
λιν ἀνηκέστοις κακοῖς περιβαλὼν, ἀξιοῖ στεφανοῦσθαι 9.
ἐπ' ἀρετῇ, ἀγαθὸν μὲν πεποιηκὼς μηδέν, πάντων
δὲ τῶν κακῶν αἴτιος γεγονὼς, ἐπερωτῶν δὲ τὰς συ-
κοφαντηθέντας [44] ἐκ τῆς πολιτείας ἐπ' ἐκείνων τῶν
καιρῶν, ὅτε ἐνῆν σώζεσθαι, διὰ τί αὐτὸν οὐκ ἐκώ-
λυσαν ἐξαμαρτάνειν. [45. 46] ἀποκρίνοιντο δὲ τὸ πάν- 12.
των

acerbe contra *Demoſthenem* dixit *Aeſchines* ſupra, 394. vlt. ἑβδόμην δ' ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι, καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος. — TAYLOR.

Melanchtho: *Mortui inferiis interſit.* Perionius: *veniens ad funus.* Meletus: *accedens ad nouendialia ſacrificia.* Vocis huius explicationem non reperio in veteribus lexicis. Robertus Conſtantinus τὴν ἐνάτην ἡμέραν, ἐν ᾗ τὰς κηδείας ἐποιοῦντο. WOLFIVS.

44. ἐκ τῆς πολιτείας] διὰ τὴν πολιτείαν. WOLFIVS. Neſcio, an emendans, an illuſtrans. TAYLOR.

45. ἀποκρίνοιντο] Recte hoc ſane, neque ſollicitandum. *H. Stephanus* interea, nullo negocio, dedit ἀποκρύπτοιτο, quaſi aut hoc probum eſſet, aut illud improbum. ἀποκρίνοιντο δὴ Cod. *Bern.* TAYLOR.

46. ἀποκρίνοιντο] Henricus Stephanus de ſuo dederat ἀποκρύπτοιτο. quae mera eſt eius deprauatio, cuius ne color quidem, nedum idonea ratio dari poſſit. Recte ſeruarunt reliquae ed. lectionem bonam Aldinae ἀποκρίνοιντο. Sed ſupereſt vitioſum τὸ τελευταῖον, pro

των[47] τελευταῖον, ὅτι τῆς μάχης ἐπιγενομένης ἐκ ἐσχολάζομεν περὶ τὴν σὴν εἶναι τιμωρίαν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἐπρεσβεύομεν· ἐπειδὴ δὲ ἐκ ἀπέχρη σοι δίκην μὴ δεδωκέναι, ἀλλὰ καὶ δωρεὰς αἰτεῖς, καταγέλασον ἐν τοῖς Ἕλλησι τὴν πόλιν ποιῶν, ἐνταῦθ'[48] ἐνέσην, καὶ τὴν γραφὴν ἀπήνεγκα. [καὶ,] νὴ τὰς θεὰς τὰς Ολυμπίας,[49.50] ὧν ἐγὼ πυνθάνομαι Δημοσθένην λέξειν, ἐφ' ᾧ νυνὶ μέλλω λέγειν,[51.52] ἀγαναικτῶν μάλιστα. ἀφομοιοῖ

quo quid ſubſtituendum ſit, tametſi ſententia non pauca ſubiiciat, neque male illa congruentia, facile tamen non eſt vocabulum reperire, ſententiae idem ſatisfaciens, et literarum veſtigiis inhaerens. Num ἁπλούστατον. *Simpliciſſimum?* REISKE.

47. τὸ πάντων τελευταῖον] Hinc apparet nonnulla excidiſſe. *Prior* enim pars huius reſponſi non apparet. MARKLAND.

48. ἐνέσην] *interceſſi*, medium me interpoſui, impediui. non alienum id quidem a ſententia. videtur tamen ἀνέσην *ſurrexi* melius conuenire. REISKE.

49. καὶ, quod e fine vocabuli ἀπήνεγκα perperam videtur iteratum eſſe, vncis incluſi. Pro proximo ὡς dedi ὧν. Conſtructio haec eſt. ἀπήνεγμαι, ἀγαναικτῶν, νὴ τὰς θεὰς τὰς ὀλυμπίας, ἐπὶ τούτῳ, ὃ νῦν μέλλω λέγειν, μάλιστα πάντων, ἃ πυνθάνομαι λέξειν τὸν Δημοσθένην, *omnium, quae Demoſthenem dicturum eſſe audio, vni huic, ita me dii ament, maxime ſuccenſens, quod nunc commemorabo.* REISKE.

50. ὡς] ὧν *Bern.* TAYLOR.

51. ἀγαναικτῶν] Scribe ἀγαναικτῶ. BRODAEVS. ἀγαναικτῶ, vel, ἀγωνιῶ. MARKL. Prius *Bern.* T.

52. ἀγαναικτῶν bene habet, cohaerens cum ἀπή-

μοιοῖ γάρ μὲ τὴν φύσιν ταῖς [53] Σειρῆσιν, ὡς ἔοικε. 18. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνων ἃ κηλεῖσθαί φησι λὲς ἀκροωμένους, ἀλλ' ἀπόλυσθαι. διόπερ ἃδ' εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν [54.55] εἰρημέ-

νεγκα. male positum parentheseos signum criticis h. l. errorem obiecerat. REISKE.

53. Σειρῆσιν] Hoc non est in Oratione *Demosthenica*. WOLFIVS. Sed vindicatur *Aeschinis* esse a *Dionysio Halic.* qui ea legisse videtur. TAYLOR.

54. εἰρημένων] Lege Σειρήνων. BRODAEVS. Ita exhibuit *Stephanus*. Ita *Bern.* siue fuerit *Scaliger*. TAYL.

Recte fortasse. Et omnes hi viderunt id quod erat necessarium. Laudo igitur quod praestiterunt: et gratias ago vberrimas, quod nonnihil nostrae quoque solertiae reliquerunt vindicandum. Nam potuissentne haec verba ab *Aeschine* proficisci, scil. *Audio eum comparaturum meam vocem Sirenum cantibus, quibus non demulcetur, aut delinitur qui audit, sed ad mortem adigitur: διόπερ ἃκ εὐδοκιμεῖν τὴν τῶν Σειρήνων μουσικήν*? Quid ea obseruatione futilius? quid ab hoc loco alienius, etiamsi non esset futilissimum? Nimirum hoc erat Χρησομάθεια, vt dicitur, ocioſi alicuius lectoris in margine scriptitantis. Est hic, quem vocant *locum communem*: NOTA BENE DE SIRENIBVS. Tolle igitur miserrimum istud colon, et connecte ea, quae sunt *Aeschinis*. Nam haec non sunt, si diuinare possum, aut sapere. TAYLOR.

55. τῶν εἰρημένων, quod est in editione Aldi, cur improbetur, causae nil video. idem est, atque *αὐτῶν. earum*. parum triuerit Polybium, necesse est, qui hac locutione, ceu peregrina, offendatur. Recte seruarunt Wolf et Taylor, male Stephanus cum *τῶν Σειρήνων* mutauerat. Quamquam Taylor non consilio sapientiae litauit, sed fortuna, vel necessitate potius moris sui

ρημένων μεστικήν· καὶ [56] δὴ καὶ τὴν τῶν ἐμῶν λόγων [57] ἐμπειρίαν, καὶ τὴν Φύσιν με γεγενῆσθαι ἐπὶ 11. βλάβῃ τῶν ἀκουόντων. καίτοι τὸν λόγον τοῦτον ὅλως μὲν

Wolfianam ad literam reddendi. Satis enim, quid actu-rus fuiſſet liber, prodidit in annotatione ſua ad h. l. quem mirarer vtique verba ſine dubio genuina, ſententiae optime conuenientia, nullaque nota manum Scholiaſtae prodentia, atroci obelo confodientem, niſi noſſem Taylorum, ſaepenumero in vere duris atque inexplicabilibus mutum, in vulgaribus diſertum, in vitioſis cernendis obtuſum, in emendandis parum felicem, in tricis nectendis mirifice ſollertem et *ὑπερκριτικον*. REISKE.

56. δὴ] καὶ ἔτω δή. *Bern.* TAYLOR. Quid hoc ſibi velit, parum intelligo. Videtur Scaliger ἔτω exaraſſe. Verum ita ſi dedit, non pro varia lectione id dedit, ſed pro ſcholio, ſignificaturus, καὶ δὴ καὶ idem valere atque καὶ ἔτω καὶ — *et pari modo etiam* — REISKE.

57. ἐμπειρίαν] εὐπορίαν MS. *Steph.* Quod non erat leuiter aut perfunctorie adnotandum. Ita etiam *Bern.* Demoſthenes enim, qui *Aeſchini ſilentium* exprobrauit, (p. 448. 10, 11. 449, 3. alibique) et *dicendi raritatem*, non potuit etiam multam et diutinam meditationem, non longam *experientiam*, *perpetuamque exercitationem* si quoque obiicere. Lectio itaque eſt εὐπορίαν, *verborum volubilitatem*, ſiue *copiam*. Et neſcio ſane, annon et haec Vox *Longino* ſit reſtituenda, §. 1. Nam ἐμπειρίαν τῆς εὑρέσεως, vt ibi ſcribitur, *experientiam inuentionis*, Ego adhuc intelligere non potui. Verum videntur Oratores noſtri ἐμπειρίαν vocare *Facultatem dicendi*, naturale iſtud eloquentiae munus, ſiue exercitatione et vſu alatur, necne. Vide *Demoſthenem* p. 574. TAYLOR.

μέν τις τῶν τραγικῶν ποιητῶν τῶν [65] μετὰ ταῦτα [66.67] ἐπεισαγόντων, ποιήσειεν ἐν τραγῳδίᾳ τὸν Θερσίτην ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σεφανούμενον, ἐδεῖς ἂν 39.
ὑμῶν ὑπομείνειεν, ὅτι φησὶν Ὁμηρος ἄναυδρον αὐτὸν εἶναι καὶ συκοφάντην· αὐτοὶ δ', ὅταν τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον σεφανῶτε, ἐκ οἵεσθε ἐν ταῖς τῶν Ἑλλήνων δόξαις συρίττεσθαι; οἱ μὲν γὰρ πατέρες ὑμῶν τὰ μὲν ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ τῶν πραγμάτων ἀνετίθε- 42.
σαν τῷ δήμῳ, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ καταδεέστερα εἰς τοὺς ῥήτορας τοὺς φαυλοτέρους ἔτρεπον· Κτησιφῶν δ' ὑμᾶς οἴεται δεῖν ἀφελόντας τὴν ἀδοξίαν ἀπὸ Δημοσθένους περιθεῖναι τῷ δήμῳ. καὶ φατὲ μὲν εὐτυχεῖς εἶναι, ὡς καὶ ἐγὲ, [68] καλῶς ποιοῦντες· ψη-87.1.
φιεῖσθε δὲ ὑπὸ μὲν τῆς τύχης ἐγκαταλελεῖφθαι,

ὑπὸ

65. μετὰ ταῦτα] Per ista intelligit *statim*, *mox*, sc. *hodie*, non *aliquando*. MARKLAND.

66. ἐπεισαγόντων] [Ita enim perpetuo exarari solet] S. τὰ δράματα. Sed malim, ἐπεισιόντων. Et [p. 454. l. 10.] τοὺς τῶν Διονυσίων, ἐὰν μὴ δικαίως τοὺς ἐγκυκλίους χορεὺς κρίνωσι [*Ald.* enim κυκλίους] Sic et paulo post fortassis [l. prox.] αὐτοὶ δ' ἐκ ἐγκυκλίων χορῶν. WOLF.

67. ἐπεισαγόντων] Wolf et Taylor dederunt ἐπεισιόντων. Sed bene habet vulgata. sive ἄγειν in hac compositione pro λέγειν accipias, quo sensu illud saepissime vsurpatum reperitur, sive propria illa et vulgari notione *ducendi*, vbi δρᾶμα possit subaudiri. REISKE.

68. καλῶς ποιοῦντες] Καλῶς ἀντὶ τοῦ, Δικαίως. marg. exemplar. *Eman.* Καλῶς ποιοῦντες, *merito*, Brodaeus. *Dicitis vos fortunatos esse, vt estis, et esse debetis:* Lambinus. *Voi dite esser felici, come veramente sete, che buon pro vi faccia.* Ferrus. TAYLOR.

ὑπὸ Δημοσθένους δὲ εὖ πεπονθέναι, καὶ, τὸ πάν-
3. των ἀτοπώτατον, ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τοὺς
μὲν τὰς τῶν δώρων γραφὰς ἁλισκομένους ἀτιμοῦτε,
ὃν δ' αὐτοὶ μισθῷ πολιτευόμενον σύνιστε, στεφανώσε-
τε; καὶ τοὺς μὲν [69.70] κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων, ἐὰν
μὴ δικαίως τὰς κυκλίους χορεὺς κρίνωσι, ζημιοῦτε· αὐ-
6. τοὶ δὲ οὐ κυκλίων χορῶν κριταὶ καθεσηκότες, ἀλλὰ
νόμων καὶ πολιτικῆς ἀρετῆς, τὰς δωρεὰς ἃ κατὰ τοὺς
νόμους, ἃ δ' ὀλίγοις καὶ τοῖς ἀξίοις, ἀλλὰ τῷ δια-
πραξαμένῳ δώσετε; ἔπειτ' ἔξεισιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου
ὁ τοιοῦτος κριτὴς, ἑαυτὸν μὲν ἀσθενῆ πεποιηκὼς,
9. ἰσχυρὸν δὲ τὸν ῥήτορα. ἀνὴρ γὰρ ἰδιώτης ἐν πόλει δημο-

69. κριτὰς τοὺς ἐκ Διονυσίων] Πρὸς τέρψιν ἀκούειν εἰθίσθησαν οἱ πολλοὶ, καθάπερ τραγῳδῶν ἢ κιθαρῳδῶν καθήμενοι δικασταί. I. Chryſoſtom. *Orat. de Epiſcop.* Liquet eos omnino iudicium ferre de omnibus, quae recitabantur, aut agitabantur in ludis publicis, aut in Theatro, vigente eorum poteſtate: ita vt cuiuscunque generis erat noxa aut maleficium, ea non in aliam Curiam traheretur. Exemplum dabo. Euripides, qui Impietatis poſtulabatur ob notiſſimum illum ſenarium in *Hippolyto*,

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ' —

dixit ἀδικεῖν τὸν ἀντίδικον τὰς ἐκ τοῦ Διονυσιακοῦ ἀγῶνος κρίσεις εἰς τὰ δικαστήρια ἄγοντα. ἐκεῖ γὰρ αὐτὸν δεδωκέναι λόγον, ἢ δώσειν, εἰ βούλεται κατηγορεῖν. Vid. *Ariſtot.* III. *Rhet.* 15. TAYLOR.

70. κριτὰς τοὺς ἐκ διονυσίων] videtur ἐκ in hac dictione idem ſignificare atque μετὰ *poſt. iudices negotium ſuum e Liberalibus*, h. e. poſt peracta Liberalia, *agentes.* Latini quoque *ex* ita vſurpant. REISKE.

γὰρ κολάκευόμενος· ἔπειτ' αὐτὸν, [77] ἐχ ὃς ἐφοβεῖτο, ἀλλ' οἷς ἑαυτὸν ἐνεχείριζε, κατέλυσαν. [78] ἔνιοι δὲ καὶ αὐτοὶ τῶν τριάκοντα ἐγένοντο, οἱ πλείους, ἢ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν [79] ἀκρί- 21.
τους ἀπέκτειναν, πρὶν τὰς αἰτίας ἀκοῦσαι, ἐφ' αἷς ἔμελλον ἀποθνήσκειν, καὶ ἐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων, εἴων τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι. ἐχ ὑφ' ὑμῶν αὐτοῖς ἔξεστε τοὺς πολιτευομένους; ἐ ταπεινώσαντες ἀποπέμψετε τοὺς 24.
νῦν ἐπηρμένους; ἐ μέμνησθ', ὅτι ἐδεὶς πώποτε πρότερον ἐπέθετο τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, πρὶν ἂν μείζω τῶν δικαστηρίων ἰσχύσῃ; Ηδέως δ' ἂν ἔγωγε, ὦ Αθηναῖοι, [80] ἀναλογισαίμην ἐναντίον ὑμῶν πρὸς τὸν γρά-

76. κατέλυσαν bene habere demonſtrat additum ῥᾳδίως ἔτω. perquam facile factu eſt, ideoque nil mirandum, ſi quis alium quempiam deliniat. ſed difficile eſt, ideoque ſtupendum, tantam ciuitatem a paucis eneruari et euerti, idque tam leui operâ. Huius autem rei cauſa fuit haec, quod populus, adulatoribus obnoxius, ab his ſe decipi pateretur. καταχηλεῖν bene graecum eſſe, nemo facile dubitet, neque opus erat auctoritatibus. at hoc in controuerſia erat, fueritne Aeſchines eo hic vſus. id quod nego. REISKE.

77. ἐχ ὃς ἐφοβεῖτο] ἐχ οἱ ὃς ἐφοβεῖτο. BRODAEVS.

78. ἔνιοι] Mallem, ſi cum Codd. Ενιοι δὲ αὐτῶν καὶ τῶν Τριάκοντα ἐγένοντο. MARKLAND.

79. ἀκρίτους] Idem eſt, quod πρὶν ἀκοῦσαι. Quod ſi non e ſcholio irrepſit, ἐμφατικὸς πλεονασμὸς ἂν εἴη. WOLFIVS. ἀκρίτως Bern. TAYLOR.

80. ἀναλογισαίμην. BRODAEVS. Ita WOLFIVS. Et [p. 456. l. penult.] Διελέχθη. IDEM. Ald. ἀναλογησαίμην et διειλέχθη. TAYLOR.

27. γράψαντα τὸ ψήφισμα, διὰ ποίας εὐεργεσίας ἀξιοῖ Δημοσθένην στεφανῶσαι. εἰ μὲν γὰρ [81] λέγεις, ὅθεν τὴν ἀρχὴν τῷ ψηφίσματος ἐποιήσω, ὅτι τὰς τάφρους τὰς περὶ τὰ τείχη καλῶς ἐτάφρευσε, θαυμάζω σε. [82] τῷ γὰρ ταῦτα [83. 84] ἐξεργασθῆναι κα-
30. λῶς, τὸ γεγενῆσθαι τοῦτον [85] αἴτιον, μείζω καὶ ψηγορίαν ἔχει. ὁ γὰρ περιχαρακώσαντα χρὴ τὰ τείχη, [ὧδε [86] τὰς τάφρους,] ὧδὲ τὰς δημοσίας ταφὰς [87] ἀνε-

 λόντα,

81. λέγεις] Forte, λέξεις, vt mox, ἥξεις. MARKLAND.

82. τῷ γὰρ etc.] Ita: τῷ γὰρ ἐπαίνῳ τῷ ταύτας ἐξειργάσθαι καλῶς, τὸ γεγενῆσθαι τῆς τούτων χρείας (vel ἐνδείας) αἴτιον, μείζω κατηγορίαν ἔχει. Tale aliquid ſenſus videtur poſtulare. *Laus* enim Demoſthenis in foſſis probe ducendis minor eſt, quam *culpa* eiuſdem, cuius opera factum eſt, vt foſſis indigeremus. MARKLAND.

83. ἐξειργασθῆναι] ἐξειργάσθαι MSS. *Bern.* et *Steph.* Τὸ γεγενῆσθαι τοῦτον αἴτιον Cod. *Bern.* TAYLOR.

84. τῷ γὰρ ἐξεργασθῆναι] breuiter dictum, ſed ita, vt equidem haud laudem, pro τῷ γὰρ ἐπαίνῳ τῷ ἀπὸ τοῦ ἐξεργ. aut τῆς γὰρ δόξης τῆς ἀπὸ τοῦ ἐξεργ. *multo maior eſt ignominia — quam laus condita iſta et perfecta eſſe.* aut, ſi magna gloria, iſta condidiſſe, multo maius eſt probrum, in cauſa fuiſſe, vt iſta conderentur. REISKE.

85. αἴτιον] Haec enim fieri ſolent, cum iam potentiores hoſtes timerentur. BRODAEVS.

86. poſt τὰς τάφρους videtur ταφρεύσαντα deeſſe. v. verſu 29. Sed vncis incluſi. REISKE.

87. ἀνελόντα] Alii *excitarit*: alii *diruerit*. Quid ſequamur? Dicam. Nam *Aeſchines*, vbi laudari maxime

debuit, ibi ne intelligitur quidem. Et certe haec Sententia aculeum habet insignissimum. *Si muros vallo cinxerit, vel fossa muniuerit Demosthenes, vel, potius, vallum et fossam refecerit: Si, inquam, ad eam rem conficiendam opera eius et industria vsa sit Resp. nostra, vtilis quidem ea, sed leuicula, Gratia. Idcircone autem petet ea praemia, quae conferuntur iis solis, qui Remp. bene et salutariter administrant?* Ille est Tenor Argumenti. Sit sane. Sed addit τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. Laudibus illis quibuscunque addit opprobrium maximum, nimirum Ius Sepulchrorum violatum et imminutum. (Nam de *diruendis*, non *excitandis* intelligamus oportet.) Et bene quidem addit et amarulente. Norunt quidem omnes, qui Graecas et antiquas literas tractant, Schema esse, quod dicitur παρ' ὑπόνοιαν. Eo *Aristophanes* vsus est plurimo et salsissimo. Verbi gratia; In aditu primae Fabulae occurrit,

Αλλ' ὅ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε — καὶ κλεπτίστατον.

Verum faceta haec quidem Scurrilitas Comoediam proprie spectat, et in risu excitando occupatur: vbi autem ea Figura ab Oratoribus frequentatur, adhibetur ad Vehementiam, et Impetum: ad lacerandum, non ad deridendum. Ecce enim, vt *Demosthenes* conferat suae vitae rationem, eamque, quam egit Aduersarius, pag. 570. Orat. *de Corona*. Ἐδίδασκες γράμματα· ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐπέλεις· ἐγὼ δ' ἐτελούμην. ἐχόρευες· ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. ἐγραμμάτευες· ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον. ἐτριταγωνίστεις· ἐγὼ δὲ ἐθεώρουν. Hucusque *serio* expendit, quid intererat: Verum comparatione elatior factus, et ipso cursu quasi incensus atque inflammatus, iis, quae praecedebant, addit cum quadám δεινότητι — scil. ἐξέπιπτες· ἐγὼ δ' ἐσύριττον. Ibi enim pergit quidem in comparando vtriusque vitae instituta, sed comparationi

praeter

λόντα[88], [89] τὸν ὀρθῶς πεπολιτευμένον δωρεὰς αὐ-

τεῖν

praeter exſpectationem, vt dicitur, vehementiam quandam adiicit atque amaritudinem. Porro, pag. 559. eiuſdem Orationis, vim et commoditates Philippi confert cum rationibus, cum cunctatione, et ſocordia Athenienſium: Πρῶτον μὲν ἦρχε τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸς ὢν αὐτοκράτωρ — εἶθ' ἅτοι τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν ἀεί. ἔπειτα χρημάτων εὐπόρει, καὶ ἔπραττεν, ἃ δόξειεν αὐτῷ, ὁ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν (vt mos erat Athenienſium) ὁδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος: Deinde *inopinato* addidit illud amarum, ὁδ' ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων κρινόμενος, ὁδὲ γραφὰς φεύγων παρανόμων. Iam vt ea, quae dicta ſunt, ad hunc ipſiſſimum locum accommodemus: Themiſtoclis conſilio factum eſt et periculo, vt ait *Nepos* in vita, vti ii muri exſtruerentur, quibus iam reficiendis praeponitur Demoſthenes: Qui *praecepit* (hominis ipſius verbis vtor) *vt omnes ſerui atque liberi opus facerent, neque vlli loco parcerent, ſiue ſacer eſſet, ſiue profanus, ſiue priuatus, ſiue publicus: et vndique, quod idoneum ad muniendum putarent, congererent.* „*Quo factum eſt, vt Athenienſium muri ex ſacellis „ſepulcrisque conſtarent.*„ Iam, cum neceſſe fuerit, vt, qui eos muros repararet, ille a monumentis temerandis abſtinere non potuit, primo quidem loco dixit, περιχαρακώσαντα τὰ τείχη, καὶ τὰς τάφρους, ſed, quod potuit etiam, et quod licebat, ex natura operis, addidit ſeueriſſimum illud et inexſpectatum, τὰς δημοσίας ταφὰς ἀνελόντα. TAYLOR.

88. ἀνελόντα] nam cum moenia ducantur, neceſſe ſaepe eſt, id quod vel e Thucydide factum conſtat, vt monumenta diruantur, quo aut ſaxa et ſtelae maceriis condendis ſarciendiſue adhibeantur, aut in monumentorum loco moenia, quibus monumenta officiunt, exſtruantur. REISKE.

τεῖν, ἀλλ' ἀγαθῇ τινος αἰτιον γεγενημένον τῇ πό-
λει. εἰ δὲ ἤξεις ἐπὶ τὸ δεύτερον μέρος τῆ ψηφίσμα- 33.
τος, ἐν ᾧ τετόλμηκας γράφειν, ὡς ἔστιν ἀνὴρ ἀγα-
θὸς, καὶ διατελεῖ λέγων καὶ πράττων τὰ ἄριστα τῷ
δήμῳ τῷ Αθηναίων, ἀφελὼν τὴν ἀλαζονείαν καὶ
τὸν κόμπον [90] τῆ ψηφίσματος, ἄψαι τῶν ἔργων. 36.
ἐπίδειξον ἡμῖν ὅ, τι λέγεις. τὰς μὲν γὰρ περὶ τὰς
Αμφισσέας καὶ τὰς Εὐβοέας δωροδοκίας παρα-
λείπω. ὅταν δὲ τῆς πρὸς Θηβαίους συμμαχίας τὰς
αἰτίας ἀνατιθῆς Δημοσθένει, τὰς μὲν ἀγνοοῦντας
ἐξαπατᾷς, τὰς δὲ εἰδότας καὶ αἰσθανομένους ὑβρί- 39.
ζεις. ἀφελὼν γὰρ τὸν καιρὸν, καὶ τὴν δόξαν τὴν
[91] τότων, δι' ἣν ἐγένετο ἡ συμμαχία, οἵαν λανθά-
νειν ἡμᾶς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα Δημοσθένει περι-
τιθεὶς. ἡλίκον δ' ἐστὶ τὸ ἀλαζόνευμα τοῦτο, ἐγὼ πει-
ράσομαι μεγάλῳ σημείῳ διδάξαι. ὁ γὰρ τῶν Περ- 42.
σῶν βασιλεὺς, ὁ πολλῷ πρότερον χρόνῳ πρὸ τῆς
Αλεξάνδρου διαβάσεως εἰς τὴν Ασίαν, κατέπεμψε
τῷ δήμῳ καὶ μάλα ὑβριστικὴν καὶ βάρβαρον ἐπισ-
τολήν. ἐν ᾗ τά τε δὴ ἄλλα καὶ μάλ' ἀπαιδεύτως διε-
λέχθη, καὶ ἐπὶ τελευτῆς ἐνέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστο- 88. 1.
λῇ· ἐγώ,

89. τὸν — πεπολιτευμένον] τῶν ὀρθῶς πεπολιτευμένων δωρεὰς Cod. MS. *H. Steph.* Vide, annon praeſtet! Non poteſt dici, quantum. TAYLOR.

90. τῆ ψηφίσματος] ἐκ τῆ ψηφίσματος. pag. 404. l. 2. MARKLAND.

91. τότων] horum, Athenienſium puta, in iudicio aſſidentium atque circumſtantium. REISKE.

λῆ· ἐγώ, φησιν, ὑμῖν [92] χρυσίον δ' δώσω. μή με αἰτεῖτε. δ' γὰρ λήψεσθε· ἔτος μέντοι [93] ὁ αὐτὸς
3. ἐγκαταληφθεὶς ὑπὸ τῶν νυνὶ παρόντων αὐτῷ κινδύνων, ἐκ αἰτέντων Αθηναίων, αὐτὸς ἑκὼν κατέπεμψε [94] τριακόσια τάλαντα τῷ δήμῳ, ἃ σωφρονῶν ἐκ ἐδέξατο. ὁ δὲ κομίζων ἦν τὸ χρυσίον καιρὸς, καὶ φόβος, καὶ χρεία συμμάχων. τὸ δ' αὐτὸ τῦ-
6. το καὶ τὴν Θηβαίων συμμαχίαν ἐξεργάζετο. σὺ δὲ τὸ μὲν τῶν Θηβαίων ὄνομα, καὶ τὸ τῆς δυσυχεστάτης συμμαχίας [95] ἐνοχλεῖς ἀεὶ λέγων, τὰ δ' ἑβδομήκοντα τάλαντα ὑποσιωπᾷς, ἃ προλαβὼν τοῦ βασιλικοῦ χρυσίου ἀπεξέρησας. οὐ δι' ἔνδειαν μὲν
9. χρημάτων, ἕνεκα πέντε ταλάντων, [96] οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν δ παρέδοσαν; διὰ ἐννέα δὲ τάλαντα ἀργυρίδ, πάντων [97] Αρκάδων ἐξελληλυθότων, καὶ τῶν ἡγεμόνων ἑτοίμων ὄντων βοηθεῖν, ἡ πρᾶξις οὐ γεγένηται; σὺ δὲ πλετεῖς, καὶ ταῖς
12. ἡδοναῖς ταῖς σαυτῦ χορηγεῖς, καὶ, τὸ κεφάλαιον, τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τέτῳ, οἱ δὲ κίνδυ-

92. χρυσίον] Conſule *Brodaeum* I. *Miſcell.* 36. TAYL.

93. ὁ αὐτὸς] Sententia videtur poſtulare ὁ μεγάλαυχος. Sed bene habet vulgata, *hic ipſe* (id eſt, vnus et idem) — *ipſe* (id eſt, vltro, ſponte ſua.) REISKE.

94. τριακόσια] τριάκοντα Cod. *Bern.* TAYLOR.

95. ἐνοχλεῖς] ἐνοχλεῖς ἡμῖν ἀεὶ λέγων. MS. *Stephan.* TAYLOR.

96. οἱ ξένοι τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν] τὴν Καδμείαν, ὡς οἶμαι, ὑπὸ Μακεδόνων κατεχομένην. WOLFIVS.

97. Αρκάδων] L. πάντων τῶν Αρκάδων. MARKLAND.

νοι παρ' ὑμῖν. Αξιον δ' ἐστὶ καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν
98 αὐτῶν θεωρῆσαι. εἰ γὰρ 99 τολμήσειε Κτησιφῶν
μὲν Δημοσθένην παρακαλεῖν λέξοντα εἰς ὑμᾶς, ἕτος 15.
δ' ἀναβὰς ἑαυτὸν 900. 1 ἐγκωμιάσει, βαρύτερον τῶν
ἔργων ὧν πεπόνθατε τὸ ἀκρόαμα γίνεται. ὅπου γὰρ
τὸς μὲν ὄντως ἄνδρας ἀγαθὸς, οἷς πολλὰ καὶ
καλὰ σύνισμεν ἔργα, ἂν τὸς καθ' ἑαυτῶν ἐπαίνους λέ-
γωσιν, ἐ φέρομεν· 2 ὅταν ἄνθρωπος, αἰσχύνη 18.
τῆς πόλεως γεγονὼς, ἑαυτὸν 3 ἐγκωμιάζῃ, τίς ἂν
τὰ τοιαῦτα καρτερήσειεν ἀκέων; ἀπὸ μὲν οὖν τῆς
ἀναισχύντου πραγματείας, ἐὰν σωφρονῇς, 4 ἀπο-
σήσῃ· ποίησαι δὲ, ὦ Κτησιφῶν, διὰ σαυτοῦ τὴν ἀ-
πολογίαν. ἐ γὰρ δήπου τοῦτό γε σκήψῃ, ὡς ἐ δυ- 21.
νατὸς εἶ λέγειν. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπόν σοι συμβαίνοι,
εἰ πρώην μέν ποθ' ὑπέμεινας πρεσβευτὴς ὡς Κλεο-
πάτραν, τὴν Φιλίππου θυγατέρα, χειροτονεῖσθαι,

συν-

98. αὐτῶν] Demosthenis et Ctesiphontis. REISKE.

99. τολμήσειε] Malim τολμήσει. REISKE.

900. ἐγκωμιάσει] F. ἐγκωμιάσειε, vt τολμήσειε. MARKLAND.

1. ἐγκωμιάσει] malim ἐγκωμιάζειν. REISKE.

2. ὅταν δὲ] F. delendum δὲ, nisi supra legatur — γίνεται, ὅπου καὶ τὸς etc. MARKLAND. ὅταν δὴ ἄνθρωπος *Bern.* TAYLOR.

3. post ἐγκωμιάζῃ videtur οἴσομεν vel ἀνεξόμεθα deesse, *num feremus?* cum interrogatione indignantis et infitiantis. alias constructio labat. tum incipit noua sententia. *ecquis haec auribus aequis accipiat?* REISKE.

4. ἀποσήσῃ] ἀφίσασο *Bern.* TAYLOR.

5 συναχθεσθησόμενος ἐπὶ τῇ τῦ Μολοττῶν βασι-
24. λέως Αλεξάνδρυ τελευτῇ, νυνὶ δὲ ὑ φήσεις δύνασθαι
λέγειν. ἔπειτα γυναῖκα μὲν ἀλλοτρίαν πενθῦσαν
δύνασθαι παραμυθεῖσθαι, γράψας δὲ μισθῦ ψήφισμα ἐκ ἀπολογήσης; ἢ τοιῦτός ἐσιν ὃν γέγρα-
27. φας στεφανῦσθαι, οἷος μὴ γινώσκεσθαι ὑπὸ τῶν εὖ πεπονθότων, ἂν μή 6 τις σοι 7 συνείποι; ἐπερώτησον δὴ τὰς δικαστὰς, εἰ ἐγίνωσκον Χαβρίαν, καὶ Ιφικράτην, καὶ Τιμόθεον, καὶ πυθῦ παρ' αὐτῶν, διὰ τί τὰς δωρεὰς αὐτοῖς ἔδοσαν, καὶ τὰς εἰκόνας
30. ἔσησαν. ἅπαντες γὰρ ἅμα σοι ἀποκρινῦνται, ὅτι Χαβρίᾳ μὲν, διὰ τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν, Ιφικράτει δὲ, ὅτι 8 μόραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε, Τιμο-

5. συναχθεσθησόμενος] συναχθησόμενος. Cod. MS. *Mead.* TAYLOR.

6. τις] Opinor, ἂν μὴ αὐτὸς, ex ſenſu et ſuperioribus. MARKLAND.

7. συνείποι] συνείπῃ dedit *H. Stephanus.* TAYLOR.

8. μοῖραν] [Vulgo.] F. μόραν. Aemilius Probus: *Hoc exercitu* moram *Lacedaemoniorum intercepit*, (Forte, *interfecit*) *quod ipſum maxime tota celebratum eſt Graecia.* Heſychius: Μόρα, μέρη τινά. καὶ μέρη τῦ στρατῦ, ἢ τάγμα. Παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίοις οἱ Πατρίλοχοι μόρα αὖθις ὀνομασθέντες. Vide *Xenophontem* in *Republica Laconica*, vel *Suidam* in v. Μορῶν. Aretinus: *Iphicrati, quod cohortem Lacedaemoniorum peremit.* Melanchtho: *quia exercitum Lacedaemoniorum vicerit.* Meletus: *Iphicrati, quod partem exercitus Lacedaemoniorum interfecerit.* Eſt et in Ariſtocratea, Ιφικράτης τὴν μόραν κατέκοψε. WOLFIVS.

De hac Lectione, atque de hoc negocio, diſputat

Τιμοθέῳ δὲ, διὰ τὸν περίπλεν τὸν εἰς Κέρκυραν, καὶ ἄλλοις, [9] ὧν ἑκάστῳ πολλὰ καὶ καλὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔργα πέπρακται. [10] Δημοσθένει δ', ἐάν τις ἐρω- 33.
τᾷ, διὰ τί ἐδώσετε, φήσετε· ὅτι δωροδόκος, ὅτι δειλὸς, ὅτι τὴν τάξιν ἔλιπε. καὶ πότερον τοῦτον [11] τιμήσετε, ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀτιμώσετε, καὶ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ μάχῃ τελευτήσαντας; οὓς νομίζεθ' ἑορᾶν σχετλιάζοντας, εἰ ἕτος τεφανωθήσεται. καὶ γὰρ ἂν 36.
εἴη δεινὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν [12] ξύλα, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν σίδηρον, τὰ ἄφωνα καὶ ἀγνώμονα, ἐάν [13] τινα ἐμπεσόντα ἀποκτείνῃ, ὑπεροριζομεν, καὶ ἐάν τις αὐτὸν διαχρήσηται, τὴν χεῖρα τὴν τοῦ-

το πρά-

bene multa *Stephanus Theſ. L. Gr.* T. II. col. 844. 845. Et praeſtantiſſimus Criticus, *Hemſterhuſius* ad *Lucian. Timon.* §. 50. fin. *μόρεαν* legitur in *Bern.* TAYLOR.

9. ὧν] F. ὅτι. MARKLAND.

10. Δημοσθένει] Δημοσθένει δ' ἀντεροῦ, διὰ τί δώσετε; MS. *Steph.* TAYLOR.

11. poſt *τιμήσετε*, aut excidit, aut certe ſubaudiendum eſt, *ἐὰν τιμήσητε. et Demoſthenem cum honorabitis, eumne magis honorabitis, an vos dedecorabitis?* vel idem eſt, ac ſi dixiſſet, *ἢ οἴεσθε ὑμᾶς μὲν αὐτὸν τιμᾶν, αὐτοὺς δὲ ὑμᾶς ἐν ταυτῷ ἐκ ἀτιμάζειν?* REISKE.

12. ξύλα etc.] Vid. *Brod.* V. *Miſcell.* 12. qui memorabilem hanc particulam Iuriſprudentiae Atticae illuſtrat. Et nos quoque attigimus in *Elementis Iuris Ciuilis*, pag. 116. TAYLOR.

13. τινα] *ſi quem, dum forte fortuna decidant, interimunt.* BRODAEVS. *εἴ τῳ ἐμπεσόντα* MS. *Steph. ἐάν τῳ ἐμπεσόντα* Codd. *Coiſl.* et *Reg.* 1. 2. *Aldus* mendoſiſſime, *ἐάν τις ἐμπεσόντα.* Pro quo *Bern. τινα* habet, cum *Wolfio.* TAYLOR.

39. τὸ πράξασαν χωρὶς τοῦ σώματος θάπτομεν· Δη-
μοσθένην δὲ, ὦ Ἀθηναῖοι, τὸν γράψαντα μὲν τὴν
14 παυσάτην ἔξοδον, προδόντα δὲ τοὺς στρατιώτας,
τοῦτον ὑμεῖς τιμήσετε; ἐκεῖν ὑβρίζονται μὲν οἱ τε-
λευτήσαντες, ἀθυμότεροι δὲ οἱ ζῶντες γίνονται,
42. ὁρῶντες τῆς ἀρετῆς ἆθλον τὸν θάνατον κείμενον,
τὴν δὲ μνήμην ἐπιλείπουσαν. τὸ δὲ μέγιστον, ἐὰν
ἐπερωτῶσιν, ὑμᾶς οἱ νεώτεροι, πρὸς ποῖον παρά-
δειγμα χρὴ αὐτοὺς τὸν βίον ποιεῖσθαι, 15 τί
κρινεῖτε. εὖ γοὖν ἴστε, ὅτι ἐκ αἱ παλαῖστραι, ἐδὲ
89.1. τὰ διδασκαλεῖα, ἐδ' ἡ μουσικὴ μόνον παιδεύει τοὺς
νεωτέρους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τὰ δημόσια 16.17 κη-
ρύγμα-

14. παυσάτην ἔξοδον] In qua fusus est ac deletus a Philippo Athenienſium et Thebanorum exercitus. BRODAEVS.

15. κρινεῖτε] [vt *Ald.* habet, et *Mead.*] F. τί ἀποκρινεῖσθε; Et [l. 14.] εὐνοίας. Et [pag. 460. l. 1.] τοῖς νῦν μὲν ἐ παροῦσι. Ordo verborum hic est, φέρετε τὴν ψῆφον, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν ἐ παροῦσι etc. WOLFIVS. Τοῖς μὲν νῦν *Ald.* TAYLOR.

16. κηρύγματα] Haec vox procul dubio deprauata est. Exempla enim, quae ſequuntur, huic non conueniunt. Forte, τὰ δημόσια παραδείγματα. Sic πολιτικὰ παραδείγματα, Orat. *adu. Timarch.* p. 39. l. 11. Hoc verum arbitror, (vide quae praecedunt, πρὸς ποῖον παράδειγμα etc.) et errorem Scribae esse, coniicientis oculos in vocem ſubſequentem, κηρύττεται. Demoſth. π. Παραπρεσβ. pag. 193. Καὶ τίς — τοῦτο ἰδὼν τὸ παράδειγμα, δίκαιον αὐτὸν παρασχεῖν ἐθελήσει; MARKLAND.

17. Voc. κηρύγματα cur Marklando diſpliceat, nil

ρύγματα· κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ, ὅτι στε-
φανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ ἀνδραγαθίας, καὶ 3.
εὐνοίας, ἄνθρωπος [18].[19] αἰσχήμων *ἐν τῷ βίῳ, καὶ
βδελυρός; ὁ δὲ γε νεώτερος ταῦτ' ἰδὼν διεφθάρη.
δίκην τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς, ὥσπερ
Κτησιφῶν; οἱ δέ γε ἄλλοι πεπαίδευνται. τἀναν-
τία τις ψηφισάμενος τῶν καλῶν καὶ δικαίων, [20] ἐπ-
ανελθὼν οἴκαδε παιδεύει τὸν υἱόν; ὁ δὲ γε εἰκό- 6.
τως ἐ πείθεται· ἀλλὰ τὸ νθετεῖν ἐνταῦθα ἐνο-
χλεῖν ἤδη δικαίως ὀνομάζεται. ὡς οὖν μὴ μόνον κεί-
νοντες, ἀλλὰ καὶ θεωρούμενοι, ἕτω τὴν ψῆφον φέ-
ρετε, εἰς ἀπολογισμὸν τοῖς νῦν μὲν ἐ παροῦσι τῶν 9.
πολιτῶν, ἐπερησομένοις δὲ ὑμᾶς, τί ἐδικάζετε. εὖ
γὰρ ἴσε, ὦ Ἀθηναῖοι, ὅτι τοιαύτη δόξει ἡ πόλις εἶ-
ναι,

equidem cauſae video. Negat exempla ſubiecta huic vocabulo conuenire. Ego vero aio bene omnia conuenire, quoad intelligo. nam in omnibus iudiciis ſententia iudicum, quaecunque eſſet, praeconis voce promulgabatur. Quod etſi ſecus eſſet, nihilo tamen minus dictio bene haberet. Damnatio rei abſolutioue, quia loco publico et nomine populi fit, recte videtur κήρυγμα δημόσιον appellari. quicquid enim ad omnes dimanat, omnibus innoteſcit, id eſt κήρυγμα. REISKE.

18. αἰσχήμων ὤν] *Reg.* I. εὐσχημόνων. F. legendum αἰσχημόνων. TAYLOR.

19. αἰσχήμων ὤν rurſus recte habet. non reſpexit Taylor ad proximum καὶ βδελυρὸς. quod ſtare non poſſit ab ὤν deſtitutum. REISKE.

20. ante voc. ἐπανελθὼν videtur ἄτιμος deeſſe. eo, quod a iudicio domum rediit capite minutus, infamia notatus, iure fori frequentandi mulctatus. REISKE.

ναι, ὁποῖός τις ἂν ἡ ὁ κηρυττόμενος. [21] ἔστι δὲ ὄνειδος, μὴ τοῖς προγόνοις ὑμᾶς, ἀλλὰ τῇ τῦ Δημο-
12. σθένυς ἀνανδρίᾳ προσεπικασθῆναι. πῶς ἄν ἄν τις τὴν τοιαύτην αἰσχύνην ἐκφύγοι; ἐὰν τὰς προκα-ταλαμβάνοντας τὰ κοινὰ καὶ φιλάνθρωπα τῶν ὀνομάτων, ἀπίστυς ὄντας τοῖς ἤθεσι, φυλάξησθε: ἡ γὰρ εὔνοια, καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα κεῖ-
15. ται μὲν ἐν μέσῳ, φθάνυσι δ' ἐπ' αὐτὰ καταφεύ-γοντες τῷ λόγῳ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τοῖς ἔργοις πλεῖ-σον ἀπέχοντες. ὅταν οὖν λάβητε ῥήτορα ξενικῶν σεφάνων καὶ κηρυγμάτων ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπιθυμῦν-τα, [22] ἐπαναγειν [22] b. αὐτὸν κελεύετε καὶ τῶν λόγων

21. ἔστι] F. ἔσαι, vt δόξει. MARKLAND.

22. Locus intricatus, et haud ſcio, an corruptus. Quid ſi ita legas et ordines? κελεύετε αὐτὸν ἐπαναγειν, καὶ ποιεῖσθαι τὸν λόγον εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι τὰς βεβαιώ-σεις τῶν κηρυγμάτων. Sin genitiuum retinere placet, καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, ὥσπερ τῶν κηρυγμάτων, ὁ νόμος κελεύει, ποιεῖσθαι εἰς βίον etc. Aretinus: *Probationes verborum ex vita et moribus eius exigatis.* Melanchtho: *Vocate eum in iudicium, vt ſcriptum de ſe factum, re et factis confirmet, ſicut leges iubent.* Perionius: *Facite, vt eius etiam oratio, quemadmodum praeſcripto legis praeconia, ex vita moribuſque ſpectetur.* Meletus: *Hunc referre ſe iubete ad vitam fide dignam et ad mores modeſtos, et verba confirmare, quemadmodum lex renunciationis praecipit.* WOLFIVS.

Ita *Ald.* ἐπαναγειν αὐτὸν κελεύετε, καὶ τῶν λόγων ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα. Ita

Stephanus: *ἐπαναγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τὸν λόγον (ὥσπερ τὰς βεβαιώσεις τῶν κηρυγμάτων ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι) εἰς βίον ἀξιόχρεων καὶ τρόπον σώφρονα.* Nisi quod Typothetae incuria *κτημάτων* pro *κηρυγμάτων* expresserit. Si sit Incuria, et *Stephanus* non ex suis Codd. extraxerit. Exstat enim in *Bern.* qui aliquando cum *Stephanicis* conspirat. TAYLOR.

Επανάγειν αὐτὸν κελεύετε καὶ τῶν λόγων τὰς βεβαιώσεις, καὶ τῶν κηρυγμάτων, ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι, εἰς βίον ἀξιόχρεων etc. MARKLAND.

22 b. Non ex errore operarum, sed ex praescripto Stephani, legitur in eius editione *κτημάτων*, pro *κηρυγμάτων*, quae vera est lectio, meritoque a Wolfio retenta. Quod Bernardi liber Stephano suffragatur, id nihili est. Quod saepe dico, notulae illae codici Bernardi adscriptae, non lectiones sunt e bonis libris vetustis ductae, sed merae coniecturae, seu Scaligeri, cuius dicuntur esse, seu cuiuscunque alius. Bernardus, seu quicunque alius illum codicem notulis distinxit, aut ex ipsa Stephani editione hoc *κτημάτων* transsumsit: (in quo ni fallor, liquet illas notulas Bernardino codici post editum a Stephano corpus oratorum graecorum demum adscriptas esse:) aut Stephanus et Scaliger (si is est auctor illarum notularum) ex vno communi fonte hauserunt, e praelectionibus siue Turnebi, siue Dorati. Quod si ita est, ambo aliena sibi arrogarunt. quod vereor ne nimis saepe factum sit. De Stephani quidem, neque Scaligeri minus, vanitate, arrogantia, erga alios inuidentia, et aemulatione, obtrectandi libidine, et furtiua cupiditate laudes alienas in se deriuandi satis inter omnes constat; vt a vero haud abhorreat, eos ambos ex magistrorum adeo agris nonnunquam praedas egisse. Sed esto hac de re statuendi suum cuique arbitrium. Ad rem redeo. *παραδιόρθωσις*

λόγων τὰς βεβαιώσεις, (* ὡς περὶ τῶν κηρυγμά-
18. των ὁ νόμος κελεύει ποιεῖσθαι) εἰς βίον ἀξιόχρεων,
καὶ τρόπον σώφρονα· ὅτῳ δὲ ταῦτα μὴ μαρτυρεῖ-
ται, μὴ βεβαιῶτε αὐτῷ τὰς ἐπαίνους, καὶ τῆς δη-
μοκρατίας ἐπιμελήθητε, ἵνα μὴ διαψευγέσης ὑμᾶς·
ἢ οὐ δεινὸν ὑμῖν δοκεῖ εἶναι, εἰ τὸ μὲν βουλευτήριον
21. καὶ ὁ δῆμος παροράται, αἱ δ' ἐπιστολαὶ καὶ αἱ πρεσ-
βεῖαι ἀφικνῶνται εἰς ἰδιωτικὰς οἰκίας, [23] ἃ παρὰ
τῶν τυχόντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ παρὰ τῶν πρω-
τευόν-

σις illa est; siue Stephani, siue cuiuscunque tandem, quae κτημάτων pro κηρυγμάτων sufficit. Nihil ego aliud in lectione Aldinae mutaui, praeterquam ὥσπερ. Hoc primum in duo vocabula ὡς περὶ dispescui, deinde in alium locum transposui, vt videre est. quo haec emergat sententia, quam intendisse atque reliquisse videtur orator. *Iubete eum, verborum quoque suorum euictiones referre ad vitam illa verborum magnificentia dignam, vt de praeconiis fieri vult lex.* h. e. imperate ei, vt demonstret, vitam a se actam respondere grauitati, et splendori orationis suae, vel iactantiae potius, veraque illa omnia esse, quae de se praedicet. quemadmodum, si quis seruum aut domum, villam, aliudue quid, per vocem praeconis vendat, lex ei iniungit, vt emtori veritatem eorum omnium, quae praeco venditoris loco atque nomine praedicauerit atque spoponderit, praestet atque euictam det; sin minus, emtio rescindatur. REISKE.

23. ἃ παρὰ τῶν τυχόντων ἀνθρώπων [non περὶ, vt *Ald.*] Et [p. 461. l. 5.] ὥσπερ καταγεγηρακώς, pro παραγεγηρακώς. WOLFIVS.

τευόντων ἐν τῇ Ἀσίᾳ, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ; [24] καὶ ἐφ' οἷς ἐστιν ἐκ τῶν νόμων ζημία θάνατος, ταῦτα τινὲς ἐκ ἐξαρνεῖνται πράττειν, ἀλλ' ὁμολογοῦσιν ἐν τῷ 24. δήμῳ, καὶ τὰς ἐπιστολὰς ἀλλήλοις παραναγινώσκουσιν, καὶ παρακελεύονται ὑμῖν οἱ μὲν βλέπειν εἰς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα, ὡς φύλακες τῆς δημοκρατίας, ἕτεροι δ' αὐτοῦσι δωρεὰς, ὡς σωτῆρες τῆς πό- 27. λεως ὄντες· ὁ δὲ δῆμος ἐκ τῆς ἀθυμίας τῶν συμβεβηκότων, ὥσπερ [24b] παραγεγηρακὼς, ἢ παραγοίας ἐαλωκὼς, αὐτὸ μόνον τοῦνομα τῆς δημοκρατίας περιποιεῖται, τῶν δ' ἔργων ἑτέροις παρακεχώρηκεν; ἔπειτ' ἀπέρχεσθε ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν οὐ 30. βεβλευσάμενοι, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τῶν ἐράνων, [25] τὰ περιόν-

24. καὶ ἐφ' οἷς] Aliter, ac distinxit, *Wolfius* vertit. In hoc vero culpandus, non in illo. TAYLOR.

24 b. παραγεγηρακὼς bene habet. *prae senio ad delirium seu desipientiam delapsus.* παρὰ in eiusmodi compositione discessum a natura et a recto significat. παραγηράσκειν est ita senescere, vel eo vsque senectutem extrahere, donec a statu naturae humanae desciscas, quae natura res quasque, quas effert, veras, rectas, decoras, praeclaras, salutares, finique suo consentaneas effert. γῆρας aliquod est decorum, venustum, amabile, gerenti ipsi haud graue, neque aliis molestum, prorsus homine dignum. hoc agere est γηράσκειν. sed παραγηράσκειν est senescere secus, quam decebat, aut expediebat. Id quod huius loci sententia postulat. καταγηράσκειν autem est, senectutem degere, h. e. agere, obire et absoluere, quod a loci sententia est alienum. REISKE.

25. τὰ περιόντα νειμάμενοι] Vtrum, πρὸς ἑαυτὸς,

περιόντα νεμόμενοι. ὅτι δ' ἐ λῃρῶ, ἐκεῖθεν τὸν λόγον θεωρήσατε. ἐγένετό τις· ἄχθομαι δὲ πολλάκις μεμνημένος τὰς ἀτυχίας τῆς πόλεως· ἐνταῦθ'
33. ἀνὴρ ἰδιώτης, ὃς ἐκπλεῖν [26] μόνον εἰς Σάμον [27] ἐγχειρήσας, ὡς προδότης τῆς πατρίδος, αὐθημερὸν ὑπὸ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς θανάτῳ ἐζημιώθη. ἕτερος δ' ἰδιώτης ἐκπλεύσας εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν Φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην ποτὲ εἰσηγγέλθη, καὶ
36. [28] ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο· εἰ δὲ μία μόνον μετ-

ἢ τοῖς πένησι? Aretinus: *Tanquam reliquiis reip. diuiſis.* Melanchtho: *Diſceditis e concionibus, non tanquam ex deliberatione, ſed tanquam ex diuiſione reliquiarum fiſci.* Perionius: *Ex concionibus diſceditis, non conſiliis captis, ſed tanquam ea, quae ex collatis pecuniis reſtant, diſtribueritis.* Meletus: *Vt ii, qui reliquias conuiuiorum communtum inter ſe partiuntur.* Τὰ Περιόντα, εἴτε χρήματα, εἴτε ποτὰ καὶ βρωτά. Pendet hoc a conſuetudine veterum conuiuiorum, cum de ſymbolis edebant, et videtur alludere ad theatralis pecuniae diſtributionem. WOLFIVS.

26. *μόνος*] F. *μόνον.* TAYLOR.

27. *ἐγχειρήσας*] *ἐπιχειρήσας Bern.* et proxime *τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ* habet. TAYLOR.

28. *ἴσαι αἱ ψῆφοι*] Harpocr. in v. Ισαι ψῆφοι. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος, Ἕτερος δὲ πλεύσας ἰδιώτης εἰς Ῥόδον, ὅτι τὸν φόβον ἀνάνδρως ἤνεγκε, πρώην μέν ποτε εἰσηγγέλθη, καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο, εἰ δὲ μία ψῆφος μετέπεσεν (γρ. ὑπερέπεσεν in Cod. *Cantab.* et ita habet *Suidas*, et *Photius* MS.) ὑπερῴρισο ἂν, καὶ ἀπέθανεν. Corrige ἢ ἀπέθανεν. Is erat Leocrates, vt monet *Scholiaſtes Aeſchinis*, et nos monuimus ad *Lycurgi* Orationem de ea ipſiſſima re habitam. In *Photio*

ἐπεσεν, ὑπερῴρις ἂν, ἢ ἀπέθανεν. ἀντιθῶμεν δὴ τὸ νῦν γινόμενον. ἀνὴρ ξήτωρ, ἁπάντων τῶν κακῶν [29] αἴτιος, ἔλιπε μὲν τὴν ἀπὸ στρατοπέδου τάξιν, ἀπέδρα δ' ἐκ τῆς πόλεως· ἔτος στεφανοῦσθαι ἀξιοῖ, καὶ κηρύττεσθαι οἴεται δεῖν. ἐκ ἀποπέμψεσθε τὸν 39. ἄνθρωπον, ὡς κοινὴν τῶν Ἑλλήνων συμφοράν, [30] ἢ συλλαβόντες, ὡς λῃστὴν τῶν πραγμάτων, ἐπ' [31] ὀνομάτων διὰ τῆς πολιτείας πλέονται, [32] τιμωρήσεσθε;

legitur hoc modo: Ισαι ψῆφοι. Τὸν νόμον τῷ ἀπολύεσθαι τὸν κατηγορέμενον ἐὰν ἴσων τύχῃ ψήφων. Επὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισκομένων. ἀναλύονται (corrige ἀπολύονται) γὰρ οἱ διωκόμενοι ἐπὶ (lege ἀπὸ) τῶν διπλαζομένων, καὶ (l. ἂν) ἴσαι γένωνται ψῆφοι. Εν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος. Αἰσχίνης etc. Haec produxi, vt oſtenderem, quaenam ſit Sors et Ratio veterum Lexicorum. Conſuta enim et conſarcinata eſt haec Gloſſa ex tribus diuerſis, voces (Ισαι ψῆφοι) enarrantibus: ſc.

Τὸν νόμον (vel κατὰ τὸν νόμον) τῷ ἀπολύεσθαι — ψήφων.

Επὶ τῶν παρ' ὀλίγον — ψῆφοι.

Εν αἷς ἀπολύεται ὁ ἐγκαλούμενος.

TAYLOR.

29. Locum hunc ſi legas minus attentus, nil ei videtur ineſſe vitii, morem autem oratorum atticorum ſi teneas, atque recorderis, praemiſſo ὃς ſubiungendi ἔτος, facile venias in ſuſpicionem, poſt αἴτιος h. l. deeſſe ὃς. REISKE.

30. ἢ συλλ.] F. ἃ συλλαβόντες κ. τ. λ. MARKLAND.

31. ὀνομάτων] γρ. ἐπ' ὀνόματι δὲ πολιτείας κ. τ. λ. *Bern.* TAYLOR.

32. τιμωρήσεσθε] Οὐ, quod ἀποπέμψετε praecedit, ſumendum. BRODAEVS.

σθε, καὶ τὸν καιρὸν μέμνησθε, ἐν ᾧ τὴν ψῆφον φέ-
42. ρετε; ἡμερῶν μὲν ὀλίγων μέλει τὰ Πύθια γίνεσθαι, καὶ τὸ συνέδριον τὸ τῶν Ἑλλήνων συλλέγεσθαι. διαβέβληται δ' ἡμῶν ἡ πόλις ἐκ τῶν Δημοσθένους πολιτευμάτων περὶ τὰς νῦν καιρούς. δόξετε δὲ, ἐὰν μὲν
90.1. τοῦτον στεφανώσητε, ὁμογνώμονες εἶναι τοῖς παραβαίνουσι τὴν κοινὴν εἰρήνην· ἐὰν δὲ τἀναντίον τούτῳ πράξητε, ἀπολύσετε τὸν δῆμον τῶν αἰτιῶν. μὴ οὖν
3. ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ οἰκείας τῆς πόλεως, βουλεύεσθε, καὶ τὰς φιλοτιμίας μὴ νέμετε, ἀλλὰ κρίνετε, καὶ τὰς δωρεὰς εἰς βελτίω σώματα καὶ ἀξιολογωτέρους ἄνδρας ἀπόθεσθε, καὶ μὴ μόνον τοῖς 33.34 ὠσὶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς 35 ὄμμασι, διαβλέψαντες εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς βουλεύσασθε, τίνες
6. ὑμῶν εἰσιν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει. πότερον οἱ συγκυνηγέται, ἢ οἱ συγγυμνασταὶ αὐτῷ, ὅτ' ἦν ἐν

33. ὠσὶν] σώμασιν Cod. *Mead.* Ego ſane et τοῖς ὠσὶν, et τοῖς σώμασιν iuxta intelligo. Id eſt, neutrum intelligo. Et perinde hanc locutionem quoque, ſcil. βουλεύσασθε τίνες εἰσὶν οἱ βοηθήσοντες Δημοσθένει. Certe haec parum ſunt ſincera. TAYLOR.

34. ὠσὶν bene habet, cohaerens, non cum διαβλέψαντες, ſed cum βουλεύσασθε, cum quo etiam ἀποβλέψαντες verſu 10. cohaeret. REISKE.

35. ὄμμασι διαβλέψαντες] malim ὄμμασιν ἀ διαβλ. ob inſequens ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζ. *non per vos ipſos ſolummodo circumferentes oculos. ſed etiam* — non auribus modo, ſed oculis quoque in conſilium adhibitis deliberate, neque voſmet ſolummodo intuemini, ſed etiam Demoſthenis inſolentiam. REISKE.

ἡλικίας; ἀλλὰ, μὰ τὸν Δία τὸν Ολύμπιον, οὐχ ὑς ἀγρίως κυνηγετῶν, οὐδὲ τῆς τοῦ σώματος εὐεξίας ἐπιμελούμενος διατετέλεκεν, ἀλλ' ἐπασκῶν τέχνας 9. ἐπὶ τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους διαγεγένηται. ἀλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν [36] ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ Βυζάντιον μὲν ἐκ τῶν χειρῶν πρεσβεύσας ἐξελέσθαι τῶν Φιλίππου, ἀποστῆσαι δὲ Ακαρνᾶνας, ἐκπλῆξαι δὲ Θηβαίους δημηγορήσας. οἴεται γὰρ ὑμᾶς εἰς 12. τοσοῦ-

36. ἀποβλέψαντες] F. ἀποβλέψατε. Nisi placeat ὑπερβατὸν, aut ἀνανταπόδοτον, aut ἀποσιώπησις, sc. τοῦτον ἀπολύσετε. Aretinus: *Vanam insuper eius arrogantiam intelligatis.* Melanchtho: *Considerabitis etiam eius iactantiam, quando dicet.* WOLFIVS.

ἀποβλέψατε *Bern.* Sed non est necesse ea Correctione, aut *Wolfii* Figuris, vti. Iuxta monitum Cl. Viri *Ier. Marklandi*, vocibus [οἴεται γὰρ — ἐν τῇ πόλει, 462. penult. — 463. 1.] parenthesi inclusis, et deleta interrogatione post vocem δημηγορήσας, ita procedet Oratio, scil. Αλλ' εἰς τὴν ἀλαζονείαν ἀποβλέψαντες, ὅταν φῇ — ὅταν — παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν κ. τ. λ. Adcommode quidem vertebat olim *Lambinus*, Interpres diffusus quidem, sed non inelegans: *Sed vos iactantiam hominis arrogantiamque spectantes, quum dicet se Byzantium sua legatione Philippo ademisse, Acarnanas ad defectionem perpulisse, Thebanos concionibus suis perterrefecisse (vos enim vsque adeo stultos et credulos esse existimat, vt haec crediturі sitis, proinde quasi sua delam in vrbe vestra, non sycophantam alatis) quum denique in extrema iam orationis parte, praedarum suarum ac pecuniarum captarum socios sibi aduocabit, fingite vos intueri*, etc. Eam rationem etiam secutus in vertendo, et necessaria ista distinctione vsus, optimus et diligentissimus Interpres Etruscus. TAYLOR.

τοσοῦτον εὐηθείας ἤδη προβεβηκέναι, ὥστε καὶ ταῦτα ἀναπείσθησεσθαι, ὥσπερ Πειθὼ τρέφοντας, ἀλλ' ἀσυκοφάντην ἄνθρωπον, ἐν τῇ πόλει. ὅταν δ' ἐπὶ τελευτῆς ἤδη τοῦ λόγου συνηγόρους τοὺς κοινωνοὺς τῶν
15. [37] δωροδοκημάτων αὐτῷ παρακαλῇ, ὑπολαμβάνετε ὁρᾶν ἐπὶ τοῦ βήματος, οὗ νῦν ἑστηκὼς ἐγὼ λέγω, ἀντιπαρατεταγμένους πρὸς τὴν τούτων ἀσέλγειαν, τοὺς τῆς πόλεως εὐεργέτας· Σόλωνα μὲν, τὸν καλ-
18. λίστοις νόμοις κοσμήσαντα τὴν δημοκρατίαν, ἄνδρα φιλόσοφον, καὶ νομοθέτην ἀγαθὸν, σωφρόνως, ὥσπερ προσῆκεν αὐτῷ, δεόμενον ὑμῶν μηδενὶ τρόπῳ τοὺς Δημοσθένους λόγους περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν ὅρκων καὶ τῶν νόμων· Ἀριστείδην δὲ, τὸν τοὺς φό-
21. ρους τάξαντα τοῖς Ἕλλησιν, ὃν τελευτήσαντος τοὺς θυγατέρας ἐξέδωκεν ὁ δῆμος, σχετλιάζοντα ἐπὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης προπηλακισμῷ, καὶ ἐπερωτῶντα, εἰ ἐκ αἰσχύνεσθε, εἰ οἱ μὲν πατέρες ὑμῶν Ἀρθμιον τὸν Ζελείτην, κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων
24. χρυσίον, ἐπιδημήσαντα εἰς τὴν πόλιν, πρόξενον ὄντα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, παρ' ἃ δὲν μὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, ἐξεκήρυξαν δ' ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐξ ἁπάσης, ἧς Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν· ὑμεῖς δὲ Δημοσθένην, οὐ
27. [38] κομίσαντα εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἐκ Μήδων χρυσίον, ἀλλὰ δωροδοκήσαντα, καὶ ἔτι καὶ νῦν κεκτημένον, χρυσῷ στεφάνῳ μέλετε στεφανοῦν· Θεμιστοκλέα δὲ,

37. δωροδοκημάτων] δωρημάτων MS. *Mead.* TAYL.

38. κομίσαντα] Addit idem Codex, εἰς τὴν Ἑλλάδα. TAYLOR.

καὶ τὲς ἐν Μαραθῶνι τελευτήσαντας, καὶ τὲς ἐν Πλαταιαῖς, καὶ αὐτὲς τὲς τάφες τῶν προγόνων ἐκ ἂν οἴεσθε ἀναστενάξαι, εἰ ὁ μετὰ τῶν βαρβάρων ὁ- 30.
μολογῶν τοῖς Ἕλλησιν ἀντιπράξαι στεφανωθήσεται; ἐγὼ μὲν ἔν, [39] ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε, καὶ Ἀρετὴ, καὶ Σύνεσις, καὶ Παιδεία, ᾗ διαγινώσκομεν τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ, [40]. [941] βεβοήθηκα, καὶ εἴρηκα. καὶ εἰ μὲν καλῶς καὶ ἀξίως τῷ ἀδικήματος κατηγόρη- 33.
κα, εἶπον ὡς ἐβυλόμην· εἰ δὲ ἐνδεεστέρως, ὡς ἐδυνάμην. ὑμεῖς δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων λόγων, καὶ ἐκ τῶν παραλελειμμένων, αὐτοὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα ὑπὲρ τῆς πόλεως ψηφίσασθε.

39. ὦ Γῆ, καὶ Ἥλιε etc.] Vid. *Brodaeum* VI. *Miscell.* 18. TAYLOR.

40. βεβοήθηκα] *Dinarchus* adu. Demosthenem, Ἐγὼ μὲν ἔν, ὅσον εἰς τὸ μέρος τιμὸν τῆς κατηγορίας ἥκει, βεβοήθηκα. Aeschines κατὰ Τιμάρχυ. Εν τι τῶν αἰσχίστων ἡγησάμην εἶναι, μὴ βοηθῆσαι τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ἐμαυτῷ. BRODAEVS.

941. βεβοήθηκα] malim βεβόηκα. Idem est βεβόηκα καὶ εἴρηκα, atque μετὰ βοῆς εἴρηκα. quae dicenda habebam, magna et clara voce dixi. Vulgata si obtinebit, aut addendum erit ὑμῖν, aut certe subaudiendum. REISKE.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΑΣ
ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὅτι Αἰσχίνης, μὴ ἑλὼν Κτησιφῶντα, μᾶλλον δὲ Δημοσθένην, ἃ κατηγόρει, μηδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μεταλαβὼν, τὴν ἀτιμίαν ἀ φέρων, τὰς μὲν Ἀθήνας ἀπέλιπεν, εἰς δὲ Ῥόδον μετῴκησεν, παντί που γνώριμον. ἐκεῖ τοίνυν ταυταὶ τὰς ἐπιστολὰς σχεδὸν ἁπάσας γράψας, πῇ μὲν τοῖς φίλοις τάς τε ἀποδημίας, καὶ τἄλλα τὰ καθ' αὑτὸν, ἐδήλωσε· πῇ δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπιχαιρεκακίαν ἠμύνατο· πῇ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπερ ἑαυτῦ, ὡς μηδὲν ἐξαμαρτόντος, ἀπολογέμενος, καὶ συμβελεύων γνωσιμαχεῖν, καθόδου τυχεῖν ἐφίεται.

Habes, mi lector, EPISTOLAS AESCHINIS, iure optimo subiunctas isti Controuersiae, quae Exsilium comparauit Auctori, atque his Literis originem praebuit et argumentum. Quo etiam factum est, vt totum, quod scripsit *Aeschines*, atque aetatem tulit, in vno hoc Volumine concluderetur.

Has Epistolas primus typis suis Graece descripsit *Aldus*, Venetiis, Anno 1499. vna cum multorum aliorum Rhetorum, Philosophorum, Sophistarumque Epistolis. Recudebantur deinde saepenumero, scil. *Lovanii*, in Officina Rutgeri Rescii, deinde *Parisiis*, per Wechelum, atque alibi saepiuscule. Primus eas Latinas fecit *Petrus* NANNIVS *Alcmarianus*, post eum *Renatus* GVILLONIVS *Vindocinensis*. Quorum hic notulas quasdam adspergebat, non quidem ineruditas, neque tamen satis dignas, vt prelo iterum a me committerentur. Lector enim meus visis semel iis, quas excerpsi (vtilioribus sane, et melioris notae) non aegre feret se carituram iis, quas praetermisi. Sunt tamen praeterea et aliae Interpretationes praeter *Wolfianam*: sed quarum pleraeque mihi nomine tantum innotuerunt; veluti ea, quam concinnauit *Ioannes* CASELIVS *Rostochiensis*; Alia porro Scriptoris Locique incerti; vt omittam eam, quam ARETINVS dedit, vnius solummodo Epistolae, in bibliothecarum latebris, vt credo, delitescentem, nec, quod sciam, typis publice expressam. His addam XIImam Epistolam Latinitate donatam ab Anonymo, et vulgatam Ven. ab Hieron. Scoto, A. 1545. vna cum *Aeschinis* Orationibus, et *Demosthenis* quibusdam.

Harum

Harum in Recenſione adiutus ſum Cod. MSto, bono ſane, licet non admodum vetuſto, quem poſſidebat olim RICHARDVS MEAD, nunc autem ANTON. ASKEW, M.DD. vterque literarum laude nobilitatus. Eius praeſtantiam vtilitatemque aliquoties deprehendet Lector in Notis, quae ſequuntur.

Lectae ſunt Epiſtolae *Aeſchinis* a *Photio*, qui in Cod. LXI. eas honeſtiſſimo hoc praeconio ornauit; Τρεῖς μόνας αὐτῷ φασι γνησίας εἶναι [Λόγους] καὶ Θ. Ἐπιστολάς. Διὸ τὰς μὲν Λόγους αὐτῷ τινες χαρίτας ὠνόμαζον, διά τε τὸ χάριεν τῷ λόγῳ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Χαρίτων. μέσας δὲ τὰς Ἐπιστολάς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα Μουσῶν. De *numero* harum Epiſtolarum *Photius* quoque perhibet teſtimonium idem in Cod. CCLXIV. Hodie habemus Triada quidem Orationum, Epiſtolas vero DVODENAS.

Quaenam ſint igitur abiudicandae, ſi quaeras, ſiue tanto Auctore indignae; ſiue nota aliqua inuſtae, quae nouitatem arguere poſſit, hoc ex me, inquam, ſi quaeras, aio, praedico, confirmo et pronuncio, omnis XII. proſcribendas protinus et eliminandas eſſe.

Probe ſcio rem eſſe omnium difficillimam, diſputare de his fallaciis, quae ab Aliorum aut Fraude, aut nimio Ocio profectae, Aetati noſtrae obtruduntur: Noui, quam lubrico in loco verſetur ille, qui id elaborat, vt alium de genere Orationis, de charactere dicendi, de verborum ſententiarumque luminibus, ea perſentiſcere adducat, quae ipſe ſecum experiatur; ſibi licet non ſolum perſuadeat, verum etiam medullitus concipiat, penitusque, et totus ad eum ſenſum ſententiamque componatur. Non quod, cum de Stylo Au-

lo Auctoris, de ſcribendi meditandique genere, de ſententiarum pondere et grauitate, de colore Orationis, ceterisque id genus diſputes, leuiſſimam eam confirmandi rationem eſſe crediderim, aut potius non in ea vim ineſſe maximam: verum cum de iis in publicum diſſeras, ea diſputatio auditores poſtulat (id quod non ſemper fieri ſolet) eodem literarum genere excultos, ad iſtiusmodi ſtudia et criſin, auribus, ſenſu et iudicio conformatos, vſu denique exercitatos, atque eo demum ocio abundantis, quo ipſe frueris, qui iſtos Auctores a teneris vnguiculis edidiciſti, atque in iis quaſi expendendis fuiſſes innutritus.

Quanquam iſtius generis multa fortaſſe adferri potuiſſent; atque iure contenderem, me ingenium *Aeſchinis*, et ſonitum, vim et vehementiam, hic in ipſo *Aeſchine* deſiderare, veruntamen *populari* potius oratione agere maluerim, atque iis argumentis vti, (neque ſane iis deſtituor) quae nemo profiteatur, aut reclamet, ſe *ſentire* non poſſe.

Nemo hodie in Re Literaria reliquus eſt, qui *Demoſthenis Epiſtolas* conflctas, atque iſti nomini temere adſutas eſſe non crediderit: Adeo nunquam de ea re vel minima exſtiterit Dubitatio. Eas tamen tam preſſo pede ſequitur homo noſter, vt planum lecturo fieri poſſit, has certe exaratas nunquam fuiſſe, ni illae antea exſtitiſſent. Verbi gratia: Quae ille *Pſeudo-Demoſthenes* de Lycurgi liberis conſcripſit, hic *Pſeudo-Aeſchines* excipit, citat, atque eo argumento cum Ciuibus ſuis in poſtrema Epiſtola agit. Theramenem Ille, Melanopum Hic, excitauit obtrectatores, qui ſimilem ludum luderent, atque vtrumque exſulem et abſentem conuiciis domi lacerarent. Adeo *Pecus* illud Scriptorum

rum ſemper fuit Μιμητικὸν: neque ex iſto grege quisquam vnquam exortus fuerit, qui ſciret, quid ſit illud, quod dicitur feliciter et ſolerter excogitare. Simulatus igitur Aeſchines, licet ingenio, ſermonis elegantia, et nitore orationis longe ſuperet infelicem illum Simium, qui *Demoſthenem* imitari voluit, (et mediocrem ſane Scriptorem neceſſe eſt eum fuiſſe, qui illum non exſuperet) eo tamen aetate ſit poſterior neceſſe eſt, quem ſaepenumero exſcribit, et ad quem adludit, cuius denique teſtimonio atque arte vtitur ſagpiſſime.

In Epiſtola vltima, pag. 747. dicitur Aeſchines ſecum matrem grandaeuam in exſilium duxiſſe, ſc. quae annum iam agebat 73. Bene eſt. Aeſchines ipſe ea erat aetate, cum hae res geri, atque hae Epiſtolae exarari, putantur. De aetate Aeſchinis plura in eius vita. Adhuc tamen de Matre. Si quis enim calculum meum aliorumque de Aeſchinis natalibus non admittere velit, audiat tamen *Aeſchinem* in Epiſtolis, eidem *Aeſchini* in Orationibus aduerſantem. Mater Aeſchinis Olymp. CXIV. annum agebat 73. (Epiſt. XII. pag. 747.) Nam ea tempeſtate hae literae erant conſignatae, mortuo nempe Alexandro. Attamen Mater Aeſchinis Olymp. XCIII, oppreſſa a XXX. Viris vrbe, vna cum marito Corinthum aufugit (Orat. π. Παραπρ. pag. 292.). Ab exeunte Olympiade XCIII. ad ineuntem CXIV. Anni ſunt LXXX. Quibus ſi adieceris XX. nubilem nempe aetatem, non niſi centeſimum annum agere poterat ea Mulier, ipſius Aeſchinis calculo, quae ab Epiſtolarum ſcriptore annos nata eſſe dicitur ſolummodo *ſeptuaginta*, et quod excurrit.

Poſt Matrem ſequitur Diſputatio de Liberis. Nam et hic quoque infelix ille Sorex ſuo ſe indicio prodidit.

Ait

Ait Scriptor, ſe tris paruulos liberos ſecum quoque abduxiſſe, qui per aetatem grande iſtud infortunium exſilii ſentire non poterant. Argumentum ſane aptum ad animos eorum commouendos, ad quos ſcribit, ſed quo ipſe *Aeſchines* vti non potuit. Eos vtique liberos, *duos* ſcil. *filios*, et *quatam* vnicam produxit in Cauſa Παραπρεσβείας. (Vide pag. 294. et 303.) Id erat Interuallum viginti ad minimum annorum. Quid? duos filios, qui iam diutius ex ephebis exceſſerant, tam plane nihil perſentiſcere potuiſſe? Quid? Virginemne tam grandem neminem meminiſſe Athenis relictum, quocum aetatis quod reliquum erat lubenter tranſigeret? Atqui iſti liberi non tum ſolum nati erant, cum ea cauſa perorabatur, Anno ſcil. Olymp. CIX. 2. verum cum eae res geſtae erant, quas inſimulabatur in ea Contentione cum Philippo contra patriam agitaſſe: Ἐρωτῶ γὰρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν — τέτας τὰς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους προδοῦναι Φιλίππῳ; ſc. hos liberos, quos iam produxerat, pag. 294. Neceſſe eſt igitur, vt eam Cauſam aetate aliquantulum anteirent.

In Epiſtola IV. Homini Athenienſi, et Condiſcipulo ſuo, quaſi id neſcienti, exponere aggreditur, quis et qualis fuerit ὁ θρυλλούμενος *Pindarus*. An id Graeco, neque, vt videtur, inerudito, ignotum eſſe potuit? Quonam vero modo id exponat? *Memineris*, ait ille, *Te de iſto Poeta, ſub plagoſo Orbilio, qui noſtram ſimul pueritiam rexerat, aliquid inaudiuiſſe: Aut, ſi id te fugerit, memineris ſaltem Melanippum, rabulam et declamatorem, inſigne iſtud ἐπίθημα et verſiculum* Pindari *de laudibus Athenarum, ſaepenumero in Concionibus iactare eſſe ſolitum.* Sic notus Vlyſſes! Non potuit putidius aliquid, aut σοφιστικώτερον excogitari.

Ecce

Ecce vero Ingenii Morumque Sophiſticorum perilluſtre Monumentum! Norunt omnes, Gentem iſtam, praeter ceteros, ſemper fuiſſe in re aliena profuſam, in ſua parcam, ſordidam et illiberalem. Et ego eo vel vnico argumento innixus, quouis pignore contenderem, ab vmbratili illa, quam dico, Schola, haec omnia eſſe profecta, atque ab iis Magiſtris, qui *τὴν Θόλον*, vt dicitur, ſolent *προσκυνεῖν*. Hoſpes quidam Rhodius, vt legimus in quinta Epiſtola, Aeſchini noſtro tantam frumenti vim, liberaliſſimo quidem animo, miſit dono, quantam Populo Cothocidarum vniuerſo, id eſt, *δημόταις* ſuis, qui erant Athenis, ſufficere potuiſſe exiſtimaret. Hic ille eſt, quem vero dicere poſſis *frui Diis iratis*, vt loquitur Poeta. Quid Ille interea, cum *ſua* liberalitas erat expromenda? Nempe Rhodo Athenas, itinere non admodum exiguo, ſcriblitas quasdam et placentas, quarum comeſtura ſe magnopere delectari profitetur, munus diobolare fere, et contemnendum, ad amicum mittit. Haeccine ille, qui conferri cum Demoſthene, et cum eo congredi potuit? Hoc annon potius barbatuli alicuius declamatoris fuiſſe exiſtimes, quam illius, qui fulminibus *Demoſthenicis ἀντ-οφθαλμεῖν* et poterat, et ſoleret?

Haec delibanda eſſe iudicaui: cetera exſequor ad ipſa loca, in quibus iſtiusmodi nugae meraciſſimae occurrunt. TAYLOR.

ά. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ. [1]

Λύσαντες ἐκ Μυνυχίας ἑσπέρας, λαμπρῷ σφόδρα [2] Σκίρωνι, περὶ μέσην ἡμέραν κατήχθημεν εἰς Νηησο-

1. Epiſtola quidem luculenta. Nam et verborum conſtructione ſatis ornatur, et eſt vbi grauitate ſententiarum ad *Aeſchinis* felicitatem propemodum aſſurgat. Illud temperare nequiui quin lectori ob oculos ponerem: nempe Scriptorem, quicunque fuerit, dum haec excudit, *Aeſchinem* cum *D. Paulo* conferre; atque vti iisdem mari, et pene fortuna nauigare voluiſſe, ita eodem fere Orationis genere iſtam rem conſignaſſe. Immo Dictio tota cum N. T. locutione vbique conuenit, ſi conferre et trutinare velis. Adeo vt, cum vulgo hic legatur σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος, in MSto noſtro, eodem animo, ſed phraſi ad S. S. adcommodatiori, γρ. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντίος, yt legitur *Act. Apoſt.* XXVII. 4. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. Multo adhuc diſertius *D. Matthaeus* XIV. 24. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. TAYLOR.

2. Σκίρωνι] Rectius! eſt multo, verba λαμπρῷ σφόδρα Σκίρωνι, ad Λύσαντες, quae praecedit, quam cum *Wolfio* interprete, ad κατήχθημεν, quod ſequitur, referre. Id quod commode praeſtiterunt alii. *Cum e portu Munychia veſperi ſoluiſſemus Cauro apprime luculento, circiter meridiem ad Nereſium, coloniam Ciorum, deuecti appulimus*: Guillonius. *Vbi ex Munychia luculenter admodum ſpirante Scirone veſperi ſolutum eſſet, circa meridiem deducti ſumus in Nereſſum Ciorum*: P. Nannius. Scriptor noſter vltra modum videtur hoc vocabulo

3 Νηρησσὸν τὴν Κείων. καθίσαντες δὲ ἡμέρας ἐννέα· σκαιὸς

(λαμπρὸς) delectari: πολὺ λαμπρότεροι 729. 4. ἔγωγε λαμπρὸν νομίσαιμ' ἂν — ibid. antepen. τῷ λαμπρῶς ἐσιᾶσθαι. 713. antepen. Ὅτου περιεῖναι μηδένα λαμπρότερον ποιεῖ. 724. 1. πολλοὺς τῶν λαμπροτάτων ἐν τῇ πόλει. 735. 6. λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν. 742. 2. Elegans ſane vſus, cum de Vento dicitur. Ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν ἃ δύνανται πλέειν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ. Herodot. II. 96. Ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ μετανοίας ἀποστρέψας τὴν ναῦν ἐπαφίησι τῷ πελάγει· τέως μὲν ὡς ἐδύνατο, καὶ πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος. ἔπειτα δὲ καὶ νότος συνεπιλαμβάνει λαμπρός. Syneſius IV. *Epiſt.* Vtuntur et alii, vt *Plutarchus* et *Polybius*. Vide Cl. *D' Oruill. ad Charit.* I. 11. Scironi, ſiue Cauro, optimo iure videtur adnecti Vox iſta, ſi conferas has gloſſas *Heſychii*: Σκειρῶν. ἀργή τις λέγεται. (F. ἀργέστης) δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν. † Αργηστῆρα, ἀργῆτα, λευκὸν, λαμπρὸν, † Αργῆτα κεραυνόν. τὸν λαμπρὸν, ἢ ταχύν. Maxime vero, ſi animaduertat lector, hunc Ventum aliquando ἀργέστην nominari. TAYLOR.

3. Νηρησσὸν τὴν Κείων] S. πόλιν. Plinius IV. 12. Cei ſeu Ceae Inſulae vrbis recenſet, *Iulidem* et *Cartheiam*: *Coreſſum* et *Poeceſſam* intercidiſſe ſcribit. Vnde forte Κορησσὸν legendum. WOLFIVS.

Recte *Wolfius*. Vide *Geographos*, *Strabonem*, ſc. Vol. II. pag. 745. alioſque. Κορισσὸν Scylax, pag. 49. Edit. Gronou. Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος. ἔχει γὰρ πόλεις δ. Ἰουλίδα, Καρθίαν, Κορεσσίαν, Ποιήεσσαν. Suidas v. Βακχυλίδης. Pulcerrimum ſane principium nobis dedit aduenies MS. noſter, qui ſine litura Κορησσὸν exhibet. Quod Tu non dubitabis protinus *Aeſchini* reſtituere. Idem denique

4 σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος· εἶτα πάλιν λύσαντες, 5 ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσων 6 λοιμώδη τινὰ νόσον. τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο λεύκης, καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίνοντο, ὁ δὲ τραχηλος αὐτῶν, καὶ τὰ στέρνα ἀνώδεα· πυρετοὶ δ' ἐκ ἐγίγνοντο, ἐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, ἐδὲ τὰ κάτω μέρη παρήλλαττεν ἐδέν. ταῦτα δὲ 7 ἐτίθεντο κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, 7 b. ταφέντος ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν ἐπιφα-

Cod. pro Κείων, Κέῳ. Legebatur olim procul dubio Κορησσὸν τῆς Κέῳ. Editi Κίων. TAYLOR.

4. σκαιὸς] Vox ea in hoc ſenſu nunquam, quod ſciam, et quantum memoria ſuggerit, apud probos Scriptores reperitur. Ea tamen vtitur Scriptor recentior, *Aeneas Gazaeus de Anim. Immortalitate*, ſtatim ab initio: σκαιὸς δέ τις ἄνεμος τὴν ναῦν ἐκβιάζεται, καὶ προκαταλύει τὸν πλοῦν. Iterumque, Νῦν τῇ τύχῃ συνῆδεν, καὶ ἐκ ἄρα σκαιὸς ἦν ὁ ἄνεμος, ἀλλ' εὐχαρίς τε καὶ τῷ ἔρωτι φίλος. TAYLOR.

5. ἅμα τῇ ἕῳ] Rurſus oboritur Quaeſtio, vtrum dicatur, iuxta *Wolfii* interpretationem, λύσαντες ἅμα τῇ ἕῳ, an ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν, vt *Guillonius*, *Hieron. Mercurialis*, et *Nannius*. Sed diluitur interuentu MSti noſtri, vbi legitur εἶτα ἑσπέρας λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ εἰς Δῆλον ἤλθομεν. TAYLOR.

6. λοιμώδη τινὰ νόσον] De hac ſiue vitiligine, ſiue elephantiaſi, conſule doctiſſimum *Hieron. Mercurial.* III. *Var. Lect.* 18. TAYLOR.

7. ἐπύθοντο] *Audierant*, conſulto ſcil. oracula. Vel ἐπείθοντο, *credebant*. WOLFIVS.

Forte ἐπείθοντο, quod mox eſt ὑπελάμβανον. MARKLAND.

7 b. ταφέντος] Non probabile videtur, quenquam

[8] ἐπιφανῶν, ὰ πρότερον εἰωθός· ἐκ τούτου ἓν προσβαλεῖν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην ὑπελάμβανον. ἡμεῖς δὲ ὥσπερ ὡς τι ἔθνος ἀλλόφυλον, ἢ νῆσον ἐν [9] τῇ ἔξω θαλάττῃ, ἀφιγμένοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης [10] χρῆμα ποικίλον ἀνθρώπων, νυκτὸς ἔτι ἀποφεύγοντες ὠχόμεθα· πυνθανόμενοι ἀλλήλων κατὰ τὸν πόρον, εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι ἕκαστος, οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν, καὶ τὰς τρίχας. ζάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώστης ἐμπεσὼν ἀπήνεγκεν ἡμᾶς

hoc tentare voluiſſe. Falſum quoque eſt ὰ πρότερον εἰωθός. Vide *Thucyd.* lib. III. c. 104. MARKLAND.

8. ἐπιφανῶν] Quare autem ἐπιφανῶν? Cum *nemi-nem omnino* fas erat in ea Inſula ſepeliri, vt liquet ex *Plutarcho*, in *Apophthegm. Lacon.* pag. 59. Edit. Mattaire, κατὰ τὸν νόμον τὸν παρ' αὐτοῖς ὅτε αἱ γυναῖκες ἐν τῇ νήσῳ τίκτουσι, ὅτε οἱ τελευτήσαντες θάπτονται. Vide *Thucyd.* III. 104. et praeſtantiſſimum *D'Oruillium* in *Exercitat. de Delo*, Cap. 3. *Miſcell. Obſerv.* Vol. VII. Praeterea, ex ea profanatione Peſtilentia, quae Athenas depopulata fuerit circa initium belli Peloponneſiaci (atque eam calamitatem nondum ex animis iſtius Gentis excidiſſe credere fas eſt) ortum habuiſſe dicebatur. Vide *Thucyd.* l. c. *Diodor. Sic.* XII. 58. *Strabonem* Tom. II. pag. 744. TAYLOR.

9. τῇ ἔξω θαλάσσῃ] *Exteriore mari* Lucan. X. 30. Ita ab Antiquis a Mari Mediterraneo diſtingui ſolebat Oceanus Atlanticus, qui praeſtigiis et portentis, iuxta eorum philoſophiam, ſcatebat. TAYLOR.

10. χρῶμα ποικίλων ἀνθρώπων] Interpretatur *Wolfius*, quaſi legiſſet χρῶμα ποικίλον ἀνθρώπων. Loco trium horum vocabulorum, MS. ποικίλως ἀνθρώπους habet. TAYLOR.

[11] ὑπὲρ Κρήτην, πλησίον Ψαμαθοῦντος. ὡς δὲ ἐν [12] ἀπόπτῳ ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ [13] πνεῦμα Λιβυκόν. εἶτα πνεύσαντος ἡμῖν ἀπαρκτίᾳ, [14] πάλιν [ἐφερόμεθα,] πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ γενόμενοι, ἐν αἷς προσέσχομεν [15] Αθρώνῃ· ἵνα μάθωμεν μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴ τις ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι κατὰ τοὺς νόμους, ἢ μή, σεφανοῦται. κἀκεῖθεν τέτταρσιν ἡμέραις, ἀφικόμεθα εἰς ἐπίνειόν τι τῆς

11. ὑπὲρ Κρήτην] *D. Lucas* viciſſim *Act. Apoſt.* XXVII. 4. et 7. ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον — τὴν Κρήτην. Minus recte MS. ἀπήνεγκεν ἡμᾶς εἰς Κρήτην. Vide ſequentia. TAYLOR.

12. ἀπόπτῳ] συνόπτῳ MS. Sed Recepta Lectio praeſtat:

Ημεῖς δ' ἔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, ἔτ' ἐν ἀπόψει Γιγνόμεθ' — *Philodemus* in *Antholog.* I. 37. *Antholog. H. Steph.* pag. 53.

Longe errat *Guillonius*, Graecae linguae non bene gnarus: *Iam verò a terra poſteaquam fuimus abrepti, atque in altum a conſpectu pene omnium abſtracti.* Senſus eſt, *When We were off of Crete, and juſt within ſight of Land.* TAYLOR.

13. πνεῦμα Λιβυκόν] Mira ſane locutio. Ille Ventus, in Templo *Octo Ventorum*, quod Athenis erigebatur, atque hominem Athenienſem latere vix poterat, peculiari et ſolenni nomine, a regione, vnde flabat, λλψ nominabatur. Porro autem Septentrio ille, qui ſtatim ſequitur, nomen ἀπαρκτίᾳ in iſto Fano non ſortiebatur. MS. quidem noſter ἀπαρκτε: Quaſi olim fuiſſet ἀπ' ἄρκτου. TAYLOR.

14. πάλιν] πάλιν πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ ἐφερόμεθα, ſiue γενόμενοι. MS. TAYLOR.

15. Αθρώνῃ] Τορώνῃ MS. TAYLOR.

τῆς Ροδίας· ὅπως νοσῆσαί μοι συνέβη τὴν περὶ τὸ ἆσθμα νόσον. ὡς δὲ ἐπιμείναντός με αὐτόθι, ἐκ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς Ρόδον, καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ [16] τόπος· εὐθὺς γὰρ, ὡς [17] διέβην, πολὺ ῥᾴων ἐγενόμην. καὶ ταυτὶ μὲν εἴχομέν σοι τέως ἐπιστέλλειν· τὰ δ' ἄλλα ὡς ἂν ἔκαστα συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτύχει, καὶ [18] μὴ πρόσκρουε μήτε τοῖς πλέονσι, μήτε τοῖς ἔλαττον δυναμένοις.

β. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

Ἐπέστειλεν ἡμῖν Νικόστρατος, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ὡς ἐπηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν ἐ μετρίως, ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζοις τὴν διαὶ σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. ἐγὼ δὲ θαυμάζω, τί παθὼν ἐξίῃσι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν [19] τοσαῦτα [20] διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν, ὧν διελέχθης,

16. τόπος] Quare *Vrbs*, mi *Wolfi*? Non enim de *Vrbe* aut de *Ciuibus* loquitur, non de *Incolis*, sed de *Loco* et *Regione*, eiusque temperie. Vt *Nannius* bene eepit. TAYLOR.

17. διέβην] ἀφικόμην MS. TAYLOR.

18. μὴ πρόσκρουε] Plenius aliquanto MS. καὶ μὴ πολιτεύου, μήτε πρόσκρουε κ. τ. λ. TAYLOR.

19. τοσαῦτα] Annon potius τοιαῦτα cum MSto? TAYLOR.

20. διελέχθης] διειλέχθης *Ald.* iterumque l. proxima. Sed contempleris mecum elegantiam Scriptoris, τοσαῦτα (vel τοιαῦτα) διελέχθης, ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν ὧν διελέχθης, πεπλᾶσθαί σε. Non oportuit tam cito. Iam quid illud, et quam absonum, in *Epistola* X. πομπὲ μὲν ὢν Ἀφροδίτης, ἐπομπεύον δὲ εἰ νεως γεγαμημένην, καὶ ἡμεῖς τὴν πόμπην ἐθεώμεθα? Noui

πεπλάσθαί σε, μηδ' ἄλλως φρονεῖν, [21] βλέποντα πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν ξυμφοράν, ἣν ἐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τὰς [22] ἐχθρὰς ἐλεεῖν ὑπελάμβανον, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ [23] σκυθρωπόν σε, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ·

quidem Scriptorem, cultum ſemper habitum et elegantem, qui, ſi ſincerus ſit, ab huiusmodi ingeminatione non abhorret; quae ſane caſtitatem Latini ſermonis parum ſapit. *Vt illo* STATV — *ſibi* STATVAM *fieri voluerit, quae publice ei* — *in foro* CONSTITVTA *eſt. Ex quo factum eſt, vt poſtea Athletae his* STATIBVS *in* STATVIS *ponendis uterentur.* Age, Lector, quis ille tam diſertus? TAYLOR.

21. βλέποντα πρῶτον μὲν] Ea, quae ſequuntur, arguunt legendum βλέπον, vt non ad Cteſiphontem, ſed ad Aeſchinem referatur. Et [l. penult.] καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν σε, σκυθρωπὸν ὄν. Et [pag. 728. l. 5.] ὅτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπων, non ἀποβλέπεις, quia ſequitur ἐπαγωνίζῃ. Et [l. 7.] τῆς ἐπιτιμίας, non ἐπιθυμίας. WOLFIVS.

Inſulſe Wolfius βλέπων contra fidem auctoritatemque Impreſſorum et MSti. Lectio illa vulgata ſollicitari non debuit, πεισθῆναί με — βλέποντα. Anne periculum erat, vt quispiam *Cteſiphontem* intelligeret? An potuit diſertius de *Aeſchine* dici? TAYLOR.

22. τὰς ἐχθρὰς] In hanc ſententiam *Demoſthenes* de Lycurgi liberis Senatui P. Q. A. ſcribit, ὃς κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. Lyſias item περὶ τῆς δημεύσεως τῶν Νικίᾳ [pag. Edit. London. 324.] et alibi, πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν κ. τ. λ. [p. 408.] GVILLONIVS.

23. σκυθρωπὸν] Vtinam hic *Wolfius*, qui in inueſtigando felix erat et diligens, elegantior paulo fuiſſet in emendando! Libri omnes, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ

μένῳ· ὡς ἔγωγε καὶ ἐπέσκηψα ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ τε δέοιντο, προσιέναι σοὶ, καὶ μηδενὸς ὑστερήσειν ὑπεσχόμην αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέσταλκα περὶ ὧν [24] ἐχρημάτιζον Αθήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις· νῦν δὲ ἐκ ἐμποδὼν ἔτι ἔσιν ἡμῖν, ἔτε διενοχλεῖσί σοι, οὔτε ἄλλῳ τινὶ Αθηναίων, ἐπηρεάζεις, καὶ ἔτε εἰς τὴν τύχην [25] ἀποβλέπεις, ἔτε εἰς ἄλλό τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος, καὶ ἀπεστερημένοις [26] ἐπιτιμίας, καὶ πόλεως, καὶ πολιτῶν, καὶ φίλων. καὶ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεις,

Tt 4 σοὶ

σκυθρωπὸν καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Certe τὸ πρόσωπον pene erat neceſſarium, attamen, vti ille rem geſſit, nulla arte aut ingenio inſinuatum, ſed vi quadam et imperio intruſum videri poteſt. Potius, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον, καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ. Iſte nimirum eſt locus, vbi Auctor hanc vocem admitteret lubentiſſime, et vbi Scriba facillime aberraret. TAYL.

24. ἐχρημάτιζον] F. ἔχρηζον, vt *Epiſt.* 5. p. 732. l. 4. MARKLAND.

25. ἀποβλέπων] Satago in *Wolfio* emendando, qui *Demoſthenem Aeſchinem*que emendare profitetur. Nam quae hic proponitur Coniectura eſt omnium importuniſſima. Bene ſe habet ἀποβλέπεις, et ab omnibus defenditur, ſcil. ἐπηρεάζεις, ἔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις — ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ. Quo igitur tendit iſta ratiocinatio, *Legendum* ἀποβλέπων, *quia ſequitur* ἐπαγωνίζῃ? Sed melius adhuc MS. noſter, qui bellulam iſtam argumentationem confodit totam, νῦν δὲ — ἐπηρεάζεις, καὶ ἔτε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις, ἔτε εἰς ἄλλό τι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι κ. τ. λ. TAYLOR.

26. ἐπιτιμίας] Recte *Wolfius*, atque vt hominem eruditum decebat. Et in Cod. noſtro ita diſerte exaratur,

σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἄν τινα εἰκότως καὶ φθόνον καὶ μῖσος, ὥσπερ ἂν εἴ τινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν ᾧτω χρηστῇ καὶ φιλανθρώπῳ πόλει· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν διὰ τοῦτο φαυλότερος νομισθείην, ἀπὸν ὑπὸ σοῦ λοιδορούμενος, ἀτυχέστερος μέντοι καὶ [27] ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην. καὶ ποτὲ μὲν [28] οὐδὲν ἥττων ἐγενόμην· νῦν δὲ οὐδὲ μίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ' οὐδὲ ἀκούειν λοιδορούμενος δύναμαι. τὸ δὲ γέροντα ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι, μηδεμίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅς γε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς [29] ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδὲ [30] αὑτοὺς σώζειν

cum Impreſſi vndique ἐπιθυμίας. Vide, quae diximus ad initium *Demoſth.* π. Παραπρεσβείας, pag. 311. col. 1. TAYLOR.

27. ἐλεεινότερος κ. τ. λ.] Locus hic ita emendari poſſe videtur: ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· καὶ ποτὲ μὲν οὐδὲν ἥττων ἐγενόμην, νῦν δ' οὐδεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φωνὴν κ. τ. λ. WOLFIVS.

Lectum olim conſtantiſſime, ἐλεεινότερος ἴσως νομίσθεις, ποτὲ μὲν οὐδὲν ἧττον, νῦν δὲ οὐδεμίαν ὑπὲρ αὐτοῦ φωνὴν ἐκπέμπειν. Fortaſſe non longe abſum a Mente Scriptoris, dum ita recudo: — ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην· ὃς ποτὲ μὲν οὐδενὸς ἥττων ἐγενόμην, νῦν δὲ κ. τ. λ. MS. ποτὲ δὲ οὐδὲν ἧττων, ſine καὶ et ſine ἐγενόμην. TAYLOR.

28. οὐδ' ἂν ἥττων] *Nou inferior fuiſſem*: i. e. *par puri retuliſſem*, vel *referre potuiſſem*. Niſi haec omnia ſiut a *Wolfio*. MARKLAND.

29. ἀκμὴν] An ἀκμὴν alibi ab *Aeſchine* in vſu ſit? MARKLAND.

Reprobatur ab Atticiſtis. Vide *Phrynich.* et *Moerin.* In-

ζειν ἔτι δυναμένοις· πῶς ἐκ αἰσχρόν ἐστιν; ἀλλὰ μή, πρὸς τοῦ Διός, μὴ σύγε, ὦ Κτησιφῶν, μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾷν βούλει, καὶ εἰ μὴ πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς σαυτῷ τε καὶ τοῖς παισὶν, ὃς τρέφεις, βοηθὸς ἔσεσθαί σοι [31] δηλονότι τοῦ γήρως σοῦ προσδοκῶν. καὶ μέμνησο, ὅτι ἐδὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν, ἐδ' ἄλλοι πολλοὶ, [32] καὶ ἔτι μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν [33] πατρίδι, καὶ πολὺ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι.

iuria tamen: Vide *Nunneſium* ad *Phrynich.* et *Wolfium* ad *Iſocratis Paraeneſin.* TAYLOR.

30. αὐτὲς] Forte, ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀκμὴν ἔχει, τοῖς μηδ' ἑαυτές. Vt ſignificet actum eſſe de ſe, qui ſpem ſuam in Athenienſibus collocarit, qui ipſi in periculo excidii verſentur, propter et Macedonum inuicta arma, et Oratorum peruerſa conſilia. Sic monet Cteſiphontem, vt ſibi caueat, non inſultet calamitoſis. Et [l. vlt.] μίασμα τοῦτο μὴ προσθῇς, addita negatione. Et [pag. 729. l. 4.] πολὺ, vel πολλῷ, λαμπρότεροι. WOLFIVS.

αὐτὲς] Recte *Wolfius.* In MSto noſtro diſertiſſime ἑαυτές. Neſcio, quo Ille animo verterit. TAYLOR.

31. δηλονότι κ. τ. λ.] Quis non haec expediuerit? Nimirum res ipſa loquitur: Et δηλονότι, quod gloſſematis ſolet eſſe initiale, gloſſam ipſam prodit. Ne quis ignoraret, quo pacto filii Cteſiphontis ipſi eſſent *praeſidio*, curauit ὁ δεῖνα addendum, δηλονότι, τοῦ γήρως σου. TAYLOR.

32. καὶ ἔτι] Forte, οἱ καὶ ἔτι. MARKLAND.

33. πατρίδι] πόλει MS. Et mox Idem πολὺ λαμ-

γ'.

Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες, ὅσοι φεύγουσιν [34] ἀδίκως, ἢ δέονται τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου, λοιδορῶσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας· ἐγὼ δὲ, [35] ἐπείπερ ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην [36] ἠτύχησα, καὶ κατηγορῶν ἄλλων. αὐτὸς ἑάλων, ἄχθομαι μὲν, ὥσπερ εἰκὸς ἐστιν, ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. ὁ γὰρ ἔτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥστε ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας, ἐξηλάθη, καὶ ὅπου Μιλτιάδης, ὅτι [37] μικρὸν ὤφειλε τῷ δημοσίῳ, γέρων ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπέθανε· ταύτῃ τῇ πόλει, Αἰσχίνην τὸν Ατρομήτου φεύγοντα ἀγανακ-

περότεροι, iuxta diuinationem *Wolfii:* cum in Editis vbique πολλοί. TAYLOR.

34. ἀδίκως] Atqui *Epiſt.* VII. pag. 735. l. 2. fatetur hanc calamitatem ſibi accidiſſe κατὰ τὸς νόμους. Alioquin haec Epiſtola *Aeſchine* non indigna videtur. MARKLAND.

35. ἐπείπερ] Commendo, vt legeres καίπερ, *tametſi.* TAYLOR.

36. ἠτύχησα] *Ipſum* enim *Exſulis* (vt ait *Cicero* pro Domo ſua) *per ſe Calamitatis, non Turpitudinis eſt, nec vnquam turpe reuera putandum, niſi tum demum, cum eſt peccati poena. Demades autem* ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας de *Aeſchine* in haec verba loquitur: ἡ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπόν· κεχώρισαι δὲ Αἰσχίνης, ὡς ἂν οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν ἀ τρόπων κακίαν, ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. GVILLONIVS.

37. μικρὸν] Non ſumma erat *exigua.* Nimirum L. Talenta. TAYLOR.

γαναικτεῖν οἴεσθαι δεῖν, εἴ τι τῶν εἰωθότων Αθήνησιν [38] ἔπαθεν. ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως νομίσαιμ' ἂν αὐτῷ γενέσθαι τὸ μετ' ἐκείνων [39] ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, καὶ ἄξιος τῷ ὁμοια παθεῖν ἐκείνοις γεγονέναι.

δ'.

Ἐπειδή σοι δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, ἄκουε. [40] παύσῃ γὰρ ἃ προῖκα πολυπραγμονῶν, εἰ ἄπει περὶ μακρᾶς ἀκοῦσαι διηγήσεως. τὸ μὲν γὰρ γένος ἐστὶν ἀπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων ἐκ [41] ἐν ἀφανεστάτοις· Ἀρίφρονα τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴ πω πυνθά-

38. ἔπαθον] L. ἔπαθεν. TAYLOR.

39. ἐν ἀδοξίᾳ] Recte sic legi puto. Nam et iniquum exsilium vulgo ἀδοξία habetur: εὐδοξία vix apud Sapientes. WOLFIUS.

ἐν ἀδοξίᾳ] Ironice. MARKLAND.

40. παύσῃ γὰρ οὐ προῖκα πολυπραγμονῶν] Τὸ οὐ videtur παρέλκειν. Si legas παύσῃ γὰρ, *cognoſces enim te non fruſtra inquirere*, conſtructio dura eſt, πολυπραγμονῶν, pro ὅτι πολυπραγμονεῖς. Neutra lectio placet. WOLFIUS.

Deſines enim gratis inquirere. Clarius, *non enim gratis deſines inquirere*; i. e. non deſines diligenter inquirere, antequam mercedem aliquam tibi dedero. Vſitatior Conſtructio fuiſſet, ἃ προῖκα γὰρ παύσῃ πολυπραγμονῶν. MARKLAND.

41. ἐκ ἐν ἀφανεστάτοις] Bene eſt. Noui figuram dicendi. Erudite de ea diſſerit *Hermogenes* in capite extremo libelli π. μεθόδ. δεινοτ. Adde viros doctos, qui elucidarunt ea verba, quibus *Longinus* Moſen ornauit, ἐκ ὁ τυχὼν αἰνῇς. Et confer *Achill. Statii Ob-*

πυνθάνοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας [42] αἴρει Πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς ζητῶν, ὅστις ἐστὶν ὁ Πίνδαρος. τετὶ μὲν γὰρ οἶμαι ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες [43. 44] τὸ γράμμα· καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππῃ ἑκάστοτε ἀκήκοεις λέγοντος, [45] „αἱ τε λίπαραι καὶ ἀοιδιμοι Ἑλλάδος ἕρεισμα ἀθα-

ναι

ſeruat. C. 19. Notas ad *Leptineam Demoſthenis* Tom. III. pag. 65. col. 1. *H. Stephanum de Dialect. Attic.* aliosque. Iſtius tamen vſus certe hic aliquid habet duriuſculum. *Familia eius non eſt inter obſcuriſſimas.* Teneo. Et ferri poteſt, non multum laudari. Verum cum addat, τῶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων ἐκ ἐν ἀφανεστάτοις, vereor, ne hic Scriptor ſolus ita fuerit locutus. *Gens omnium praecellentiſſima* recte diceretur: non vtique *Gens omnium non infima aut obſcuriſſima.* TAYLOR.

42. αἴρει Πίνδαρος] Olympiorum Ode VII. quam tanti aeſtimatam fuiſſe ſcribit Gorgon Scholiaſtes, vt in Lunaris Mineruae templo, in honorem vel Pindari, vel Diagorae, aureis literis ſcripta, conſecrata fuerit. Damagetum autem a iuſtitia *Pindarus* laudat, quem ἄδοντα δίκᾳ, τᾧτ' ἔστιν ἀρέσκοντα τῇ δίκῃ dicit, hoc eſt, Aequitatis et Iuſtitiae obſeruantiſſimum. GVILLONIVS.

43. τὸ γράμμα] Videtur eſſe Explicatio vocis τετί, MARKLAND.

44. γράμμα] Vox ſane ſuſpecta. Vide eruditiſſimum virum, *Lud. Caſp. Valckenaer.* ad *Ammon.* I. *Animadu.* 13. qui etiam legit τουτὶ l. 7. pro τουτὶ, i. e. *huius* Pindari. TAYLOR.

45. Hunc verſiculum, cuius meminit *Aeſchines*, in quatuor libris, qui conſeruati ſunt, Olympiis, Pythiis, Nemeis et Iſthmiis me legiſſe non memini. Scripſit

ναι, „ καὶ ὅτι Πινδάρῳ τῷ Θηβαίῳ τὸ ἔπος τοῦτό ἐστι λέγοντος, καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος, οἱ δὲ ὑμέτεροι πρόγονοι διπλῆν αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν, μετὰ τῆς εἰκόνι χαλκῆ τιμήσαντες· καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι, πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνεῳγμένον βιβλίον. [46] οὗτος δὴ ὁ Πίνδαρος Δαμαγήτου [47] ᾄδει ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκρατῶν γένος. λέγει δέ που ὁ αὐτὸς Πίνδαρος, καὶ τὰ περὶ τὰς [48] Διαγορείας, καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβύτιν, ἧς τὸ μητρῷον αὐτῷ γένος ἅπτεται. καὶ εἰ μὴ σφόδρα ἤδειν ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα, καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀποχρῇ ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι, μόνον τὰ περὶ τὰς Διαγορείας εἰπὼν ἔπη Πινδάρῳ· νῦν δὲ εἰδὼς, ὅτι μάτην σοι ταύτην τὴν λύραν λέξομεν. δοκεῖ ἔν μοι [49] ἀνάγκη εἶναι διηγήσασθαί

vero et alia opera, quae *Suidas* recenſet. GVILLONIVS.

46. οὗτος δὲ] Nimis arroganter, et pari cum infelicitate, ita excudit, lectore non admonito, *Wolfius*. Editi omnes, cum MSto, οὗτος δή. Ille, *inquam*, Pindarus —. TAYLOR.

47. ᾄδει] Hic rectius omnino ſe geſſit. Adiuuatur etiam a membranis, cum ᾄδει pro ἄγει reponit. TAYLOR.

48. Διαγορείας] Dorieus Olympionica Olymp. LXXXVIII. 1. *Thucyd.* III. 8. Dorieus Diagorae Fil. *Xenoph.* Hiſt. Gr. l. 1. init. Vide *Diodor. Sic.* XII. 45. *Pauſan.* V. 6. et VI. 7. TAYLOR.

49. ἀνάγκη] Editi ἀνάγκην. MS. ita, vt *Wolfius* de-

σασθαί σοι τὸ διήγημα τοῦτο. ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ πρόσηκον Κλεοκράτει. λέγεται γάρ ποτε [50] γυνὴ πρεσβύτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἐξάγαι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους. ἐπισάντων δὲ αὐτῇ τῶν Ἑλλανοδικῶν, ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στάδιον; ἀποκρίνασθαι, τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι ἔτως ὁ θεός, ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας [51] ἔχει, καὶ υἱὸν ἐπ' Ὀλύμπια ἄγει; ταύτης ἓν τῆς πρεσβύτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένους, ἀποῤῥώξ ἐστιν ὁ Κλεοκράτης· ὡς ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. καὶ πλείω μὲν ἃ βέλομαι λέγειν· [52] [ἵνα] μὴ, ἃ μηνύσαι σοι, ὅπερ ἠξίωσας, ὅστις ἐστὶν ὁ Κλεοκράτης, βέλεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτὸν, ὥσπερ καὶ Θρασύμα-

dit. Proxime πρόσηκον omnes, *Wolfio* ſolo excepto. TAYLOR.

50. γυνὴ πρεσβύτις] *Pindari Scholiaſtes* in *Olymp. Oden* VII. ſcribit, Ariſtopateiram Diagorae filiam, licet receptum non eſſet mulieres ad ſpectacula Olympica admitti, patris tamen et fratrum ſtatuis oſtenſis, Hellanodicῶn legem viciſſe, atque ad ea introductam fuiſſe. Quanquam *Aelianus* Lib. X. *Var. Hiſt.* tradat, Pherenicem feminam filium ſuum ad Olympicum certamen duxiſſe, ac prohibentibus eam ſpectare, qui praeſidebant, licere id ſibi perſuaſiſſe, quae patrem et fratres tris haberet Olympionicas. GVILLONIVS.

51. ἔχω — ἄγω] Iterum *Wolfius* pede ſilenti. In Exemplaribus omnibus ἔχοι et ἄγοι. TAYLOR.

52. ἵνα] Rurſum *Wolfius*, lectore non admonito, nulla neceſſitate adductus, et contra Codd. fidem, vocem iſtam inſinuauit. TAYLOR.

σύμαχος τὸν ξένον, [53] συντεταχθαι, καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν [54] τῷ λαμπρῶς ἐσιᾶσθαι, δοκῶ. τοσοῦτο μέντοι εἴποιμ' ἂν, ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτην, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε Ολυμπιονίκαις, ἐσεμνύνετο.

ε. 55

Ο μὲν Ιελιάδης, ὦ μάλις' ἐπεποίθεις, ἔτε, ὅτε ἀφίγμεθα εἰς [56] Ρόδον, παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ Λίνδον ἦν· ἔτε ἐπανελθὼν εἰς Ρόδον, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προσάξαι, λέγειν, εἴ τινων χρήζομεν. ὁ δὲ Κλεοκράτης ἀδὲ, μὰ τὸς θεὸς, ἐπισοῖλαί σοι δυναίμην ἂν αὐτάρκως τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας, ὅση κέχρηται περὶ ἐμέ. καὶ γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι, καὶ χωρίον ἐν Καμείρῳ, καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ εἰς

53. συντεταχθαι] Pro προηρῆσθαι, *conſtituiſſe laudare.* WOLFIVS.

54. τῷ] τῷ λαμπρῶς ἐσιᾶσθαι in *Aldino*, in *Louaniensi*, et in MSto noſtro. TAYLOR.

55. Haec videtur Epiſtola cauſam praebuiſſe ei, quae antecedebat. Multum enim *hic* de liberalitate Cleocratis: *ibi* reſpondet amico ſciſcitanti, quiſnam fuerit ille Cleocrates. TAYLOR.

56. Ρόδον — Λίνδον — Καμείρῳ] *Diodorus Siculus* ad Olymp. XCIII. 1. Οἱ δὲ τὴν Ρόδον νῆσον κατοικοῦντες, καὶ Ιήλυσον, καὶ Λίνδον, καὶ Κάμειρον, μετῳκίσθησαν εἰς μίαν πόλιν, τὴν νῦν καλεμένην Ρόδον. Non ergo, vt videtur, exſtabant. *Lindus* et *Camirus*, poſtquam exſtiterit *Rhodus.* Adde *Cononem* apud *Photium*, Cod. CLXXXVI. TAYLOR.

εἰς ἐνιαυτὸν ἄφθονα, ἐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ Τεύθραντι καὶ Ὁπλισίᾳ· καὶ τὰ μὲν ἄλλα εἰ καὶ φαυλότερα τῶν Ἀθήνησιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ' οἵων παρόντων ἐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖ δεηθείημεν· οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τῷ παρ' ὑμῖν, καὶ ἐκ τροβίλε ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων [57] πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα· ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτα δ' ἡμῖν ἔπεμψε, καὶ [58] πυρῶν μεδίμνους, [59] ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις ἐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Καθωκίδας διαρκεῖν ἂν ἠδυνάμην· καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τέταις, ἃ γράφειν αἰσχύ-

57. πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα] Facta in formulis bellaria. Fortaſſe quod in capſulis aut vaſculis quibusdam vel aſſeruata, vel expreſſa fuerunt. Sicut et hodie moris eſt, impreſſis etiam imaginibus quibusdam. WOLFIVS.

58. πυρῶν μεδίμνους] F. καὶ τοσούτους πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις ἐγὼ ἐχ ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ καὶ πάντας Καθωκίδας διάγειν (vel διατρέφειν, pro διαρκεῖν) ἂν ἠδυνάμην. WOLFIVS.

59. ὅσοις] ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις Omnes. Recte fortaſſe eiecit *Wolfius*. Illud minus recte, quod non mentionem fecerit. In proximis, cum διαρκεῖν mutare voluit in διάγειν, vel διατρέφειν, ſtylum Scriptoris ſui non recte cepit. Graecum videbatur Graeculo Sophiſtae διαρκεῖν Καθωκίδας, pro *ſuſtentare*. Haec ſunt illis hominibus offendicula, vt *Neutra* pro *Actiuis*, et viciſſim, vſurparent. Ita *Epiſt.* 9. ineunte, Morbus μηκύνειν dicitur, quod ab aliis nunquam dici obſeruatum eſt. Aliquando miſcet ſimul. Sic 733. 6. ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, qui ineunte eadem Epiſtola, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς. Similiter et illud ex hoc genere inſolentius dictum, τὴν ἀκμὴν συνεταιρεῖν, 735. 9. TAYL.

αἰσχύνομαι, ἵνα μή τινα δηλῶν ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπεραισπάζεσθαι, μικρολογίας μέν τινος εἶναί φημι καὶ ἀπειροκαλίας· φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω, συῶν τε ἀγρίων, καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύσματα· ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς ἡμῖν σύνεσιν ὁσημέραι, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτῆ σοφίας, ἢ σοφωτέρα [60] ἢ καθ' ἡμᾶς ἐξίν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν [61] φυλάττεται, σοφία, καὶ ἐχ, ὥσπερ οἱ ἄφρονες, πείρᾳ διδασκόμενος. ἐ γὰρ πολιτεύεται. καὶ ὅσον γ' ἐπὶ Κλεοκράτει, ἐδεμιᾶς πόλεως ἄλλης, ἐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τὸ βίε ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας. καὶ ἕτω μὲν ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα, καὶ, [62] ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα [63] ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς εἰπειν,

60. ἢ καθ' ἡμᾶς] F. τῆς καθ' ἡμᾶς. Niſi fuerit ἢ σοφώτερος ἢ καθ' ἡμᾶς. MARKLAND.

61. φυλάττεται] Pungere admonuit Cl. *Marklandus* poſt hanc vocem. Id ſane praeſtat. Corrige itaque Verſionem *Wolfii*. TAYLOR.

62. καὶ ὅπερ —] ὥσθ', ὅπερ —. WOLFIVS.

63. ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς] τῆς τῶν ἀφροδισίων. Quem locum ἐκ τοῦ ᾱ Πολιτειῶν Platonis in *Catone* citauimus. WOLFIVS.

ὥσπερ κυνὸς λυττώσης] Error memoriae. *Plato de Rep.* I. pag. 10. Edit. Maſſ. ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. Cicero *de Senectute* c. 14. *Libenter vero iſtinc tanquam a* domino *agreſti ac* furioſo *profugi*. Non a *Cane*. Sophoclis dictum hoc apud vtrumque, *Platonem* et *Ciceronem*. MARKLAND.

καὶ τῆς πατρίδος ἐσερημένος, ὅμως ἀρκέσαι πειράσομαι. ἐγὼ γάρ, ὦ Μελάνωπε, κατὰ μὲν τὸς νόμος ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ· φημὶ μέντοι βοηθῶν τοῖς νόμοις ταῦτα πεπονθέναι, καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα σεφανοῦσθαι παρ' αὐτὸς ἀγωνιζόμενος. ἐμοὶ μὲν ἓν τὸ δεδυσχηκέναι πολιτευομένῳ κοινόν ἐσι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Αριστείδην, καὶ ἄλλος πολλὸς τῶν λαμπροτάτων ποτὲ ἐν τῇ πόλει γενομένων· [70] σοὶ δὲ, τὸ [71] μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην, θεσμοθετοῦντος ἤδη σοῦ, [72] προεσάναι

70. σοὶ δὲ — τὴν μητέρα] Verbum verbo: *Tibi autem, vſque quidem heri et dudum, cum tu iam ſexuir eſſes, praefuiſſe matrem.* WOLFIVS.

71. μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην] Significat procurationem illam rei familiaris maternam fuiſſe breuem: ideoque minus vituperanda fuit. Itaque referri videtur τὸ, μέχρι χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος, coniungendum, vt ſignificetur breuitas Sexuiratus, quo ob flagitia exciderit: et, ἤδη σε προεσάναι τὴν μητέρα, bonis illi interdictum eſſe ob luxum et rem male geſtam. Sed videndum, an tali conciones habere liceat. Προεσάναι ἀντὶ τοῦ ἐπισκοπεῖν vſitatum eſt. Quod ſi proſtare, τετέσιν ἐργάζεσθαι τῷ σώματι καὶ προαγωγεύεσθαι interpretari liceret, ſententia eſſet, *matrem eius, quamuis hirceſam anum, ſcortum eſſe publicum.* WOLF.

72. προεσάναι] *mater tua tibi praeeſt.* Immo, *mater tua proſtet, proſtibulum ſit.* MARKLAND.

προεσάναι. Lettres of Mr. Toup. Iul. 30. 1756. ſcil. „Vertendum *proſtitiſſe, quaeſtum corpore feciſſe.* Quod Wolfio ſuboluit. Nicander apud Athenaeum p. 569. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν Φάσκων αὐτὸν [Σόλωνα] καὶ πανδήμοις Αφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἀφ' ὧν ἠγυρίσαντο αἱ προσοῦσαι τῶν

σάναι τὴν μητέρα, τρὶς δὲ ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σὲ εἰς τὸ δεσμωτήριον, σὲ δὲ πραθέντα δισχιλίων δραχμῶν ἠτιμωμένην, τοῖς περὶ Τίμαρχον νέοις κοινὰ ταῦτ' εἶναι, ἃ τοῖς περὶ Θεμιστοκλέα, καὶ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον ὑπολαμβάνω. ἀλλὰ Μελανώπῳ μὲν αὖθις, ἐὰν ὑμῖν ποτε δόξῃ, [73] διαλέξομαι παρών· ὑμῖν δὲ τῆς μὲν εὐνοίας, ἣν ἀπόντι μοι [74] παρέσχεσθε, θορυβοῦντες, καὶ μὴ θέλοντες ἀκροᾶσθαι τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω. δικαιότερον μέντοι καὶ ἄμεινον ἦν, ἐμαυτὸν ἐᾶσαι πρὸς τοὺς λοιδορεῖντας λέγειν, ψηφισαμένους, ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε, τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, τό γε δεύτερον ἂν δεηθείην, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, ἢ χαρίζεσθαι δοκοῦντας, ὅτι τῶν βλασφημούντων ἐκ ἀκροᾶσθε, [75] μείζω τὴν ὑποψίαν τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν.

οἰκημάτων. Nicander libro 3. Colophoniacorum tradit Solonem Veneris vulgaris templum exstruxisse ex eo lucro, quod fecerant Meretrices. Ita vertendus iste locus. Interpres non intellexit.

73. διαλέξομαι παρών.] In hanc sententiam *Demosthenes* de Reditu suo verba faciens ait, πρὸς μὲν δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα· ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούσασιν ἐναντίον ὑμῶν βέλομαι διαλεχθῆναι. GVILLONIVS.

74. παρέχεσθε] παρέσχεσθε *Ald.* cum MSto. TAYLOR.

75. μείζω τὴν ὑποψίαν] *suspicionem eorum, quae obiici* (vel *dici*) *possint, maiorem faciatis.* MARKLAND.

ή.

Σὺ μὲν ἐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νόσος, καὶ δίκαι, καὶ πάντα μᾶλλον, τῷ [76] μὴ βέλεσθαι ἐλθεῖν, πρὸς ἡμᾶς αἰτιᾷ· Νικίας δὲ ἀφῖκται πάλαι καὶ Λυδρωνίδας. εἰ μὲν οὖν νῦν γε σὺν Φιλίνῳ· πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι· διέγνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοι ἔτι ἀπολογία, καὶ λυθείη [77] ὁ πόλεμος. εἰ δὲ ἐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπισκελεῖς, διὰ παντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι, [78] ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι.

θ'.

Περαιωθεὶς ἐπὶ [80] Φύσκον, ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, (οὐχ ὑπ' ἀργίας, [80] ἀλλὰ μηκυνεῖν ἔδοξεν ἡ περὶ τὸ ἄσθμα νόσος,) ὡς τὴν νύκτα ἐνέδωκε, καὶ ῥᾴων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν [81] Αμμον, ἐπεὶδον τὰ χω-

76. μὴ βέλεσθαι] Nisi fallor, deleri oportuit μή. MARKLAND.

77. ὁ πόλεμος] Intelligit, opinor, ἡ μέμψις. MARKLAND.

78. ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι] F. ἀνιαθήσομαι. Etsi Futurum Medium et passiuam significationem habet. Sententia est, *se non curaturum postea tergiuersationes et excusationes illius: atque etiam eius amicitiam non magni facturum, vt in quo candorem desideret, veramque benevolentiam.* WOLFIVS.

79. Φύσκον] Vide *Steph. Byzant.* MARKLAND.

80. ἀλλὰ μηκύνειν] ἀλλ' ὅτι μηκύνειν. WOLFIVS.

81. Αμμον] Ammus Oppidulum, vel praedium, ignoratur, vt et Sterea, 746. antepen. vbi iterum Ammi facta est Mentio. Anne hinc excogitauit *Photius*,

χωρία. καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως, καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. καὶ γὰρ ἐλαιῶν ἦν, καὶ πολλαὶ φυταὶ, καὶ ἄμπελοι συχναὶ, καὶ σπόριμα * πίονα, καὶ νομαὶ καλαί· ἐπαύλιον δὲ ἐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. ἐδέξατο δ' ἡμᾶς ὁ Μυρωνίδης Φιλανθρώπως σφόδρα. τὰ μέντοι χωρία δυοῖν ταλάντοιν ἐπριάμην. καὶ νῦν ἐπ' αὐλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, [82] οἷον ἂν ἐμηχανώμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα, καὶ μέλλων ὅμως οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τὰς θεὰς, [83] ἀχ ἡδόμενος [84] ἐπὶ τῇ ςερήσει τῆς ἐμαυτῦ πόλεως, καὶ μάλιςα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἧσσον ἀλγεῖν [85] ὑπολαμβάνων οἰκεῖν.

f. [86]

Ὁ δὲ Κίμων [87] οἷα κατὰ πόλιν ἐκάςην καὶ αἰγιαλὸν ἡμᾶς δέδρακεν, ἃ κήδες, ἃ νόμε [88] φειδόμενος ἐδε-

et *Pſeudo-Plutarchus*, Aeſchinem, relicta Rhodo, SAMVM ſe contuliſſe? TAYLOR.

In Samum Inſulam me contuli. Hoc idem *Plutarchus* tradit, eum Rhodo in Samum Inſulam nauigaſſe, et in ea paulo poſt obiiſſe. In *Aldino* tamen Codice legitur Ἄμμον. GVELLONIVS.

82. οἷον ἐμηχανώμην] F. οἷον ἂν μηχανώμην, Optatiui praeſenti μηχαναοίμην. WOLFIVS.

83. ἀχ ἡδέως] Longe aliter ſenſit *Epiſt.* 5. pag. 733. MARKLAND.

84. ἐπὶ τῇ ςερήσει] ςερόμενος MS. TAYLOR.

85. ὑπολαμβάνων οἰκεῖν] Non intelligo. *Wolfius* vertit, quaſi legiſſet in Futuro, quod tolerabile foret, *poſtea, olim habitaturum*: hoc eſt οἰκιεῖν. MARKLAND.

86. *Ariſtaeneto*, quam *Aeſchini*, conuenientior haec Epiſtola. MARKLAND.

νὸς ἐστὶν ὅτε! κατὰ θέαν εἰς Ιλιον ἀφικόμην τῆς τε γῆς καὶ [89] θαλάττης. καὶ ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι, [90] γράφειν ἐπεὶ δοκεῖ, ὕλην * ἔχων ἄφθονον, σιωπήσω· δέδοικα γὰρ, μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπειροκαλεύεσθαί δόξω· τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα, καὶ τὴν ἀκρασίαν, ἃ δ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δυναίμην ἀρκέσαι λέγων. διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ιλίῳ, καὶ μὴ πληρωμένων τῆς θέας τῶν [91] Περγάμων· ἦν δέ μοι γνώμη μένειν, ἕως ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ Ιλιάδι ἔπη, πρὸς αὐτοῖς ἑκάστοις ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ [92] γεγενημένα· ἐμπίπτει ἡμέρα, ἐν ᾗ πειρῶνται τὰς γάμους οἱ πλείστοι τῶν θυγατέρων, ὅσων ἐπιτρέπει ὁ νόμος, ποιεῖν, καὶ ἡ ὥρα. ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμέμεναι. νενόμισαι δὲ ἐν τῇ Τρωάδι γῇ, τὰς γαμουμένας παρθένους ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον ἔρχεσθαι, καὶ λουσαμένας ἀπ' αὐτοῦ, τὸ ἔπος τοῦτο ὥσπερ ἱερόν τι ἐπιλέγειν· „ Λαβέ μου Σκαμανδρε την παρθενίαν. „ ἐν δὴ ταῖς ἄλλαις Καλλιρρόη ὄνομα

87. οἷα] *qualia!* Admirantis, vel Indignantis. MARKLAND. Et Lege δὴ cum MSto. TAYLOR.

88. φειδόμενος] Alius dixiſſet ὑπολογιζόμενος κῆδος et νόμον. Vide *Aeſchin. c. Cteſiph.* 441. 3. MARKLAND.

89. θαλάττης, καὶ ἃ —] Lege θαλάττης. Καὶ ἃ — *Terra et Maris cauſa! Quae vero ibi* etc. MARKL.

90. γράφειν — σιωπήσω.] Aut τὸ γράφειν expungendum, aut, pro σιωπήσω legendum ἀφήσω vel παραλείψω, vel ſimile quippiam. WOLFIVS.

91. τῶν Περγάμων] τῶν τάφων MS. TAYLOR. Neutrum ſatisfacit: vtrumque bene abeſſe potuit. MARKLAND.

92. γεγενημένα] Mallem γεγραμμένα. MARKLAND.

ὄνομά * [93] παρθένοις μεγάλη, πατρὸς δὲ οὐ [94] τῶν ἐπιφανῶν, ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἦκε λουσομένη. καὶ ἡμεῖς ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμουμένων, καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις, πόρρωθεν τὴν ἑορτὴν, καὶ τὰ λουτρὰ τῶν παρθένων, ἢ θέμις αὐτοῖς, ἐξωτέρω ὁρᾶν, ἐθεώμεθα. ὁ δὲ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Κίμων ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τῶ Σκαμάνδρω, καὶ σέφει ἑαυτὸν δόναξιν· ἦν δὲ αὐτῷ δηλαδὴ τὸ στρατήγημα τοῦτο [95. 96] καὶ ὁ λόχος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιῤῥόην εὐτρεπής. λουομένης δὲ, καὶ τὸ εἰωθὸς ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην, λεγέσης, „Λαβέ μου Σκαμανδρε τὴν παρθενίαν„ ἐκθορὼν ἐκ τῶν θάμνων ὁ Σκάμανδρος Κίμων, ἡδέως, ἔφη, δέχομαι, καὶ λαμβάνω Καλλιῤῥόην, Σκάμανδρος ὢν, καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσω. [97] ταῦτα ἅμα λέγων, καὶ ἁρπάσας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται· ἃ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνεται· ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης, ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα τὸν Κί-

 μωνα,

93. παρθένος μεγάλη] Καλὴ καὶ Μεγάλη apud Scriptores fere coniunguntur in hoc negocio. MARKLAND.

94. τῶν ἐπιφανῶν] πατρὸς δὲ οὐ τῶν ἐπιφανῶν. MS. TAYLOR.

95. καὶ ὁ λόγος ἐξ ἡμέρας ἐπὶ τὴν Καλλιῤῥόην εὐτρεπής.] Εξ ἡμέρας εὐτρεπὴς *e die paratae et inſtructae inſidiae.* Videtur prouerbiale quiddam eſſe, vt apud Terentium, *apparare de die conuiuium.* Quod *Donatus* exponit, *repente, neque ante praedictum, nec pridie conſtitutum.* Quaſi eſſet αὐθήμερον. WOLFIVS.

96. λόχος] In Cod. MSto λόγος. TAYLOR.

97. σοι] *σε Aeſchinis* aeuo congruentius. MARKLAND.

μωναι, ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τροφὸν, ὁρᾷς, ἔφη, τίτθη, τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα. καὶ ἡ τίτθη ἀκούσασα, ἀνέκραγε, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυστον γίνεται. ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ, οἷα ἦν εἰκὸς, [98] ἐργάζομαι, καλῶν ἀνόσιον, καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ δὲ ἐδὲν δι' αὐτὸ ἔδεισεν, ἐδὲ ἠσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθες [99] ἐπεβάλετο λέγειν μακρὲς, τὲς ἁπανταχόθι τροχῶν ἄξια εἰργασμένες καταριθμέμενος. καὶ γὰρ ἐν Μαγνησίᾳ ταὐτὸ τῦτο περὶ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν ἔφη γεγονέναι ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων. ἀφ' ἧ καὶ ἔτι σήμερον Ατταλον τὸν ἀθλητὴν ὁ [100] πατὴρ, ἔφη, αὐτῦ ἐχ ἑαυτῦ υἱὸν, ἀλλὰ τῦ Μαιάνδρε εἶναι πείθεται· καὶ διὰ τῦτο αὐτὸν ἔτω πάνυ [1] νομίζειν σαρκῶν τε καὶ ῥώμης εὖ ἔχειν. ἐπειδὰν δὲ πολλὰς λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμενος [2] ἐξίοι, τὸν ποταμὸν

98. ὀργίζομαι] Editi omnes, et MS. ἐργάζομαι. Et vertunt, *vt par erat facio*, *vt par erat illum tracto*, Immo *Wolfius* ipſe, *ita cum eo ago*, *vtipar eſt*. TAYLOR.

99. ἐπελάβετο λέγειν] ἐπεβάλετο λέγειν MS. TAYLOR. Sic ἐπιβάλλαιο βλασφημεῖν *Epiſt.* 2. pag. 728. MARKLAND.

100. πατὴρ] ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἔφη, vel, ὁ πατὴρ, ἔφη, αὐτῦ, cum MS. TAYLOR.

1. νομίζει] In exemplari noſtro exaratur νομίζειν — πολλὰς λαβὼν πληγὰς, καὶ ἀπειπάμενος — νεμεσῆσαι, λέγειν. TAYLOR.

2. ἐξίοι] *Vnde?* MARKLAND.

ταμὸν αὐτῷ νεμεσῆσαι λέγειν, 3 ὅτι νικήσας ὁ πατέρα ἀνηγόρευσεν αὐτόν. ἐκ ἄρ' ἀπορεῖ γε ἡττώμενος προφάσεως. καὶ περὶ Επίδαμνον δ' ὁμοίως, * πόλιν 4.5 κατ' Ιώνιον, ἔφη, μεσικὸν ὑπ' εὐηθείας πεπεῖσθαι, ὅτι Ηρακλέης εἴη τὸ ἐκ μοιχῆ 6 γενόμενον αὐτῷ παιδίον. ἐγὼ δὲ ἐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἅπαξ δὲ 7 διελέχθην παιδὶ, ὑπερώρῳ τε ἤδη, 8 καὶ λουμένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς ἰδών. καὶ ἅλως δ' ἐδόκει μοι, ἔφη, 9. 10 ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ιλίῳ τραγικά τε καὶ Φοβερὰ

3. ὅτι νικήσας] Forte excidit ποτὲ: vt *Epist.* 7. pag. 735. ὅτι ποτὲ νικήσας. MARKLAND.

4. κατιὼν δ' ἔφη] Verti, *Carionem aiebat Muſicum.* Vnde coniicio, *Lutecianum* exemplar habere Καρίωνα ἔφη τὸν Μουσικόν. WOLFIVS.

5. Καρίωνα] Nulla in libris noſtris iſtius lectionis aut vola aut veſtigium. Vertit Guillonius: *In orationiſ vero decurſu narrabat Cimo muſicum quendam adeobardum fuiſſe* cetera. TAYLOR.

6. γενόμενον] Prope eſt γεννώμενον. MARKLAND.

7. διελέχθην] Forte ſubeſt aliquid a verbo λέγομαι *cubo, iaceo*: quale συνελέχθην *concubui.* Sed quid eſt ὑπερώρῳ? Nam Coetus iſte erat Virginum ὠραίων (pag. 737.) non ὑπερώρων. An, εὐώρῳ? Vide *Heſych.* MARKLAND.

8. καὶ — ἰδών.] Aut καὶ — εἶδον, aut ἐξώρῳ ἤδη λουομένην — ἰδών. WOLFIVS.

9. ὅς μοι — τὰ ἐν Ιλίῳ] Fortaſſe τὸ μοι redundat. Aut ὡς μὴ, *ne ſint res Iliacae.* WOLFIVS.

10. In *Aldino* excudebatur ὡς μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ιλίῳ τραγικὰ καὶ Φοβερὰ ἦ. Ita etiam MS. noſter. Id opinatus eſt *Wolfius* veram eſſe lectionem. Et eſt optima. TAYLOR.

βερὰ ἦ, [11].[12] παθεῖν δεῖν τι καὶ ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις, περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. κἀγὼ μὲν ἄλλο οὐδὲν, ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία, προσμένων, λίθινος ὑπ' ἀπιστίας ἐγεγόνειν. ὁ δὲ ἐώκει καὶ τρίτην Ἀπόλλωνός μοι καὶ Διονύσε μοιχείαν [13] ἐπάξειν, ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ, τότ' ἐκεῖνο, ἔφην, καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισι, καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως πρὸς Μελανιππίδην φεύγων ᾠχόμην, ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ θάλατταν εἰς τὸ μπροσθεν, εἶτα [14] ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν, ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλος ἢ φεύγων τὸ [15].[16] Κιμώνειον ἄγος [17] ὑπομεῖναι πλέ-

11. παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς] F. δεῖν τι καὶ ἡμᾶς. Si τὸ παθεῖν ad amoris affectum referre libet, vertes: *Et nobis aliquid esse indulgendum, concedendum, amori dandum esse ludum quendam*, vt *Horatius* loquitur. WOLFIVS.

12. παθεῖν] Forte, παίζειν. Nam ἡδυπαθεῖν minus placebit forte. MARKLAND.

13. ἐπάξων] ἐπάξειν MS. TAYLOR.

14. ὡς τὸν ξενῶνα ἀνέμῳ κατήχθημεν] Ξενὼν καταγώγιον, καταίλυμα, καταγωγή. Non puto esse loci proprium. Si de viro loquitur, προπαροξυτόνως scribendum erit, ὡς Ξένωνα. Τὸ ἀνέμῳ puto alteram Editionem non habuisse. Verti enim, *Deinde ad hospitium appulimus, quod* etc. WOLFIVS.

15. Κιμώνειον ἄγος] Facete adludit ad τὸ Κυλώνειον ἄγος, quod Athenienses iussi sunt ἐλαύνειν a Lacedaemoniis, vt est in prima *Thucydidis*. WOLFIVS.

16. Erudite, si alludit, quemadmodum videtur, ad τὸ Κυλώνειον ἄγος: quod prouerbiale quodammodo erat. Vide *Hesych. Suid. Herodot.* V. 71. et *Menag. ad Laert.* I. 110. MARKLAND.

πλέων. τοιαῦτα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γράφειν, ὡς καὶ ἐμοῦ σχετλιάσοντι μᾶλλον, ᾤμην· σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς, οἶμαι, γελάσειας.

ια'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Τὰ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιτρέπειν, περὶ ὧν ἐβουλόμην, καὶ πρότερον ᾠόμην· ὃ γὰρ ἀφηρῆσθαί γε τοῦτο αὐτυχήσαντα τῶν παρ' ὑμῖν, ὑπελάμβανον· συμβουλεύειν δὲ, καὶ πολυπραγμονεῖν, οὐ μικρᾶς ἔμοιγε [18] ἀκρασίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τηλικαύτην δίκην τῷ πολιτεύεσθαι, πλὴν εἴ τι δέοι [19] καλέντων ὑμῶν. [20] ἄλλως δὲ [21] μηδὲ ῥᾴδιά τισι τῶν ἐπιτηδείων, ἐχ ὅτι πόλει, [22] συμβουλεύειν, * ἃ προσήκει, ᾠόμην· ὑμῖν τε ἑώρων ἄλλως εἶναι καὶ λέγειν καὶ πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. κατέλιπον γὰρ ἐκ ὀλίγως. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι, πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν, ὥσπερ ἐγὼ, [23] περιέσηκα.

17. ὑπομεῖναι] ὑπομείνοι Cod. MS. TAYLOR.

18. ἀκρασίας] Forte ἀκρισίας. MARKLAND.

19. καλέντων ὑμῶν] An probabile eſt, Senatum Populumque Athenienſem petiiſſe ab Aeſchine, vt exſul conſilium ſibi daret per Epiſtolas? MARKLAND.

20. ἄλλως δὲ] F. ἄλλως τε, *praeterea, quin etiam.* MARKLAND.

21. μὴ ῥᾴδιά τισι] Πειθικώτερον. Malim μὴ ῥᾴδιον μηδέ τισι τῶν ἐπιτηδείων. Et [l. penult.] pro ἕτοιμος ἤδη. M. ἕτοιμός εἰμι. WOLFIUS.

22. συμβουλεύσειν] συμβουλεύειν προσήκειν ᾠόμην. Ita Cod. MS. TAYLOR.

23. περιέσηκε] Ασύσατον aliquid hic mihi videtur,

ςηκε δὲ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων· [24] ἀκούω δὲ τὰς μὲν αὐτῇ παρόντας, [25] τὰς δὲ καὶ δι' ἐπιςολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων· ἕτοιμος ἤδη, τὰ δοκοῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνως ἔξεςί μοι, δι' ἐπιςολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ Μακεδόνων φρονεῖν ἐρῶσί με, καὶ παραπρεσβείας πάλιν γράφοντάί τινες ἀπόντα με, ἢ προδοσίαν τῆς Ελλάδος· ἕτοιμος ἤδη καὶ Ρόδε, καὶ γῆς ἁπάσης Ελληνίδος πρόσω φεύγειν, ἐὰν βέλωνται, καὶ πρὸς τὸν ἐν Πέρσαις ἄπειμι καὶ Μήδοις βασιλέα. καίτοι τὰ Περσῶν * γε καὶ Μήδων ἐδεὶς ἔφη μὲ ποτὲ φρονεῖν, καὶ πάντων ἥκιςα Δημοσθένης. ἀλλ' ἐὸ ἐκεῖθεν παύσομαι γράφων, ἃ τῇ πόλει [26] δόξῃ συμφέρειν, οὐ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλλοί τινες, ἀλλ' ἐλευθέρως νουθετεῖν. εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῶν πολιτευομένων οἱ μᾶλλον ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν δοκεῖν, ἤτοι καὶ μάλιςα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ [27.28] προσχήματι παῤῥησίας ὁδὸν τῇ κολακεύειν ἑλόμενοι· καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐςι τῇ χαρίζεσθαι πολίταις καὶ ἡγεμόσι πολὺ

si haec conferantur cum antecedentibus et ſubſequentibus. MARKLAND.

24. ἀκούω] ἀκούω δὲ τὰς μὲν, αὐτοὺς κ. τ. λ. Ita diſtingue. MARKLAND.

25. τὰς δὲ καὶ δι' ἐπιςολῶν] Demoſthenem intelligit, qui ea Epiſtola, quam περὶ τῆς ὁμονοίας S. P. Q. A. ſcripſit, Athenienſis ad libertatem Graecorum retinendam hortatur. GVILLONIVS.

26. δόξῃ] δόξῳ MS. TAYLOR.

27. προσχήματος] F. προσχήματι τῆς. MARKL.

28. πρόσχημα τῆς *Ald.* Editio *Louanienſis*, et MS. noſter. TAYLOR.

πολὺ [29.30] κακεργοτέρα προαίρεσις· ἣν βαδίζοντές τινες Ἀθήνησι, καὶ περιόντος ἐμοῦ παρ' ὑμῖν, ἔτω γάρ με χρὴ λέγειν, καὶ νῦν, ὅσον ἐφ' ὑμῖν, τεθνεῶτος, αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν, ὡς ἐκ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος, προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν, ὡς δυναμένους. ὑμεῖς δὲ, μετὰ τοῦ δοκεῖν ἀργοὶ γεγονέναι, δύνασθαι τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν, [31.32] νομίζεσθαι θέλετε μᾶλλον, ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως. πυνθάνομαι γὰρ, [33] τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου, προτρέπειν τινὰς ὑμᾶς καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων· ἐγὼ δὲ βελοίμην ἂν ταὐτὰ συμ-

29. κακεργοτέρα] F. ῥᾳδιεργοτέρα. TAYLOR.

30. Si Diſtinctio ponatur poſt ἡγεμόσι, et poſt κακεργοτέρα, forte nihil mutandum. Clarius fuiſſet ἡγεμόσι, καὶ πολὺ κακεργοτέρα, προαίρεσις. De voce κακεργοτέρα quaerendum. κακεργον ἄνθρωπον occurrit, *Aeſch.* κατὰ Κτησιφ. MARKLAND.

31. νομίζεσθαι θέλετε] Imperatiuum eſſe puto, vt ſit παραινετικὸν, ἀλλὰ μὴ διηγηματικόν. WOLFIVS.

32. θέλετε] Vtrum *Indicatiui*, vel, *Imperatiui?* Wolfius, opinor, in *Imperatiuo* cepit, qui vertit, *debetis.* MARKLAND.

33. τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου] Demoſthenes in eadem Epiſtola de Alexandro verba faciens, ſcribit, νῦν τοίνυν τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινας ἡ Τύχη, μεθ' ὧν ἔσαι, τότους δὲ ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι, τάς τε ἡγεμόνας, δι' ὧν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι. GVILLONIVS.

Ergo haec Epiſtola exarata fuit non ante Olymp. CXIV. I. quo anno mortuus eſt Alexander. Et eadem fere tempeſtate, Ea, quae ſequitur. TAYLOR.

συμβουλεύειν ὑμῖν, [34] μετὰ τῶν ταῦτα συμφέρειν. οὐ γὰρ ἠγνόουν, μὰ τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, ὅτι λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ πολεμεῖν, τοὺς δὲ Ἕλληνας ἐλευθεροῦν, καὶ ταῦτά γε καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ βούλεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν ἔσαν, εἰς δὲ τὸ δύνασθαι, καὶ τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους. προσήκειν ἦν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπελάμβανον, ὅτι Ἀθηναίοις μὲν ἐπιτέλλομεν· Ἀθηναίοις δὲ, ἐκ ἐν οἷς Θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο, ἀλλ' οἱ τοὺς μὲν γνώμας ἐκείνων ἧττον χείρους εἰσὶ, τοὺς δὲ πρὸς τοὺς πολέμους ἀφορμὰς οὐχ ὁμοίας ἔχουσιν. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας τριήρεις οἱ [35] τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες ἡμῖν· δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίου, καὶ χρυσίου ἀπέφθου [36] τρισχίλια· δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ, [37.38] νέων, τοσοῦ-

34. ἃ μετὰ ταῦτα συμφέρει] μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν MS. TAYLOR.

35. τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες] Id eſt, opinor, ſi locus recte habet, *qui ſcriptis ſuis hortantur vos ad ſuſcipiendas res dignas Graecia.* MARKLAND.

36. τρισχίλια] δισχίλια MS. Moderatius, fortaſſe et rectius quoque. Verum an calculum inſtituit, quam grandis erat pecunia *Argenti Talenta triginta millia, Auri autem* (quod cur obryzum eſſet non video) *tria millia?* Sed nihil hoc ad munificentiam Sophiſtae. TAYLOR.

37. νέων] Videtur ex gloſſemate. MARKLAND.

38. νέων] Recte vel iſtud vocabulum, vel ἐν ἥβῃ, gloſſematica eſſe puto. Porro quid eſt τοσοῦτον? Vbi eſt *redditiuum?* Ait *Iuſtinus* XIII. 6. hoc tempore claſſem paraſſe Athenienſis nauium ducentarum, copias

τοσοῦτον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις· καὶ μηκέτι συμβεβλευέτωσαν. αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν, ἃ χρὴ πράττειν, δυνάμενοι [39] τὰ δόξαντα πράττειν, μηδὲ ῥαψῳδείτωσαν, μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς προγόνους τε καὶ τὴν χώραν, [40] ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ καὶ ὑπὲρ αὐτῆς, * εἴ τι γένοιτο αὐτῇ, οἱ θεοί. ἐπεὶ, πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Ἄρης πρὸς Ποσειδῶνα ὑπὲρ Ἁλιῤῥοθίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη; ἀλλ' εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅστις ἄλλος Μακεδόνων βασιλεύς, ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀγωνίσασθαι· τοῦτο χρὴ σκοπεῖν. κἂν μὲν ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, εὐθέως ἐλευθερῶμεν τοὺς Ἕλληνας. εἰ δὲ τοῦτο μὲν ὀλιγωρήσομεν, [41] κολακευόμενοι δὲ [42] ἡσθησόμεθα, πῶς ἐ, μετὰ τῆ δοκεῖν

vero terreſtris ad Triginta mille. Non contemnendae ſane Copiae. TAYLOR.

39. τὰ δόξαντα πράττειν] Bene abeſſe poſſent. δυνάμενοι, *modo poſſimus: ſi poſſimus.* MARKLAND.

40. ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ — καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί] Adnotare non opus eſt: Sat eſt, ſi digito commonſtrem. Verum iſtud debemus *Wolfio.* Legebatur enim vbique ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί. Mendoſe ſane et hoc. TAYLOR.

41. κολακευόμενοι δὲ ἡττηθησόμεθα] Annotatum eſt in margine, ἡσθησόμεθα, *ſi aſſentatione delectati fuerimus.* Quod non admodum diſplicet. WOLFIVS.

42. ἡσθησόμεθα. Editt. *Aldina* et *Louanienſis*, ſimul cum MSto noſtro. *Wechelus* habuit ἡττηθησόμεθα. TAYLOR.

δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν, (ὃ μόνον ἀδὲ παραμυθίαν ἔχει τοῖς κακῶς πράττουσιν,) ἀτυχήσομεν; ἔστι δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος [43] ἔργον * ἀεὶ, πρὸς τὰς παρούσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι· τὸ δὲ, τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, [44] οἷς * ἐπιχειρῆτε, ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος ἔχειν· τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ' ἐσχηκέναι μεγάλην, ὁμοίον γε φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις Ολυμπιάσι νικήσας πολλάκις, ὕστερον γέρων ὢν [45] ἀπογράφοιτο ἔτι, καὶ [46] προκαλοῖτο τοὺς [47] ἀντιπάλους, ἀναμιμνησκόμενος

43. ἔργον] Poſt hanc vocem, δεῖν in omnibus, quos conſului, additum vidi. TAYLOR.

44. οἷς ἐπιχορηγεῖ] Nullum illinc ſenſum extundes. *Nannius* et *Wolfius* neglexiſſe eas voces videntur in vertendo. *Guillonius*, qui vertere voluit, non bene ſe expedit. Senſus interea loci totius eſt ſatis manifeſtus. TAYLOR.

45. ἀπογράφοιτο] *Lucillius* in *Anthолog.* L. II. Epigr. I.

Οὗτος ὁ νῦν βέλτιστος Ολυμπικὸς εἶχε τὸ πρόσθεν
Ῥῖνα, γένειον, ὀφρῦν, ὠτάρια, βλέφαρα·
Εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπολώλεκε πάντα.

TAYLOR.

46. προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους.] Τὸ Αντίγραφον eſt *exemplum*. Ο καὶ ἡ Αντίγραφος adiectiue, vt ἀντίγραφος σήλη, ἀντὶ τοῦ, ἀντίγραφον τῶν ἐν τῇ σήλῃ γεγραμμένων. F. τοὺς ἀντιγραφέας. WOLFIVS.

47. ἀντιπάλους in Cod. MSto. Vide, quantum praeſtet et vulgatae lectioni, atque aliorum coniecturis. TAYLOR.

νος ἧς ἔσχηκεν, ἀ τῆς παρέσης, [48] δυνάμεως. ἄξιον δὲ καὶ ἃ λέγειν αὐτὲς πυνθάνομαι λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, [49] ὡς καινὰ καὶ * θαυμαστὸν [50.51] ὅσον εἰς ἃ βέλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν δυνάμενα. φάσκειν γὰρ δεῖν [52.53] ὑμᾶς ὁμονοεῖν. ὥσπερ ὑμᾶς ἂν ἐπισαμένες, ὅτι τῦτο μὲν πάση πόλει, καὶ πολεμεῖν, καὶ [54] εἰρηνεύειν βελομένη, κρατιςόν ἐςιν, ἡμᾶς δὲ ἀ τῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον πολεμῶσιν· ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμῶσι, καὶ μὴ, παντὸς ἕνεκα· ἀλλ' εἰ βουλομένοις πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, ὡς * δεῖν ἴσμεν ἅπαντες, αὐτάρκης ἐςὶν

48. δυνάμεως] ἰσχύος vel ῥώμης vſitatius de Viro; δυνάμεως de Ciuitate. MARKLAND.

49. ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ] Fortaſſe, ὡς καλὰ, *quam praeclara et admirabilia!* WOLFIVS.

50. ὅσον εἰς ἃ βέλονται κ. τ. λ.] F. ὡς εἰς ἃς βούλονται τῇ πόλει πράξεις συλλαβεῖν δυνάμενα, δεῖ ὑμᾶς ὁμονοεῖν. Et [l. 16.] ἡμᾶς δ' ἀ τῦτο δεῖ σκοπεῖν. WOLFIVS.

51. Legendum ſine dubio, ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ ὡς ἂν εἰς ἃ βούλονται πράξειν, συλλαβεῖν δυνάμενα. *Quam noua et praeclara, quaſi ea demum ad id, quod facere ſtudent, plurimum conferrent, non concordes eſſe iubere.* Illud τῇ, quod deleuimus, ortum habuit ex praecedenti ſyllaba. I. TOVP.

52. φάσκειν ὑμᾶς ὁμονοεῖν] Senſus videtur poſtulare tale quidpiam: φάσκοντας δεῖν ὑμᾶς ὁμονοεῖν. MARKLAND.

53. ὑμᾶς] Recte MS. Alii ἡμᾶς. TAYLOR.

54. εἰρηνεύειν] εἰρήνην ἄγειν MS. TAYLOR.

ἡ δύναμις. ἕως δ' ἂν [55] μήτε συςρατείας πολεμῶντες [56] ἔξομεν, μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἔγγυον διδῶσι τῷ πολέμῳ, μηδὲν διαφέρειν * αὐτοῦ [57.58] αὐτίκα νομίσωμεν. ἀλλ' [59] ἐκεῖνον μὲν, ὥσπερ ἦν ἄξιος, [60] παραπλὴξ τὴν διάνοιαν ὤν, κατελύσατε. εἰκό-

55. μήτε συςρατείας] F. Addendum τίνας πολεμῶντες, ἀντὶ τῷ, τίνας συμμαχίας. WOLFIVS.

56. ἔξομεν] An ἔχωμεν? Scio tamen ἂν inueniri cum futuro Indicatiui. MARKLAND.

57. αὐτίκα νομίσομεν] F. αὐτίκα τῶν ἐμπλήκτων νομίσομεν. WOLFIVS.

58. τῶν ἐμπλήκτων] Desiderabatur, vti ex *Wolfii* adnotatiuncula colligere possis, in omnibus. Vide, vt Interpretes sine isto emblemate se gerant. *Nihil conducere ipsos mox existimabimus:* Guillonius. *Nihil illos momenti adferre putabo:* Nannius. Statim, νομίζωμεν MS. noster. TAYLOR.

59. ἐκεῖνον] Quis hic? MARKLAND.

60. παραπλὴξ] Ad ἐκεῖνον erat in Constructione adplicandum. Porro valde hiat circa finem *Epist.* et solocissat Sententia. Nec quid rei hic agatur videt lector. Credo sane *Wolfium*, dum ea vertat, non longe abesse. Adiiciam tamen, quae alii Interpretes: *Istis autem sufficere debet, quod tantam verborum vecordiam impune habeant, qui ne reliquias quidem reip. vobis concedunt, sed in iis tractandis, liberum vobis arbitrium inuident, non desituri, donec*, etc. Nannius. *Satis autem sibi est, si nihil detrimenti accipiant ii, qui admirabilis orationis modulantur, et qui nihil quicquam reliqui vobis faciunt, quantum attinet ad res gerendas in Rep. immo vero qui gestionem eiusmodi negociorum inuideant iis,*

εἰκότως. τούτοις δὲ ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξως λόγους μελετῶσι, καὶ μηδὲ λείψανον ἐῶσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων, [61] ἀλλὰ * κἂν τούτῳ [62] φθονῶσι πράττειν ἃ δεῖ βουλομένοις, [63.64] ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα, [65] μηλόβοτον ὑμῶν γενέσθαι τὴν χώραν, καὶ κατασκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. ἐ γὰρ, εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον ἔξει, φροντιστέον.

qui ea praeſtare volunt, quae ad erigendam remp. ipſos agere decet, donec, etc. Guillonius. TAYLOR.

61. ἀλλὰ καὶ τούτων κ. τ. λ.] ἀλλὰ φθονῶσιν (ὑμῖν) βουλομένοις πράττειν, ἃ δεῖ καὶ τούτων S. τῶν λειψάνων. W.

62. φθονῶσι,] φθονῶσι πράττειν, deleta diſtinctione. MARKLAND.

63. ἕως ἂν τὸ Θηβαίων πολιτεύσωνται πολίτευμα] Quod vero illud fuit? Vt Vrbes ab Alexandro exſciderentur, cum praeſidium a Philippo impoſitum eieciſſent. WOLFIVS.

64. Cum mortuo Philippo, Thebani ab Alexandro in apparatu Perſici belli occupato ad Perſas defeciſſent, Alexander captas Thebas eo conſilio funditus diruit, vt eo excidio perculſi ceteri Graeci ocium tenerent, et vt Plataeenſibus, Phocenſibus, aliisque victoriae participibus et ſociis morem gereret. Eorum praeterea agros inter victores diuidit, captiuos ſub corona venumdedit, Pindari tantum ſtirpe, ſacerdotibus, Macedonumque hoſpitibus conſeruatis. GVILLONIVS.

65. μηλόβοτον] Haec olim Thebanorum ſententia fuit, in Concilio Graecorum, de Athenienſibus a Lyſandro victis. Sed Archidamus noluit τὴν Ἑλλάδα ἑτεροόφθαλμον γενομένην περιορᾶν. WOLFIVS.

β'. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Ἐγὼ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα, μὰ Δί', ἢ [66] τριταγωνιστεῖν μαθών, ὡς Δημοσθένης ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ [67] γράφειν ἐλευθερίως, καὶ παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ [68] λόγους, οἷς λέγειν ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε. καὶ τούτους ἐκ εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας, οὐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος εὑρεθήσομαι, λαβὼν ἀργύριον οὐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος, ἀλλ' οὐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως, οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμῷ παρασχών, οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν καταστήσας, ἔξω Τιμάρχου μόνου. καὶ ἐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα, μὴ λαβών· ἀλλ', ὡς ἦν προσῆκον, δίκην κατὰ

66. τριταγωνιστεῖν] Haec ἐκ τῶν ἀντιπάλων λόγων cognoscantur. WOLFIVS.

67. γράφειν] Insolenter dictum (dictum tamen fortasse) Γράφειν, pro *componere*. Γράφειν quidem Ἐπιστολὴν, Ὑπομνήματα, Ψήφισμα, ceteraque id genus, sunt frequentia. Hic Γράφειν simpliciter, vt in Lingua nostra, *To write*, vel, *To be a Writer*. Vide *Scalig.* ad *Aeschin. π.* Παραπρεσβ. 283. vlt. Et ecce, vt vnum ex Interpretibus abripuit: *Pingendi peritus, vt ingenuum decuit:* Nannius. Porro autem, quale est id, quod sequitur, παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια? TAYLOR.

68. λόγων] λόγους in omnibus exstat libris, quos conferre potui. Haec non *Wolfianam* sapiunt moderationem. TAYLOR.

κατὰ τὸς νόμες λαβών. καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα, πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτῦ παθὼν, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένες, παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην, ὦ θεοὶ, γραφήν. καὶ ἐδὲν θαυμαςὸν, εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ Δημοσθένες δεινότης κρείσσων ἐγένετο. ἐφάνη δὲ ἴσως ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένες, πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων οὖσι, δι' ἃ νῦν ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν εἰς ὑμᾶς δεῖγμα τῦτο τῦ καλῶς ἐμὲ [69] πεπολιτεῦσθαι νομίζειν, ὅτι [70] ἐδὲ Δημοσθένες κατηγορῦντος ἑάλων. μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν, καὶ τέλεον καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ελλησιν, ἐχ ὅπως μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἶομαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι ἦτω, καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιςα, τίνες καὶ ὁποῖοι τὰς τρόπας ἐγένοντο, διαδείκνυνται; καὶ γὰρ ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσε [71].[72] γενομένων, ἀναφαίνεται καθαρῶς·

69. πολιτεύεσθαι] πολιτεύεσθαι νομίζειν MS. TAYL.

70. ἐδὲ Δημοσθένες κατηγορῦντος, ἑάλων] Demosthenes *aduersus Aeschinem Falsae Legationis* Orationem habuit, quem Idomeneus παρὰ τριάκοντα μόνας ἀποφυγεῖν dicit. Id quod *Plutarcho* in *Demosthene* non probatur: nec enim eam habitam a *Demosthene* orationem fuisse putat, cum in Ctesiphontis causa huius iudicii ab vtroque nulla fiat mentio. GVILLONIVS.

71. γενομένων] ἐκείνων addit MS. TAYLOR.

72. Puto esse supplementum. Nam αὐτοὶ et ἐκεῖνοι de diuersis personis fere dicitur. Αὐτῶν bene intelligi potest post γενομένων. MARKLAND.

θαρῶς· αἰτιᾶται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτὸν ἀντεπεῖν δυναμένους. οἱ δὲ δὴ φεύγοντες ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις, ὡς τὰ τῶν πολεμίων ἀεὶ προαιρούμενοι καὶ [73] παντελῶς, δεικνύουσι καὶ τοὺς τρόπους, καὶ τὰς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι γενομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ γὰρ ὅπως φέρουσι τὰς συμφορὰς, καὶ ὡς διάκεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται σαφῶς. ἆρ' ἔν ὡς καὶ Φιλίππῳ προδοὺς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ παραπρεσβεύσας τοιαῦτα κατὰ τῆς πόλεως, ὡς δῆθεν θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ' ὑμῶν ᾠχόμην, [74] πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην, χάριν τε ὧν παρεσχόμην αὐτῷ, κομιούμενος, καὶ προμηθείας δηλονότι τευξόμενος παρ' αὐτῷ; καὶ ἐκ ἔσθ' ὅπως ἐχ ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα [75] Δημάδην ἔχοντα, καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντα, καὶ χρυσᾶς ἔχοντα φιάλας, Ηγήμονα δὲ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βερροίᾳ, καὶ δωρεὰς ἅμα εἰληφότας, καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὴν οὐδὲ πρὸς Θηβαίους, οὐδ' εἰς Θετταλίαν ᾠχό-

73. παντελῶς] Καὶ παντελῶς MS. TAYLOR.

74. πρὸς Ἀλέξανδρον ἀπηλλάγην] Ita tamen feciſſe dicitur, in Vita eius apud *Plutarchum* p. 840. MARKLAND.

75. Δημάδην] Demadis et Hegemonis meminit *Demoſthenes ἐν τῷ περὶ Στεφάνου*: Callimedontem vero, Phocione proditionis reo, metu perculſum ſe clam ex vrbe ſurripuiſſe, atque Antipatro cum Pythea Oratore adhaeſiſſe ſcribit *Plutarchus* in *Phocione* et in *Demoſthene*. GVILLONIVS.

ὠχόμην παρ' ὑμῶν, ἐδὲ πρὸς ἄλλους τινὰς, παρ' οἷς ἦ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, ἦ [76] λοιδορουμένης αὐτῆς ἀκέειν, ἀλλ' εἰς Ρόδον ἀφικόμην, ἔτε, μὰ τὸν Δία, δυσμενῶν ὑμῖν, ἔτ' ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἑξάναι, κατειρωνευομένων ἔμοι γε τῆς συμφορᾶς εἶναι μᾶλλον, ἦ συργόντων [77] ἐδόκει τὴν πόλιν. τὸν δὲ ὄντως σέργοντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὡς ποῤῥωτάτω μᾶλλον αὐτῆς ἐχρῆν ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν [78] γνώμην ἀμύξει. [79. 80] καὶ γὰρ ἐδὲ ἐνταῦθά μείνας,

76. λοιδορεμένην] λοιδορεμένης αὐτῆς MS. Et ſtatim ἀφικόμην rectius. TAYLOR.

77. ἐδόκει] Vel δοκεῖ, vel, ἐδόκει ἄν, *viſum fuiſſet.* MARKLAND.

78. γνώμην ἀμύξει] Huic abſimile non eſt, quod *Iſocrates* ſcribit, Πολὺ γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὐτοῦ πολίταις ἠτιμωμένον οἰκεῖν ἢ παρ' ἑτέροις μετοικεῖν, id eſt, vt vertit Budaeus, *Longe miſerius eſt apud ſuos Ciuis ignominioſum viuere, quam apud exteros exſulare, nec ius ciuitatis habere.* Et certe non exſilio mulctatus fuit Aeſchines, quemadmodum tradit *Philoſtratus* in *Sophiſtarum vitis;* ſed, cum ignominiam, in quam a Demoſthene et Cteſiphonte, cum ſuffragiis deſtitueretur, adductus fuerat, aequo animo ferre non poſſet, Athenis clam ſe ſubduxit, ac Rhodum ſe contulit. GVILLONIVS.

79. καὶ γὰρ ἐδὲ ἐνταῦθα κ. τ. λ.] Quid eſt ἐνταῦθα, ἐν Ρόδῳ? Hoc ſcholion in contextum inrepſit, vt et paulo poſt, [l. penult.] τοσέτων ταλάντων, δυοῖν. Vbi τὸ δυοῖν declarandi cauſa ab aliquo eſt adiectum ex *Epiſtola* nona. WOLFIVS.

ἐν Ῥόδῳ, φανείην ἄν, ἀλλὰ τῆς [81.82] Περαίας ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον, Ἄμμων, καὶ ἐνταῦθα πριάμενος χωρίον [83.84] τοσούτων ταλάντων, ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὕστερον γενόμενον, καὶ Φωκέας προδόντα, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι, κἀθήμενον μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα, καὶ δυοῖν [85.86] μόνοιν γνωρίμοιν, καὶ τῆς μη-

80. Pro καὶ γὰρ fortaſſe τοι γὰρ itaque. Neſcio, quid ſit φανείην ἄν, niſi ablegetur ἐν Ῥόδῳ: ita, Τί γαρ ἐδὲ ἐνταῦθα μείνας φανείην ἄν· ἀλλὰ τῆς — Vt ἐν Ῥόδῳ ſit explicatio vocis ἐνταῦθα. MARKLAND.

81. Στερεᾶς] Rhodus Inſula tris praeter Metropolin Rhodum, vrbis habuit, Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον, vt ſcribit *Homerus*. Videtur igitur Στερεὰ locus Inſulae quiſpiam fuiſſe dictus. WOLFIVS.

82. Στερεᾶς] Vbinam haec Regio? An, τῆς Καρίας? Nam *Phyſcus*, quo ſe traiectum a Rhodo dicit *Epiſt.* 9. erat *Cariae*. *Steph. Byzant. Strabo* l. XIV. p. 978. ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων περαίας. Vnde hic magis probabiliter ſcribi poteſt, ἀλλὰ τῆς περαίας ἑλόμενος etc. *Sed cum delegerim paruum quoddam caſtellum terrae e regione Rhodi ſitae*, *Ammon*, etc. MARKLAND.

83. τοσούτων ταλάντων] Ironice ſumi poteſt. Alioquin legendum foret οὐ τοσούτων ταλάντων. MARKLAND.

84. τοσούτων ταλάντων δυοῖν habuit *Aldus*. De qua conſtructione, et loco, vide *H. Steph. de Dialect. Attic.* pag. 127. TAYLOR.

85. μόνοιν] Sc. Teuthras et Hopliſtias, *Epiſt.* 5. MARKLAND.

86. μόνοιν] μόνων MS. TAYLOR.

μητρὸς, ἢ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ, μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς μοι συμφορᾶς γενομένης, καὶ μετὰ γυναικὸς, ἢ συνεζέπεσέ μοι, κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς, καὶ μένειν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τῆς πόλεως μᾶλλον, ἢ τοὺς νόμους [87] ἐπισταμένη, καὶ μετὰ τριῶν παίδων ἐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαισθομένων, ἐδὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε [88] γινομένοις πατρίδα τὴν [89] Αθηναίων πόλιν, ὁποίαν δ' εὐθέως * [90]. [91] γενομένων αὖ ἀφήρηται πάλιν. καὶ ἕτεροι μὲν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ γεννηθέντας, ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας· οἷς δὲ ταῦτα παρὰ τῆς Φύσεως ὑπῆρξεν, οὐ δημοποιήτου πατρὸς ἔσιν, ἐδ' ἐπ' αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι, καὶ τρέφοντας πένητες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ. καὶ [92] περὶ μὲν τῶν Λυκόργῳ παίδων

87. ἐπισταμένη] ἐπισαμένην MS. TAYLOR.

88. γινομένοις] γεγονόσι MS. TAYLOR.

89. τὴν Αθηναίων πόλιν] Videtur esse Scholion. WOLFIVS.

Explicatio marginalis. MARKLAND.

90. γενομένων ἀφήρηνται] Lego γενόμενοι ἀφήρηνται. Et [l. 11.] τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ. WOLFIVS.

91. ὁποίαν δ' εὐθέως γενομένων ἀφήρηνται πόλιν in omnibus. Et deinde, ἢ τοὺς. TAYLOR.

92. περὶ μὲν τῶν Λυκόργου παίδων] Hic Lycurgus Orator fuit Athenienſis, temporibus Demoſthenis, cuius exſtat *aduerſus Leocratem* proditionis Accuſatio; de

παίδων Δημοσθένης ὑμῖν ἐπιτρέλλει, καὶ δεῖται, καλῶς ποιῶν, [93] χαρίζεσθαι τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἄλλ' ἢ Αθηναίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς, καὶ χαρισάμενοι, ἐποιήσατε· καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ἑαδίως ὑμῖν ἔθος ἐστὶ καὶ χαρίσασθαι πάλιν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτῦ παίδων οὐκ ἂν ὑμᾶς * πείσαιμ' ἂν δεόμενος ὡς * μή μοι, μὴ μόνον ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες [94. 95] ὄντες, ἔτε ἀδικήσαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' οὐδὲ ἄλλως ἐαλωκότες, τὰ μέντοι τῶν ἐαλωκότων πάντα [96] πεπονθότες! [97] εἶτα, * τελευτήσαντος ἀναμνησθῆτέ με, καὶ χαρίσασθε τὰς δεήσεις, [98] νῦν ὃ προσέχοντες ἡμῖν. ἀλλὰ * γὰρ εἴξατε, ἄνδρες Αθηναῖοι, καὶ πείσθητε; τὰ συνήθη ὑμῖν αὐτοῖς καὶ μέτρια ποιοῦντες. ὃ γὰρ ἂν δὴ [99] τῶν τρόπων ἀποστέητε, καὶ

quo *Plutarchus* ἐν τοῖς τῶν δέκα ῥητόρων βίοις. Quidnam autem de eius liberis S. P. Q. A. scripserit *Demosthenes*, lege eius Epistolam, quae inscribitur περὶ τῶν Λυκούργου παίδων. GVILLONIVS.

93. χαρίζεσθαι] χαρίσασθαι. MS. TAYLOR.

94. ὦσιν] Abiiciendum puto. MARKLAND.

95. ὦσιν] ὄντες. TAYLOR.

96. πεπονθότες.] πεπονθότες· Ita forte distinguendum. MARKLAND.

97. εἶτα τελευτήσαντες] Suspecta Lectio. Et [l. 6.] ὃ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων. Et [l. 9.] ὃδ' ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι πλέον. WOLFIVS.

98. νῦν] Non male νῶν: neque tamen necessarium est. Vide fin. *Epist.* MARKLAND.

99. Deerat τῶν in omnibus. TAYLOR.

τε, καὶ καταλύσαιτε τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ [200] φιλανθρωπίᾳ διὰ παντὸς ἔσχεν, ἢ ταῖς ἄλλαις πάσαις, ἡ πόλις. οὐδ' ἂν Μελάνωπος [1] ἰσχύσειε πλέον κωλύων ὑμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρακαλῶν * ἄν, [2] ἐκ Αἰσχίνης· οὐδαμῶς, μὰ τὸν θεόν· ἐγὼ γὰρ αὐτάρκης, [3.] οὐδ' εὐπειθὴς, πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ μάλιστα νῦν, ἐμαυτῷ χάριν πείθειν δοκῶν· ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως τρόπος, καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα, καὶ τὸ τῶν προγόνων ἦθος. ᾧ ἀναγκαιότερον

τερον

200. φιλανθρωπίᾳ] In hanc ſententiam, *Epiſtola de Lycurgi liberis Demoſthenes* ſic ſcribit: Θαυμάζω δὲ, εἰ μηδεὶς ὑμῶν ἐννοεῖ, ὅτι τῶν αἰσχρῶν ἐστι τὸν δῆμον Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα, ὃς καὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἀεὶ κοινὴν ἔχει καταφυγὴν, ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι Φιλίππου. Et in eadem, Ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες ἢ καὶ τὸς ἀναισθήτους ἀνεκτὸς ποιεῖν δοκεῖ γίγνεσθαι etc. GVILLONIVS.

1. ἰσχύοι] ἴσχυε in Editis. ἰσχύσειε MS. TAYLOR.

2. ἐκ] — παρακαλῶν. ἀλλ' ἔκ Αἰσχίνης. Ita exarari ſolebat. Sed laudem meretur *Wolfius*. TAYLOR.

3. ἐδ' εὐπειθὴς πείθειν] Fortaſſe, ἐδ' εὖ πεφυκὼς, vel, ἐπιτήδειος, πείθειν. WOLFIVS.

4. εὐπειθὴς] εὐτυχὴς MS. TAYLOR.

205. ὑμῶν] *Wechelus* ita cum *Wolfio*. MS. noſter, vt *Aldus*, καθ' ἡμῶν δεομένῳ προσέχειν. TAYLOR.

fandae libidinis Timarchi λακκοπρώκτε. ita explicandus locus.

13. 39. κατέπιεν] καταπιεῖν ἐπὶ τῶν ξηρῶν, vt annotat Pollux. Sed fallitur. καταφαγεῖν enim vt καταπιεῖν τὴν οὐσίαν et κατακυβεύειν, de comedendo, perpotando et absumendo patrimonium.

14. 17. σώματα] vt in Epigr. σώματα πολλὰ τρέφων.

15. 27. πόθεν] vt latini et Plinius Epist.

18. 30. μαλακὲς χιτωνίσκες] v. Gellius de hoc loco.

28. 27. μετὰ κινδύνε] lege μὴ μετὰ κ.

33. 12. πόλεμος ἀκήρυκτος] pro magno bello.

39. 11. πήληξ] pro cognomine Aristomachi videtur interpres accepisse, et quod venditat in notis Aristomachus Galea. Stephanus ὁ τῶν ἐθνικῶν Scriptor πήληκες δῆμος λεωντίδος Φυλῆς. ὁ δημότης πήληξ. Igitur hic Aristomachus ὁ πήληξ e Stephano intelligendus.

31. τέμνοντες τὰ τόμια] apud Poll. ὄρκια τέμνειν.

42. ἐπιτιμίαν] bonam existimationem.

Non plura his Salmasius exemplo Aeschinis suo alleuerat; dicant alii, num satis illo digna tanto nomine.

SVPPLE-

SVPPLEMENTA ANNOTATIONVM

IEREMIAE MARKLANDI

AD AESCHINEM.

In Schedis Taylori, quas Askewius, Vir praeſtantiſſimus, ad me miſit, reperi complufcula volumina orationum Demoſthenis et Aeſchinis, ex editione a Tayloro curata, quorum marginibus inſcriptae ſunt annotationes Ieremiae Marklandi, ab ipſius manu, eaedem illae, quas Taylor edidit, ſed alias pauciores, alias plures. Quod qui ita euenerit, cuique liberum eſto, pro ſenſu ſuo decernere. Deprehendiſſe mihi videor ex indiciis quibusdam, in edendo Demoſthene Taylorum hunc morem tenuiſſe, vt non ſimul, vno quaſi ſpiritu, totum opus effunderet, ſed particulatim, conceptum in minuta fruſta, prout otium ſineret, aut aliae neſcio quae rationes, typothetis daret excudendum. Orationes ſingulas quasque typothetis tradebat machinis ſuis ad exemplum Wolfianum recudendas, non Baſileenſe, neque Francfurtanum, ſed Geneuenſe. Id quod indicio ſatis ni fallor certo mihi conſtitit hoc. Eſt penes me, reliquis in ſchedis Taylori Londino perlata particula editionis Geneuenſis, paucis quibusdam ſignata admonitionibus in vſum typothetarum anglice conſcriptis; cui particulae deſunt illa omnia, quae Taylor edidit, ſuperſunt ea, quae non edidit, tomi puta, e diſtributione Wolfiana, primus et quartus, ſecundo et tertio deficientibus. Vt itaque, (vt eo, vnde exceſſi, reuertar) ſingulae quae-

que ſeu Demoſthenis, ſeu Aeſchinis orationes ab operis Cantabrigienſibus abſolutae prelo eſſent, otiari identidem eos iubebat Taylorus, interea dum et ad Marklandum exemplum orationis cuiusque a prelo recens mitteretur, qui perluſtraret; et ipſe Taylor per otium Commentarios ad orationem quamque conſcriberet. Ita nil mirum eſt multos in annos extractam fuiſſe illam Tayloranam operum Demoſthenis editionem. Markland vt orationem quamque perlegiſſet, ita exemplum ad ſe miſſum, ſuis caſtigationibus et animaduerſionibus conſignatum ad Taylorum remittebat; qui, quae vellet, illinc excerpta Commentariis ſuis intexuit. Quanquam credibile mihi ſit, Marklandum ſchedas nitide ex his, quae penes me ſunt, exſcriptas ſuarum animaduerſionum ad Taylorum miſiſſe, e quibus illae exſcriptae typis ſint, his, quae nunc penes me ſunt, ſibi reſeruatis. Ego, ne quid a Marklando profectum periret, a Tayloro, ſeu conſilio tranſmiſſa, ſeu per feſtinationem, praeteruiſa, hoc loco et hoc demum tempore collecta prodam; quod prius non licuit. Neque enim citius ſchedas Marklandinas editis Tayloranis locupletiores eſſe animaduerti, quam commentarii ad Aeſchinem mei iam typographo traditi eſſent, et pars operis mei non exigua iam typis excuſa. Quo factum, vt Marklandinorum ſingula quaeque in locos ſuos inferri, locisque oportunis et propriis repraeſentari non poſſent. Marklandi manes, quorum gloriae ſeruio, ſicubi factum ſit inconſulta ſtudii mei contentione, vt laeſerim, deprecor eorum pacem, rogans, vt amicae voluntatis errorem clementer interpretentur et placide ferant. In re ancipiti, cum edendae tibi ſunt mortui reliquiae, quae vniuerſae luce dignae videantur, ſed de partibus quibusdam ſingularibus dubites, ſatius te facturum duco partesque in omnes tutius, ſi, quae-

cun-

cunque sint illae reliquiae, vniuersas prodas; quo et tuae erga defunctos religioni satisfacias, et famam tuam munias, occurrens obtrectatorum voculis, qui vbi non omnia reddita esse acceperint, nescio quas fraudes editoris suspicari et calumniari solent.

18. 11. Suppose an Athenian did *not* ἑταιρεῖν, was he therefore allowed by the Laws συκοφαντεῖν? Surely this is impossible.

29. 14. πολὺν ἀριθμὸν χρόνῳ] I have met (sic, forte voluit scribere *not met*) with this expression in Some other Greek Authors.

pen. ἕτος] scil. Misgolas. τότε] sc. Timarchi.

30. 7. Supra p. 26. erat Ναυκράτους κολυττεύς.

34. 13. Infra Γλαύκων p. 34.

vlt. L. Αζηνιεῖ. infra p. 69. et κατὰ Κτησιφῶντος pag. 73. et 81. ed. Steph. [Vides Marklandum haec scripsisse, quo tempore or. in Ctes. a Tayloro nondum esset edita.]

36. 15. Λαοδάμαντι] infra Λεωδ.

42. 8. By *Demophilus* he must here mean *Timarchus*, as appears from the next sentence ὁ γὰρ αὐτὸς ἕτος. One would not haue expected any thing so low from Aeschines. I think it would not be so bad, if the proper Name τῷ Δημοφίλῳ were reduced to τοῦ δήμῳ φίλου, *of this friend of the people.*

45. 10. οὗτος] ὁ αὐτὸς.

56. 13. αὐτὸν cum aspero.

68. 8. καὶ σωφρονεστάτων] melius omisissetet haec duo vocabula propter sententiam, quae sequitur.

246. 1. μαρτυρίαι] μαρτυρία. p. 245, 17.

254. 8. τῷ ταῦτα ἐρεῖν] Post τῷ f. deest μὴ.

271. pen. καὶ ἐπιστολή] forte inserendum ἡ.

272. 10. ἡμῖν] f. μὲν, cui respondet ἐπιχείρησας δ' εἰπεῖν.

276. pen. νομίζω] f. νομίζοι.

278. 4. αὐτὰς] αὐτοῖς.

282. 9. ταῦτα] f. τοιαῦτα. id est καὶ εἴ τις τοιαῦτα παθών.

288. 17. quaere, an non desit ἢ post κατελίπομεν inserendum, propter τὸ πότερον.

294. 16. τὰ γεγενημένα] f. μὴ interponendum est.

369. pen. Φύσει] f. προφάσει ex sensu et sequente pag. versu 8. καὶ τὴν πρόφασιν, ἣν ἐγὼ ἀρτίως προεῖπον. v. et pag. 374. 14.

386. 9. ἐναντίον σοι] transpone haec duo vocabula.

388. 7. ἐγκαταλαμβάνει] — βάνῃ.

389. pen. ὅπως μὴ περιμείνητε] Infra in hac sententia ὅπως μὴ ψηφιεῖσθε et ὅπως μὴ ἔσαι. Vnde forte et hic quoque ὅπως μὴ περιμενεῖτε.

392. 2. τὸν secundum f. delendum est.

400. 16. προεδρίας] f. συνέδρ. vt p. 401. 4. nuper hac pag. l. 8. 9.

404. 12. διὸ] f. δι' οὗ. scil. ταλάντου.

408. 2. ποιήσασθαι] f. ποιήσεσθαι.

420. 5. δεύτερον] f. ἕτερον. nam πρώτῳ et δευτέρῳ supra mentionem fecerat, et τρίτῳ mox facturus est.

432. 4. ἐστὶ] f. ἔσαι propter rationem, quae sequitur.

439. 17. ὥσπερ] ὅπερ infra p. 443, 11. et π. π. pag. 275, 2. et post.

446. 3. κενοὺς] opinor καινοὺς, cui respondet μὴ τοὺς αὐτούς.

460. 2. ὑμᾶς] f. ὑμῶν.

ACCESSIO AD NOTVLAS REISKII.

Relegenti mihi Aeſchinis inter excudendum madida adhuc folia, corrigendi ergo, ſuccurrerunt, vt fit, nonnulla, quae cum ſuo loco exhibere per operas non liceret, non alienum viſum fuit hoc loco collecta proponere. alia libello variantium lectionum innexui.

61. 1. editionis meae μὴ hoc ſublatum hinc collоca p. 59. vlt. pone ἢ primum, vt ſit ἢ μὴ περὶ ἑκάστου — περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ βήματος.

68. 4. perinde eſt, vtrum ἐν legas, vt editi omnes exhibent, an ἐν, cum leni, quod idem eſt, atque ἐν τούτοις, et tum ἓν *vnum* ſubaudiendum relinquitur. Pari modo, atque πρὸς ſimplex idem valet, atque πρὸς τούτοις.

76. 4. Infra quoque p. τολμᾷν et ὀκνεῖν permutarunt librarii.

6. ad notam n. 80. addi. Sed vſu cognoui Aeſchinem verbis, vbi nil opus erat, et dedecebat adeo, redundantem, et alias ruſſus iuſto breuiorem.

80. 7. συμπλεύσας] ſubaudi τῷ τότε ἐκπλεύσαντι εἰς ἑλλήσποντον σόλῳ.

97. 3. τῆς ἐργασίας] f. ἀπὸ τῆς ἐργ.

103. 2. mallem ἢ abeſſe.

113. 10. malim λαθόντες ἔξαρνοι γενόμενοι. fine καί.

117. pen. praetuli αὐτῷ. nam inter se opponuntur relinquere bona, et relicta conseruare, pater, non sibi tantum opes quaerens, sed eas filio quoque relinquens, et ex altera parte filius heres factus magnarum opum, quas ne *sibi* quidem conseruare potuit, nedum vt *alteri*, filio suo, relinqueret.

119. 2. Poetae ipsi saepenumero in fabulis, si quas a se scriptas ederent, partes histrionum agebant. Idem saepe et poeta et actor fabulae erat.

209. 8. Noli Tayloro assentire. multum differunt inter se συγγενὴς et ἐγγενὴς. Lipsienses, qui quidem gente Saxones vel Misnici sunt, omnes sunt mei ἐγγενεῖς. nationis enim nos eiusdem sumus. perpaucos autem Lipsiae habeo συγγενεῖς sanguine mecum coniunctos. Ne ipse quidem Demosthenes se Aeschinis ferebat συγγενῆ, et puduisset quidem illum τῆς συγγενείας cum hoc; Athenienſem tamen tam bono iure aiebat esse, quam si qui alius esset optimo, eoque ἐγγενῆ eius, et multo etiam magis, quam Aeschinem, quem negabat ingenuum esse. Nobis est ἐγγενὴς eodem e municipio populoue nobiscum oriundus. unser Landsmann. συγγενὴς autem cognatus, unser Blutsuerwanter.

212. vlt. ad notam Wolfii (n. 21.) Adoptationes eiusmodi merae erant coeremoniae, quibus ille, qui alterum adoptaret, animi sui voluntatem solummodo erga eum declaratum iret, vt si quis hodie rex taeniam cum insigni ordinis alicuius equestris nobilioris alicui appendat.

215. in nota n. 32. Taylorum erroris immeritum insimulaui. Non is, sed operae Francfurtenses, id quod nunc demum video, notulam Wolfii omiserant.

234. 6.

234. 6. τὰ ψηφίσματα τὰ Δημοσθένης] ſecundum articulum de meo addidi, conuenienter attico loquendi mori, qui a vulgata lectione violatur.

275. 13. διαμείνατε] ſcil. ὑμεῖς, quod neſcio an exciderit.

284. vlt. ἀνασήσειν] concitaturum eſſe ad ſocietatem belli ſecum ineundam aduerſus violatores ſacrorum.

292. 11. Peribit difficultas omnis, ſi τότε, quod vncis incluſi, plane tollatur, vt a libro Chryſococcae quoque abeſt, aut ſaltim transponatur, in hunc modum ἐμοῦ τότε τοὺς περὶ Ἀμφ. λ.

308. vlt. E p. 310. 6. leg. videtur καὶ τοὺς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας πρέσβεις.

315. 8. Si neges φὴς aut βλασφημεῖς hic requiri, aio ego, βλασφημεῖς p. 314. antepen. redundare. Tolle verbum illuc, et huc transfer, et videbis orationem haud paulo exſiſtere et neruis validiorem, et concinniorem, et oratoris propoſito conuenientiorem.

317. 2. lectio ᾧ νῦν ἤδη χρήσομαι non eſt, quod ſuſpicabar, a Wolfio inuenta, ſed antiqua. Reperi enim in libro Chryſococcae, vt iam poeniteat, hic aliquid innouaſſe. Verum tamen eſt vtrique lectioni, quo commendetur.

339. 8. poſt συκοφαντίας videtur ὄντες deeſſe.

345. 1. aut παρ' ὑμῶν eſt delend.

14. malim ἐπεισπών.

453. 3. Confirmatam poſtmodum ab Helmſt. reperi coniecturam meam de κήρυκα.

510. 6. ἐπὶ] malim περὶ.

543. pen. malim ſic legi ἀρετῆς ἕνεκα, τὸν κάκιστον, καὶ ἀνδραγαθίας τὸν ἄνανδρον. omiſſo ſecundo ἕνεκα, καὶ etiam Helmſtad. dat.

563. 5. Dele totam illam annotationem noſtram (n. 664.) quam ipſe deleuiſſem (currente enim prelo ſtatim obſeruabam me erraſſe) ſi per typothetas, ſtomachoſum genus, licuiſſet, qui ſemel a ſe in formulas redacta reſcindi nolunt, aegre ferentes, irritum ſibi ſuum laborem fieri. Reliqui ergo inuitus; quod idem mihi quoque p. 572. *vltima* (Nota 698.) euenit. Verum ibi quidem potui adhuc errorem admiſſum (nam ἐφῆκε quam in textum intuleram) in tempore animaduertens, vtcunque emendare. Quem hic commiſi errorem, eum ipſe Aeſchines p. 561. 4. refutat claris verbis. Verum iſta commentanti mihi locus hic e memoria effluxerat.

573. 1. Coniecturam annotatione 699. propoſitam ἐφῆκε nunc damno. Suppreſſiſſem ipſe, ſi citius errorem animaduertiſſem, quam Scheda Nn. mihi ad corrigendum ſphalmata typographica afferretur. Sed tum ſero animaduertebam, et ſemel exarata perſtare debebant. Metuebam iras operarum. Licuit interim tamen Aeſchini ſuam veterem probam et primigeniam lectionem ἐφ' ᾗ τε vindicare. vt ἐφ' ᾧ τε vſurpatur, pro, *ea lege atque conditione*, ita nil video cauſae, cur negetur vetuſtis in vſu fuiſſe, eodem ſignificatu, ἐφ' ᾗ τε. quod idem eſt atque ἐπὶ ταύτῃ τῇ προφάσει, ὥστε.

627. 2. προῖεσθε] hoc eſt, quod paulo ante dixerat, τὸ παραχινδυνεύειν.

3. ἃ γεγένηται] hoc eſt modo dictum κατορθοῦν.

Annotationes meas ad epiſtolas Aeſchini vulgo tributas reieci in libellum lectionum variantium.

PRAE-

PRAEFATIO
AD
SCHOLIA IN AESCHINEM.

Quae nunc primum edo in Aeſchinem Scholia, a multis deſiderata, vt alia multa ſcilicet deſiderantur ab ignorantibus veras rerum rationes, a Tayloro non vno loco laudata et commendata, ſed ipſe ſuo praeconio fidem, videat, qui approbet, penes me quidem non magni ea fiunt, et vſus ipſe docebit, me bona fide cum lectoribus agere, qui merces ſatis triuiales mendacium laudum oſtentatione venditare religioni mihi ducam; ea igitur Scholia, vnde acceperim, vt ex me lectores accipere cupient, ita opera mihi danda eſt, vt eos huius rei certiores faciam.

Scholia haec non vnius videntur generis eſſe, ſed ſcoriis ſunt rarae nobilioris metalli micae intermixtae. Fundus Scholiorum antiquus et ingenuus vtique eſt, ſed Graeculorum faex ex infima aetate et claſſe illa vetuſta bona, magni merito ſuo facienda, ſed pauca numero, tam multis nugis ſuis obruit, vt per me ſi ſtetiſſet, in tenebris et angulis bibliothecarum, quibus ad hoc diei abſtruſae iacuerant, diutius inueteraſcere fiuiſſem. Alia leuia ſunt, alia vel pueris nota, alia falſa, alia ridenda et explodenda, totum paene ferculum abiiciendum. Neſcio, an inſint ipſis adeo Henrici Stephani et Wolfii editionibus iuniora, et illinc iſtuc translata. Aldo quidem iuniora ineſſe, nullus dubito. Cur autem, aies, viri docti, neque illi obeſae naris homines,

et quibus, cur fraudem facerent, nil eſſet cauſae, certatim haec ſcholia collaudarunt. Differunt ſenſus hominum inter ſe quamplurimum, vt mirum dictu ſit. Ego totum paene genus Scholiaſtarum contemno, et ab eorum lectione tota vita abhorrui, quos ludimagiſtros, blatterones, infantes, rerum antiquarum imperitos et paene ſtultos vſu meo deprehendiſſem. Et hunc quoque ſcholiaſtam Aeſchinis fraterculis eſſe ſimillimum, vehementer mihi, qui editor ſim, doletque, pudetque fateri. Dodwellus tamen, Fabricius, Hemſterhuſius, Taylorus, Weſſelingius, Ruhnkenius, Toupius ad Theocriti Syracuſanas p. 239. paſſim laudarunt, eumque edi ſe velle prae ſe tulerunt. Qui iudicii ſui cum fidem ſuſtinebunt, tum operae a me in eo edendo ſuſceptae vindicias praeſtabunt. Cernebant ſcilicet viri illi docti ſparſa per hunc Scholiaſtam auri quaedam ramenta, ex illis vetuſtiſſimis temporibus Auguſteo aeuo vltro citroue finitimis, neſcio quo caſu, conſeruata. * Quae cum, vt par erat, mirarentur atque amplecterentur, iudicii quadam feſtinatione reliqua quoque omnia his raris et facile numerandis fragmentis ſimilia eſſe ſuſpicabantur magis atque ſperabant, quam

* Cuiusmodi commentatores in Aeſchinem vetuſtos, fort. eosdem, quos in Demoſthenem, olim exſtitiſſe, teſtatur hoc, quod Scholiaſtes noſter p. 105. antepenult. Aſpaſium ex hoc numero laudat. Scholia ad primas duas orationes, praeſertim ad Timarcheam, praeſtantiora ſunt, deteriora et admodum ieiuna ad poſtremam. Ambo Scholiaſtae tam B. quam M. ex vno eodemque antiquiore ſunt excerpti, id quod patet e dictis ad pag. 117. vltima v. σφηττοῖ. Multa verbatim e Polluce, Harpocr. Suida, aliis translata. quamquam fieri poſſit, vt ex his Scholiis auctores illi interdum poſſint emendari. alia leuia ſunt, alia futilia, tralaticia, inepta, nugacia, alia liquido falſa, alia craſſam antiquitatis imperitiam prodentia.

quam certo sciebant. Et valde vereor, ne breui fiat, vt exsistat vir doctus, Scholiastarum et Lexicographorum familiaris, qui illa ipsa decora, quae nunc propria nostro Scholiastae, indicta adhuc et ignorata prorsus, et nusquam locorum reperiunda credimus, ex angulo nescio cuius Lexici aut Grammatici dudum editi eruat, dudumque edita et obuia demonstret ea esse, quorum nos stulti nouitatem et paene θειότητα stupentes veneramur. Tu vero, ait, cur delectu non es vsus? Profecto seculum hoc ignoret necesse est, qui speret, vt e membranis excerptas quasdam notulas proferens iudicii sui veritatem omnibus approbet. Operae pretium haud faciet. Pro laude querelas audiet, non paucorum, sed certo certius omnium. Consurgent in eum, et conuitiabuntur, fraudatos se optima parte; editorem iudicio caruisse, et mala fide secum egisse, nugas prodidisse, lectissimas quasque obseruationes occultasse. Cur non totum dedit? Quae illum intemperiae? Absentium fama, incompertorum opinio rem ipsam plerumque solet excedere. Suspiciones igitur has, quas euitare non potuissem, vt iugularem, et voculas maleuolorum vt opprimerem, malui, cum paucarum chartarum iactura, totum opusculum, quale quale est, luci et iudicio cuiusque exponere, publicoque examini tradere.

Apographa horum scholiorum quodammodo tria penes me fuerunt, Oxonienſe, Vltraiectinum, Tayloranum. Audio etiam penes Reimarum, virum, cum supereſſet, de literis optime meritum, mei amantiſſimum, fuiſſe apographum. Sed omnia illa ex vno fonte manarunt, libro, qui Eduardi Bernardi olim fuit, nunc eſt in Bibliotheca Bodleiana Oxonii. quem toties citat Taylor, *Bern.* appellans. Dicitur ei codici Ioſephus Scaliger et illa ſcholia, et varias lectiones, haud conſtat

ſtat vnde petitas, et coniecturas denique, aut emendationes ſuas adſcripſiſſe. Aldina eſt editio Oratorum graecorum. Fuit aliud eiusdem Aldinae exemplum Bernardino ſimillimum, quod item a Scaligero conſcriptum iisdem notulis dicitur, penes Petrum Weſſelingum, excellentis doctrinae et humanitatis virum, e cuius bibliotheca in Vltraiectinam publicam tranſiit. Vltraiectinum hoc exemplum cum Oxonienſi plerumque conuenit, niſi quod alias pauciora illo, alias plura tenet. Exemplum Oxonienſe meam in gratiam exſcripſere duo adoleſcentes egregie literati et magnam de ſe ſpem creantes, Griesbachius et Whyte. Griesbachius A. M. eſt, alumnus celebris theologi Halenſis Semleri, Rambachii, theologi quondam item Halenſis, poſtmodum Gieſſani, ex filia nepos, quem Rambachium, ego puer adhuc Halae cum audirem pro concione verba facientem, et ſaepe audiui, recordor adhuedum, quam ſim audiens delectatus. Ille itaque Griesbachius, per Arabicae linguae ſtudium mihi, cum penes nos Lipſiae annum exigeret, conciliatus, in Britanniam profectus, Oxonii ſcholia ad Aeſchinis orationem in Timarchum ipſe manu ſua e libro Bernardi cum exſcripſiſſet, ad me miſit, vna cum ſcholiis in duas reliquas orationes, quas vt meos in vſus exſcriberet, permouerat Whytium, Oxonienſem, quem audio mirifico Arabicae literaturae ſtudio exarſiſſe, et Alcoranicum Lexicon condere, coeptum longe vtiliſſimum, et ita neceſſarium, vt ſine claue Alcoranica ipſam poſſe literaturam Arabicam efflorescere negem. Faxit deus, vt coeptum hoc omni laude, proſperrimiſque ſucceſſibus dignisſimum feliciter Whytius exſequatur. Acceſſit ad haec apographa Oxonio ad me miſſa ſub idem fere tempus apographum libri Weſſelingiani, nunc Vltraiectini, a Goenſio, V. C. ad me miſſum,

ſum, qui, auctoritate Sebaldi Rauii, V. C. motus, hoc mihi tribuit, vt quaecunque liber ille tenet, a Scaligero, vt volunt, in marginibus ſcripta, ipſe exſcriberet ad me mittenda, non ad Aeſchinem ſolum, ſed ad omnes reliquos quoque graecos oratores. Tandem paucis antè menſibus Londino ad me miſit Antonius Askewius, V. C. inter alia volumina numero quam plurima, quibus Taylor in adornanda ſua Demoſthenis editione vſus erat, volumina duo ad Aeſchinem ſolum pertinentia, quae nunc penes me ſunt. Alterum eſt illud, quod orationum Aeſchinis exemplum tenet, ex Henrici Stephani corpore graecorum oratorum minorum euulſum, chartis interiectis diſtinctum, quibus chartis Taylor, praeter collationes codicum Lockerani, Harleyani, et Meadiani, etiam Scholia graeca in Timarcheam, non item in reliquas duas orationes adſcripſerat, eadem cum illis, quae in Bernardino et Vltraiectino libro leguntur. Sed accepi quoque in ſchedis illis Tayloranis aliud volumen, quo conſutum erat exemplum Timarcheae, ex editione Taylori, chartis puris interpolatum, quibus chartis Taylor varias lectiones Meadiani codicis ad illam Timarcheam, et praeterea Scholia in eandem orationem ex eodem codice petita inſcripſerat, ab illis Bernardini libri Scholiis diuerſa, et raro cum illis conſentientia. Scholia e codice Bernardi deprompta inſigniui litera B, e Meadiano, M.

Hi ſunt fontes, e quibus nunc iſtaec ſcholia in publicum qualicunque miniſterio meo emanant. Quos fontes qui mihi recluſerunt, amici lectiſſimi, de me pariter et de literis egregie meritique et inpoſterum merituri, gratias iis, quas hoc nomine debeo, ago habeoque quas poſſum maximas et luculentiſſimas.

INDEX

INDEX AVCTORVM

in Scholiis ad Aeſchinem laudatorum

ad pag. ed. Henr. Stephani, a Tayloro conditus.

Aeſchines 27. antep.
Andocides 14. 39.
* Ariſtophanes 27. 4.
Caecilius 28. 3.
Callimachus 26. 6.
Demetrius Phalereus, 28, 3.
Demoſthenes 4, 27. 22, 31. 29, 25.
Dinarchus 26, 16.
Hermippus 28, 3.
Hyperides 29, 14.
Iſocrates 5, 7.
Lycurgus 27, 33.
Marcellinus 29, 3.
Thucydides * 5, 3. 32, 16.
Timaeus 29, 23.
Vlpianus in Demoſthenem 28, 20.

Ad Commentarios ipſe Scholiaſta ſuos ad Demoſthenem prouocat p. 28. 3. ἔγνωμεν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς δημοσθενικοῖς, et paulo poſt ὡς καὶ τοῦτο ἔγνωμεν ἐν τῷ ὑπὲρ στεφάνου. quos ad locos Taylor in Aduerſariis haec annotauit. [Quaſi *annotaſſet* idem Scholiaſtes Noſter ad Demoſthenem. Neque interea eſt Vlpianus. Nam Vlpianum in ſequentibus laudat.] Aſteriſcis notatos ego addidi, a Tayloro praeteritos.

SCHO-

SCHOLIA
AD AESCHINEM.

27. 2. [1] ἔτε γραφὴν γραψάμενος.] ἐπιεικείας συστατικὰ τὸ ἔτε γραφὴν γραψάμενος, ἔτ' ἐν εὐθύναις λυπήσας. † γραφὴ μὲν δημόσιον πρᾶγμα, δίκη δὲ ἰδιωτικὸν, εὐθύνη δὲ, ὅταν πρεσβευτὴν ἢ ἄρχοντά τις κρίνῃ. † τὸ προοίμιον κατ' ἐπιείκειαν ἀπολογίας, ἐκ προτάσεως, ἐκ κατασκευῆς, ἐξ ἀποδόσεως, ἥτις ἐστὶν ἀξίωσις, καὶ ἐκ βάσεως. † γραψάμενος] ἢ κατηγορίαν ἀποθέσθαι (sic.) M. [2] ὃν δὲ τρόπον] ὃν τρόπον ἔτος καταισχύνει τὴν πόλιν, ἐχ ὃν τρόπον συκοφαντεῖ. πάρεσι γὰρ κατηγορήσων, οὐκ ἀπολογησόμενος. M.

9. ἐπι-

1. Apographum Griesbachianum primo loco dat fragmentum, quod Taylor ſuſpicatur Longini eſſe, e Photio repetitum, a Tayloro in fine praefationis ad orat. in Timarchum, vbi ipſe exhibuit p. ed. noſtrae 24. In Apographo autem Taylorano Scholiorum non legitur. Quapropter ego quoque hinc arcui.

2. Huc referendum videtur ſcholium e cod. M. a Tayloro exſcriptum cum hoc titulo. Ad locum incertum. τὸ γὰρ ἀπενεγκεῖν, ἐπαναγαγεῖν, ἐπαγγεῖλαι, γράψασθαι, ἐγγράψασθαι, ἀποθέσθαι γραφὴν, κοινῇ ταῦτα φαίης ἂν ἐγκλήματα, καὶ Πλάτων ἐπικλήματα, καὶ ἐγκαλεῖν καὶ ἐπικαλεῖν. καὶ κατηγορία δ' ἂν εἴη τὸ αὐτὸ τοῦτο καὶ αἰτία, ὡς Αἰσχίνης, καὶ ὡς Πλάτων αἰτιάσεις καὶ διώξεις. His ſubſcripſerat Taylor iſtaec. [Videntur deſumi ex Lexicographo quodam, fortaſſe Polluce. Nam Pollucem redolent.]

9. ἐπιδείξω] δεινότητα ἔχει πολλὴν ὁ ἐπιμερισμὸς τῶν πραγμάτων. [3] M.

28. 1. ἐπήγγειλα] ἑταιρήσεως ἣν ἡ γραφὴ καὶ δοκιμασία καὶ ἐπαγγελία. καὶ ταῦτα τῆς κατὰ ἡταιρηκότων (sic) κατηγορίας τὰ ὀνόματα. M.

5. τὸ μὲν ἓν] δεύτερον προοίμιον. M.

29. 1. δημηγορεῖν] ἤγ. ἐν βουλῇ καὶ ἐν δικαστηρίῳ. M.

10. πολιτεῖαν] ἐκ ὀρθῶς ὁ Αἰσχίνης τὴν τυραννίδα πολιτείαν ἐκάλεσεν. ἡ μὲν γὰρ πολιτεία ἐκ νόμων συνέστηκεν, ἐν δὲ τυραννίδι ἐκ εἰσὶ νόμοι, ἀλλὰ παρανομία, καὶ ἐκ τούτου δὲ δῆλον, ὡς οὐδὲ [4] Πλάτωνος. οὗτος μὲν γάρ φησι τρεῖς εἶναι πολιτείας. Πλάτων δὲ καὶ δύο καὶ πέντε καὶ ἑπτά. M.

30. vlt. ἐν χειρῶν νόμῳ] οὕτω λέγεσι τὸ διὰ μάχης χειρῶν νόμῳ. καὶ φαμὲν ὁ ἔχων (sic) διὰ μάχης ἐν χειρῶν νόμῳ ἐτελεύτα, οἷον ἐν αὐτῇ τῇ μάχῃ. M.

32. 2. προσήκειν] ἐπειδὴ πρεσβύτερος ὢν ὁ Τίμαρχος κρίνεται, φοβεῖ τοῦτο τὸν Αἰσχίνην, καί φησιν, ὅτι ἃ δεῖ ζητεῖν νῦν, εἰ περιέχουσι (sic) * οἱ νόμοι κελεύοντες αὐτὸν ἄτιμον εἶναι, ἀλλὰ δεῖ πάντας τὰ ἐκ τῶν νόμων πράττειν. ἐντεῦθεν ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη τοῖς ἀγῶσι. τοῦτο δὲ κατ' ἐπαγγελίαν τὸ σχῆμα. ἐστὶ δὲ ἡ κατάστασις ἀναμεμιγμένη καὶ σύμμικτος τοῖς ἀγῶσι δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἠπόρει γὰρ μαρτύρων ἐντεῦθα καὶ ὅπως λάθοι τὰς δικαστάς. M.

32. 10.

3. Adscripserat quidem hoc scholium Taylor ad voc. ἐπιδείξω, verum ipse dubitans de veritate sedis huius a se assignatae, scholio subscripserat haec. [Vel ad βοηθῆσαι τῇ πόλει etc.] Postrema scholii satis declarant, referendum id esse ad ista oratoris τῇ τε πόλει πάσῃ, καὶ τοῖς νόμοις, καὶ ὑμῖν, καὶ ἐμαυτῷ.

4. Hic erat lacuna in apographo T. punctis impleta.

* F. εἴπερ ἰσχύουσιν.

32. 10. Δράκων] Δράκοντος νεώτερός ἐστι κατὰ τὴν νομοθεσίαν ὁ Σόλων ἔτεσι ϱ. ὁ δὲ Δράκων ἔγραψε τὸς Φοινικὸς (sic) νόμος. M.

11. καὶ οἱ κατὰ τ. χ. ἐ. ν.] τὸς μετὰ Σόλωνα. ἐχ ὡς αὐτοὶ ἐνομοθέτησαν, ἀλλ' ὅτι μὴ ἔλυσαν. τῷ γαϱ μὴ λῦσαι δηλῶσι συντιθέμενοι. M.

33. 1. παῖδα] παῖδας τὸς ἀνήβους μείϱακας, τὸς ἀϱξαμένους ἡβᾶν εὖ [5] ἂν ἐκ τῶν ἐφήβων ἐξελθόντες ἄνδϱες ἐγγϱαφῶσιν. M.

7. βέλομαι] ἐντεῦθεν etc. [6] M.

35. 3. σκότος] αἰδὼς γὰϱ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ νὺξ ἀναισχύντος. B.

6. ἀϱχὴν] διὰ τὸς σώφϱονας. M.

7. παιδαγωγῶν] οἱ καλούμενοι παιδονόμοι κατὰ καιϱὸν τὸ παϱακελεύεται ὁ νομοθέτης. M.

8. μεσείων] εἰπεῖν ὅτι ἀγαλμάτια ἦν ὥσπεϱ καίναις (sic) * καϱίαις ἐντῷ ἐνδοτέϱῳ οἴκῳ τῶν διδασκαλείων καὶ τῶν παλαιστϱῶν μεσῶν καὶ ἑϱμῶν καὶ ἡϱακλέους. ἐκεῖ δὲ ἔσω ἀπέκειτο τὸ ὕδωϱ, ἵνα μή τις δι|ψήσῃ τῶν παίδων. ϱεσοποιούμενοι δὲ δι|ψεῖν (sic) εἰσήϱχοντο, καὶ ἐκεῖσε ἔσω ἠχϱηστοῦντο μετ' ἀλλήλων. ἐκέλευσεν οὖν ὁ νομοθέτης πεϱὶ τούτων εἶναι ἐπιμέλειάν τινα. M.

ibid. ἑϱμαίων] ἑοϱτὴ τοῦ ἑϱμοῦ, ὡς ἐφόϱου ὄντος τοῦ ἀγῶνος. M.

vlt. τεσσαϱάκοντα] ἐξ ἔθους ἀθηναῖοι [7] κατὰ φυλὴν πεντήκοντα παίδων χοϱὸν ἢ ἀνδϱῶν, ὥστε γενέσθαι δέκα

5. εὖ] sic apographum Taylori. num ἕως?

6. Hic recitatur in M. iisdem verbis scholium, quod iam ad p. 720. v. 22. legitur, a verbis ἐντεῦθεν ἡ κατασάσεις —

7. Circa hunc locum deest aliquod verbum, e. c. κατέσησαν, vel simile quoddam, siue ab ipso librario codicis Meadiani, siue a Tayloro omissum.

* F. ὥσπεϱ κλισιακάϱια ἐν τῷ —

δέκα χορεὺς. ἐπειδὴ δὲ (sic) καὶ δέκα Φυλαὶ. διαγωνίζονται δὲ ἀλλήλοις διθυράμβῳ, Φυλάττοντες τῷ χορηγοῦντος ἑκάστῳ χορῶν τὰ ἐπιτήδεια. ὁ δ' ἂν νικήσας χορὸς τρίποδα λαμβάνει, ὃν ἀνατίθησι τῷ Διονύσῳ. λέγονται δὲ οἱ διθύραμβοι χοροὶ κύκλιοι, καὶ χορὸς κύκλιος. καί πως ὁ Δημοσθένης τριάκοντα ἔτη ἔχων ἐγίνετο χορηγὸς, ἀπορίᾳ δῆλον χορηγεῖ. (Sic omnia.) M.

39. pen. κατ' αὐτὸ τὸ μὲν] ἀφεὶς τὸ λοιπὸν τῷ νόμῳ, ἀφ' ἑαυτῷ φησὶ κατ' αὐτὸ μὲν καὶ τὰ ἐξῆς. M.

40. 4. ἐπάναγκες] ἐξὴν γὰρ αὐτῷ εἰ ἠβούλετο, τρέφειν τὸν πατέρα, μὴ βουλόμενον δὲ ἐκ ἠναγκαζεν ὁ δῆμος. M.

ibid. ἡβήσαντι] ἤγουν τελειωθέντι, εἰς ἄνδρας ἐγγραφέντι. M.

7. νομιζόμενα] σπεύδειν ἀπέρχεσθαι τὰς ἡμέρας ἐπιτελεῖν. M.

9. ὄνησιν] ἤγουν τὸ εὖ πάσχειν παρὰ τῶν παίδων. M.

41. vlt. οἱ θεσμοθέται ἄλλα μὲν ποιοῦσι κοινῇ, ἰδίᾳ δὲ, πότε δεῖ δικάζειν τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσάγειν εἰς τὸν δῆμον, καὶ τὰς χειροτονίας καὶ τὰς προσβολὰς (sic) εἰσάγουσι, καὶ τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς καὶ ἕτερα. M.

44. 1. τὸ ληξιαρχικὸν γραμμ.] τὴν ἐφημερίδα λέγει τὴν δημοσίαν, εἰς ἣν ἐνεγράφοντο οἱ τελεωθέντες[8] τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν ἤδη τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν καὶ τῶν ληξεων ἄρχειν. B.

ibid. ἤγουν ἐπειδὰν γένηται ἐννόμῳ ἡλικίας. † ὁ εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον ἐγγραφεὶς, ἤδη τὰ πατρῷα παρελάμβανεν. ἡ δὲ πατρῴα ἐστία καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ ἓξ οἱ τὰς ἐκκλησιάζοντας[9] ἐζημίουν,

8. τελεσθέντες dat apogr. Tayl.

9. Num ἦσαν δὲ ἓξ, οἱ τὰς παρεκκλησιάζοντας, (vel τὰς ἐκ ἑξὸν ἐκκλησιάζ.) erant ſex magiſtratus, (vel ho-

ουν, καὶ τὰς ἐκκλησιάζοντας ἐζήταζον. ἐγράφοντο δὲ ἀπὸ ἐτῶν ιη, καὶ δύο ἔτη εἰς τὰς ἐφηβείας ἐτέλουν, καὶ διεφύλαττον περὶ τὴν πόλιν τὰ φρούρια. ἀπὸ εἴκοσι δὲ ἐτῶν ἐπολέμουν. M.

4. αὐτῷ Τιμάρχῳ] ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ὄνομα τῆς ἀσελγείας ποιούμενος Τίμαρχον. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καλεῖται παρ' ὑπόνοιαν. ἀλλ' ἤδη αὐτῷ τῷ ἑταιρηκότι. (sic.) M.

45. 4. κηρυκευσάτω] ἀντὶ τοῦ μηδὲ ἐπὶ κηρυκείαν ἀποσταλέσθω. νῦν δὲ περὶ τῶν κατὰ γένος κηρύκων λέγει, ἀλλ' ἐπὶ τῶν κατὰ πόλεμον πεμπομένων πρὸς πόλεμον [10] μετὰ κηρυκείων περὶ σπονδῶν. καὶ ἕρηται μηδὲ ἐπὶ τοιαύτην, φησὶ, διακονίαν πεμπέσθω ἑταιρηκώς. M.

5. τὰς πρεσβεύσαντας κρ.] ἐπειδὴ ἀπέθετο μετὰ Δημοσθένους Τίμαρχος τὴν κατ' Αἰσχίνου τὴν (sic, f. τῆς) παραπρεσβείας γραφήν. M.

46. 1. συκοφαντείτω] ἆρα ἐν τοῖς μὴ ἑταιρηκόσιν ὁ νόμος συκοφαντεῖν λέγει; ὥ, ἀλλὰ τοῦτο λαμβάνει ἐκ τοῦ μείζονος ἀτόπου. εἰ γὰρ νόμιμόν σε ἐκ ἑαυτοῦ πράττειν, πολλῷ μᾶλλον παρανόμου. M.

47. 1. τῶν ἐννέα ἀρχόντων] αὕτη ἀρχὴ ἐν ἀθήναις σεμνὴ καὶ σεφανοφορεῖσα. καὶ ἡ ἀρχὴ σεφανηφόρος. καὶ οἷον ἐννέα ἄρχοντες σέφανον ἐφόρουν μυρρίνης. ἦσαν δὲ ἄρχων, βασιλεὺς, πολέμαρχος, καὶ θεσμοθέται ἓξ. ἔτοι δὲ οἱ ἐννέα ἄρχοντες μετὰ τὸ ἐξελθεῖν ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀρεοπαγῖται γίνονται. M.

norati) qui eos mulctarent, qui secus atque fas esset, vel illicito modo, concioni interessent. vt e. c. capite minuti, quibus foro interdictum esset. Tametsi fatendum mihi est, de his seuiris mihi nihil alibi occurrisse.

10. F. πολεμιους. vel τοὺς πολεμίους.

2. ἱερωσύνην] ἐ παντὶ βελομένῳ ἐξῆν ἱεραῖσθαι, ἀλλὰ τῷ ἐκ γένους καταγομένῳ ἱερατικοῦ. οὕτω δὲ καὶ τὸ μηδὲ κηρυκευσάτω. M.

ibid. συνδικήση] ἀντὶ τοῦ μὴ γενέσθω αὐτοῦ (sic) μεγάλης δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας, ὅτε δῆμος (sic) δικάζει. M.

48. 11. τὸ καθάρσιον] ἐπεὶ ἔθος ἦν τοιοῦτο. εἰσήρχετό τις ὁ λεγόμενος [11] περισίαρχος ὁ περικαθαίρων τὴν ἐκκλησίαν διὰ χοίρου ἐπεσφαγμένου καὶ ἄλλων τινῶν. καὶ τὰ καθάρσια λαβὼν ἔῤῥιπτεν εἰς τὴν θάλασσαν. ὃ καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν. οἱ δ' ἀπελυμαίναντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον. εἶτα εἰσήρχετο ὁ κῆρυξ, ὃς θυμιατεύσας πρότερον καὶ αὐτὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὕστερον ἐβόα [12] πρώτῃ φωνῇ, τίς ἀγορεύειν βέλεται τῶν ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότων Ἀθηναίων; εἶτα εἰ μέν τις ἐβούλετο [13] τοῦτο λέγειν, ἀνίστατο. εἰ δὲ ἐπὶ πολὺ βοῶντος ἑδεὶς ὑπήκουσε, δευτέρᾳ φωνῇ ἐβόα, τίς ἀγορεύειν βέλεται τῶν πάντων Ἀθηναίων; ἐκέχρητο δὲ ὁ περισίαρχος χοίρῳ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀκαθάρτοις, διὰ τούτων τοὺς ἀκαθάρτους δαίμονας καὶ τὰ πνεύματα [14] τὰ πολλάκις ἐνοχλοῦντα ταῖς διανοίαις τῶν ἀνθρώπων, ὥστε πολλά-

11. Apogr. Tayl. περιεσίαρχος. Sed paulo poſt conſentit apographo Griesbachiano et Goenſiano.

12. πρώτῃ φωνῇ] haec duo vocabula, tametſi ab omnibus tribus, quae penes me ſunt, apographis, Taylorano, Goenſiano et Griesbachiano, abſunt, tamen hic interponere ſum auſus hac de cauſa. In Apographo Goenſiano ad voc. ἐσκέψατο (p. 4. 10. ed. Steph.) adſcripta erant illa duo, quae dixi, vocabula. quae quoniam aliena ſunt illo loco, retuli huc, quo pertinent. id quod inſequentia docent, nemine futuro, (aut multum fallor) qui factum improbet.

13. τοῦτο] ſic omnes mei. Sed leg. eſt τούτων.

14. hoc τὰ de meo addidi.

πολλάκις ἄλλως βουλεύεσθαι, ἕλκων πρὸς τὰ θύματα καὶ ὥσπερ ἀποχωρίζων τῆς ἐκκλησίας, ἵνα καθαρῶς βουλεύσωνται. ὁ δὲ κῆρυξ διὰ τῶν θυμιαμάτων ἐπικαλῶν τὰ θεῖα [15] τοῖς ὁμοίοις τὰ ὅμοια, ἵνα διὰ τῆς τούτων παρουσίας ἀγαθόν τι ἔχωσιν οἱ ἀθηναῖοι βουλευόσθαι. B.

ibidem. ὁ λεγόμενος περισίαρχος ἱερεῖον λαβὼν τύτῳ καθαίρει τὴν ἐκκλησίαν. τῦτο λέγεται καὶ καθαρμὸς καὶ καθάρσιον. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· πάρεσθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τῦ καθάρματος. ἔθος δὲ ἦν καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ θέατρα μικροῖς χοιριδίοις, ἃ καθάρσια ἐκάλεν, καὶ προσηγορεύοντο οἱ περικαθαίροντες περισίαρχοι. τὸ δὲ καθάρσιον ἦν χοῖρος ἐσφαγμένος, δι' ἧ καθῆραν τὴν ἐκκλησίαν. M.

13. πρόεδρους] πρόεδροί εἰσιν οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προκαθήμενοι. M.

pen. ἱερῶν τ. π.] ὅτι τὰ ἱερὰ πρῶτον εἰσεκάλεν. ἐκεῖν καὶ περὶ ἱερῶν καὶ περὶ κηρύκων. καὶ γὰρ ἦτοι ἱεροὶ. εἶτα πρέσβεων καὶ τῶν ἄλλων ὁσίων. ὅσια δὲ ἐστὶ τὰ μὴ ἱερά. ὥστε πρῶτον τὰ ἱερά. δεύτερον (sic) δημόσια. τρίτον ἰδιωτικά. ὅσια καλεῖ τὰ δημόσια. M.

49. 2. πάντες εἶπωσι] ἐχ ὅτι πάντες ἔλεγον, ἀλλ' οἱ βελόμενοι. M.

50. 4. ἡ δὲ τόλμα] τὸ θαρσέως (sic) τις τολμηρῶς ποιεῖν. M.

51. 4. ἐπειδὴ ὀνόμασιν (sic)] ἐπεὶ δὲ [16] οἱ πρεσβύτεροι ὡς ἔμπειροι πραγμάτων ηὐλαβοῦντο συμβουλεύειν [17] ἀποτυχίας γενομένης κριθῶσιν (sic.) διὰ τῦτο αὐτὸς ὁ νόμος καλεῖ, ἵνα ἐξ ἀνάγκης ἀναξάντες δη-

15. In tribus apographis eadem hic est lacuna, verbo συνῆψε vel συνῆγε, vel simili facile explenda.

16. lege ἐπεὶ δὲ, siue ἐπειδὴ οἱ πρ.

17. Videtur hic ἵνα μὴ deesse.

μηγορήσωσιν. ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας καλεῖ, φησιν. ἐκείνας μὲν ἓν ἀορίστως, τούτους δὲ ὡρισμένως. M.

51. 7. προτρέπει] εἰ γὰρ ἡ πόλις αὐτὰς τιμῶσα πρώτας καλεῖ, καὶ οἱ νέοι αὐτὰς τιμήσουσι. M.

52. 2. ἀνόμοιον] κατὰ τὸ γένος τῆς κακίας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἃ γὰρ δήπου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἑταιρήσεως. M.

8. ὅτι πάντες (sic)] οἱ πάντες νῦν ἐπὶ τὸ οἱ πολλοὶ. [18] M.

9. τὴν Σόλωνος εἰκόνα] ἀνετέθη ἡ Σόλωνος εἰκὼν ἐκ ἐπὶ τῷ ἐν κόσμῳ λέγειν, ὡς φησιν Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ ἐλεγεῖα ἔτως ἀπήγγελλε. Δημοσθένης μέντοι φησὶ νεωστὶ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀνατεθεῖσθαι ταύτην τὴν εἰκόνα. λέγεται δὲ Κλέων ὁ δημαγωγὸς παραβὰς τὸ ἐξ ἔθους σχῆμα περιζωσάμενος δημηγορεῖν. B. M. [19]

54. 4. ἐκ ἀπελαύνει] ταῦτα προσαγωγά ἐστι πρὸς τὰς δικασὰς, ἰδιώτας ὄντας. M.

6. τέχνην] τοῖς ἀθηναίοις ἐνομίζετο τέχνην τινὰ ἐπιτηδεύειν. ἐχ ἔτως τοῖς λακεδαιμονίοις. τοῦτο [20] γὰρ αἰσχρὸν ἦν καὶ δυλοπρεπὲς. B.

9. ἐπερωτᾷ] διὰ τοῦτο [21] καλεῖν τὴν ἐξουσίαν δηλῶν. M.

55. 1.

18. Pone *ἐπεὶ* adſcripſerat Taylor (f. *ἀντὶ*) videtur hoc illi ſubſtitutum iſſe. Sed propius ad literam fuerat *ἐπὶ*.

19. Conſentit in omnibus ſcholiaſtes Meadianus Bernardino hoc in ſcholio, praeterquam in duobus poſtremis vocabulis, quae ſic dat. *περισωσάμενος δημηγορῆσαι*.

20. aut *τούτοις γὰρ αἰσχρὸν* leg. aut *τοῦτο γὰρ παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν*.

21. τοῦτο] ſic Apogr. Tayl. Lege *τῷ* ſimpliciter.

55. 1. τίθεσθαι] τίθεσθαι λέγειν [22] καὶ ἐπὶ τοῦ ἀποτίθεσθαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐπὶ τῷ περιτίθεσθαι καὶ ἐνδύεσθαι, ὡς ἔγνωμεν ἐν τοῖς Θουκυδιδείοις ἐν τῷ δευτέρῳ. ἐνταῦθα δὲ περὶ [23] τῷ ἀποτίθεσθαι λέγειν. M.

3. πεπορνευμένος ἐστὶν ὁ πολλάκις ἁμαρτὼν εἰς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτοῦ. ἡταιρηκὼς δὲ ὁ προσάπαξ. M.

9. οἰκήσαντα] τετέσι διοικήσαντα. ἔτως Ἰσοκράτης· οἰκεῖ τὴν πατρῴαν ἐσίαν. B.

56. 5. κατὰγελάσως] αἰσελγῶς. B.

13. ἐπαγγειλάτω] ἐπαγγελίαι ὄνομα δίκης κατὰ τῶν ἡταιρηκότων. B.

vlt. προσέθεσθε] ἤγουν προσενομοθετήσατε. Aliud. ὑμεῖς δὲ προσέθεσθε καὶ νόμον καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀποπληροῦν. τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. M.

57. 1. παγκράτιον] ψεύδεται. ἐγὼ γὰρ διὰ Τίμαρχον. παλαιότερος γὰρ ἦν. ἤγουν τάξησθε. [24] M.

58. vlt. ἀνεκτοὶ] δύναταί τις φέρειν καὶ ἀνέχεσθαι. τιμωρεμένους γὰρ αὐτοὺς καὶ μηκέτι ἐνοχλοῦντας τῷ βήματι δυνάμεθα φέρειν. M.

64. 6. βέλομαι] ἔτω γὰρ ἐπηγγείλατο πρῶτον περὶ τῶν νόμων ἐρεῖν, εἶτα ἐξετάσαι τὰς τρόπας Τιμάρχου. M.

11. δέομαι] τὸ σχῆμα προδιόρθωσις. εἰώθασι δὲ αὐτῇ χρῆσθαι, ὅταν μέλλωσιν ἀνελεῖν τι, πρὸς ὃ δυσκόλως διάκεινται οἱ ἀκέοντες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ μετὰ τὰ πράγματα λεχθὲν ἐπιδιόρθωσις καλεῖται. πληρώσας τὸ νομικὸν ζήτημα, τὸ τῆς παραγραφῆς, εἰσβάλλει εἰς τὸ ῥοχασικὸν, εἰ ἡταίρηκεν. M.

22. λέγειν] scil. χρὴ vel εἰώθασι, vel tale quid.

23. περὶ] malim ἐπὶ.

24. τάξησθε aut huc non pertinet, sed alio, nescio quo, aut leg. est ἐτάξασθε. vt sit interpretatio proximi vocabuli προσέθεσθε.

65. 5. τῶν τριάκοντα] οἱ λ τύραννοι διὰ λακεδαιμονίων καταστάντες, καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν τῶν ἀθηναίων καταλύσαντες, ἐλυμήναντο τὸς Δράκωνος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὼν ἔν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν, εἵλοντο πολίτας, ὅσους δήποτε, τὸς ζητήσοντας καὶ ἀναγράψοντας τὸς διεφθαρμένους τῶν νόμων. τότε ἐψηφίσαντο καὶ [25] νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων, ἐπ' ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἦρξε μετὰ τὸς λ. ἐκεῖνοι γὰρ τόν τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τὸς ἐπιφανεῖς, τὸς μὲν ἐβασάνισαν, τὸς δὲ ἐφυγάδευσαν, ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τὸς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτως. ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ καθηρέθησαν, ψήφισμα ἐτέθη περὶ τοῦ ἀμνησικακεῖν. ὥσπερ οὖν τὰ ἐπ' ἐκείνων ἀνεξέτασα, καὶ ἀνέγκλητα ἐγένετο, οὕτω καὶτὰ παιδὶ ὄντι πραχθέντα Τιμάρχῳ ἀφιέναι φησὶν Αἰσχίνης. B.

ibid. οἱ λ τύραννοι μετὰ τὸν πελοποννησιακὸν γενόμενον [26] πόλεμον ἀθήνησιν, ἐπειδὴ καθηρέθησαν, Θρασυβούλου τοῦ ἀπὸ Φυλῆς ἀγωνισαμένου, [27] ψήφισμα ἐτέθη, ἀμνησικακεῖν τῶν ὑπαρξάντων ἐπ' αὐτῶν. ὥσπερ ἦν [28] τὰ ἐπὶ τούτων ἀνεξέτασα, οὕτω καὶ τὰ ἐν παιδὶ πραχθέντα Τιμάρχῳ. M.

6. Εὐκλείδου] ἄρξαντος ἔν Εὐκλείδου μετὰ τῶν λ κατάλυσιν [29], τὰ πρὸ [30] αὐτῶν πραχθέντα ἄκυρα εἶναι ἐψηφίσαντο ἀθηναῖοι. M.

7. προθεσμία] ἦγεν χρόνος. καταχρηστικῶς. M.

65. 11.

25. καὶ] malim καινὰς.

26. γενόμενον] malim γενόμενοι ant λεγόμενον.

27. ἀγωνισαμένου] alius dixisset τὸν δῆμον καταγαγόντος.

28. ὥσπερ ἦν] interponi velim οὖν.

29. Leg. μετὰ τὴν τῶν λ κ.

30. πρὸ] Leg. ὑπ' vel ἐπ' αὐτῶν.

65. 11. ὗτος γὰρ] ἐνταῦθα τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

66. vlt. κιθαρῳδοὺς] διαφέρει κιθαρῳδὸς κιθαριστοῦ, τῷ τὸν μὲν κιθαριστὴν κεχρῆσθαι τῇ κιθάρᾳ μόνον, τὸν δὲ κιθαρῳδὸν μετὰ τῶν χειρῶν καὶ τῇ φωνῇ. διὸ καὶ κιθαρῳδὸς λέγεται. M.

67, 5. ἀνέστησεν] ὡς νῦν λέγομεν ἀνεκάθησεν. καὶ Δημοσθένης. ἀνέστησεν ἂν [31] αὐτὸν ἀπὸ τῆς καλῆς ἐργασίας. M.

9. οὐδὲν ὢν] ἵνα μή τις οἰήσεται δι' ἔνδειαν αὐτὸν πεπορνεῦσθαι. ὅπερ [32] συγγνώμης ἦν. M.

68. 5. ἦν μὲν Δ.] ἀλλὰ [33] (sic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

ibid. Διονυσίων] Διονυσίων ἑορτὴ ἀθήνησιν ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δ' ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ αἱ ἐν ἄστει τοῖς Διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι παρθένοι. B. Idem scholium in Mead. sic exhibetur. Διονύσια ἑορτὴ ἀθήνησιν Διονυσίῳ [34] ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ληναῖα μηνὸς Ληναιῶνος, [35] τὰ δὲ ἐν ἄστει μηνὸς Ἐλαφηβολιῶνος. Διονυσιάδες δὲ ἐν Σπάρτῃ παρθένοι αἱ ἐν τοῖς διονυσίοις δρόμου ἀγωνιζόμεναι. M.

69. 8. ᾗ δὴ [36]] ἀντὶ τοῦ διὸ δή. M.

vlt. ἐν δικαστηρίῳ] ἔνθα χρεία ἐστὶ μαρτυριῶν [37] ἀποδείξεως. M.

31. Demosthenes scripserat ἀνέστησεν αὐτὴν (in foeminino, et sine ἂν.)

32. συγγνώμης] subaudi ἄξιον.

33. ἀλλὰ] fort. ἄλλο.

34. Διονυσίῳ] Lege Διονύσῳ.

35. ληναιῶνος] mensis Lenaeonis haud memini, qui mentionem fecerit.

36. ᾗ δὴ] sic enim in Meadiano legitur pro vulgato ἐγὼ δὲ.

37. malim χρεία ἐστὶ τῆς διὰ μαρτυριῶν ἀποδ.

70. 1. μαρτυρίας τῷ Μισγόλᾳ[38]] γράφεσι μαρτυρίας οἱ βελόμενοι μάρτυρας παρέχεσθαι προκλητικὰς αὐτῶν, οἷον τὸν δεῖνα τόδε πραχθὲν ἀκριβῶς γινώσκοντα ἀξιῶ μαρτυρεῖν τοῖς δικασταῖς. M.

3. ὃ ἔπραττε] ἃ γὰρ ἀπήτει αὐτὸν μαρτυρεῖν, εἰ παρ' αὐτῷ ἠταίρηκεν, ἀλλ' εἰ μετ' αὐτῆς διέτριβε. καίτοι τοῦτο ἤμελλε συνοίσειν τὴν[39] ἀπόδειξιν. λέγομεν ὅν, ὅτι ὑποπτευομένῳ τῷ Μισγόλᾳ ἤρκει τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι μετ' ἐμοῦ διέτριβε. M.

71. 5. ἐκκλητευθῆναι] ἐκκλητεύειν τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν, ἵνα ἐπάναγκές τις μαρτυρῇ B. † Κλητεύεσθαι δὲ τὸ καλεῖσθαι εἰς μαρτυρίαν. M.

72. 4. ἐξόμνυσθαι] μεθ' ὅρκου ἀρνεῖσθαι. B.

7. ἐδὲν αὐτῷ ἔσαι πλέον] τετέσιν ἐδὲν ὀνήσεται τῆς ἀρνήσεως ἐνόρκου[39 b.] καὶ τῆς ἐπιορκίας ἐδὲν αὐτὸν ὠφελήσει ἡ ἐξόμνυσις. B.

73. 8. βέλομαι] λυπεῖντος αἱναίρεσις. λυπεῖ γὰρ Αἰσχίνην τὸ μὴ φαίνεσθαι πρεσβύτερον τὸν Μισγόλαν· φοβεῖ[40] γὰρ μὴ διὰ τοῦτο δόξῃ ψευδὴς εἶναι ἡ φήμη. M.

73. Vlt. προφερεῖς] οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. B. † προφερὴς ἐστιν ὁ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει δοκῶν πρεσβύτερος. ἀλλὰ καὶ τῶν ἀμώμων, ὦ Αἰσχίνη, ἔσθ' ὅτε ὁ μῶμος ἅπτεται. M.

76. 5.

38. sic enim dat Mead. in texto.

39. συνοίσειν τὴν] videtur aut σ. τῇ ἀποδείξει leg. aut σ. πρὸς τὴν ἀπόδειξιν. forsitan quoque pro καίτοι leg. καίτοι τι — aut καὶ τι — et demonstrationi quid hoc tandem poterat conferre? respondet λέγομεν —

39. b. post ἐνόρκου videtur οὔσης vel γεγνομένης deesse. Insequentia verba καὶ τῆς ἐπιορκίας ἡ ἐξόμνυσις sententia carent, vt multa Scholiastarum graecorum, loqui nescientium, quorum ex oratione vix coniectando assequare, quid sibi velint.

40. φοβεῖ] Leg. φοβεῖται.

76. 5. ἡταιρηκέναι] σαφῶς λέγει τὸ ἡταιρηκέναι πρὸς ἕνα. M.

9. ἀγρίως] τὰς σφόδρα ἐπτοημένας περὶ τὰ παιδικὰ, καὶ χαλεπὰς παιδεραστάς. ἐπονομάζονται δὲ καὶ περίβαλλοι καὶ κένταυροι. [41] B. † τὰς σφόδρα κιναιδοποιάς. M.

ibid. Κηδωνίδην] ἤτοι παιδεραστὴ ἄγριον καὶ περίβαλλον καὶ κένταυρον. M.

77. 4. ἡταιρηκὼς] διαφορὰν εἶπεν ἡταιρηκότος πρὸς πόρνον. τὸν μὲν ἔν τινι ἑνὸς καταισχυνθέντα ἡταιρηκέναι φησὶν, τὸν δὲ ὑπὸ πολλῶν, πεπορνεῦσθαι. M.

78. 5. μετὰ τοῦτον] ἀλλὰ (sic) ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M. [42]

7. κληρούχων] εἰς Σάμον ἔπεμψαν κληρούχους Ἀθηναῖοι ἐπ' ἄρχοντος Ἀθήνησι Νικοφήμου. B. M.

vlt. κυβείῳ] κυβεῖόν ὁ τόπος, ἐν ᾧ συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. B. [43]

79. 1. ἡ τηλία σανὶς ἡ κυβευτική. ἦν καὶ σανὶς, ἐν ᾗ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τὰς ὄρτυγας συνέβαλλον. B. † τηλίᾳ] κυβείᾳ λέγεται ὁ τόπος, ἔνθα συνέρχονται οἱ κυβεύοντες. ὃ νῦν καλοῦσι τινες ταυλητήριον. τηλία δὲ σανίδιόν τι περιπεφραγμένον πάντοθεν, εἰς ὃ ἐνέβαλον ἢ ἀλεκτρυόνας, ἢ ὄρτυγας μάχεσθαι καὶ τὸν ὑπερπηδῶντα αὐτῶν τὰ περιφράγματα ἔλεγον ἡττᾶσθαι. ἰδίως [44] δὲ εἶπε κυβεῖον. οὐ γὰρ οὕτως ἐκάλουν, ἀλλὰ σκληραφεῖον. ἡ τελεία (sic) ἐστὶν, ἐφ'

41. κένταυροι] fort. κένταυροι.

42. Incipio nunc intelligere formulam hanc grammaticorum rhetoricam tractantium, seu oratores interpretantium, significare, aliam nunc ingredi narrationem.

43. Hoc idem scholium habet Mead. quoque, addens, ὃ νῦν καλοῦσί τινες ταυλητήριον.

44. ἰδίως] non *proprie* h. l. id est κυρίως. Sed *pecu-*

ἐφ' ἧς τὰ ἄλευρα ἐκάθαιρον. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ οἱ κυβεύοντες, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς κύβους, καὶ πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς ὄρτυγας καὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας. M.

80. 1. ὑπὸ δὲ] ἀλλὰ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. M.

3. Ἡγήσανδρος ἀφικνεῖται] οὐχ ἁπλῶς διαβάλλει τοῦτον τὸν Ἡγήσανδρον ὁ Αἰσχίνης, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀδελφὸς ἦν Ἡγησίππου τοῦ μισοφιλίππου. M.

8. Τιμομάχῳ] τοῦ Τιμομάχου τότε τοῦ στρατηγοῦ ἀθηναῖοι θάνατον κατέγνωσαν καὶ ἀνηρέθη. M.

81. 1. δεινὴ ἀκακία] ἦγουν φαύλη ἀκακία, ἁπλότης. εὐπιστία, εὐχέρεια εἰς τὸ πείθεσθαι. M.

82. 1. ἠνώχλει] ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ἠνώχλει. M.

vlt. ἀσραγάλους] εἶδος ἀσραγάλου ἔτως [45] ὑπὸ τῶν κυβευτῶν ὀνομαζόμενον. M.

ibid. διασείσους] πολλάκις τινὰς κώδωνας ἀργυροῦς ἢ χαλκοῦς ἐξῆπτον ἀσραγάλοις αὐτοῖς, ἵνα ἀφιέμενοι ἦχόν τινα ἀποτελῶσι καὶ τέρψιν ἐν τῇ παιδιᾷ. ἤτοι ἂν ἐγένοντο διάσεισοι. B. [46]

83. 1. Φιμοὺς] Φιμοὶ, οἱ καλούμενοι κημοὶ, εἰς οὓς ἐνεβάλλοντο οἱ ἀσράγαλοι. B. † Φιμοὺς δὲ. ἀλλαχοῦ μὲν

liari, *Aeſchini proprio*, *nouo et inuſitato modo*. id quod ex inſequentibus paret.

45. οὕτως] ſcil. διάσεισος.

46. Scholium hoc in Meadiano quoque eſt paene iisdem verbis, niſi quod pro αὐτοῖς dat ἦγεν ἔνδον αὐτῶν. quo ſignificat tintinnabula illa talis non extus appenſa, ſed in illis intus incluſa fuiſſe. Tale ſi quid fuit, neque hoc eſt ſomnium Scholiaſtae, finge mihi talem talum ſimilem fuiſſe noſtris *Schellen*. quae ſunt globuli aenei, cum anguſto in transuerſum acto orificio, in quibus concluſi latent globuli ferrei, qui cum in aes cauum vndique ambiens illiduntur, tinnitum efficiunt.

μὲν σημαίνει, εἰς ἃς ἐμβάλλονται αἱ ψῆφοι. ἐνταῦθα δὲ ἃ νῦν καλοῦσιν οἱ κυβευται πύργια. M.

83. 5. τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγὰς] τὰς ἀποθνῃσκειν δυναμένας, καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἃς ὁ γινώσκουσιν ἄνθρωποι,[47] ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. B. M.

84. 5. ἀνακηρυχθῇ] ἤγουν περιβόητος γένηται. M.

9. παροινίαι] κυρίως ἐχρήσατο τῇ λέξει. εἶπε γὰρ ὅτι μεθυσθέντες. M.

11. ὑπογενειάζων] ἁπτόμενος τῶν γενείων θωπευτικὸς.[48] M.

85. 7. λήξεις δικῶν] ἤγουν ἔλαχον δίκας ἀλλήλοις. M.

10. ἐν ἡλικίᾳ] ὅτι ἐξαιρέτως εἰώθεσαν οἱ ἀρχαῖοι ἡλικίαν τὴν νεότητα καλεῖν. M.

86. 4. Κρωβύλον καλεῖ τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἡγησάνδρου, τὸν Ἡγήσιππον, καὶ μισοφίλιππον, καθ' ὃ αὐτὸς εἰλήφει[49] τὴν πεφαλὴν, καὶ φιλοκαλεῖ[50] τὰς τρίχας. Κρώβυλος γάρ ἐστιν εἶδος πλέγματος πρώην[51] γενομένου παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀθηναίων. M. † Κρωβύλος] ἀδελφὸς ἦν ὄντος Ἡγησάνδρου, ὅτων ἐπωνομασμένος διὰ τὴν πανουργίαν. Ἡγήσιππος γὰρ κυρίως ἐκαλεῖτο. B.

87. vlt.

47. ἢ ἃς οὐ γινώσκουσιν ἄνθρωποι] verba haec in apographo Taylori non reperio, nescio an errore ipsius praeteruisa. Sed sunt in Scholiasta Meadiano quoque, qui scholium hoc iisdem verbis refert, addens in extremo fine, ἢ ὅσας ἄνθρωποι πλήττουσι.

48. Sic Apogr. Tayl. malim θωπευτικῶς.

49. εἰλήφει] num ἠλείφετο. ungebatur, inunguere sibi solebat.

50. φιλοκαλεῖ] malim φιλοκάλει.

51. πρώην] *pridem*, *olim*. malim quoque γενόμενον, vt ad εἶδος referatur.

87. vlt. τοῦψον] ὅ ἐστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἔνθα τὰ ὄψα, οἱονεὶ πάντα τὰ ἐδέσματα πιπράσκεται. ἀπὸ γὰρ τῶν πιπρασκομένων ἔν τινι τόπῳ, ἐκάλουν οἱ ἀθηναῖοι τὸν τόπον. M.

88. 2. κώμοις] κῶμος ἡ μετ' οἴνου ᾠδή. M.

91. 1. Λεωδάμαντα] οὗτος ἐραστὴς ἐγένετο Ἡγησάνδρου. M.

97. 6. ἀλλ' εἰ πέπρακται] καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐ τὸν εἰσελθόντα εἶδεν ὁ θεασάμενος, ἀλλ' ἐφ' ᾧ εἰσῆλθεν. M.

7. ἐπεὶ πρὸς θεῶν] θαυμασία ἀποστορφή. M.

98. 3. ἀσύμβολον] οὐκ εἰσενεγκὼν συμβολὴν, οὐ συμβαλὼν ἔρανον. B. † ἀσύμβολον] μὴ παρέχον σύμβουλον (sic) [52] καὶ ἔρανον, ἀλλ' ἄλλου συμβάλλοντος δαπανῶν. ἀσύμβολος οὖν ὁ ἑτέροις συνεστιώμενος δίχα συμβολῆς καὶ ἐράνου τινός. [53] M.

99. 4. διαψηφίσεις] διαψήφισις δέ ἐστιν ὁπηνίκα στάσεως δημοτικῆς γενομένης συνέρχονται ἅπαντες οἱ ἐκ τῶν δήμων, καὶ σκοποῦσοι τίς τε ἐστὶ πολίτης, καὶ τὶς ξένος. καὶ ἐὰν εὕρωσι ξένον, τοῦτον [54] ὡς ἐξ αὐτοῦ γενομένης τῆς στάσεως. ἔλεγον δὲ ἐκ πολίτου μὴ γίνεσθαί τι τοιοῦτον. Δημόφιλος δὲ τοῦτο ἡγήσατο διαψηφίσεις γενέσθαι τῶν ἀστῶν τοῖς δήμοις, ὥστε τοὺς δημότας περὶ ἑκάστου τῶν ἀνα-

52. Lege συμβολὴν. et pari modo insequentia quoque correxi tacite. Ante hoc scholium aliud breue, ad versum p. 11, 13. referendum τὴν ὄψιν, τὸ εἶδος, legitur in Apogr. Taylori, quo mea carent apographa, non magna iactura.

53. Post τινος sequitur in apographo Taylori αἱ δοκιμασίαι. quod amputaui, vt ab hoc loco alienum, et ad proximum scholium referendum.

54. τοῦτον] hic videtur ἐκβάλλουσι vel tale quid deesse.

ἀναγραφομένων διδόναι ψῆφον, ὅτι ἐστὶν αἰσὸς, μηδενὸς κατηγορεῖντος, μηδὲ ἀπολογυμένυ, ἀλλ' ἐκ τῆς συνισορήσεως, καὶ ἴσχυον αἱ ψηφίσεις (sic) τῶν δημοτῶν. M.

5. καὶ ἕκασος ὑμῶν] περὶ γὰρ ἑκάστυ ψῆφος ἐδίδοτο τοῖς δημόταις. ὡσεὶ ἔλεγε, δοκιμασίαις ἔδωκεν, (sic) ἢ ἀντὶ τῦ ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὸ ἕτέροις ὑπὲρ αὐτῦ ψηφίσασθαι. M.

102. 6. τετρυπημένη] ,τετρυπημένη ψῆφος ἦν ἡ καταδικάζυσα. πλήρης δὲ ἡ ἀπολύυσα. M.

104. 9. οἰκήσεων τῶν ἐν τῇ Πνυκὶ] οἰκήσεις τινὲς ἦσαν περὶ τὴν Πνύκα ἔρημοι καὶ κατατεπτωκυῖαι. ταύτας συνεβούλευσεν ὁ Τίμαρχος κτισθῆναι. οἱ δ' ἐξ Ἀρείυ πάγυ ἀντιλέγυσι. Πνὺξ δὲ πετρώδης ἐστὶ τόπος, ἔνθα ἐκκλησιάζυσιν, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ κείμενος. ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὸ πεπυκνῶσθαι ταῖς οἰκήσεσι, κατέτεμε (sic) γὰρ αὐτὸν [55] εἰς οἰκίας τοῖς ἡλιασταῖς. M.

105. 9. ἔχομεν δὲ] ὁ Αὐτόλυκος συγγνώμην ἔφη Τιμάρχῳ ἔχειν. ἔτως [56] γὰρ ἴσως ᾠήθη μικρὸν ὑμᾶς ἀναλώσειν ἐν τῇ ἐρημίᾳ οἰκοδομυμένυς. ὁ γὰρ λόγος ἦν περὶ τῆς πνυκὸς. λέγυσι δὲ ἡσυχίαν τὴν ἐρημίαν. Ἀσπάσιος δὲ τὴν ἀπραγμοσύνην ᾠήθη δηλῦσθαι. M.

107. pen. βοᾶτε] ἀντὶ τῦ ἐβοήσατε. M.

108. vlt. ἠτιάσατο] ἤγαν κατηγόρησεν. M.

ibid. συνδικάζειν] ἤγαν δώροις συνδιαφθείρειν. M.

112. 1. ἐκκλήτῳ] ἀλλοτρία, εἰς ἣν ἐξεκέκλητο πριθησόμενος. [57] ἐκκλήτῳ, παρὰ τὸ ἐκεῖ καλεῖσθαι, ἐπὶ κρίσει. οἷον εἰ ῥᾳδίων [58] τις ἀθήνησιν ἠτιάσατο, [59] εἶτα ἐκλήθη ἀθήναζε δικασόμενος. M.

113. 15.

55. Hic deesse videtur nomen eius, qui id fecisse dicitur, sed tota haec etymologia conficta ad dissimulandam antiquitatis inscitiam, et mali commatis est.

56. οὕτως] malim οὗτος.

57. κριθησόμενος] videtur articulus ὁ praefigendus esse.

58. ῥᾳδίων] fort. Ῥοδίων.

113. 15. κακῶς πάνυ διαλ.] ἀντὶ τοῦ μετὰ δεινοτάτης [60] καὶ φαύλης φράσεως. M.

114. 6. λογογράφος] ἐκ ἦν ἀσεῖον, ἐδὲ ἐπαινετὸν τὸ λογογραφεῖν, ἐδὲ τὸ μισθῷ ἕνεκα συνηγορεῖν. B. † τὸν Δημοσθένην λέγει. M.

12. ἀνδρὸς] ἵνα δύνηται πιπεράσκειν τὴν ἐσίαν καὶ πρὸς τιμὰς ἀναλίσκειν. B.

ibid. ἔτι δὲ τὰς] ἐνταῦθα ἡ πιθανὴ ἀπολογία. M.

pen. τερατευόμενος] οἷον τεράσιον παράδοξον λέγει μοι ἀπαγγέλλειν. M.

115. 4. ἐπικλήρου] ὅτι ἐπίκληρόν τινα συγγενῆ πλουσίαν πρὸς γάμον ἔλαβεν ὁ Ἡγήσανδρος. νόμος γὰρ ἦν ὁ κελεύων τῷ ἐγγυτέρῳ τῶν ἄλλων συγγενῶν ὑπάρχοντι τῇ ἐπικλήρῳ, γαμεῖν αὐτῷ [61] τὴν ἐπίκληρον αὐτήν. ἐπίκληρος δὲ καλεῖται, ἢν ὁ πατὴρ μέλλων τελευτᾶν καταλιμπάνει τινὶ πρὸς γάμον, λέγων, ὅτι τῷδε αὐτὴν θέλει δῦναι. B.

8. κατεκεκύβευτο] ἦγεν εἰς κύβους ἐδαπανήθη καὶ εἰς ὀψώνια ἀνηλώθη. M.

9. ἔξωρος] ἔξω τῆς ἡλικίας ὑπερεβεβήκει τὴν ὥραν, τυτέστι τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας, ἀνὴρ ἤδη ἐγεγόνει. M.

117. vlt. τῆς πόλεως] τυτέστι τῆς ἀκροπόλεως. τὸ γὰρ πάλαι ἡ ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν [62] πόλις ἐκαλεῖτο. B. M.

ibid. ἐσχατιὰν] ἐσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατούμενοι ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλατταν. Ἄλλως. τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι τῶν δήμων ἐσχατιαὶ ἐκαλοῦντο. ἄλ-

59. ἠτιάσατο] sic soloece dictum, pro ἠτιάθη, *incusatus fuerit.*

60. δεινοτάτης] bene si habet, quod in dubio relinquam, accipi debet pro χειρίστης aut παχυτάτης aut simili quopiam.

61. αὐτῷ τ. ἑ. αὐτὴν] malim αὐτὸν τ. ἐ. ταύτην.

62. Ἀθηνῶν] codex Mead. dat Ἀθηναίων.

το. ἄλλως. ἐν τοῖς χωρίοις ἐναπελαμβάνοντο ὄρη ἢ ἄκρα κατὰ τὴν ἀττικήν. παρ' αὐτὰ δὲ ὑψηλοί τόποι εἰσὶν, οἱ ἐσχατιαὶ καλῶνται. τινὲς δὲ ἐργάζονται αὐτὲς. B. 63

ibid. ΣΦΗΤΤΟΪ] ΣΦΗΤΤΑ 64 δῆμος ὄπισθεν τῆς ἀκροπόλεως τῶν δημιουργῶν 65 B.

118. 4. ἡγεμὼν] ὁ τῶν δημιουργῶν χοροδιδάσκαλος καὶ ὑφηγητὴς, καὶ ὁ ἄρχων ὁ τὰ ἔργα ἐκλαμβάνων. M.

5. ἀμόργινα] τὴν λινοκαλάμην ἀμόργην λέγουσιν. ἔνιοι δὲ ἀμόργινα πάντα τὰ λεπτὰ [τῶν] ὑφασμάτων, ἀλλεργά τε καὶ εὐτασθῆ 66 διὰ τὴν βαφήν. M.

7. ποικιλτὴν.] ὃν λέγομεν πλουμάριον. M. ἔπιπλα δὲ σκεύη περισσὰ, ἃ νῦν καλοῦμεν ὑπόσκευα. M.

119. 3. ὁ χοροδιδάσκαλος ὁ τῇ χορῇ ὑφηγητὴς. B.

6. ἐξηγερωμένον] ἀντὶ τῆ χέρσον γενόμενον. M.

120. 6. ὠφείλησε] ἦγεν χρεωστῶν ἔδωκε. M.

121. 3.

63. In Meadiano ſcholium hoc ſic legitur. ἐσχατιαί εἰσι τόποι ἔσχατοι τῆς χώρας περατέμενοι, ἢ εἰς ὄρη, ἢ εἰς θάλασσαν. τὰ ἐπὶ τοῖς τέρμασι δὲ τῶν δήμων ἔσχατα κείμενα χωρία ἐσχατιαὶ καλοῦνται.

64. σφῆττα] vel σφηττὰ, vt dat Apogr. Tayl. Scholiaſtes Meadianus, qui etiam hoc ſcholium tenet, dat iterum σφηττοῖ.

65. τῶν δημιουργῶν] haec duo vocabula deſunt ſchol. Meadiano, et recte deſunt. pars enim ſunt ſcholii proxime inſequentis ad voc. ἡγεμὼν. vbi ſuo vero loco leguntur. Vnde apparet ambos iſtos ſcholiaſtas, Bernardinum et Meadianum, non eſſe duos integros, a ſe diuerſos, diuerſorum auctorum commentarios, ſed excerpta ex vnius vetuſti grammatici commentario, alia ab aliis profecta, quae cuique arriderent, ea quoque decerpente.

66. εὐτασθῆ] ſic Apogr. Taylori, quod vnum penes me eſt, Scholiaſtae Meadiani. Num εὐανθῆ.

121. 3. ἀργυρίοις] τὸ ἀργύριον τῆς ἀττικῆς τόπος, ἔνθα ἀργυρωρυχεῖα ἦν, ἃ λέγεται ἀργυρεῖα. M.

ibid. Ἐπὶ Θρασύλλα (sic) δὲ ἀττικῶς αὐτὶ [τῷ] πρὸς τῷ Θρασύλλου μνήματι. ἦν δὲ πρὸς αὐτῷ μέταλλα ἀργυρίου ἔτι [67] M.

11. τὴν ἧτον] τὴν πήρωσιν. B.

13. συνταξάμενος] ἤγουν φανερόν τι συντιθέμενος παρέχειν αὐτῷ. M.

122. vlt. ἀδυνάτοις] κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ δήμου [68] δίδοται τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτους δὲ πάντας λέγει τὰς ὑπωσδηποτοῦν ἠχρειωμένους πρὸς ἐπικουρίαν ἑαυτῶν. ἐχορηγεῖτο δὲ ἑκάστης ἡμέρας ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς τροφὴν τριώβολον. M.

123. 1. μισθοφορῶντα] ἀντὶ τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιούτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ἄλλως. [69] — B. M. Sed hic paulo conturbatius.

2. ἀπολειφθέντος] οἷον ἔτυχεν ὢν αὐτὸν μὴ παραγενέσθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔνθα δοκιμάζονται οἱ τρεφόμενοι ἐκ τῶν δημοσίων, ὡς ἀδυνάτων. [70] M.

3. ἱκετηρίαν] ἱκετηρία θαλλὸς ἐλαίας ἐρίῳ ἐσεφανωμένος, [71] ὃν κατεῖχον ταῖς χερσὶν οἱ ἱκέται καὶ δεόμενοι τινῶν. B. M.

124. 1.

67. ἔτι] videtur hic aliquid deesse.

68. δήμου] imo vero δημοσίου. vel ἐν τῷ δήμῳ, vt est in Bern. v. notam insequentem.

69. Hic legebatur in Bern. scholium idem, quod modo e Meadiano ad voc. ἀδυνάτοις protuli, sed cum hac lectionis discrepantia. pro ἐκ τοῦ δήμου legitur in Bern. ἐν τῷ δήμῳ. Post ἑαυτῶν addit Bern. οἷον τὰς τυφλάς.

70. ἀδυνάτων] lege ἀδύνατοι.

71. ἐσεφανωμένος] huius voc. loco dat scholium Meadiani ἀνεσταμμένην (quo in vocabulo vitioso scho-

124. 1. πρυτανίας] οἱ πρυτάνεις συνάγουσι τὴν βουλὴν ὀσημέραι, πλὴν ἂν ἄφετός τις ᾖ. τὸν δὲ δῆμον τετράκις ἑκάστης πρυτανείας, καὶ προγράφουσιν ἑτέρας βουλῆς (sic) καὶ πρὸ ἐκκλησίας ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. ἡ μὲν κυρία, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν οἱ καλῶς ἄρχουσιν, ἢ ἀποχειροτονοῦσιν. ἐν ᾗ καὶ τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλειν καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημοτευμένων [72] ἀναγινώσκουσιν πρὸς τοῖς δίκαις, καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων. ἡ δὲ δευτέρα ἐκκλησία ἀνεῖται τοῖς βουλομένοις ἱκετηρίας θεμένοις λέγειν ἀδεῶς περί τε τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων. ἡ δὲ τρίτη κήρυξι καὶ πρεσβείαις χρηματίζειν, ἐς δεῖ πρότερον τοῖς πρυτανεῦσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα. ἡ δὲ τετάρτη περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. M.

125. 11. λαχὼν] ἀπὸ κλήρου. χειροτονηθεὶς δὲ ἀπὸ δοκιμασίας. M.

126. 1. λογιστὴς] λογισαὶ κρίνουσι τοὺς ἄρξαντας καὶ ὑπευθύνους ὄντας. δύο ἦσαν, ὁ μὲν τῆς βουλῆς, ὁ δὲ τῆς διοικήσεως λογισαί. καὶ τότε ἡ βουλὴ κληροῖ κατάρχειν [73] ὡς παρακολουθεῖν τοῖς διοικοῦσιν. M. μνῶν] ἡ μνᾶς (sic) ἐστι μέγιστον τῶν τῷ ταλάντῳ μερῶν, ὡς εἰς ὄνομα κατακερματίσαι λύσαντα τὸ τάλαντον. ἦν δὲ ἡ μνᾶς (sic rursus) σταθμῷ τε ὁμοῦ καὶ νομίσματος ὄνομα. ὥσπερ καὶ τὸ τάλαντον. ὁ μέντοι ὀβολὸς ἐκτῶ χαλκοῦς εἶχε. M.

lium hoc ibi definit) Lege. ἐσεμμένος, aut συνεσεμμένος.

72. δημοτευμένων] Lege δεδημευμένων aut δεδημοσιευμένων. In Polluce tamen, vnde locus hic verbatim exſcriptus eſt (VIII. 95.) legitur δημευομένων. Reliqua cum fonte conferat ſi cui lubebit.

73. κατάρχειν] Lege e Pollucé VIII. 99. κατ' ἀρχήν. tenendum tamen hanc lectionem meram eſſe coniecturam doctorum virorum. nam Pollucis quoque codices in κατάρχειν conſentiunt.

126. 6. ὀβολοῖς] ὡσανεὶ ἔλεγεν ἐπὶ μιᾶ καὶ ἡμισείᾳ ἑκατοστῇ, εἴγε οἱ ἐξ ὀβολοὶ ποιοῦσι μίαν δραχμὴν ἑκατοστή ἐστι τῆς μνᾶς. M.

11. ἐκμαρτυρῆσαι] ἐν ἄλλῳ μὲν τόπῳ σημαίνει τὸ ἐκμαρτυρῆσαι περὶ ἀπόντος τινὸς ἀποδήμου. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἐκφῆναι τὴν αὐτῷ συμφορὰν διὰ τῆς μαρτυρίας. M.

127. 8. ὠνητὴς] οἱονεὶ πολέμιον ἀγοραάσαι αὐτὴν βουλόμενος. M.

11. Νικοφήμου] ἔτος ἦρξε πρὸ Θεμιστοκλέους. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος Ἡγήσανδρος. [74] καὶ ἔτοι κοινῇ διέκλεψαν τοῦ δημοσίου χιλίας δραχμάς. B.

14. ἐγγυτάτω] διὰ τὸ ἐπιφέρειν· κλέπτουσι τῆς πόλεως ἀνὴρ καὶ γυνή [75] M.

129. 3. ἐκφυλλοφορήσασα] τετέσι διὰ φύλλων αὐτοῦ καταψηφίσασα. [75 b.] διὰ φύλλων γὰρ οἱ βουλευταὶ ἐψηφίζοντο τῇ πρώτῃ δοκιμασίᾳ ἡ γνώμη, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ψήφοις. B.

131. 3. Ἐρετρία πόλις Εὐβοίας. ὅλη δὲ Εὔβοια ὑπ' Ἀθηναίοις ἦν. B.

11. ἐν τοῖς δήμοις διαψηφίσεσι.] ἔσιν γε [76] τοῖς δοκιμασίαις τῶν πολιτῶν, τίνες ἀληθῶς πολῖται, εἰσὶ καὶ τίνες παρεγγεγραμμένοι. ἔλαβε δὲ, ἵνα συκοφαντήσῃ τὸν γνήσιοι φιλωτάδα (sic) ὅτι ὐ πολίτης. M.

131. 14.

74. Apogr. Tayl. dat καὶ Ἡγήσ.

75. Pone hoc ſcholium ſequebatur in Meadiano longus locus, quem omiſi, quod apud Pollucem VIII. cap. 9. legeretur ſegm. 85. 89. 90. 91.

75 b. καταψηφίσασα] Apogr. Tayl. καταψηφίζασα. Sed vtrumque ſoloecum eſt. aut καταψηφισαμένη leg. aut καταψηφιζομένη.

76. Inter οὖσιν et γε eſt adhuc parum quid in Apogr. Taylori, quod non poſſum legere. Locus, vt paret, vitioſus eſt. Emendent alii.

131. 14. ἀποψηφίσασθαι] ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλειν, τοῦ εἶναι αὐτὸν πολίτην, καὶ ἀποδοκιμάσαι. ἀντὶ τοῦ μὴ ψηφίσασθαι πολίτην. M.

pen. ὁρκίοις θεοῖς] Ἀπόλλωνα πατρῷον, καὶ Δήμητρα, καὶ Δία, ὥς φησι Δείναρχος. B. τέχνας τῶν λόγων] τέχνας λέγει τὰς πανουργίας. M.

134. 9. πωλεῖ] μισθοῖ τοῖς τελώναις, ἵν' ἀπαιτήσωσι τοὺς κιναίδους. B.

10. πριαμένους] μισθωμένους παρὰ τῆς πόλεως. B.

13. ἀντιγράψασθαι] πρότερον γὰρ κατηγόρησεν ὁ Τίμαρχος Αἰσχίνου παραπρεσβείας. B. † ἦγεν ἀντικατηγόρησεν. ἐπεὶ πρῶτος κατηγόρησεν ὁ Τίμ. Αἰσχ. παραπρ. M. ἐκλέξαντος] ἀπαιτήσαντος. B.

135. 7. τῆς ἀπολογίας] οἷον τοῦ ἀπαιτεῖν ἡμᾶς τὰς τοιαύτας ἀποδείξεις, δηλονότι αἰσχρὰς. B.

8. παραχωρησάτω] τετέσι μὴ χρησάσθω ταύτῃ ἀπολογίᾳ. B.

138. 7. ἦξεν] ἐπίλογοι εἰσὶν ἐνταῦθα. M.

11. κολωνῷ] δύο εἰσὶ κολωνοὶ δῆμοι τῆς ἀττικῆς. καὶ ἐν τῷ μὰ [77] ἔργα τὰ (sic) [78] ἦσαν. καὶ ἐκέκλητο ἐργατικὸς· ὁ δεύτερος [79] ἵππιος. ἄδηλον ἐν ἑκατέρῳ κολωνῷ. M.

pen. Ἀνδοκίδης] Ἀνδοκίδης περὶ τῶν μυστηρίων καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἑρμῆς, ὃν ὁρᾶτε πάντες, ὁ παρὰ πατρῴαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν. ὃν ἡ Αἰγηὶς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν. B. [80]

vlt. παραφέρει] παράγει. B.

77. μὰ] Lege μὲν ᾱ id eſt πρώτῳ.

78. ἔργα τὰ] num ἐργάται· an ἔργα ἄττα, an ἔργα τὰ ἀργυρεῖα.

79. ὁ δεύτερος] Leg. ὁ δὲ δεύτερος.

80. Locum hunc ex edito (Henr. Stephani p. 9, 10.) reſtitui. nam a tribus apographis meis παρὰ abeſt.

139. 2. γελοῖος] γελοῖος, ὁ γελωτοποιὸς. προπαροξυτόνως δὲ ὁ καταγέλαστος. M.

4. Βάταλον] Αἰσχίνης περὶ παραπρεσβείας. ἐν παιδὶ μὲν γὰρ ἐκλήθη δι' αἰσχρεργίαν τινα ἢ κιναιδίαν Βάταλος. B. †. Βάταλος δὲ ὁ κίναιδος λέγεται. Βάταλος δέ τις γέγονεν αὐλητὴς ἡταιρηκώς. ἢ ἔν ἐκ τέτε Βάταλος ὁ Δημοσθένης ἐκαλεῖτο, καθότι μεγάλα καθίσματα [81] εἶχεν, ἢ ἐκ τῦ βαταλίζεσθαι, οἱονεὶ τύπτεσθαι. καὶ ἄλλως. εἰσὶ δὲ, οἱ Βάταλον προσηγόρευον τὸν πρωκτόν. καὶ Δημοσθένην ἐκ μεταφορᾶς διὰ μαλακίαν Βάταλον ὠνόμασαν. Βάταλον γὰρ καὶ τὸν καταπύγωναι καὶ μαλακόν. αὐτὸς μέντοι ὁ Αἰσχίνης φησὶν ὡς Δημοσθένες λέγοντος, ὡς ὑποκοριζομένη παιδίον αὐτὸν ὄντα ἡ τιτθὴ ἔτως ἐκάλεσεν. M.

140. vlt. Φήμης] Ἀθήνησίν ἐστι βωμὸς Φήμης. Κίμωνος ἐν Παμφυλίᾳ νικήσαντος ναυμαχίαν καὶ πεζομαχίαν, αὐθημεροὶ ἔγνωσαν Ἀθηναῖοι, ὡς ὕστερον, αὐτῦ διὰ γραμμάτων σημήναντος. ὅθεν πρῶτον καὶ βωμὸν τῇ Φήμῃ ὡς θεῷ ἀνιδρύσαντο. M.

142. 7. ἐπισκήψασθαι] οἱονεὶ ἐξενεγκεῖν ψῆφον. M.

vlt. κομψὰ] ἤγεν τὰ τρυφερὰ καὶ μαλακὰ καὶ πολυτελῆ. M.

143. 1. χιτωνίσκες] οἱονεὶ κοιλιβίωναις γυναικοπρεπεῖς. M.

144. 1. ἔνστασιν] οἱονεὶ αὐτὴν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ τὴν αἰτίαν τῦ λόγου. M.

3. παραφέρων] παράγων. B.

145. 1. συμφορὰν] ἤγεν τιμωρίαν προξενοῦσαν τοῖς κεκτημένοις. M.

146. 7. τάς τε ἐκ τῦ] ἐκ τῦ μάχεσθαι πρὸς τὰς ἀντεραστάς. M.

147. 2.

81. καθίσματα] femora, coxas, partem corporis cui insidetur. Nostrates quoque *Geſäſſe*.

147. 2. ἀδιαφθόρως] ἤγεν ἀδωροδοκήτως. πρὸς ἀντιδιαξολὴν τοῦ λαβεῖν χρήματα δι' αἰσχρότητα. M.

3. ἐπαρθέντα] ἀναπεισθέντα. B.

11. ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λετρῶν ἀλείφεσθαι. ἄλλως. τὸ ἐξ ἐλαίᾳ ἀλείφειν τὸ σῶμα, ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν οἱ γυμναζόμενοι. B. † ξηροτριβομένῳ (sic) πρότερον. ἀλείφεσθαι δὲ ὕστερον, ὡς ἀσκητῶν τοῦτο ἴδιον ὄν. M.

148. 5. σωφρονίζει] πῶς σωφρονίζει; τῷ μὴ διδόναι ἄδειαν αὐτῷ διαλέγεσθαι τῷ παιδί. M.

ibid. ὥσε τὲς ἐπαινέντας] εἴ τε ἔρως, εἴ τε τρόπος δέον εἰπεῖν. πρὸς τὸ προσεικεῖν, τὴν αἰτιατικὴν ἐποίησαν. M.

153. 4. εὐηγενέων] ἤγεν τῶν καλὰ γένη ἐχόντων. M.

16. ἐνδυκέως] ἤγεν ἐπιμελῶς. M.

157. vlt. περιθώδε (sic)] δῆμος περιθώδης. M.

158. pen. κατ' αὐτῶν] ἀντὶ τῦ περὶ αὐτῶν. ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς· ὅπερ ἐξὶ καθ' ὑμῶν μέγιστον ἐγκώμιον. B. M. [82].

vlt. ὧν ἥκιστα] ὧν ἐλάχιστα. ἀντὶ τῦ, ὧν ὅλως μοι μέλει. M.

159. 1. τὶς γὰρ ὑμῶν] πικρὸν καὶ δεινόν. M.

3. Λιξοφῶν] ἑκάστῳ ἄρχοντι συναιρεῖται πάρεδρος πρὸς τὸ φυλάττειν τὰ πράγματα. M.

160. 14. αὐτομολήσης] μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ συμμαχίᾳ ἢ πολέμῳ τὲς ἰδίες λιπόντων καὶ προδόντων, καὶ πρὸς τὲς ἀντιπάλες ἐλθόντων. τῦτο γὰρ λέγεται κυρίως αὐτομολεῖν. B.

82. Scholiaſtes Meadianus in hoc ſcholio a Bernardino diſcedit in his duobus. 1) vtroque loco dat ἡμῶν pro ὑμῶν, deinde in fine addit ἀντὶ τῦ ὑπὲρ ἡμῶν.

160. pen. ὅπως ἂν οἱ πρ.] εἴτε κατὰ γραμματεῖον πεποίηκεν, εἴτε καὶ μή. M.

161. 2. Φιλοτιμίαν] ὃ ἐστιν ἐν δευτέρῳ ἔθετο τὰ τῆς δόξης καὶ ἀρετῆς. M.

18. τὴν ἡλικίαν] ὁ πρεσβύτερος. B.

162. 7. τὸν τοιοῦτον] ἦγεν τὸν μισθωθέντα ἐπὶ τὸ ἑταιρεῖν. M.

pen. ἐπωβελίαν] ἐπωβελία ἐπίτιμόν ἐστι τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, ὃ ἐπράττοντο οἱ γραψάμενοί τινα καὶ μὴ ἑλόντες αὐτὸς [83] τοῖς γραφείοις. B. † οἱονεὶ τὸ ἕκτον μέρος τῆς δίκης, ὃ ἐδίδου μὴ ἀποδείξας ὁ κατήγορος περὶ χρήσεως ἐναγῶν. ὁ δὲ παρανόμων κατηγοριῶν [84] μὴ ἀποδεικνὺς τὰς Φιλίας (fic) [85] προσῳφλε. [86] ἐνομοθέτησε δὲ τοῦτο ὁ Ἀρχῖνος ἐγγράψας τῷ νόμῳ, τὰ μὲν πρυτανεῖα εἶναι τοῖς δικαζομένοις περὶ [87] τοῦ ἁλόντος. ὃ ἐστιν ἐπιδέκατον. τὴν δ' ἐπωβελίαν τῷ δημοσίῳ περὶ τοῦ μὴ ἑλόντος. M.

163. 1. σοφὸς] ὁ πανοῦργος καὶ δόλιος καὶ πολυμήχανος καὶ δεινός. B.

165. 2. παρεμβολαὶ] παρεμβολὴ ἡ τῶν ὁμοίων [88] παρένθεσις. μεταφορὰ ἀπὸ τῶν στρατηγικῶν καὶ πολεμικῶν. B.

7. πολὺς] πολλὴν τοῦ Φιλίππου μνείαν ποιήσει. ἢ ἔτω. πολὺν περὶ Φιλίππου ποιήσει λόγον. B.

166. 3.

83. αὐτὸς] Apogr. Taylori dat αὐτοῖς. In vulgatis Harpocrationis, vnde hoc manauit, legitur αὐτοῖς τοῖς γραφεῖσιν. item apud Suidam.

84. κατηγοριῶν] num κατηγορῶν.

85. Φιλίας] imo vero χιλίας.

86. προσῳφλε] ſic dedi. Apogr. Taylori dabat προσόφλει.

87. περὶ] fort. παρὰ. et ſic quoque in continenti.

88. ὁμοίων] num ἀνομοίων.

166. 3. ἀντικρύσεις] οἷον πρὸς κῶλά τινα καὶ ἄτματα. M.

167. 11. Ἀρίσαρχος] περὶ τούτου πολὺς λόγος ἐν τῷ κατὰ Μειδίου λόγῳ. B.

168. 2. εἰσηγητὴς] ῥητόρων ὑπ' αὐτοῦ γεγενημένων. M.

5. προλαβὼν] ἦγεν ἁρπάσας. καθὼν (sic) φεύγων κατέλιπεν αὐτῷ τρία τάλαντα ἀπαιτῆσαι χρεωστούμενα καὶ πέμψαι αὐτῷ ἐν τῇ φυγῇ, καὶ ἐκ ἔπεμψε. M.

169. 3. ἑταίρους ἐξαιτ.] ἦγεν φίλους σώσειν. M.

5. ἰσηγορίαν] ὡς ἐν δημοκρατίᾳ ἔχων ἰσηγορίαν ἠναντιοῦτο, ὥτω κακῶς πολιτευόμενος. M.

170. 7. διατριβὴν] ἀντὶ τοῦ πρόφασιν τοῦ ἔχειν πολλοὺς μαθητάς. M.

171. 13. προαισθάνεσθαι] πάνυ δεινῶς. ἐπεὶ γὰρ ἀμάρτυρός ἐστιν ὁ ἀγών, διὰ τοῦτο φησὶν τὸ προαισθάνεσθαι. M.

172. 5. καὶ τὰς κρίσεις ἐνίοτε] [89] ἦγεν τῶν νόμων. M.

6. ἐπιπλήξεις] [90] ἦγεν ὀβελισμούς. M.

21. ἀδὲ παρ' ἑτέρου] τετέσι παρ' ἀδετέρου. B.

173. 6. καλὸν δὲ ἐστι] [91] τοῦτο καλεῖται ἐπιδιόρθωσις. M.

89. Hic vocem vnam alteram Siglis vel ciphris, ſibi quidem familiaribus, nobis autem obſcuris, deſignaverat Taylor, pro more ſuo, quo magnam partem ſuorum Aduerſariorum exarauit. Nobis quidem iſta omnia periere.

90. Hic rurſus ciphris vſus erat Taylor, vt parum conſtet, quam ad gloſſam ſcholium hoc referendum ſit. Ego ad ἐπιπλήξεις retuli.

91. Rurſus ciphrae. Videor mihi deprehendiſſe ex illa crebritate ciphrarum, quibus obſita ſunt eius ad-

173. 12. γερόντων] ἕνα λέγει τῶν εἰκοσιοκτώ. M.

ibid. ἀρχὴν μεγίστην] καθὸ ἡ γερόντων ἀρχὴ ἐλέγετο γερουσία. M.

pen. καθισάσι] τοῦτο πρὸς τὸν Τίμαρχον εἶπεν. ἐπειδὴ γὰρ εἶπε γέροντας, ἦν δὲ ὁ Τίμαρχος γέρων, διὰ τοῦτο φησὶ· καθισάσι δὲ αὐτούς. M.

174. 12. ὑποδεδειλιακότων] ὑποδεδειλιακότας καλεῖ τοὺς κακῶς ζήσαντας, καθὸ ἐν δέει ἔτοι ζῶσιν, ὑποπτεύοντες ἀεὶ τιμωρίαν. M.

175. 4. ἔτω γὰρ] ἔτω, φησὶν, ἐλυποῦντο εἰς τὸ θεωρεῖν τινας αἰσχύνης ἄξια τῆς πόλεως πραττομένους. sic. M.

6. ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν] Ἱππομένης ἀπὸ Κόδρου καταγόμενος. ἡ δὲ θυγάτηρ Λειμωνὶς. [92] ἔτω Καλλίμαχος [93]. ἄλλως. Ἱππομένης τὸ μὲν γένος Κοδριδῶν, βασιλεὺς δὲ ἀθηναίων, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ μοιχὸν, τοῦτον μὲν αἰκισάμενος ἀπέκτεινε, τὴν δὲ θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν οἰκήματι μεθ' ἵππου. ὁ δὲ λιμώττων κατέφαγε τὴν ἄνθρωπον, καὶ ὕστερον καὶ αὐτὸς ὑπὸ λιμοῦ ἀπώλετο. B.

9. ἐγκατωκοδόμησεν] τετέσιν, ἐν οἰκήματί τινι ἐγκατέφραξεν. B.

176. 2. παρ' ἵππον καὶ κόρην] ἴσως ἐκαλεῖτο ἱπποκόρεσιον. B.

178. 12.

versaria, Taylorum alias voluisse indicare, sibi non liquere, alias, in adminiculum memoriae, taciturnitati horum amicorum arcanos animi sui sensus, quos non auderet planis verbis apertos chartae mandare, credidisse.

92. λειμωνὶς] Sic Apographa, Taylori et Griesbachii. item Scholiastes Meadianus, Goensianum autem dat λυμωνίς.

93. In hoc poetae nomine desinit scholium codicis Meadiani ad hunc locum. Insequentia ab eo absunt.

178. 12. ὅταν οἱ τὴν τ. ν.] ὅταν οἱ δικασταὶ πρόσκεινται τοῖς πόρνοις, καὶ ἐν αἰσχύνῃ ζῶσι. M.

vlt. σεμναῖς θεαῖς] τρεῖς ἦσαν αὗται αἱ λεγόμεναι σεμναὶ θεαὶ, ἥ τε Εὐμενίδες, ἥ τε Ἐριννύες. ὧν τὰς μὲν δύο [94] Σκοπᾶς ὁ Πάριος πεποίηκεν ἐκ τοῦ λυχνίτου λίθου, [95] τὴν δὲ μέσην Κάλαμις. οἱ δὲ Ἀρεοπαγῖται τρεῖς τοῦ μηνὸς ἡμέρας τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, ἑκάστῃ τῶν θεῶν μίαν ἡμέραν ἀπονέμοντες. ἦν δὲ τὰ πεμπόμενα αὐταῖς ἱερὰ πόπανα καὶ γάλα ἐν ἀγγείοις κεραμείοις. φασὶ μέντοι αὐτὰς, οἱ μὲν Γῆς εἶναι καὶ Σκότους, οἱ δὲ Σκότους καὶ Εὐωνύμου, ἣν καὶ Γῆν ὀνομάζεσθαι. κληθῆναι δὲ Εὐμενίδας ἐπ' Ὀρέστου, πρότερον Ἐριννύας καλουμένας. B. M.

179. 2. ἐπιγραφομένων] ἐγράφετο γὰρ ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ὁ δεῖνα εἶπεν, Αἰσχίνης, ἢ Τίμαρχος, ἤ τις ἕτερος. M.

17. ἀνατετροφότας (sic)] ἀπὸ τοῦ ἀνατρέπω. καὶ Ἀριστοφάνης. τὰς δ' ἐμβάδας πῆ τέτροφας ἀνόητε σύ. ἤγαγε, ἔξῆψας, ἀπώλεσας. [96] M.

180. vlt. ἐπακτροκέλητα] κέλης δὲ καὶ ἐπακτρὶς εἴδη πλοίων εἰσὶ, καὶ ἐξ αὐτῶν σύνθετον ἐπακτροκέλης λῃστρικὸν πλοῖον. M.

181. 7. τῶν νέων ζηλ.] οἷον τὰ ἤθη καὶ τὰς πράξεις. M.

182. 7. ἐπαρεῖ] ἐρεθίσει, προτρέψεται. M.

182. 9.

94. Post δύο addit Sch. Mead. τὰς ἑκατέρωθεν. non male, quamquam haud necessario.

95. τοῦ λυχνίτου λίθου] melius Sch. Mead. τῆς λυχνίτιδος λίθου.

96. Locus est in *Nub.* vers. 856. Restitui ex hoc Scholiastae loco lectionem ἀνατετροφότας pro vulgato ἀνατετραφότας. quod suo loco admonere oblitus fui.

182. 9. ἀποσκήψατε] τὴν ὀργὴν συνεισβάλλετε. B. † ἦγεν δίκην κεραυνῷ ἐμπέσετε καὶ οἱονεὶ ἐξαγάγετε τὴν ὁρμήν. M.

183. 11. βοηθείαις] ταῖς ἐπὶ τῶν δικαστηρίων δυνάμεσι. M.

12. πιστεύοντες] οἱ πάσχοντες δηλονότι. M.

184. 1. ὁδὲ γὰρ ὁ νόμος] ἔτω καὶ Λυκοῦργος. Φησὶ γὰρ δοκιμάζεσθαι δεῖν, ὰ πάντας ἐπὶ τῷ ἑταιρῆσαι, ἀλλά τινας πολιτευομένους καὶ ῥήτορας καὶ τὰ ψηφίσματα γράφοντας. B.

4. τὰς δὲ τῶν νέων] τὰς εὐχερεῖς εἰς τὸ ἐρᾶν. B. † ἡ σύνταξις ἔτως ἔχει. τὰς τε τῶν νέων θεραπευτὰς, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ῥᾳδίως τῷ νοσήματι ἁλίσκονται, αὐτὰς κελεύετε τρέπεσθαι εἰς τὰς μετοίκους. καθ' ὑπόθεσιν δὲ ὁ λόγος, ὡσανεὶ ἔλεγεν. εἰ δὲ συγχωρεῖ τοῦτο ὅλως γίνεσθαι, εἰς τὰς μετοίκους ἄρα, μὴ εἰς τὰς πολίτας. τὸ δὲ ἁλίσκονται, ἀντὶ τοῦ εὐχερεῖς εἰσὶν εἰς τὸ ἐρᾶν. M.

12. εἰ ἔν βελήσεσθε] λείπει ταῦτα ἔν τινι τῶν ἀντιγράφων. B.

Scholia ad Aeſchinis orationem de falſa legatione, e codice Bernardino. [1]

187. 4. τὰς τέχνας] ἢ ὡς τὰ μετ' αὐξήσεως συκοφαντήματα, ὅτι ἐδυνήθη νικῆσαι τὴν κατηγορίαν Εὐβέλε

1. De Brookio, qui ſcholia ad hanc orationem primus edidit, Taylorus in aduerſariis ita iudicauit. [In lucem proferebantur ſcholia Mſſ. in hanc orationem ab Oxonienſi, non admodum neque ſupra cenſum erudito. Iis ergo deſcribendis ſuperſedebo, varietatem ipſam lectionis adnotaturus, quam ille per incuriam effecit.] Tum quatuor ſolummodo, aut quinque leui-

βέλε συνηγωνισμένε κατὰ τε Δημοσθένες ἐν τῶ ποιῆσαι τὰς δικασὰς ἀναιρῆναι τε Δημοσθένες λέγοντος, ἔγνωμεν καὶ τῦτο ἐν τοῖς δημοσθενικοῖς. συνέβη δὲ αὐτῶ ἐκπεσεῖν τῆς πατρίδος ὕτερον, διὰ τὸ κατηγορῆσαι τε ψηφίσματος τε Κτησιφῶντος, τε ὑπὲρ τε Δημοσθένες, ὡς παρανόμε, καὶ ὁρίσαντος τὸ πρόσιμον ἐὰν μὴ δείξη αὐτὸ παράνομον, καὶ ἡττηθέντος, καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταβάλλειν τὴν καταδίκην, ἣν αὐτὸς ὥρισε, φυγῆ χρησαμένου, ὡς καὶ τῦτο ἔγνωμεν ἐν τῶ ὑπὲρ στεφάνου. φυγὼν δὲ τὴν πατρίδα καὶ θελήσας ἀνελθεῖν πρὸς ἀλέξανδρον, μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν καὶ τὴν ταραχὴν τῶν τούτου διαδόχων, εἰς ῥόδον ἔπλευσε, καὶ ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον συνέστησε. καὶ παιδεύει μὲν ἕτω τὲς νέους καὶ τὲς νεωτέρους [2]. ἀναγινώσκων δὲ τὸν λόγον, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ δημοσθένους, καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τέτῳ, καὶ ἐρωτώμενος παρ' αὐτῶν· πῶς ἂν ἐπὶ τέτου λόγου (sic) ἥττησαι; ἀπεκρίνατο· θαυμάζετε πῶς ἥττημαι, καθ' ὃ ἐκ ἠκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου. θηρίον γὰρ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τὸ δεινὸν τῶν τρόπων καὶ ἀνελεῆμον. λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὰς λεγομένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος εὗρεν ἐκεῖ ἐν τῶ σχολάζειν, Ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν δημήτριος ὁ Φαληρεὺς, σωκράτους τοῦ Φιλοσόφου, εἶθ' ὕστερον

culos Brookii errores notauit, quos deinceps ſuo quemque loco commemorabimus. Tenendum Taylorum Cantabrigienſem, h. e. in ſchola Cantabrigienſi educatum fuiſſe, honoresque ibi geſſiſſe. Inde macula illa iniquioris animi, emicans ex illo *ab Oxonienſi quodam*. Videtur inter ambas illas ſcholas neſcio quid clandeſtinae aemulationis eſſe.

2. τὲς νεωτέρους] fort. τὲς πρεσβυτέρους.

3. Καικίλιος] Sic editio Brookiana. Apogr. Goenſianum dat Καλκίδιος.

ρον τοῦ πλάτωνος. ὡς δὲ καικίλιος [3] καὶ ἰδομενεὺς καὶ ἕρμιππος, ἐκ ἤκουσε τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φησὶ γὰρ ὡς ἡδὲν τοῦ χαραικτῆρος τῷ πλατωνικοῦ σώζει, ἔστε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν, [ἔστε τὸ] [4] ἀπέρεττον καὶ εὔρυθμον, ἀλλὰ κεχηνυῖά πως ἐςὶν αὐτῷ ἡ ἰδέα τῷ λόγου, καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπετὴς καὶ εὐχερὴς [5] ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχρῶς καὶ ἀπρεπῶς ῥήτορι ἐξαγομένη, [6] ἔχουσα δέ τι καὶ εὐφυὲς καὶ εὐάγωγον [7] καὶ οἷον ἂν γένοιτό τινι ἐκ φύσεως καὶ μελέτης ἀφανὲς.

188. 3. ταῦτ' εἶπεν] τῷτο λέγει, ὅτι συνειδὼς ἑαυτῷ ψευδομένῳ ἐ δύναται ὀργίζεσθαι· τότε γάρ τις ὀργίζεται, ὅταν αἰσθάνηται ἀσθενῆ [8] ἀδικίαν.

ibid. ἐδεὶς γὰρ] ἀντὶ τοῦ ἡδὲ οἱ ταληθῆ λέγοντες, ἡδὲ οἱ τὰ ψευδῆ· ἴσασι γὰρ, εἴτε ἀληθῆ, εἴτε ψευδῆ λέγουσιν, ὡς ἡδὲν αὐτοῖς ἐντεῦθεν ὄφελος.

189. 4. ἀπίθανος ὢν] οὐ πιτὸς ὢν μὴ δυνάμενος πεῖσαι. τουναντίον δὲ βέλεται λέγειν, ὅτι γνώριμος ὢν ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ καὶ ὁμολογεμένως δωροδόκος. ἢ ἔτως. ἀπιθάνως τοιαύτην ὑποψίαν ἐμοὶ ἐπιφέρων, οἱονεὶ ψευδολογίαν· καθὸ καὶ τὰ τέρατα γενόμενα ψεύδονται τὴν φύσιν.

pen. ψυχαγωγηθέντες] τέτοις τῇ τῶν λόγων αὐτῷ ἡδονῇ παραπεισθέντες, καὶ τοῖς ἐξ ἀντικειμένων λεγομένοις. ἀντίθετα γὰρ ἔλεγον τῷ ἐν περιόδῳ διπλῇ ἐξ ἀντει-

4. Haec duo vocabula vncis incluſa, ἔστε τὸ, de meo addidi, quae ab vtroque exemplo, Goenſ. et Whyt. abſunt.

5. Vitioſe exemplum Goenſ. dat εὐγενὴς.

6. Idem rurſus vitioſe dat ἐξειομένη.

7. Apogr. Goenſ. male εὔλωγον (ſic.)

8. ἀσθενῆ] Sic editio Brook. In Apogr. Goenſ. loco huius vocabuli ſunt haec tria αθηνη ασθενη ατενη (ſine vocalibus et ſpiritibus, vt reliqua omnia erant) hoc ordine aliud infra aliud columnatim exarata.

τικειμένων. οἷον, τὰς φίλας μὲν λυπῶν, τὰς δ' ἐχθρὰς εὐεργετῶν. ἐστὶ γὰρ τοῦτο δίκωλον ἀντικείμενον. ἡδονὴν δ' ἔχει τὸ ἀντίθετον σχῆμα. οἷον ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δὲ ἐφοίτων.

190. 5. ἐξεβάλετε] ἐλπιανὸς ὁ δημοσθένους ἐξηγητὴς· ἐνταῦθά, φησιν, οἱ δικασταὶ ἀνέσησαν. 9

191. pen. ἀνόσιον] τὸν μὴ ἃ ἐπιτέτραπται ποιοῦντα. ὅσιον γὰρ καὶ τὸ ἐκ τῶν νόμων ἐπιτετραμμένον.

192. 2. εἰ οἵόντ' ἐστὶ] τοῦτο οἱ περὶ τὸν μαρκελλῖνον προκατασκευὴν φασιν. ἐστὶ δὲ τρίτον προοίμιον. ταῦτά φησιν εἰρηκέναι δημοσθένην, ἃ ἀπαιτητέον ἐκ τοῦ λόγου τοῦ δημοσθενικοῦ. πολλὰ γὰρ εἰκὸς εἰπεῖν αὐτὸν ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ παραλιπεῖν ἐν τῷ λόγῳ, ἀποδοκιμάσαντα ὡς περιττά.

8. ἀπόγνυς] ὁ μὴ καταψηφιζόμενος ἑαυτοῦ ἀδικίαν, ἀλλ' ἀπολύων τῷ συνειδέναι ἑαυτῷ ἀδικοῦντι.

193. 6. εὐβούλῳ] δημαγωγὸς οὗτος ἔνδοξος κατὰ τοὺς περὶ δημοσθένη γεγονὼς χρόνους. [10] οὗ ἀποθανόντος ὑπερίδης ὑπὲρ τῶν τιμῶν λόγον ἔγραψε. λεγομένου δὲ τοῦ λόγου τούτου, ἐπὶ τῷ τέλει ὁ αἰσχίνης αὐτὸν παρεκάλει συνδικεῖν αὐτῷ ἐν οἵῳ δήποτε μέρει.

194. vlt. ἱερείας] περὶ τὴν γραφὴν ἡμάρτηται. δεῖ γὰρ γεγράφθαι ἱμεραίας. τιμαῖος γὰρ ἐν τῇ ἕκτῃ ἱστορεῖ, γυναῖκά τινα, ἱμεραῖαν τὸ γένος, ἰδεῖν ὄναρ ἀνιᾶσαν αὐτὴν εἰς τὸν ὠκεανὸν πρός τινος ἄγεσθαι θεασομένην τὰς τῶν θεῶν οἰκήσεις. ἔνθα ἰδεῖν καὶ τὸν δία καθεζόμενον ἐπὶ θρόνου, ὑφ' οὗ ἐδέδετο πυῤῥός τις ἄνθρωπος καὶ μέγας ἀλύσει καὶ κλοιῷ. ἔρεσθαι δὲν τὸν περιάγοντα, ὅσις ἐστιν. αὐτὸν δὲ εἰπεῖν ἀλάσωρ ἐστὶ τῆς σικελίας καὶ ἰταλίας, καὶ εἴπερ ἀφεθῇ, τὰς χώρας διαφθερεῖ, περιανασᾶ-

9. Hoc ſcholium a Goenſ. apogr. abeſt.

10. χρόνους] ad hoc vocabulum a Tayloro in ſchedis haec annotata reperi. [deeſt χρόνους. h. e. exſcalpitur, cum olim apparuerit.]

γασᾶσαν [11] δὲ χρόνοις ὑσέροις ὑπαντῆσαι τῷ διονυσίῳ τῷ τυραννῳ μετὰ τῶν δορυφόρων, καὶ ἰδοῦσαν ἀναχαραγῆναι ὡς ἔτος εἴη ὁ τότε δειχθεὶς. καὶ ἅμα ταῦτα λέγεται πεσεῖν εἰς τὸ δαφος ἐκλυθεῖσαν. μετὰ δὲ τρίμηνον ἐκ ἔτι ἐφθῆναι τὴν γυναῖκα μηδενὸς τοῦτο ἱσορήσαντος. [12]

197. 1. σπονδαῖς] οἱ καταγγελεῖς τῶν ἀγώνων καλοῦνται σπονδοφόροι, καὶ ὁ χρόνος ἐκεῖνος, καθ' ὃν ἄγονται οἱ ἀγῶνες, σπονδαί, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς τότε γενέσθαι σπονδὰς ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος. τὸ ἓν ἐν ταῖς σπονδαῖς ταῖς ὀλυμπιακαῖς, ἐν τῷ χρόνῳ, ᾧ τὰ ὀλύμπια. (hic) ἄλλως. ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς ἐσπένδοντο οἱ ἕλληνες πρὸς οἷον δήποτε ἦκον πόλεμον, εἰς τὸν χρόνον τῆς ἑορτῆς.

199. 1. ἐγγραψάμενοι] ἀντὶ τοῦ προγράψαντες, καὶ ὑποβαλόντες, ἵνα αὐτὸς κατηγορήσῃ.

200. 2. ἱκετηρίαν] ἱκετηρία ἐστὶν ἡ ὑπὲρ τοῦ νόμου δέησις γινομένη οὕτω δὲ ἐγίνετο ἡ ἱκετηρία. ῥάβδον θαλλῷ κρίψας ἔχων καθῆτο εἰς τὸν ἐλέου βωμὸν, μέχρις ἃ ἔτυχε τῶν δικαίων.

203. 2. τὴν ἐκμαρτυρίαν] μαρτυρία ἐστὶν ὅταν τινὲς μαρτυρήσωσι παρόντι τινί. ἐκμαρτυρία δὲ ὅταν περὶ ἀπόντος τινὸς καὶ ἀποδήμου ὑπάρχοντος λέγωσιν, ὅτι μαρτυροῦμεν, ὅτι, ὅτε παρῆν, ἔλεγε τόδε. καὶ λοιπὸν, εἰ ἐπανελθὼν ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι οὐδὲν εἶπον, ἐκρίνοντο ἂν οὗτοι συκοφάνται. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀρραβῶνας ἦν δεξάμενος ἀπό τινων πόλεων πρὸς τὸ ἀγωνίζεσθαι ἐν αὐταῖς. ἦν γὰρ τραγῳδὸς, καὶ ἔδει αὐτὸν ἀγωνίσασθαι, ἢ διπλοῦν τὸν ἀρραβῶνα [13] καταβαλεῖν. ἔδει ἂν πρέσβεων τῶν πεισόντων τὰς πόλεις μὴ διπλᾶν τὸν ἀρραβῶνα κομίσασθαι, ἀλλ' ἁπλᾶν. ἄλλως. ἡ τὲ μὴ παρόντος μαρτυρία καλεῖται ἐκμαρτυρία τῶν ἀποδημούντων καὶ μὴ δυναμένων ἐλθεῖν

11. Apogr. Goenſ. περιανασα.

12. Apogr. Goenſ. ισοσοησαντος.

13. Apogr. Goenſ. των αρραβων. forte leg. τῶν ἀρραβώνων.

θεῖν εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τὰς τῶν τετελευτηκότων μαρτυρίας ἐκ γραμματείων ἀνεγίνωσκον, αἳ ἐκαλοῦντο ἐκμαρτυρίαι.

5. καὶ τις ὁ τὰς δωρεὰς] ὑπέσχετο γὰρ, εἰ μὲν αἱ πόλεις συγχωροῖεν τὰς ζημίας ἀριστοδήμῳ, ὀρθῶς ἔχειν, εἰ δὲ μὴ τὸν δῆμον πείσειν δωρεὰς αὐτῷ δοῦναι, ἃς 14 λάβοιεν ἀλλαχόθεν.

206. 4. ὁλοσχοίνῳ] τὸ ὁλόσχοινον Φυτόν ἐστιν, ᾧ χρῶνται ἀντὶ βελόνης. ἄβροχον δὲ εἶπεν. εἰώθασι γὰρ βρέχεσθαι ἐν τῷ ὕδατι, ἵνα μαλακαὶ γενόμεναι εὐθέαι γένωνται εἰς τὴν ἄλλων ἔργων πλοκήν. ἄλλως. τοῦτό τινες λέγουσιν εἶδος εἶναί τινος Φυτῆ ἱμαντώδους, ὡς περὶ τῶν λ 15 λέγει ὁ ποιητής. ἀβρόχῳ δὲ εἶπεν οἱονεὶ ξηρῷ, ἵνα διὰ τῶν σιάλων τοῦ σώματος Φυσηθὲν ὀδύνην δῆθεν ποιήσῃ τῷ σώματι ἐν τῷ ἐρράΦθαι.

207. 2. λεωσθένη] ὁ λεωσθένης Ἀθηναῖος ἦν. ἔτος ἐΦυγαδεύθη Ἀθήνηθεν ὡς Φιλιππίζων, καὶ ἦν παρὰ Φιλίππῳ ἐς τὰ μάλιστα τιμώμενος ἀνὴρ εἰπεῖν δυνατός.

209. 1. ἐγγενὴς] διεβάλλετο ὡς πρὸς πατρὸς σκύθης ὢν, ἀσὸς ἐξ ἀσῆς.

vlt. ὠδὲν ἄπρατον] διεβάλλετο γὰρ ἑταιρεῖν καὶ μισθοῦ λόγους γράΦειν, καὶ δωροδοκεῖν.

211. 7. ὑπήρξατε] ἀντὶ τῆ προκατήρξασθε τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, καὶ εὐεργεσίας.

ibid. ἀμύντα] ἐκβληθέντα γάρ ποτε τὸν ἀμύνταν ἐκ τῆς βασιλείας ὑπὸ θετταλῶν, ἀθηναῖοι καὶ λακεδαιμό-

14. ἃς] Ap. G. ἃ.

15. λ] Sic ed. Brook. Ap. Goenſ. dat figuram, quam quia formulae typographis nullae ſunt, quae imitentur, ideo neceſſe eſt, verbis deſcribi. λ eſt cum crure poſteriore paulo proiectiore, cui duae lineolae transuerſae, tanquam gemini acuti inſident, medium ſecantes, cum ſuperimpoſito circumflexo. Videant ſiglarum graecarum intelligentiores, quid haec ſibi velit.

γὰρ ἔξω τῶν ὅρων πραχθέντα ἀπαγγέλλουσιν. ὁ δ' αὐτὸν τὸν λόγον λαλιὰν εἶπεν, ὡς Φλυαρίαν. ἢ ὑπερόρια τὰ ἐν μακεδονίᾳ ἀθήνησι λέγοντες.

14. ὡς πονηρὸς] καθὸ ἐκ ἐᾷ τὸς συμπρέσβεις τὰ καθήκοντα λέγειν.

234. 8. θέαν] ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται[28] τὸς ἀγῶνας ἐν τοῖς διονυσίοις.

235. 1. τὸν μὲν τοίνυν] πληρώσας τὴν κατασκευὴν ἐνταῦθα λοιπὸν ἔτι λογίζεται.[29]

5. τῶν μὲν γὰρ ἀπηγγελμένων] ἀρχὴ τῶν ἀγώνων. εἰς δὲ τὰ σημεῖα, ἅπερ ἐστὶ τῷ σοχασμῷ ἰσχυρότατον κεφάλαιον, διότι καὶ αὐτοῖς ἀρκεῖ τὰ ἕως τέλους σχεδὸν εἰπεῖν.

240. vlt. συνέδρων] συνέδρους καλεῖ τὸς συμμάχους, ἢ τὸς παρὰ τῶν[30] συμμάχων πεμφθέντας.

241. 2. ἐν ᾧ κελεύει] ἐπειδὴ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ἐγράφοντο αὐτοὶ οἱ πρυτάνεις περὶ τίνων ἡ ἐκκλησία μέλλει βουλεύεσθαι:

4. τὴν ἐν διονύσῳ] ἐν τῷ θεάτρῳ αὐτῷ μετὰ τὴν ἑορτὴν ἐκκλησία ἠθροίζετο, ἐν ᾗ ἐδέη ἕτερον, ἢ τὰ περὶ τὴν ἑορτὴν ἐσκοπεῖντο, καὶ τὸς πλημμελήσαντας περὶ αὐτὴν ἐκόλαζον.

6. προὐφαιρῶν] προαρπάζων, ἢ ἐπείγων γενέσθαι, ἵνα ἐκκλείσῃ τὸς ἕλληνας τῆς εἰρήνης.

11. λέγε αὐτοῖς] τῶν συμμάχων δηλονότι, ἢ τῶ δημοσθένους. αὐτοῖς δὲ, τοῖς δικασταῖς δηλονότι.

243. 13. λόγον δὲ μὴ προτιθέναι] γέγραφε γὰρ ὁ δημοσθένης ἐν τῷ ψηφίσματι τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ μόνον ἐπιψηφίζειν, ὅ ἐστι κυρῶν. συμβουλεύειν δὲ μηδένα. πῶς οὖν,

28. ἐν ᾧ καθεζόμενοι θεῶνται] Apogr. Goens. ενοκατε ζυγγυνοι θεωται.

29. Ap. G. λογιζεσθαι.

30. παρὰ τῶν] Ap. G. παρ' ἄλλων.

ἔν, φησιν, ἔμελλον συνηγορεῖν Φιλοκράτει, μὴ οὔσης ἀδείας διὰ τὸ ψήφισμα;

243. pen. τὰς ἐφ' ἡμέραν καιρὰς] γρ. ἐφημέρους. καιρὰς λέγει ἐνταῦθα τὰς χρόνους. πρὸς γὰρ τὰς χρείας περιπιπτούσας ἔτω καὶ τοὺς λόγους μεταβάλλουσι.

246. 4. ἐκκλήτευε] ἀντὶ τοῦ ἐκκαλοῦ αὐτὸν ἐπὶ ὅρκον ὅλον. τῇ σῇ φωνῇ κάλεσον αὐτὸν, ὦ κῆρυξ. ἐκινδύνευε γὰρ ὁ καλούμενος καὶ μὴ ὑπακούων, ὡς καταφρονῶν τῶν νόμων.

247. 6. στρατηγὸν] χάρητα.

8. τὸ συνέδριον] οἱονεὶ εἰς τὴν πόλιν τῶν ἀθηναίων. συνέδριον δὲ αὐτὴν καλεῖ, καθὸ οἱ σύμμαχοι εἰς τὴν εἰρημένην πόλιν συνῆεσαν συνεδρεύσοντες καὶ βουλευσόμενοι.

11. καταχρήσασθε] φανεύσατε, καταδικάσατε.

248. 2. οἱ κατήγοροι] οἷον ὅταν πολλάκις αὐτοῦς τινες κατηγορήσωσιν.

249. 2. ἀλαζονείας] ψευδολογίας, ἢ προσποιήματα.

3. δηϊάρην etc.] ἔτοι ξενικῶν στρατευμάτων καὶ μισθοφορικῶν ἡγεμόνες. τούτους καὶ λέγει ἡγεμόνας τῶν ξενικῶν στρατευμάτων, οὓς παρέφερον οἱ περὶ τὸν χάρητα εἰς μαρτυρίαν, λέγοντες, ὅτι εἰς τούτους ἀνηλώσαμεν. δραπέτας δὲ οἱονεὶ πλανωμένους τινὰς, καὶ μὴ ἔχοντας πατρίδα.

250. 5. κατῆγον] οἱονεὶ ἐπειράτευον, ἐλήστευον, καὶ ὡς ἑαυτοὺς ληστρικῶς κατηγοντοὺς πλωϊζομένους.

vlt. μυοννήσῳ] μικρὰ νῆσος, ἣν λῃσαι καταλαβόντες [καὶ ἐξ αὐτῆς ὁρμώμενοι τοὺς][31] πλέοντας ἐλήστευον.

251. 4. λήμνῳ etc.] αὗται νῆσοι ἀθηναίων ὑπήκοοι.

7. συγκλήτους ἠναγκάζεσθε ἐκκλησιάζειν] σύγκλητος

31. Verba vncis inclusa absunt ab Ap. Goens.

τος ἐκκλησίαι ἐκαλεῖτο ἡ μὴ κατὰ τὸν νόμον, μηδὲ κατὰ τὸ ἔθος γινομένη, ἀλλὰ ἐκ τοῦ παραχρῆμα καὶ κατὰ χρείαν τινά, οἷον εἴ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν. 32

254. 1. τολμίδης] τοῦτον μνημονεύει διόδωρος ὁ σικελιώτης ἐν βίβλῳ ἑνδεκάτῃ.

255. 7. ἁρμοσὴν] ἁρμοσαὶ οἱ εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ὑπὸ λακεδαιμονίων ἐκπεμπόμενοι ἄρχοντες.

257. 2. ἐν τοῖς μυρίοις] μύριοι ἀρκάδων συνέδριον ἐν μεγαλοπόλει.

259. 20. κριτόβυλος] ὁ κερσοβλέπτου τοῦ θρᾴκης βασιλέως πρεσβευτής.

22. ἀποδῶναι] ἵνα, ὥσπερ οἱ ἀθηναῖοι καὶ οἱ αὐτῶν σύμμαχοι ἐδίδοσαν ὅρκους τοῖς παρὰ φιλίππου, ἔτω καὶ ὁ κριτόβυλος δῷ ὑπὲρ κερσοβλέπτου, ὡς ὄντος ἐκείνου ἐκ τῶν συμμάχων.

260. pen. ἐπιψηφιεῖν] ὁπότε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ψήφισμα ἐγράφη, ἐπεψήφιζον αὐτὸ οἱ προέδροι πρότερον, εἶτα τῷ δήμῳ ἀνεγνώσαντο. ἐπιψηφίζειν δέ ἐστι τὸ ἐπί τινι ψῆφον φέρειν, ἢ ὑποβάλλειν, ὥστε κυρῶσαι τὸν δῆμον.

263. 1. ἐν τῷ στρατηγίῳ] οἰκός τις δημόσιος ἦν, ἔνθα συνήεσαν οἱ στρατηγοί, ὥσπερ τὸ ἀρχεῖον ἐκάλει, ἐν ᾧ συνωμίλουν οἱ ἄρχοντες.

10. ἀπὸ τῶν ἱερῶν] ἱερὰ λέγει τὰ καλούμενα τόμια, καθ' ὧν ὤμνυον.

pen. κατ' ἀνδρὸς πολίτου] κατ' ἀνδρὸς, ὃς πολίτης ἐστὶν ἀττικὸς, ἢ σκύθης, ὡς δημοσθένης.

264. 4. ἐπὶ παλλαδίῳ] δικαστήριον ἐπὶ παλλαδίῳ ἐστὶν ἀκουσίων φόνων. τοῦτο δὲ μνημονεύει καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους.

ibid. κατέδειξαν] ἀπέδειξαν. 33

266. 4.

32. κατεπείξειεν] Sic dedi melius e ſchedis Taylori, quam ed. Brook. κατεπέξειεν, errore forſitan typographico. vitioſe quoque Apogr. Goenſ. κατεπείξειν.

33. Scholium hoc deeſt Ap. Goenſ.

266. 4. καίλιτον γὰρ] δηλονότι τὰ δημόσια γράμματα.

267. 6. ταῦτα μὴ ποιεῖν] τετέσι μὴ πολιορκεῖν κερσοβλέπτην.

268. 1. τὸ ἱερὸν ὄρος] γράφεται τὸ ἠραῖον ὄρος. ἔσι δὲ κατὰ σόμα πόντε ἐμπόριον. [34]

269. vlt. ἐπιβολὴν] τὴν ζημίαν, τὸ ἐπιτίμιον.

270. 5. τύτοις] τοῖς δικασαῖς καὶ τοῖς περιεσηκόσι. γράφεται καὶ τοῦτο.

7. ἐξομοσάμενος] σὺν ὅρκῳ ἀπωσάμενος. [35] ἐξωμοσία ἐσὶ μεθ' ὅρκε ἄρνησις. ἀντωμοσία δέ ἐσιν ἐπὶ δίκης. διὰ γὰρ τὸ ὀμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλῶντα, ὅτι ἠδίκηκας, τὸν δὲ ἐγκαλέμενον, ὅτι ἠδίκημαι, ἢ ὅτι ἡ πόλις ἠδίκηται, εἴρηται ἀντωμοσία. οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἀδικήμασιν ἁμαρτυρήτοις καὶ ἀνεπιγράπτοις εἰς ὅρκυς παρεσαμένη δίκη, ἐφ' ᾗ ὅσοι κρίται δικάζουσιν. ἔνιοι δὲ, ὅτι ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνος τῷ φεύγοντος σκηπτομένε καὶ ὀμνύοντος, ὁ ἀντίδικος ἀνθυπόμνυται, φάσκων αὐτὸν προσποιεῖσθαι.

271. 13. μηδὲν ἧττον] αὕτη ἐξὶν ἡ τρίτη πρεσβεία.

272. 1. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην] τὴν δευτέραν. [36]

273. 5. στρωματόδεσμα] στρωματόδεσμον, ἢ στρωματόδεσμος, στρωμνὴ δεδεμένη, πήρα στρατιωτικὴ, καὶ ὁδοιπορική. [37] ἢ καὶ πρὸς τὸ ἀναπαύεσθαι χρησίμη ἐσί.

8. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν] ἑπτὰ καὶ δέκα γῶν ἔτη γεγονὼς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸ ψήφισμα, ἵσως συγχωρηθέντος αὐτῷ τότε, ἵνα δικάσηται τοῖς ἐπιτρόποις.

34. Item hoc, cum duobus proximis insequentibus.

35. Melius apogr. Goens. ἀπομωσάμενος.

36. Hoc scholium cum proximo insequente deest Apogr. Goens.

37. Ap. Goens. παρὰ στρατιωτικοῖς καὶ ὁδοιπορικοῖς.

κατὰ γὰρ τὸν νόμον ὀκτωκαιδεκαετεῖς ἐδοκιμάζοντο. εἶτα μετ' ἔτη δύο ἐλάμβανον αὐτ[illegible]ῶν ἐπιτρόπων οἱ ὀρφανοὶ τὰς οὐσίας.

pen. Βάταλος] πλέταρχος ἐν τῷ δημοσθένους βίῳ. Βάταλος μόριόν τι τῦ σώματος παρὰ τοῖς ἀττικοῖς αἰσχρὸν, πρωκτὸς.

274. 1. ἀργαὶς] ἀργὰς ὄφιος εἶδος. ἕτω δὴ ὠνομάσθη διὰ τὸ τῆς φύσεως πονηρὸν καὶ κακόηθες.

282. 5. ἐνεκαλύψαντο] τὰ πρόσωπα ἐκάλυψαν ὑπ' αἰσχύνης τῶν ὑπὸ δημοσθένους εἰρημένων.

285. 3. ἀρὰ ἰσχυρὰ] αὕτη ἡ ἀρά ἐστιν ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος λόγῳ.

286. 2. ἐκ δωρίδ] δώριον καὶ κοτύνιον καὶ σπάρτα τρεῖς πόλεις δωρικαί.

289. vlt. Θήβας βοιωτίας] τετέσι τὰς Θήβας ὅλας τῆς βοιωτίας μέρος εἶναι, καὶ μὴ τὴν ὅλην βοιωτίαν ἐν Θήβαις εἶναι.

294. 2. τὸν λυδίαν] γραπτέον λοιδίαν. ἐστὶ δὲ λοιδίας μακεδονίας ποταμὸς, ὡς φησιν ἁρποκρατίων.

296. 3. ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν] τοῖς περὶ τῶν μεγίστων ἀγωνιζομένοις διηρεῖτο ἡ ἡμέρα, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς [38] ἥμισυ τῷ κατηγόρῳ, ἥμισυ τῷ ἀπολογουμένῳ, καὶ διεμετρεῖτο ὕδωρ, ὅσον ἐπαρκεῖν εἰς τὰς ὥρας τοῦ ἡμίσεως τῆς ἡμέρας. τῦτο δὲ ἀπὸ μιᾶς ὥρας. ἄλλως. μέτρον τι ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ἔῤῥεεν. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ ποσειδεῶνι μηνὶ. ὡς ἐν τύτῳ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι ἀγῶνες. διενέμετο δὲ εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ. τὸ μὲν τῷ διώκοντι, τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τοῖς δικασταῖς.

304. 11. κατοικιεῖ] ἀνίσησι, τειχίζει. δημοσθένης ἐν τῇ κατηγορίᾳ. ἔτος μὲν γὰρ ἔφη καὶ πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν.

305. vlt. ἐκ ἐδέχοντο] οἱ φωκεῖς δηλονότι.

307. 3.

38. Leg. αὐτῆς.

266. 4. κάλλιστον γὰρ] δηλονότι τὰ δημόσια γράμματα.

267. 6. ταῦτα μὴ ποιεῖν] τετέσι μὴ πολιορκεῖν περσοβλέπτην.

268. 1. τὸ ἱερὸν ὄρος] γράφεται τὸ ἠρῶιον ὄρος. ἔστι δὲ κατὰ σόμα πόντου ἐμπόριον. [34]

269. vlt. ἐπιβολὴν] τὴν ζημίαν, τὸ ἐπιτίμιον.

270. 5. τούτοις] τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς περιεστηκόσι. γράφεται καὶ τοῦτο.

7. ἐξομοσάμενος] σὺν ὅρκῳ ἀπωσάμενος. [35] ἐξωμοσία ἐστὶ μεθ' ὅρκου ἄρνησις. ἀντωμοσία δέ ἐστιν ἐπὶ δίκης. διὰ γὰρ τὸ ὀμνύναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα, ὅτι ἠδίκηκας, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον, ὅτι ἠδίκημαι, ἢ ὅτι ἡ πόλις ἠδίκηται, εἴρηται ἀντωμοσία. οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' ἀδικήμασιν ἀμαρτυρήτοις καὶ ἀνεπιγράπτοις εἰς ὅρκους παρεσκευασμένη δίκη, ἐφ' ᾗ ὅσοι κρίνουσι. ἔνιοι δὲ, ὅτι ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνος τῷ φεύγοντος σκηπτομένου καὶ ὀμνύοντος, ὁ ἀντίδικος ἀνθυπόμνυται, φάσκων αὐτὸν προσποιεῖσθαι.

271. 13. μηδὲν ἧττον] αὕτη ἐστὶν ἡ τρίτη πρεσβεία.

272. 1. ἀλλ' ἐπὶ ταύτην] τὴν δευτέραν. [36]

273. 5. στρωματόδεσμα] στρωματόδεσμον, ἢ στρωματόδεσμος, στρωμνὴ δεδεμένη, πύρα στρατιωτική, καὶ ὁδοιπορική, [37] ἢ καὶ πρὸς τὸ ἀναπαύεσθαι χρησίμη ἐστί.

8. ἐν παισὶ μὲν γὰρ ὢν] ἑπτὰ καὶ δέκα γῆν ἔτη γεγονὼς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸ ψήφισμα, ἴσως συγχωρηθέντος αὐτῷ τοῦτο, ἵνα δικάσηται τοῖς ἐπιτρόποις.

34. Item hoc, cum duobus proximis insequentibus.

35. Melius apogr. Goens. ἀπομωσάμενος.

36. Hoc scholium cum proximo insequente deest Apogr. Goens.

37. Ap. Goens. παρὰ στρατιωτικοῖς καὶ ὁδοιπορικοῖς.

315. 7. ἀλλ' ὁ κνωσίωνι] λέγεται δημοσθένης κνωσίωνα τοῦτον μειρακίσκον ὄντα, καίτοι γυναῖκα ἔχων, ὥστε καὶ αὐτὴν ἀγαγανακτήσασαν συγκοιμᾶσθαι τῷ κνωσίωνι, ἀναλαβεῖν καὶ εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν.

316. 12. ἐπικράτης] τοῦτον δημοσθένης λοιδορῶν κηρύβωνα [45] ἐπονομάζει ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου.

317. 6. τοὺς πάντων] τοὺς παῖδας. [46]

319. 7. ἐξεῤῥίφη] ἐξεβλήθη.

8. τῶν τοιούτων] αἰσχρῶν.

323. 1. προσρόπαιον] μιαρὸν, κατάρατον.

325. 10. συνῆδον] τετέσι συνεπαιώνιζον Φιλίππῳ. τέτῳ γὰρ ῥήματι χρῆται δημοσθένης ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου.

326. vlt. ἀνηλέητος] μηδενὸς ἐλέου ἄξιος.

329. 12. περίπολος] εἴρηται περίπολος παρὰ τὸ περιπολεῖν τὴν χώραν. οἱ γὰρ ἔφηβοι τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιεπόλουν, τουτέστι περιήρχοντο τὴν χώραν, καὶ διέτριβον ἐν τοῖς φυλακτηρίοις, ἢ ἐν τοῖς Φρουρίοις, ἐνίοτε ἔτος ἓν μόνον, ἐνίοτε δύο. *Vlpian.* [47]

335. 9. ἐπειράμεθα] τετέσι ἐμισθωσάμεθα.

338. pen. ἀναφθένλος] ἀναφύνλος, ἀναζωπυρωθένλος.

Ad orationem in Cteſiphontem.

383. 4. τὴν βελὴν] πρὸς διαφολὴν τῆς βουλῆς ἀρεσπαγιτικῆς, ἥτις ἦν ἀδιάδοχος.

8. τῷ πρεσβυτάτῳ] τῷ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη.

387. 3.

44. Taylor ſuſpicatur hic aliquid deeſſe.

45. Ap. Goenſ. κορυβωνα. lege κηρυβίωνα.

46. Hoc ſcholium deeſt Ap. Goenſ. vna cum duobus deinceps proximis.

47. Admonitionem hanc de Vlpiano tam in editione Brook. quam in Apogr. Goenſ. reperi.

387. 3. οἱ πρόεδροι] πρόεδροι ἐλέγοντο οἱ δέκα ἄνδρες οἱ καθ' ἑκάστην πρυτανείαν τὰ τῆς ἐκκλησίας διοικοῦντες. οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι τῶν ἄλλων ἁπάντων προήδρευον. ἦσαν δὲ πρυτανεῖαι δέκα, ὅσαι καὶ ἀθηναίων φυλαί. εἶχε δὲ ἑκάστη φυλὴ πρυτάνεις πεντήκοντα, οἳ τὰ ὅλα διῴκουν ἡμέρας τριάκοντα πέντε. ἔτοι δὲ διηροῦντο εἰς δεκαδαρχίας πέντε τῶν προέδρων λεγομένων. οἱ ἡμέρας ἑπτὰ διῴκουν τὰ πολιτικὰ, καὶ προήδρευον κατὰ μέρος, καὶ οὕτω τρεῖς ἦσαν τῆς διοικήσεως ἄμοιροι. ὁ δὲ μίαν ἡμέραν τὰ ὅλα διοικῶν, ἄρχων ἐφήμερος καὶ ἐπιστάτης ἐκαλεῖτο.

395. 3. τῶν ἀρχόντων] τῶν λογιστῶν. λογισταὶ δὲ ὄνομα ἀρχῆς. δέκα δὲ τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες ἦσαν, παρ' οἷς οἱ πρεσβεύσαντες, ἢ τι δημόσιον δικάσαντες, (sic) ἢ τινα ἀρχὴν ἄρξαντες, ἐδίδοσαν τὰς εὐθύνας. εὐθύναι δὲ αἱ τῶν διωκημένων ἐν ταῖς ἀρχαῖς δοκιμασίαι, καὶ ἐξετάσεις, καὶ ἀπολογισμοί.

397. 8. ὑπερπηδήσας] ὑπερβάς.

403. 3. τὸν γραμματέα] γραμματέα λέγει τὸν εἰωθότα ἐν τῷ κοινῷ τὰ τοῦ δήμου γράμματα ἀναγινώσκειν.

406. 3. εὐμολπίδας] εὐμόλπου ἀπογόνους. ἐγένετο δὲ εὔμολπος μουσαίου υἱὸς, ἢ μαθητὴς, τοῦ τὰ μυστήρια εὑρηκότος.

417. pen. πρυτανεῖαν] ἣ ἦν ἡμερῶν τριάκοντα πέντε, ὡς ἄνω εἴπομεν.

427. 3. διαῤῥήδην] φανερῶς, διωρισμένως.

vlt. πυνκὶ] πνὺξ τόπος ὄνομα, ἐν ᾧ δῆμος ἐκκλησιάζων συνήγετο.

440. 8. κηφισοδότου] ἔτος πολιορκήσας ἀλωπεκόννησον εἰσαγγελθεὶς διὰ τὴν συνθήκην τὴν πρὸς χαρίδημον γενομένην, καὶ καταψηφισθεὶς, πέντε ταλάντοις ἐζημιώθη· εἰσαγγελία δὲ ἐστι κατηγορία διὰ τὰ ἀδίκως ἢ κακῶς πεπραγμένα.

PRAEFATIO AD LIBELLVM VARIANTIVM IN AESCHINIS LIBRIS LECTIONVM.

Quas hoc libello expoſui variantes lectiones Aeſchineas, antequam ad eas cognoſcendas admittantur Aeſchinis ſtudioſi, docendi ſunt, quibus e libris eas hauſerim. Fundus fuit volumen in ſchedis Tayloranis Londino ad me perlatum, quod volumen tenet euulſas e Corpore graecorum oratorum minorum Stephanico ſolas Aeſchinis orationes, chartis inſertis diſtinctas, quibus chartis Taylor variantes adſcripſit lectiones a ſe repertas iis in codicibus, quorum ipſi copia fuit. Quos codices paulo poſt nominabo. Falluntur enim, qui exiſtimant, quo in errore egomet ipſe quoque olim fui, antequam ſchedis Taylori potirer, a doctiſſimo Aeſchinis editore lectiones Aeſchineas omnes, in annotationibus eius exhibitas fuiſſe. Taylor enimvero partem earum ſolummodo, vix tertiam, retulerat. In hoc autem Stephani exemplum contulerat collationes codicum, Lockerani, Harleyani, et ex parte Meadiani quoque, denique Bernardini etiam. E Meadiano tantummodo lectiones ad orationem ſecundam et tertiam pertinentes huic Stephaniano exemplo adſcripſerat, nam ad primam pertinentes retulerat ad aliud volumen, chartis item diſtinctum, tenens exemplum orationis in Timarchum a ſe editae. In hoc exemplum editionis Tayloranae coniecerat praeter varietates lectionis e codice Meadiano depromtas, etiam ſcholia ad orationem Timarcheam, a ſolo codice Me-

ce Meadiano ſuppeditata. Scholia autem e Bernardino depromta in illo altero volumine Stephanino exarauerat. Codicis Meadiani hanc ipſe notitiam reliquit. [Cod. Viri praecellentiſſimi Ric. Mead Med. D. Archiatri, bombycinus, ſcriptus manu eleganti, ſed recentiori, in folio, cum ſcholiis marginalibus, complectitur 1. Aeſchinis or. περὶ παραπρεσβ. 2. περὶ στεφάνου. 3. epiſtolas XII. et deinde manu aliquantum diuerſa 4. orationem in Timarchum. 5. Pythagorae aurea carmina. 6. Hieroclis Comment. ad illa carmina. Ante orationem primam argumentum τοῦ τῆς παραπρ. cuius initium ἀθηναῖοι φιλίππῳ πολεμήσαντες ad finem ὅτι ἠδυνήθη. Ante orat. in Timarchum vita Aeſchinis, cuius init. Αἰσχίνης ἦν ἀνὴρ. Scil. eſt Libanii argumentum orationis Demoſth. π. παραπρ. Prior pars conſtat decem quaternionibus. poſterior nouem, qui de integro numerantur. Caetera recentior potiorque pars eodem ſaeculo exarata videtur.] Hactenus Taylor. His in codicibus Taylori praeſtat veritate lectionum Lockeranus, ſed is haud integer, deſinens circa finem orationis primae in verbo φυγόντι pag. 169. 10. Harleyanus item egregius eſt, ſed huic deeſt oratio prima. Bernardini penes me quidem magna non eſt auctoritas, non maxima Meadiani. Oblitus ſum paulo ante codicum Pariſinorum mentionem facere, Coisliniani vnius, et quatuor regiorum, quorum lectiones non videntur diligentiſſime eſſe enotatae, quisquis enotauit. Peruenit ad me in ſchedis Tayloranis volumen quoque epiſtolarum Aeſchinis, prout a Tayloro ſunt editae, chartis item diſtinctum, quibus chartis Taylor inſcripſit varietates lectionis e duobus codicibus enotatas, quos codices ipſi placuit literis A. et B. deſignare, nulla addita nota, cuiates illi codices eſſent. Quod proinde me quoque neceſſe eſt in incerto relin-

quere. Videtur A. Askewianus esse, non manu scriptus, sed Aldina notis viri docti persperſa.

Hic est apparatus criticus ad Aeschinem a Tayloro relictus, quem totum fideliter hoc in libello variantium reddidi; satis ille quidem magnus et gratiis dignus. Ego equidem mihi congratulabar, quod liceret tantas opes proferre, in iisque lubens acquieuissem. Verum secunda fortuna praeter spem atque exspectationem meam auctiora etiam et meliora obtulit. Iam processerant operae nostrae in excudendo Aeschine versus finem orationis de legatione, iam indigestam illam et permixtam materiam criticam a Tayloro relictam ad locos suos redegeram, lectione quaque ad paginam et versum editionis Tayloranae relata, cum repente Vir in literis elegantioribus et in poesi vernacula lauream merito suo adeptus immortalem, Lessingius, Ducis Brunswicensis nobilissimae bibliothecae, quae Wolfenbüttelae asseruatur, praefectus, die 24. Decembris A. 1770. ad me mitteret nec opinantem, omnium Aeschinis codicum, quorum ego equidem arbitrari valorem vsu didicerim, sine controversia praestantissimum, et nescio an omnium, quotquot vsquam terrarum exstant hodie, nobilissimum, non antiquissimum quidem illum, at multitudine lectionum probatarum et ingenuarum reliquis antistantem. Tametsi rursus infitiari neque possum neque volo, mendis haud carere, quae versus finem praecipue sunt crebriores. Pars est bibliothecae publicae, quae in iure atque potestate est Vniuersitatis Helmstadiensis. quapropter illum codicem Helmstadiensem plerumque appello. Exaratus est in membranis nitidissimis plerisque, vna manu, quasi vno die, literarum ductibus pulcherrimis et lectu expeditissimis, quorum specimen aeri incisum p. 380. exhibui. Exaratus est a Georgio Chryso-

Chryſococca; quo fit, vt eum interdum quoque Chryſococcam appellem. Ipſe teſtatur in calce codicis hoc pari iamborum politicorum.

Γεώργιος γέγραφεν ὁ χρυσοκκόκης
Αὐρίσπα τήνδε βίβλον τῷ ἰωάννῃ.

Auriſpam cum conſtet ſaeculo medio XV. floruiſſe, conſtat item ex hoc, Georgium Chryſococcam, qui codicem Aeſchinis Helmſtadienſem exarauit, cum illo nobili Mathematico, qui ſaeculo fere antiquior eſt, non eſſe permiſcendum. De duobus his Georgiis Chryſococcis, vetuſtiore atque iuniore, egit Leo Allatius in Diatribe de Georgiis, p. 695. edit. Fabricii T. X. Bibl. Gr. De Auriſpa, qui Chryſococcam aere ſuo videtur ad hunc codicem exarandum conduxiſſe, v. Bayle Dictionaire hac voce. Conſtat ambos ineunte et adulto ſaeculo XV. floruiſſe. vnde quoque paret, qua aetate codex hic exaratus fuerit. Habenter iſtaec. Aeſchinis, quae exſtant omnia, hoc ordine. Vita Aeſchinis et argumenta omnium trium orationum continuo ſcripta, tum orationes ipſae eo ordine, quo vulgatis in libris leguntur. tum epiſtolae Aeſchinis. poſt, epiſtolae Iſocratis, non illae tantum, quae in editionibus vulgaribus leguntur, ſed illa quoque, quam ad Archidamum regem Spartanum datam Dauid Hoeſchelius primus in notis ad Photii Bibliothecam edidit. Io. Dauid Koehler, nobilis Profeſſor Goettingenſis, ineunte hoc ſaeculo Wittebergae cum latina ſua interpretatione et annotationibus denuo edidit. Quam epiſtolam nouiſſimus Iſocratis editor Battierus aut ignorauit, aut pudendum et venia non dignum eo commiſit flagitium, quod praeteriit. Ignoſci poſſet, ſi abdita in libro quopiam inuentu rariſſimo eſſet, aut a Fabricio ſilentio transmiſſa. Verum incredibilis eſt multorum editorum ſiue inſcitia, ſiue ſecordia, ſiue

ſegnities, vt decora ſuis editionibus, non neceſſaria modo, ſed etiam obuia et facile parabilia nil curent addere. Haec obiter. redeo ad illam Iſocratis epiſtolam Archidamo inſcriptam, quae in codice Helmſtadienſi et emendatior eſt exemplo Hoeſcheliano, et auctior aliquot ſententiis. Iſocrateas excipiunt epiſtolae Socraticorum a Leone Allatio editae. Agmen claudit Dionyſii Halicarnaſſenſis libellus, vita Lyſiae inſcriptus. In fronte codicis legitur haec inſcriptio: *Illuſtri Bibliothecae Iuliae in ſui memoriam dicat H. Blume* A. 1651. Fuit hic *Henricus Blume* Profeſſor Helmſtadienſis, qui poſtmodum ſacris Proteſtantium cum renuntiaſſet ad partes Papiſtarum tranſiit, et in Italia aetatem exegit; vnde codicem hunc in patriam retuliſſe videtur ex itinere, quod ni fallor, iuuenis adhuc illuc fecerat. Iuuat hac oportunitate oblata, de codicibus mſtis Vniuerſitatis Iuliae, ſeu Helmſtadienſis, de qua altum eſt apud Montfauconium aliosque ſimiles ſcriptores ſilentium, pauca quaedam, exterorum in gratiam, e literis Wernsdorfii V. C. Profeſſoris Helmſtadienſis, affinis mei cariſſimi, ad me datis referre. Verba ipſius reddo, quod pace ipſius fiat, e vernaculis a me latina facta. Primaeuae illius Graecitatis, ait, praeter Aeſchinem, et Ariſtotelis neſcio quid, penes nos nihil admodum eſt. Sed eſt graecorum patrum ſcriptorumque eccleſiaſticorum copia non contemnenda: Ioannis Chryſoſtomi in Matthaeum homiliarum nobis eſt codex antiquiſſimus, literis quadratis, ſaeculo octauo, et neſcio an ſeptimo adeo, exaratus. Eſt alius ſimilis Origenis. Latinorum auctorum tanto maior nobis eſt numerus, vnde nominare iuuat Liuium, Propertium, Statium, Plautum, Terentium, Senecam tragicum, Virgilium, cuius binas tenemus membranas ſatis vetuſtas. Numero ſuperant ſcriptores

res aeui medii, quibus creberrime vtitur Polycarpus Leyserus in historia poetarum medii aeui. Sunt miscellalia, breuiaria, alia similis farinae. Scorias has barbariei si quis sit, quem non pigeat scrutari, nae ille micas auri haud paucas sit inuenturus. Peculii nostri pars non modica Matthiae Flacii Illyrici quondam fuit, cuius magnam partem librariae supellectilis Dux Friderious Vlricus dicitur, cum redemisset, in bibliothecam nostram intulisse. E Monasteriis finitimorum circa tractuum permulta item huc collata sunt. Rheginonem Prunienſem, e codice membranaceo, nunc nostro, Flacii pridem, Hildebrandus primus edidit. Hactenus Wernsdorfius. Codicem Helmstadienſem, cuius de vsura concessa impense mihi congratulor, ipse ego contuli cum Stephani exemplo, praeter epistolas, quas vna cum reliquis Isocratis, Socraticorum et Dionysii opusculis, conferendas ad vulgaria exempla vxori permisi. Dolet non citius illum codicem in manus meas incidisse. Quod si euenisset maturius, haud paucas mendas ex Aeschine, illius libri beneficio eluissem, quod editor Aeschinis quisquis erit secundum me exstiturus, facere meminerit. Item hoc alterum, quod, vt probe viderem mearum esse partium, factuque inprimis necessarium, praestare tamen per negotiorum multitudinem, otiique angustias haud potuerim, hoc, vt locos Aeschinis a vetustis grammaticis laudatos, e libris eorum conquirerem, et cum vulgata lectionem illorum grammaticorum conferrem. Quod vt faciant, qui secundum me Aeschinem edent, sedulo eos hortor atque rogo, satis nunc habens, omissae a me partis perneceſſariae veniam ab aequitate lectorum et sperare et petere. Quid enim agerem? Tot rebus agendis paene eodem tempore intentus, adornandis Aristidis et Libanii editionibus, quos ambos multo dare

poſſum, quam vulgo circumferuntur, emendatiores, Libanium etiam et ſartum (lacunas plus quam decem ingentes Morellianaeque et Bongiouanninae editionis expletas e codice praeſtantiſſimo Auguſtano habeo) et locupletatum. duodecim ferme eius habeo nondum edita opuſcula ex eodem Auguſtano et tribus Bauaricis libris petita; Ariſtidis autem Scholiaſtas ineditos, tam grandes, vt ipſum paene auctorem mole excedant; ſed praeter has curas, vt vno de Aeſchine loquar, cui vix quadrimeſtre tempus impendere potui, quot et quanta reperi agenda! folia a prelo madida perluſtranda et a ſphalmatibus typographicis purganda, qui moleſtiſſimus eſt labor, praeſertim his curtis diebus brumalibus, in iſta, quae meorum oculorum eſt, infirmitate; ſchedas easdem iterum atque iterum reſcribendas, quod aut paginae eſſent mutandae, aut acceſſiones inſerendae, codices conferendos, ſcholia exſcribenda, animaduerſiones condendas, praefationes ſcribendas, indices dudum factos, denuo perluſtrandos. Quid multa. Nemo credat, quam multa, quam taedii plena, quam minuta et ſordida adeo deuoranda ſint editori, religioſo, famamque ſuam, et officium muneris ſpectanti; cui vt ſatisfacerem nihil mihi ad contentionem reliquum feci. Praeterea carui multis bonis libris ad huiusmodi rem feliciter agendam neceſſariis. Futuro autem editori hoc erit facilius nunc, quam mihi fuit, ſparſos Aeſchinis locos e grammaticis colligere (Taylor enim hac in re parum profecit) quod editio mea copioſis atque fructuoſis inſtructa eſt indicibus graecitatis Aeſchineae, quibus quod addat parum habebit, praeter indices vocabulorum in epiſtolis Aeſchinis occurrentium, quibus ex epiſtolis vocabula nulla meum in indicem retuli.

VARIAE

VARIAE
AD AESCHINEM LECTIONES.

10. 1. Vita (pag. edit. Lipſ.) γραμματικοῦ] γραμματιστοῦ Helmſt. recte. et recepiſſem hanc lectionem, ſi citius innotuiſſet. Quae inſequuntur varietates ad hanc vitam et argumenta, ſunt omnes ex eodem codice Helmſtadienſi petitae, niſi vbi nomen alius alicuius codicis a Tayloro vſurpati addo expreſſis verbis.

5. ταύτην δὲ σκοτεινῶν ἐκ τόπων ὁρμωμένην καὶ φοβοῦσαν παῖδας καὶ γυναῖκας ἔμπουσαν ὀνομασθῆναι.

8. τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγῳδικῶν (ſic) ὄντα δὲ.

12. εὐφυᾶ recte.

15. τε] γε. ibid. ἐν θήβαις deſunt.

vlt. Κτησιφῶντα δὲ ὅτε.

11. 1. ψήφων. καὶ ἀτιμωθέντα ἀπᾶραι.

3. τὸν abeſt. ibid. πειθόμενος vitioſe. verum iſta duo ſaepe inter ſe permutantur.

5. αὐτοῦ deeſt.

6. τέχνην αὐτοῖς διδάξαι. Sic vitioſe.

8. ἐθελῆσαι. ibid. pro συμβαλόντα dat εἰπόντα. de quo cogitetur.

ant. τραγῳδοποιοῦ.

vlt. σουννίωνος.

12. 1. ἔνθεν οὖν (ſine δ')

4. εἴη ἂν ἐνθένδεν (ſic) ἀρουραῖος.

vlt. ὁ αἰσχίνης κοθωκύδης. Ἀπολλωνίου. περὶ αἰσχίνου ῥήτορος. Melius conuenit hic titulus huic fragmento. Alter enim ille vulgatus, non huic praefationi ſoli, ſed toti commentariorum in Aeſchinem operi prae-

29. vlt. τὰ μὲν deſunt Mead.

30. 2. σώζεσι] γρ. αὔξεσι Mead. inter lineas. ibid. τῶν ſecundum abeſt a Mead. Helmſt.

31. 1. ἡμῖν] ὑμῖν Mead. Lock. Reg. 1. Helmſt.

2. προσήκει a Wolfio intruſum, a Tayloro ſeruatum et propagatum, nullus codex agnoſcit. ibid. τὴν ſecundum deeſt Helmſt.

3. νόμους τι λέγοντας] pro media voce ἢ dant Lock. Mead. Helmſt.

32. 2. καὶ ἀσελγῶς βιόντων deſunt Helmſt.

3. ὑμᾶς Mead.

5. πολιτεία] πόλει Bern. Lock. Regg. 1. 4. Helmſt. ibid. ἐπειδὰν δ' ἐνομοθετήσαμεν Bern. quam lectionem miror qui probare et commendare potuerit Taylor, aperte vitioſam. non patitur graecae linguae ratio, vt ἐπειδὰν cum indicatiuo conſtruatur.

8. καὶ εὖ deſunt Bern. Mead. Helmſt.

10. ὁ Σόλων deſunt Mead. articulo tantum carent Aldina et Steph. verum is eſt in Helmſt.

vlt. ἐνομοθέτησαν non hic dat Helmſt. ſed verſu penult. poſt γὰρ.

33. 1. ἃ] ὡς Helmſt. ib. ἐπιτηδεύειν πῶς δεῖ Helmſt.

4. δὲ abeſt ab Helmſt.

7. ἐπέτρεψαν] ἐποίησαν Mead. idem tamen vulgatam in margine dat cum γρ. ibid. ἐγὼ πρὸς deſunt Mead. ſed idem inter lineas dat ἐγὼ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς. quod idem eſt in Mor. Bern. Lock. Helmſt.

11. ἡμετέρων Lock.

vlt. διεξελθεῖν] προδιεξελθεῖν Lock. Helm. quod praetuli.

34. 2. τῷ Τιμάρχῳ] τὼς T. Lock. τὼς τῷ T. Bern. pen. πηνίκα] ὁπηνίκα Lock. Mead. Helmſt.

35. 1. poſt μὲν addit Mead. γὰρ.

2. ὁ ἥλιος] articulo caret Helmſt.

35. 2.

35. 2. προστάττει] προστάττειν Helmſt.

6. ἀρχήν] ἀρχὴ Lock. Helmſtad.

pen. εἰς ὑμᾶς deſunt Helm. ibid. ὑμᾶς] ἡμᾶς Lock.

36. 2. ἔτως eſt in Mead. Lock. Helmſt. Coisl. Reg. 2. ſuperiores edd. male dabant ἔτος.

3. ἔν] δὲ Mead. Lock. Helmſt.

6. εὐθὺς deeſt Helmſt.

antep. τεθραμμένων] τετραμμ. Lock. ibid. παραπλησίως] παραπλήσιον Mead. Lock. Regg. 1. 4. Helm.

pen. πολίτας] πολίτη Mead. Regg. 1. 4. πολίτην Lock. Helmſt. ibid. δ' abeſt Helmſt.

37. 2. πρότερον] πρὸ Mead.

38. 3. ἀδελφῷ] ἀδελφὸς Lock. Reg. 2. ἀδελφῆς Helmſt. Scita lectio, quam recepiſſem, ſi mihi citius innotuiſſet.

vlt. συγκαθιέναι] ſic Aldina, Lock. Helmſt. Taylor adſcripſerat, Scaligerum in Aldina Bernardi correxiſſe, (ſi dis placet) vitium id. συγκατιέναι eſt a Wolfio profectum. vſurpatum a Stephano.

39. 1. δὲ ἐπιτρέπῃ] Mead. interponit μὴ. ibid. ἐξείργῃ] ἐξείργει Lock.

2. ἔσω] ἔσαι Mead.

3. χορηγοὶ] χορεῖ Mead.

6. τοίνυν abeſt Helmſt.

9. τὰς abeſt Helmſt. ibid. ἔθεντο] ἔθηκαν Bern. Lock. Helmſt.

10. γᾶν] ἔν Helmſt.

vlt. γραφὴν] γραφὰς Mead. Helmſt.

40. 2. τῷ δὲ, ὅτι, φησὶν, ἐμισθώσατο Helmſt.

6. ἐκμισθωθῇ] ἐκμισθώσῃ Lock. recepi. ibid. ἀποθανόντι δὲ αὐτῷ θαπτέτω. Lock.

7. τἄλλα] ἄλλα Reg. 1. ibid. ποιείτω] ποιήτω Ald. ποιήσας Mead. Reg. 1. ibid. δὴ] δὲ Mead.

9. τῷ παιδὸς] ἐκείνῳ Mead. cum vulgata in margine ſcripta.

40. ant.

40. ant. ὑμετέρων] ἡμ. Lock. Helmſt. ibid. προαγωγείας] per iota ſimplex Mead.

vlt. προαγωγεύῃ Helmſt.

41. 3. ὑβρίζῃ] ὑβρίσῃ Mead. Lock. ſed in hoc vulgata eſt a manu ſecunda.

pen. ὑβρίζει] ὑβρίζῃ Mead.

5. ἢ ἐὰν] pro his duobus vnum καὶ dant Mead. et Helmſt.

ant. ἄν] ἐὰν Mead. εἰ Helmſt.

pen. ὑβρίσει Helmſt.

vlt. πρὸς] εἰς Mead. ibid. ὃ [quod ſecundum Wolfium Taylorana dat] ᾧ Ald. Steph. et omnes codd. praeter Helmſt. cum Wolfio conſentientem.

42. 1. καταψηφίσηται] καταψηφίσθαι (ſic) Mead. κατὰ ψηφισθῇ Ald. Steph. Helmſt. alii. ibid. παραδοθεὶς δὲ τοῖς] coniunctionem, quae ab Ald. Steph. Helmſtad. aliis, abeſt, expunxi.

2. τεθυῆτο (ſic) Mead. ibid. poſt εἰς addit Mead. τὸ.

3. καταψηφισθῇ] ἀποψηφ. Mead. a manu ſec.

vlt. ποτε. τῷ] interponunt ἐν Mead. Lock. Helm.

43. 3. σκοπεῖτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εὑρήσετε. Mead. σκοπεῖτε, ὦ Ἀθηναῖοι, εὑρ. Helmſt. ibid. τοῦτο abeſt ab Helmſt.

4. ὑπὲρ] περὶ Lock. Helmſt. ibid. ἐσπέδασεν] ἐσπέδακεν Mead. quod praetuli.

5. ὑμᾶς Lock. Mead.

7. ἐνυβρίζεσιν Mead. ibid. ἐν δημοκρατίᾳ] interponunt τῇ Mead. Helmſt. ibid. ὁτιῶν] ὁντινοῦν Bern. ὁντιῶν (ſic) Lock. ſed idem vulgatam quoque dat a manu ſec. (quae Taylori eſt dictio, quoties ea vtor.)

8. εἶναι ἡγήσατο Helmſt.

10. ἄνδρες abeſt ab Helmſt.

44. 1. ἐγγραφῇ εἰς] interponunt τις Mead. Coisl. Reg. 2. ἐγγραφῆς εἰς Ald.

2. γνῶ καὶ deſunt Mead. Helmſt.

44. 3.

44. 3. ἐκ ἔτι] ἀλλ' ἔτι Mead.

4. αὐτῷ τιμάρχῳ] interponit Helmſt. τῷ. nomen proprium pro ſcholio habens vncis incluſi.

vlt. ὃς] ὡς, quod pro coniectura mea exhibui, poſtmodum in Lock. quoque reperi. Saepe factum eſt, vt ſuſpiciones meas a codicibus repererim confirmatas, quas eorum auctoritati plerumque condonaui.

45. 1. συνδικησάτω] συνδικήση Lock. Mead. Helmſt.

2. poſt ἀρξάτω addit Mead. φησὶν.

vlt. poſt πρεσβευσάτω addit Mead. ἔτος.

46. 1. μηδ' ὁ μισθωθεὶς συκοφαντείτω Lock. Helm.

2. μήτ' ἐν τῇ βελῇ, μήτ' ἐν τῷ δήμῳ iidem.

3. ἀθηναίων omittunt iidem.

6. ἡμῖν] ὑμῖν Lock. quod praetuli. οἵων νόμων ἡμῖν κειμένων Helmſt.

vlt. poſt ἐπίσασθε addunt Coisl. Lock. Helmſt. ΝΟΜΟΣ. Lex ipſa deeſt Coisl. ibid. ἂν] ἐὰν Lock. Helmſt.

47. 1. ἐξέσαι] ἐξεῖναι Mead. contracta haec ſic dant Lock. et Helmſt. μὴ ἐξ ἐννέα. ibid. ἀρχόντων deeſt Mead.

2. ἱερωσύνην abeſt a Mead. Lock. Helmſt. ibid. ἱεράσασθαι] ἱερώσασθαι Mead. Bern. Lock.

4. ὑπερῴριον Mead. (per ω.) ibid. vtriusque μήτε loco dant μηδὲ Mead. et Helmſt.

5. ἐπικηρυκείαν (vno vocab.) Lock.

8. περιβαντηρίων Mead. μηδ' ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς περὶ τῶν ῥαντηρίων margo Steph. Ald. Lock. Bern. μηδ' ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν περιῤῥαντηρίων Helmſt.

9. καταγνωρισθέντος Mead.

vlt. μὲν] μέντοι Lock. Helmſt.

48. 2. ὑμῖν deeſt Helmſt. ibid. ἀνέγνω in tertia perſona, (tabularius puta) Helmſt.

4. ad σκέψασθε addit Bern. πρώτη Φωνῇ, quod ad ſcholia, non huc, referendum eſſe, pluribus ibi doceo.

48. 5.

48. 5. ὄντινα χρὴ Helmſt.
ibid. ἡμᾶς Mead. Coisl. Reg. 2. Lock. Helmſt.
ibid. τὰς ἐκκλησίας Mead.
6. σπουδαιοτάτων Mead.
7. νόμοι] νόμος Mead.
9. ἐσὶ] εἶναι Mead.
pen. περὶ ἱερῶν] interponit Mead. τῶν.
ibid. κηρύκων] κήρυξι Mead. Reg. 2. Helmſt. iidem quoque pro πρέσβεων dant πρεσβείας. Pro ὁσίων ſolus Reg. 1. dat ὁσίοις. Helmſt. ὁσίαις.
50. 1. λέγων Mead. ibid. poſt ἀθηναίων addit Mead. ἁπάντων.
51. 2. δὴ] δὲ Helmſt.
4. ὀνόμασιν Mead.
5. κοινὴν deeſt Lock. Helmſt.
6. ἀπολαβὼν Lock.
8. καὶ deeſt Helmſt. ibid. νέους] νεωτέρους Lock. Helmſt.
vlt. δὴ abeſt a Lock. Mead. Helmſt.
ibid. διαγιγνώμεθα iidem. δι' ἀγενώμεθα Ald.
52. 1. καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ ἀριστείδης ὁ τὸν ἀνόμοιον βίον ἔχων τιμάρχῳ τούτῳ Helmſt.
2. ἔχων ἐπωνυμίαν] inuertit Lock.
3. τούτῳ Lock.
4. ἤθει Helmſt.
5. ἔχοντος Mead. ibid. τότε θρασύ τι τοῦτο ἐδόκει Helmſt.
7. τότε πάνυ] inuertunt Mead. Lock.
ibid. οἶμαι ὑμῖν] transponunt Lock. Helmſt.
9. τεθεωρήκατε Mead.
53. 1. ἄνδρες abeſt a Lock. Helmſt.
4. δὴ] δὲ Lock. Helmſt.
5. poſt ὧν addit Mead. ἐγὼ.
6. poſt πρότερον addunt ἐν τῷ λόγῳ Mead. Bern. Lock. Helmſt. ibid. ἐμνήσθην] ὑπεμνήσθην Mead. ἐπεμν.

ἐπεμν. Lock. Helmſt. ibid. γαὶρ] γε Ald. γ' Mead. plane vtrumque abeſt ab Helmſt.

7. λέγειν. τίμαρχος δὲ ἑτοσὶ δὲ ὲ π. Mead. λέγειν. τίμαρχος δὲ ἑτοσὶ ὲ πάλαι Lock. Helmſt.

54. 5. ἐσι τῶν ἐστρατηγηκότων. Helmſt.

7. καὶ primum deeſt Mead. Helmſt.

10. δεῖν, quod ab edd. Aldi et Stephani abeſt, habent Helmſt. Bern. Coisl. Regg. 1. 2. 4. Lock. Notae marginis Steph. adſcripſerat Taylor haec, repugnantia illa quidem animaduerſioni ab ipſo ad h. l. proditae. [Hanc minus neceſſariam διόρθωσιν tollit Noſtri pag. 6, 23.] ed. Steph. puta.

12 ἂν] ἐὰν Lock. Helmſt.

15. ἐγὼ Helmſt. ſine γε. ibid. διὰ τὶ deſunt Mead.

ant. εἰ] ἢ Lock. quod praetuli.

ibid. στρατευόμενος Mead.

pen. προσαχθῶσι Mead.

vlt. τὶ] διὰ τὶ Mead.

55. 4. φησὶν ἦ, ἢ ἡταιρηκὼς Helmſt.

ibid. τὸ σῶμα ἑαυτῷ Mead. ſine poſteriori art.

6. ἀποδώσεσθαι] Sic etiam fuit in Lock. a prima manu, nunc eſt ἀποδώσασθαι, quod nihili eſt.

7. εἰ] ἢ Lock. ibid. ὁ, quod in Ald. et Steph. item Helmſt. legitur, ab ed. Wolfii autem eamque repraeſentante Taylorana abeſt, credibile eſt in aliis quoque codd. legi, quos Taylor ad Stephanicam contulit, quoniam ex iis nihil ad Stephanicam h. l. adſcripſit. Quod idem multis aliis quoque ſimilibus locis ſuſpicandum eſt. ibid. κατεδηδεκὼς Mead.

10. διαθήσειν] διαθεῖναι Reg. 2. Lock. Helmſt.

56. 3. καὶ] κἂν Coisl. ib. κἂν] καὶ Coisl. Helm.

6. τῷ σώματι] interponunt ἑαυτοῦ Bern. Mead. Helmſt.

7. λεχθῇ] λέγῃ Mead. Coisl. Mor. Helmſt.

56. 8. οὖν] αὖ Mead. ib. ἐξείργει τῷ] interponunt ἀπὸ Lock. Helmſt.

11. μηκέτι τοιοῦτον] interponunt τὸν Mead. Helm.

13. ἐπαγγειλάτω] ἀπάγγ. Lock.

vlt. ὑμεῖς δὲ τί προσέθεσθε; καινὸν νόμων] ſic ed. Tayl. ὑμεῖς δ' ἔτι προσέθεσθε καινὸν ν. Mead. Reg. 1. Helmſt. ὑμεῖς δὲ τί; προσέθεσθε καινὸν ν. Lock. quod exhibui.

57. 2. γὰρ abeſt ab Helmſt.

4. νόμον ἐθήκατε καινὸν deſunt Coisl.

6. καθεῖσθαι (ſic) Mead.

vlt. ἡμᾶς δυνησομένους] inuertunt Lock. et Helm.

58. 4. ταῖς deeſt iisdem.

5. γὰρ deeſt Lock.

vlt. γένωνται Lock. Helmſt.

59. 2. καὶ τὸν περὶ] τὸν γὰρ περὶ Coisl. Mead. Regg. 1. 2. proximum inſequens hoc ipſo verſu ὄν, poſt voc. νόμον, omittunt iidem. ibid. προεδρίας] ſic eſt in Wolf. et Taylorana. In Lockerano quoque ſic eſſe annotarat Taylor ad Stephanicam, in qua eſt προεδρείας. ibid. νόμον] νόμων Mead.

4. γεγραμμένοι εἰσὶ συνελθόντες Helmſt.

ibid. εἶναι deeſt Lock.

5. ζῆν καὶ λέγειν Mead.

6. Titulus deeſt Lock. lex ipſa deeſt Coisl. νόμος in ſingulari dat Helmſt.

pen. εἰσφερομένου μὴ χωρὶς ἢ περὶ ἑκάστου] εἰσφερ. ἢ χωρὶς περὶ ἑκ. Bern. εἰσφ. μὴ χωρὴ (ſic) περὶ ἑκ. Mead. cum quo conſentit Helmſt. niſi quod χωρῇ dat, omiſſo ἢ.

vlt. τοῦ abeſt a Lock.

60. 1. τοῖς αὐτοῖς] τῆς αὐτῆς Mead. Lock. Helm. Saepiſſime η et οι in libris mſtis inter ſe permutantur.

ibid. ὅτι deeſt Bern.

2. ἀγορεύει — ὑποκρούει] ἀγορεύῃ — ὑποκρούῃ Reg.

Reg. 2. ἀποχρέη Lock. ibid. ἢ postremum, ante χρημ. deest Helmst.

3. λέγει περὶ τῦ μὴ ἐπιβήματος Helmst. in τοῦ (pro τῶν) consentit etiam Mead.

61. 1. παρακελεύηται] παρακελεύεται Bern. Lock.

2. ἕλκῃ] ἕλκει Mead. Bern.

vlt. μέχρι N (id est 50.)] μέχρι η (id est 8.) Lock. et sic idem versu octauo quoque. ibid. εἴθ ἕκαστον] εἰ καθ' ἕκαστον Mead.

62. 1. πλέονος] πλείονος Mead. πλέον Helmst.

2. ἐσι] ἢ Bern. ibid. ἐπιβάλλοντες] vno λ Mead. Lock. Helmst.

63. 2. ἐκκλησίαν ἐν] interponit Mead. ἢ.

ibid. ὅταν δὲ διεξίωσιν] caret Aldina et Steph. coniunctione δὲ, quam Taylorana secundum Wolfianam dat a Wolfio insertam. E Meadiano, quem ad editionem suam contulit Taylor, in prima saltim oratione, nihil hic annotauit, vt credibile sit, in eo δὲ legi. Rursus ad Stephanicam, ad quam reliquos suos codices idem contulit, nihil item ad h. l. illinc annotauit, vt pariter suspiceris, in iis δὲ non legi. Mihi quidem, varietates lectionum e schedis Tayloranis colligenti atque in ordinem redigenti, magnam creauit molestiam haec Taylori inconstantia, codices suos non ad idem exemplum exigentis. vnde futuri discant, quotquot erunt, veterum auctorum editores, quanti interfit codices suos a se ad idem exemplum conferri. In Helmstadiensi, quem ego ad exemplum Stephani exegi, δὲ h. l. non legitur. Quod hic dixi, de aliis similibus locis idem mihi semel dictum esto.

3. κλήσεις] κρίσεις Mead.

pen. ψηφιζόντων τῶν βελευτῶν] ita secundum Wolfium dedit Taylor, quod ne graecum quidem est. In Mead. esse ψηφίζειν ἐν τῶν β. annotauit Taylor.

In Ald. et Steph. eſt ψηφίζων ἐν τῶν β. et ſic in reliquis quoque codicibus, quibus Taylor vſus eſt, fuiſſe credibile eſt, quod ex iis nihil annotauit, praeter hoc vnum, pro ἓν in Bern. legi ἕνα. quod perinde vitioſum eſt. Cum Stephanica conſentit Helmſt. quod vbique locorum ſuſpicari lectores meos velim, vbi nihil differentiae illinc affero, quod ſemel dictum ſufficito.

64. 5. καὶ deeſt Mead.

7. ἀρχόμενος τῇ λόγου ὑπεθέμην Mead.

9. τρόπῳ τῇ Τιμαέχῃ] articulum omiſit Lock.

13. καλῶν] καλῶς Lock. ib. προεξαχθῶ] ἐξαχθῶ ſimplex dant Lock. Bern. Helmſt. vulgata conflata videtur e duabus, olim vſurpatis, altera ἐξαχθῶ, altera προαχθῶ.

14. τοῖς] τοῦ Mead.

15. ἐπιτιμήσαιτε] ἐπιτιμήσητε Mead. ἐπιτιμήσετε Ald. Lock. Helmſt.

16. ὑμᾶς deeſt Helmſt.

17. ἔτω γὰρ αἰσχρῶς] τέτῳ εἰ αἰσχρῶς ἔτω τυγχ. Lock. Helmſt. et margo Mead.

65. 2. σκέψασθε] σκέψασθαι Mead.

4. ὧν Lock. non hic, ſed demum poſt σῶμα dat.

5. ἄκυρα deeſt Helm. ib. τὰ abeſt a Lock.

6. ἢ] καὶ Mead. Lock. ibid. πρὸ τοῦ εὐκλείδου Helmſt.

7. ἐγένετο] γέγονε Mead. Lock. Helmſt.

11. πάντων μὲν πρῶτον Mead. πρῶτον μὲν πάντων Helmſt. Lock. πάντων πρῶτον (ſine μὲν) Bern.

13. εὐθυκλέους Mead. ibid. προφθάσει idem. vlt. αὐτὸ ἔδειξεν] interponunt τὸ πρᾶγμα Mead. Coisl. Reg. 1. τὸ ἔργον Regg. 2. et 4. τἔργον Lock. Helmſt. Vnum horum debebat recipi. verum quia dubitabam, quodnam eſſet praeferendum, nullum admiſi, cuius me nunc facti poenitet. Helmſtad. quoque dat ἐπέδειξεν.

66. 1.

66. 1. τῶν̓ poſtremum deeſt Mead.
ibid. ὑμετέρων Lock.
3. τιμάρχου] μονάρχου Mead.
4. με abeſt a Mead. et Helmſt. ibid. εἴποι Mead. ibid. poſt ἄρα collocat Mead. πάντα.
ibid. ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα] inuertit Helmſt.
7. τούτῳ] τοῦτο Mead.
8. ἢ μηδὲ δημηγορεῖν Helmſt. recte.
9. ἔστι Μισγόλας τις Mead. ibid. ἄνδρες abeſt ab Helmſt.
vlt. ἔχειν εἰωθὼς] pro his duobus vnum ἔχων dant Reg. 2. et Mead.
67. 1. ταυτὶ] ταυτεὶ Ald. ταῦτα Mead.
2. αὐτὸν γνωρίσητε Lock. Helmſt.
8. ταῦτα οὐκ] interponunt ποιεῖν Mead. Lock. Reg. 2. Helmſt.
10. αὐτῷ ὁ πατὴρ Helmſt.
13. ὀψοφαγίᾳ καὶ πολυτελείᾳ καὶ δείπνοις Coisl. ὀψοφαγίαις (ſic) Helmſt.
15. χρὴ] δεῖ Lock. Helmſt.
68. 1. καὶ πρεσβυτέρῳ] interponit Mead. παρὰ, quod adſciui, videtur enim orator in illo παρὰ toties iterando vim neſcio quam affectaſſe.
6. ἐπόμπευσ] πομπεύων Mead. Lock. Helmſtad. γρ. ἐπόμπευον margo Mead. hoc praetuli.
ibid. τῷ αὐτῷ] ταὐτῷ Mead. Lock. item hoc praetuli vulgatae. ἐν αὐτῷ ſine articulo Helmſt.
8. συνθέμενοι Helmſt.
9. τίμαρχον τουτονὶ Helmſt.
10. παροξυμμένος] haec lectio eſt in Helmſt. et in Mead. margine annotata eſt. textum eius enim dat παροξυνόμενος. In Ald. et Lock. vulgata eſt, ſed vno tantum μ.
69. 1. διαπεπλησαμένε Mead. Lock. Helmſt.

69. 5. ᾖχοντο φεύγοντες Lock. Helmſt.
ibid. παρασκευαζόμενα Mead.
6. ἐγὼ deeſt Mead.
7. ὅσοι] οἱ Mead. idem tamen paulo poſt, pone χρόνους; addit ὅσοι.
8. Loco verborum ἐγὼ δὲ dant ἤ δὴ duobus vocabulis Reg. 1. et Mead. ἤδη vno vocabulo Coisl. Reg. 2. et Mor. ἤδη δὲ πάνυ χαίρω Helmſtad.
10. ἡμῶν Mead.
11. καὶ περὶ Lock.
12. μὲν deeſt Mead.
13. σαφῶς Lock.
14. ποιεῖσθαι collocat Mead. pone προσήκει.
pen. καίπερ] καὶ περὶ Lock.
vlt. πράγματος ἐπειδὴ] interponit Mead. ὄντος. quod recepi.
70. 1. μαρτυρίας τῷ μισγόλᾳ Mead.
2. δὲ] καὶ Lock. ibid. αὐτῷ μὲν Helmſt.
3. ὃ] οὗ Helmſt. ibid. ἐγγεάφω] ἐγγεάφων Mead. ego de meo dedi ἐγγέγραφα.
vlt. μὴ pone τῷ omittunt Mead. Lock. Helmſt.
71. 1. τε omittunt iidem. Helmſt. fic dat ἐσιν ὑμῶν αἰκέουσι. ibid. ἀκίνδυνα δὲ καὶ μὴ τῷ μαρτυροῦντι αἰσχρὰ Lock. Helmſtad.
2. μὲν deeſt Lock.
3. παρελθεῖν καὶ ταλήθῆ μαρτυρῆσαι Helmſtad. Lock. quoque dat μαρτυρῆσαι.
4. poſt ἐὰν δὲ addit Bern. ἐκὼν.
ibid. προαιρεῖται Mead.
6. συνείδετε Mead. συνειδήσετε Bern.
pen. μᾶλλον δραχμαὶς Lock. Helmſt.
ibid. ὥστε] ὡς Mead.
72. 7. ἑαυτὸν] αὐτὸν Mead. ibid. ἐπιορκῶν ἐξαμαρτήσεται Mead. participium hoc deeſt Lock. et Helm.

72. 8.

72. 8. ἐδὲν ἐπ' αὐτῷ πλέον Mead. ibid. ἑτέραν] ſic Lock. a manu ſecunda, e prima ἑταίραν, a tertia ἑτέροις. ibid. ἔγωγε γέγραφα Helmſt.

9. ἐκλιπόντα Bern. Lock. Helmſt.

11. ἐξεργάσασθαι Mead. ἐξεργάζεσθαι Lock. Helmſt.

12. ἐγχειρῶν Mead.

pen. πείσωσιν ἃ μὴ μαρτυρεῖν Helmſt.

vlt. οἶομαι εἰ] interponunt γε Lock. et Helmſt. quod recepi.

73. 1. ἐδέποτε Reg. 2. Helmſt.

2. δυνήσονται Mead. Regg. 1. 2. Bern. Helmſt.

4. παρεσκευάσατο τούτῳ Mead. ibid. ἔτος deeſt Mead. et Helmſt.

5. καθαρὸν χρὴ Lock. Helmſt. ἕτω γὰρ καθαρὸν εἶναι χρὴ τὸν βίον Mead.

8. τοῖς νόμοις Lock. Helmſt. ibid. εἰσὶ] εἰ δὲ φύσεις Helmſt.

pen. ἀλλήλων] τῶν ἄλλων Mead.

74. 1. πολὺν deeſt Lock.

2. δοκοῦντες] δοκοῦσιν Mead. Reg. 1. pro δοκοῦντες εἶναι dant φαίνονται Helmſt. et Lock.

3. ἀνδρῶν μισγόλας] interponunt ὁ Lock. et Helm.

6. τοσαύτας (ſine iota) Helmſt.

7. δὴ] ἦν Lock. Helmſt.

10. ἃ deeſt Lock.

11. ἡ φύσις ἐστὶ Lock. Helmſt. ibid. ἀνθρώπου] ἀνδρὸς Mead

13. πρῶτον μὲν κάλει μοι Lock. Helmſt. ibid. ἰδόντας Lock. cui Taylor haec adſcripſerat [Fort. ἰδόντας.] Sed idem cum vulgata dederat Lock. librarii graeci ι et ει et η promiſcue habent.

pen. ἀναγίνωσκε. τελευταῖον] interponunt Lock. et Helmſt. κοὐ, quod videtur e fine prioris vocabuli natum.

75. 2. ὑμᾶς τὰς] interponit Mead. καὶ.

3. ἐθελήσῃ Mead. Lock. Helmſt. ἐθέλῃτ' Ald. ibid. μαρτυρεῖ (ſine ν) Mead. ibid. μαρτυρίαι Mead. totum teſtimonium abeſt a Coisl. μαρτυρία. [quod vocabulum eſt, pro more titulorum, rubrica ſcriptum.] Περιαυὺς, prima litera et maiore et rubrica ſcripta, duobus vocabulis intermediis omiſſis, Helmſt.

5. τῇ συνηθείᾳ] articulo carent Lock. Mead. Helmſt. quem ſuſtuli. ibid. τίμαρχος ἐστοὶ ὁ ἐπὶ Helmſt.

6. καθεζόμενος] διακαζόμενος Reg. 2. Lock. a manu prima, idem διακαθεζόμενος a ſecunda, ſed literis tribus primis ſuperne punctatis, quo ſignificatur, eas eſſe inducendas. ibid. γνώμην Mead. pro γνῶσιν.

pen. μοι] μὲ Bern. ibid. πολυωρῶν deeſt Helmſt. relicto vacuo ſpatiolo. ibid. νῦν] γρ. ναῦν Bern.

76. 1. διέμενε Lock. Helmſt.

2. ἦκε] ἦλθε Mead. ibid. μετριώτερον Mead. Lock. Helmſt.

4. ἢ deeſt Lock.

7. εἶναι] ἐστὶν Helmſt.

8. ὑπερβαίνοντα Mead. Reg. 1. quae ſi probetur lectio, ſignificabit, ſuperantem, vincentem foeditate flagitiorum. Sed tum verba ἀλλ' ἐπιδείξω verſu penult. erunt delenda, aut leg. ταῦτα δ' ἐπιδείξω. et haec mihi ratio inprimis placet, vt haec ſit ſententia. quod ſi autem exemplis afferendis, quibus rerum geſtarum memoria penes vos renouetur, demonſtratum dedero, Timarchum impudicitia longo poſt ſe interuallo reliquiſſe illos ſic dictos feros homines: hoc autem demonſtratum dabo ſolos illos nominatim appellando, quorum domi — ibid. τόσδε] τότες Reg. 1.

9. κυδωνίδην Helmſt.

pen. ἀλλ' ἐπιδείξω] καὶ ἐπιδ. Mead. ἀλλ' ὑποδείξω Lock.

ibid. λέγω, ὡς καὶ μὴ μόνον caeteris omiſſis Helmſt.

vlt. οἰκείαις Mead.

77. 4.

77. 4. *φαίνεται* Mead. Lock. *δήπε. φαίνεται μόνον ἠτακτηκὼς* Helmſt.

pen. *καὶ*, quod deeſt ed. Steph. et Helmſt., eſt in Ald. et Taylor e Lock. annotarat.

78. 2. *τάττω δοκεῖ* Lock. Helmſt.

4. *ἀφ' ἑαυτῆ* Mead. Mor.

8. *ὁ τίμαρχος ἕτος* (cum articulo) Helmſt.

vlt. *διημέρευσεν* Bern. vulgo *διημέρευεν*. ibid. *κυβείῳ*] *κύκλῳ* Mead. vt Latinorum *circulus* pro conciliabulo, conuentu hominum. totum illud *ἃ ἡ τηλία* ad *κυβεύσει* Scholium eſſe. et e margine in textum irrepſiſſe ſuſpicatur Taylor in ſchedis.

79. 1. *εἰσβάλλει* Lock.

3. *τινας ὑμῶν* Lock. Helmſt.

4. *γε* deeſt Mead.

6. *ὁρῶν*] *ἰδὼν* Lock. Helmſt.

7. *ταύτη* deeſt iisdem. ibid. *ἔσχε* Mead.

12. *αἰσχίστων* Mead. ibid. *πρόνοιαν πώποτε* Mead. Lock.

14. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* Mead.

15. loco ſecundi *τὸ* dant Mead. Lock. Helmſt. *τῆ*.

pen. *αὐτὸς*] *ἕτος* Bern. Lock. Helmſt.

vlt. *λόγῳ μόνον* deſunt Lock. Helmſt. ibid. *εἰπεῖν* Helmſt.

80. 8. *ἅμα* deeſt Mead.

11. poſt *αἴτιος* addunt Bern. et Helmſt. *ἕτος*. In Lock. ſic eſt *αἴτιος διδὲς τὰ πολλὰ ἐκέρδαινεν καὶ ἐχλεύαζεν. ἐγένετο ἕτος τίμαρχος.* quae quid ſibi velint haud intelligo, ſuſpicor tamen ſcholium eſſe, ſic legendum *Διδὲς τὰ μικρὰ, πολλὰ ἐκέρδαινε, καὶ ἐχλεύαζεν. Parum dans* [Hegeſander, ſi ad hunc redit, quamquam neſcio, an ad alium potius ſpectet] *multum lucrabatur et irridebat* [Timarchi ſtultitiam, haud ſentientis impoſturam.]

12. *ταύτη* Mead.

80. 13. τῇ ἀφωνίᾳ Mead. ibid. εἰσφοιτῶν Mead. Coislin. ibid. ὡς] εἰς Mead.

14. τοῦτον ἐκεῖ πρῶτον ἰδὼν Lock. Helmſt. ibid. ἥσθη τε] ἥσθετο Mead. a manu prima.

16. ἵσως ἡγήσατο εἶναι αὐτὸν ἐγγὺς Helmſt.

ant. διελέχθη] διελέχθη Mead. Helmſt. quod recepi.

pen. poſt ἔπεσθεν addunt αὐτὸν Mead. Reg. 2. Lock. Helmſt. ibid. αὐτῷ abeſt a Coisl. Reg. 2. Lock.

vlt. λόγον] χρόνον Bern. Lock. Helmſt.

81. 1. κακίαι] ἀκακίαι Mead. Helmſt. et Scholiaſtes, de quo Taylor admonuit.

2. εὐπιστίᾳ] ἀπιστίᾳ Mead. ſi recte legit Taylor. nam ευ in codicibus, vt e. c. Helmſtadienſi Aeſchinis, ita ſaepe exaratur ambigue, vt ab α diſtingui non poſſit, niſi aut acerrima oculorum contentione, aut ſententiae admonitu.

6. μάτην, ὥς γε ᾤετο, τοσοῦτον ἀργύριον ἀνηλωκὼς Mead. Coisl. et ſuſtuli, τὸ quod in vulgatis pone τοσοῦτον legitur. Etiam Helmſtad. articulo hoc caret.

82. 1. ῥώμην] γνώμην Mead. ſed cum vulgata in margine.

3. αὐτοὶ καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν συγκυβευτῶν, ὧν Mead. vlt. τε deeſt Mead.

83. 1. κύβος καὶ ἕτεραί τιναι ὄργανα Mead.

4. αὐτὸν deeſt Helmſt.

5. ἐξ ἀνθρώπων, quod eſt in aliis omnibus libris, in Mead. quoque eſſe, Taylor ideo annotarat, quia ipſe ſecundum Wolfium exhibuerat ἐξανθρώπους.

84. 2. τὸν ſecundum abeſt a Lock. Helmſt.

4. 5. nomina Hegeſandri et Timarchi transponit Mead.

7. βωμὸν αὐτοί τε καὶ τῶν Helmſt.

10. δὲ abeſt a Mead. ibid. ἅπω Mead.

11. poſt χρήσιμος rurſus addit Helmſt. ὤν.

84. 13.

84. 13. συνδοκεῖ Mead. Ald. ibid. ἀναστῆναι ἀπὸ τῦ βωμῦ τὸν ἄνθρωπον Helmſt.

14. τινὸς abeſt a Mead.

15. ἐκ] ἀπὸ Helmſt.

pen. ὅτε dedit Steph. ſed ὅτι eſſe in Reg. 2. et Lock. annotarat Taylor, et eſt quoque in Helmſt. ibid. ἐδικάσατο] διεκάσατο Mead. quod nihili eſt. ἐδικάζετο Reg. 2. Lock. Helmſt.

vlt. μηδὲν] ἐδὲν Mead. αὐτὸν proximum inſequens deeſt Helmſt. idem dat τἀναντίον.

85. 1. ἐδὲ] ἐδὲν Lock. Helmſt. quod praetuli.

2. εἰς ἀδελείαν ἦγεν Mead. et δῆλον εἶναι.

4. προσπίπτει ἀνδρὶ πρὸς τὰ γόνατα Mead. verba haec tria πρὸς τὰ γόνατα deſunt Lock. et Helmſt.

5. γλαύκων Mead. Lock. Helmſt. vulgo dant γλαῦκος.

7. δικῶν λήξεις Lock. Helmſt. ibid. ἐποιήσατο (in ſingulari) Helmſt.

8. ἐπέτρεψε Lock.

10. ποτε χρησαμένῳ] interponunt καὶ Mead. et Lock. quod recepi.

11. ἀνεβάλετο (vno λ) Mead.

vlt. ἡμετέραν Mead.

86. 1. ἀξηνιεῖ] ἀξυνιεῖ Helmſt. ἀζηνιεῖ Mead. Lock.

3. ἐν τῷ δήμῳ ἠπείλησεν ἐπαγγελίαν Mead. ἐπαγγελίαν ἠπείλησεν ἐν τῷ δήμῳ Helmſt.

vlt. ἐν deeſt Lock. Helmſt. ibid. ὑμῖν Mead. Helmſt. ibid. πρῶτοι deeſt Lock. Helmſt.

87. 1. ἤδη] δὴ Helmſt.

2. καταπεμψάμενος Mead. Lock. ibid. ἑαυτὸν ὁ πιττάλακος. δεῖ γὰρ ταλῆθῆ Helmſt. caeteris omiſſis.

3. ὅσις] τις ſine prima ſyllaba Mead. Lock.

4. ταλῆθῆ] ταλῆθὲς. Mead.

5. ἔχειν] ἔσχε Lock. Helmſt. cui Taylor *recte* adſcripſit, et id ego recepi-

87. 5.

87. 5. προσλάβοι] Reg. 2. in margine adſcriptum eſt γρ. προλάβοι.

6. δὴ] δὲ Helmſt. ibid. ταύτην νίκην Mead. Lock. Helmſt.

pen. τοῦτον Mead. ibid. ἐγὼ et ὃς verſu vltimo deſunt Lock. Helmſt.

88. 2. ἢ τὶς ἃ τοῖς] pro ἃ dedi de meo ὃς, vt modo praeceſſerat.

3. ἐπειδήπερ Mead.

5. εἰς ἐλευθερίαν] interponit Mead. τὴν.

6. τὰς ἑτέρων μαρτ. Helmſt. ibid. titulus deeſt Mead. totum teſtimonium deeſt, pro more, Coisliniano. μαρτυρίαν dat Lock.

9. πρὸς] εἰς Mead.

vlt. προπέμψαι eſt etiam in Helmſt. ſed poſtmodum αὐτῷ διάλυσιν ἄραισθαι τῆς δίκης, ἣν τε αὐτὸς.

89. 1. τὰς δίκας in Bern. legi Taylor ad ed. Steph. annotarat, in Reg. 2. καὶ προπέμψας αὐτῷ διάλυσιν ἄραισθαι τῆς δίκης, ἣν τε. Etiam in Lock. eſt τῆς δίκης, et in Ald. et Steph. ibid. ἀνεκαλέσατο Lock.

2. καὶ ἣν (ſic) ἡγήσανδρος ἀφεικὼς αὐτὸν τῆς δουλείας, καὶ ἕτω διελύθησαν. ἑτέραι μαρτυρίαι. Helmſt.

3. αὐτὸν] αὐτῷ Mead.

4. ἀγόμενον] ἁπτόμενον Mead.

6. εἰς ἐλευθερίαν deſunt Helmſt.

9. σαφέστερον Helmſt. ibid. δὲ poſterius abeſt a Mead.

10. αὐτὸν καλῶ] inuertit Mead. αὐτὸν ἐπὶ τὴν μαρτυρίαν καλῶ Helmſt.

11. ἀποδείξω Mead. ibid. ἀπεργάζεται] ſic correxerunt Bern. et Steph. Aldinae ἀπεργάζηται.

vlt. titulus deeſt Lock. ibid. σπειρεὺς] σειρεὺς Bern.

90. 1. ὅτε] ὅτι Mead.

3. τὸν primum deeſt Helmſt. ibid. τὸν τῷ ἀργήλῳ Helmſt.

91. 1.

91. 1. τῇ αὐτῇ ἄρσει, ὡς καὶ τὸ πρ. Helmſtad. ibid. λεωδάμαντι Mead. et ſic quoque verſu vltimo, quae forma vtique magis eſt attica. λαοδάμαντι, καὶ ἐκ ἠγνόει Helmſt.

pen. οἶμαι] ὑμῖν Mead. Lock, Helmſt.

vlt. αὐτῇ] ἐμαυτῷ Mead.

92. 1. ἐ] μὴ γινώσκων, ἐφ' ἅ ὑμεῖς. Helmſt.

2. ἐθορυβήσατε ſimplex dant Mead. Lock. Helmſt.

3. τι] ὅτι Lock. ἔτι Helmſt.

4. ἐμαυτοῦ] ἑαυτοῦ Mead.

7. ὑμῖν deeſt Helmſt. ibid. ἢ τίνας αὐτὲς οὐκ οἰόμεθα Helmſt.

93. 2. σύνιστε] σύνεστε Mead. ibid. ἐπιτάγματα ἐπιτάττειν] interponit Mead. τότῳ. Coislin. ſic dat ὑπερήφανά τε τότῳ ἐπιτάττων. Reg. 2. ὑπὲρ τότῳ τὰ ἐπιτάγματα ἐπιτάττων. Lock. et Helmſt. ὑπερήφανα τότῳ ἐπιτάγματα ἐπιτάττων. quod dedi.

ult. ὅτι] ὅτε Bern.

94. 3. ἀξιώσουσι] ἀξιοῦσι Lock.

4. παρέχεσθαι] παρασχέσθαι Mead. Lock. Helm.

pen. ἐ γὰρ ἔγωγε ὑπολαμβάνω ἅτως ὑμᾶς — ὧν ὀλίγῳ πρότερον ἠκούσατε ἀναγινωσκομένων Reg. 2. Lock. Helmſt. quibus etiam Reg. 4. in poſtremis conſentit.

vlt. ἀκέσαντες] ἠκέσατε Mead. Helmſt.

95. 2. μισθώσῃ Mead. ibid. ἀθηναίων (in genit. plur.) Helmſt.

3. αὐτὸν] αὐτὸν Ald. ἑαυτὸν Mead. Helmſt.

5. ὃς ἐὰν θελήσῃ Mead.

6. τὴν abeſt a Mead. Lock. Helmſt.

7. μαρτυρήσῃ iidem. ibid. ἐπιδεικνύειν Lock. Helmſtad.

8. οὐκοῦν τὸ λοιπὸν Lock.

9. poſt πεπονθότα addunt αὐτὸν Lock. et Helm.

12. ποσαυδῶνα Reg. 2. Lock.

95. 13. καλῶς] κακῶς Mead. Lock. Coisl. Reg. 2. Helmſtad.

14. ἡμῖν] deeſt Helmſt. ὑμῖν Mead.

15. αὐτὸς deeſt Lock. Helmſt.

vlt. ἐκ] ἐπὶ Mead. non male.

96. 1. τὰ deeſt Lock. Helmſt.

2. τοῦ] τοῖς Lock. Helmſt. quod praetuli.

3. καθημένους Mead.

4. ταύτην deeſt Lock. Helmſt.

vlt. δὴ] δὲ Reg. 1. quod etiam Taylor coniecerat. εἰ δ' εἴ τις ὑμῶν Helmſt. ibid. ὑμῶν] ὑμᾶς Mead. Reg. 1.

97. 1. νῦν οὗτος ὁ ἄνθρωπος Lock. Helmſt. ibid. εἴποιτε] λέγοιτε Mead. Coisl.

2. ἀχ ὁρῶντες] ἀκ εἰδότες Mead. Coisl. Bern.

4. συνειδότες] Simplex εἰδότες Mead. ibid. γνωρίζοντες] γνωρίζετε Mead. Reg. 2. coniecturam meam confirmantes.

5. καὶ deeſt Helmſt.

ant. τί χρὴ λέγειν τίμαρχε Mead. τί δεῖ λέγειν τίμαρχε Lock. Helmſt.

pen. αὐτὸς deeſt Helmſt. ibid. ἐπὶ τῇ αὐτίᾳ ταύτῃ Lock. Helmſt.

98. 1. καταλιπὸν, vt edidit Taylor, dant Regg. 1. 2. Coisl. Helmſt. et vt e Taylori ſilentio colligo, Mead. quoque. καταλιπὼν edd. Ald. et Steph. ibid. νυκτερεύει Mead. ἐν ἀλλοτρίαις οἰκίαις νυκτερεύῃ Lock. Helmſtad.

2. διαφέρον eſt etiam in Lock. (e quo Taylor ad καταλιπὸν nihil annotarat) item Helmſtad. διαφέρων Mead. vt Ald. et Steph.

4. ἑταίρας πολυτελ.] ἑτέρας τὰς πολυτ. Mead. vnde articulum adſciui. ibid. καὶ poſterius deeſt L.

6. αὐτῷ] ἐκείνῳ Mead. ibid. ἔτι] τι Mead. Reg. 1.

9. προσαναλίσκωσι] προαναλ. (ſine ſibilo) Helm. coniecturam meam confirmans. conie-

ibid. τισι] τινας Mead. quod praetuli.

vlt. εὐφημότερον, quod errore operarum ex edit. Stephani excidit, annotauit Taylor e Reg. 2. Coisl. Lock. eſt etiam in Helmſt. et Ald. neque dubito in libris id aliis omnibus eſſe.

99. 2. πολιτῶν Mead.

4. νυνὶ Bern. Lock. Helmſt.

5. ὑμῶν Mead. Lock. Helmſt.

6. περὶ] παρὰ Helmſt. ibid. ὅσις e Reg. 2. Coisl. et Lock. adſcripſit Taylor ad ὅσπερ, quod dat ed. Steph. ὅστις etiam in Helmſt. eſt.

7. προσίω τὸ δικαστήριον] poſt verbum addit Mead. εἰς, Coisl. autem, et Regg. 1. et 2. Lock. item et Helm. πρὸς. quod addidi. προσῶ dat Coisl. vitioſe pro prima voce.

pen. παρ' ὑμῖν ἰσχύει Lock. Helmſt.

vlt. τουτονὶ Lock. Helmſt.

100. 1. ὀμόσαντος] ὀμόσαντες Mead. Reg. 2. Lock.

ibid. ἀνθρώπων] Reg. 2. Mead. Helmſt.

2. μαρτυρήσαντος ſimplex Lock. Helmſt.

3. αὐτὰ Lock. Helmſt. ibid. αὐτὸς ὑμεῖς οἶμαι βορυβεῖτε Mead.

101. 1. οὐθὲν] οὐδὲν Mead.

2. λόγῳ Lock. Helmſt. ibid. ὅσα τις αὐτὸς ναφῶς εἶδεν Mead.

3. τοῦ primum abeſt a Lock.

vlt. ad τίμαρχος, vt Taylor edidit, adſcripſit idem e Mead. τίμαρχον, vt Aldus et Steph. edidere. ad notam Steph. marginalem adſcripſit ſolummodo B. id eſt Bern. In Helmſt. eſt τιμάρχῳ.

102. 2. νυνὶ Mead. Coisl.

3. τοῦ abeſt a Lock. Helmſt.

4. poſt κῆρυξ addit Mead. ἑστοσὶ. ibid. ἐμοὶ προσηκώς Mead.

6. ψήφων] ψυχῶν Mead. τῶν δὲ ψήφων ἡ μὲν τετρυπημένη Bern.

102. 6.

102. 6. τε]ρυπημένη ὅτω] interponit Mead. ψῆφος.

7. τίμαρχον Mead. Helmſt.

8. poſt ἀκριβῶς addunt εὖ Lock. Helmſt.

9. δὴ] δὲ Lock. ibid. σὺ δὲ τὶ οἶσθα Mead. Lock. Helmſt.

vlt. ὅπῳ] ᾧ Lock. ibid. ὑμᾶς ὑπομνήτω] ὑμῖν ἐρῶ Mead. Coisl.

103. 1. ὅτωσὶ Mead. ibid. ἐν τῷ δήμῳ deeſſe Lock. et Bern. annotarat Taylor. ſed videntur in ambobus ita ſtructa fuiſſe verba, vt ſunt in Helmſt. cui cum Lock. in plerisque conuenit ὅταν ὅτοσὶ ἀναβῇ ἐπὶ τὸ βῆμα ἐν τῷ δήμῳ. ibid. ἀνέβη Bern.

2. ἐὰν μνησθῇ] ὅταν ἐμνήσθη Mead.

104. 1. ἐπισκευῆς] ἐπὶ κατασκευῆς Mead. repraeſentans geminam lectionem. In Lock. eſt τοίχων (ſic) κατασκευῆς. in Helmſt. τειχῶν, κατασκευῆς.

2. ἐβοᾶτε καὶ ἐγελᾶτε Mead. Lock. Helmſt.

4. πολλὰ καὶ deſunt Lock. Helmſt.

9. εἰρήκει ὅτος Mead.

11. νὴ] μὰ Helmſt.

12. ſecundum καὶ deeſt Mead. ibid. ἀξίως τῦ] interponunt ἐκείνῳ Lock. et Helmſt.

pen. τόγε] omittunt particulam γε iidem duo. ibid. ſuper εἰσήγημαι ſcriptum eſt ψήφισμα in Mead. pro ſcholio, aut pro variante lect.

vlt. καὶ περὶ] καίπερ Lock.

105. 2. ἔφη deeſt Lock. Helmſt.

5. τέτων deeſt Lock. Helmſt. ibid. δ' ὑμῶν] δοκῶν Mead.

6. ὁ αὐτόλυκος (cum articulo) καὶ μάλα Helmſt.

7. ἡμεῖς τοι (ſine μὲν) Helmſt. ibid. poſt μέντοι addit Mead. ἔφη. quod addidi. ſolent iſta duo εἶπεν et ἔφη inter ſe copulari et hoc iſti ſubnecti, vt ſi latine ſic dicam. *ad plebem haec locutus eſt. Audiſtis, Quirites, inquit, modo, quae hic dixit.*

8. τιμάρχε abeſt ab Helmſt. 105. pen.

105. pen. poſt τοιαύτην addunt τινα Mead. Lock. Helmſt. quos ſecutus ſum. ibid. ἔφη ἴσως Lock. vlt. ὑμῶν Mead. Lock.

106. 1. καὶ πάλιν] addidi καὶ e Mead.

107. 1. ἐδυνήθητε] ἠδύνασθε Lock. Helmſt. ibid. ἔνθεν καὶ] ἔνθα δὲ Mead. ἔνθα δὴ καὶ Helmſt.

3. τῆς ἐν ἀρείῳ πάγῳ Helmſt.

4. ἐξεβάλετε] geminat λ Mead. cui parui.

5. ἴσμεν] οἴδαμεν Mead.

7. κρατεῖ ſimplex dat Mead.

8. deeſt τὴν Mead.

11. ἂν εἴη deſunt Mead. ibid. μὲν deeſt Helmſt.

108. 3. τῦ deeſt Mead. Lock. Helmſt.

4. βέλομαι καὶ ἄλλο τι παράδειγμα Lock. Helm. παραδείγματι Mead.

5. ὁ γὰρ τοσοῦτος ἀνὴρ Lock.

vlt. συνδικάζειν] συνδεκάζειν Mead. Lock. Helmſt. Coisl. Regg. 1. 2.

109. 2. νυνὶ Helmſt.

110. 1. πάλαι γεγόνασιν] ἐγένοντο πάλαι Lock. Helmſt. ibid. αἱ δὲ νῦν ἐνεστῶσι] αἱ δὲ νεωστὶ ἔτ' εἰσι Lock. Helmſt. Reg. 2. quos ſi qui ſequatur codices, ei leg. erit αἱ δὲ νεωστὶ, (ſcil. γεγόνασι) αἱ δὲ νῦν ἔτ' εἰσὶ.

2. τῶν deeſt Mead.

5. τινα deeſt Lock.

7. ἐδίκαζε] ἐδέκαζε Coisl. Regg. 1. 2. Lock. Helmſt. qui etiam in continenti, verſu 8. pro vulgato ἐδικάζετο dat ἐδεκάζετο, vbi Taylor nil annotarat.

9. ἂν] ἐὰν Mead. Helmſt. ſed ego talia plerumque annotare omitto. ibid. a primo τις ad ſecundum interiecta omnia deſunt Lock. et Helmſt.

vlt. ἡμέτερος deſunt Ald. Steph. Mead. Lock. Helm. ibid. ὅστις ἐμαρτ.] interpónunt ἂν Mead. Lock. Helmſt.

111. 1. τοιαύτην τὴν ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τοῦ πράγματος Lock. et Helmſt. niſi quod hic τὴν omittit.

111. 3. ἐπεὶ deeſt Lock. Helmſt. poteſt ferri.

5. τετεὶ Lock. Helmſt.

7. Mead. ἀμύνεσθαι dat pro ὑπενεγκεῖν in texto, ſed hoc in margine cum γρ. Lectionis eandem varietatem Taylor etiam e Mori annotarat. Lectio ἀμύνεσθαι non videtur contemnenda, cuius ego equidem ſcholium vulgatam habeam. Senium et paupertas hoſtibus aſſimilantur arcendis et profligandis.

vlt. ἐτεσὶ Lock. Helmſt.

112. 4. μοι δικαζαὶ Mead.

6. ἔμοιγε] μοι Lock. Helmſt. ibid. verba ὦ ἀθηναῖοι ponit Lock. pone μόνον.

9. αὐτὴ] αὕτη Helmſt.

10. καὶ primum deeſt Helmſt. ibid. ἐρημίας Mead. Lock.

11. καταισχύνων] καταισχύνας Lock. Helmſt. Sed vna quoque δὲ, quod in vulgatis in continente poſt hoc participium inſequitur, arbitratu meo fuſtuli. Dictio εἰδὼς καταισχύνας τινὰ ſignificat ſibi conſcius quod ſtuprauerit aliquem.

ibid. τινα] τινας Lock.

12. μαρτυρήσῃ Mead. Lock. Helmſt.

13. ἔσαι] ἐσὶ Helmſt. ibid. ἐπιτιμίοις deeſt Helmſt.

14. καταμεμαρτυρημένος] καὶ μεμαρτυρημένος Helmſt. ibid. βίᾳ ἑαυτῇ Lock.

113. 1. τῶν deeſt Lock. ibid. ἀνήρητ' [id eſt ἀνήρητο] ἂν ὁ νόμος Lock. Helmſt.

4. ἢ τῶν κλεπτῶν deſunt Lock. Helmſt.

5. μὲν deeſt iisdem.

6. πράττων Helmſt.

7. ἂν] ἐὰν Mead. Lock. Helmſtad. ibid. ὁμολογῶσι Lock.

8. τῷ deeſt Lock. Helmſt.

9. γενόμενοι iidem.

113. 10.

113. 10. γὰρ] δὲ Mead.

11. χρήσασθαι Lock. ibid. δὲ] δὴ Helmſt.

13. ἤδη ἔγωγε Mead. Lock. Helmſt.

15. ἀλόντας ἤδη. τινὰς δὲ Mead.

18. πάνυ κακῶς Lock. Helmſt. ibid. verba καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας deſunt Lock. Helmſt.

20. μαρτύρων] μαρτυριῶν Mead. Lock. Helmſt. et praetuli. ibid. ſimplex ἴσασι dant Lock. Helmſt.

24. ποιήσεσθε Mead. ibid. καὶ deeſt Helmſt. ibid. μὲν deeſt Lock. ibid. μηδὲν ὑμῖν Lock.

114. 2. λόγοι λεγόμενοι Mead. Lock. Helmſt.

4. ἡμέρας ξηθησόμενοι] ἡμετέρας λόγοι ξηθησόμενοι Mead. ibid. ἡμετέρας Mead.

6. poſt αὐτοὶ addit Mead. ἡμεῖς, dubium relinquens, vtrum ὑμεῖς voluerit, quod addunt Lock. et Helmſt. an ἡμῖν, quod addit Bern. ibid. poſt καίτοι addunt Lock. et Helmſt. γε.

ant. μισθὸς φησι] interponit Helmſt. ἔν.

vlt. κατὰ] περὶ Helmſt. ibid. εἰ ἔτος] εἰ ὃ αὐτὸς Mead. Lock. Helmſt. et praetuli. Helmſt. quoque πεπόρευταί τε καὶ. confirmans coniecturam meam.

115. 3. γὰρ] ἔν Mead. ibid. αὐτήκεις Coisl. Reg. 2.

4. ἦν ὁ ἡγήσανδρος Helmſt.

5. ἦλθεν ἔχων Lock. Helmſt.

6. τιμομάχῳ] τιμάχῳ Mead. τιμάρχου Lock. Helmſt.

7. ἐπεὶ δὴ Lock.

9. ἐγένετο Lock. Helmſt. ibid. ᾐδεῖς ᾐδέν] interponunt ἔτι Mead. Lock. Helmſt. quod addidi.

ant. ἀνόσιος ἡ τότε ἀεὶ Mead. Bern. Lock. Helmſt.

vlt. deeſt μηδὲν a libris omnibus, vt a Wolfio obtruſum.

116. 2. ἤδη] δὴ Lock. Helmſt.

116. 3. *κατέφαγε τὰ πατρῷα, ἀλλ'* Mead. Lock. Helmſt.

vlt. *οἷόν τ' ἐστὶν εἰπεῖν* Mead. Helmſt.

117. 1. *ἀπέδοτο* Lock. et Helmſt. qui habet ſtatim poſt *ἀξίας*. ibid. *ἐδύνατο*] *ἐβέλετο* Helmſt.

3. *εὑρισκομένῳ*] *εὑρίσκοντος* Lock. in Helmſt. tamen eſt vulgata. ibid. *ἔτος* Mead. ibid. *ἠπείγετο*] *ἀπήγετο* Mead. verumtamen idem in margine dat vulgatam cum *γρ.*

5. *ἐφ' ἧς* Ald. Coisl. Reg. 2. Lock. Helmſt. ibid. *ἂν ἐλαττέργει*] interponunt *καὶ* Mead. Lock. Helmſt.

pen. *αὐτὴν*] *αὐτῷ* Lock. Helmſt.

118. 3. *τέτων* Helmſtad. ibid. *ἀπέφερε*] *ἀποφορὰν ἔφερε* Reg. 2. Lock. Helmſt. qui ſic dat *ἀποφορὰν ἔφερεν ἑκάστης ἡμέρας*.

8. *ἔπιπλα. καὶ ὅτι ταῦτ'* Mead.

ant. *ἔργῳ*] *ἐγὼ* Mead. Lock. Helmſt.

vlt. *προσεσιν* Mead. Helm.

119. 2. *ὑποκειτῇ*] *ποιητῇ* Mead. Lock.

5. *πολὺν, ἐξηργασμένον δ' ὑπὸ τῆδε* Helmſtad.

10. *ὑπολιπεῖν αὐτῇ τέτο τὸ χωρίον, ὃν ἀπέσχετο* Mead.

vlt. *μὲν* deeſt Helmſt.

120. 1. *μαρτυρίας* Lock. Helmſt.

2. *φήσει* Bern. Helmſt.

3. *παρασχέσθω* Mead. *παρεχέσθω* Helmſt.

4. *ἐδάνεσεν* Helmſt.

5. *μάρτυρας* Helmſt.

7. *τέτο* idem.

9. *δὲ*] *δὴ* Mead.

10. *τὴν μεταγένες τῆ ναυσικράτες* Helmſt.

11. *ἀπάσας* deeſt Helmſt.

12. *τῷ λόγῳ*] interponunt *αὐτῷ* Mead. Lock. Helmſt. quod recepi. vult dicere, non omnium teſti-

monia

monia teſtium, quos in vniuerſa hac oratione mea commemoraui, ſed eorum ſolummodo, quos eodem huius orationis loco complexus ſum. λόγῳ h. l. idem eſt atque τόπῳ καὶ μέρει τοῦ λόγου. ibid. μαρτυρία Lock. deeſt titulus Helmſt. relicto vacuo ſpatiolo.

121. 1. εἰρημένων. χωρίον κηφισιάσιν. ἕτερον Helmſt.

3. ἀργυρίοις Ald. Mead. ibid. θρασύλῳ] geminat λ Helmſt.

7. ὃς ἔτι καὶ νῦν ἐστι πρεσβύτης Mead. Helmſt.

8. τῆς οὐσίας ἀνεμήτου οὔσης Mead.

9. εὐπόλεμος ponit Helmſt. ſtatim poſt ἐτελεύτησεν.

10. poſt τιμάρχου addit Mead. τουτοὶ non male.

11. νόσον] ἀσθένειαν Lock. Helmſt.

14. ἐπεὶ δὲ Lock. ibid. καὶ abeſt ab eodem.

pen. ἐγίγνετο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων Helmſt.

vlt. οὗτος deeſt Mead.

122. 3. ἠφάνικε Lock. Helmſt.

123. 2. πρεσβυτέρου Mead.

3. καὶ deeſt Ald. Steph. Mead.

124. 1. πρυτανίας Mead. ibid. μοι καὶ ἀρίγνωτον τὸν σφήττιον Mead. Lock. Helmſt.

3. μαρτυρίαι] μαρτυρία in ſingulari Lock. id quod Taylor praefert. titulus plane deeſt Helmſt.

ibid. εἴπῃ Mead.

pen. κατεσκεύασεν Helmſt.

vlt. τοῦτο (ſic enim eſt in vulgatis) λοιπὸν] interponunt Coisl. et Mead. ὡς. Locum hunc ſic dant Lock. Reg. 2. et Helmſt. ἀλλ' οὐκ ἔστι τούτῳ λοιπὸν οὐθὲν. quod praetuli.

125. 6. ἂν deeſt Helmſt.

vlt. ἦρξεν] ἔσχεν Lock.

126. 1. τριῶν μνησθήσομαι μόνον Helmſt.

3. τῶν ἀδίκως ἀρξάντων Helmſt. ibid. οὐ deeſt Lock.

5. τριάκοντα μνῶν τὴν ἀρχὴν Lock. Helmſt.

126. 7. poſt βδελυρίᾳ addunt τῇ ἑαυτῆ Mead. Lock. Bern. Helmſt.

8. ἀπεδείξατο Bern. καὶ τοσαύτην ἐπεδείξατο βδελυρίαν Mead. ſed in margine γρ. ἀσέλγειαν.

10. ἕτερον Mead.

11. μαρτυρῆσαι ſimplex Helmſt.

127. 5. πολλάκις] πολλὰ Helmſt. ibid. τὴν ſecundum eidem deeſt. ibid. ὑμετέρας] ἡμ. Helmſt.

10. μετὰ δὲ πλειόνων Helmſt. ibid. ἔτος deeſt Lock. Helmſt.

pen. ἔτος ἐβέλευεν Lock. Helmſt.

vlt. poſt ἡγήσανδρος addunt iidem ἔτος.

128. 1. ἔκλεπτον δὲ τὰ τῆς πόλεως Helmſt.

6. ἀνὴρ καὶ γυνὴ κοινῇ Mead. Lock. κοινῇ χιλίας δραχμὰς ἀνὴρ καὶ γυνὴ Helmſt.

9. ὃ λέγω Mead. ſine τι. ibid. ἡγήσανδρος νυνὶ ἔφη ἐκεῖνος Helmſt.

129. 1. σοφῶς Mead. ibid. δὴ] δὲ Lock. Mead. Helmſt. ibid. τὶ ἔν ἐστιν, ἔφη, ὦ ἀθηναῖοι Helmſt. hoc ἔφη, quod vulgatis deeſt, Lock. dat pone ὦ ἀθηναῖοι. quem ſecutus ſum.

3. ἐκφιλοφορήσασα Mead. (ſic)

4. δῶτε Mead. Lock.

5. ἑαυτοῖς Helmſt.

6. ὡς deeſt Lock.

pen. ἐξεφυλοφόρησε] vnum λ dat Mead.

130. 3. ἀπετύγχανε] ἐκ ἔτυχε Coisl. Mead.

4. φανεῖτε Helmſt.

pen. δήμῳ μὴ περιποιήσητε Bern. Lock. Helmſt.

vlt. μὲν a Wolfio additum deeſt reliquis.

131. 2. ἐξελέγχθη Mead.

3. ἡμῶν idem. ibid. τῶν ἐν ἐρετρίᾳ ξένων Mead. Helmſtad.

7. ὑμεῖς μέντοι τοῖς μὲν ἐξαίρνοις ἐτιμήσατε Helm.

130. 10.

130. 10. τοίγαρτοι Lock. Helmſt.

11. δημοσίαις] ἐν τοῖς δήμοις Mead. cuius margo ſic dat δημοσίαις ἦγεν δοκιμασίαις.

12. δραχμὰς ἔλαβε Helmſt.

13. κυδαθηναῖον Mead.

vlt. αὐτῷ ἐπαρασάμενος Lock. Helmſt.

132. 1. φιλωτάδε κηδεστῇ] interponunt τῇ Bern. Mead. margo Steph. Ald.

5. τὸν δόντα τὸ ἀργύριον τιμάρχῳ Lock. Helmſt.

8. πρᾶξιν] πρᾶσιν margo Steph. Coisl. Lock. Regg. 2. 4. Helmſt.

9. μαρτυρίαι] μαρτυρίαν Mead. Lock. quod praetuli, ſunt enim duo teſtimonia, Leuconidae et Philemonis. titulus deeſt Helmſt. vacuo relicto ſpatio.

133. 1. παρεώρακε Mead.

4. λείπεται Mead. Coisl.

6. ἀκῆσαι deeſt Coisl.

7. ἐφ' οἷς Mead. Bern. Reg. 1. Lock. Helm. ibid. τὸν νῦν] τὴν γνώμην Mead.

8. πρῶτος] πρότερος Mead.

10. γενέσθαι Helmſt. ibid. μὴ deeſt Mead.

11. τὰς τέχνας τῶν λόγων Mead.

13. τὰ τῆς πόλεως συμφέροντα Mead.

15. προεστηκότας Lock. Helmſt. (ſine σ in princ.)

16. δὲ] μὲν Lock.

17. ἐλαχίστης] ὀλίγης Lock. non male, item Helm. qui ſic dat. ἐκ ὀλίγης δ' ἐκ τῆς ἄλλης ἑλλάδος ξυνελεγμένης. ibid. τῶν abeſt a Lock. et Helmſt. quod probo.

18. νομίσητε Mead. Lock. Helmſt.

vlt. ἐσομένης Mead.

134. 2. τὰς ἀγαθὰς ἀνδρας Lock. Helmſt.

7. δεῖ Helmſt.

8. ἀποθαυμάσει Lock. Bern. Helmſt. ſed tum paulo ante quoque leg. ſit φήσει.

134. 9. ἐμεμνήμεθα Lock. μεμνήμεθα Helmſt.
10. τοῦτο abeſt a Lock. Helmſt.
11. εἰδέναι] οἴεται ἐξεταζειν Mead.
12. ἔν δὴ] inuertunt Mead. Helmſt.
135. 1. ὑμῖν collocant pone λόγον Lock. Helmſt.
ibid. εἰπεῖν] λέγειν Lock. Helmſt.
2. ὁ articulus deeſt Helmſt.
5. ἐπιχειρήσῃ Lock. Helmſt. ibid. ἐπεροωτήσῃ Helmſt.
7. αὐτῷ τὸ πορνικὸν Helmſt.
9. ὑποβάλλω λόγον Mead.
12. λέγειν deeſt Mead.
14. μεθ' ὑμῶν Mead. ibid. δὲ τὰς διατριβὰς Helmſt.
17. ἡμετέρας Mead.
vlt. ὅτι εἰ Mead. Bern. Coisl. Reg. 1. ibid. τι τοιούτων Bern. ibid. μοι τι] inuertit Mead.
136. 2. εἶναι ἡγούμενος Helmſt.
3. εἰς ἐμαυτὸν] ἐμαυτῷ Mead.
7. ἀπολογία collocant pone σώφρονας Lock. Helmſt.
8. τῷ ἑαυτῷ βίῳ Helmſt.
10. σε δημοσθένης λέγειν Lock. Helmſt. δημοσθένης deeſt Mead.
vlt. σωφρονήσης Helmſt.
137. pen. οἰκήσεται] εἰσοικίσηται Mead. εἰσοικήσηται Lock. Helmſt. οἰκήσηται Ald. Steph.
138. 1. ἐκλήθη καὶ ἀπ' αὐτῷ ἐλέχθη ἀνδοκίδου ἑρμῆς. ἐὰν δὲ κναφεὺς, κναφεῖον. Helmſt. Etiam Lock. dat κναφεῖον.
3. ἐργασίας εὐθὺς] interponunt αὐτῆς Bern. Lock. Hoc αὐτῆς dat Mead. in margine cum γρ. pro articulo τῆς. In Helmſt. eſt αὐτῶν, loco εὐθὺς.
6. ἃ abeſt a Lock. ὡς ἃ τοῦτο πεποίηκας Helmſt.

138. 7.

138. 7. ἕτερος] ἄλλος Mead.

9. ἀγόρευσα Lock.

10. ἐναπόλωθα Bern. ἀναπόλωθα Lock. Helmſt.

11. γὰρ deeſt Helmſt. ibid. τὴν ſecundi loco dat Helmſt. τῷ.

139. 4. βάτταλον Helmſt. geminato tau. ibid. ἐξ] ἐν Mead.

5. τινος deeſt Lock. Helmſt.

12. ἔποτε Mead.

13. αὐτοῖς Mead. Helmſt.

pen. προσγραψάμενος Mead.

140. 1. περὶ] παρὰ Bern.

2. καὶ τὸν λόγον Lock. Helmſt. ibid. καὶ poſtremum deeſt Lock. Reg. 2. Helmſt.

3. ἀπὸ] ἐπὶ Lock.

pen. ἡμῶν] ὑμῶν Lock.

141. 6. ὁποῖοί τινές εἰσιν. ἀλλὰ Helmſt. ibid. τύχωσιν ὄντες Mead.

9. καὶ διαῤῥήδην abſunt ab Helmſt.

12. πολλοὶ λαοὶ Lock. Helmſt.

13. Φημίζωσι Mead. Coisl. Φημίξωσι Helmſt.

142. 1. κέχρησθε] χρήσεσθε Mead.

3. ἐρωτᾶτε plane abeſt ab Helmſt. dedi eius loco de meo ἐρωτᾶται ob praecedens λέγεται.

6. πιστεύετε Mead. Lock. Helmſt. ibid. ἢ] ſic Scaliger, Lock. Helmſt. ἦν Aldus, Stephanus.

7. ἐπισκήψασθε Mead. voluit ἐπισκήψασθαι.

9. ἐχ deeſt Mead. ibid. ὁ βάταλος Helmſt.

pen. ἀνδρίας Mead. ibid. τινος abeſt ab Helmſt. ibid. κιναιδίας Mead.

vlt. γρ. χλανίσκια. γρ. χλανισκίδια. γρ. χλανίδια. ſic Taylor in ſchedis, tacitis auctoribus.

143. 1. περικλώμενος] περιελόμενος Mead. Coisl. Regg. 1, 2. 4. Lock. Helmſt. περικλόμενος Aldus, Steph.

144. 2. φάσκων] λέγων Mead.

3. παραφέρειν] παραφέρων Mead. Ald. Steph. Helmſt.

6. τῇ πόλει deſunt Helmſt.

9. λεγομένην γενέσθαι] γενομένην Lock. Helmſt. ſed hic habet adhuc γενέσθαι. ibid. ἔρωτας Mead. pen. νῦν deeſt Helmſt.

145. 2. φήσει κοινῇ ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς καὶ ἰδίᾳ εὔχεσθαι Mead. ὃ ταυτὰ φησὶ κοινῇ ψηφιεῖσθαι φήσειν ὑμᾶς Helmſt.

3. εὔχεσθαι dant Aldus et Steph. εὔχεσθε Bern. Helmſt.

4. δοκεῖ αὐτῷ Mead. Lock. Reg. 1. εἶναι δοκεῖ αὐτῷ Helmſt. ibid. μήπω Lock.

6. παιδοποιήσειν Lock. ibid. τὰς καλὰς Lock. ibid. φᾶναι Lock. φανῆναι Helmſtad. quod etiam videtur in Lock. fuiſſe.

8. κάλλει διενεγκόντες καὶ ὥρᾳ Helm.

12. ποιεῖσθαι περὶ ἐμὲ Lock. Helmſt. ego malim aut κατ' ἐμὲ ποιεῖσθαι legi, aut περὶ deleri, tametſi haud infitiabor tolerari poſſe.

pen. ἀπαγγ. μοί τινες Helmſt.

146. 2. λοιδοριῶν καὶ πληγῶν τινῶν Lock. Helm.

7. καὶ poſterius abeſt a Lock.

8. γενομένας Mead. ibid. ἑτέρας] ἑταίρας Lock. quod praetuli.

9. συμβεβηκέναι] γεγενῆσθαι Mead. ſed idem vulgatam dans inter lineas.

12. παρέξονται Mead. Helmſt.

vlt. τινας Mead.

147. 6. ἡμῶν Lock.

8. κακῶν καὶ ἀγαθῶν deſunt Mead. ſed leguntur in margine eiusdem.

11. ξημαλειφεῖν Mead.

147. 15.

147. 15. τῷ αὐτῷ τούτῳ λόγῳ ἠγῶντο Helmſt. pro τῷ dat Lock. τούτῳ.

16. ἐκείνοις Helmſt. ibid. ἐπιτρέπειν Lock. Helmſt.

17. ἐπὶ deeſt Helmſt. ibid. πάλιν δ' ὁ Mead. ibid. ἔτος deeſt Helmſt. ibid. εἶπεν ὁ νομοθέτης Mead.

18. μήτ' ἐρᾶν Lock. Helmſt.

148. 7. σωφροσύνην Mead.

11. εἴτε ἔρωτα hic deſunt in Helmſtad. ſed ſequuntur ſtatim pone προσεισπεῖν.

13. δοκεῖ Lock.

16. ἀνηκόων δικαίων Lock.

19. περιφρονοῦντες Lock. Helmſt.

149. 1. τῷ malim abeſſe et verſu 4. καί. niſi malis hoc pro *etiam*, non pro *et* accipere.

3. ὁμολογουμένως] ὁμολογουμένως Lock. Mead. quod praetuli.

8. εἶναι] malim εἰκότως.

9. πολλαχῇ] πολλαὶ Mead.

10. ἀποκρύπτεται Helmſt.

pen. πᾶ ὁ ἀχιλλεύς Helmſt.

vlt. τούτῳ Lock.

150. 2. πατέρα τῷ πατρόκλῳ Helm.

4. σῶν Mead. Helmſt. ibid. ἦν γὰρ ὀπέντιος deſunt Mead.

5. αὐτῷ Mead. Lock. Helmſt.

7. τὴν deeſt Lock. ibid. ἐστὶ γὰρ τὰ ἔπη ἃ ἐγὼ νῦν ὑμῖν λέγω Helmſt.

14. ἐρευθεῖσαι (ſic) Mead. voluit nempe geminam lectionem ſimul repraeſentare, vulgatam ἐρεύθειν, et ἐρεῦσαι, quam etiam in vetuſtorum librorum quibusdam verſatam fuiſſe credibile eſt.

151. 1. μὴ deeſt Helmſt.

5. μέλλοι Mead. Lock. Helmſt.

6. ad πίστιν adſcriptum eſt in margine Mead. hoc ſcholium πληροφορίαν.

151. 7.

151. 7. ἕτω (ſine σ) Helmſt. ſed alibi talia annotare ſuperſedeo.

12. ἐνέγκοι Mead. a manu ſecunda.

13. ἐφίσαται πατρόκλῳ] interponit Mead. τὸ, quod recepi.

22. διεξελθὼν Mead.

152. 2. βελευόμεθα Helmſtad.

3. εἶναι ἡγεύμενος idem.

6. ἐποίησε idem.

7. τῆς τῷ ἕκτορος Mead.

10. ἐνεῖκαι Mead. Coisl. margo Steph.

12. δὴ] δὲ Helmſtad. ibid. γίνεσθαι Bern.

vlt. ἐκέτι ζωοὶ Helmſt. ſine γὰρ.

153. 1. βελεύσομεν. καὶ δέ σοι αὐτῷ Helmſt. interiectis deficientibus.

5. deeſſe hunc verſum in editis annotarat Taylor in ſchedis.

8. pro iſtis σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι leguntur in margine Mead. haec γρ. καὶ ἐφήσομαι αἶψα πίθηαι. ibid. σῇσιν] δηίης Mead.

7. τιθείμεναι Helmſt.

8. 9. hi duo verſus deſunt Mead. ibid. γαίῃ κεύθῃ Helmſt.

10. ἀλλ' ὁμῶς ὡς ἐτράφημεν Mead. ἐτράφημεν etiam dat Lock. ἐτράφομεν Scaliger. ibid. ἡμετέροισι Mead. Lock. Ald.

12. ὑμέτερόνδ'] ὑμέτερον δῶ Mead. Helmſt.

14. νήπιον] νήπιος Mead. quod praetuli.

15. δεξάμενοι Mead. ibid. ἐν δώμασιν eidem deſunt.

16. ἔτρεφεν Mead. (ſine τ'.)

17. ἀμφικαλύπτει Mead. Helmſt. Huic verſui ſubiungit Mead. hunc, qui ſequitur in Homeri carminibus vulgatis, in libris Aeſchinis autem vulgatis deſideratur χρυσέος ἀμφιφορεύς, τὸν τοὶ πόρε ποτνία μήτηρ.

153. 18.

153. 18. ἐξῆν αὐτῷ] interponit Mead. ἂν. quod recepi. ibid. μὴ] μὲν Mead.

20. δέ μοι τέκος Helmſt.

24. ὃ] ὃς idem.

25. ἧττων Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmſt. In Bern. ſic legitur. πρ. γρ. [id eſt πρότερον γράφεται, quod ſignificat Aldum ſic edidiſſe] ἥπτων. lege ἧττων.

26. ἓν] ὡς Helmſt.

154. 1. ἐπ' ἀρετὴν ἄγων fine τ' copulatiuo Helm.

3. ποιητὴς deeſt Lock. Helmſt.

8. λόγων] λέγω Helmſt.

11. ὅσις] καὶ ὅσις Lock. Helmſt. copula deeſt Ald. Steph. ibid. ἔς'] ἔτ' Ald.

pen. λογίζομαι δὲ τἀληθὲς Helmſt.

155. 2. ὅτι deeſt Mead.

3. ἐστὶν ἕκαστος οἵοπερ ἥδεται Helmſt.

7. μαρτύρων Helmſt.

156. 1. ὡς πολλαπλησίως Lock. Helmſt.

4. αὐτὸν deeſt Mead.

6. διώκησε Lock.

7. φίλων ὥστε μηδὲν caeteris deficientibus Helmſt.

12. ἐξ ὧν αὐτὸν] ἃ τὸν Mead. et recepi hoc cum coniectura mea conſentiens.

pen. ἀπαγορεύσει δημηγορεῖν] interponunt μὴ Mead. Lock. quod recepi.

157. 2. ὑμεῖς ὅτι ὀμωμόκατε Ald. Steph. ὑμεῖς δ' ὀμωμ. Mead. ὑμεῖς δ' ὅτι ὀμωμ. Coisl. Reg. 2. Lock. Vt margo Stephani corrigit, ita ferme Bern. quoque dare, annotarat Taylor. Quod edidi. ὑμεῖς δὲ τὶ ὀμωμόκατε eſt in Helmſt.

3. ψηφισεῖσθε Ald. ψηφιεῖσθε Steph. ψηφίσεσθαι aut ψηφιεῖσθαι Scaliger. ψηφίσασθαι Mead. ψηφισεῖσθαι Helmſt.

4. ἢ deeſt Mead.

157. 7.

157. 7. πολλοὶ] ἔνιοι Bern.

pen. interponit Mead. ἄνδρες inter ὦ ἀθην.

vlt. περιθώδε Mead. περιθοίδην Lock. ibid. πολεμαγένην Helmſt.

158. 2. καὶ deeſt Lock.

6. ἀδελφιδῆν τε] interponit Mead. τὸν. pro τε dat Helmſt. τὸν.

11. καλυτῶ Mead. ibid. παρμένοντας] Sic eſt etiam in Helmſt. παραμένοντας Ald. Steph. Mead.

pen. κατ' αὐτῶν] Sic correxit Bern. Aldinae καθ' αὐτῶν. ibid. ὁμοτρόπων τιμαίρχε] interponunt τῶν Mead. Lock. Bern. Helmſt.

vlt. μὴ φεύγων] ἃ φεύγων Bern. particula infitians deeſt Ald. Steph.

159. 3. ἐπήγαγεν Helmſt.

4. ἀζηνεὺς (ſine jota) Helmſt.

6. λέγω Mead.

pen. ἐμίσει deeſt Reg. 2. Lock. Helmſt. qui Helm. etiam αὐτὲς poſt κεμένες addit.

160. 3. ἑταίρες Mead.

4. αὐτῶ idem.

8. προελόμενος idem. ibid. διεξελήλυθα idem.

12. τὸν deeſt Helmſt.

13. καταλιπεῖν Mead.

14. αὐτομολήσεις] αὐτομολήσης Mead. Bern. quod praetuli.

18. ἀξιώσει Mead. Helmſt.

161. 1. τῶν deeſt Mead.

13. ὁ λόγος] articulum omittit Mead.

14. λεγόμενος Mead. ibid. πρᾶγμα μὴ νομίσηθ' idem. pro poſtremo dant νομίσατε Lock. Helm.

17. ἢ πόλιν] καὶ π. Mead. ibid. μέτριος] δίκαιος idem.

pen. νομίσατε] ὑπολάβετε Mead. Lock. Helmſt.

162. 1.

162. 1. κατηγορίας Lock. Helmſt. κατηγοριῶν Coisl. vnde colligo vetuſtis in libris olim fuiſſe κατηγορῶν, quae eſt lectio planiſſima et expeditiſſima. ibid. δῆλον ſimplex, ſine addito ὅτι, Mead. et hic, et verſu ſexto.

2. ἐρεῖ] λέξει Lock. Helmſt.

3. γραμμάτιον (vt Stephanus dedit)] γραμματεῖον Helmſt. et ſic quoque v. 5. p. 163. et p. 164. 3.

5. ἃ δὴ ποιεῖ] ὁ δ' ἃ ποιεῖ Mead. Lock. Helmſt. ibid. ὁμολογέμενα Mead.

6. δηλονότι dat Helmſt. pone λέγων.

163. 1. Βαττάλος (geminato tau) Mead.

3. αὐτῷ ἐπὶ ἀργυρίου Mead. ibid. ὅσις δήποτ' ἦν Helmſtad.

pen. αὐτῶν] αὐτῷ Mead. Coisl. Reg. 2. Lock. Helmſt. quod praetuli. ibid. ἐπειδὰν ἐμβάλῃ Mead. ἐπὴν ἐμβάλλῃ Lock. ἐμβάλλῃ Bern. ἐμβάλλοι Coisl. Regg. 1. 2. ἔπειτα ἐμβάλλει Helmſt. ἔπειτα ἐκβάλλῃ Ald. Steph.

vlt. ςεφανῦται Bern. ibid. πράττει Mead. Ald. Steph.

164. 1. ὑμῖν Mead.

4. εἷς] τις Helmſt.

6. ὡς] πρὸς Mead. Helmſt.

7. ἡμᾶς Ald. ibid. παρὰ] κατὰ Bern. Lock. Helmſtad.

vlt. γένηται Helmſt. in aor. 2. ibid. κατέγνωκε] ſic correxit Scaliger Aldinae κατέγνωσκε, vnde poterat quoque effici κατεγίνωσκε.

165. 1. σοφῶς Mead.

3. ὑπὲρ] ὑπὸ Mead. Ald. Steph.

7. ἐςὶν deeſt Mead.

10. οὗτος abeſt ab Helmſt. recte.

12. οὖ] ὃ Bern. ὃ Ald.

165. 15. *πεπραγμένας* Mead. Helmſt.
16. *παρεμβάλη* Bern. (vno λ.)
18. *ἐμὰς* deeſt Mead.
vlt. *φησὶ* Mead. Ald. Steph. ibid. *πρὸς*] *εἰς* Mead.
166. 1 *ὑπὲρ* deeſt Mead. ibid. *διεξίη*] *διεξίες* Bern. *διεξήεις* Regg. 1. 2. Lock. Helmſt.
2. *πότῳ*] *τόπῳ* Mead. ſaepiſſime haec duo vocabula inter ſe permutantur. ibid. *καθαιρίζεις καὶ λέγεις* Helmſt.
3. *ἀντιθέσεις* Mead. inter lineas.
7. *ἀλέξανδρον* Mead.
9. *ἐὰν δὲ ὁ αὐτὸς* Helmſt.
10. *ἡμᾶς* Bern. Lock. ibid. *τοῖς ἔργοις* Lock. Helmſt. ibid. *γένηται*] *γεγένηται* Lock. margo Stephani, Aldina. quod videtur in duo vocabula *γε γένηται* diſſecandum.
12. *ποιήσασθαι* Mead.
14. *νομίζω* (in prima perſ. indic.) Lock. Helmſt.
17. *προσδέχεσθε* Mead.
167. 2. *διδάσκειν* Helmſt.
3. *ἀνάλωσε*] *ἀπώλεσε*, *διήρχετο περὶ τὴν πόλιν.* Helmſt. lectio *ἀπώλεσε* videtur probanda. Demoſthenes enim haereditatem ipſe non prodegerat, ſed tutores minuerant, et inter ſe diuiſerant. Verum vt haec lectio veritati rei geſtae eſt conuenientior, ita illa altera vulgata inimici acerbitatem magis decet.
5. *τετελευτήκεσαν* Helmſt.
6. *τὴν οὐσίαν* Lock.
8. *καὶ οὐκ ἀγνοουμένην* et *ἦν ἡγυνὴ* Helmſt.
pen. *Φιλανθρωπίαν* Mead. Helmſt.
168. 1. *κατὰ λόγον*] Sic Taylor, ſic Bernard et codex Aldinus Coll. Eman. *κατάλογον* Mead. Ald. Steph. *κατάλογον ἀποφαίνων ἐητόρων ὑπ' αὐτῷ γεγενημένων τοιούτων εἰσηγητὴς* Reg. 1. *κατὰ λόγους ἀποφαίνων*

φαίνων Helmst. non improbo numerum pluralem καταλόγȣς, *indices*, dummodo reliqua quoque ne desint.

3. ἐγένετο ἔργων Helmst.

169. 3. δ' abest ab Helmst. ibid. ὑμῖν] Suspicor hic pauca quaedam deesse, ad hunc ferne modum. ὑμῖν πολεμȣ̃ντας (vel ἐπιβȣλεύοντας, vel ἐνυβρίζοντας) τοὺς ἑταίρους.

7. Omnia ab vno ἀκρόασιν ad alterum interiecta desunt Mead.

10. περιςήσειν Mead. pro παραςήσειν dat Helm. παραινεῖ ibid. φυγόντι] in hoc vocabulo deficit codex Lockeranus.

12. τῶν κατηγόρων Mead. ibid. περὶ] παρ' Helmstad.

pen. ἐκκαλέσασθαι περὶ (sic) τῶν δ' Helmst.

170. 3. ἐπὶ] εἰς Mead. ibid. ὅταν τῆς πρεσβείας τὰς εὐθύνας Mead.

6. δὴ] δὲ Helmst.

9. ἐπὶ] ἐν Mead. Coisl. Reg. 2. Helmst.

pen. ἀπέςησα Helmst. ibid. τὴν κατηγορίαν Mead.

vlt. φόβοις ἀπήρτησα τȣ̀ς ἀκροωμένȣς Helmst.

171. 4. ὑμέτερον δ' ἔργον ἐςι Helmst.

5. καὶ πανταχῆ Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmst. et margo Stephani. vulgatis καὶ decst.

6. μηδαμῶς Helmst. ibid. παρακλίνειν] παρεκκλίνειν Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmst.

vlt. ἀφῆτε Helmst.

172. 1. δὲ] δὴ Halmst. ibid. ὀκνήσω πρὸς] iuterponit Mead. καὶ

3. ἄνδρες abest ab Helmst.

5. εἶναι τῆς πόλεως Mead. Helmst.

7. ἐγὼ τὰς] interponit Mead. δὲ. ibid. μὲν deest Mead.

172 9. Verba ἔστε χάριτος, quae vulgatis desunt, leguntur in Mead. Reg. 2 Helmst.

10. βλέποντες simplex dat Helmst.

11. ἑταίρων Mead.

12. τιθετε Mead. et in margine γρ. ἄγεσθε. Verum haec varians lectio non huc, quo Taylor retulit, est referenda, sed ad versum 15. vbi vide.

15. ὑπάγεσθε] simplex ἄγεσθε dat Helmst. vnde patet variantem Meadiani lectio[illegible] non ad v. 12. sed huc fuisse referendam.

18. ἐπειδὰν δ' ἀπὸ τῆς ἀπολογίας ἀποσπασθῆτε Helmst.

20. ἐμπεσόντες Helmst.

vlt. ἔστε παρὰ] interponit Mead. γὰρ. videtur librarius γε aut γ' αὖ dare voluisse.

173. 5. χρησῶ] χρημασοῦ (sic) Mead.

12. καὶ primum deest Mead.

174. 2. τοιοῦτον Helmst.

3. οὐ deest Mead. ibid. πολὺν esse in Coisl. et Reg. 2. item sic emendasse Marklandum ad Lycurgi [videtur Lysiae exarare voluisse] pag. 606. annotarat Taylor. Stephanica scilicet errore quodam operarum dat πόλιν. Sed vera lectio est in Aldina quoque.

4. δικήσουσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοιούτοις συμβούλοις Helmst.

7. πρὸς deest Mead.

21. ὑποδεδελιακάτων est in Ald. Steph. Mead, Helmst. Taylor secundum Wolfium ἀποδ. dederat pen. προσδέχονται Mead.

175. 1. ἂν deest Aldinae, Mead. Coisl. Regg. 1. 2. Helmst.

5. πλείου] πλείονος Mead.

6. εἷς] τις Helmst.

pen. ἐφ' οὗ esse in Coisl. et Reg. 1. annotarat Taylor ad

lor ad Stephaninam, in qua, secundum Aldinam, est ἀφ' οὗ. In Helmst. legitur ὑφ' οὗ.

176. 1. ἡμετέρῳ Mead. Helmst.

3. κόραν Helmst.

4. περὶ τῆς γυναικὸς (sic) εὐκοσμίας Helmst.

177. 2. κοσμεῖται Mead.

5. ποιῆσθαι Mead. Mor.

6. αὐτῆς Helmst. ibid. τοὺς προαγωγοὺς] τὰς προαγωγὰς Bern. τὰς προαγωγοὺς καὶ τοὺς προαγωγοὺς γράφεσθαι. Helmst. rectius vtique hoc, nam lena προαγωγὸς dicitur, perinde atque leno, non προαγωγὴ, quae est lenocinatio.

12. ὑμῶν Coisl. Reg. 2. vulgati dant ἡμῶν.

13. τίμαρχον τὸν τοῖς αἰσχ. Helmst.

ant. ἁμαρτούσῃ Helmst.

178. 2. ὁ νόμος ῥητόρων Helmst. interiecta desunt.

6. νυνὶ deest Mead.

9. ἀπολύσας Mead.

10. ἀναστρέψετε Helmst.

18. γράψει Mead. Bern. Helmst.

pen. ἐν deest Mead.

197. 2. οἴκοι] οὕτω Mead.

4. τούτῳ] τοὺς (sic) Helmst. ibid. διαπιστεύομεν Helmst.

11. αὐτῶν τοῖς ἔργοις Mead.

13. ἐπὶ] περὶ Mead. Ald. Steph.

14. ἢ] ἢ Coisl. ἢ Ald.

17. ἀνατετραφότας] ἀνατετροφότας Mead. vnde id exhibui.

180. 2. ἐν τραγῳδίᾳ Mead.

vlt. τὸ] τὸν Mead. Ald. Steph.

181. 4. ληφθέντες a Wolfio intrusum, a me uncis inclusum, abest ab Ald. Steph. Mead. Helmst. et omnibus, quos Taylor ad Stephaninam contulit.

5. κεκήληνται claris literis est in Helmst κέκληνται Ald. vnde repetiit margo Stephani, Coisl. Reg. 2.

pen. εὖ δ' ἐπίσασθε Helmst. fine ἐν.

vlt. μνημονεύετε simplex Helmst.

182. 2. καταψευσάσθε] sic dat margo Stephani, Helmstad. Scaliger, Coisl. Reg. 2. Mead. καταπευσάσθε dant Aldus et Stephanus.

6. εἰ πρωτεύων Helmst. fine interiectis.

183. 1. αὐτῶν ponit Mead. pone σώματα.

3. ἑαυτῶν Mead.

4. παίρασιν Mead.

6. καὶ deest eidem.

9. παραζῶσιν Mead.

10. τῶν τοιούτοις] interponit Mead. τοῖς. quod recepi. τῶν τούτοις Helmst.

12. ῥᾴδιον Mead.

184. 7. βλάπτοισθε Mead.

9. τὸν τῷ κρινομένῳ Helmst.

pen. In verbis καταλείπεται desinit in Helmstadiensi oratio in Timarchum.

Varietates reliquarum initium facient insequentis voluminis.

FINIS.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

JUN 13 1917

form 418